3

φλεβαρης 1980

ρηξη

πολιτικο δελτιο πληροφορησης - για μια προλεταριακη αριστερα

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
φοιτητικο κινημα
καταληψεις

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ

Αὐτό τό τεῦχος τῆς ΡΗΞΗΣ κυκλοφορεῖ καθυστερημένα γιά δυό ἤ τρεῖς βδομάδες. Αὐτή ἡ καθυστέρηση ὀφείλεται σέ δυό λόγους.

Α. Στό ὅτι ἔγινε ἡ κινητοποίηση γιά τόν Φ. Κυρίτση πού τή θεωρήσαμε ἀναγκαία τόσο ὥστε νά βάλουμε σέ δεύτερη μοίρα τήν ἄμεση ἔκδοση τῆς ΡΗΞΗΣ.

Β. Στήν ἐκτέλεση τῶν Πέτρου καί Σταμούλη πού, μέ τίς διώξεις πού εἶχε σά συνέπεια γιά τούς συντρόφους πού ἀσχολοῦνται μέ τήν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ, ὁδήγησε τόσο σέ μιά νέα καθυστέρηση ὅσο καί σέ σοβαρά οἰκονομικά προβλήματα (γιά παράδειγμα, ἡ ἀστυνομία,στή διάρρηξη πού ἔκανε νύχτα στά γραφεῖα μας ὄχι μόνο κατέστρεψε παρθένο φίλμ ἀξίας πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν ἀλλά ἀφαίρεσε καί τυπωμένα φίλμ).

Συνολικά, τό ἀποτέλεσμα ἦταν μιά μεγάλη καθυστέρηση πού πιά παύει νἆναι ἁπλά χρονική καί γίνεται πολιτική. Μέ τήν ἔννοια ὅτι αὐτό τό τεῦχος τῆς ΡΗΞΗΣ ἦταν ἕνα ἀφιέρωμα στόφοιτητικό καί γενικότερα τό νεολαιίστικο κίνημα. Μέ τήν καθυστέρηση πού ὑπῆρξε, δέν πιάνονται μέσα σ'αὐτή ἕνα σύνολο ἀπό πολιτικά προβλήματα πού εἶχαν μιά ἄμεση ἐπικαιρότητα. Ἔτσι τά δυό θέματα, Κυρίτση καί "17 Νοέμβρη", δέν πιάνονται καθόλου, ἐνῶ σίγουρα καί ἡ πολιτική ἀποτελεσματικότητα καί τό ἐνδιαφέρον γιά τίς καταλήψεις κλπ. εἶναι κιόλας μειωμένο.

Ὅμως, παρόλα αὐτά, ἐπιμένουμε στήν ἔκδοση τῆς ΡΗΞΗΣ μέ τή μορφή ἀφιερώματος στό φοιτητικό-νεολαιίστικο κίνημα, γιατί πιστεύουμε, κι αὐτό ἀποτελεῖ καί μιά πολιτική ἐπιλογή, ὅτι αὐτό εἶναι πολύ πιό σημαντικό ἀπό ὁτιδήποτε ἄλλο σήμερα.

Η "παρεμβαση" της "17 Νοεμβρη"

Στούς περισσότερους θά εἶναι γνωστή ἡ θέση μας πάνω στήν "ἐνέργεια" τῆς "17 Νοέμβρη" ὅπως καί σέ σχέση μέ τήν τρομοκρατία πού ἐξαπόλυσε ἡ Ἀσφάλεια καί τό κράτος.

Γιά πολλούς, αὐτή μας ἡ θέση, θέση ἀνοιχτῆς κριτικῆς τῆς ἐνέργειας καί τῆς λογικῆς της, φάνηκε σάν πολύ "προχωρημένη", σάν θέση πού ἔτεινε νά μᾶς ταυτίζει μέ τά διάφορα κόμματα καί ὁμάδες πού "καταδίκασαν".

Ἐπιπλέον, σέ πολλούς, αὐτή ἡ θέση ἐμφανίζεται νά ἔρχεται σέ ἀντίφαση μέ παλιότερες καθώς καί μέ τή στάση πού εἴχαμε κρατήσει στήν περίπτωση τῆς δολοφονίας τοῦ Χρ.Κασίμη, μέ τή στάση μας ἀπέναντι στό ζήτημα τῆς ἐπαναστατικῆς βίας γενικά.

Πιστεύουμε πώς ἡ θέση μας δέν ἔχει ἀλλάξει στά οὐσιαστικά της χαρακτηριστικά.

Ποτέ δέν συνταυτιστήκαμε μέ τήν ἄποψη, μέ τή λογική τῆς τρομοκρατίας. Κι αὐτό ὄχι γιατί εἴμαστε ἐνάντια στή χρήση τῆς ἐπαναστατικῆς βίας ἀπέναντι στή βία τοῦ κράτους. Ὄχι γιατί θεωρήσαμε "προβοκάτορες" ὅσους ἔχουν τή λογική τῆς "ἔνοπλης πάλης". Ἀλλά γιατί πιστεύαμε πάντα ὅτι τό ζήτημα τῆς βίας εἶναι πρόβλημα τοῦ ἴδιου τοῦ μαζικοῦ κινήματος,τῶν ἴδιων τῶν ἀναγκῶν του. Κάθε λογική πού μεταθέτει τίς λύσεις καί τίς ἀποφάσεις ἔξω ἀπό αὐτό τό μαζικό κίνημα εἶναι λαθεμένη, εἶναι τελικά μιά λογική ΚΡΑΤΙΣΤΙΚΗ. Μέ τήν ἔννοια ὅτι ἡ πολιτική παρέμβαση γίνεται "ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΩ", θεαματικά, χωρίς συμμετοχή ἤ δυνατότητα συμμετοχῆς τῶν μαζῶν. Παράλληλα, μιά τέτοιου τύπου πολιτική παρέμβαση βάζει τό κίνημαμπρο στά σέ προβλήματα πού τό ἴδιο δέν ἔχει ἀκόμα βάλει γιά λύση.

Φυσικά μέ τήν ἀναφορά στό μαζικό κίνημα δέ σημαίνει ὅτι κανείς πρέπει νά μπεῖ στή λογική τῆς οὐρᾶς, δηλαδή πρῶτα νά ἀναπτυχθεῖ τό μαζικό κίνημα καί μετά νά ὑπάρξει μιά ὁποιαδήποτε παρέμβαση, ἀλλά ὅτι καί οἱ πρωτοβουλίες πού παίρνει κάποιος πρέπει νά ἐντάσσονται στή λογική ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ τοῦ μαζικοῦ κινήματος,νά βαδίζουν στήν ἴδια κατεύθυνση μ'αὐτό.

Πιό συγκεκριμένα: Ὅταν ἕνα κίνημα βρίσκεται σέ χαμηλό ἐπίπεδο συγκρότησης καί προβληματισμοῦ, ὅπως εἶναι σήμερα τό "νέο κίνημα" στή χώρα μας, τότε ἡ δημιουργία ὅρων σύγκρουσης "ἔνοπλου ἐπίπεδου", μέ τίς ἀναγκαῖες συνέπειες πού ἔχει αὐτό -παρανομία, ἀνώτερη ὀργανωτική συγκρότηση, ἀνέβασμα τοῦ ἐπίπεδου ἀντιπαράθεσης μέ τό κράτος- προκαλεῖ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ τοῦ κινήματος.

Πάνω σ'αὐτή τή βάση ἀρνιόμαστε νά δεχτοῦμε καί νά μποῦμε στή λογική τῆς "17 Νοέμβρη" ἤ ὁποιουδήποτε ἄλλου ἔνοπλου, μιά καί πιστεύουμε ὅτι αὐτή εἶναι λογική αὐτοχτόνα, λογική <u>χτυπήματος</u> τοῦ μαζικοῦ κινήματος.

Ὅσο γιά τήν τοποθέτησή μας -δηλαδή τή δημόσια ἀντιπαράθεσή μας μέ τή λογική τῆς "17 Νοέμβρη"- πού ἀποτελεῖ μιά"καινοτομία" σέ σχέση μέ τό παρελθόν, καί βέβαια πιστεύουμε ὅτι ἡ ἔκφραση μιᾶς ἀντίθεσης κλιμακώνεται καί πρέπει νά κλιμακώνεται.

Δέν εἶναι δυνατό ἡ "17 Νοέμβρη" καί ἡ λογική τοῦ ἔνοπλου γενικότερα νά κλιμακώνει τίς ἐνέργειές της καί ἐμεῖς, πού διαφωνοῦμε πολιτικά, νά μήν προβάλλουμε τίς δικές μας πολιτικές θέσεις.

Κι ἄς δοῦμε αὐτή τήν κλιμάκωση.

Ὅταν γιά πρώτη φορά ἔγινε γνωστή ἡ "17 Νοέμβρη" μέ τήν ἐκτέλεση τοῦ Μάλλιου -μιά κι ἡ ὑπόθεση Γουέλτς εἶχε μείνει σκοτεινή καί ἄγνωστη- τότε ἐμεῖς μπήκαμε στό θέμα ὄχι τῆς λογικῆς τῆς 17 Νοέμβρη, μέ τήν ὁποία διαφω-

συνεχεια στη σελιδα 105

Η ΡΗΞΗ

Ὁ Καραμανλῆς ἦρθε ὁ ἴδιος νά ἀναγγείλει τήν ἀναστολή τοῦ νόμου 815. Ἡ κυβέρνηση, γιά πρώτη φορά μέσα σέ πέντε χρόνια, κάνει ἀνοιχτά πίσω, μπρός σ'ἕνα μαζικό κίνημα.Πρόκειται γιά μιά πολιτική τομή πού ἡ σημασία της θά φανεῖ ἀκόμα περισσότερο στά χρόνια πού ἔρχονται.

Γιατί ἔγινε κάτι τέτοιο; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἐξώφθαλμη. Ἡ κυβέρνηση κάνει πίσω γιατί ἀντιμετώπισε ἕνα μαζικό κίνημα πού ἔσπασε τά ὅρια τῆς ἀντιπολίτευσης, ἕνα κίνημα πού δέν δίστασε νά ἀμφισβητήσει καί νά συγκρουστεῖ μέ τήν ἐξουσία. Ἡ κυβέρνηση κάνει πίσω γιατί φοβήθηκε τή συνέχεια καί τό ξάπλωμα αὐτοῦ τοῦ κινήματος, γιατί φοβήθηκε τή μετατροπή του σέ ἕνα συνολικό ἐπαναστατικό κίνημα.

Καί φυσικά ὅλοι ἀνάπνευσαν. Τύπος, ἀντιπολίτευση,κνίτες καί ΠΑΣΟΚ. "Ἀφαιρέθηκε τό ἔδαφος ἀπό τά πόδια τῶν ἀριστεριστῶν". Ὁ Καραμανλῆς τούς ἔσωσε πάλι. Ἔτσι, αὐτό τό κίνημα δέ θά προλάβει ἄμεσα νά μεταβληθεῖ ἀνοιχτά ἀπό κίνημα ἐνάντια στόν 815 σέ κίνημα συνολικῆς πολιτικῆς ἀμφισβήτησης. "Ἔφυγε ὁ 815, θά σταματήσει καί τό κίνημα". Ἔτσισκέφτονται, κυβέρνηση καί ἀντιπολίτευση. Καί γι'αὐτό στηρίζονται βέβαια σέ κάτι. Ὅτι τό κίνημα τῶν καταλήψεων δέν ξεπέρασε συνολικά τά αἰτήματα τά σχετικά μέ τόν 815.

Ὅμως κάνουν μεγάλο λάθος καί μπροστά τους ἔχουν άρκετούς μῆνες γιά νά μετρήσουν τό μέγεθος αὐτοῦ τοῦ λάθους.

Γιατί τό κίνημα τῶν καταλήψεων δέν ἦταν ἁπλά ἕνα κίνημα ἐνάντια στόν 815. Ἦταν ἕνα κίνημα σ υ ν ο λ ι κ ῆ ς ρήξης μέ τό καθεστώς, ἔστω καί ἄν ἀκόμα δέν ἐμφανίστηκε μέ συνολικούς πολιτικούς ὅρους. Κι ἄς δοῦμε γιατί.

Α. Αποφασιστικη αντιπαράθεση με την κυβέρνηση

Ποτέ ἕνα στενό κίνημα, ἕνα ἁπλά διεκδικητικό κίνημα,δέν κατορθώνει νά ἀντιπαρατεθεῖ ἀποφασιστικά. Ἕνα κίνημα στενά διεκδικητικό πάντα ὑποχωρεῖ. Ἀντίθετα, τό κίνημα τῶν καταλήψεων καί ἀσυμβίβαστο ἦταν καί ἀνυποχώρητο. Εἶχε μιά δυναμική πού στηριζόταν σέ μιά ἰδεολογία σύγκρουσης μέ τό καθεστώς. Γι'αὐτό καί ὅσο δέν ὑπῆρχε αὐτό τό κίνημα, καί ὁ 815 εἶχε περάσει καί καμιά οὐσιαστική ἀντιπαράθεση δέν εἶχε γίνει. Ἡ ΘΕΛΗΣΗ τῆς σύγκρουσης μέ τήν κυβέρνηση πού χαρακτηρίζει τό κίνημα, ἡ θέληση τῆς ρήξης εἶναι τό ἀποφασιστικό του χαρακτηριστικό.

Β. Συγκρουση με το παλιο και τις δομες του

Τό κίνημα τῶν καταλήψεων ἀποτέλεσε μιά συνολική σύγκρουση μέ τόν παλιό κόσμο σ'ὅλες του τίς μορφές. Ἦρθε σέ σύγκρουση μέ τά πολιτικά κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης καί τίς νεολαῖες τους, ἔσπασε τή νομιμότητα τοῦ καθεστῶτος(καταλήψεις), συγκρούστηκε μέ τίς παλιές συνδικαλιστικές δομές τοῦ φοιτητικοῦ χώρου. Καί ἡ σύγκρουση μέ ὅλο τόν παλιό κόσμο ἦταν κατ'ἀρχήν σύγκρουση μέ τήν ἰδεολογία του.Σύγκρουση μέ τήν ἰδεολογία καί τήν πρακτική τῆς συνδιαλλαγῆς,σύγκρουση μέ τήν ἰδεολογία καί τήν πρακτική τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Κι αὐτό δέν ἰσχύει μόνο γιά τό φοιτητικό κοινοβουλευτισμό, πού ἡ ἀντιπαράθεση μαζί του ἀποτέλεσε καί τήν ἰδεολογική ἀφετηρία τῆς ρήξης, ἀλλά καί μέ τόν κοινοβουλευτισμό γενικά.

Ἡ σύγκρουση μέ τό παλιό δέν εἶναι ἁπλά σύγκρουση πάνω στόν 815 ἀφηρημένα, ἀλλά στό τί σημαίνει συνολικά ὁ 815. Δηλαδή, μέ τήν ἰδεολογία πού φέρνει, τήν ἰδεολογία τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ, καί ἑπομένως μέ τούς φορεῖς αὐτοῦ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ, τά κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης, μέ τή ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΡΑΧΤΙΚΗ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥΣ. Πρόκειται γιά ἕνα κίνημα πού φέρνει μέσα του τή ριζική ἀμφισβήτηση ὅλου αὐτοῦ τοῦ κόσμου, γιά ἕνα κίνημα πού ἔχει μέσα του μιά δυναμική ἐπαναστατική.

Γ. Δημιουργια δομων αμεσης δημοκρατιας

Τό κίνημα αὐτό δέν κάνει μιά περιστασιακή κριτική στίς δομές τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ, ὅσο καί ἄν εἶναι πολλοί αὐτοί πού προσπάθησαν νά περάσουν τή λογική "δέ φταῖνε τά ὄργανα ἀλλά ἐκεῖνοι πού ἔχουν τήν πλειοψηφία σ' αὐτά". Αὐτό τό κίνημα, ὅπως ἐκφράστηκε μέσα ἀπό συνελεύσεις, μέσα ἀπό συντονιστικές, μέσα ἀπό καθημερινές συγκεντρώσεις, εἶναι ἕνα κίνημα <u>ἄμεσης δημοκρατίας</u>, ἐνάντια στήν παραδοσιακή, τυπική ἀστική ἀντιπροσώπευση. Ἡ ἀντίθεση τοῦ κόσμου μέ τά ὄργανα δέν εἶναι ἁπλά ἀντίθεση μέ τήν κυριαρχία τῆς ΚΝΕ ἤ τοῦ ΠΑΣΟΚ μέσα σ' αὐτά, ἀλλά εἶναι ἀντίθεση μ' αὐτά τά ἴδια τά ὄργανα πού ὑποχρεωτικά θά εἶχαν κάποια ΚΝΕ ἤ κάποιο ΠΑΣΟΚ. Τό κίνημα ἀνακάλυψε τήν ἄμεση δημοκρατία καί δέν πρόκειται νά τήν ξεχάσει. Κάθε αὐθεντικό ἐπαναστατικό κίνημα στήν ἀνάπτυξή του ἀνακαλύπτει τήν ἄμεση δημοκρατία καί δέν τήν ἐγκαταλείπει παρά μόνο ἄν ἡττηθεῖ. Καί φυσικά τό νέο ἐπαναστατικό κίνημα πού ἀναπτύσσεται στούς χώρους τῆς νεολαίας καί τῶν φοιτητῶν δέν ἔχει ἡττηθεῖ. Ἀντίθετα, κέρδισε τήν πρώτη του μεγάλη νίκη καί μόλις ἀρχίζει.

Δ. Απαρχες διευρυνσης του περιεχομενου

Μέσα στίς ἴδιες τίς καταλήψεις ὅλο καί πιό ἐπίμονα ἔμπαινε τό πρόβλημα τῆς διεύρυνσης τοῦ περιεχόμενου τοῦ κινήματος, τόσο, καί κύρια, πρός τήν κατεύθυνση μιᾶς συνολικῆς πάλης ἐνάντια στό "ἀστικό πανεπιστήμιο" ὅσο καί σέ σχέση μέ τό συνολικότερο κίνημα, τό ἐργατικό, κλπ. Τό κίνημα ἐνάντια στόν 815 ἐμπεριεῖχε μιά γενικότερη κριτική καί ἀμφισβήτηση τῆς κοινωνίας, τοῦ κράτους, τοῦ πανεπιστήμιου, τῆς ἀστικῆς γνώσης, πού ὄχι μόνο δέ θά πεθάνει μέ τήν ἀναστολή τοῦ 815 ἀλλά θά ἀναπτυχθεῖ ἀκόμα παραπέρα.

Τό νέο φοιτητικό κίνημα εἶναι ἕνα κίνημα πού ἀμφισβήτησε τήν ἀστική νομιμότητα (καταλήψεις, ραδιοσταθμός), τήν ἀντιπολίτευση καί τή συνδιαλλαγή της, τίς δομές τῆς ἀστικῆς ἀντιπροσώπευσης καί τή συνολική ἀστική ἰδεολογία.

Μήπως ἡ ἀναστολή τοῦ 815 θά ἀποτελέσει μιά βάση ὑποχώρησης τοῦ κινήματος; Ἄν αὐτό τό κίνημα δέν ἦταν παρά ἡ τυχαία συγκυριακή συσσώρευση δυνάμεων γύρω ἀπό ἕνα καί μόνο ἀμυντικό αἴτημα, ἴσως κάτι τέτοιο νά ἦταν πιθανό. Ὅμως τό κίνημα τῶν καταλήψεων ἦταν ἕνα κίνημα πού ἀποτελεῖ τήν κατάληξη μιᾶς πορείας τουλάχιστον δύο χρόνων ἀνάπτυξης ἑνός νεολαιΐστικου κινήματος, τόσο μέσα στούς φοιτητές ὅσο καί στή νεολαία γενικότερα. Δέν πέφτει ἀπό τόν οὐρανό. Γιά χρόνια δουλεύουν οἱ κοινωνικές καί πολιτικές δυνάμεις πού ὁδηγοῦν στή ρήξη. Γιά χρόνια συσσωρεύονται οἱ πραγματικότητες γιά ἕνα νεολαιΐστικο κίνημα πού θά σπάσει τή μιζέρια καί τήν ἀθλιότητα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνικῆς καί πολιτικῆς ζωῆς.

Καί τό νά πιστεύουμε ὅτι μετά τήν πρώτη μεγάλη του νίκη αὐτό τό κίνημα θά διαλυθεῖ εἶναι μυωπία πρώτου μεγέθους. Αντίθετα, τώρα ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΟΛΑ.

Τώρα ἀρχίζουν ὅλα γιατί γιά πρώτη φορά ἔχουμε νά κάνουμε μέ ἕνα ΜΑΖΙΚΟ κίνημα ἀμφισβήτησης. Πού μετά τήν πρώτη του νίκη θά τείνει νά διευρύνεται καί ὄχι τό ἀντίστροφο.

Τώρα θά βάλει ἀνοιχτά ἐκείνους τούς προβληματισμούς πού στή διάρκεια τῶν καταλήψεων ἔμπαιναν σά δευτερεύοντα προβλήματα. Τώρα ἀρχίζει ἡ πάλη ἐνάντια στό ἀστικό πανεπιστήμιο.

Τώρα θά μπεῖ τό ζήτημα τῆς συγκρότησης αὐτοῦ τοῦ χώρου γύρω ἀπό ἕνα πρόγραμμα, γύρω ἀπό μιά παρέμβαση τόσο μέσα στό πανεπιστήμιο ὅσο καί στό σύνολο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Μπορεῖ γιά λίγες μέρες ἤ γιά λίγο καιρό νά ὑπάρχει μιά φυσική ἀπογοήτευση, ἀκριβῶς γιατί τό κίνημα δέν εἶχε διαμορφώσει ἐναλλαχτικούς ὅρους γιά τή συνέχειά του μετά τόν 815. Ὅμως κάτι τέτοιο θά εἶναι πρόσκαιρο καί τελικά δέ θά βγεῖ σέ βάρος μας οὔτε ὑπέρ τῆς κυβέρνησης, τῆς ΚΝΕ καί τοῦ ΠΑΣΟΚ, ὅση ἀνακούφιση καί ἄν νιώθουν. Γιατί ἀκριβῶς αὐτό θά μᾶς βάλει ἐπιτακτικά τό ζήτημα τῆς συγκρότησής μας, τῆς διαμόρφωσης ἑνός παραπέρα προγράμματος, τοῦ ἰδεολογικοῦ μας βαθαίματος.

Ἡ κυβέρνηση ἔκανε τεράστιο λάθος μέ τήν ὑποχώρησή της. Κι αὐτό γιατί δέν εἶχε ἐφεδρεῖες ἀλλοῦ, γιατί ἡ οἰκονομική καί κοινωνική κατάσταση γίνεται ὅλο καί πιό ἐκρηκτική. Γιατί φοβήθηκε τήν ἐπέκταση τοῦ κινήματος ἀλλοῦ καί φρόντισε νά κλείσει τό φοιτητικό. Ὅμως, τό μόνο πού ἔκανε ἦταν νά τοῦ δώσει τή δυνατότητα καί τήν εὐκαιρία νά βαθύνει.

Ε. Συνολικη ρηξη

Κι αὐτό τό κίνημα δέ θά πρέπει νά τό δοῦμε σάν ἕνα κίνημα φοιτητικό. Δέν πρόκειται γιά μιά στενά καί εἰδικά φοιτητική ρήξη καί μόνο. Πρόκειται γιά τό πρῶτο σπάσιμο, σέ συνειδητή βάση καί μαζική κλίμακα, τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας στή χώρα μας μετά τήν ἄνοδο τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, πού ὅμως δέν εἶχε πάρει ἀνοιχτά πολιτικό χαρακτήρα. Κι αὐτό τό κίνημα θά συνεχιστεῖ καί θά ξαπλωθεῖ.

Θά ΞΑΠΛΩΘΕΙ κατ'ἀρχήν στή νεολαία, τούς μαθητές, τούς ὑποψήφιους, τούς νέους ἐργαζόμενους πού μάλιστα βρίσκονταν σέ ἀναβρασμό ἤδη πρίν ἀπό τό φοιτητικό χῶρο.

Τώρα τό νεολαιΐστικο κίνημα τείνει νά ἀποκτήσει ἕνα κέντρο, τό φοιτητικό χῶρο, πράγμα πού θά τοῦ ἐπιτρέψει νά ὀργανωθεῖ καλύτερα, νά προχωρήσει.

Αὐτό τό κίνημα θά προκαλέσει καί θά ἐντείνει παραπέρα μιά τομή στό χῶρο τῆς διανόησης. Ἤδη ἡ θέση τῶν βοηθῶν, ὑποστήριξης στό κίνημα, ἡ θέση τῶν "150 διανοουμένων", ὅπως καί οἱ κινήσεις πού ἐμφανίζονται στό χῶρο τῆς διανόησης γενικότερα δείχνουν κάτι τέτοιο.

Ὅσο γιά τούς ὑπόλοιπους χώρους καί τό ἐργατικό κίνημα, πιό ἀργά ἀλλά σέ βάθος, θά ἀρχίσει νά περνάει ἕνας καινούργιος ἄνεμος ἀρχίζοντας ἀπό τούς νέους ἐργάτες.

Τέλος, ἀλλά ὄχι τελευταῖο, αὐτό τό κίνημα θά βάλει ἐπιτέλους σέ μιά νέα βάση τό θέμα τῆς ὀργάνωσης τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος στή χώρα μας. Γιά πρώτη φορά δημιουργεῖται σέ μαζική βάση ἡ δυνατότητα γιά τό ξεπέρασμα τῶν παλιῶν ἀπολιθωμένων μοντέλων τοῦ ΚΚεξ πού ἀντέγραφαν λίγο-πολύ οἱ ὀργανώσεις τοῦ χώρου.

Κι αὐτό φυσικά θά συνοδεύεται ἀπό μιά ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ. Μιά ἰδεολογική ἐπανάσταση πού θά ἀμφισβητήσει καί θά κριτικάρει ὅλες τίς δομές τοῦ σύγχρονου καπιταλισμοῦ βάζοντας τίς βάσεις γιά ἕνα ἄλλο μοντέλο κοινωνίας πού θά βγεῖ μέσα ἀπό τήν ἴδια τήν κριτική τοῦ συστήματος.

Ἔτσι, ἡ περιβόητη "ρήξη" ἔχει ἐπιτέλους ἀρχίσει. Ἡ συνέχεια θά δείξει τόσο τήν ἔκτασή της ὅσο καί τίς δυνατότητές της.

Πάντως, μόνο μέ αὐτά πού βλέπουμε μέχρι σήμερα μποροῦμε νά μιλήσουμε γιά τό ΠΡΩΤΟ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ- ΑΝΤΙΙΕΡΑΡΧΙΚΟ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

Τή συνέχεια, ἄς τή δοῦμε, δηλαδή ἄς τήν κάνουμε στήν... πράξη.

Α. ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ

"Όταν ψηφίστηκε τήν Δευτέρα 3/12 στό Χημικό ἡ ἀπόφαση γιά τήν κατάληψη τῆς Σχολῆς, κανείς δέν φανταζόταν τήν ἐξέλιξη πού θάπαιρναν τά πράγματα, ὅτι δηλαδή μέσα σέ λιγώτερο ἀπό 15 μέρες ὅλες οἱ πανεπιστημιακές σχολές τῆς Ἑλλάδας θά βρισκόταν κατειλημμένες. Ὡστόσο τά πράγματα δίχως νά ἀκολουθήσουν τίς προβλέψεις κανενός πῆραν τό δρόμο τους.

Μέ ἀφορμή τό πρόβλημα τοῦ φασίστα καθηγητή Βασιλειάδη οἱ φοιτητές τῆς χημείας ἀποφασίσαν κατάληψη τῆς σχολῆς τους.

Κι'ὅλα ἄρχισαν ἀπό κεῖ!

1. Το ξεκινημα

ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΗ γίνεται Γ.Σ. στό Χημικό γιά τόν φασίστα Βασιλειάδη, πού παραμένει στή σχολή τρομοκρατῶντας (κέχρι καί ξύλο ἔρριχνε!) καί κόβωντας ἀβέρτα κόσμο. Μέ βάση μιά προηγούμενη δουλειά τοῦ χώρου, καθῶς καί τίς ἰδιαίτερες συνθῆκες πού ὑπάρχουν στή Σχολή, οἱ προτάσεις τῆς ΚΝΕ, ΠΑΣΠ, Ρ.Φ. πού πρότειναν ἔντρομες ὄχι καταλήψεις ἀλλά "ἀποχές" (ἐνεργητικές πού τίς λένε) ψηφίζεται ἡ κοινή πρόταση πού κατεβάζουν ΑΑΣΠΕ, ΠΠΣΠ, Β'Πανελλαδική καί αὐτόνομοι γιά 5μερη κατάληψη ὅλου τοῦ Χημικοῦ. Οἱ ψῆφοι είναι 133 ὑπέρ καί 110 κατά.

Ὁ κόσμος πανηγυρίζει καί μετά τή Συνέλευση γιορτάζει τή νίκη μέ γλέντι. Η σπίθα ἔχει ριχτεῖ. Σέ λίγες μέρες οἱ περισσότερες σχολές τῆς Ἀθήνας θά ἔχουν καταληφτεῖ παρά καί ἐνάντια στήν κυριάρχη μέχρι τότε γραμμή τοῦ συμβιβασμοῦ καί τοῦ ξεπουλήματος τῆς ΚΝΕ καί τῆς ΠΑΣΠ.

Ἡ κατάληψη τοῦ Χημικοῦ ἀρχίζει τήν ΔΕΥΤΕΡΑ 3/12. Ἡ συντονιστική ἐπιτροπή κατάληψης πού ἐκλέχτηκε ἀπό τή Γ.Σ τοῦ Σαββάτου συζητάει τόν τρόπο λειτουργίας τῆς κατάληψης. Φτιάχνονται ἐπιτροπές κατάληψης, ἀνοιχτές σέ ὅλους τούς φοιτητές, μέ σκοπό τήν ὀργάνωσή της, τήν πολιτιστική ἔκφραση, τό προγραμμα συζητήσεων καί συγκεντρώσεων. Αὐτή ἡ δομή ὀργάνωσης θά ἀκολουθηθεῖ καί στίς ὑπόλοιπες σχολές πού θά καταληφθοῦν στή συνέχεια, παρά καί ἐνάντια στήν ΚΝΕ καί τό ΠΑΣΟΚ, μέ βάση συντονιστικές ἐπιτροπές.

Τήν ἑπόμενη ΤΡΙΤΗ 4/12 μαθαίνουμε τά νέα: Ἡ Πολυτεχνική Ξάνθης ἀποφασίζει κατάληψη ἐνάντια στά ἐξεταστικά μέτρα τοῦ Ν. 815. Πιά καί στίς ὑπόλοιπες σχολές φουντώνει ἡ ἴδια διάθεση. Τό θέμα τῆς ἡμέρας: Καί ἐμεῖς κατάληψη. Τα υτόχρονατό χημικό ἔχει γίνει ὁ πόλος συσπείρωσης ὅλου τοῦ κόσμου. Κάθε μέρα πολλοί περνᾶνε ἀπ'τή σχολή γιά νά δοῦν τί γίνεται, νά κουβεντιάσουν νά παρακολουθήσουν τίς συζητήσεις πού ὀργανώνονται γύρω ἀπό διάφορα πολιτικά καί πολιτιστικά θέματα (π.χ. "ὁ νόμος 815 καί τό μεταδικτατορικό κίνημα). Κάθε βράδυ ὑπάρχουν προβολές φίλμ ἤ μουσικές βραδυές. Ἀρκετοί κάθονται καί τή νύχτα γιά τήν περιφρούρηση τῆς σχολῆς.

Γίνεται καί ἡ πρώτη πορεία ἀπό τό χημεῖο στό γεωλογικό. Εἶναι ἡ πρώτη πρός τά ἔξω ἔκφραση τῶν καταλήψεων.

Τήν ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/12 καί ἡ συνέλευση τοῦ Γεωλογικοῦ ψηφίζει μονοήμερη κατάληψη τῆς Σχολῆς ἐνάντια στά ἐξεταστικά τοῦ ν. 815 μέ αἴτημα τήν κατάργησή του. Ἔξω ἀπό τίς 2 σχολές στήνονται μεγάφωνα ἀπ ὅπου μεταδίνονται ἀνακοινώσεις τῆς Σ.Ε. κατάληψης ἤ τραγούδια.

Τήν ἑπόμενη ΣΑΒΒΑΤΟ 8/12 ἡ Γ.Σ. τοῦ Χημικοῦ ἀποφασίζει συνέχιση τῆς κατάληψης μέ ψήφους 205 ὑπέρ καί 119 κατά.

Τήν ἴδια ὥρα γίνεται συνέλευση τοῦ Νομικοῦ γιά τήν κατάληψη τῆς Σχολῆς. Τό ἐπίπεδο τοῦ κόσμου είναι φοβερά ἀνεβασμένο καί ἀγωνιστικό ἐνῶ 2.000 σχεδόν φοιτητές ἀπό ἄλλες σχολές, μαζεμένοι ἔξω ἀπό τό ἀμφιθέατρο, μέχρι τίς σκάλες, τούς διαδρόμους, τό ὑπόγειο τῆς Σχολῆς περιμένουν τά ἀποτελέσματα τῆς καταμέτ-

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΧΗΜΙΚΟΥ

Ἡ Γ.Σ. τοῦ Χημικοῦ ἀποφάσισε Κατάληψη ὅλου τοῦ Χημείου ἀπό 4-8 Δεκέμβρη.

Ἡ Γ.Σ. τῆς Πολυτεχνικῆς Ξάνθης τῆς 4 Δεκ. ἀποφάσισε κατάληψη διαρκείας τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς.

Ἡ Γ.Σ. τοῦ Γεωλογικοῦ τῆς Ἀθήνας τῆς 4 Δεκ. ἀποφάσισε 3ημερη ἀποχή καί κατάληψη τῆς ἕδρας Γεωλογίας τήν Παρασκευή 6 Δεκέμβρη.

Ἄλλες Γ.Σ. καί Δ.Σ. συμπαρίστανται στίς καταλήψεις καί καλοῦν τά μέλη τους νά συμμετάσχουν.

Ἡ Γ.Σ. τοῦ Χημικοῦ πού ἀποφάσισε τήν κατάληψη καί μέ πλαίσιο :

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ Ο 815.

3 ΠΕΡΙΟΔΟΙ - 3 ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ - ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

ΕΞΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ - ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ .

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΤΡΙΜΕΛΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Ο ΝΟΜΟΣ ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ ΜΕ ΑΓΩΝΑ

Καλεῖ τούς φοιτητές τῶν ἄλλων σχολῶν σέ ἀνοιχτή συγκέντρωση σήμερα Τετάρτη, στίς 4 τό ἀπόγευμα, μπροστά στό Φυσικεῖο, στή Σόλωνος.

Ο 815 ΘΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ

ρησης. Κάθε τόσο τό κτίριο ό λόκληρο δονεῖται ἀπό ἀντικνί τικα συνθήματα, καθῶς καί ἐ- νάντια στόν 815, μέ"καταλή - ψεις σέ ὅλες τίς σχολές" Καί ἡ κατάληψη μέχρι τίς 19 ψηφί ζεται καί στή Νομική μέ ψή- φους 381 ὑπέρ καί 339 κατά.

Ἡ Συνέλευση τελειώνει γύ ρω στά μεσάνυχτα καί 2000 φοι τητές κατεβαίνουμε πορεία ἀ- πό τή Νομική στό Χημεῖο, φω- νάζοντας συνθήματα "ΚΝΕ, ΠΑ ΣΟΚ, πουλᾶνε τούς ἀγῶνες","τέ ρμα στίς ἐκτονώσεις, ἐμπρός γιά καταλήψεις καί διαδηλώ - σεις", "νά καταργηθεῖ ὁ 815". Οἱ Κνῖτες καί οἱ Πασπῖτες ἔ- χουν ἐξαφανιστεῖ. Πιά δέν ἔ- χουν τίποτε νά ποῦν ἤ νά κά- νουν. Πιά ἔχουν βρεθεῖ μειο- ψηφία σέ ἕνα μαζικό κίνημα. Ηταν ἡ σειρά τους!!!

Ὅταν τή ΔΕΥΤΕΡΑ 10/12 γί νεται Γ.Σ. στό Φυσικό, ἀποφα σίζεται καί ἐκεῖ 5μερη κατά- ληψη μέ 271 ψήφους ὑπέρ 242 κατά(ΚΝΕ,ΠΑΣΟΚ) καί 8 λευκά τοῦ κομματικοῦ Ρήγα.Ταυτόχρο να στό Γεωλογικό ἡ Γ.Σ. ἀπο- φασίζει τήν συνέχιση τῆς κα- τάληψης τῆς σχολῆς γιά ἄλλες 5 μέρες(96 ὑπέρ, 90 κατά), ἐ νῶ στήν Πολυτεχνική Ξάνθης ἀ ναστέλλεται ἡ κατάληψη μετά ἀ πό ἐπίθεση τραμπούκων τῆς ΚΝΕ πού ἦρθαν καί ἀπό τή Θεσσαλο νίκη.

Τήν ἴδια μέρα ἡ Γ.Σ. τῶν πολιτικῶν μηχανικῶν τῆς Ἀθή- νας ἀποφασίζει τριημερη "δι- αρκῆ παραμονή"μέσα στή σχολή (ἀπό Τετάρτη 12/12).

Τό βράδυ στό Χημεῖο γίνε- ται συνέλευση τοῦ κινήματος μέ θέμα τήν συμμετοχή στή συ γκέντρωση τῶν ΣΑΔΕΟ. Σχεδόν ὅλες οἱ παρατάξεις συμφωνᾶνε στό νά πᾶνε, μέσα στή λογική τῆς σύνδεσης αὐτοῦ τοῦ κινή- ματος μέ τό ἐργατικό καί τό ὑπόλοιπο λαϊκό κίνημα. Διαφω νοῦν μόνο οἱ ἀναρχικοί ὑποσ- τηρίζοντας ὅτι ἡ συγκέντρωση θά ἀποτελεῖται μόνο ἀπό ΕΣΑΚ- τζῆδες καίκομματόσκυλα καί ἄ ρα δέν ἔχουμε καμμιά δουλειά ἐκεῖ πέρα. Ὡστόσο καί ἡ πρό ταση τοῦ κατεβάσματος ἀποτυ- γαίνει στήν πράξη, μιά καί ὅ ταν τήν ἄλλη μέρα γίνεται ἡ συγκέντρωση δέν κατέβηκε σχε δόν κανείς, μιά καί οἱ παρα- τάξεις δέν ἔδωσαν βάρος σ'αὐ τή τή σύνδεση, πού τήν ἔβλε- παν ΤΥΠΙΚΑ, καί ἀφοῦ προηγου μένως δέν εἶχε γίνει καμμιά προσπάθεια δουλειᾶς πρός αὐ- τήν κατεύθυνση, δηλαδή τήν Ε ΞΩ ἀπό τό πανεπιστήμιο.

2. Προβληματισμοί

Τήν ΤΡΙΤΗ 11/12 στή Νομι- κή καί τό Χημεῖο καί μέσα στά πλαίσια τῆς κατάληψης γίνον- ται δυό σημαντικές συζητή - σεις:

Στό Χημεῖο διοργανώνεται συζήτηση μέ θέμα "Ἡ ἀπεργία τοῦ Πίτσου καί τό ἐργατικό κί νημα", ἐνῶ τήν ἴδια ὥρα στή Νομική γινόταν μιά ἄλλη συζή τηση μέ θέμα"φοιτητικό κίνη- μα καί σεξουαλικότητα". Ἐπαι ρναν μέρος μέλη τοῦ ΑΚΟΕ καί ἡ ὁμάδα γυναικῶν Νομικῆς.

Καί ἐνῶ στήν πρώτη κουβέν τα συμμετεῖχε λιγώτερος κόσ- μος, μιά καί οἱ περισσότεροι εἶχαν πάει στή Νομική ἡ κου- βέντα ἦταν πολιτικά πολύ πιό ἀνεβασμένη ἀπό τή δεύτερη.

Στή συζήτηση γιά τόν Πίτ- σο καί τό ἐργατικό κίνημα συ μμετεῖχαν ἐργάτες ἀπό τόν Πί τσο καί τό Σαρακάκη.

Ἡ συζήτηση ἦταν μιά ἀπό τίς πιό ἐνδιαφέρουσες καί σημαν- τικές πού ἔγιναν στή διάρκει α τῶν καταλήψεων. Γιατί κατ' ἀρχήν ἀρκετός κόσμος ἄκουσε γιά πρώτη φορά ὅλη τήν ἐπο - ποιΐα τῶν ἀγώνων τοῦ Πίτσου, γνώρισε τίς συνθῆκες καί τά

ΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΗΤΑΝ Η ΑΡΧΗ....

ΚΑΤΑΛΗΨΗ με ΑΓΩΝΕΣ στη ΝΟΜΙΚΗ

"Υπαρχει σχεδιο εν εξελιξει:ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ"
"Βραδυνη 8/12/79 (κυριος τιτλος)

Συναδελφοι,

Το διαστημα αυτο ειναι καθοριστικο για την εφαρμογη ή οχι του αντιδραστικου νομου 815. Κι αυτο γιατι η υλοποιηση του στο σκελος των εξεταστικων(κυρια αιχμη του ν:815 εναντια στο φ.κ)κρινεται τωρα. Σ'ολες τις σχολες(παρα την αντιθεση των καθηγητων για τα δικα τους συμφεροντα εναντια στον 815)υπαρχουν μαζικα κοψιματα.

Και τα γεγονοτα τρεχουν.

- Προσπαθεια πορειας στις 25 Οχτωβρη παρα και εναντια στην ΕΦΕΕ.
- Πορεια στο υπουργειο Παιδειας οταν ΚΝΕ και ΠΑΣΟΚ παρα τις διακυρηξεις τους στην ΕΦΕΕ(το γνωστο παραμυθι)πηγαιναν ανα δυο στο πεζοδρομιο με κλειστα πανω.
- Καταληψη στο Χημειο (παρα και εναντια στη ΚΝΕ και το ΠΑΣΟΚ)
- Καταληψη στη Ξανθη (" " " " " " ")
- Καταληψη στο Γεωλογικο(" " " " " " ")
- Καταληψη στο Πολυτεχνειο (" " " " " ")
- Στη Θεσσαλονικη αποχη απο γ'εξεταστικη περιοδο " " ")
- Πορεια στις 7/12 συμπαραστασης στο χημικο και Γεωλογικο.

Και ενω οι "αριστεριστες" δημιουργουν "ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ"οπως παραδεχεται ο δεξιος τυπος,οι "υπευθυνες " παραταξεις ΠΣΚ και ΠΑΣΠ καταγγελουν και προσπαθουν να εμποδισουν τις αγωνιστικες κινητοποιησεις των φοιτητων.

Η "Κ"ΝΕ τωρα θυμαται τις πορειες,και η ΠΑΣΠ προτεινει καταληψεις... το Γεναρη προσπαθωντας ετσι να εκτονωσει και να εκφυλισει το κλιμα των εντονων αγωνιστικων κινητοποιησεων που αναπτυσσονται τωρα. Στη σχολη μας απο τη μια εχουνε εντονο το φαινομενο των μαζικων κοψιματων(Σκουφας Παυλοπουλος,Αραβαντινος κλπ) και απο την αλλη,μια ΚΝΕ και ΠΑΣΠ που λαμπουν με την αδρανεια τους.

Μπροστα σ'αυτη τη κατασταση οι φοιτητες πρεπει να ΜΠΛΟΚΑΡΟΥΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΟΡΟΥΣ 815.

Γι'αυτο προτεινουμε ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΗ ΝΟΜΙΚΗ ικανη να ακυρωσει τη λειτουργια του πανεπιστημιου κατω απο ορους του 815 και να αναγκασει σε υποχωρηση.

ΖΗΤΑΜΕ:

- Καταργηση του 815
- Γ'περιοδο και 3 μεταφορες, οχι στις διαγραφες
- Οι περσυνοι πρωτοετεις να γραφτουν τωρα στο Β'ετος
- Να φυγουν οι Σκουφας, Παυλοπουλος, Αραβαντινος(εκφραστες του πνευματος του 815 απο τη σχολη)

Πιστευουμε οτι η καταληψη πρεπει να γινει με ορους μαζικου κινηματος της Σχολης και με βαση τα παραπανω αιτηματα. Ετσι μονο μπορει να παιξει ουσιαστικο ρολο και να ειναι αποτελεσματικη.

- Να εκλεγει οργανωτικη επιτροπη που θα παιζει ρολο συντονιστικο υλοποιωντας τις αποφασεις των φοιτητων

ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ, ΝΟΜΙΚΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΘΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Επιτροπη Νομικης για την καταργηση
του ν. 815

Ασκηση μνημης: ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ) (Βραδυνη 8/12/79)
- Αν στη θεση του Πανεπιστημιου βαλετε Πολυτεχνειου, σας θυμιζει τιποτα;

προβλήματα τῆς πάλης στό ἐργοστάσιο. Καί πράγματι τό ἐνδιαφέρον ἦταν τεράστιο καί οὐσιαστικό. Οἱ ἐρωτήσεις καί ἡ συζήτηση δέν εἶχαν τόν τυπικό χαρακτήρα πού παίρνουν σέ πολλές συζητήσεις. Ἔδειχναν μιά πραγματική διάθεση γνώσης καί ἐπαφῆς. Ἀπ'αὐτή τή συγκέντρωση βγῆκε καί μιά πρόταση γιά πιό συγκεκριμμένη συζήτηση, μέ περιεχόμενο τό "ἐπαφή φοιτητικοῦ καί ἐργατικοῦ κινήματος", πού ὅμως δέν μπόρεσε νά γίνει γιατί εἶχε ὁριστεῖ γιά τή Δευτέρα, πού συνέπεσε νἄναι ἡ ἡμέρα μετά ἀπό τήν ἐπίθεση τῶν κνιτῶν κι ἔτσι δέν μπόρεσε νά γίνει.

Στή συζήτηση γιά τή σεξουαλικότητα στή Νομική, παρ'ὅλο τόν κόσμο πού εἶχε γεμίσει ἀσφυκτικά τό ἀμφιθέατρο τῆς ΦΜΣ δέν μπόρεσε νά γίνει καμμία κουβέντα. Ἐκεῖνο πού ἔγινε ἦταν ἀπό τή μιά ἡ ἀγνόηση ἀπό μέρους τοῦ ἀκροατηρίου, τοῦ ΑΚΟΕ καί τοῦ θέματος τῆς συζήτησης καί ἀπό τήν ἄλλη μιά ἐκδήλωση μιᾶς φοβερῆς ἐπιθετικότητας ἀπέναντι στίς γυναῖκες τῆς ὁμάδας.

Ἔτσι ἀπό διάφορους ἀποκλήθηκαν "κατίνες" οἱ φεμινίστριες ἤ ὅτι "τόμόνο σας πρόβλημα εἶναι νά κάνετε τά μαλιά σας φριζέ". Καί στήν προσπάθεια ἀπάντησης τῶν γυναικῶν ἦταν ἕτοιμο τό εὔκολο ἐπιχείρημα: "ὑστερικές". Ἡ συζήτηση ἐκφυλίστηκε, τό ΑΚΟΕ ἔφυγε. Γύρω ἀπ'αὐτό τό ζήτημα φάνηκε, ὅπως κι'ἀπό ἄλλες ἐκδηλώσεις, πώς τό "νέο" κίνημα δέν τά πάει καί τόσο καλά.

Στή συνέχεια ὅμως ἡ κουβέντα ἀλλάζει περνάει πάνω σ'ἄλλα ζητήματα, "φοιτητές καί ἐργατικό κίνημα", "ἀμφισβήτηση τοῦ ρόλου τοῦ φοιτητή" κλπ. Ἐδῶ γίνεται πολύ πιό οὐσιαστική παρέμβαση.

Τόσο μέ τή συγκέντρωση γύρω ἀπό τόν Πίτσο, ὅσο καί μέ τή συγκέντρωση τῆς Νομικῆς ἀνοίγονται σέ ἕνα βαθμό οἱ καταλήψεις ἔξω ἀπό τά στενά φοιτητικά καί παρεμβαίνει καί κόσμος ἀπό τά ἔξω, μέ θετικό ἀντίχτυπο στούς φοιτητές. Ἀντίθετα προηγούμενες προσπάθειες πού ἔχουν γίνει στό Χημικό, παρέμβασης στίς συγκεντρώσεις τῶν καταλήψεων εἶχαν ἀρκετά ἀρνητικό χαρακτήρα.

Ἄς τίς δοῦμε ἀπό πιό κοντά:

Εἶναι φανερό πώς τό κίνημα τῶν καταλήψεων, καί τό νέο φοιτητικό κίνημα συνολικά εἶναι ἀκόμα ἀρκετά κλεισμένο στό Πανεπιστήμιο καί στά ἐσωτερικά του. Ἔτσι ἦταν ἀναγκαία μιά διαδικασία πού σιγά σιγά θά ὁδηγοῦσε στή σύνδεση αὐτοῦ τοῦ κινήματος μέ τό ΕΞΩ καί μέ τό γενικώτερο κίνημα. Ἔτσι ἡ παρέμβαση ἀπό τά ΕΞΩ, νέων, ἀγωνιστῶν, ἐργατῶν, πού θά βόηθαγε στήν ριζοσπαστικοποίηση τοῦ κινήματος ἦταν ἀναγκαῖα. Ὅμως μέ τί τρόπο; Μέ τήν προσπάθεια νά γίνει κατανοητό ἀπό τούς φοιτητές πώς τό κίνημα τους γιά νά προχωρήσει θά ἔπρεπε νά πλατύνει. Μέσα ἀπό τήν ὀργάνωση ἐκδηλώσεων, παρεμβάσεων κλπ. καί ὄχι φυσικά μέ μία ἀντιπαράθεση μέ τούς φοιτητές. Καί κάτι τέτοιο, ἀντιπαράθεση μέ τούς φοιτητές πῆγε πρός στιγμή νά γίνει ἀπό τήν "Ἐπιτροπή Προώθησης τῶν Καταλήψεων" πού ἔφτιαξαν διάφοροι, κύρια ἀναρχικοί στό χημεῖο. Ἐπιτροπή πού μάζεψε ἀρκετό κόσμο ἀπό μή φοιτητές καί πού ὁδήγησε σέ δυό διαλύσεις συζητήσεων στό Χημεῖο μέ μιά ταχτική πόλωσης καί ἀντιπαράθεσης μέ τίς συντονιστικές, καί τούς φοιτητές τελικά. Καί ἐνῶ ὁπωσδήποτε ἡ μάζωξη τοῦ μή φοιτητικοῦ κόσμου ἦταν οὐσιαστική καί ἔπαιξε ἀποφασιστικό ρόλο στήν ἀντιμετώπιση τῶν κνιτῶν, πήγαινε σέ λάθος δρόμο μέ τή λογική "τώρα καταλήψεις στά ἐργοστάσια" λογική πού ἦταν ἐντελῶς ἐξωπραγματική καί 'κοπιάρισμα' ἑνός μυθικοῦ Μάη.

Φυσικά σιγά-σιγά ἔγινε κατανοητό κι'ἀπό τούς ἴδιους ὅτι αὐτή ἡ λογική δέν ὁδηγοῦσε πουθενά. Τό φοιτητιό κίνημα θά βγεῖ πρός τά ἔξω συνειδητοποιόντας τίς ἴδιες τίς ἀντιφάσεις του καί βαθαίνοντας τήν ἰδεολογία του. Ὁποιαδήποτε βίαιη "χειρουργική" δέν κάνει τίποτε ἄλλο ἀπό τό νά καθυστερεῖ αὐτή τήν ἐξέλιξη.

3. Κυβερνηση και ΕΦΕΕ προσπαθουν να αντιδρασουν

Τό ἴδιο βράδυ μαθαίνουμε ὅτι ἡ ΕΦΕΕ σέ ἔκτακτη σύσκεψη υἱοθέτησε τήν πρόταση γιά πανελλαδικές καταλήψεις τῶν σχολῶν γιά τίς 17-18-19 Δεκέμβρη. Εἶναι πιά φανερή σέ ὅλους ἡ προσπάθεια τους νά κάμψουν τό κίνημα τῶν καταλήψεων ἀπό τά "μέσα" καί ἀπό τά πάνω, μέσω τῆς ΕΦΕΕ, μιά καί ἀπό τή βάση, τίς συνελεύσεις, ἔχουν πιά πεταχτεῖ ἔξω. Ἡ ΠΑΣΠ μέ τήν πρότασή της αὐτή γιά πανελλαδικές "καταλήψεις" ἀποβλέπει στό οὐσιαστικό διώξιμο τῶν φοιτητῶν ἀπό τά Πανεπιστήμια, στό σπάσιμο τῶν συντονιστικῶν πού βγῆκαν μέσα ἀπό συνελεύσεις καί τό οὐσιαστικό κλείσιμο τῶν σχολῶν γιά νά καταλαγιάσουν τά πνευματα καί νά ξαναρθουν ὅλα σέ ἕνα "κανονικό" ρυθμό μέ τήν ΕΦΕΕ ἀπό πάνω.

Ὅμως θά ὑποχρεωθοῦν νά πάρουν δραστικώτερα μέτρα, οὔτε αὐτά μπόρεσαν νἄχουν ὁποιοδήποτε ἀποτέλεσμα.

Ἀργά τό βράδυ, τόσο στή Νομική, ὅσο καί στό Χημεῖο γίνονται συνελεύσεις τῶν καταλήψεων, γιά τό προχώρημα τοῦ ἀγώνα. Ἀπό τή συζήτηση βγαίνει ἡ ἀνάγκη νά βγοῦμε πρός τά ἔξω, νά βγεῖ τό κίνημα γιά πρώτη φορά στό δρόμο, νά διαδηλώσει καί νά προπαγανδίσει γιά πρώτη φορά σάν μαζικό κίνημα, ΑΥΤΟΝΟΜΑ, τήν διάθεση του νά καταργηθεῖ ὁ 815 καθῶς καί τήν ρήξη του μέ τούς ἐπίσημους φορεῖς καί ὀργανα- -Δ.Σ., ΕΦΕΕ - πού ἔχουν καταντήσει ἐκτός ἀπό ξεπουληματτίες, καί ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ.

'Αποφασίζουμε νά γίνει πορεία τήν Παρασκευή Ι4/Ι2 στίς στίς 4 τό άπόγευμα, δλων τών καταλημμένων σχολών πρός τή Βουλή. Γιά τήν προπαγάνδιση τής πορείας καί τοῦ περιεχόμενου τοῦ αγώνα πρός τά έξω πρός τόν κόσμο, άποφασίζεται νά βγεῖ άφίσσα καί προκήρυξη

Τήν ΤΕΤΑΡΤΗ Ι2-Ι2 τό πρωί γίνεται συγκέντρωση τοῦ διασυντονιστικοῦ καί παρά τίς άντιρήσεις τῶν παρατάξεων(ΠΠΣΠ, Β'Πανελλαδική, ΑΑΣΠΕ)εἶναι τόσος ὁ ένθουσιασμός καί ἡ θέληση τοῦ κόσμου για πορεία ὥστε τελικά αὐτή άποφασίζεται καί "έπίσημα".

"Ομως τελικά δέν θά γίνει μέσα άπό κομπίνες τῶν παρατάξεων. 'Αντίθετα τό κίνημα θά βρεθεῖ πίσω άπό τήν ΕΦΕΕ.'Αλλά ἅς τά δοῦμε μέ τή σειρά :

Τήν ἴδια μέρα γίνονται δύο Γ.Σ. στό Πολυτεχνεῖο. Μία στούς ήλεκτρολόγους καί μιά ἄλλη στούς μεταλειολόγους.'Η πρώτη άποφασίζει ἄμεση κατάληψη τῆς σχολῆς καί έκλογή συντονιστικῆς μέ Ι49 ψήφους ὑπέρ καί Ι38 κατά. 'Η Γ.Σ. τῶν μεταλειολόγων δέχεται τίς προτάσεις τῆς ΕΦΕΕ. Ταυτόχρονα στό Φαρμακευτικό ἡ ΚΝΕ καί ἡ ΠΑΣΠ πού ἔβλεπαν ὅτι χάνουν τή συνέλευση ψηφίζουν κι'αὐτές κατάληψη.

Τό βράδυ ἡ κυβέρνηση άποφασίζει νά κλείσει τίς σχολές-λόκ ἄουτ - μέχρι τίς 24/Ι2,άκριβῶς μέχρι τίς διακοπές.

Κι'ὅμως δέν φοβόμαστε άκόμα ἄμεση έπίθεση.Κι'αὐτό γιατί εἶναι φανερό ὅτι κάτι τέτοιο ὁδηγεῖ σέ μεγαλύτερη ὄξυνση,ἡ καταπίεση θά αὐξήσει τήν άγωνιστικότητα καί θά τινάξει στόν άέρα τήν ΕΦΕΕ. 'Απ'ἄλλοῦ θά ἔρθει ἡ συνέχεια τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς......'Από τήν ΕΦΕΕ καί τήν ΚΝΕ. Πού μέ άφορμή τό λόκ ἄουτ θά προσπαθήσουν νά ἔχουν τήν έξῆς τακτική. 'Η ΕΦΕΕ άποφασίζει ἄμεση κατάληψη τῶν σχολῶν καί ἡ ΚΝΕ θά προσπαθήσει νά "ὑλοποιήσει" τήν άπόφαση μέ έπιθέσεις ένάντια στίς καταλήψεις.

"Ετσι έκεῖνοι πού λυσσαλέα πολέμησαν τίς καταλήψεις βρίσκονται τώρα νά "καταλαμβάνουνε" κι'αὐτοί.

Ταυτόχρονα ἡ ΕΦΕΕ καλεῖ σέ συγκέντρωση καί πορεία στό Υπουργεῖο Παιδείας γιά τήν Παρασκευή στίς Ι2 τό μεσημέρι. Μ'αὐτό ἤθελε νά ὑπερφαλαγγίσει τό κίνημα πού εἶχε άποφασίσει γιά τίς 4 τό άπόγευμα. Καί τό "θαῦμα" ἔγινε. 'Η ΠΠΣΠ ἡ ΑΑΣΠΕ καί ἡ Β'Πανελλαδική, πού βρίσκονατι στό Κεντρικό Συμβούλιο τῆς ΕΦΕΕ ξεπουλανε

Να ξεσκεπασουμε κ'ν'απαντησουμε στη νεα πολιτικη ελεγχου κ'εκφυλισμου του κινηματος

Αὐτό τό κίνημα πού έξελίσσεται σήμερα στά Πανεπιστήμια, τό μεγαλύτερο μαζικό κίνημα μετά τό Πολυτεχνεῖο τό'73, βρίσκεται σήμερα στήν πιό άποφασιστική καμπή του. 'Ενῶ δυό μέρες πρίν καί μέχρι χτές καταχτοῦσε άδιάκοπες νίκες, σήμερα τά πράγματα ἔχουν φτάσει σ'ἕνα κρίσιμο σημεῖο.

'Η πολιτική τῆς κυβέρνησης ἔγειρε όριστικά πιά στό χτύπημα τοῦ κινήματος, ὄχι μέ άστυνομική έπίθεση γιατί κατάλαβε ὅτι πιά εἶναι άδύνατο κάτι τέτοιο άλλά μέσα άπό τό πέρασμα τῆς ΚΝΕ καί τοῦ ΠΑΣΟΚ στό έσωτερικό τοῦ κινήματος καί τό πνίξιμό του άπό τά μέσα. 'Η γραμμή τους εἶναι πιά ὁ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ τοῦ κινήματος.

Καί τά πρώτα σημάδια έμφανίστηκαν. Οἱ κνίτες ἔχουν καταφτάσει στίς σχολές, καί ὅπου τούς περνάει ἔχουν άρχίσει κιόλας τούς τραμπουκισμούς άπό τήν Τετάρτη τό βράδυ, ένῶ στό Πολυτεχνεῖο έπιτέθηκαν σήμερα σέ δύο συντρόφους μας.

Εἶναι φανερό πώς ἡ άπάντηση τοῦ κινήματος σ'αὐτό τό άπό τά μέσα πνίξιμο μπορεῖ νά εἶναι μιά καί μόνη: ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ τοῦ κινήματος, ξάπλωμά του πρός τά ἔξω, πέρασμα τῆς άντιπαράθεσης στό δρόμο. Μόνο κάτι τέτοιο θά ἔδινε μιά νέα δυναμική στό κίνημα καί θά πέταγε ἔξω τούς τραμπούκους καί πυροσβέστες. Γι'αὐτό κεντρική σημασία εἶχε ἡ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, ἡ πρώτη μαζική κινητοποίηση αὐτοῦ τοῦ αὐτόνομου κινήματος βάσης πού σάρωσε ὅλες τίς άντεπαναστατικές γραφειοκρατίες, καί πού θά ἔδινε τή δυνατότητα στό κίνημα νά προχωρήσει.

Κι ὅμως ένῶ αὐτό συζητιέται άπό μέρες, ένῶ τήν Τετάρτη τό πρωΐ τό διασυντονιστικό τῶν καταλειμένων σχολῶν ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ τή συγκέντρωση καί τήν πορεία γιά τήν Παρασκευή στίς 4 τό άπόγευμα, παίχτηκε ἡ πιό αἰσχρή μικροκομπίνα πού ἔχει παιχτεῖ ποτέ σέ σχέση μέ τόσο μεγάλο κίνημα. Μέ εὐθύνη βασικά τῆς Β'Πανελλαδικῆς, τῆς ΠΠΣΠ καί ἄλλων, διάφορες μικρογραφειοκρατίες άποφάσισαν διαφορετικά καί ΠΙΣΩ άπό τίς πλάτες τοῦ κινήματος καί παρά τήν άπόφασή του, ὅπως καί τοῦ διασυντονιστικοῦ. 'Αποφάσισαν ΝΑ ΠΑΡΑΔΩΣΟΥΝ αὐτό τό κίνημα στήν ΕΦΕΕ καί τήν κυβέρνηση.

Μόνο ἔτσι μποροῦμε νά μιλήσουμε γιά έκείνους πού:

α) Κατακρατήσανε καί κρύψανε τήν άφίσσα καί τήν προκήρυξη πού θά καλοῦσε στήν έκδήλωση

β) Τά κάνανε πλακάκια μέ τήν ΕΦΕΕ, ΠΡΙΝ κάν αὐτή πάρει τήν άπόφασή χτές βράδυ γιά "συμμετοχή" στίς καταλήψεις, καί άποφασίσανε μόνοι τους, στίς πλάτες τοῦ κινήματος γιά μεταβολή του σέ οὐρά τῆς ΕΦΕΕ, καλώντας τό κίνημα τῶν καταλήψεων νά πάει στίς Ι2 τό μεσημέρι στή συγκέντρωση-παγίδα τῆς ΕΦΕΕ.

"Αν αὐτό δέ λέγεται ξεπούλημα, τότε τί εἶναι τό ξεπούλημα;

Καί τό πρόβλημα πού μπαίνει εἶναι ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΣΑΝ καί ΠΩΣ ΤΟΛΜΗΣΑΝ νά κάνουν κάτι τέτοιο σ'ἕνα τόσο μεγάλο κίνημα.

Καί οἱ αἰτίες εἶναι πολλές.

Εἶναι τό ὅτι οἱ συντονιστικές γίνανε τσιφλίκια μερικῶν πού τό κίνημα εἶναι γι'αὐτούς καυτή πέτρα στά χέρια τους καί κοιτᾶνε πῶς θά τό "μαλακώσουν" καί θά τό ξεφορτωθοῦν.

Τό ὅτι ὅλη ἡ άντίληψη ὅλων αὐτῶν τῶν κοινοβουλευτικῶν τῆς "άριστερᾶς" δέ ξεπερνάει τά Διοικητικά Συμβούλια καί τίς μικροκομπίνες τους καί ἔτσι, έκμεταλλευόμενοι καί τήν άδυναμία τοῦ κινήματος νά τούς έλέγξει, ἔτειναν νά μεταβάλλουν καί τίς συντονιστικές σέ Δ.Σ.

Τό ὅτι έπιπλέον καί ὅσοι μέσα άπό τίς συντονιστικές δέ συμφωνοῦσαν μ'αὐτές τίς κομπίνες, κι αὐτοί δέν εἶπαν τσιμουδιά καί συγκάλυπταν άπό φόβο, άπειρία ἤ...συναδελφική "άλληλεγγύη" (μιά καί βλέπεις, ὄντας κι αὐτοί στό ἴδιο κοινοβουλευτικό κλίμα πού ἔτεινε νά δίνεται στίς συντονιστικές, δέν ἤθελαν ἤ δέν τολμοῦσαν νά τό σπάσουν).

Κι ἔτσι μᾶς κοροΐδευαν ὅλοι μιλῶντας γιά "τεχνικά προβλήματα", μέ βάση τά όποῖα δέ βγῆκε ἡ άφίσσα καί γιά δυό μέρες τά μασᾶνε γιά νά μᾶς όδηγήσουν τήν Παρασκευή πίσω άπό τήν ΕΦΕΕ στήν όποία έλπίζουν νά αὐξήσουν τίς πολυθρόνες τους.

Παίρνουμε αὐτή τή στιγμή τήν εὐθύνη νά μιλήσουμε γιά ὅλα αὐτά γιατί δέν πιστεύουμε στή λογική "κρύφτα τώρα καί βλέπουμε μετά", τή λογική τῶν γραφειοκρατιῶν πού κρατᾶνε μεταξύ τους τούς "κανόνες τοῦ παιχνιδιοῦ", μέ τό πρόσχημα "νά κρατήσουμε τήν ένότητα".

Σήμερα άπειλεῖται ἕνα κίνημα, τουλάχιστον στήν τωρινή φάση του, καί οἱ αὐτοανακηρυγμένες ψευτο-ηγεσίες τό χαντακώνουν καί κάνουνε κομπίνες πού οὔτε ἡ ΕΦΕΕ δέν τολμάει νά κάνει.

Θά πρέπει ἄρα, ἔστω αὐτή τή στιγμή, νά παλαίψουμε γιά τήν έφαρμογή τῶν άποφάσεων τοῦ κινήματος, τήν άπόκρουση τῆς έπίθεσης τῆς κυβέρνησης- ΕΦΕΕ, τό ξάπλωμα τοῦ άγώνα.

Γι'αὐτό, άπό δῶ καί πέρα, δέ θά έπιτρέψουμε σέ κανένα κομπιναδόρο νά κάνει ὅτι θέλει, πίσω άπό τίς πλάτες μας. Καμιά άπόφαση δέ θά παίρνεται έρήμην τοῦ κινήματος, άλλά ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ καί μέ τή ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΟΛΩΝ.

Κι ἅς εἶναι σιγουροι, ὅσοι τολμᾶνε νά κάνουν τέτοιου εἴδους κομπίνες καί ξεπουλήματα πώς αὐτά θά πληρωθοῦν. Αὐτό τό κίνημα προχωράει, θά ξεπεράσει καί αὐτές τίς πραχτικές καί δέ θά δεχτεῖ αὐτό πού δέν πέτυχε κυβέρνηση καί ΕΦΕΕ νά τό πετύχει ἡ "ἡγεσία" του.

Τό κίνημα πρέπει νά παρέμβει καί θά παρέμβει παντοῦ.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ Η ΑΡΧΗ - Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

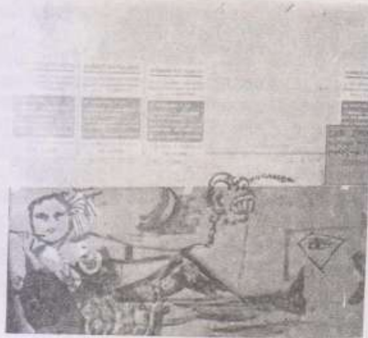
Ι3 Δεκέμβρη 79

ΡΠΣΠ

για μια ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

τήν ἀπόφαση τῶν συντονιστικῶν
καί τοῦ κινήματος καί συναπο
φασίζουν γιά κοινή συγκέντρω
ση μέ τήν ΕΦΕΕ.
Παράλληλα ἔχουν θάψει τήν ἀ-
φίσσα καί τήν προκήρυξη γιά
"τεχνικούς λόγους" καί παρισ
τάνουν τόν ἠλίθιο μέσα στίς
καταλήψεις. Ὅταν μάλιστα ἀρ
γότερα θά ἀποκαλυφτεῖ ἡ ταχ-
τική τους θά μᾶς λένε "τί τώ
ρα φωνάζετε γιά μιά αφισσα."
παριστάνοντας τόν ἠλίθιο,λές
καί τό πρόβλημα ἦταν οἱ ζωγ-
ραφιές τῆς ἀφίσσας καί ὄχι τό
ὅτι ἔτσι θαβόταν ἡ αὐτόνομη
συγκέντρωση τοῦ κινήματος.

Πάντως ἀπό ἕνα κόσμο στίς
συντονιστικές ξαναμπαίνει τό
θέμα τῆς συγκέντρωσης, καί ἀ
ποφασίζεται ἡ ἐγκατάσταση ρα
διοφωνικοῦ πομποῦ στό Χημεῖο

ΠΕΜΠΤΗ Ι3-Ι2 : Ὅλες οἱ
σχολές τῆς ἑλλάδας ἔχουν κα-
ταληφθεῖ. Ἄλλες πραγματικά-
ὅπου ὑπάρχουν συντονιστικές-
κι'ἄλλες-ὅπου δέν ὑπάρχουν -
εἰκονικά. Στήν 'Εμπορική πού
κάνουν κουμάντο οἱ τραμποῦ -
κοι τῆς ΚΝΕ γίνονται ἀκόμα
καί ὁρκωμωσίες πρωτοετῶν. Τό
σο τό κράτος ὅσο καί οἱ Κνί-
τες δείχνουν πολύ καθαρά τί
ἐννοοῦν μέ τό λοκ-ἄουτ οἱ μέν
καί μέ τήν "κατάληψη" οἱ ἄλ-
λοι. Αὐτά ἰσχύουν μόνο σάν ὅ
πλα ἐνάντια στίς πραγματικές
καταλήψεις.

Ταυτόχρονα προσπαθοῦν νά
σπάσουν καί τίς πραγματικές
καταλήψεις. Μπαίνουν μέσα μέ
περιβραχιόνια τῶν Δ.Σ. καί
προσπαθοῦν νά κάνουν κι'αὐ -
τοί "κατάληψη". Στή Νομική ἀ
πειλοῦν νά κατεβάσουν τά πα-
νώ ἔξω ἀπό τή σχολή, βάζουνε
δικά τους μεγάφωνα γιά νά κα
λύψουνε τά μεγάφωνα τῶν κατα
λήψεων, ἐνῶ στό χημεῖο κάνου
νε κάθε τόσο προσπάθειες νά
καταλάβουν τό σταθμό.

Τό ἴδιο βράδυ κάνουν τήν
πρώτη "ἐπιχείρηση χημεῖο",δη
λαδή τήν προσπάθεια νά κατα-
λάβουν τό Χημεῖο μέσω τοῦ ΔΣ
τοῦ Μαθηματικοῦ. Τήν νύχτα ὅ
ταν ἔχουν μείνει λίγοι σύντ-
ροφοι στό Φυσικό καταφθάνουν
καμμιά 60ρια κνίτες καί προσ
παθοῦν νά μείνουν μέσα ἀνοί-
γοντας τό δρόμο γιά τήν ἐγκα
τάστασή τους ἐκεῖ καί τό διώ
ξιμο τῆς κατάληψης. Ὅμως καμ
μιά 500ρια ἄτομα πού καταφθά
νουν ἀπό τή Νομική τούς πετᾶ
νε ἔξω.

4. Ενα βημα προς τα πισω

Τό ἴδιο βράδυ καί μετά ἀ-
πό προκήρυξη πού κυκλοφόρησε
καταγγέλοντας τήν ταχτική θα
φίματος τοῦ κινήματος καί ξε
πουλήματος τῆς συγκέντρωσης
στήν ΕΦΕΕ γίνεται συγκέντρω-
ση στή Νομική μέ ἀνοιχτό συ
ντονιστικό στό ἀμφιθέατρο.

Μπαίνει τό ζήτημα τῆς συ
γκέντρωσης καί δέν δίνεται
καμμιά ἀπάντηση.

Βλέπεις οἱ διάφοροι πού ἐ
νῶ εἶναι μειοψηφία μέσα στό
κίνημα διαθέτουν ὅμως μηχα-
νισμούς καί "συνδικάλες" ἀκ
ριβῶς γιά νά διατηρήσουν,νά
αὐξήσουν μάλιστα τίς θέσεις
τους στήν ΕΦΕΕ , καί ἀπό τό
φόβο τους ἀπέναντι σ'αὐτό τό
κίνημα προτίμησαν νά τό ἐγ-
κλωβίσουν πίσω ἀπό τήν ΕΦΕΕ
Κι'ὅμως πολύς κόσμος,εὐχαρι
στημένος πού τελικά θά ἔκα-
νε πορεία δέν ἔπιανε ἀκόμα
τό πρόβλημα.

Τήν ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ι4/Ι2 θά
τό "πιάσει" μέσα ἀπό τήν ἐμ
πειρία τῆς πορείας. Στό βαθ
μό πού ἡ πορεία γίνεται σέ
μιά ἐπιτραμμένη συγκέντρωση
καί πορεία τῆς ΕΦΕΕ ἐνῶ ὑπά
ρχει μεγάλη μαζικότητα, ἐνῶ
εἶναι μετά ἀπό χρόνια ἡ με-
γαλύτερη πορεία τῆς ἄκρας ἀ
ριστερᾶς, καί φοιτητική ἡ με
γαλύτερη(5-6 χιλ. κόσμος) ὅ
μως δέν ἔχει οὔτε τόν ἀντισ
τοιχο παλμό, οὔτε καμμιά δη
μιουργικότητα στά συνθήματα
Κι'αὐτό γιατί μιά τέτοια πο
ρεία εἶναι πίσω ἀπό τά γεγο
νότα.

Καί τό τέλος ὑπῆρξε ἀκόμα
πιό ἀπογοητευτικό. Ἡ πορεί
α φτάνοντας στό Σύνταγμα ὑ-
ποτίθεται θά προχωροῦσε γιά
τή Βουλή. Κι'ἐκεῖ ὅμως δέ κα
τόρθωσε νά σπάσουμε μιά ἀλυ
σσίδα μπάτσων. Και γυρίσαμε
μέ μιά μεγάλη ἀπογοήτευση πί
σω πρός μεγάλη χαρά τῶν κνι
τῶν. Μιά "διαλυμένη" κυριο-
λεκτικά διαδήλωση γύρισε στά
Προπύλαια καί διαλύθηκε. Ἦ
ταν τό χαμηλώτερο σημεῖο, ὁ
"πάτος" τοῦ κινήματος. Κι'α
ὐτή ἡ ἧττα θά πληρωθεῖ, τό-
σο μακρόχρονα, θά κοπεῖ δη-
λαδή μιά ἐξωτερική δυναμι -
κή τοῦ κινήματος καί ἄμεσα
ὅμως. Τό ἴδιο ἀπόγευμα θά γα
θοῦν τρεῖς συνελεύσεις. Κόσ
μος πού τό μεσημέρι ἦταν στή
πορεία τό ἀπόγευμα δέν θάρ-
θει στίς συνελεύσεις. Ἔτσι
στό Πολιτικό, τό Οἰκονομικό
καί τό Φιλοσοφικό κυριάρχη-
σαν οἱ ΕΦετζῆδες.

ΣΑΒΒΑΤΟ Ι5/Ι2 : Οἱ Κνί-
τες μετά τήν ἧττα τῆς προη-
γούμενης μέρας- συνελεύσεις
καί πορεία- παίρνουν ἐπάνω
τους, γίνονται ὅλο καί πιό ἐ
πιθετικοί. Στή Νομική ἔχουν
καταλάβει τίς μισές αἴθου -
σες, καί ἡ σχολή ἔχει μοιρα
στεῖ σέ δύο στρατόπεδα, ἐνῶ
περιδιαβαίνοντες Πανελλαδι-
κάριοι καί ΠΠΣπῆδες συστή-
νουν ἠρεμία καί μή ὄξυνση .
Σέ ὅλο καί περισσότερο κόσμο
ὅμως βγαίνει ἡ ἀνάγκη νά
μήν ὑποκύψει στίς πιέσεις,νά
τραβήξει πάρα πέρα μιά γραμ
μή ρήξης τόσο μέ τό καπέλλο
πού φαγε ἀπό τήν ΕΦΕΕ ὅσο κι
ἀπό αὐτό τῆς ἀντιπολίτευσης
της. Διάφορες προσπάθειες συ
ζήτησης ἀποτυχαίνουν γιά δύ
ό λόγους. Πρῶτο γιατί ἀποφε
ύγονται σάν ὁ διάολος ἀποφεύ
γει τό λιβάνι ἀπό κείνους
πού ἔχουν χεσμένη τή φωλιά
τους γιά τήν πορεία. Δεύτε-
ρο,γιατί κάθε τόσο κάθε τό-
σο δίνεται καί κάποιος συνα
γερμός: Ἔρχονται οἱ κνίτες.
Καί τρέχουμε συνέχεια πάνω
κάτω τή Σόλωνος. Ἀπό τή Νο
μική στό Χημεῖο καί τό ἀντί
στροφο.

Ὅμως τό κίνημα τελικά ἀ-
ποδείχνεται δυνατώτερο ἀπό
τίς ἧττες του. Ἀποφασίζου-
με νά τό παλαίψουμε γιά νά
ἀντισταθοῦμε, νά ξαναπάρου-
με πάλι τήν πάνω βόλτα.

Τό Σάββατο γίνονται δύο συ
νελεύσεις. Μιά στό Φυσικό,ὅ
που τελικά ἡ κατάληψη περνά
ει καί πάλι μέ ΙΟ ψήφους δι
αφορά καί μιά στό μαθηματι-
κό, ὅπου κερδίζουν οἱ κνί-
τες. Ὅμως μαύρη νίκη. Ἡ συ
νέλευση γίνεται στή ΦΜΣ,στή
Νομική. Ἀπ'ἔξω εἴμαστε μαζε
μένοι πάνω ἀπό ΙΟΟΟ ἄτομα. Ἡ
"νίκη" τους μοιάζει μέ κηδεί
α. Γιατί μόλις βγαίνουν ἀπό
τήν αἴθουσα τούς ὑποδέχον -
ται ἀδιάκοπα συνθήματα,"ΚΝΕ
ΠΑΣΟΚ πουλᾶνε τούς ἀγῶνες",
"δέν γίνεται συναλλαγή χω -

ρίς τό ΚΚΕ" κλπ. Τούς ἀνοίγουμε μιά γραμμή νά περάσουνε καί φεύγουν σά βρεμμένες γάτες. Τό κίνημα τῶν καταλήψεων ἐξακολουθεῖ νά παραμένει πολύ πιό δυνατό ἀπό κάθε ἐχθρό του. Μετά ἀπ'αὐτό Κνιτες καί Πασοκτζῆδες ἐξαφανίζονται.

ΚΥΡΙΑΚΗ 16/12 : Ἡ ἴδια ἱστορία. Δέν καλεῖται καμιά συγκέντρωση. Μόνοι μας ὁρισμένοι ἀποφασίζουμε νά προχωρήσουμε στή διοργάνωση μιᾶς συζήτησης στή Νομική, ἀλλά καθυστεροῦμε δυό-τρεῖς ὧρες μέ τό περιβόητο φίλμ "Οἱ γενναῖοι τοῦ Βορρᾶ", ὅπου εἶναι μαζεμένοι πάνω ἀπό 1000 ἄνθρωποι.

Στό ἔργο γίνεται πανδαιμόνιο. Πού αὐξάνεται λόγω τῆς συμμετοχῆς τῆς "ντίβας" Ὑψηλάντη τοῦ ΚΚεξ. Φυσικά παράλληλα μέ τήν "ἀπομυθοποίηση" ἀκούγονται καί διάφορα "σκίστην" πού προδίνουν ἕνα ἐξαιρετικά ἀναπτυγμένο ἦθος -μέ τήν ἔννοια τοῦ πολιτικοῦ ἤθους καί ἰδεολογίας- ἀπό διάφορους "ἀγωνιστές". Τό ζήτημα ὅμως εἶναι ὅτι μέ τό ἔργο καθυστερεῖ ἡ συζήτηση.

Τελικά κάποτε κατορθώνουμε νά ἀρχίσει ἡ περιβόητη συζήτηση, πού ἀποδείχνεται ἀπό τίς πιό θετικές πού εἶχαν γίνει, μέ συμμετοχή πολύ κόσμου. Μέ τήν συζήτηση αὐτή ἐγκαινιάζεται μιά διαδικασία συζητήσεων σέ μόνιμη βάση στή Νομική. Κάθε μέρα ὑπάρχει πιά μιά συζήτηση -κάτι σάν ἀπαρχή μιᾶς "συνέλευσης κατάληψης".

Ἀρχίζουν πιά νά μπαίνουν κ καί συζητιόνται τά πολιτικά προβλήματα τοῦ κινήματος, βαθαίνει τό περιεχόμενο τοῦ προβληματισμοῦ, πάνω σέ "ἀστικό πανεπιστήμιο" κλπ.

ΠΡΟΚΥΡΗΞΗ

ΟΤΑΝ ΟΙ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΡΔΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΕΜΕΙΣ ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ;

Τό πρωί τῆς 17ης Δεκέμβρη ἡ "Κ"ΝΕ ἔδειξε γιά μιά ἀκόμα φορά τήν "δημοκρατική"της τακτική ξεπερνώντας ὅμως σέ φασιστική ἀγριότητα κάθε προηγούμενη της ἐπίδειξη δυνάμεων. Μέ καθαρά στρατιωτικό σχηματισμό καί παραγγέλματα ἐπιχείρησε νά καταστείλει τό νέο, δημιουργικό κίνημα πού ἐμφανίστηκε στά πανεπιστήμια καί πραγματοποίησε καταλήψεις. Τά τάγματα αὐτά καθοδηγούμενα ἀπ'τόν γνωστό πιά "φοιτητή" τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἀντώνη Μαλάμη ματοκύλησαν δημοκράτες καί ἐπαναστάτες φοιτητές καί φοιτήτριες μέ τόση βαρβαρήτητα πού θά ζήλευαν ἀκόμα καί τά ΜΑΤ. Ἐνδεικτικά ἀναφέρεται ὅτι αὐτή τήν στιγμή βρίσκεται στό ΚΑΤ φοιτητής μέ τσακισμένος τό κρανίο.

Τά γεγονότα αὐτά ἦταν τό ἀποτέλεσμα τῆς γενικότερης πολιτικῆς τῆς "Κ"ΝΕ ἀπέναντι στό κίνημα τῶν καταλήψεων. Πάγια τακτική της ἀπέναντι σέ κάθε φωνή, ὁμάδα, κίνημα, καί πρακτική πού ἀμφισβητεῖ τήν ὀρθότητα τῆς γραμμῆς της, εἶναι νά τήν συντρίβει. Στήν ἀρχή προσπάθησε νά ὑπονομεύσει τό κίνημα τῶν καταλήψεων ρίχνοντας τήν γνωστή λάσπη περί λιγων ἀναρ αριστεριστῶν. Ἀπέτυχε. Στήν συνέχεια προσπάθησε νά τό διαβρώσει προτείνοντας μέ τήν σειρά της κι αὐτή καταλήψεις, ἀλλάζοντας ἐπανειλλημένα ἐντελῶς τήν γραμμή της. Ἀπέτυχε. Ἡ τελευταία της ἐλπίδα ἦταν νά τό συντρίψει μέ τήν βία., κι αὐτό ἐπιχείρησε νά κάνει στό Χημικό. Α Π Ε Τ Υ Χ Ε.

Γιά μᾶς τούς φοιτητές τοῦ Οἰκονομικοῦ, τό θέμα τοῦΜαλάμη δέν εἶναι οὔτε προσωπικό ζήτημα οὔτε κύριο πολιτικό πρόβλημα. Ὁ Μαλάμης δέν εἶναι τό πρόβλημα. Εἶναι ἡ συγκεκριμενοποίηση τοῦ προβλήματος ἔτσι ὅπως τό βάζει ἡ ἡγεσία τῆς "Κ"ΝΕ. Τό φοιτητικό κίνημα εἶναι ἀμετάκλητα ἀποφασισμένο νά ἀντικρούσει κάθε παρόμοια πρόκληση αὐτῆς τῆς ἡγεσίας καί νά πετάξει τόν Μαλάμη ἔξω ἀπό κάθε φοιτητική διαδικασία μέ ὁποιοδήποτε τρόπο.

Ὁ φασισμός δέν θά περάσει.

Κάτω ἡ τρομοκρατία τῆς "Κ"ΝΕ

Ὁ ἀγώνας στά χέρια τῶν φοιτητῶν

Ἐπιτροπή φοιτητῶν Οἰκονομικοῦ γιά τήν κατάργηση τοῦ ν. 815

5. Η επιθεση της ΚΝΕ

Ὅμως τελικά κι' αὐτή ἡ κουβέντα σταματάει γιατί οἱ "βάρβαροι" δέν περιμένουν . Οἱ κνίτες μέ βάση λαθεμένους ὑπολογισμούς γιά τήν ἀντοχή καί τήν ἔκταση τοῦ κινήματος ἀποπειρῶνται τήν "μεγάλη προβοκάτσια" τοῦ Χημείου. Πράγματι μαζεύονται ὅλοι οἱ τραμποῦκοι, τό ειδικό σῶμα πού εἶχε δράσει στό Πολυτεχνεῖο καί θέλουν σάν "μαθηματικό" νά καταλάβουν τό φυσικεῖο. Πᾶμε ἐκεῖ γιά νά τούς διώξουμε. Ὅμως δέν ἔχουμε μείνει πάρα πολλοί στίς 2 τή νύχτα. Καί ἀφοῦ οἱ κνῖτες καθυστεροῦνε σέ διαπραγματεύσεις ἐπιτίθενται. Στήν ἀρχή ὅμως δέν τά πᾶνε καθόλου καλά. Τούς κατεβάζουμε κυνηγώντας στό ὑπόγειο. Ὅμως ἡ ὑπόθεση ἦταν στημένη. Δυό ἄλλες ὁμάδες κνι-

τῶν μπουκάρουν σπάζοντας τίς πλαϊνές πόρτες καί κάνουν πογκρόμ κυριολεκτικά. Ἡ πειθαρχία τῶν ΛΟΚατζῆδων τῆς ΚΓ.Β. (ὁρισμένοι ἔχουν παρακολουθήσει καί σχολές της) ὑπερτερεῖ τοῦ αὐθορμητισμοῦ καί τῆς ἀνοργανωσιᾶς τοῦ κινήματος.

Εἶναι πιά ἀρκετά γνωστά τά κατορθώματά τους γιά νά χρειαστεῖ νά ἐπιμείνουμε. Ἦταν συγκροτημένοι σέ 3 ὁμάδες -Ἀθήνα , Πάτρα , Θεσσαλονίκη- μέ λοχίες καί λοχαγούς , φωνάζοντας τά γνωστά "ἠθικόν ἀκμαιότατον", μέ ρυθμό νεοσσύλεκτων. Δεκάδες πῆγαν στό Νοσοκομεῖο ἀλλά κι ἀρκετοί κνίτες. Τήν ἄλλη μέρα τό Χημεῖο ἔμοιαζε σάν νά εἶχε ὑποστεῖ εἰσβολή ἀπό ΜΑΤ.

Οἱ κνίτες μετά τήν εἰσβολή καί τίς "ἐκκαθαριστικές" μέσα στό κτίριο ἀποχωροῦνε. Ἡ ἐπίθεση αὐτή ἔδειξε καθαρά ὅτι ἡ ΚΝΕ δέν μπορεῖ παρά νά καταφεύγει σέ στρατιωτικές ἐπεμβάσεις ἐκεῖ ὅπου πολιτικά ἔχει χάσει τό παιγνίδι. Νά χτυπάει καί νά φεύγει. Ἔτσι ὅπως τά ΜΑΤ, ἤ καλύτερα οἱ φασίστες. Βέβαια, ἀκριβῶς επειδή μεταβάλλεται ὅλο καί πιό πολύ σέ μιά στρατιωτική δύναμη καταστολῆς, ἄν καί τή νύχτα τῆς Κυριακῆς "νίκησε" στρατιωτικά, ὡστόσο ἀποδείχτηκε ὅτι πολιτικά ἡττήθηκε.

Ὅλοι πιά κατάλαβαν τί σημαίνει "νέα ΕΚΟΦ", ἡ ἑνότητα τῶν φοιτητῶν στίς κατειλημέ-

νες σχολές αυξήθηκε, 50 βοηθοί του Πολυτεχνείου καταδίκασαν σέ κείμενό τους την "φασιστική επίθεση της ΚΝΕ", ενώ ακόμα καί τό ΠΑΣΟΚ τόστριψε. Έτσι ή ΚΝΕ τίς δύο επόμενες μέρες εξαφανίστηκε ουσιαστικά από τίς σχολές, ακριβώς επειδή πιά δέν την έπαιρνε ούτε κάν έμφανίζεται.

Παράλληλα τό κίνημα γιά Ιη φορά αποφασίζει στά σοβαρά νά οργανώσει την αυτοάμυνά του απέναντι στη νέα ΕΚΟΦ καί γενικώτερα.

ΔΕΥΤΕΡΑ Ι7 -Ι2Γίνονται συνελεύσεις στή Νομική καίστό Χημείο. Νοιώθουμε ξανά νά πέρνουμε πάνω μας. Μπαίνει επιταχτικά τό θέμα της οργάνωσης της παρέμβασης μας πρός τά έξω, γιατί κινδυνεύουμενά εγκλωβιστούμε στό Πανεπιστήμιο ενώ ή ΚΝΕ καί οί φυλλάδες απευθύνονται στόν κόσμο. Αποφασίζεται νά γίνει συγκέντρωση του κινήματος, την Πέμπτη 20/Ι2, τελευταία μέρα των καταλήψεων στά Προπύλαια, μέ μαζική προπαγάνδιση πρός τά έξω- αφίσσα, προκήρυξη, κάλεσμα του κόσμου. Όλοι εμφανίζεται νά συμφωνάνε, ακόμα καί τά μέλη των ΠΠΣΠ, ΑΑΣΠΕ, Β' Πανελλαδικής, καί σάν μέλησυντονιστικών παίρνουν την ευθύνη νά την προωθήσουν πραχτικά.

6. Το τελος

ΤΡΙΤΗ Ι8-Ι2 ΤΕΤΑΡΤΗ -Ι9 Γιά μιά ακόμα φορά θάβεται ή συγκέντρωση. Γιά μιά ακόμα φορά κάποιο αόρατο "καπέλλο" επιδράει καί σταματαει την κινητοποίηση. Φυσικά τό καπέλλο δέν είναι καθόλου αόρατο. Προέρχεται πάλι από κείνους πού δέν θέλουν την πρός τά έξω εμφάνιση του κινήματος, παρόλο πού δήθεν συμφωνήσανε. Αντί γιά την συγκέντρωση αυτή προωθείται συγκέντρωση έξω από τό Χημείο-στενή-μόνο γιά φοιτητές, χωρίς μαζική αφίσσα καί προκήρυξη.

Γίνονται μερικές συζητήσεις ακόμα, όπως γιά τόν κοινωνικό ρόλο του δικηγόρου-σημαντική ιδεολογικά- αλλά είναι φανερό πώς ή εσωτερικήδυναμική εξαντλείται, ειδικάμε τά την εκκαθάριση των κνιτών Τά πράγματα απαιτούσαν την πρός τά έξω κινητοποίηση κι' αυτή δέν θάρθει. Τελικά αυτό θά παραμείνει τό αδύνατο σημείο μας, γιατί κι'εμείς δέν μπορέσαμε νά αντισταθούμε απέναντι στά καπέλλα.

ΠΕΜΠΤΗ 20-Ι2 Αυλαία. Μέ μιά συγκέντρωση άμαζη καί πεσμένη έξω από τό Χημικό τελειώνει τό κίνημα των καταλήψεων.

Ή συνέχεια ακόμα είναι άγνωστη. Αλλά γιά τούς περισσότερους είναι συνείδηση πώς ή ταν μόνο ή αρχή.

Στη συμβολή των οδών Σταδίου και Καραγιώργη Σερβίας μέ την πλατεία Συντάγματος, αστυνομικοί εμποδίζουν τό «μπλόκ» τών φοιτητών πού θέλησε νά πραφεί πρός τή Βουλή.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΧΗΜΙΚΟΥ (Συζητηση με 4 μελη της Σ.Ε.)

Χ: Πως λοιπον εγινε η καταληψη στο Χημικο;

Σ: Και τι προηγουμενα υπαρχουν, ενα ιστορικο μιας διαδικασιας.

α. Οι πρωτες προσπαθειες

Χ: Στο χημικο η υποθεση της αλλαγης του μεταπολιτευτικου χαραχτηρα του κινηματος τραβαει απο περσυ περιπου τετοιο καιρο. Ειχε γινει μια σειρα συνελευσεων σχετικα με το νομο, οπου το μπλοκ των απο δω δηλ. της καταληψης, εχοντας κερδισει και την ΠΑΣΠ ειχε αποφασισει την πρωτη συγκεντρωση και πορεια στο κεντρικο Πανεπιστημιο εκει στα Προπυλαια, και την πρωτη διαλυση σχολης. Ηταν η πρωτη πωτη κι επαιξε μεγαλο ρολο στο Χημικο. Πρωτη φορα που εχασε η ΚΝΕ, η κατασταση ειχε πολωθει παρα πολυ, σειρα συνελευσεων μεχρι να φτασουμε εκει και το οτι κερδηθηκε επαιξε μεγαλο ρολο, αρκει να σκεφτουμε κιολας οτι δεν ειχε προηγηθει διαλυση σχολης, ηταν πρωτοφανερωτο το ζητημα, ουτε και συγκεντρωση και φοιτητικη πορεια μεχρι τοτε -ουτε και τοσο μικρη- δεν ειχε γινει κι οταν ψηφιστηκε ο νομος. Ειχε βγει μια επιτροπη αγωνα που τραβηξε τη δουλεια, ειχε βγαλει αφισες, πρωτη φορα σαν Ε.Α. αφισσα και ειχε καλεσει γενικα τον κοσμο, ειχε γινει μια συγκεντρωσουλα στα σκαλια, ειχε γινει πορεια, και ειχε γινει και η διαλυση εκεινη που εφερε και τη διαλυση στην Ε.Α. γιατι οι αποψεις για το πως, ποτε επρεπε να γινει κλπ διασπαστηκαν, η διαλυση στο μεταξυ ειχε γινει οπως εγινε, χωρις τη συμφωνια των πρισοτερων μελων της Ε.Α. Αυτο εφερε δυσπιστια και επιφυλαξη, προβληματα αναμεσα στον κοσμο που τη συγκροτουσε, μ'αποτελεσμα να μη λειτουργησει ουσιαστικα αποκει και περα

Καποιες προσπαθειες παλι για μια καποια συσπειρωση σε αγωνιστικη βαση εγιναν πριν τις εκλογες που ουτε αυτες τελικα πετυχαν παρα να γινουν δυο μικρες συσπειρωσεις, εφημερες βεβαια. Η μια γυρω απ'την αποψη να κατεβουμε στις εκλογες εχοντας καθαρο βεβαια τι ειναι εκλογες και Δ.Σ. και να τα καταγγειλουμε, η γνωστη αποψη που κυριαρχουσε σε μεγαλο βαθμο στο χωρο, και η αλλη να μην κατεβουμε στις εκλογες και να τις καταγγειλουμε με πολιτικα ακυρα, λευκα κλπ.

Παντως το ολο κλιμα που απομεινε απ'τη διαδικασια την περσυνη μεχρι τα Χριστουγεννα εμεινε ετσι διαχυτο. Υπαρχει ενας κοσμος, να το πουμε πιο ειδικα, που ειναι κυρια ανεξαρτητος, ΠΠΣΠ, ΑΑΣΠΕ, και κοσμος που ειναι γυρω ή ηταν παλια ΔΑ(ο ΔΑ στο Χημικο ειναι ενιαιος αλλα με την κυριαρχια της αριστερης αποψης). Υπαρχει ενας πλατυτερος κοσμος, παλιος δημοκρατικογενης αριστερος οπως τους λεω εγω, παλιος ΔΑ, που ειναι τωρα διαχυτος.

Φετος, ξεκινωντας η χρονια, μπηκε ενα ζητημα με το Α ετος (περσυνο Α, φετεινο Α προς Β), που ηταν ετος αρκετα καλο απο αποψη ποιοτητας Απο πολυ νωρις μπηκε το ζητημα ποσες περιοδες ειχαμε. Συγκεντρωσεις ετων αποφασισαν αποχη απ'τη Β΄περιοδο αν δεν δινοταν η Γ΄ εφτασε μεχρι ενος σημειου ν' αποφασισει καταληψη μιας εδρας, η πρωτη καταληψη που αποφασιστηκε (κι εγινε για μια μερα κι ολας), μετα την Ξανθη. Σημαντικη ηταν κι η επιδραση της Κτηνιατρικης Θεσσαλονικης. Το ετος αποφασισε καταληψη των εργαστηριων της ανοργανης, κι οταν προσπαθησε να την υλοποιησει μαζευτηκε ολη η ΚΝΕ της ΦΜΣ απ'εξω. Μπηκε στη μεση κι η ΕΦΕΕ κι οι εκπροσωποι της. Στις συγκεντρωσεις του Α' ετους ελεγαν "λυθηκε το ζητημα, σταματηστε να συζητατε, δοθηκε Γ΄περιοδος" κλπ.

Εγινε καποιος ελιγμος με καποιες προφορικες δεσμευσεις καθηγητων, δημιουργηθηκε ενα κλιμα πως λυθηκε το προβλημα μας, επεσε και το βαρος της ΚΝΕ ΦΜΣ, το Α ετος δεν αντεξε, σταματησε. τελικα αποδειχτηκε πως δεν ειχε λυθει το ζητημα.

β. Η συνθεση του χωρου

Σ: Ενα λεπτο. Σε σχεση με το Α και Β ετος, βλεπεις πως το προβλημα της μεγαλυτερης κινητοποιησης του ξεκιναει απ'το οτι αυτοι αντιμετωπιζαν περσοτερο το προβλημα του νομου μονο;

Χ: Αυτο ηταν το κυριο σιγουρα. Απ'την αλλη μερια ειναι ο κοσμος που μπηκε στα πανεπιστημια, οχι μεσα στο μεταπολιτευτικο κλιμα των τεσσαρων πρωτων χρονων, αλλα μπηκε μετα την ψηφιση του 815, μπηκε σ'ολη εκεινη τη διαδικασια που ειχαν αρχισει ν'αναπτυσσονται τασεις και διαθεσεις αντιπολιτευτικες που κυριαρχησαν περυσι και δεν εχει ζυμωθει ή αφομειωθει στη λογικη εκεινη του ηρωικου φ.κ. των οργανων φετιχ κ.λ.π.

Σ: Ισως κι απ'την πτωση που ειχαν στους μαθητες.

Β: Νομιζω και κατι αλλο. Δηλαδη σ'αυτο το ετος υπηρξε ενα φαινομενο αρνησης συμμετοχης στη λειτουργια του πανεπιστημιου. Χαρακτηριστικα ειχαν ακυρωθει γυρω στις πεντε εξετασεις περιοδου, δηλ. κανονικες, για τον "παραμικρο" λογο. "Η δεν ειχαν διαβασει, ή για κατι αλλο.

Χ: Ειναι πρωτοφανες φαινομενο, οι φοιτητες, να βλεπουνε πως δεν εχουν διαβασει και να φευγουν, να μην κανουν εξετασεις.

Β: Ειναι κατι πρωτοφανερωτο, γυρω στις πε-
ντε φορες. Κι ο κοσμος δεν πηγαινε σπι-
τι να διαβασει λογω 815 αλλα μεχρι τελευται
α στιγμη, διαβαζε μοναχα την τελευταια με-
ρα, δεν υπηρχαν αυτοι που λεμε σπασικλες.
Αυτο ειναι ενα χαραχτηριστικο της αλλαγης
που χει γινει.

Χ: Ειναι γεγονος πως το φετεινο Α προς Β ε
τος ειναι το πιο"αδιαβαστο" ετος πουχει
περασει, απ'οτι λενε τουλαχιστο παλιοι χη-
μικοι. Κοβεται σωρηδον, κι οχι μονο επειδη
εχουν δυσκολεφει τα θεματα, αλλα ετσι ειναι
η σχεση τους με τα μαθηματα.

Γ: Εγω πιστευω πως ενταξει, υπαρχει μια νο
οτροπια μη σπασικλιασματος, αλλα δεν το
βλεπω πως δεν δινανε επειδη δεν ειχαν διαβα
σει. Απεναντιας μπορει να ειχαν διαβασει και
να πηγαιναν εκει στα Ηλυσια να δωσουν, τη
στιγμη που δεν ειχαν περασει 130 στους 150
και εν τουτοις εκαναν συνελευση μολις μαθαι
ναν πως δεν δινει τριτη περιοδο κι αποφασι
ζαν να μη δωσουν, χωρις να υπαρχει κανενας
μεγαλος συνδικαλιστης.

Αλλα σα φαινομενο το τωρινο δευτερο και
η πραχτικη του νομιζω πως συνδεεται με το
οτι πανω σ'αυτο το ετος δουλεψαμε παρα πολυ
και οι ανεξαρτητοι και ο ΔΑ. Με την παρουσι
α τους και με το δικαιωμα λογου στις περσυ
νες συνελευσεις εσπασε η συνδικαλιστικη νοο
τροπια και μια καινουργια αναπτυχτηκε μαζι
μ'αυτη τη διαδικασια...

Β: Εγω θελω να πω κατι αλλο. Ενα καινουρ-
γιο φαινομενο στο φετεινο Β ετος. Υπα-
ρχει μια αυτονομια σε σχεση με τον κοσμο
που ειναι μεσα. Δηλαδη κοσμος που ανηκει
στην ΠΑΣΠ , αρκετα παιδια δε μιλανε σαν πα
ραταξεις. Η μονη παραταξη που υπαρχει εκει
μεσα ειναι η ΚΝΕ. Ο υπολοιπος κοσμος για
να διαμορφωσει προτασεις και γνωμη συζητα-
ει σ'εναν πλατυ κυκλο, δεν περιμενει δηλα-
δη να του παει η ΠΑΣΠ τη γραμμη για να ψη-
φισει.

Ειναι χαραχτηριστικο πως σε καποια συγ-
κεντρωση ετους μελη της ΠΑΣΠ ειχαν διαφορε
τικη θεση απ'την καθοδηγηση. Η συζητηση α-
ναμεσα στους ανθρωπους για να βγει αποφαση
ειναι σημαντικη .

Και κατι αλλο. Σε σχεση με τ'αλλα ετη,
το φαινομενο που κυριαρχουσε ΚΝΕ και ΠΑΣΠ
οφειλεται σε μεγαλο βαθμο στο οτι ο κοσμος
που διαφωνουσε μ'αυτη την κατασταση ειχε
φυγει, βαριοταν να'ρθει στις συνελευσεις ,
ειχε απογοητευτει. Το Α ετος, η περιπτωση
Βασιλειαδη, ολα αυτα, νομιζω πως τουδωσαν
εκεινη τη δυναμη ουτως ωστε να ξαναγυρισει
και να βαλει τις δικες του αποψεις εδω με-
σα, και τελικα να φτασουμε σημερα να γινει
η καταληψη.

Γ: Ο κοσμος ηθελε σιγουρα κατι να το προ-
τεινουμε που να το πιστεψει και να συ-
μετεχει.Δεν ηθελε δηλαδη καμμια αποχουλα ,
κατι κενο δηλαδη.

Σ: Δηλαδη συνολικα μπορει να πει κανενας
πως υπαρχει καποια ιδιομορφια σε σχε-
ση με το Χημικο. Δηλ. εσεις πως το βλεπε-
τε;

Γ: Ναι, υπαρχει. Το κινημα δεν εχει ανα-
πτυχτει μεσα απ'τα παραδοσιακα καναλια των πα
ραταξεων, εχει αναπτυχτει περισοτερο στη βαση
βρισκομαστε εδω καθε μερα, συζηταμε μεταξυ
μας, βγαζουμε μια γραμμη μεταξυ μας περισοτε-
ρο παρα σε σχεση με τις παραταξεις ο καθενας.

Σ: Θελω να πω το εξης. Ενα φαινομενο κινητο-
ποιησεων συχνων γυρω απο προβληματα καθη-
γητων,εξετασεων, ειναι αρκετα σπανιο σ'αλλες
σχολες απ'το χωρο. Μ'αυτη την ενοια το λεω ,
οτι δηλ. υπαρχει κατι ιδιομορφο.

Χ: Υπαρχει μια σειρα απο τετοιες συγκυριες,
που οφειλονται βασικα σ'αυτα που λεμε :
1) Το χημικο ειναι σχολη μικρη, αυτο παιζει
ρολο,ο κοσμος ερχεται εδω συνεχεια γιατι κα-
νει εργαστηρια και βρισκεται συνεχεια. 2) Υ-
πηρχε μια ιδιαιτεροτητα οτι οι παραταξεις
δεν ηταν παρα πολυ παραταξεις. Αυτο οφειλε-
ται βασικα στην περσυνη εμπειρια, με τη συγ-
κεντωση και πορεια.

Δηλαδη βλεπεις στις συνελευσεις εχει εγ-
κατασταθει ενα κλιμα οπου το μπλοκ οταν κα-
τεβαινει, δεν αισθανεται ο εκπροσωπος της κα
θε παραταξης την αναγκη να τοποθετηθει κι αυ
τος στο ταδε διαδικαστικο ζητημα για να πει
τη γνωμη της, ν'ακουστει και το δικο της ονο
μα. Παρ'ολο που υπαρχουν αυτες οι τασεις, ο
κοσμος ο αλλος, το πληθος πιεζει προς αυτη
την κατευθυνση κι ολο σπαει.

Η ιδιαιτεροτητα ειναι πως απ'τη μια μερια
καποιες συγκυριες, τυχαιες φανταζομαι, οπου
εμφανιστηκαν προβληματα σαν κι αυτο του Βα-
σιλειαδη που ειναι πραγματικα τυχαιο, κι ο-
τι ειναι μικρη σχολη, ο κοσμος βρισκεται,ει
ναι στεκι, τα εργαστηρια, το κυλικειο, παι-
ζουν ενα ρολο.

Β: Θελω να πω εδω κατι σε σχεση με την εν-
τατικοποιηση. Ειναι χαραχτηριστικο οτι
αυτοι που περνανε τα παρα δοσιακα ετη, μεχρι
τοτε εμπαινε καποιος μεσα , η μαλλον οχι, το
αντιθετο, απ'τη στιγμη που περνουσε το Α' ε-
τος, εφτανε στο Β κλπ., ειχε ξεγραφει πια τη
νοοτροπια του επιστημονα.

Εβλεπες δηλαδη παιδια που στο Α ηταν σπα-
σικλες, στο Β και μετα εξ'αιτιας της εντατι-
κοποιησης κι ολων αυτων των πραγματων,της κε
νοτητας να πηγαινει στο Πανεπιστημιο, τα πα-
ραταγανε κι απλως σκαφτοτανε πως θα τελειω-
σουν πιο γρηγορα.

Αυτη ηταν η λογικη που'χε σχεση και με την
εντατικοποιηση και μ'ολες τις σχεσεις μεσα
στο εργαστηριο και στο Πανεπιστημιο.

γ. Ο Βασιλειαδης

Χ: Λιγα πραγματα για τον Βασιλειαδη μια και
ειναι η συγκεκριμενη αφορμη.

Λοιπον ο Βασιλειαδης ειναι ενας τυπος κλα
σικος φεουδαρχης της εδρας, που δε σηκωνει
κουβεντα, βαζει θεματα παλουκια, κοβει αβερ-
τα...

Ε, η κατασταση ειχε παραπαει, τον Ιουνιο ειχε γινει ενα επεισοδιο οπου ειχε ριξει ξυλο ο Βασιλειαδης, ειχε δεχτει με βεβαιοτητα οτι ριχνει και ξυλο, ειναι ντροπη για μας δη λαδη. Ετσι και πηγαινες 5-6 ατομα μεσα να κουβεντιασεις μαζι του, αν δεν γουσταρε σε πλακωνε στο ξυλο, οπως τον Ιουνη για καποια αφορμη...

...Λοιπον πηγε μια πρωτη επιτροπη χωρις α ποτελεσματα, πηγε μια δευτερη, αυτη την πλακωσε. Επεσαν κατι κλωτσιες, κατι πιασιματα απ'το λαιμο, κατι σφαλιαρες. κλπ, ε, τα παιδια κομπλαρανε, ηταν λιγοι και δεν υπηρχε κο σμος εκει γυρω.

Μετα δυο μερες εγινε μια μαζωξη του κοσ - μου του δικου μας πανω κατω, των "αριστερι - στων" λιγο πολυ και μπηκε το θεμα, "παιδια δε μπορουμε να τ'αφησουμε ετσι, θα παμε στο μαθημα να γινει φασαρια."

Μπηκε και η ΚΝΕ στην υποθεση που την πατη σε κατα τη γνωμη μου, φανταστηκε πως θαταν καμια παρεμβαση κλασικου στυλ, θα παμε στο μαθημα να συζητησουμε μαζι του κλπ.Ειχε παρα γνωρισει ομως τον παραγοντα ξυλο που εριχνε ο Βασιλειαδης.

Και πραγματικα εγινε καπως ετσι.

Πηγαμε γυρω στα εκατο ατομα, μπηκαμε στο αμφιθεατρο που πηγαινε να κάνει το πρωτο μαθημα στο φετεινο Γ ετος, μπηκαμε μεσα, ειπαμε πως ηρθαμε να κουβεντιασουμε, λεει δεν κουβεντιαζω, βγητε εξω,εχω μαθημα, λεμε δεν παμε πουθενα. Το κλιμα ηταν αγωνιστικο, πηγε να φυγει, δεν τον αφησαμε, εδειρε τους πρω - τους, μετα ακολουθησαν τα γνωστα που τωρα αρνουμαστε οτι συνεβησαν αλλα ειναι πανκοινως γνωστα ας πουμε, εφαγε ενα γερο σκατοξυλο...

Γ: Οχι μωρε, βασικα προσπαθουσαμε να τον κρ ατησουμε να μη βαραει, φυσικα αφου συνεχισε να χτυπαει την ωρα που τον κραταγαμε,τι να κανουμε τοτε...

Χ: Μετα απο 4-5 μερες συνηλθε η συνεδριαση σχολης. Ο Βασιλειαδης σηκωσε το παντελονι του και ειχε μαυρο το ποδι του απο πανω μεχρι κατω.

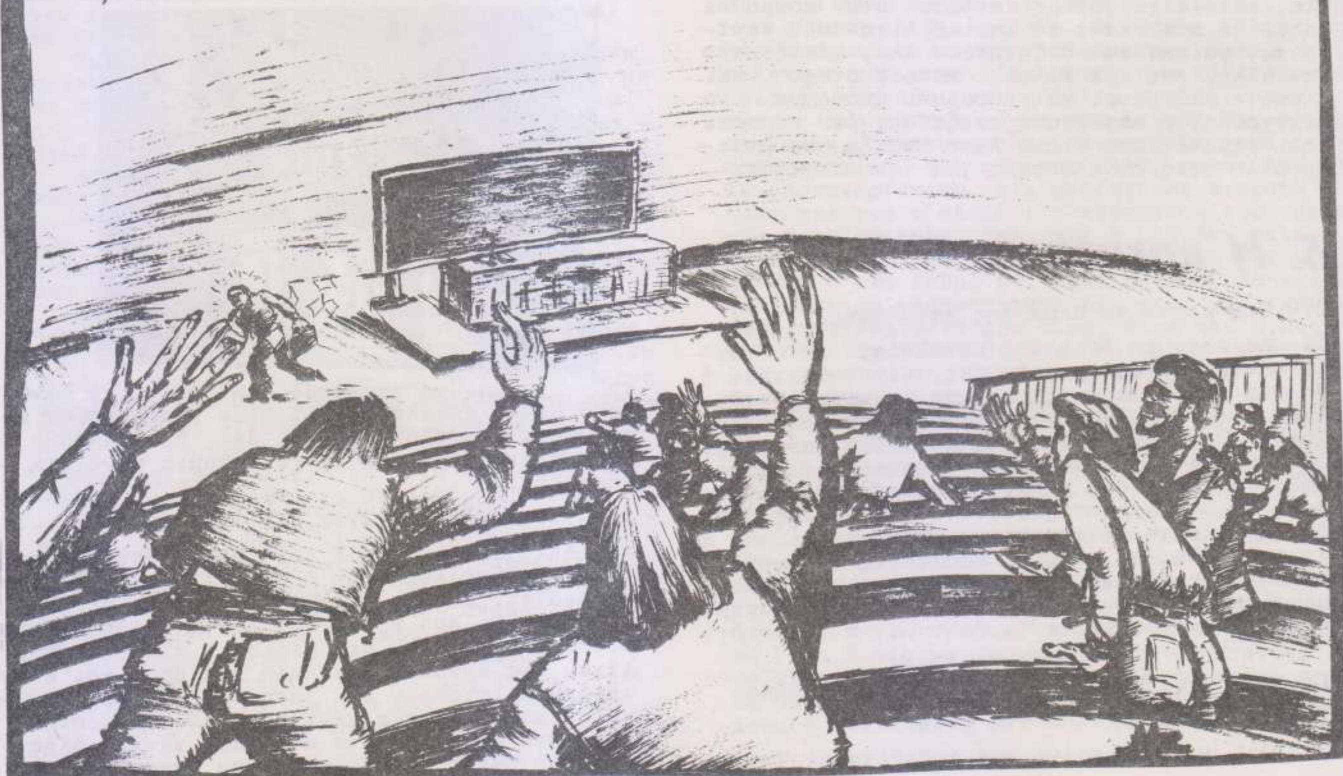
Το'δαν οι ΚΝιτες που ηταν μεσα: "οχι εγω" Εν πασει περιπτωσει ο κοσμος εδερνε, εγω ειδα κοσμο ασχετο να δερνει, ακομα και κλω - τσιες απο κατω να μη φαινεται, ολοι πηγαν και βαρεσαν απο μια λογικη του "καθε μερα δε δερνουμε καποιο καθηγητη".

....

Χ: Λοιπον ωραια. Μετα απ'αυτο, περα απ' το ξυλο τουγινε μια διαπομπευση στη Χαρ.Τρι κουπη, που κρατησε καμμια ωρα.

Διακοσια περιπου ατομα γιουχαρανε, μαζευτηκε κοσμος, εκλεισε σε μια στιγμη η κυκλο - φορια σε μια λουριδα, τηλεφωνησε στην αστυ - νομια, εκανε καμμια ωρα να'ρθει ενα περιπο - λικο. Κατεβηκαν αλλοι καθηγητες, τον παρακαλαγανε, εκανε διαφορες βαρυγδουπες δηλωσεις πως "εγω εδω θα πεσω", "θα πεσω μαζι σου" ελεγε αλλος καθηγητης που'χε ερθει να τον σωσει.

Το ζητημα ειχε συνεχεια τη μεθεπομενη μερα οπου ξαναρθε ο Βασιλειαδης στη σχολη. Αποφαση ειχε πλεον βγει,η ΚΝΕ συμφωναγε με δι αφορες επιφυλαξεις πως πρεπει πια να βαλου - με ζητημα οτι δεν τον θελουμε πια για καθηγη τη,τραβιοτανε δηλ. ειχε μπει στο χορο και χο ρευε. Μπηκε το ζητημα να μην παταει στη σχο-

λη ο Βασιλειαδης, αφου δεν τον θελουμε πια καθηγητη μας δεν του επιτρεπουμε ουτε τη φυσικη παρουσια, και πολυ περσοτερο να κανει μαθημα. Η ΚΝΕ δεν το'βλεπε ετσι, ηθελε να μπαινει μεσα.

Με πρωτοβουλια του κοσμου την επομενη μερα που ηρθε πεταχτηκε εξωκι εκατσε στα σκαλακια καμια ωρα. Ηρθε εκει ο Μητσης, διαβαζε και Ριζοσπαστη, ο πρυτανης. Προσπαθησε με διαφορους τροπους εκφοβισμου και με διαφορους συνδικαλιστικους εκπροσωπους, ηρθε η ΕΦΕΕ,τελικα δεν καταφερε να μπει μεσα και δεν ξαναρθε. Το ζητημα ομως αυτο ηταν φοβερα σημαντικο, τονωσε δηλαδη τον κοσμο φοβερα,τουδωσε εμπιστοσυνη στις δυνατοτητες που εχει- δεν ηταν δα και μικρο ζητημα, πρωτη φορα να πουμε μετα την μεταπολιτευση, μετα το νομο εκεινο που εφερνε τους χουντικους οι φοιτητες αποφασισαν να πεταξουν τον καθηγητη εξω και σ'αυτο το στυλ δηλαδη, να του απαγορευουν τη φυσικη του παρουσια και αμα επιμενει να του ριχνουν και καμμία.

Με καθε μεσο απαγορευουν τη φυσικη του παρουσια. Αυτο ειχε φοβερη επιδραση στον κοσμο περα απ'το οτι εκανε το Χημικο λιγο-πολυ κεντρο των φοιτητικων συζητησεων κλπ, εδειξε απο την αλλη, πως αμα βαλουμε καποιο στοχο και ειμαστε μαζεμενοι και ενωμενοι μπορουμε να πετυχουμε, η κατασταση παιζεται, δεν ειμαστε δηλ. χαμενοι απο χερι. Αυτο επαιξε σημαντικο ρολο στις συνελευσεις για την καταληψη.

δ. Η καταληψη

Σ: Πως μπηκε το θεμα της καταληψης;

Χ: Λοιπον, το θεμα της καταληψης: στις συζητησεις πουχαμε μεταξυ μας, ειχαν αρχισει ή δη για το τι θα κατεβασει το κοινο μπλοκ δηλαδη στις συνελευσεις, τα πραγματα ειχαν πολωθει. Οι αποψεις ηταν δηλαδη τονα ακρο της, δηλ. να μην κανουμε καθολου καταληψη, ειναι λαθος η καταληψη, στηριγμενο βασικα σε θεσεις σε σχεση με τιςδυνατοτητοτητες μας, δηλ. δεν εχουμε τη δυνατοτητα να το κανουμε και απο την αλλη, σε καποιες παραξενες για μενα θεωρητικες θεσεις, οτι καταληψη ειναι παρωχημενο μεσο παλης, οτι κλεινουν τα Πανεπιστημια, οτι δεν πρεπει να τα βαλουμε να λειτουργησουν αλλιως.

Γ: Ποιανου ηταν αυτη η αποψη; Δεν θυμαμαι

Χ: Την ειχε ο Γ. σε μια φαση.....

Γ: Οχι μωρε, εμπαινε πως αντιθετα με την αποχη που διωχνει τον κοσμο μακρια, μπαινει ενα θεμα για καταληψη, και πως θα την κανουμε, σκεφεις για το πως θα'ναι αυτη η καταληψη...

Χ: θελω να πω τις δυο ακραιες προτασεις.

Β: Μεχρι να διαμορφωθουν οι διαφορες προτασεις, δηλ. μεχρι να βγει η τελικη προταση υπηρχαν διαφορες συζητησεις, διαφορες αποψεις, τελικα λυθηκε με καποιο τροπο διαφορετικο. Δηλ. καποιο κειμενο,υπογραφες κατ'αρχην, πες εσυ πως....

Χ: Οι ανθρωποι που πιστευαν πως πρεπει να κανουμε καταληψη εκαναν την προταση τους σ'ενα χαρτι και τη μοιραζαν στον κοσμο, προσπαθουσαν να τη ζυμωσουν...

Σ: Η καταληψη δηλαδη με τι στοχο εμπαινε;

Χ: Με στοχο 815, Βασιλειαδης.

Β: Το θεμα ειναι πως ολα αυτα με καποιες διαδικασιες, συζητησεις ξανα, ξανα, καταληξαμε σε πενταημερη καταληψη.

Χ: Κατσε, γιατι ειναι σημαντικο. Οταν οι συζητησεις γινοταν σε επιπεδο "στελεχων", να πουμε, των εκπροσωπων των διαφορων τασεων του μπλοκ, σε 5-15 ατομα, πολωνοταν και ηταν αδιεξοδες. Το ζητημα απο πρωτοβουλια καποιων μπηκε τελικα στον κοσμο με τη μορφη ενος κειμενου και για υπογραφες που θα χρησιμευε σαν μεσο πιεσης και στους υπολοιπους του μπλοκ, αλλα και με την εννοια να ζυμωθει το ζητημα, να δουμε τι λεει ο αλλος κοσμος.

Εκει που το χαρτι ελεγε για δυο μερες καταληψη και που ηταν η πιο προχωρημενη αποψη μπαινοντας στον κοσμο συναντησαμε μια δυσφορια απο την αντιθετη σκοπια δηλ. μας ελεγαν τι καταληψη ειναι αυτη των εδρων,να καταλαβουμε ολοκληρο το κτιριο, και τι μαλακιες δυο μερες καταληψη. Η αποψη αυτη ηταν πλειοψηφικη στον κοσμο κι αυτο ωθησε τελικα να μεταστραφουν τα πνευματα στο επιπεδο των 20 ατομων που λιγο πολυ ειχαν μεχρι τοτε την πρωτοβουλια και να φτασουμε στην αποψη να κανουμε 5 μερες καταληψη, και οπως κυριαρχουσε μεχρι τοτε προειδοποιητικη, δηλ. δεν βλεπαμε στην πλειοψηφια μας να'χει καμμια συνεχεια παραπερα.

....

Χ: Δηλ. 114 ανθρωποι που μολις ακουσαν τη λεξη καταληψη την ψηφισανε. Δεν ειχε ξανακουστει. Θαθελα να πω για τις λογικες που υπηρχαν. Οι δυο πολοι των λογικων που επικρατουσαν ηταν απ'τη μια μερια οι ανθρωποι που' λεγαν πως κανουμε καταληψη για μας, και επιχειρηματολογουσαν στη βαση των γνωστων επιχειρηματων της αμφισβητησης και του τροπου ζωης στο Πανεπιστημιο αλλα και γενικα ολης μας της σχεσης με το χωρο του Πανεπιστημιου

(διαδρομοι, αιθουσες κλπ.). Οτι τελικα θα μπορεσουμε να δουμε αυτο το πραγμα που μας εχει φαει τη ζωη τοσα χρονια με ενα αλλο ματι και να το ζησουμε μ'εναν αλλο τροπο, και μονο αυτο.

Και υπηρχε και μια αλλη ακραια περιπτωση που ελεγε δεν κανουμε καταληψη για κανεναν απ'αυτους εδω τους λογους αλλα μαλλον για να κανουμε παρεμβαση στο γενικο πολιτικο κινημα, για ν'αντιστρεψουμε τα πνευματα και τους συσχετισμους και ν'αναψουμε τη σπιθα που θα βαλει φωτια στον καμπο.

Αυτη η αντιφαση η μαλλον η διασταση αυτων των αντιληψεων πιστευω οτι παρ'ολο που εχουν ερθει αρκετα κοντα μεσα στη διαδικασια της καταληψης παραμενει ακομα και ειναι που δημιουργει μια σειρα προβληματα. Ειναι χαραχτηριστικο οτι εκει πανω συγκεντρωνονται προς το παρον διαφωνιες, διαφορετικες αντιληψεις και αποχρωσεις που υπηρχαν μεσα στη συντονιστικη επιτροπη

Καταληψη εκανε η Σ.Ε. που αρνηθηκαν να μπουν η ΚΝΕ κι η ΠΑΣΠ, η ψηφοφορια εγινε μ' αυτους και το δεξιο Ρηγα αντιθετους ολους μαζι σε μια προταση, βγηκε η Σ,Ε. στην αρχη σα σωμα συνεργαζομενο με το ΔΣ.

ε. Η δημιουργια μιας δυναμικης

Ετσι ακριβως ηταν, πραγμα εντελως γενικο, που δεν καθωριζε τιποτα. Το ΔΣ ομως εκανε το λαθος να μην μπει, ηταν κι η πρωτη καταληψη, Η ΚΝΕ κι η ΠΑΣΠ εκαναν την εκτιμηση "αστους αυτους, θα σπασουν τα μουτρα τους , τωρα θα κανουμε τα κοροΐδα εμεις", αποσυρθηκανε και η Σ.Ε. εμεινε σαν το αποφασιστικο οργανο.

Στα μεσα του πρωτου 5ημερου ηρθαν ηρθαν να διεκδικη σουν τα δικαιωματα τους αλλα ηδη τα γεγονοτα τους ειχαν παρει απο κατω. Δεν ειχαν πατημα να διεκδικησουν το τι κειμενο θα διαβαζεται στα μεγαφωνα, τα κειμενα ειχαν διαβαστει τοσες φορες, ειχαν επιβληθει DE FACTO απ'τη Σ,Ε.

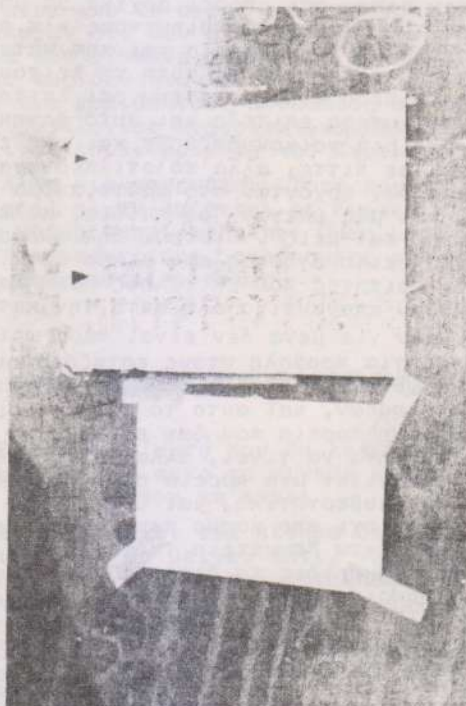
Τα παρατησανε μετα για να το παιξουν στη συνελευση, τη δευτερη συνελευση που εγινε μετα το τελος του 5ημερου, που ηταν τεραστια απο αποψη αριθμου και τη χασανε πανηγυρικοτατα.

Αυτο επιβεβαιωσε οτι παρ'ολο που η καταληψη δεν ειχε μεχρι τοτε φοβερα πραγματα σε σχεση με το χημικο, δηλ. δεν υπηρχαν ιδιαιτεροι λογοι να ειναι οι χημικοι ιδιαιτερα ευχαριστημενοι σε σχεση με την καταληψη και πως τη ζουσανε , ναι, ας τα δουμε ενα-ενα.

Εδω μπαινουν τα ζητηματα πως η καταληψη εγινε το κεντρο μιας σειρας ανθρωπων απ' ολη την Αθηνα οντας η μοναδικη καταληψη σ'εκεινη τηφαση. Αυτο σε συνδιασμο με την προηγουμενη απομονωση των ανθρωπων του Χημικου απο οποιαδηποτε αλλη διαδικασια του ακροαριστερου χωρου τους ταρακουνησε κυριολεχτικα, τους ηρθε ο ουρανος σφοντυλι, στην αρχη παγωσανε, πλακωσανε οι αναρχικοι κι οι αλλοι αριστεριστες υπηρξαν αποψεις του στυλ πανι κου, κυριολεχτικα, να κλεισουμε τις πορτες, να μην μπαινει κανεις αλλος μεσα. Αυτες οι αποψεις σιγα- σιγα ξεπεραστηκαν και πιστευω πως παρ'ολο που τα προβληματα υπαρχουν ακομα το ζητημα ειναι οτι παει πολυ καλα, δηλ. ακομα και τα προβληματα φοβιας εχουν πια σπασει.

Αυτα ομως εγιναν μεσα σε μια πορεια, μεχρι τη δευτερη ΓΣ σιγουρα δεν ειχαν ξεπεραστει. Παρ'ολα αυτα ο κοσμος ψηφισε σε ακομα μεγαλυτερη πλειοψηφια την καταληψη (205-113) που για μενα δειχνει πως ο κοσμος ειδε το ρολο της καταληψης σε σχεση με την παρεμβαση την ειδε δηλ. πετυχημενη γιατι αποτελεσε παρεμβαση σε σχεση με το κεντρικο πολιτικο κινημα.

Δεν πιστευω δηλαδη πως ειχε λογο να ειναι ευχαριστημενος απ'την ιδια την καταληψη σε σχεση με τον εαυτο του, αλλα την ειδε πετυχημενη γιατι αισθανθηκε πως τα πραγματα πανε να γενικευτουνε κι οτι καλα κανουμε και τα προχωραμε.

Β: Εγω θελω να πω κατι που φανηκε δηλ. μεσα σ'αυτη τη διαδικασια. Ο κοσμος εβλεπε τη δημιουργια κεντρικου προβληματος, δηλ. οταν συζηταγε περιμενε ν'ακουστει πως κατι παρομοιο ειχε συμβει και σ'αλλες σχολες. Οταν τρ εχανε απο καποια σχολη και λεγανε πως εγινε καταληψη, ο κοσμος ολος πανηγυριζε,ειναι χαρακτηριστικο. Και απο την αλλη, ειναι ενα αλλο χαρακτηριστικο, οτι αναζητουσε διαφορα πραγματα για ν'αλλαξει η κατασταση εδω μεσα, και τωρα το λεει, δηλ. πως η Σ.Ε.δεν κανει τιποτα, ή δεν κανει πολλα πραγματα. Και νομιζω πως σ'ενα βαθμο οτι εχει αρχισει να φευγει καποιος κοσμος γιατι δεν εχει να κανει κατι συγκεκριμενο εδω περα, ουτε καν μια εκδηλωση οπου ναναι θεατης. Και αυτο σε σχεση με τον κοσμο πουναι εδω περα, εβλεπε την αναγκη να δημιουργησει κατι. Ειναι ενας κοσμος που μεχρι τωρα δεν ηταν ο κοσμος που κατεβαινε στις Γ.Σ.και εκανε προτασεις και κινιοτανε. Ιδιαιτερες συζητησεις δειχνουνε ορισμενα πραγματα που σε πρωτη εικονα δε μπορουσανε να φανουν. Αρκετα παιδια βλεπουν εντονα το προβλημα της απομονωσης στο πανεπιστημιο,δηλ πως απλα ερχεσαικαι συζητας μονο στα εργαστηρια, και τιποτ'αλλο,ή η κλασσικη σχεση αναμεσα σε συνδικαλιστες και φοιτητες: σε πλησιαζουν μονο για να σου πουνε τι θα ψηφησεις στη Γ.Σ. ή για να σου πουλησουν εφημεριδες,μονο ετσι υπαρχει καποια σχεση ή το πολυ- πολυ να μοιρασεις καμια προκυρηξη. Υπαρχει πολυς κοσμος που επειδη δεν του αρεσε να κανει μο-

νο αυτα τα πραγματα, εφυγε και πηγε σπιτι του, κι ακομα δεν εχει κατορθωσει αυτοςο κοσμος να γυρισει πισω. Δηλαδη, ισωςκαι να φται με στο οτι δεν αλλαξαν αρκετα τα πραγματα με σα απ'αυτη την καταληψη.

Σ: Συνολικα, αυτη η φαση των καταληψεων, τι θεση κατεχει στην εξελιξη ενος κινηματος; Ειναι μια φαση προκαταρκτικη, μια φαση εκρηξης και τιποτ'αλλο; Καταληξη; Αποκορυφωμα;Αρχη;

Γ: Εμενα η αποψη μου ειναι, και σαν συνεχεια αυτων που ειπα, οτι μπορει αρχικα να μη ξεκινησε απο πολυ συνειδητοποιημενους κλπ,φοιτητες, ασχετα απ'τη συγκυρια και την κατασταση του χωρου, αλλα περα απ'αυτη τη λειτουργια της σε επιπεδο Φ.Κ., πιστευω οτι λειτουργησε σε γενικωτερο επιπεδο και αυτο φανηκε οχι απ'το οτι μια νοικοκυρα ηρθε και μας εφερε ενα ταψι με πιττα, αλλα το οτι περναγαν εργατες απο δω, ερχονταν στο παρτυ,ακομα και μαθητες , και μας ελεγαν "ρε παιδια, καλεστε μας ναρθουμε και μεις". Πιστευω δηλ. προσωπικα εγω, πως λειτουργησε σ'ενα μικρο εστω βαθμο, σαν οι φοιτητες που επιτελους βρεθηκαν να ξεσηκωθουν απεναντι σ'ολη αυτη την κατασταση, και που για μενα δεν ειναι παρα ωριμες οι συνθηκες για προβολη στους εργαζομενους ή μαλλον για συγκεκριμενη λειτουργια σε επιπεδο κινητοποιησεων, και αυτο το ρολο για μενα ειχε η χθεσινη πορεια που δεν εγινε.Ηταν απαραιτητο για μενα να γινει, αλλα που νομιζω πως καποτε θάγινει μια πορεια στη Βουλη,δηλαδη σαφως αντικυβερνητικη, και οχι μονο απο φοιτητες, και οχι απο κοσμο που θαρθει με τη υπογραφη απο κατω "σωματειο ταδε".Δηλαδη βλεπουμε στις εφημεριδες τα διαφορα που λενε , για τον πληθωρισμο του Α'ή τ'αλλο, για την αυξηση του ΙΙ /ο ,τη στιγμη που τα παντα αυξανονται πολυ περισσοτερο' και αυτο μετραει και στις καταληψεις του Χημειου και αλλου.Ναι και παλι δεν πιστευω πως τα πραγματα ειναι ωριμα,γιατι ποτε δεν ειναι ωριμα, αλλα υπαρχει αυτη η διαλεχτικη σχεση αναμεσα στο τι κανεις και στο τι θα γινει; και παντα υπαρχει η λειτουργια του αυθορμητισμου των μαζων που ειναι μια παγκοσμιοτητα, δεν χρειαζεται αμφισβητηση. Ειναι αληθεια πως ο αλλος θα ξεσηκωθει σε καποια ωρα, δηλαδη, φτου επιτελους σ'ολα αυτα, που μπορει να ειναι φτου τα ιδια και τα ιδια, ή φτου ρε γαμοτο, 420 δρχ. μεροκαματο τη μερα και για να ζησω τα παιδια μου πρεπει να δουλευω 2 βαρδιες, απο τις 6 μεχρι τις 9:30. Μπορει ο εργατης να ξερει τα προβληματα του, αλλα φοβαται να κινητοποιηθει γιατι μπορει να μην εχει σωματειο ,και αν εχει φοβαται την απολυση. Αλλα καποια ωρα ξεσπαει και οταν ξεσπαει.... ,και οχι μονο απο ενα σωματειο σαν του Πιτσου, αλλα και απο καπου αλλου. Τωρα, αυτη η προοπτικη βεβαια δεν λεω πως υπαρχει παρα πολυ και στις Σ.Ε. γιατι οπως και να το κανουμε υπαρχουν δυναμεις που τελικα σαν παραταξεις του Κ.Σ. της ΕΦΕΕ, που σημαινει πως δεν εχουν ξεκαθαρισμενο ουτεπου το πανε, ουτε και τη δυναμη και τη διαθεση να το πανε καπου.

Αλλα αυτο θα γινει. Κι αν δεν εγινε μια πορεια την Τεταρτη, για την οποια ειχαμε μια οξεια συζητηση στη Σ.Ε., και μια ενταση, τελος παντων αυτο σημαινει πως εκτος απ'την καταληψη μας απασχολησε και το θεμα του τι κανουμε παραπερα, κι εκει φανηκε πως δεν ειναι ξεκαθαρισμενο το που το παμε.

....

στ. Η συμμετοχη του κοσμου

Σ: Ποια ειναι τα κυριωτερα προβληματα που αντιμετωπισε το κινημα των καταληψεων, κατ'αρχην εξωτερικα(κυβερνηση, τυπος, ΚΝΕ) και τα εσωτερικα: οπως εσωστρεφεια, προβληματα στην λειτουργια της Σ.Ε., προβληματα σε σχεση με τον κοσμο, τοσο τους φοιτητες, οσο και τους απ'εξω ;

Γ: Οργανωτικα, κυρια. Μερικα τα ειπαμε.Τοσο στην οργανωση εκδηλωσεων οσο και στο να υπαρχει ενας χωρος στανταρ της Σ.Ε. που να μπορει να πει θα γινει αυτο ή εκεινο.Υπηρχε μια τετοια αδυναμια. Τρεχαν ολοι της Σ.Ε. να κανουν μια δουλεια, γιατι δεν ειχε γινει καταμερισμος δουλειας εξω απ'αυτην, κι ολοι τρεχαμε. Εμεις οι ιδιοι ειχαμε αλλοτριωθει τελειως. Τρεχαμε εντελως ασχετα και καποια στιγμη μεναμε αφηρημενοι για να σκεφτουμε για ποιο λογο τρεχουμε, τι θα κανουμε.

Β: Υπηρχαν και πολιτικα προβληματα. Υπηρχαν 4 - 5 αποψεις που συγκρουονταν,χωρις να μπορουμε να πουμε πως θα επικρατησει καμμια. Επισης νομιζω πως δεν εχει συζητηθει σ' ολη της την εκταση, τι σημαινει καταληψη, σε ποιο σταδιο βρισκομαστε και τι προοπτικες ανοιγονται.Μια καινουργια μορφη που εμφανιστηκε στο κινημα αντιμετωπιστηκαν με τα κριτηρια μιας παλιας εποχης που θελουμε να ξεπερασουμε.Αρα μεσα σ'αυτη υπηρχαν ολες οι αντιφασεις και αναγκαστικα ειχαν αντικτυπο και σ'οργανωτικο επιπεδο. Ακομα,η αδυναμια να πιαστουν οι πολιτικες προεκτασεις στα ζητηματα.Τα πιαναμε απλα, μ'ενα τροπο τεχνικο, σαν τεχνικα προβληματα.

....

Σ: Σε σχεση με το πολιτιστικο, μπορουμε να πουμε τιποτα;

Β: Καποιες ιδεες, κατι γενικο, δηλαδη ο κοσμος απο θεατης, να γινει και μετοχος σ'ολα αυτα,να μην αισθανεται μονος. Καποια υλικα ζωγραφικης που θαμπορουσαν να υπαρχουν εκει περα για καποιον που θελει ν'ασχοληθει ή ταμπλω που θα λειτουργουσε σα χωρος εκφρασης. θα μπορουσαν εκει μερικα παιδια να βαλουν εκει καποιες φωτογραφιες, ή σκιτσα, ή χαλκογραφιες ή ζωγραφιες, αλλα που εμειναν ιδεες.Σ αυτο επαιξε σημαντικο ρολο οτι λειτουργησε σαν κεντρο,να πουμε,ενος πλατιου φασματος κοσμου κι αποκτησε περισσοτερο πολιτικη διασταση, ετσι ωστε το πολιτιστικο εμεινε πισω....

Γ: Υπηρχαν και παραπονα πως καποιοι της συντονιστικης καπελωσαν. Αυτο ισως να εγινε εκ των πραγματων. Γιατι απο τη στιγμη που η συντονιστικη δεν μπορουσε να βρισκεται συνεχεια για να παιρνει καποια αποφαση, μπορει και ναγινε. Υπηρχαν κατι καταστασεις που τελικα δεν βγηκαν προς τα εξω για να μη λειτουργησουν ασχημα στον κοσμο.Για ποιο λογο δεν εγινε εκεινο ή το αλλο. Αλλα δεν βγηκαν στον κοσμο, γιατι ειδα πως γινονται κι αυτα, και ολοι προσπαθουμε, τρεχουμε. θα επιδρουσαν ασχημα στον κοσμο.

Χ: Καλα. Με δυο κουβεντες, ολα αυτα πηγαζουν απο το βασικο προβλημα οτι η κατασταση συγκεντρωθηκε γυρω απο τη Συντονιστικη.Τιποτα δε γινονταν χωρις αυτην,ή ενα κλειστο κυκλο ανθρωπων, ΙΟ ας πουμε. Κι αυτη ειναι και η βασικη μου αδυναμια, το να προσδιορισω σε

ποιο βαθμο αυτο οφειλονταν σε αντικειμενικους
παραγοντες και σε ποιο οχι. Τωρα δε μπορω να
το συγκεκριμενοποιησω παραπερα, απο το να πω
οτι ειναι πολιτικη αδυναμια. Ειτε αυτη η αδυ
ναμια εκφραζεται σαν διαφορα αντιληψεων στους
κολπους της Σ.Ε., ομογενοποιηση δηλ. στους
κολπους της, αλλα σιγουρα οχι μονο σ'αυτο,ου
τε κυρια σ'αυτο.

Σ: Πανω σ'αυτο, νομιζω πως υπαρχει κι ενα
θεμα μιας καποιας ατολμιας συνολικα,δηλ. απο
ολο το κινημα των καταληψεων. Ατολμια σε σχε
ση με το βγαλσιμο προς τα εξω, σε σχεση με
καινουργια πραγματα κλπ. Αυτο σιγουρα αντανα
κλαει μια κατασταση του κοσμου,δηλ. οτι ολο
αυτο το κινημα ειχε αυτα τα χαρακτηριστικα.
Αλλα απο ενα σημειο και μετα,νομιζω οτι βρι-
σκεται και πιο πισω απο τον κοσμο,θελω να πω
σε σχεση με τη πορεια, με συγκεντρωσεις που
θαπρεπε να γινουν,σε σχεση με την προπαγανδι
ση προς τα εξω, σε σχεση με μια οργανωση,ορ-
γανωση του κοσμου της καταληψης σε διαφορα
πραγματα. Αυτο θα δημιουργουσε και αλλες δο-
μες αν θες. Το οτι δεν βγηκε μια αφισσα, μια
προκηρυξη, δεν εγινε ενα ξαπλωμα προς τα ε-
ξω, αυτο μπλοκαρε και την κινητοποιηση αλλου
κοσμου, γιατι ακριβως θα εμπαινε κι αυτος σε
μια αλλη διαδικασια. Αν θες αυτα πανε μαζι.

Γ: Εγω, γι αυτο που ειπες, αν ειναι αντικει
μενικος ο λογος, αν ειναι απλα η συντονιστι-
κη επιτροπη που φταιει ἤ τα παιδια, δεν μπο
ρεις ναπεις πως φταινε τα παιδια, γιατι αυτα
ξεσκιστηκαν. Κι αυτο φανηκε απο την πρωτη με
ρα, η Σ. Ε. ειχε γινει ενα αλλο οργανο, στη
πραξη ενα αλλο Δ.Σ., ενω σε μερικα παιδια θυ
μιζε "ελα μωρε, θελαν εξουσια, πηραν εξουσια"
....

ΓΙΑ ΝΑ ΛΥΘΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΑΣ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΘΕΙ Η ΚΝΕ

ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΚΝΙΤΗ ΠΟΥΧΕΙΣ ΜΕΣΑ
ΣΟΥ ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΣΕ ΦΑΕΙ

Ο ΚΑΛΟΣ, Ο ΚΑΚΟΣ ΚΑΙ Ο ....ΚΝΙΤΗΣ

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΠΟΥΑ, ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΖΟΥΛΟΥ,
ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΑΓΡΙΑ ΦΥΛΗ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ

(συνθηματα των καταληψεων)

ζ. Η κριση της ΚΝΕ

Χ: Περα απάυτα, θελω να πω για τα γεγονοτα
της Κυριακης. Νομιζω πως αυτη η επιθεση
της ΚΝΕ ειχε μεγαλυτερο αντικτυπο απ'οτι πε-
ριμενα. Τη Δευτερα το πρωΐ βρεθηκα μπροστα
στον πιο ασχετο κοσμο του Χημικου, απο αποψη
παραταξεων και πολιτικων τοποθετησεων,που ει
χε λυσσαξει κυριολεκτικα. Την επεφτε στον πρω
το Κνιτη, ουρλιαζε οτι ειχε μαθει και τον πε
ταγε εξω με πηγαδακι' ο πιο απιθανος κοσμος
κι αυτο ηταν που τους πεταγε εξω,. Αν ημουνα
εγω ἤ καποιος αλλος γνωστος δεν θα τα καταφε
ρνα. Δεν μπορουσαν ν'αντεξουν τον αλλο κοσμο.

Ενα αλλο ζητημα ειναι πως ολη αυτη η κατα
σταση του Χημικου εχει διαλυσει την ΚΝΕ. Οχι
μονο πολιτικα αλλα και οργανωτικα. Σε καθε
Γ.Σ. ειναι μονιμο πια φαινομενο καποιος Κνι-
της που την ωρα της ψηφοφοριας θα σηκωθει να
παει να κατουρησει. Ειναι το πρωτο βημα απο-
χωρισμου απο την ΚΝΕ και το τελευταιο ειναι
πως στην επομενη Γ.Σ. θα βγει να μιλησει υ-
περ των αλλων αποψεων. Οργανωτικα, η ΚΝΕ Χη-
μικου εχει διαλυσει κυριολεκτικα...

Σημαντικο ρολο επισης εχει παιξει για την
διαβρωση και την αποσυνθεση της ΚΝΕ, σε συν-
δυασμο με τα γεγονοτα του Πολυτεχνειου το ζη
τημα της επαφης με τον ακροαριστερο χωρο κ
τους αναρχικους. Για τους χαλαρωτερα συνδεδε
μενους Κνιτες ηταν σοκ η συγκριση των γεγονο
των του Πολυτεχνειου με τα εδω γεγονοτα, και
πως μεσα απο τη σχεση τους με τους αναρχικους
καταλαβαν οτι δεν ηταν τιποτα ανθρωπομορφα
θηρια που χτυπανε αμεσως με Μολοτωφ, αποδει-
χτηκε πως δεν ηταν αυτο που φανταζοταν. Αυτο
τους πιο ευαισθητους ανθρωπους απ'την ΚΝΕ
τους συγκλονισε κυριολεκτικα.Δεν ξερω αν αυ-
το ειναι ιδιαιτεροτητα του Χημικου.

Γ: Αλλη μια παρενθεση. Τοτε που εγιναν οι
διωξεις, ειχαν μαζευτει οι Κνιτες κι ελεγαν
στον κοσμο " πω, πω"κλπ. Ομως μετα απ' την
πρωτη μερασυγχισης, οφοβος της τρομοκρατιας
ειχε ξεπεραστει εντελως.

η. Ιδεολογικες προοπτικες

Σ: Σε σχεση μ'αυτο που θα λεγαμε ιδεολογικες
προοπτικες αυτο το κινημα θα μεινει απλα
στον 8Ι5 και γυρω απ'αυτο;

Γ: Αν θα υπαρξει ενα κινημα δυνατο κλπ,πισ-
τευω πως θα μεινει κατι, κατι σημαντικο.
Ο κοσμος που ψηφισε την καταληψη δεν ειναι
καθολου λιγος και ειδικα απ'τα μικρα ετη, ει
ναι ο κοσμος που θα αφησει μια παραδοση, θα-
ναι ζωντανος. Δε θα μπορει ο καθε καθηγητης
να του παραστησει τον καποιο γιατι θα υπαρχ-
ει καταληψη εδρας, ἤ μηπως μιλας για γενικω-
τερο επιπεδο;

Σ: Ηδη εβαλες ενα θεμα.Ο καθε καθηγητης δεν
θα τολμαει να μιλαει. Δηλαδη περα απ'τον
8Ι5, τι αλλα πραγματα θαχει ιδεολογικα μια
κινητοποιηση;

Γ: θαναι ενα κινημα ζωντανο, αναλογο του 74
χωρις ομως παραταξεις, περισσοτερο αυτο-
νομο. Ο σταθμος μπορει να λειτουργησει σε μο
νιμη βαση. Ειναι σημαντικο. Γιατι να το κο-
ψουμε εδω; Ενας σταθμος μπορει να ενημερωνει
2 εκκατομμυρια κοσμο με μερικες εκπομπες.

Β: Σε σχεση με την κυβερνηση δεν ταχω πολυ
καθαρα τα πραγματα. Αλλα ειναι πολυ δυσ-
κολο να κανει οποιαδηποτε υποχωρηση τη στιγ-
μη που υπαρχει μια οικονομικη κριση, αλλα κ
στα υπολοιπα επιπεδα. Μια αναστολη του νομου
ἤ εστω μερικων διαταξεων, οχι κατω απ'την κυ
ριαρχια της αλλα κατω απο αγωνιστικα κινημα-
τα, θαταν κακο παραδειγμα και σ'αλλους χω-
ρους. Πολυ δε περισσοτερο δεν πιστευω οτι
μπορει να κανει καποια υποχωρηση ο Καραμανλη
οταν ακριβως υπαρχουν και οι καταληψεις.Αυτο
σε πολυ κοσμο θα φανει σαν προοπτικη ενος μα
ζικου κινηματος που μπορει να επιβαλει τις
λυσεις του, ενω τοσα χρονια κοινοβουλευτισ -
μου δεν εφεραν κανενα ουσιαστικο αποτελεσμα.
Θαναι η πρωτη φορα που θαχει πετυχει κατι σα
λαϊκο κινημα, μετα απο 5 χρονια. Αρα μεσα στη
σημερινη συγκυρια ειναι πολυ δυσκολο για την
κυβερνηση....

Ετσι σημερα, ενας απλος φοιτητακος μπορ-
ει να παει ν'ανοιξει την πορτα ενος καθηγητη

και να πει "περνα εξω, εχουμε καταληψη", οπως εχει γινει πολλες φορες μεχρι τωρα και που α νατρεπει καποιες σχεσεις. Δεν θα βρισκονται πια στην ιδια κατασταση ο φοιτητης και ο καθηγητης. Σε επιπεδο οργανωτικο, θα υπαρχει αντανακλαση αφου βλεπουμε τα προβληματα που υπαρχουν καθε στιγμη, και σε καποια φαση θα αναγκαστουμε κατω και να προχωρησουμε, απο το τι θα γινει σε μια απαγορευμενη πορεια με τα ΜΑΤ, μεχρι το τι θα γινει σε σχεση με την καταληψη στο Χημικο.

Σ: Ενα αλλο πραγμα που θαθελα να πω ειναι αν βλεπει κανεις, πως μεσα απο αυτες τις διαδικασιες που υποχρεωτικα ενοποιησαν ενα κινημα και ενα κοσμο, τι απ'αυτο μπορει να μεινει σ'ενα οργανωτικο επιπεδο, στη συνεχεια Ειδαμε πως παλιωτερα υπηρξαν μερικες ομαδες πρωτοβουλιας. Ζησανε, πεθανανε...

Β: Σε σχεση με μας, πιστευω πως υπαρχουν τετοιες διαδικασιες που θ'αλλαξουν τις σχεσεις μεταξυ μας και με τον αλλο κοσμο, δηλαδη αυτους που θεωρει "αριστεριστες", τωρα που εζησε μαζι τους θα δει πως δεν ειναι και πολυ μακρια, ή δεν ειναι καν μακρια. Σ'επιπεδο οργανωσης τωρα αν θα προκυψουν καποιες ομα - δες, αυτο θα εξαρτηθει απο ποια στιγμη θα βρεθει το κινημα. Αν σταματησει εκφυλισμενο, θαναι πολυ δυσκολο· αν σταματησει με καποια νικη(αναστολη του νομου), ισως μπορεσει να προχωρησει παραπερα και σε οργανωτικο επιπεδο, να φτιαξει καποιες ομαδες.

....

Γ: Πιστευω πως οι ερωτησεις περιεχουν και θεμα σχετικα με την ΕΦΕΕ. Νομιζω πως εμεις εχουμε πει σχεδον ολοι πως δεν μιλαμε για οργανωτικη ρηξη με την ΕΦΕΕ, αλλα για πολιτικη ρηξη με την πλειοψηφια της ΕΦΕΕ οπως εχει εκφραστει αυτη τη στιγμη. Αλλα αν εξετασουμε και την καινουργια ΕΦΕΕ αν ξαναβγει, απλως θαναι λιγο διαφορετικοι οι συσχετισμοι αλλα το οργανο θα παιζει παλι τον ιδιο ρολο. Βλεπω πως η ΕΦΕΕ δεν πετυχε καμμια διατρανωση σε σχεση με την προηγουμενη πορεια, γιατι ηδη ειχε αμφισβητηθει πολυ αγρια απο τους φοιτητες, αλλα θα προσπαθησει στο μελλον ναναι καπως πιο αριστερη και πολιτικη. Πριν γινουν ολ'αυτα θυμιζε ενα οργανο, ενα τσιφλικι μερικων που ελεγαν πως εδω περναμε οτι θελουμε.

Σε συσχετισμο με μια συσσωρευση πειρας σε σχεση με οτι εχει γινει λειτουργει ιστορικα για το μελλον και που η ιδια η πειρα οχι μονο διαμορφωνει ομαδες, πιστευω πως θα υπαρχουν τετοιες, πιο πολλες απότι τωρα. Στην αρχη ηταν καποιοι τυποι ασχετοι, ξερω γω, που μιλαγαν εξω απ'τις παραταξεις. Μετα εμφανιστηκαν αυτονομα κινηματα, εντελως ομως ασχετα με οποιαδηποτε ιδεολογια , και αλλοι με συγκεκριμενο ιδεολογικο υποβαθρο, πχ. η ιταλικη αυτονομια. Θα υπαρχουν ομαδες που θα λειτουργουν πιο πολυ απ'οτι ηδη λειτουργουν.

Για το μελλον βλεπω το εξης: οπωσδηποτε θαχουμε ορισμενες ανακατατάξεις στην Ελλαδα και θαχουμε ενα καινουργιο δεδομενο, πως δεν ειναι η κυβερνηση της δεξιας αυτη που προτεινει την εντατικοποιηση κλπ, αλλα και οποιαδηποτε επομενη κυβερνηση θα την προωθησει περισοτερο και καλυτερα για"να βγαλουμε επιστημονες"κλπ. Και θαναι ενα αλλο στοιχειο, θα μπερδεψει τα πραγματα, αλλα θαξεμπερδευτουν παλι γρηγορα.

θ. Η οργανωση του χωρου

Σ: Γι αυτο που λεω σε σχεση με τις οργανωτικες δομες, δηλ. αν μια ενοτητα που εχει βγει απο ενα κινημα αυτη τη στιγμη που λειτουργει μ'εναν αλλο τροπο, υπαρχει αραγε καποια δυνατοτητα αυτο το θεμα να διατηρηθει, σε ποιο βαθμο και τι μπορει να ενωθει; Αυτο ρωταω. Μπορει να βγει μια δομη του τυπου Γ.Συνελευσης, οχι συλλογου, Γ. Σ. ενος χωρου που λειτουργει;

Γ: Στο Χημικο εχει διαμορφωθει διαφορετικα γιατι προκειται για αγωνες δυο χρονων και μπορει να γινει. Δεν ξερω σε ποιο βαθμο αυτο αλλου.

Σ: Πιστευω πως ειναι γενικη ταση κατι τετοιο. Τωρα, κατα ποσο θα γινει ή οχι, αλλο καπελλο.

Γ: Γενικη συνελευση του χωρου. Νομιζω... Εχω μια πρακτικη απαντηση. Οχι για ΓΣ του χωρου, αλλα κατα ποσο ο χωρος μπορει να λειτουργησει ενιαια, υπο συνθηκες. Οταν λογω πο λωσεων και αντιθεσεων που ειχαμε στην Επιτροπη Αγωνα, οταν υπηρχε ενα προβλημα, ενα θεμα μαζευομασταν περιεργα παλι οι ιδιοι και συζηταγαμε και δρουσαμε. Νομιζω οτι η δυναμικη που εχει ενα πραγμα δειχνει πως αν ξαναυπαρξει παλι ενα θεμα, ο χωρος θα λειτουργησει.

Σ: Εαν ξαναυπαρξει λες ενα θεμα, δηλαδη το βαζεις ετσι, και οχι σε ποια βαση λιγο-πολυ μονιμη, και οταν λεω μονιμη εννοω, μια καποιου τυπου διαρκειας.

Χ: Κατ'αρχην, ενα πραγμα που θελω να επισημανω απο πιο πριν. Ειναι σημαντικο οτι η αναδειξη μιας νεας φουρνιας πρωτοπορειας(Εγω καταγραφομαι στους παλιους)που ειναι κοσμος που δεν ειχε καμμια συνδεση ουτε με ομαδες, οργανωσεις κλπ., αλλα πολιτικοποιηθηκε και αποχτησε συμμετοχη, καθαρα μεσα στο φοιτητικο. Σ'ενα βαθμο δεν ειχε και δεν εχει ακομα γενικοτερη πολιτικη συνειδηση. Παρ'ολα αυτα αποδειχτηκε σε φυσικη πρωτοπορεια του χωρου και στη πορεια θα παιξει σημαντικο ρολο, σημαντικοτερο, βγηκε βλεπεις φυσικα, μεσα απο το χωρο σε μια διαδικασια κινησης του και δε κουβαλαει κουσουρια που τα κουβαλουσαν καποιοι αλλοι, του παλιου γενικωτερου πολιτικου ΦΚ. Οσον αφορα τωρα το ζητημα που εβαλες, δηλ. δουλια σε μια μονιμη βαση, λειτουργια με Γ.Σ. καποιου χωρου, θα σημαινε για μενα την υπαρξη καποιας ταυτοτητας, καποιας κοινης πολιτικης που σημερα δεν πιστευω πως μπορει να υπαρξει.

Σ: Δηλαδη, δεν βλεπεις καμμια συσσωματωση. Εγω δεν λεω σωνει και καλα ολου του κοσμου. Δηλαδη, δεν βλεπεις πως μεσ'απ'αυτο προκυπτουν μερικες οργανωτικες δυνατοτητες. Ειμαστε σε μια διαδικασια που γεγονοτα στο Πανεπιστημιο θαναι αδιακοπα αυτη τη χρονια και αμεσως μετα, ασχετα με το τι θα γινει, καθως και το θεμα των εκλογων και η παρεμβαση μας σ'αυτες. Υπαρχουν θεματα που θα μπουν στη συνεχεια. Μ'αυτη την εννοια, η αναγκαιοτητα να βρισκεται διαρκως ενας κοσμος. Θα υπαρχει. Αρα θα τεινει να διαμορφωνεται κατι, που θα πιεζει ακομα κι αυτους που δεν θαθελαν ισως.

Μπορει να πεταξει ισως και ορισμενους εξω, αλλους οχι, αλλα αυτη η κατασταση τομης πουχει υπαρξει, οπως δημιουργηθηκε με τις καταληψεις, ενας κοσμος απο δω, ενας αλλος απο κει εχει φτιαξει μια νεα ποιοτητα, δηλ. ακομα και στον κοσμο πουναι απο οργανωσεις και

παραταξεις. Πολυ πιο δυσκολα μπορει να επιβληθει παλι μια γραμμη "του σαλαμιου" και ο καθενας στη γωνια του. Τουλαχιστον γιάυτη τη χρονια.

Χ: Με μια τετοια εννοια εγω βλεπω να λειτουργει σχηματικα να το πω, ενα αποκεντρωμενο πραγμα σαν και κεινο των περσινων μαζωξεων στη Νομικη.

Σ: Αυτο εννοω, μετις ΓΣ. Δεν εννοω 200ατομα.

Χ: Που θα κουβαλαει εκεινα τα χαρακτηριστικα οτι δηλ. θα μαζευεται σ'ευκαιριακα πραγματα και εν οψει των γεγονοτων, εκλογες, γιορτασμος Πολυτεχνειου, που εδω μπορει ναναι αλλα, δηλ. προβλημα ταδε καθηγητη, προβλημα φετεινων εκλογων κλπ.

Σ: Μπορει να παει και παραπερα. Θα οργανωσει μια εκδηλωση δηλ., δεν θαπεριμενει μονο, θα κανει μια συζητηση... Τετοιου τυπου πραγματα θα τεινουν να μπουν . Μ'αυτη την εννοια λεω πως θαναι κατι διαφορετικο απ'το περσυνο, κατι πιο πραγματικο, κατι δεμενο με μια δουλια σ'ενα χωρο.

Σ = σύνταξη της ΡΗΞΗΣ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΗ ΝΟΜΙΚΗ

α. Τι ειχε γινει

'Η φήμη τοῦ κινήματος τῶν ἀνεξάρτητων στή Νομική εἶναι ἀντιφατική σέ σχέση μέ τήν πράξη του. Αὐτό ξεκινάει ἀπό τήν περσινή χρονιά μέ τήν παρέμβαση ἑνός ἀριθμοῦ φοιτητῶν, πού ἔδωσαν τίς πρῶτες θετικές ἀποφάσεις γιά τήν κατάργηση τοῦ ν. 815, τήν καταδίκη τῆς ἐντατικοποίησης, κι ἰδιαίτερα τῶν ἑξαμήνων καί τῶν θεσμικῶν ἀλλαγῶν πού πρότεινε ἡ ΚΝΕ.

Ὅμως, οἱ ἀποφάσεις αὐτές ἔμειναν "στά χαρτιά". Τό κίνημα αὐτό δέν μπόρεσε νά προχωρήσει σέ μιά αὐτόνομη ὀργάνωση τοῦ χώρου.

Ἔτσι, ἤρθαμε μετά τό καλοκαίρι, ὅπου ἰδιαίτερα στό Νομικό, ὅλος αὐτός ὁ χῶρος δέν μπόρεσε νά ἐκφραστεῖ ὀργανωμένα καί νά χαράξει μιά διαφορετική λογική γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξετάσεων,τόσο σάν κλίμα μέσα στούς φοιτητές,ὅσο καί τίς συνθῆκες τήν ἴδια τήν ὥρα τῶν ἐξετάσεων.

Μετά τίς ἐξετάσεις γίνανε μερικές προσπάθειες γιατή δημιουργία Κίνησης στό Νομικό, ὅμως, ὅλες ναυάγησαν.Δέν συζητήθηκαν τά θέματα πού μᾶς ἀπασχολοῦν, δηλαδή,ὁ νόμος 815, ἡ στάση μας ἀπέναντι στό 'Αστικό Πανεπιστήμιο προοπτική τοῦ χώρου πού ἐμφανίστηκε τήν τελευταία χρονιά ἀλλά πιαστήκανε στενά τά ζητήματα, τί θέλουμε νά φτιάξουμε σά σχῆμα. Συνεχῶς ἐπαναλαμβάνονταν οἱ φόβοι, ὅτι δέν μποροῦμε νά συμφωνήσουμε τούς μεγαλοποιούσαμε κι ἔτσι οὐσιαστικά δέν ἔγινε τίποτα. Παρόλο πού ὁ χῶρος τοῦ Νομικοῦ ἔχει διευρυνθεῖ καί ἀπό νέα ἄτομα, πού ἔχουν φύγει ἀπό ὀργανώσεις.

Στίς Γ.Σ. πού ἔγιναν, κυριαρχοῦσαν οἱ προσωπικές ἀπόψεις καί παρεμβάσεις (πού ὅταν ὑπάρχει μόνο αὐτό εἶναι κακό). Δέν δόθηκε καμιά ἐναλλαχτική λύση σ'ὅλο τό κόσμο, πού διαφοροποιόταν μέ τήν κυρίαρχη λογική τῆς ΕΦΕΕ καί τῶν Δ.Σ. καί συσπειρώνονταν στό μπλόκ τῆς Νομικῆς στίς τελευταῖες κινητοποιήσεις.

Μέσα σ'αὐτό τό κλίμα συζητιότανε, ποῦ καί ποῦ,τό θέμα τῆς κατάληψης,ἰδιαίτερα ἀπό τά παιδιά τοῦ Οἰκονομικοῦ σά λειτουργική κατ'ἀρχήν κατάληψη τῆς γραμματείας.Ὅταν σέ μάζωξη τοῦ Νομικοῦ εἶχε πρωτομπεῖ ἡ πρόταση,ὅλοι τήν ἔβλεπαν δύσκολο νά γένει,ὅτι δέν εἶχαν ὡριμάσει οἱ συνθῆκες, σάν πιό προηγμένη μορφή πάλης...

Στά ἄλλα δύο τμήματα εἶχαν προχωρήσει κάπως οἱ προσπάθειες γιά τό συντονισμόαὐ τοῦ τοῦ χώρου. Στό οἰκονομικό περισσότερο ὑπῆρχε μιά συνοχή, ὅπου ἐκφράστηκε μιά ἀντίδραση στίς ἐξετάσεις καί στά ἔτη. Διαμόρφωσαν ἕνα δρόμο τόσο σ'ἐπίπεδο προπαγάνδας μέ ὑλικά ὅσο καί στή διατύπωση ὁρισμένων πρώτων θέσεων . Στό Πολιτικό ὑπῆρχε μιά πρώτη συνενόηση, πού ὅμως ἀκόμα δέν ἔχει προχωρήσει .

Τό κλίμα τῶν καταλήψεων, δημιουργήθηκε μέσα ἀπό τήν πρώτη κατάληψη τοῦ Χημικοῦ . 'Αμέσως ἄρχισε νά κυκλοφορεῖ

στίς καθημερινές κουβέντες στίς Σχολές ἡ λέξη κατάληψη.

ΔΕΝ ΒΓΑΠΑΜΕ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗ ΣΚΑΒΙΑ ΜΑΣ ΧΩΡΙΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΑΛΛΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΘΡΕΨΕΙ ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

(συνθημα των καταληψεων)

β. Οι καταληψεις

Ἡ ἀπόφαση γιά κατάληψη Νομικῆς πάρθηκε στή Γ.Σ. τοῦ Νομικοῦ, μέ πλειοψηφία 381 - 339, στίς 12 Δεκέμβρη. Ἡ ἀπόφαση αὐτή διαφοροποιήθηκε ἀπό τίς ἀποφάσεις τῶν ἄλλων Σχολῶν βάζοντας πιό προωθημένα ζητήματα ὅπως :

- "ὄχι στόν ἐκσυγχρονισμόκαί τήν ἀλλοτρίωση"
- "νά μή λειτουργήσει τό ἀστικό πανεπιστήμιο κάτω ἀπό ὅρους τοῦ ν. 815"
- "ὄχι στόν ἐγκλωβισμό τῶνμαζικῶν ἀγώνων μας σέ κοινοβουλευτικές φόρμες καί σκοπιμότητες"
- "ὄχι στήν πολιτική σύγχηση καί τή μαζική ἀδράνειαπού προσπαθοῦν νά σπείρουν πυροτεχνήματα σάν τό Συνέδριο Παιδείας (λογιστές, δῆμοι, φοιτητές, καθηγητές, κηδεμόνες κλπ.)"
- "καταψηφίζει τό Μέτωπο Παιδείας καί τήν πλατφόρμαμέ τήν ὁποία τό ἐπένδυσε ἡ ΕΦΕΕ."

Μέ τήν ἀπόφαση αὐτή δείχτηκε ὅτι, ὅταν μπορεῖ κι'ἐκφράζει-μ'ἕνα σωστό τρόπο τά προβλήματά του ὁ χῶρος αὐτός ἑνοποιεῖται καί καταχτᾶ νίκες.

Δεύτερη σημαντική νίκη, ἀφοῦ ἀποχώρησαν ΚΝΕ, ΠΑΣΠ, ἦταν ἡ ἐκλογή 19μελοῦς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς κατάληψης, ἡ πλειοψηφία τῆς ὁποίας ἦταν ἀνεξάρτητοι φοιτητές κι ὄχι ἀπό παρατάξεις.

Μέσα στήν ἴδια τή βδομάδα τῆς κατάληψης ἔχουμε νά δοῦμε σά θετικά :

Τή δυνατότητα ἔκφρασης τῆς πρωτοβουλίας τῶν φοιτητῶν κι ὄχι τήν ἐπέμβαση τῆς Σ.Ε. σάν ὄργανο πού ἐκλέχτηκε, ἀποφασίζει καί διατάζει. Ὑπῆρχε δημοκρατική ἔκφραση, ἀλλά καί ὑλοποίηση ἀντίθετων ἀπόψεων.

Θετικό ρόλο σ'αὐτό παίζανε οἱ συζητήσεις (πού λίγο ἀργήσανε νά γίνουν), πού πίεσαν καί διαμόρφωσαν μέ τίς ἀπόψεις πού ἐκφράστηκαν τήν πορεία τῆς κατάληψης. Ἀκόμη ἀκούστηκαν ἀπόψεις γιά τήν προοπτική ὅλου αὐτοῦ τοῦ κινήματος, τί θά πρέπει νά γίνει στό μέλλον.

Κατορθώθηκε τίς μέρες αὐτές νά κινητοποιηθεῖ ἕνας μεγάλος ἀριθμός φοιτητῶν (πάλι ὅμως οἱ ἴδιοι πού συχνάζουν στίς Γ.Σ.) καί νά συμμετάσχει στήν καθημερινή πορεία κι ἐξέλιξη τῆς κατάληψης κι ὄχι μερικοί πεφωτισμένοι νά λύνουν καί νά δένουν.

Διαφορετική ἀντιμετώπιση ὑπῆρχε καί στίς πολιτιστικές ἐκδηλώσεις, ὅπου ἀπό τήν ἀρχή δηλώθηκε ἡ διάθεση γιά τή πλατύτερη ἔκφραση τάσεων,ἀπόψεων καί σ'αὐτόν τόν τομέα. Πρᾶγμα, πού ἔκανε τά ἔνθερμα μέλη τῆς ΠΠΣΠ νά καταγγέλουν !! τό διαφορετικό πνεῦμα στό πολιτιστικό (π.χ. ταινία "οἱ γενναῖοι τοῦ Βορρᾶ", ὅπου ἔκαναν ὁλόκληρο θέμα στό ἴδιο οὐσιαστικά ἐπίπεδο μέ τήνΚΝΕ χωρίς νά μποροῦνε νά δοῦνετή δυνατότητα διαφορετικῆς διαμαρτυρίας κι ἀντίδρασης τῶν φοιτητῶν στό φασισμό καί σέ ἄλλα θέματα).

Σημαντική νίκη ἀκόμη στή κατάληψη τοῦ Νομικοῦ ἦταν ἡ οὐσιαστική κατοχή τοῦ χτίριου τῆς Νομικῆς στά χέρια τῆς Σ.Ε. κατάληψης, κάτω ἀπό τή δική μας πλατφόρμα - ἀπόφαση ἐνῶ τά Δ.Σ. τῶν ἄλλων τμημάτων περιορίστηκαν στό χτίριο τῆς Φιλοσοφικῆς.

Θετική ἦταν ἡ δημιουργία ἐπιτροπῶν ἀπό τά τμήματα Πολιτικό - Οἰκονομικό, πού μειοψήφησε ἡ ἄποψή μας, γιά νά βοηθήσουν τήν κατάληψη τοῦ Νομικοῦ, παίζοντας ἕνα αὐτόνομο καί δημιουργικό ρόλοτίς μέρες τῆς κατάληψης.

γ. Αδυναμιες

Ὅμως, μέσα ἀπό τή δύσκολη πορεία ἀνάπτυξης τοῦ ἀνεξάρτητου κινήματος στή Νομική φανερώθηκαν πιό ἔντονα τά ἀρνητικά του ὅπως :

Ἀδυναμία νά ἐκφραστεῖ ὁ χῶρος αὐτός πιό πολιτικά νά προβάλλει δικές του θέσεις, νά ἐπιμείνει στήν προβολήτῶν θέσεων τῆς ἀπόφασης τῆς Γ.Σ. ἀλλά ἀρκέστηκε νά παίξει(γιά ἀκόμη μιά φορά) ἕνα ἀντιπολιτευτικό μόνο ρόλο στή ΚΝΕ.

Αὐτή φάνηκε σάν ἡ κύρια ἀδυναμία ὅλες τίς μέρες,τόσο ἀπό τά ὑλικά προπαγάνδας ὅσο κι ἀπ'τίς ἐκδηλώσεις - συζητήσεις γιά τήν προοπτική ὅλου αὐτοῦ τοῦ κινήματος.

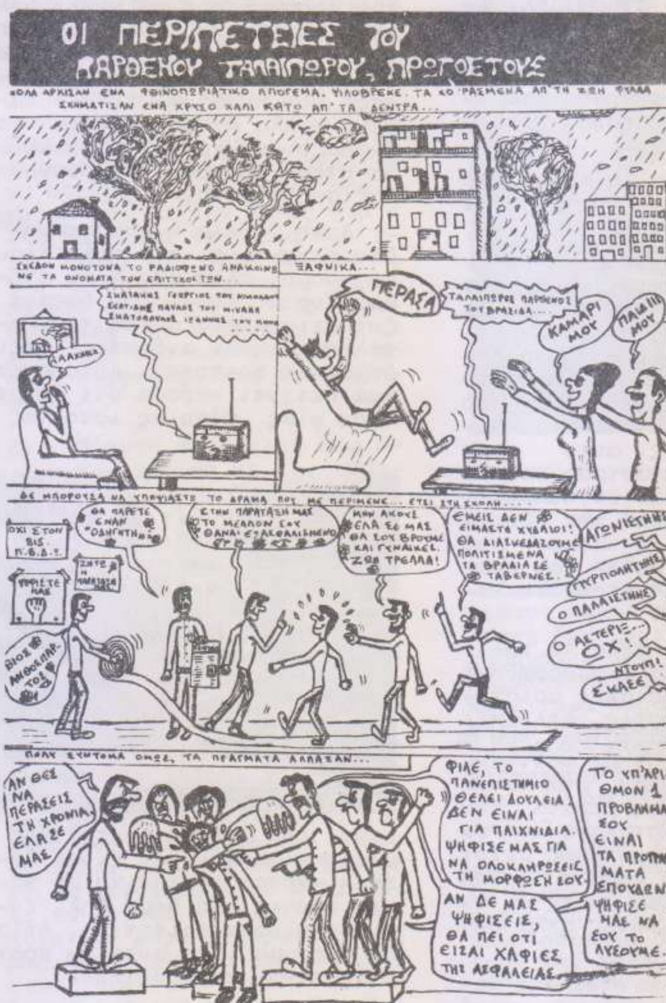
Αὐτό συμβαίνει, πρῶτα ἀπό τήν ἀδυναμία αὐτοῦ τοῦ χώρου, δηλαδή δέν ἔχει προχωρήσει τή πολιτικοποίησή του τόσο σέ θέσεις ὅσο σ'ὀργάνωση. Κι ὕστερα ἀπό τή δράση τῶν ἀντιπολιτευόμενων παρατάξεων στή ΚΝΕ καί τή ΠΑΣΠ, πού ἔδειξαν διάθεση δημιουργίας μιᾶς ἀριστερῆς ἀντιπολίτευσης καί ἐλέγχου αὐτοῦ τοῦ αὐτόνομου κινήματος.

Αὐτή ἡ κατάσταση ἐκφράστηκε καί στή πορεία στή Βουλή, τήν Παρασκευή 14/12/79, ὅπου μετά ἀπό βαρύγδουπα καλέσματα γιά Βουλή καί χτύπημα ἀπό μα μέ τήν ἀστυνομία!!,ἀνχρειαστεῖ, τή πουλήσανε στίς διαπραγματεύσεις. Δέν θά μποροῦσε νά συνεχιστεῖ ἡ πορεία,ἔτσι ὅπως ἦταν τά πράγματα. Ὅμως ὅλος αὐτός ὁ κόσμος κάτω ἀπό τό μπλόκ τῶν Συντονιστικῶν Ἐπιτροπῶν δέν ἐκφράστηκε. Δέν εἶχε προετοιμαστεῖ

πλατιά γιά τήν πορεία παρά μόνο ἕνα μικρό ποσοστό, πού συμμετεῖχε στά περίφημα Διασυντονιστικά καί ἤξερε ὅλες τίς προτάσεις καί ἀπόψεις.

Ἄλλο γεγονός εἶναι ὁ ραδιοφωνικός σταθμός τοῦ Φυσικοῦ, ὅπου ἀνακοινώνονταν ὅτι ἦταν κοινός Νομικοῦ - Χημικοῦ - Φυσικοῦ. Σ'αὐτόν τόν σταθμό τίς τελευταῖες 2 μέρες στάλθηκαν οἱ ἀποφάσεις τοῦ Νομικοῦ (!!) ποτέ οὐσιαστικά δέν ὑπῆρχε πραγματική συμμετοχή σέ ἰσότιμη βάση. Ἔτσι μόνο τυπικά ὑπῆρχε συμμετοχή τοῦ Νομικοῦ, γιά νά ὑπάρχει μιά Σ.Ε. παραπάνω καί ἔναχτίριο περισσότερο, τῆς Νομικῆς πού γιά ὅλο τό φοιτητικό κόσμο εἶναι ὀρόσημο.

Μέ τό κλείσιμο τῆς κατάληψης στή Νομική ὑπῆρχαν ἀνάμεικτα συναισθήματα καί σκέψεις. Ἀπό τή μιά ἐνθουσιασμός καί χαρά γι'αὐτά πού κατορθώσαμε, ἀπό τήν ἄλλη προβληματισμός γιά τόν ἴδιο τό χῶρο καί τά προβλήματά του, γιατί ἐξέλιξή του σέ σχέση μέ τόν ν. 815, ἀλλά καί μέ τίς ἀνάγκες γιά καλύτερη ὀργάνωση καί μεγαλύτερη πολιτικοποίηση αὐτοῦ τοῦ ρεύματος μέσα στά Πανεπιστήμια.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ (συζητηση με 2 μελη της Σ.Ε.)

Α: Βασικα η καταληψη στοΦυσικο ηρθε σαν αποτελεσμα μιας καταστασης ανα ταραχης που επικρατησε στις διπλανες σχολες, στο Χημικο και στην Ξανθη.

Ητανε αποφασιστικος και καταλυτικος ο ρολος του Χημικου, επειδη οντας εδω διπλα εμφυτεφεστα ατομα που κινουνται σ'ενα προοδευτικο χωρο γενικα στο Φυσικο, να δουνε μια κατασταση που διαμορφωνοτανε διπλα τους, εναν αγωνα που ξεσπαγε.Να δουνε, το κυριοτερο, μια αμεση συμμετοχη του κοσμου στις αποφασεις που τον ενδιεφερε κλπ. Επεδρασε επισης καταλυτικα και σ' ενα πιο ασχετο κοσμο που δεν ενδιαφερεται και δεν ασχολειται και πολυ, απο την αποψη οτι χτυπηθηκαν εκει περα οι αντιληψεις των δυναμεων ΚΝΕ,ΠΑΣΟΚ

Ερ: Ηθελα να σε ρωτησω τι προ-ιστορια εχει το κινημα στο Φυσικο.

Β: Εδω υπαρχει παραδοση. Η σχολη Κυιτοκρατειται κι ειχαν γινει παλια αγωνες για την αποχουντοποιηση και για να φυγουν οι φασιστες καθηγητες, μονο που αυτους τους αγωνες καταφερε τελικα η ΚΝΕ να τους σπασει.Στη συνεχει υπηρχαν συναδελφοι που εφυγαν απο οργανωσεις αριστεριστικες κι απο την ΚΝΕ και γινοντουσαν αυτονομοι. Αυτο σημαινε οτι αδιαφορουσαν για το πολιτικαντικο κλιμα που επικρατουσε στις συνελευσεις και με διαφορους τροπους κυριως εξω, απαρνουμενοι αυτη τη κατασταση, να λειτουργουν.

Για μενα, το να γινει καταληψη στο Φυσικο, εξω απο τα γενικα αιτια του φ.κ.,δηλ το οτι η ΕΦΕΕ ειχε ξεφτυλιστει στα ματια των φοιτητων, δημιουργηθηκε απο μερικα πολυ συγκεκριμενα πραγματα μια κατασταση που εκανε το κλιμα της συνελευσης να στραφει προς αυτους που ελεγαν καταληψη. Μεσα σ'αυτους συσπειρωθηκαν ολοι οι αυτονομοι, αυτοι που ειχαν αρνηθει και τις παλιες πρακτικες και τις καθιερωμενες πολιτικες των οργανωσεων. Και επειδη ειχαν και εχουν μια αντιληψη οτι η ριζοσπαστικη μορφη εμπεριεχει γενικα ολα τα κοινωνικα αιτια, ολο το κοινωνικο ζητημα, προσπαθουσαν να προωθησουν ενα τετοιο πραγμα και να το προχωρησουν παραπερα.

Εδω ηθελα να πω οτι υπηρχε μια κατασταση απογοητευσης απ'ολη αυτη την αδρανεια του τελευταιου εναμισυ χρονου και βλεποντας σαν μια εναλλακτικη λυση, εστω και μη συνειδητοποιωντας απολυτα τις διακηρυξεις μας οτι εμεις προωθουμε μια ολοπλευρη συμμετοχη εστω και μη καταλαβαινοντας αυτα τα πραγματα απολυτα, νοιωθωντας ξενο το τροπο που λειτουργουσαν οι πολιτικοι σχηματισμοι μεχρι τωρα, παρ'ολα αυτα, βλεποντας σαν εναλλαχτικη λυση,"αντε να κανουμε κατι επιτελους", αποφασισαν την καταληψη.

Και αυτο αποδειχτηκε οτι εχοντας μια μαζικη συνελευση 530 ατομα - στην αλλη ΓΣ, μολις ειχαμε 410 ατομα.Δηλ, εδειξε οτι υπαρχει πολυς κοσμος που γενικωτερα δεν ενδιαφερεται, αλλα που μεσα απο ενα πνευμα αγανακτησης και ισως οχι αμφισβητησης, ειπε ας κανουμε κατι.

Ερ: Υπαρχουν αλλα προηγουμενα πραγματα που εχουν γινει στη σχολη ;

Α: Τα προηγουμενα που υπαρχουν ειναι μονο οι παρεμβασεις που εκαναν οι ανεξαρτητοι και οι αυτονομοι μεσα στις ΓΣ, σε στυλ κραξιμο, στις εκλογες αποχη,κι αυτο εγινε για πρωτη φορα στο Φυσικο περσυ. Βγηκε μια προκηρυξη απ'αυτους, αυτο ειχε τονωσει μια κατασταση που ειχε επιδρασει και συγκεκριμενα να φυγουν μελη της ΚΝΕ,να δημιουργηθει ενα κλιμα που να αμφισβητει αυτον τον συνδικαλισμο και την συνδικαλιστικη οργανωση.

Απο κει και περα το πολιτικαντικο κλιμα διαμορφωθηκε απο τις παραδοσιακες αριστεριστικεςοργανωσεις, δηλ,εκεινες ηταν που καθωρισαν,που πηραν ή που μαλλον οι φοιτητες τις εμπιστευτηκαν, μια κατασταση.Μεσα σ'αυτη βεβαια την καταληψη εκφραστηκανε ενα σωρο αντιληψεις που ομως μεχρι τωρα δεν εχουν καμμια σχεση με τους φοιτητες αυτες οι διαφωνιες.Οι φοιτητες απλα ψηφισανε.

Ερ: Αυτα που γινανε στο Πολυτεχνειο, ειχανε καμιά επιδραση ;

Α: Ναι ειχανε σαφη επιδραση ολες αυτες οι καταγγελιες , δεδομενου οτι εδω στο Φυσικο υπαρχουν συγκεκριμενοι τραμπουκοι που ειχαν κανει πολλα ανδραγαθηματα στο Πολυτεχνειο. Κι αυτες οι καταγγελιες βγηκανε και δε μπορουσανε ν'αντιδρασουνε. Αυτο το πραγμα ειχε επιδρασει πολυ στους φοιτητες.

Β: Επεδρασε και κατι αλλο ακομα. Ο λογος ενος πρωην στελεχους της ΚΝΕ κατεβηκε στη ΓΣ και διακηρυξε ανοιχτα τις διαφωνιες του, εναντια στον οποιο εξαπολυθηκε μια φοβερη λασπολογια και προβοκατορολογια, πραγμα που επεδρασε κι αυτο φοβερα στον κοσμο προς οφελος μας.

Ερ: Σε σχεση με την καταληψη;

Α: Διαφορα ατομα αρχισαν να εκφραζονται με διαφορους τροπους. Βλεποντας οτι εχει ανοιξει ενα κλιμα, ξεροντας οτι δεν υπηρχε ο φοβος της καταστολης, και οτι αντιδρουσανε σε καθε καταστολη που προσπαθουσε να γινει,δηλ πολυ δειλα απο μερικα μεμελη της συντονιστικης που λεγανε "δεν θα το κανουμε κουκλοθεατρο εδω περα"και τετοια·παντως πολλα ατομα αρχισαν να εκφραζονται γραφοντας διαφορα στους τοιχους, οργανωνοντας συζητησεις.

Αυτη βεβαια η κατασταση δεν ειχε γινει απο πολυ πλατυ κοσμο, αλλα απο λιγα ατομα. Κυριως αυτοι που δωσανε ζωη στις μερες αυτες των καταληψεων ηταν ανθρωποι που δεν ηταν φοιτητες. Αυτο το πραγμα δειχνει καθαρα οτι το μελλον μιας τετοιας ιστοριας

ειναι ενα ζητημα φοιτητικης μειοψηφιας και δεν ειναι ζητημα καθαρα φοιτητικο με καμια εννοια. Το θεμα δηλ, ενιαιο κινημα φοιτητικο, δηλαδη ολοι μαζι κι αυτα τα πραγματα,εχουν αμφισβητηθει

Β: Εγω διαφωνω σ'αυτό. Οχι οτι πραγματι υπαρχειμια πλατια συμμετοχη του κοσμου και οτι ο κοσμος καταλαβε αυτοματα το τι γινεται.

Αλλα οτι για τα φοβερα πραγματα που κανουμε και για τα οποια ειμαστε υπευθυνοι και μεις και οφειλονται στις επιθεσεις των ΚΝΕ, ΠΑΣΟΚ, λογης λογης επιθεσεις. Για τα τοσα λιγα πραγματα, αρκετος κοσμος εχει αμφισβητησει αρκετα και εχει συμμετασχει αρκετα. Δηλαδη, κοσμος που δεν μπορουσες να το φανταστεις ο τι θα ερχοτανε, κοσμος που του μιλαγε ο καθηγητης οτι θα γινει επιστημων και ρωταγε αν θα εχει δουλεια οταν θα βγει εξω. Τετοιος κοσμος. Κι αυτος ο κοσμος αμφισβητησε τελικα. Ηρθε, δουλεψε, εκανε κατι. Συζητησε, παρακολουθησε εκδηλωσεις και πηρε θετικη θεση μετα το τελευταιο ξυλο. Κι αυτα ειναι στα θετικα. Αλλα παντα να κρινουμε και με το τι καναμε.

Α: Παντως εγω δεν εχω καμια φευδαισθηση οτι αυτη η καταληφη ειναι αμεσα θνησιγενης παντως θεωρωθετικα ολα αυτα τα πολιτιστικα που αρχιζουν να γινονται και που σπανε ενα κλιμα εντονου πουριτανισμου που υπηρχε εδω μεσα και μιας αντιληφης στρατευσης που βγαινει απο την ΚΝΕ βασικα οτι δηλ. το να συμμετεχεις πολιτικη σημαινει να αποδεχεσαι ορισμενα πραγματα και να μην μιλας για αλλα πραγματα τα οποια τα εχει λυσει μια αλφα θεωρια, κλ. Προκειται να γινει σημερα μια συζητηση με τις φεμινιστριες και θα ειναι και το ΑΜΦΙ παρ'ολο που υπαρχουν πολλες διαφωνιες για την εκδηλωση.

Β: Μ'αυτη τη λογικη λεω οτι σχετικα με την απορριφη των οργανων και ολα αυτα θα γινουνε οταν οχι απλως τα επικαλουνται ορισμενα ριζοσπαστικα ατομα ειναι θεμα που ο ιδιος ο φοιτητοκοσμος σε τελευταια ανάλυση κι λεγοντας φοιτητοκοσμο εννοει αυτους που θα δρασουν και θα αμφισβητησουν κατι, θα απορριφει αυτα τα οργανα στην πραξη.

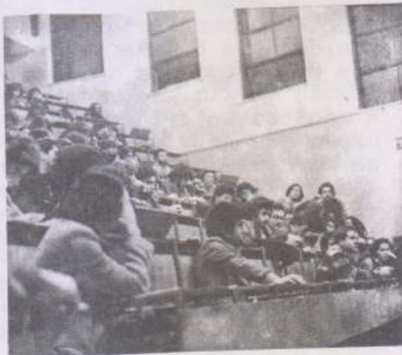
Εμεις παλι απο την αλλη πλευρα δεν πρεπει να λεμε σε θεωρητικη βαση οτι αυτα τα οργανα δεν στεκουνε αλλα τελικα αυτο απο μονο του δεν θα φερει τιποτα. Δεν ειναιθεμα να πεισουμε εναν κοσμο οτι τα οργανα ειναι κακα κι αυτο μια μερα αυτοματα θα μας λυσει ολα τα προβληματα, ειναι θεμα οτι μεσα απο την δραση αυτο θα κατακτηθει.Σχετικα με την ερωτηση που λεει για μια φαση προκαταρτικημια φαση εκρηξης λεω σαφως οτι εγω θα εβλεπα ενα κινημα που να χτυπαει αποτελεσματικακαι την αστικη ιδεολογια και το αστικο πανεπιστημιο στη ριζα της την αστικη πραχτικη γενικα αν θελετε, τελικα το αστικο κρατος στη ριζα του ασχετα αν εχει τις υποκειμενικες δυνατοτητες και ποτε θα τις εχει να το χτυπησει αποτελεσματικα.

Ερ: Αυτο μπορει να πει κανεις οτι προχωρησε ;

Β. Αυτο μεσα απο καθε διαδικασια της παραμικρης δρασης του κοσμου αυτο προχωραει.

Ερ: Θελω να πω συγκεκριμενα στη καταληφη προχωρησε, και τι βημα εγινε σ'ενα τετοιο επιπεδο ;

Α. Το βεβαιο ειναι οτι δημιουργηθηκε ενα κλιμα που εμενα με πειθει οτι οσο και να πεσει η κατασταση παλι στα χερια της ΕΦΕΕ δεν θα ειναι οπως πρωτα . Δηλαδη οτι ενα σημαντικο κομματι ανθρωπων εχει αρχισεινα εκφραζεται και το ζητημα της

αυτονομιας μιας μειοφηφιας φοιτητων εχει ηδη τεθει το ζητημα της αμφισβητησης του κοινωνικου ρολου του φοιτητη εχει ηδη τεθει. δηλ. οπωςκαι να ερθουν τα πραγματα το πιο πιθανο ειναι αν αυτη η κατασταση δεν βρει αυτα που ολοι ποθουσαμε δεν βρει ενα αλλο κομματι κοινωνικο το οποιονα κανει μια παρομοια ρηξη, το οποιο ν'ανεβει σε ενα τετοιου ειδους αγωνα και αυτη η κατασταση δηλαδη να γενικευτει. Αν δε γινει αυτο,το πιο πιθανο ειναι να πεσει η κατασταση οπως ειτανε, που κι εγω πιστευω οτι οι οροι δεν θα ειναι ιδιοι γιατι ηδη η εμφανιση που εχουνε κανει οι παραδοσιακες δυναμεις πουκρατουν την ΕΦΕΕ, για να συγκρατησουν αυτο το κομματι τους, εχει οδηγησει σε μια πολιτικη φθορα μετα την οποια δεν μπορουν να εχουν την ιδια απηχηση μεσα στους φοιτητες και να ειναι ολα το ιδιο μελι γαλα απο πλευρας πολιτικαντισμου.

Και απο την αλλη πλευρα ολοι αυτοι οι φοιτητες που εχουν συσπειρωθει σημερα εχουν ανοιξει ενα δρομο που το μελλον τους για μενα ειναι μια μειοφηφικη κατ'αρχην αναπτυξη ενος κινηματος που θα βαζει ζητηματα ριζικηςκοινωνικης κριτικης.

Ερ: Το ζητημα 815 κα. η συνδεση του με το γενικοτερο θεμα "αστικο πανεπιστημιο" και αστικο κρατος , μπορουμε να πουμε οτι προχωρησε καθολου απο την καταληφη;

Α: Προχωρησε απο τη μερια οτι ολοι αυτοι που λεγανε αυτα τα πραγματα απο δω κι απο κει, και ειχαν απογοητευτει, αλλοι φτιαχναν απο δω κι απο κει πραγματα, μαζευτηκανε, τα θεσανε, εστω και με μια αντιληφη να μπουνε στο τσουβαλι με ολους αυτους που οχι μονο δεν εχουν τετοιες αντιληφεις αλλα τις χτυπανε. Κι αν προς το παρον ειναι μαζι μας, ειναι καθαρα για ν'αποκτησουν πολιτικα οφελη: να κατεβουν στις ερχομενες εκλογες και ν'ανεβουν σαν παραταξεις. Οι οποιοι,ακομα και τωρα λενε "τα οργανα μας"και"τα οργανα μας".

Ερ: Σε σχεση τωρα και μ'αυτες τις παραταξεις που λες, μεσα στις διαδικασιες καταληφης, στον κοσμο τους αυτο δεν ειχε επιδρασεις, σε σχεση με την τοποθετηση τους, με το πως αντιδρουν, με το πως σκεφτονται;

Α: Ειχε επιδρασεις σε σχεση με το οτι φοβονταν και βλεποντας ανθρωπους οι οποιοι να εχουν ξεπερασει αυτη τη λογικη τους, εβλεπαν οτι αμα το βαλουν σα ζητημα δρασης, εκεινοι μειοφηφουν μεσα σ'αυτο το κινημα της καταληφης.

Δειλα-δειλα προσπαθουσαν να παραμεινουν παλιες σχεσεις και αντιληφεις μεσαστην επιτροπη και να βγαινουν αυτες προς τα εξω. Και αυτοι , για λογους πολιτικης πειρας, και για λογους του οτι ηταν γνωστα το οτι καθορισαν, ας πουμε, εχουν περασει ηδη τις αντιληφεις τους και θα ηταν παραλογο να μη τις ειχαν περασει, μιας και οι φοιτητες μεσα στο πολιτικαντικο κλιμα της φηφοφοριας αυτο το πραγμα φηφισαν.

Β: Εγω θελω να πω οτι την κυρια φθορα προφανως τη παθανε οι ΚΝΕ-ΠΑΣΟΚ σθω

το το ζητημα, μιας και ουτε τα προσχηματα δεν κρατησαν πανω σ'αυτο, ουτε εστω λεκτικα δεν διατυπωναν κατι τετοιο. Τωρα, σχετικα με τους αλλους (ΠΠΣΠ,ΑΑΣΠΕ κλπ) αυτες, που και που, εστω και λεκτικα διατυπωναν οτι εμεις παλευουμε για τη συμμετοχη του κοσμου, οτι αυτοι που θα λυσουν τα προβληματα θα ειναι οι αμεσα ενδιαφερομενοι κλπ. Μ'αυτη τη λογικη, παλι αυτες καταφεραν να κρατησουν τον κοσμο τους. Καταφεραν να μην εχει προβλημα μ'αυτα, να μην δημιουργηθουν σοβαρα τετοια σε ατομα που συμμετεχουν εκει μεσα.

Αλλα αυτο δε σημαινει οτι σε μια παραπερα φαση δεν θα αντιμετωπισουνε πολυ σοβαρα προβληματα, αναλογα με τη ΚΝΕ - ΠΑΣΟΚ, απο τη φυση τους την ιδια. Αλλα βασικα ο προβληματισμος στα ατομα που δε ειναι δεντρα, που δεν θελουν να ειναι δεντρα, προφανως αναπτυσσεται και ειδικα σε μελη ΠΠΣΠ - ΑΑΣΠΕ κλπ,και μπορεις να τους συζητησεις αυτη τη στιγμη πολυ πιο ανετα απο οτι πιο πριν, με το σκεφτικο το οτι αυτη τη στιγμη εχεις μια πραχτικη, μια εμπειρια που δεν την ειχες παλιωτερα. Μ'αυτη τη λογικη ειναι πιο θετικα τα πραγματα απο παλιωτερα και σε σχεση μ'αυτους.

Ερ: Σε σχεση με τους πρωτοετεις, τι συμμετοχη υπηρχε;

Β: Το ζητημα ειναι οτι η καταληψη τελικα παρθηκε απο τους πρωτοετεις. Αν θελεις, το κομματι που βαρυνε στην παλαντζα ηταν οι πρωτοετεις. Δεν ξερω, ειτε απο συγκυρια, ειτε απο οτιδηποτε αλλο (και γω, πρωτοετης ειμαι) βρεθηκαν στο Α'ετος του Φυσικου 20 με 30 ατομα με αντιληφεις...

ΟΤΑΝ ΤΑ ΣΚΑΤΑ ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ ΑΞΙΑ, ΤΟΤΕ ΟΙ ΦΤΩΧΟΙ ΘΑ ΠΑΨΟΥΝ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΚΩΛΟ.

ΚΑΤΩ ΟΙ ΦΟΡΕΙΣ
ΖΗΤΩ ΟΙ ΑΜΦΟΡΕΙΣ

(συνθηματα των καταληψεων)

Ερ: Ναι, αλλα αυτο ειναι γενικο, ειναι γενικο σ'ολα τα πανεπιστημια της Ελλαδας, πραγμα που δειχνει κατι απο τις νεωτερες γενιες φοιτητων.

Β: Ναι, δειχνει οτι αυτο που τρως στα μουτρα σαν μαθητης ειναι πολυ χειροτερο απ'αυτο που τρως σαν φοιτητης. Δηλαδη ο μαθητης, για να το πιασουμε πιο συγκεκριμενα, εκτος απο τρεις ωρες το Σαββατο βραδυ, δεν εχει τιποτ αλλο. Στο μαθητη η εντατικοποιηση και ο 815 έχουν περασει και περνανε καθημερινα και στη χειροτερη μορφη τους.

....

Β: Βασικα βλεπω οτι ηδη αυτα τα κομματα εχουν τραβηχτει αρκετα αριστερα, με τη λογικη του οτι έχουν κινητοποιησει τον κοσμο τους σε βασεις που δεν θα ηθελαν, σε πηγαδακι, σε διαφορα αλλα πραγματα που σε συνεχιση τετοιων πραχτικων θα τους δημιουργησει προβληματα

Απ'αυτη τη μερια πρεπει να περιμενουμε μια πιθανη υποχωρηση της κυβερνησης με το να ριξει ενα κοκκαλακι ειτε σε σχεση με τα εξεταστικα, ειτε σε σχεση με κατι αλλο. Αυτοι θα το δεχτουν περιτρανα, χαρουμενοι κι ευτυχισμενοι για τις νικες του φ.κ και θα μπορεσουν να περασουν στις προηγουμενες πραχτικες τους και δρασεις τους, το να περιοριζουν δηλαδη τη δραση του φ.κ. μεσα στα αμφιθεατρα Σ'αυτο το πλαισιο μπαινει κι η προχθεσινη επιθεση απο τη μερια της ΚΝΕ: να τρομοκρατησει εναν κοσμο, και σε σχεση μ'αυτο:"Εμεις θα κανουμε αυτο, ετσι και ξαναμιλησετε οτι αυτο ειναι κοκκαλακι ή οτι το κινημα ειναι ρεφορμιστικο ή οτι παει πισω, θα παθετε τα ιδια."Καπως ετσι εγω βλεπω την πιθανοτερη εξηγηση

Α: Παλι πιστευω οτι αυτες οι καταληψεις που ξεκινησαν, στο θεμα της ΕΦΕΕ κανανε ταχυδακτυλουργιες: Λεγανε ναι μεν αλλα, δηλ. ναι μεν οι επιτροπες χτυπανε την ΕΦΕΕ, αλλα παρολα αυτα λεγανε απο κατω οι δικοι μας,πως οι παραταξεις που πλειοψηφουν στην ΕΦΕΕ ειναι κακες και τετοια. Και οτι αυτη η κατασταση οταν θα γυρισει, θα πουνε ολοι "ειδατε η ΕΦΕΕ ειναι το μονο οργανο και οτι αυτα που πηγατε να κανετε εσεις δεν μπορουν να γινουν.

Αυτο για μενα θα γινει γιατι εχουν αποκρυφτει πολλα πραγματα. Σημερα δηλαδη συμμετεχουν ανθρωποι σε μια επιτροπη και στο κινημα των καταληψεων, ενω ο ρολος τους ειναι καθαρα μεσα στην ΕΦΕΕ Αλλα παρολα αυτα βλεπω μια αδυναμια των ΚΚΕ-ΠΑΣΟΚ και της ΕΦΕΕ να προχωρησουν την κατασταση. Ετσι για μενα μια πιθανη ρηξη θα τιναξει αυτην την ισσοροπια στον αερα. Για μενα,το σημειο που βρισκομαστε σημερα ειναι το πιο ανισοροπο απο τοτε που δημιουργηθηκε το φ.κ. με βαση την ΕΦΕΕ.

ΟΣΑ ΔΕΝ ΦΤΑΝΕΙ Η ΑΠΕΠΟΥ ΠΗΔΑΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΦΤΑΝΕΙ

ΕΣΕΙΣ ΜΠΑΤΣΟΙ
ΕΜΕΙΣ ΑΠΑΤΣΙ

ΘΕΕ, ΥΠΟΨΙΑΖΟΜΑΙ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΦΤΙΑΧΝΕΤΑΙ ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ

(συνθηματα των καταληψεων)

Β: Μια διευκρινηση : Λεγοντας οτι εχουμε τραβηχτει αριστερα, δεν εννοω τιποτε αλλο εκτος απο το οτι θα εχουνε προβληματα με τα μελη τους. Δεν μπορουν να κινητοποιουν τον κοσμο τους σε αλλη βαση εκτος απο φεστιβαλ, γραφεια και ξυλο. Εχουν αδυναμια απο την ιδια τους την φυση , και αυτο τωρα προσπαθουν να το προλαβουν, στα πιο ριζοσπαστικα στοιχεια. Εκει μεσα ηδη εχει επιδρασει καταλυτικα.

Ηδη με την τελευταια επιθεση συγκεκριμενες περιπτωσεις μελων της ΚΝΕ διαχωριζουνε τις θεσεις τους. Δηλ. τους δημιουργει σοβαρο προβλημα αυτο και ισως αν θελετε και σαν τριτευον ρολος για την επιθεση ειναι και να εκφοβισουν και τα ιδια τους τα μελη "ενταξει διαφωνειται φυγετε αλλα μην μιλατε" γιατι πραγματι αναζητουσαν μανιωδως να δειρουν το πρωην στελεχος της ΚΝΕ που ειναι στην επιτροπη της συντονιστικης.

Ερ: Σεσχεση με τη γενικωτερη πολιτικη κατασταση , δηλ. βλεπει κανενας οτι αυτο το κινημα εχει καμμια επιδραση σε σχεση με τους συνολικους συσχετισμους και το τι γινεται;

Α: Θελω να πω οτι η λογικη μας με βασει την οποια ερχομαστε σε αντιπαραθεση και ρηξη με την ΕΦΕΕ και ΚΝΕ-ΠΑΣΟΚ δεν εχει γινει καθολου γνωστη παραεξω και αυτο ειναι το μονο σημαντικο που θα μπορουσε να δωσει αυτη τη στιγμη το Φ.Κ. στο γενικωτερο λαΐκο κινημα. Το να μπορεσει να δειξει πως στο

Φ.Κ. κυριαρχει μια λογικη, η λογικη του ο αγωνας στα χερια μας αυτο δεν εχει μπορεσει να το δωσει προς τα εξω. Γιατι σ αυτο οφειλεται η δυναμη που εχει η αστικη ιδεολογια και λεγοντας αστικηδεν ξεχωριζω την ιδεολογια αυτων των παραταξεων. Ο δευτεροςλογος ειναι το οτι εμεις για υποκειμενικους λογους δεν μπορεσαμε να παρουσιασουμε ενα κινημα προς τα εξω που συνολικα αποδεχεται μια τετοια λογικη. Ενα κινημα που να εχει ορισμενες οξυες αιχμες εναντια στο αστικο πανεπιστημιο και το αστικο κρατος και να κανει τον κοσμο να προβληματιστει.

Πανω σ'αυτο μια και λεμε για τα προβληματα τα εσωτερικα του Φ.Κ. θελω να πω οτι αυτα τα προβληματα και οτι δεν καταφεραμε να τα λυσουμε εχουν σαν αποτελεσμα μια αναπτυξη μικροτερη του κινημα απο οτι θα μπορουσε να εχει συμφωνα με τις αντικειμενικες δυνατοτητες. Ποια ειναι αυτα τωρα. Κατ'αρχη το ζητημα μπαινει παλι στη ριζα του δεν υπαρχει πολυς κοσμος δραστηριοποιημενος με τον δικο μας αξονα . Αυτο εχει σαν αποτελεσμα στη συντονιστικη να υπαρχουν ατομα με αποψεις τυπου ΠΠΣΠ - ΑΑΣΠΕ και νατις περνανε στην συντονιστικη με τη λογικη οτι φαινονται πιο ρεαλιστικες και πιο πραγματοποιησιμες. Ενα σημαντικο βημα που θα μπορουσε να ειχεγινει και που ειναι ακριβεστατα μεσα στα πλαισια των δυνατοτητων μας αλλα που δενστραφηκαμε προς αυτο ειναι το να ειχαν γινει ουσιαστικες συνελευσεις καταληψης και για με να ειναι ενας απο τους κυριοτερους αξονες για την προωθηση της καταληψης. Αυτο θα ηταν ενα βημα για ουσιαστικη αυτοοργανωση και που οι συνελευσεις θα αποφασιζαν για ολα τα πραγματα και οχι η συντονιστικη.

Τα πραγματα δεν εχουν ξεφυγει για μενα απο το σημειο του φοιτητικου αγωνα εναντια στον 815 παρ'ολο που αυτοκρυβει γενικοτερες κοινωνικες αιτιες. Συνεπως θεματα οπως του τι εκανε η επιτροπη για μενα ειναι καθαρο οτι αυτη τη στιγμη η επιτροπη στη κατασταση που βρισκεται δεν ερχεται σε καμμια διαφορα απο το πολιτικο κλιμα των φοιτητων του Φυσικου σε καμμια διασταση, ουτε εχει αναπτυχθει τιποτα ξεχωριστο απο τις αντιληψεις της επιτροπης. Για μενα ειμαστε ακομη πολυ πισω απλως αυτο που ανοιχτηκε δηλ μια καταληψη αγωνιστικη με εκλεγμενη επιτροπη κλπ. ειναι μια μορφη ριζοσπαστικη . Απο κει και περα το περιεχομενο της μεχρι τωρα ειναι καθαρα μεσα στα πλαισια τηςφοιτητικης διεκδικησης.

....

Εγω δεν νομιζω οτι θα τιναχθει στον αερα γιατι η κατασταση δεν εχει ξεφυγει απο τα χερια της.

Ερ: Οχι αλλα θα ξεφυγει στο βαθμο που η κυβερνηση δεν κανει υποχωρησεις ϋποχρεωτικα οι πιο ριζοσπαστικες μορφες παλης θα περασουν μπροστα σε πολυ μεγαλυτερο βαθμο.

Α: Αν αποσυρει η κυβερνηση το νομο, θα κερδισει παλι η ΕΦΕΕ το χαμενο εδαφος.

Ερ: Στη συνειδηση του κοσμου δεν ειναι η ΕΦΕΕ που καταχτησε αυτη τη νικη γιατι ο κοσμος ηταν μεσα στα πανεπιστημια , μια και ξερει ποιοι κανανε τη φασαρια και τις καταληψεις ˙ ξερει τι εχει γινει αρα, ξερει τι εχει αποδωσει.

Α: Ναι, ομως η ΕΦΕΕ δικαιωνεται

Ερ: Οχι δεν δικαιωνεται.Αν θες ειναι οτι το κλιμα κατεβαινει λιγο,δεν ειναι οτι δικαιωνεται, γιατι τελικα οι καταληψεις δικαιωνονται. Ο κοσμος δηλαδη εχει συνειδηση οτι αυτες οι μορφες παλης μπορεσαν και αποδωσαν πραγματικα. Αλλα απο εκει και περα, στο βαθμο που εχουμε κατι τετοιο, μια υποχωρηση δηλαδη της κυβερνησης τι προοπτικες βλεπει κανεις σ'αυτο το κινημα.

Α: Στο βαθμο που η κυβερνηση υποχωρησει και ολ'αυτα θα σπασουνε και θα ξαναβρουνε τα πανεπιστημια το κανονικο τους ρυθμο, η μοναδικη συνεχεια καποιου κινηματος που θα υπαρξει για μενα ειναι οτι η μειοψηφια η οποια εχει βαλει ζητηματα ριζικοτερης αμφισβητησης, θ'αρχισει να εκδηλωνεται πιο οργανωμενα και ν'αναπτυσσεται. Και εκει περα φυσικα δε χωρανε οι διαφοροι που ησανε στις συντονιστικες επιτροπες.

Β: Απ'τη μια αυτο κι απο την αλλη, ο πλατυτερος κοσμος που συσπειρωθηκε γυρω απο το προβλημα που τον εκαιγε, μαλλον θα παει σπιτι του . Βεβαια αυτα τα πραγματα δεν ειναι καθορισμενα αλλα συνηθως ετσι γινεται.Παντως αυτο θα δωσει μεγαλυτερες δυνατοτητες στις οργανωμενες μειοψηφιες να δρασουν πιο αποτελεσματικα στη συνειδηση του κοσμου και θα ξεβρακωσουν μια και καλη, τα ζητηματα περι προβοκατορων κλπ. και θα αποδειχτει οτι αυτη η "προβοκατορικη" δραση εφερε αυτο το αποτελεσμα.

Το προβλημα ομως ειναι ὅτι κανοντας μια υποχωρηση στο φοιτητικο τομεα θα πρεπει να κανει και αναλογες υποχωρησεις, ἤ μαλλον ανοιγει το δρομο και στους αλλους τομεις. Δημιουργει δηλαδη γενικοτερο πολιτικο προβλημα μια τετοια υποχωρηση. Τωρα μαλιστα που θα γινουν οι αυξησεις στα μεροκαματα. Γι αυτο και δε πιστευω οτι θα υποχωρησει συνολικα, αλλα θα δωσει μερικα κοκκαλακια κρατωντας τα προσχηματα και δινοντας τη δυνατοτητα στις δυναμεις των ΚΝΕ - ΠΑΣΟΚ να πανηγυρισουν, να ανασυνταξουν τις δυναμεις τους

Απο κει και περα, αν γινει υποχωρηση συνεχιζει κανενας την παλη του εναντια στο αστικο πανεπιστημιο και τον αστικο εκσυγχρονισμο. Ηἤ αθελητα τα πραγματα θα στραφουνε προς τα εκει γιατι εκει θα μετατοπιστει και η βασικη μας διαφορα με τους αλλους, την ΚΝΕ, ΠΑΣΟΚ, και ορισμενες αλλες παραταξεις. Στο οτι δεν αποδεχομαστε τον αστικο εκσυγχρονισμο, θα ξεφυγει το ζητημα απο την Γ'περιοδο και θα παει σε πιο ουσιαστικα πραγματα. Το ζητημα ειναι το κατα ποσο κανεις δε θα απογοητευτει και δεν θα παει σπιτι του, εστω και για λιγο, αλλα θα συνεχισει να παλευει. Κατα ποσο δηλ, δεν θα αποδειχτουμε ευκαιριακοι.

Ερ: Αυτο νομιζω οτι ειναι δεμενο με το ιδεολογικο περιεχομενο του κινηματος

Α: Ναι, και μεχρι τωρα, οι αντιθετες αντιληψεις μπορουσαν και συνυπηρχαν στ'ονομα του να προχωρησει μια κατασταση παραπερα. Για μενα στο μελλον αυτο το πραμα θα ξεκαθαρισει μ'οποια εκβαση κι αν εχει. Κι ειναι καθαρο σε μια τετοια περιπτωση ποιες αντιληψεις θα επικρατησουν. Κι απο πλευρας βασης, οι αντιληψεις που συντηρουνε αυτον τον συνδικαλισμο και τον φοιτητικο ρολο,θα χασουν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Χρονικο

17 Μαη 76: Ο τελευταιος σταθμος για την περσινη χρονια Η πρωτη προσπαθεια για κατεβασμα του αγωνα στο δρομο (προσπαθεια για πορεια στο Υ.Β.Ε.). Εβαλε το"τερμα στις πιεσεις και τις εκτονωσεις"και "να κανουμε την αντιθεση μας με τον 815 κεντρικο πολιτικο γεγονος". Ολοκληρωνε την αντιθεση με τα οργανα (ΦΕΑΠΘ). Η πρωτη υλικη εκφραση της "ενοτητας ενος μπλοκ (χωρου της αμφισβητησης-παραταξεις της αντιπολιτευσης) που απ' την *πρωτη στιγμη προσπαθησαν να* το"καθοθηγησουν". Φανερη η αντιθεση γιατην οπτικη του815 Για το χωρο ισχυε "ο νομος καταργειται στο πεζοδρομιο", για τους δευτερους, μεταφορα της συνδικαλιστικης δρασης στο δρομο,στη λογικη της πιο αγωνιστικης διεκδικισης. Τελος το μπλοκ αυτων των δυναμεων δεν συσπειρωθηκε στη βαση μιας απο τα πριν πολιτικης πλατφορμας,καταχτηθηκε <u>πρωτα στο δρομο</u> (παρ'ολη την δυσαρεσκεια μερικων"συμμαχων) και πολυ αργοτερα μπορεσε να αποχτησει μια γενικη πολιτικη γραμμη απαντησης στα εξεταστικα του νομου.

Αποτελει το συνεκτικο κρικο με την αναπτυξη του κινηματος τη φετεινη ακαδημαικη χρονια.

Η καινουργια χρονια,αρχιζει με τετοιες κινητοποιησεις σε τετοια <u>χρονικη περιοδο</u>που αποτελει"παραδοξο"για τα φοιτητικα χρονικα: καταληψη εδρας στη κτηνιατρικη και αποχηστο Πολυτεχνειο,γεγονοτα που προαναγγελουν "περιεργα"υφη στο πολιτικο θερμομετρο.

1. Το ξεκινημα

<u>Αρχες Οκτωβρη:</u> Γινεται πολιτικη συγκεντρωση συμπαραστασης στους Κυριτσιδες και προβαλλεται στη ΦΜΣ η ταινια"ΑΤΤΙΚΑ",απο την εξεγερση των φυλακισμενων στην ΑμερικηΣτο τελος πολυς κοσμος κανει πορεια στη πολη,το βραδυ απο την Εγναντιας.

<u>16 Οκτωβρη:</u> Αρχιζει η καταληψη της Κτηνιατρικης εναντια στην εντατικοποιηση καιτον αυταρχισμο του καθηγητη Κατσαουνη (υποχρεωτικες παρουσιες,προσθεση μαθηματων),δημιουργωντας την πρωτη αναταραχη Στις 24/9 σπαει γιατιακομα κι απ'τους υποστηριχτες της (ΠΠΣΠ,Β'Πανελ.)αντιμετωπιζεται σαν ενα συντεχνιακο φοιτητικο κολπο στα πλαισια και μονο της σχολης.Η "αγωνιστικοποιηση"της απ'αυτες τις δυναμεις,παρ'ολες τις απεργοσπαστικες ενεργειες της ΚΝΕ και της ΠΑΣΠ,δεν μπορει να την κρατησει.7 φοιτητες κατηγορουνται για"παρανομη βια".

<u>Λεσχη:</u> Η πρωτη επεμβαση του χωρου εναντια στο ελεγχο του κοπονιου και την αστυνομευση με τις αμπαρες,με κεντρικο συνθημα ΛΕΣΧΕΣ ΧΩΡΙΣ ΚΟΥΠΟΝΙΑ ΣΚΟΥΛΗΚΙΑ ΚΑΙ ΑΜΠΑΡΕΣ".Η συγκρουση δοθηκε απ'τη μιαμε τη διοικηση της ΛΕΣΧΗΣ.Καταργηση του ελεγχου-σπασιμο λοκ αουτ-Καταληψη της λεσχης)και απ'την αλλη με τους ΚΝΙΤΕΣ που ανελαβαν την περιφρουρηση του λοκ αουτ.<u>Πρωτη πολιτικη επιτυχια του χωρου.</u> Πρωτη οργανωμενη στρατιωτικη αντιπαραθεση της ΚΝΕ Τελος αποδοχη των συνθηματων του χωρου και της πραχτικης του απ'την αριστερη αντιπολιτευση.

<u>Συγκεντρωση στο Πολυτεχνειο</u> για την οργανωση μιας παρουσιας την 1 Νοεμβρη.Εδω αποκαλυφθηκε η σταση της ΠΠΣΠ που απο τη μια χαιρετιζε το νεο κινημα αναφερομενη τοσο στους Κυριτσιδες οσο και στη λεσχη,αλλα απ'την αλλη δεν επαιρνε την πολιτικη δεσμευση για τη πορεια τη 1 Νοεμβρη, που ηδη δυναμεις του χωρου ειχαν αρχισει να προπαγανδιζουν (αφισα,τρυκακια,προκηρηξεις).

<ins>I Νοεμβρη:</ins>Η ομ.φοιτ.ΝΟΕ καλει μαζωξη συζητηση 2 μερες πριν.Η πανελαδικη δεν εβλεπε "ορους"(οπως στις Ι7 Μαη)ουτε και πορεια.Μια αποφη, εκφραζοντας την παραιτηση απο οποιαχηποτε παρεμβαση (κ.προτεινοντας θολα μια "αυτονομη εκδηλωση του χωρου)δεν εβλεπε πορεια γιατι θα γινομαστε "μαιντανος στη σουπα της ΦΕΑΠΘ.

Η συγκεντρωση στο κηπο με Ι0.000 κοσμο εξελιχτηκε σε πορεια με"μπροσταρη" μαλιστα την ΦΕΑΠΘ,υστερα απο την διβεβαιωση της αστυνομιας οτι δεν θα χτυπησουν.Μεχρι τοτε καθε πορεια ηταν απαγαρευμενη.Ετσι η αστυνομια την βγαζει απ'τη δυσκολη θεση να επιτεθει.Αντιθετα οργανωνει τη πορεια με γερη"περιφρουρηση" και επαγγελματιες σχιζομανεις πανω.Οκοσμος σπαει τις αλυσιδες και περιποιειται μερικους θερμους ΚΝΙΤΕΣ.Συγκροτειται ενιαιο μπλοκ με κυριαρχα συνθηματα "κανεις στις εξετασεις χωρις πρωτοετεις","κατω η κρατικη τρομοκρατια","λευτερια στους πολιτικους κρατουμενους","πουλημενη ΕΦΕΕ". Η ΦΕΑΠΘ το διαλυει στο υπουργειο.Περιπου 800με Ι000 ατομασυνεχιζουμε απο την Αγ.Δημητριου.Κατω απ'τα γραφεια του ΚΚΕ ακουστηκαν τα συνθηματα "Κνιτες νεοι Εκοφιτες", "ΚΚΕτο πτωμα σου λαε".Η πολιτικη ξεφτιλα των Κνιτων μεσα στη πολη,οδηγησε το ιδιο βραδυ στο μαφιοζικο μακελειο στη λεσχη.Καμια Ι0αρια σταμπαρισμενα ατομα καταληγουν στο νοσοκομειο υστερα απο επιθεση 200 οπλισμενων μπραβων της ΚΝΕ.

Εδω τελειωνει και ο πρωτος γυρος με Ι-0 στο πολιτικο με την κυβερνηση και 2-Ι (Λεσχη βραδυ Ιη Νοεμβρη) στο στρατιωτικο με την εσωτερικη αστυνομια.

<ins>ΙΙ Νοεμβρη</ins> Συγκεντρωση των φασιστων "Εθνικη Αμνηστια"στο κινηματογραφο "Ηλυσια".Ενα κομματι φοιτητων αποφασιζει να κινητοποιηθει.Κυκλοφορει αφισσα με συνθηματα "Εξω τα φασιστικα καθαρματα","να μην αφησουμε τους φασιστες να σηκωσουν κεφαλι","Να τσακισουμε τη κοιλια που γενναει και θρεφει τον φασισμο:το κρατος και το κεφαλαιο".Πετιουνται τρυκακια στη πολη απο διαφορες δυναμεις.Οσο για την ΚΝΕ και το ΠΑΣΟΚ το ζητημα δεν τους απασχολησε λογω ισως"Εθνικης Αμνησιας". Πρωτη εμπειρια συγκρουσης στο δρομο. Ενας κοσμος διαφοροποιειται απο αυτους που καπου στη μεση το σκανε φωναζοντας"Ζητω εμεις" δηλ. το ΚΚΕ-μλ. Στο σημειο αυτο ο κοσμος τους κραζει παρολο το θετικο της πρωτοβουλιας τους.

Απο τη διαδηλωση εναντια στους φασιστες

<ins>Ι7 Νοεμβρη</ins> Απο 2 μερες πριν γινονται μαζωξεις του χωρου για να συζητηθει η πιθανοτητα και δυνατοτητα παρεμβασης Διαμορφωθηκαν 3 αποφεις: μια που ελεγε οτι κεντρικο ειναι η "αυτονομηση" τουχωρου οποτε προτεινε δικια του συγκεντρωση στις Ι7 στο Συντριβανι Μια δευτερη εβλεπε συγκενρωση του χωρου στις Ι8(συγκεντρωση της ΦΕΑΠΘ) με στοχο το σπασιμο της εθνικης γιορτηςδεν παμε στο Πολυτεχνειο με, τα λουλουδια-<ins>χωριζομαστε</ins> απ την πορεια της ΦΕΑΠΘ προσπαθωντας να κανουμε διαδηλωση στην πολη.Και τελος η Β'Πανελλαδικη δεν εβλεπε καμια παρεμβαση και παλι με βαση την ανυπαρξια των ορων και με δεδομενο οτι η ΠΠΣΠ θα πηγαινε με την ΦΕΑΠΘ. Ο χωρος βρεθηκε διασπασμενος. Η συγκεντρωση στο συντριβανι μεΙ50 ατομα περιπου εγινε τελικα στο θεολογικη(ασυλο) και με την πρωτη "πιεση" των μπατσων μερικοι υποχωρησαν στη Φιλοσοφικη(πιο βαθια στο ασυλο)Δι αφωνοντας μεταξυ τους, πεσαν 2-3 Μολοτωφ που πηγαν χαμενα (η θανασιμη μοναξια ενος μολοτωφ) και διαλυθηκαν.

Στη συγκεντρωση της ΦΕΑΠΘ, και παλι ο χωρος δε μπορεσε ναχει ουσιαστικη παρεμβαση, δειχνοντας ετσι ελλειφη διαθεσιμοτητας παρεμβασης του σε ενα κεντρικο επιπεδο εξω απο τη δικη του συνεχεια. Ακομα και η αποφη της "αυτονομησης και αυτονομης συγκεντρωσης πολυ λιγοτερο σημαινε τη διαθεση για κεντρικη παρεμβαση(ανυπαρξια πολιτικων στοχων και συνθηματων) και πολυ περισσοτερο τη διαθεση αντιπαραθεσης με την ΦΕΑΠΘ και τις παραταξεις, με βαση τις εσωτερικες αντιθεσεις του πανεπιστημιου Κατι που εγινε περσυ,αλλα που φετος δεν λειτουργησε στο κοσμο που μπορουσε ηδη να συσπειρωνεται σε πιο συγκεκριμενα πραγματα, αφου ο καβγας ηταν ετσι κι αλλιως για τις εσωτερικες αντιθεσεις και ελειπε μια πιο συνολικη οπτικη κινηματος.

<ins>29 Νοεμβρη</ins> Αφου το τελεσιγραφο της κυβερνησης εξεπνευσε αναπαντητο, η ΦΕΑΠΘ αποφασιζει συγκεντρωση διαμαρτυριαςστο Υπουργειο Β.Ελλαδος. Στις μαζωξεις του χωρου που προηγουνται αποφασιζεται να προπαγανδισουμε συγκεντρωση στο Χημειο και ΠΟΡΕΙΑ στο υπουργειο Β.Ελλαδας απο Εγνατιας, ανεξαρτητα απ'τη ΦΕΑΠΘ και εναντια στην αστυνομικη απαγορευση (που μοιραστηκε τη προηγουμενη σε δεκαδες σπιτια). Η πορεια εγινε,σπαζοντας τον κλοιο των μπατσων και παρα τη γκρινια της Πανελλαδικης να παμε απ'το πεζοδρομιο κι απο μια παρακαμπτηριο.Εγινε, αφηνοντας εξω τηνΠΠΣΠ που αρνηθηκε να χαλασει τις σχε-

σεις της με την ΦΕΑΠΘ και εδωσε στη συγκεντρωση στο Υργειο,το αγωνιστικο χρωμα.Ετσι και η απαντηση:"Δεν γινεται αλλαγη χωρις ΠΠΣΠ"!!!

Οταν η πορεια εφτασε στο Υπουργειο με συνθηματα:"Αποχη απ'την Γ'περιοδο-κανεις στις εξετασεις χωρις πρωτοετεις", "ΚΝΕ-ΠΑΣΟΚ πουλανε τους αγωνες","Πουλημενη ΕΦΕΕ"," Οι Κνιτες παλευουν εναντια στο λαο, μαζι με την λιτοτητα και τον αυταρχισμο"κ.α., εγιναν διαφορα ευτραπελα οπου Κνιτες καναν αλυσσιδες για να προστατεφουν τον υπουργο και τον κοσμο τους απ'τους βαρβαρους Αλλα τους αφησαμε και φυγαμε Ηπορεια συνεχιστηκε πισω στο πανεπιστημιο οπου λιγο αργοτερα εγινε πανηγυρικη υποδοχη στο μπλοκ της ΦΕΑΠΘ, οπου ξευτελιστηκε πια για τα καλα

Η πορεια στις 29,με 2.000 κοσμο περιπου, ηταν τελικα η πρωτη αυτονομη πορεια του χωρου ή πορεια των "διασπαστων" που εδωσε την αισθηση της δυναμης και της ενοποιησης ολου αυτου του κοσμου προετοιμαζοντας την επομενη νικη του 2ου γυρου των συνελευσεων. Η γραμμη της Αποχης απο την 3η εξεταστικη, δυναμωνοντας στο δρομο πρωτα, κερδισε τις μαχες στις συνελευσεις μετα.

2. Αποχη

2ος γυρος συνελευσεων
<u>Αρχες Δεκεμβρη</u> Η αποχη απο την 3η εξεταστικη στη βαση του "Κανεις στις εξετασεις χωρις πρωτοετεις" εχει γινει κεντρικος κοινος στοχος σε ολες τις σχολες. Πανω σ'αυτο τον στοχο υλοποιειται σ'ολες τις σχολες το μετωπο των " δυναμεων της αποχης" στο οποιο απο την συγκληση των ανοιχτων Κ.Σ. της ΦΕΑΠΘ εχει προσχωρησει μεχρι και η Δ.Ε.(δεξιος Ρηγας). Κατω απ'την πιεση της γραμμης και των δυναμεων της αποχης, ΚΝΕ και ΠΑΣΠ διαμορφωνουν τελικα τις δικες τους γραμμες προσπαθωντας να γινουν η μια πιο "αγωνιστικη " απ'την αλλη. Αγωνες θελετε; Παρτε τους.

Στις πρωτες συνελευσεις η ΚΝΕ μας καλει σε αποχη μεχρι τελος του Δεκεμβρη και "αγωνιστικες κινητοποιησεις" τον Γεναρη. Η ΠΑΣΠ πιο αγωνιστικη ακομα, μιλαει για αναστολη της εξεταστικης για το Εναρη και μεσα στον Γεναρη , 3ημερες καταληψεις. Καμμια απο τις δυο, οπως ηταν φυσικο δεν ξεκαθαριζε πανω στο αν γινονται εξετασεις Γ'περιοδου χωρις πρωτοετεις, ουτε αν δεχονται ή οχι την ατυπη περιοδο για τους πρωτοετεις.Εχουν ηδη γινει συνελευσεις οταν ανακοινωνεται η αναστολη της Γ'περιοδου για το Γεναρη.

Η ΠΑΣΠ προσπαθησε να το πανηγυρισει.Αδικα ομως.Το χαμογελο παγωσε στα χειλη τους.Η γραμμη της αποχης ειναι δυνατη και μαζικη, ειναι μετρημενη απο τα πριν.Στις επομενες συνελευσεις, η γραμμη γινεται αποχη απο την Γ'εξεταστικη,οποτεκι αν γινει αυτη.Η ΚΝΕ αναστελλει την αποχη της για τον Γεναρη και η ΠΑΣΠ επιμενει στις καταληψεις της μεσα στον Γεναρη, αφου καταφερει "να περασει γραμμη στον πρυτανυ" γι'αναστολη της περιοδου Απο δω και περα κερδιζονται οι πιο πολλες συνελευσεις.Συνολο 17 στις 21.

Αποτελεσματα:
-Πεσαν τα αντρα της ΚΝΕ:Φιλοσοφικη, Οικονομικο,Δασολογια Χημικο
-Η"διασπαστικη αποχη" αλλαξε ριζικα το κλιμα στο Πανεπιστημιο
-Η αισθηση της δυναμης και της ενοποιησης στη θεση μιας σωστης ριζοσπαστικης γραμμης ειναι ισχυροτερη παρα ποτε.Ο χωρος πια καθοριζει το κλιμα στο πανεπιστημιο.

Στις συνελευσεις αυτες του Β'κυκλου, επαιξαν σημαντικο ρολο οι ανεξαρτητοι, σε πολλες σχολες"οργανωμενοι" στη βαση της αντιθεσης με τον815 και της αποχης απο την Γ'περιοδο. Σε πολλες περιπτωσεις κερδηθηκαν προεδρεια και διαδικασιες, αλλα και οπου δεν κερδηθηκαν αυτα, εξ αρχης η γραμμη της αποχης κερδισε τουλαχιστον με σχετικη πλειοφηφια, βρισκοντας το μετωποΚΝΕ ΠΑΣΠ διαιρεμενο.

Η νικη ειναι διπλη:Απο τη μια περναει συνολικα η γραμμη της αποχης, απο την αλλη καταχτιουνται σαν ουσιαστικες διαδικασιες οι συνελευσεις απο τον κοσμο, καταστρεφοντας καθε δυνατοτητα καπελλωματος απο τα αντιπροσωπευτικα του οργανα. Για πρωτη φορα ο κοσμος κανει τις συνελευσεις βημα του και πανηγυρι του,τσακιζοντας και ξευτιλιζοντας τους μοναδικους ουσιαστικα,εδω και καιρο, τοποτηρητες της κυβερνητικης γραμμης στο πανεπιστημιο , σε μια μαχη σωμα προς σωμα.Συνθημα:" Απο το περιθωριο στο κεντρο".

Σε μερικες συνελευσεις το πραμα παει παρα περα.Κερδιζονται συντονιστικες επιτροπες για την υλοποιηση της αποχης βλεποντας ετσι υλικα την αμφισβητηση και μαλιστα το παραμερισμα των Δ.Σ. απο τις διαδικασιες που ανοιγονταν.

Ενα μετρο για το κλιμα που επικρατει μετα τις συνελευσεις , το κλιμα της νικης και του περασματος της πρωτοβουλιας στα χερια του χωρου,δινει η συγκεντρωση που γινηκε με κοινο καλεσμα των συντονιστικων επιτροπων απ'οσες συνελευσεις βγηκαν τετοιες με θεμα την κινητοποιηση μπρος στη συνοδο των πρυτανεων και την επισκεψη του Βαρβιτσιωτη στο ΑΠΘ.Ηδη το θεμα ειχε μπει σε μερικες συνελευσεις και ειχε αποφασιστει πορεια, την παραμονη ή ανημερα της επισκεψης του Βαρβιτσιωτη (Σαββατο Δεκεμβρη) και συγκεντρωση στο πανεπιστημιο ή το υπουργειο, αναλογα το που θα γινοταν η συνοδος.

Στη συγκεντρωση, ενω κυριαρχησε η αποψη για πορεια, το

•ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΩΤΟΕΤΕΙΣ
•να μη λειτουργησει το πανεπιστημιο με τον 815
•ΑΠΟΧΗ

Τερμα στα ξεπουληματα και τις εκτονωσεις εμπρος για καταληψεις και διαδηλωσεις

ομαδα πρωτοβουλιας

Σαββατο πολωθηκε στο θεμα του "σημειου εκκινησης":Χημειο ή Βιομηχανικη, που ομως δεν ηταν καθαρο στον κοσμο οτι δεν ειναι καθολου τυπικο το θεμα. Χημικο σημαινε πορεια προς το Υπουργειο, πολιτικη διαδηλωση προς τα εξω.Βιομηχανικη αποφη της ΠΠΣΠ, σημαινε πορεια προς το πανεπιστημιο και συγκεντρωση στο πανεπιστημιο μια δηλαδη, ουσιαστικα φοιτητικη διαμαρτυρια και πιεση για μια ακομα φορα εξω απο το χωρο συνεδριασης των πρυτανεων. Ετσι ενω η ΠΠΣΠ δηλωνε παληκαρισια πως θ'αντισταθει στους μπατσους και θα προσπαθησει να σπασει την απαγορευση. Ο κοσμος αντιδρουσε εκφραζοντας την πολιτικη του θεληση να κανει μια πολιτικη διαδηλωση απο το Χημειο στο Υπουργειο, σπαζοντας την αστυνομικη απαγορευση.Απ'την συγκεντρωση αυτη βγηκαν 3 πραματα:

A) Υπερφαλαγγιστηκαν τα οργανα. Και οταν δεν ειχε περασει πορεια στις συγκεντρωσεις, ο κοσμος αποφασιζε γι αυτην μεσα απ'την συγκεντρωση των συντονιστικων.

B) Μειωθηκε ο ρολος των παραταξεων του μετωπου.Την πολιτικη θεληση την επεβαλε ο χωρος κι οχι καποια απ'τις παραταξεις του μετωπου:

α) εξουθενωθηκε ηΠΠΣΠ, σαν δυναμη διαμαρτυριας και πιεσης προσκολλημενη στις εσωτερικες διαδικασιες και δεμενη με τη ΦΕΑΠΘ σαν ο αντιποδας της(τη ιδια μερα ειχε συγκεντρωση κ η ΦΕΑΠΘ κατω απο την συνοδο των πρυτανεων).

β) αποκαλυφτηκε οΔημοκρατικος Αγωνας που μεσα απο την προσκολληση το· στο "χωρο"και τη πολεμικη ·ου στην"οππορτουνιστικη ΠΠΣΠ"διεκδικουσε την αριστερη ηγεσια του μετωπου:Ο Δημοκρατικος Αγωνας που προκαλουσε την ΠΠΣΠ για την πορεια, εστελνε τον κοσμο στο πεζοδρομιο στην πορεια στις 29, και στις συνελευσεις απερριπτε την προοπτικη της καταληψης οταν εμπαινε, με την δικαιολογια της διευρυνσης του μετωπου με την Δ.Ε.και ακομα εβαζε τα ΔΣμες στις συντονιστικες. Ο Δ.Α. στη συγκεντρωση των συντονιστικων σε σχεση μ'αυτα τοκανε "μωκο".

γ) οι συντονιστικες αποχτησαν τον ουσιαστικο τους χαρακτηρα: οργανα της θελησης της συγκεντρωσης του κοσμου: Το γεγονος οτι το σωμα αυτο δεν μπορουσε να φηφισει δεν σημαινε οτι δεν αποφασιζε. Η πολιτικη του θεληση για πορεια που εβγαινε μεσα απο ουσιαστικες διαδικασιες, ηταν <u>αποφαση</u>, που δεσμευε και τις συντονιστικες.

3. Καταληψεις

Η πορεια αυτη ποτε δεν εγινε. Το ιδιο βραδυ αργοτερα μαθευτηκε το λοκ-αουτ και αρχισαν οι καταληψεις. Την πρωτο βουλια για τις καταληψεις ειχε, οπως φανηκε, η ΠΑΣΠ, ενω η τελευταια που κινητοποιηθηκε ηταν ηΚΝΕ. Ο προηγουμενος διαχωρισμος τους στις συνελευσεις του 2ου γυρου,οπως κ η ελλειψη θεσης και πρωτοβουλιας για τις καταληψεις απο μεριας της ΚΝΕ δεν τους εμποδισε να "τα ξαναβρουνε" διατηρωντας το μετωπο.Οταν ηΚΝΕ ξυπνησε, καταλαβε πως η μονη και καλυτερη δυνατοτητα που της παρουσιαζοτανε ηταν να εκμεταλλευτει αυτη την καταληφη. Τοσο η ΠΑΣΠ οσο και η ΚΝΕ ειχαν γοητευτει απο το ιδιο του τον εαυτο.Η μια για την πολιτικη της πρωτοβουλια και η αλλη για την "θετικη κ πολιτικη της σταση": αποδοχη, συμμετοχη και ελεγχος της ιστοριας. Και μπρος στους αριστεριστες, αγκαζε και οι δυο τους:"Καταληφη θελατε; Παρτε την. Να πότε και πως οι συνεπεις δυναμεις οργανωνουν καταληφεις". Και στο βαθος:"Ωστοσο μια καταληφη ειναι επικινδυνο πραγμα. Σε μια φαση μαλιστα που οι αριστεριστες εχουν το πανω χερι. Αρα πρεπει...."

Και δεν ειχαν εντελως αδικο. Απο το πρωτο βραδυ ( ), -το πανεπιστημιο δεν ειχε προλαβει καν ν'αδειασει απο την προηγουμενη συγκεντρωση- ο κοσμος ερχοταν αυθορμητα κι ανοιχτος απεναντι σ'αυτην την καταληφη. Οι πρωτες συγκεντρωσεις που γιναν νωρις το ιδιο βραδυ χαρακτηριζονταν απο τη συμμετοχη του

"χωρου" και του μετωπου(Φιλοσοφικη, Νομικη, Οικονομικο)

Οι πρωτες "επιτροπες περιφρουρησης" της καταληφης βγηκαν με ελευθερη συμμετοχη των φοιτητων (συμμετοχη σ' αυτες ανθρωπων απο μας) και λιγο αργοτερα , προσκολληθηκαν σε αυτες ατελειωτοι Κνιτες(οταν ξυπνησαν) και ολο και περισσοτεροι ΠΑΣΠιτες για να παρουν σε λιγο χαρακτηρα εσωτερικου τραμπουκικου ελεγχου.

Στις Ι το βραδυ, η καταληφη ειναι γεγονος,γινεται η πρωτη συγκεντρωση του χωρου απ'ολες τις σχολες στη Φιλοσοφικη, με πρωτοβουλια των ανεξαρτητων.Εγινε στη βαση της "εκτιμησης της καταστασης και παρεμβασης του χωρου",βαζοντας απο την αρχη θεμα μονιμης λειτουργιας σαν συγκεντρωση-συνελευση του χωρου.Στη πρωτη αυτη συγκεντρωση εγινε φανερη μια συγχιση: Ηταν γενικη η αποδοχη της καταληφης σαν πολιτικη απαντηση στο λοκ αουτ της κυβερνησης,ελειπε ομως η δυνατοτητα ελεγχου της καταστασης.Απο την συγκεντρωση βγηκε μια συντονιστικη επιτροπη, αντιπροσωπευτικη ολων των σχολων στη βαση της οργανωσης της παρεμβασης και του συντονισμου της, που ομως μπλοκαριστηκε πολυ συντομα.

Οι επομενες συγκεντρωσεις των ανεξαρτητων καθως και οι συνελευσεις των σχολων εκαναν φανερη την αδυναμια του χωρου στην πολιτικη χειραγωγηση της καταληφης και στην οργανωση της. Ημαζικοτητα και η πολιτικη δυναμη που ειχε αναπτυχτει με στοχο την αποχη, καμφθηκε απο μια καινουρ για κατασταση που εμπαινε απο τα πανω βρισκοντας ανωριμο αυτο το κινημα να την χειριστει.

Οι συνελευσεις πολωθηκαν στις περισσοτερες σχολες σε μια αντιθεση με την ΕΦΕΕ που ομως δεν ευρισκε αλλη δυνατοτητα εκφρασης σε επιπεδο προτασεων απο την μεταθεση των χρονικων οριων ληξης της: Η ΕΦΕΕ, Ι9 Δεκεμβρη - το μετωπο, 24 Δεκεμβρη σε αντιστοιχια μετο χρονικο οριο ληξης του λοκ-αουτ απο μεριας της κυβερνησης. Ελαχιστες συνελευσεις κερδηθηκαν (ΦΜΣ, Πολυτεχνειο) και οπου κερδηθηκαν μπηκε θεμα συντονιστικης επιτροπης καταληφης και ραδιοσταθμου.Συντονιστικες κερδηθηκαν στο Φαρμακευτικο και Βιολογικο της ΦΜΣ . Οι συντονιστικες του Πολυτεχνειου δωσαν τη μαχη για τον ελεγχο του σταθμου και τον κερδισαν

Ακομα ομως και η λειτουργια του σταθμου, παρολο που ειχε απηχηση στον κοσμο, εδειχνε την πολιτικη αδυναμια του μετωπου στη συγκεκριμενη κατασταση.

Παρολα αυτα, ενα δευτερο πραμα που βγηκε σ'αυτη τη καταληψη ηταν η ιδεολογικη και πολιτικη ηττα της ΚΝΕ κ' ΠΑΣΠ σαν αποτελεσμα μιας ολοκληρης πορειας φθορας τους με την αναπτυξη του νεου κινηματος, ετσι ωστε ενω ειχαν την πρωτοβουλια δεν μπορεσαν ουτε κι αυτοι να επιβληθουν. Τοσο σε εσωτερικες συγκρουσεις, οσο και σε εκδηλωσεις που εγιναν στη διαρκεια της καταληψης.

Ετσι απο το πρωτο κι' ολας βραδυ μετα την συγκεντρωση των ανεξαρτητων, γραφονται τα πρωτα συνθηματα απο ανθρωπους του χωρου στη Ψιλοσοφικη "Ο κοσμος δεν εχει αναγκη απο την επιστημη μας, αλλα απο την εξεγερση μας", "Κατω το αστικο πανεπιστημιο" κλπ. Υστερα απο μαχη με τους Κνιτες και τους Πασπιτες που εξεγειρονταν καθως για πρωτη φορα "λερωνονταν" οι τοιχοι της Φιλοσοφικης που ηταν "καταχτημενο" να παραμενουν λευκοι. Αμεση συγκλιση των ΔΣ στις 3 η ωρα το πρωι για την αντιμετωπιση των εκτροπων: τα συνθηματα"που δεν εκφραζουν το νοημα του αγωνα μας" και το "εξωφρενικο" βαλσαμι που επακολουθησε, κατοχυρωσε το γραφιμο και το ρεζιλι των Κνιτων. Χωρις αποτελεσμα ομως. Εκπροσωποι των παραταξεων του μετωπου και ανεξαρτητοι αποχωρουν και το ΔΣ μενει χωρις απαρτια και χωρις δυνατοτητα αποφασης.

Την επομενη γινεται η πρωτη συγκεντρωση στη Φιλοσοφικη: Συζητηση με εισηγητη ενα βοηθο για την "ποιηση της αντιστασης". Την ωρα που στο αμφιθεατρο την τρωγανε ο Ριτσος και οι Κνιτες, στο υπογειο, με πρωτοβουλια πρωτοετων συναδελφισσων στηνεται ενα πανηγυρι. Οι τοιχοι γεμιζουν χαρτια, συνθηματα, σχεδια, χρωματα. Ολοι γραφουνε: Απο "Χτιστε τα γραφεια του ΚΚΕ με τη λασπη του Ριζοσπαστη και τα τουβλα της ΚΝΕ", μεχρι "Η προ-καταληψη σας δεν περναει. Εμπρος για την καταληψη μας". Το κλιμα βρωμαει μπαρουτι. Μαζευονται σιγα-σιγα ολοι οιμπραβοι της ΚΝΕ κι ο χωρος απ'τις διαφορες σχολες. Ακολουθει ΔΣ Φιλοσοφικης. Οι ΔΕ, ΔΑ, ανεξαρτητοι αποχωρουν. Η ΠΠΣΠ μενει για να καταγγειλει πολλα απο τα συνθηματα ως προβοκατορικα. Το επιμαχο συνθημα:" Γαμηστε την καταληψη για να γινει γονιμη". Στη συνεχεια αποχωρει και η ΠΠΣΠ

Ετσι, ΚΝΕ και ΠΑΣΠ αποφασιζουν μονοι τους σβυσιμο των προβοκατορικων συνθηματων, αποφαση που καταστατικα ειναι ακυρη λογω ελλειψης απαρτιας

Το πανηγυρι συνεχιζεται στο υπογειο ως τις 5 το πρωι με κοροϊδευτικα τραγουδια και πλακα. Μονο που οι ανθρωποι απ' τις αλλες σχολες εχουν σιγα-σιγα διαλυθει κι εχουνμεινει καμμια 60αρια ανθρωποι και οι τραμπουκοι. Στις 5 το πρωι, με στρατιωτικο σχηματισμο Φιλιππα Μακεδονα, Κνιτες και Πασπιτες ορμανε στις χαρτουρες και τις κατεβαζουνε. Πεφτουν πανω στον κοσμο αλαλαζοντας:"Τερμα στο πανηγυρι" Συζητησεις μεχρι το πρωι και κοινες καταγγελιες. Το παιγνιδι παιζοταν σε ιδεολογικη και κυρια στρατιωτικη αντιπαραθεση με τους Κνιτες και λιγοτερο με τους λιγοτερο τραμπουκους Πασπιτες.

ΦΜΣ, Πολυτεχνειο. Οι ιδιες χαρτουρες, το ιδιο σκυλιασμα των Κνιτων. Στη ΦΜΣ, το επιμαχο συνθημα:"Το πολυ το ΚΚ κανει το παιδι μαλακα". Δεκατεσσερεις ωρες συνεδριαση της Συντονιστικης χωρις αποτελεσμα. Ενταση στους διαδρομους μεχρι το πρωι. Οι Κνιτες δε τολμουσαν να κατεβασουν συνθηματα οσο ο κοσμος ηταν μεσα στις σχολες. Τα ξημερωματα μοναχα, οταν ο κοσμος ξεκουραζοτανε, οι Κνιτες στρωνονταν στη δουλεια, σκιζαν για ναχουν να ξανασκισουν το πρωι τα καινουργια.

Η ΚΝΕ και η ΠΑΣΠ δεν εχουν τιποτε καινουργιο , τιποτε εξελιξιμο να βαλλουν. Αντιθετα ο χωρος περναει στη φαση της δικιας του ιδεολογικης αναπτυξης, παρα το απολογητικο εκ πρωτης οψεως κλιμα: Οι μονες συγκεντρωσεις-εκδηλωσεις που γινονται ειναι αυτες του χωρου. Στη Νομικη:"Επιστημη κ' ταξικη εκπαιδευση". Στη Φιλοσοφικη:" Ο κοινωνικος μας ρολος σαν φοιτητες και σαν πτυχιουχοι"(απο την ομαδα φοιτητων Ν.Ο.Ε.).

Στη Φιλοσοφικη γινεται επισης συζητηση με θεμα:"Ψυχικη υγεια και τρελλα - Μια εμπειρια απο το Δημοσιο Ψυχιατρειο Θεσσαλονικης" απο φοιτητες Ψυχολογικου Φιλοσοφικης. Και οι τρεις συζητησεις γινονται στα πλαισια συγκεκριμενης κριτικης του αστικου πανεπιστημιου και της ταξικοτητας της επιστημης. Απο την Ομαδα γυναικων οργανωνεται συγκεντρωση - συζητηση στη Φιλοσοφικη με θεμα "Αυτονομια του γυναικειου κινηματος".

Στο πολιτιστικο επισης οι εκδηλωσεις που γινονται ειναι εκδηλωσεις του χωρου: Συναυλιες ροκ απο το ΦΟΚΘ στο Πολυτεχνειο και στη ΦΜΣ. Προβολες ταινιων, μια απο τις Δημοκρατικες Γυναικες "Ερωτευμενες γυναικες", και μια απο το πολιτιστικο του Πολυτεχνειου "Ο παραδεισος της Κασιμα" (γενικος ενθουσιασμος μπρος στο οργανωμα της επιθεσης και την αντισταση των Γιαπωνεζων αριστεριστων).

Στις παραστασεις του καραγκιοζη απο ενα μελος της ΧΣΚ (στο μετωπο) που καλυπταν μαλιστα και τα ΔΣ, μεχρι το τελος δεν εμεινε ρουθουνι Κνιτικο. Τα "κολλητηρια" του Καραγκιοζη, πλακα-πλακα, ειχαν πεταξει εξω τους Κνιτες απο την παρασταση.

Η τελευταια συγκεντρωση που εγινε πριν τη ληξη της καταληψης ηταν πολιτικη συγκεντρωση του μετωπου στο Πολυτεχνειο που κρατησε δυο μερες.

Από τα περσυνα γεγονότα στὶς 17 Νοέμβρη, μεσημέρ.

Β. Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Φέτος ὁ γιορτασμός τοῦ Πολυτεχνείου σφραγίστηκε ἀπό τήν προσπάθεια τῆς ΚΝΕ νά ἐπιβληθεῖ,ἔστω καί μέ τή βία (ἤ μᾶλλον μόνο μ'αὐτή) σάν ἡ κυρίαρχη δύναμη στό φοιτητικό κίνημα καί παράλληλα νά τσακίσει στή γέννηση του ἕνα νέο φοιτητικό κίνημα καί γενικότερα ἕνα κίνημα νεολαίας πού φέτος,ἀπό τίς ἀρχές τοῦ χρόνου,ἔχει ἀρχίσει νά παίρνει"ἀνησυχητικές" διαστάσεις

1. Μια προληπτικη επιθεση

Πραγματικά,ἀπό τήν ἀρχή αὐτῆς τῆς ἀκαδημαϊκῆς χρονιᾶς,ἡ ΚΝΕ εἶδε μέ πολύ ἀνήσυχο μάτι νά ἀναπτύσσονται νέες πρακτικές μέσα στό Φ.Κ.ὅπως καταλήψεις σχολῶν καί ἑδρῶν,διώξιμο καθηγητῶν ἀπό τούς φοιτητές,ἔμπραχτη ἀμφισβήτηση τῆς καθηγητικῆς ἱεραρχίας κ.λ.π. Πραχτικές πού ἄν καί ἀκόμα εἶναι ἀποσπασματικές καί χωρίς συνέχεια, ὡστόσο τείνουν πρός τή συγκρότηση ἑνός νέου φοιτητικοῦ κινήματος πού σπάει μέ τό στεῖρο ἀντιφασισμό-ἀντιιμπεριαλισμό,πού ὅλα αὐτά τά χρόνια ἀποτέλεσε τόν ἰδεολογικό πυρήνα τοῦ συντηρητισμοῦ καί κορπορατισμοῦ ἑνός ἀναπτυξιακοῦ φοιτητικοῦ κινήματος καί γιά πρώτη φορά βάζει σ'ἕνα σχετικά μαζικό ἐπίπεδο τό ζήτημα τῆς κριτικῆς τοῦ ἀστικοῦ πανεπιστήμιου καί πάρα πέρα ὅλων τῶν θεσμῶν τῆς ἀστικῆς κοινωνίας.Τό γεγονός ὅμωςὅτι πρόκειται γιά ἕνα κίνημα πού βρίσκεται ἀκόμα στή γέννηση του,πού ἀκόμα εἶναι ἀνοργάνωτο καί ἀποσπασματικό,τόκάνει καί πιό εὐάλωτο στά χτυπήματα.Καί σέ μιά πρώτη φάση,ἕνα τέτοιο χτύπημα ἀναλαβαίνεινά τό δώσει ἀπό τά μέσα, ἡ ΚΝΕ πού καθιερώνεται ἔτσι, σάν ἡ ἐσωτερική ἀστυνομία τοῦ κινήματος.

Ἡ στιγμή πού διάλεξε,γι αὐτό τό κεντρικό χτύπημα, ἦταν πολύ εὐνοϊκή γι'αὐτήνστό βαθμό πού ἡ κύρια ἀδυναμίααὐτοῦ τοῦ νέου κινήματος εἶναι ἡ ἔλλειψη ὀργάνωσης του,ἡ διάχυση του καί ἄρα ἡ ἀδυναμία του νά λειτουργήσει,σ'ἕνα κεντρικό πολιτικό ἐπίπεδο,ὅπως ἦταν τό Πολυτεχνεῖο.'Αντίθετα ἡ ΚΝΕ εἶναι ἰσχυρή κύρια σ'αὐτό τό ἐπίπεδο,στό βαθμό, πού μιά τέτοια ἐκδήλωση στηρίζεται πολύ περισσότεροστόν ὀργανωμένο μηχανισμό πού διαθέτει καί ὄχι τόσο στήν κινητοποίηση τῶν φοιτητῶν κατά σχολές.Μάλιστα,ἄν πάρουμε ὑπόψη καί ὅλα τά "ἀφοσιωμένα" καί "σωματώδη"στελέχη πού κινητοποίησε,ὄχι μόνο ἀπό τήν ΕΣΑΚ οἰκοδόμων,ἀλλά καί ἀπ' ὅλη τήν 'Ελλάδα,εἶναι εὔκολο νά φανταστοῦμε τό συντριπτικό συσχετισμό δυνάμεων γιά μιά "στρατιωτική"ἀντιπαράθεση.

2. Πρωτη αντιπαραθεση

"Ετσι,μέ τήν ἀπόφαση νά καταφέρουν μιά στρατηγική ἧττα σ'αὐτό τό χῶρο,ἡ ΚΝΕ κατέβασε ἀπό τήν Παρασκευή τόπρωί "ἰσχυρές δυνάμεις"τραμπούκων τῆς ΕΣΑΚ,γιά νά ἐπιβάλουν τήν "τάξη" καί νά "διαφυλάξουν τό νόημα τοῦ Πολυτεχνείου" ἀπό κάθε βέβηλο ἀριστεριστή.

Οταν λοιπόν εἴκοσι περίπου ἄτομα στήνουμε δύοταμπλώ στή Στουρνάρα καί ἕνα τραπεζάκι μέ περιοδικά καί ἐκδόσεις πού δέν ἦταν τῆςἀρέσκειας τῆς ΚΝΕ,καμμιά 80ριά τραμποῦκοι ἀρχίζουν νά μᾶς σπρώχνουν βίαια πρός τά πίσω καί νά χτυπᾶνε ὅποιον βρίσκουν μπροστά τους,μέ τό πρόσχημα, ὅτι ἔπρεπε νά σταθοῦμε...εἴκοσι μέτρα πιό πίσω, σύμφωνα μέ τό φιρμάνι τῆς ΕΦΕΕ.

Φυσικά,ὁ μικρός ἀριθμός μας (δέν εἴμαστε πάνω ἀπό 20-25 ἄτομα) ἔκανε τούς κνίτες ἀκόμα πιό θρασεῖς καί ἀποφασισμένους νά ξεμπερδεύουν μαζί μας. Καί αὐτός ὁ περιορισμένος ἀριθμός εἶναι πού θά καθορίσει σ'ὅλο τό τριήμερο, τήν ἀδυναμία μας ἀπέναντι στίς κατασταλτικές δυνάμεις τῆς ΚΝΕ, τόσο πολιτικά, ὅσο καί στρατιωτικά."Οτι,δηλαδή, ἐνῶ γιά τήν ΚΝΕ,καί τό ΚΚεξ γενικότερα, εἶχε στρατηγική σημασία νά μᾶς χτυπήσει, ὅσο γινόταν περισσότερο, καί τό ἔκανε μέ ὅσο μεγαλύτερη συνέπεια μποροῦσε, ἀντίθετα ὁ"χῶρος τῆς ἀμφισβήτησης" δέν φάνηκε νά κατάλαβε τή σημασία, πού εἶχε ἡ παρουσία του στό Πολυτεχνεῖο, πού κι'αὐτή καί μόνο ἀποτελοῦσε στοιχεῖο ἀντιπαράθεσης μέ τό πανηγύρι τῆς ΚΝΕ.

'Αντίθετα μάλιστα, συχνά αὐτή ἡ ἔλλειψη κατανόησης συγκαλύπτονταν μέ ἀπόψεις ὁλό-

1973
Ο "υπευθυνος" πολιτικος κοσμος
καταγγελλει τους 350 "προβοκατορες"
που αρχιζουν την καταληψη
του πολυτεχνειου
1974-1979
ο "υπευθυνος" πολιτικος κοσμος
καταθετει στεφανια
στο ναο της εθνικης ενοτητας
ΣΗΜΕΡΑ
αυτοι μιλουν παλι για προβοκατορες
ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΑΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΑΣΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ομαδες φοιτητων

τελα λαθεμένες κατά τή γνώμη μας, ὅπως λ.χ. "δέν πάμε στό Πολυτεχνεῖο, γιατί ἔτσι συμμετέχουμε στό πανηγύρι"ἤ δέν ἔχει καμμιά σημασία ἡ ἀντιπαράθεση μέ τήν ΚΝΕ, ἐκεῖνο πού χρειάζεται εἶναι ἡ ἀντιπαράθεση μέ τό κράτος".

'Αντίθετα, πιστεύουμε,ὅτι ἡ μαζική παρουσία μας στό Πολυτεχνεῖο, ὄχι μόνο δέν θά ἦταν συμμετοχή στό πανηγύρι , ἀλλά θά ἔδινε τή δυνατότητα σέ πολύ κόσμο νά ἐκφράσειτήν ἀντίθεση του μέ τήν ἐθνικήγιορτή καί νά σπάσει τελικά τό πανηγύρι. Γιατί βέβαια τόπρόβλημα ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πού ἤθελαν μιά παρέμβαση -ἀντιπαράθεση στό Πολυτεχνεῖο, δέν ἦταν νά ζητιανέψουν μιά θεσούλα στή Στουρνάρακαί νά ἐκθέσουν τό ἐμπόρευμάτους ὅπως ἔκαναν τελικά πολλές ἀπό τίς ὀργανώσεις καί παρατά

ξεις τῆς λεγόμενης ἄκρας ἀριστερᾶς. Τό πρόβλημα τους ἦταν νά ἀκουστεῖ μιά ἄλλη φωνή, αὐτή πού ἐδῶ καί ἀρκετό ἔχει ἀρχίσει νά ἀκούγεται σέ διάφορους κοινωνικούς χώρους ('Αγ.Βαρβάρα, Πίτσος, Μέγαρα νέοι τῆς γειτονιᾶς, λιγότερο ἀκόμα στό Πανεπιστήμιοκ.λ.π) καί πού πνίγεται συστηματικά ἀπ'ὅλη τήν καλῶς σκεπτόμενη ἀντιπολίτευση.

"Οσο γιά τήν ἄποψη,ὅτι καλύτερα νά κτυπηθοῦμε μέ τήν ἀστυνομία παρά μέ τήνΚΝΕ,μιά καί ἦταν καθαρό, ὅτι ἀπό τήν στιγμή πού ἀποφεύγεται ἡ ἀντιπαράθεση μέ τήν ΚΝΕ ἀπό φανερή ἀδυναμία,μπορεῖ νά φανταστεῖ κανείς τί εἶδους σύγκρουση μπορεῖ νά δώσει καίμέ τήν ἀστυνομία. Καμμιά ἀπολύτως, ὅπως καί ἔγινε βέβαια.

'Ετσι τελικά, μέ βάση ἀπόψεις "ὑπεραριστερές",κατέληγε κανείς σ'αὐτό ἀκριβῶς πού ἤθελε ἡ ΚΝΕ(καί τό κράτος σέ τελευταία ἀνάλυση,μιά καί ἄν ὅλος ὁ κόσμος συσπειρώνονταν σ'αὐτό τό τριήμερο,ὑπῆρχεκαί μιά πιθανότητα νά καταλήξει, κάπου ἀλλοῦ ὁ "γιορτασμός"), δηλαδή τήν ὁλοκληρωτική ἀπουσία αὐτοῦ τοῦ χώρου ἀπό τόΠολυτεχνεῖο.

Τό ἀποτέλεσμα ἦταν μιά πολιτική καί στρατιωτική νίκη τῆς ΚΝΕ, τουλάχιστον γιά τήν πρώτη μέρα, πού ὁλότελα ἀποθρασυμένη πιά, ἐπιβάλλει κανονικό στρατιωτικό νόμο στήν περιοχή γύρω ἀπό τό Πολυτεχνεῖο: κυνηγητό καί ἄγριο ξύλο κάθε γνωστοῦ"ἀριστεριστή" στή Στουρνάρα,κ.λ.π.

'Η τρομοκρατία φέρνει τά ἀποτελέσματα της, ἀφοῦ τόβράδυ πιά ἡ τάση "δέν πατᾶμεστό Πολυτεχνεῖο" ἐντείνεται ἀκόμα περισσότερο. Παράλληλα δίνεται ραντεβοῦ γιά τήν ἄλλη μέρα τό ἀπόγευμα στίς 4, "νά πᾶμε πορεία νά χαλάσουμε τό πανηγύρι",πού ὅμως δέν ἔχει ἄλλη λειτουργία ἀπό τό νά ἐκτονώνει μιά διάθεση γιά ἀντιπαράθεση καί νά διαλύει κάθε κάθε συστηματική προσπάθεια ἀντίδρασης στήν τρομοκρατία τῆς περιφρούρησης τῆς ΕΦΕΕ.

3. Να απαντησουμε στην προκληση

Παρόλα αὐτά,ὁρισμένοι ἄνθρωποι ἀποφασίζουμε,ὅτι πρέπει νά πᾶμε τήν ἄλλη μέρα τό πρωί νά στήσουμε τά ταμπλῶ καί νά αντισταθοῦμε ὅσο μποροῦμε καλύτερα σέ ὁποιαδήποτε τρομοκρατική ἐνέργεια τῆς κνίτικης περιφρούρησης.Κι'αὐτό μέ τό σκεφτικό,ὅτι ὅσο λί

ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΤΙ;

Οι τρεις μερες του Πολυτεχνειου του 1979 αποτελεσαν μια τομη για το κινημα εστω κι αν αυτο δεν συνειδητοποιηθη κε αμεσως και αμεσα. Κι αυτο απο πολλες αποψεις: Κατ'αρχην ολες οι πολιτικες δυναμεις εδειξαν μεσα απο κει την πραγματικη τους πολιτικη τοποθετηση, το ρολο που προκειται να παιξουν στις παραπερα εξελιξεις του κινηματος. Ταυτοχρονα εγινε πολυ πιο καθαρη η αναγκη μιας νεας πορειας και ενος προχωρηματος της πολιτικης πρακτικης του κινηματος.

Φυσικα αυτο ειχε αρχισει να διαφαινεται απο ολες τις προηγουμενες κινητοποιησεις και ιδιαιτερα απο την "καταληψη" της Νομικης και την εισοδο των ΜΑΤ.Αλλα με το Πολυτεχνειο αυτο εγινε ακομα πιο ξεκαθαρο.Φανηκε πολυ καθαρα πως ανοιγει ενας νεος δρομος, μια καινουργια φαση για το κινημα.

α. Η ΚΝΕ εσωτερικη αστυνομια

Απο τη στιγμη και περα που διαφαινεται στη νεολαια γενικωτερα, και πια και στον φοιτητικο χωρο, εστω και σε μικροτερο βαθμο, μια ταση αμφησβητησης και παλης εναντια στη αστικη εκπαιδευση και το αστικο κρατος, και μια και εχει αποδειχτει μεχρι σημερα οτι το κρατος και η καταπιεση δεν αρκουν, ουτε εξ αλλου πια αρκει για ν'αποτελεσει φραγμο σε ενα τετοιο αναπτυσσομενο κινημα, η ιδεολογια των κομματων της αντιπολιτευσης τεινει ν'αποκτησει κυριαρχο ρολο στο εσωτερικο των μαζικων χωρων και ειδικα στο φοιτητικο χωρο η αστυνομικη-κατασταλτικη λειτουργια της ΚΝΕ-ΕΣΑΚ σαν εσωτερικης αστυνομιας, σα δευτερη σειρα αμυνας του κρατους.

Και πραγματι.Δυο χρονων διωξεις εναντια στο κινημα της "αμφισβητησης" απο την πλευρα του κρατους δεν κατορθωσαν να πετυχουν τον αντικειμενικο στοχο τους, δηλαδη την παρεμποδιση της συνδεσης αναμεσα σ'ενα χωρο, τον παλιο χωρο της "αμφισβητησης", με μαζικους χωρους της νεολαιας και το σπουδαστικο ιδιαιτερα. Αντιθετα, ολο τον τελευταιο καιρο αρχιζοντας απο περσι, φανηκε πως μεσα πια στους μαζικους χωρους της νεολαιας ετεινε να δημιουργειται ενα ρευμα αμφησβητησης, και είναι φανερο πως η αστυνομικη καταστολη δεν αρκουσε πια ουτε ειχε να κανει μονο με τα υπολειμματα ενος παλιου "αριστεριστικου" κινηματος, οπως ε γ εγινε με την επιτροπη Σεριφη. Ενα χρονο μετα τον Σεριφη τα πραγματα εχουν αλλαξει. Δεν προκειται πια για την αμυνα ενος χωρου που συνεχιζει μια αντισταση εξω απο μαζικους χωρους, αλλα για την αναπτυξη, εστω εμβρυακα, ενος νεου κινηματος μεσα στους μαζικους χωρους της νεολαιας, γειτονια, σχολειο, πανεπιστημιο. Αρα η παλια τρομοκρατια δεν αρκει.

Ταυτοχρονα η ΚΝΕ αρχιζει με τη σειρα της ν' ανησυχεί. Γιατι βλεπει πως ολο και περισσοτερο εχει να κανει πια μ' ενα κινημα που, παραλληλα με την αμφισβητηση των αστικων θεσμων, αμφισβητει και την δικη της ηγεμονια μεσα στους μαζικους χωρους.

Απ'αυτη την πραγματικοτητα γεννιεται η συμπτωση των αποψεων αναμεσα σε κρατος και ΚΚεξ σε σχεση με την αντιμετωπιση του "αριστεριστικου" χωρου. Αυτη η αντιμετωπιση πρεπει να περασει στο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΩΝ ΜΑΖΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ και τον κυριο ρολο μεσα σ'αυτους πρεπει να τον αναλαβει η ΚΝΕ. Και ειναι φανερο πως αυτη η αντιμετωπιση δεν μπορει να ειναι κυρια , ἤ μονο,"ιδεολογικη", αλλα θα πρεπει να ειναι και "στρατιωτικη". Γιατι οταν η ΚΝΕ ειναι ο καλυτερος υποστηρικτης της εντατικοποιησης και του"εκσυγχρονισμου" της εκπαιδευσης, ειναι αδυνατο να μπορει ιδεολογικα να αντιμωπισει αυτο το κινημα. Επομενως ΣΗΜΕΡΑ, οσο ακομη προκειται για ενα κινημα που μολις αρχιζει και διαμορφωνεται, που ειναι ακομη μειοψηφικο στους μαζικους χωρους και ανοργανωτο, θα πρεπει να εκδηλωθει η κατασταλτικη παρεμβαση της "νεας ΕΚΟΦ" προτου να ειναι αργα τοσο για τους ιδιους οσο και για το κρατος και τις μεταρρυθμισεις του.

Κι αυτος ο νεος ρολος της ΚΝΕ φανηκε ηδη στη θεσσαλονικη, με την υπερασπιση του ελεγχου στη φοιτητικη λεσχη, με

γοι καί ἄν εἶμαστε πρέπει νά προσπαθήσουμε μέ κάθε τρόπο νά σπάσουμε τό μονοπώλιο τῆς ΚΝΕ καί ν'ἀντισταθοῦμε σ'αὐτή τή νέου τύπου τρομοκρατία Μάλιστα αὐτή τή φορά ὀργανώνουμε καί τήν αὐτοάμυνα μας σέ ἐνδεχόμενη ἐπίθεση τῆςΚΝΕ Αὐτό μᾶς βοηθάει νά κατέβουμε τό Σάββατο τό πρωί πολλοί περισσότεροι,πιό συσπειρωμένοι καί καλύτερα ὀργανωμένοι

Στά ταμπλώ τῆς"'Εργατικῆς Πρωτοβουλίας"προστίθεται καί τό ταμπλώ τῶν"Αὐτόνομων μαθητῶν"πού κατεβαίνουν μαζικά καί μοιράζουν προκυρήξεις μέ τόν τίτλο "'Αγώνας καί ὄχι πανηγύρια". Οἱ κνίτες,παρόλο πού συγκεντρώνουν ὅλες τίς "ἑτοιμοπόλεμες"δυνάμεις τους στή γωνία Στουρνάρα καί Πατησίων(καμμιά ἑκατοστή τραμπούκους),δέν τολμᾶνε νά μᾶς ἐπιτεθοῦν. Γύρω ἀπό τά ταμπλώ, καταφέρνει νά συσπειρωθεῖ ἕνας ἀρκετά σημαντικός ἀριθμός.'Ωστόσο,δέν παύουμε νά εἶμαστε λίγοι καί κύρια πολιτικά ἀδύναμοι,πράγμα πού μᾶς ἀπαγορεύει νά προχωρήσουμεπαραπέρα τήν ἀντιπαράθεση(π.χ. συνθήματα)ἤ ν'ἀπαντήσουμε σέ τραμπουκισμούς τῆς ΚΝΕ σέ μεμονωμένες περιπτώσεις(ξύλοσέ μαθητές πού φωνάζουν συνθήματα"ἀντίθετα μέ τό πνεῦμα τοῦ Πολυτεχνείου",ἐπίθεση σέ μέλη τῆς Β'Πανελλαδικῆς πούμοιράζουν προκυρήξεις,κ.λ.π.).

Ὅλο τό πρωί στεκόμαστεχαμηλά στή Στουρνάρα μέ τούς κνίτες ἕτοιμους νά χυμήξουνε ἐπάνω μας κάθε στιγμή, χωρίς ὅμως καί δυνατότητα κλιμάκωσης.'Από τήν ἄλλη πλευρά, οἱ διάφορες ὀργανώσεις καί παρατάξεις τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς , ἀφοῦ "κατάκτησαν" τή γωνίτσα τους ψηλά στή Στουρνάρα, καί ἀφοῦ τούς ἀναγνωρίστηκε τόδικαίωμα τῆς "ἀξιωματικῆς ἀντιπολίτευσης", τό βουλώνουνκαί ἀφήνουν τήν ΚΝΕ ν'ἀλωνίζει ἀνενόχλητη, μέ τή γνωστή ἐπωδό "δέν μποροῦμε νά κάνουμε τίποτα" ἤ "φταῖνε καί οἱ ἀναρχικοί".

Τό ἀπόγευμα μαζεύουμε τά ταμπλώ μέ τήν προοπτική, ὅτι ὑπάρχει τό ραντεβού στίς 4 καί ἄρα δέν ἔχει πιά νόημανά στεκόμαστε ἐκεῖ.'Όπως ἦταν φυσικό ὅμως τό ραντεβού στίς 4 δέν πραγματοποιεῖται καί ὁ κόσμος διαλύεται ἀκόμα περισσότερο, ἐνῶ ἡ τρομοκρατίατῶν κνιτῶν ἐντείνεται σέ τρομακτικό βαθμό. Σχεδόν κανένας δέν τολμάει πιά νά περάσει ἀπό τή Στουρνάρα ἤ τούς γύρω δρόμους τοῦ Πολυτεχνείου, ὅπου στέκονται ὁμάδες τραμπούκων, πού μόλις ἀναγνωρίσουνε κάποιον πέφτουν ἐπάνω του ὅλοι μαζί καί τόν σακατεύουν.

τη φασιστικη ενεδρα εναντια σε αγωνιστες του κινηματος, με την καταληψη και το κλεισιμο των σχολων σε καθε περιπτωση που προκειται να συμβουν "εκτροπα" και κορυφωθηκε με το φασιστικο αποκλεισμο του Πολυτεχνειου και τις στρατιωτικες επιχειρησεις εναντια στους "αντιφρονουντες".

κνιτες εν δρασει...

Κι αυτο ακριβως ηταν το "νοημα του Πολυτεχνειου 79".Το περασμα του κρατους σε μια δευτερη γραμμη στην κατασταλτικη του πολιτικη, στις αλυσσιδες και τις σοσιαλ-φασιστικες επιθεσεις της ΚΝΕ.

Και φυσικα αυτη η πολιτικη ανταποκρινεται και σε γενικωτερες αναγκες της συνολικης πολιτικης του ΚΚεξ:

α) στα εχεγγυα που δινει στην κυβερνηση και το κρατος, ιδιαιτερα και μετα το ταξιδι του Καραμανλη στη Μοσχα,οτι μπορει να επιβαλει την ταξη στο λαϊκο κινημα και αρα αποτελει παραγοντα σταθεροτητας του κρατους και επομενως αναγκαιο γι'αυτο, και

β) στο να αποδειξει στο ΠΑΣΟΚ οτι"δεν γινεται αλλαγη χωρις το ΚΚΕ", οτι δηλαδη μονο το ΚΚεξ μπορει να επιβαλει την απαραιτητη ταξη που θα χρειαστει οποιαδηποτε κυβερνητικη αλλαγη.

Απο δω και περα λοιπον το κινημα στο εσωτερικο του θα εχει να κανει με την εσωτερικη αστυνομια της ΚΝΕ σ'αυξανομενη κλιμακα για ενα διαστημα. Χωρις φυσικα να υποτιμαμε και τις πολιτικες μανουβρες και την "ιδεολογικη" παλη της ΚΝΕ που θα προσπαθει να εφαρμοζει μια εναλλαγη στρατιωτικων επιθεσεων και πολιτικης παρεμβασης.

β. Η «συνετη» Ακρα Αριστερα

Κι αυτη η πολιτικη, ενω συνανταει απο τη μια, ολο και μεγαλυτερη αντισταση απο τον κοσμο, αντισταση που διαρκως θα διευρυνεται, φερνει ομως ταυτοχρονα και αποτελεσματα.Ειναι πολυ καθαρη η σταση διαφορων ομαδων της παλιας ακρας αριστερας, που βολεμενες στο ρολο τους μιας επισημης αντιπολιτευσης της ΚΝΕ και του ΠΑΣΟΚ και εχοντας "κατακτησει " το δικαιωμα να βγαζουν τα ακινδυνα λογιδρια τους στις διαφορες συνελευσεις, υποχωρησαν αμεσως στον εκβιασμο και την απειλη της ΚΝΕ και σε σχεση με το Πολυτεχνειο, εσπευσαν κι αυτοι να καταγγειλουν τους "αναρχικους". Κι αν για την ΠΠΣΠ, που συμμετειχε και στις ομαδες περιφρουρησης στο Πολυτεχνειο αμφιβολιες μπορουσαν ναχουν ακομα μονο οι τυφλοι, χαρακτηριστικωτερη ειναι η περιπτωση της Β'Πανελλαδικης, ἤ τουλαχιστον μιας τασης της που παιζει ηγετικο ρολο σημερα, που ενω για ενα χρονο μιλαγε για τομες κι αλλα διαφορα στο αστικο Πανεπιστημιο και διεκδικουσε το δικαιωμα της "ελευθερης εκφρασης" για ολους, και για τα"φρικια", ηδη απο την εισοδο των μπατσων στη Νομικη εσπευσε να διαχωρισει τη θεση της απο τα "εξτρεμιστικα" και "εξωφοιτητικα" στοιχεια, στη συνεχεια αρνηθηκε να κατεβει στη συγκεντρωση για το ασυλο, για να μην "παρασυρθει απο τα φρικια". Τελος στο Πο-

Δεκάδες ἄτομα στέλνονται ἔτσι στό νοσοκομεῖο.

Ἡ ἀπογοήτευση ἔχει γενικευτεῖ καί, μετά ἀπό μερικές ἀποτυχημένες προσπάθειες διάφορων ὁμάδων νά συγκροτηθοῦν καί νά φωνάξουν συνθήματα, ὁ περισσότερος κόσμος ἀποσύρεται στήν πλατεία Ἐξαρχείων καί στό Μουσεῖο. Μπρός στήν ἀπογοήτευση ἐμφανίζεται καί πάλι ἡ ἄποψη νά χτυπηθοῦμε μέ τήν ἀστυνομία καί ν'ἀφήσουμε τούς κνίτες, πού γρήγορα ὅμως γίνεται καθαρό,ὅτι προσπαθεῖ νά συγκαλύψει τήν ἀδυναμία μας.

Τελικά μέ τήν πρωτοβουλία ὁρισμένων ἀτόμων,τό βράδυ συγκεντρώνεται καί πάλι ὅλος ὁ κόσμος στό Μουσεῖο,σέ μιά τελευταία προσπάθεια ν'ἀπαντήσουμε στούς τραμπουκισμούς τῶν κνιτῶν. Ἡ ἀρχική πρόθεση εἶναι νά συγκροτήσουμε μιά πορεία, νά πλησιάσουμε στό Πολυτεχνεῖο φωνάζοντας τά συνθήματα μας καί σέ περίπτωση πού μᾶς ἐπιτεθοῦν οἱ τραμποῦκοι τῆς ΕΣΑΚ ν'ἀμυνθοῦμε μέ τόν ἴδιο τρόπο. Ἡ "ἐπιχείρηση" ὅμως ἀποτυχαίνει(στρατιωτικά ἀλλά ὄχι καί πολιτικά) κύρια ἀπό παντελῆ ἔλλειψη ὀργάνωσης ἀνάμεσα μας. Ἔτσι,μ'ὅλο πού εἴμαστε πάνω ἀπό 300 ἄτομα, ἡ σύνθεση εἶναι τόσο ἑτερόκλιτη, πού εἶναι ἀδύνατο νά ὀργανώσουμε μιά στοιχειώδη πορεία. Τελικά, μετά ἀπό συνεχεῖς ἀναβολές πού ἀπό τή μιά ἐντείνουν τήν ἀσυνεννοησία ἀνάμεσα μας,ἐνῶ ἐπιτρέπουν στούς κνίτες νά συγκεντρωθοῦν πολλοί καί νά ὁπλιστοῦν μέ ξύλα, τό μόνο πού γίνεται εἶναι ἕνα γιουρούσι ἀπό ἕνα ἀνοργάνωτο μπουλούκι πού ὑποχωρεῖ ἀμέσως μπροστά στίς ἁλυσίδες καί τά ξύλα τῶν ΕΣΑΚτζήδων. Μάλιστα,αὐτοί οἱ τελευταῖοι βρίσκουν τήν εὐκαιρία νά ἐπιτεθοῦν μέ πρωτοφανή ἀγριότητα, ξυλοκοπώντας βάναυσα, ὁποιον βροῦν μπροστά τους, ἀρκεῖ νά ἔχει γένεια καί μακρυά μαλλιά, ἀδιάψευστο κριτήριο "ἀναρχικοῦ" καί "προβοκάτορα".

Πιστεύουμε, ὅτι πρέπει νά σταθοῦμε λίγο σ'αὐτά τά"ἐπεισόδια τοῦ Μουσείου", γιατί πολλά λέχτηκαν γύρω ἀπ'αὐτά ὄχι μόνο ἀπό ΚΝΕ καί ΕΦΕΕ ἀλλά ἀκόμα καί ἀπό τμήματα τῆς δῆθεν ἐπαναστατικῆς ἀριστερᾶς πού βρῆκαν τό πρόσχημα, πού ζητοῦσαν, γιά ν'ἀποκυρήξουν μετά βδελυγμίας τούς"ἀναρχικούς", τά"φρηκιά" καί τούς "ἐξ ἀντικειμένου προβοκάτορες".

Σίγουρα τό γεγονός, ὅτι ὁ κόσμος πού συγκεντρώθηκε στό Μουσεῖο, ἦταν ὁλότελα ἀνοργάνωτος καί λειτούργησε σάμπου λυτεχνειο, εφτασε να συμμετεχει στην πορεια του αστυνομευμενου πανηγυριου, οχι μονο ξεροντας κι εχοντας αποδεχτει το γεγονοε οτι η ΕΦΕΕ ειχε απαγορευσει τη συμμετοχη σε ορισμενους αλλους (σ'εκεινους ακριβως που επιτεθηκε), αλλα οι ηγετες της εφτασαν να μας λενε πως "θα μας χτυπησουν αν πηγαινουμε απο πισω τους". Βλεπεις, ειχανε μ'ολες τις θεσεις τους αυτων των ημερων εξασφαλισει τη δικια τους θεσουλα και την αδεια της ΚΝΕ.

Και κατι τετοιο δεν ηταν τυχαιο. Οι ανθρωποι φανταζονταν οτι αυτο το νεο κινημα για το οποιο μιλανε τοσο καιρο θα εμφανιστει με καθωσπρεπει στολη Λακοστ, με συνετες ενεργειες και χωρις"βιαιοτητες". Αντιθετα, απο τη Νομικη και μετα, ανακαλυφαν οτι μεσα σ'αυτο το κινημα μπερδευεται το συνολο των ρευματων ενος χωρου, ανακαλυφαν οτι νεο κινημα σημαινει βια με την αστυνομια, εκφραση της εξεγερσης πλατυτερων στρωματων απ'οτι καλοαναθρεμμενοι φοιτητες και συνελευσιακοι ρητορες. Ανακαλυφαν πως αυτό το κινημα θα πρεπει να σπασει τον τραμπουκισμο της ΚΝΕ, να συγκρουστει βιαια μαζι της ... Απεναντι σ'αυτη την πραγματικοτητα, διαφοροι που αναζητουν ακομα την "ανανεωση της αριστερας", αντι να δουν πως η μονη λυση ειναι το προχωρημα προς τα μπρος αντι να δουν και να αναγνωρίσουν πως ΑΥΤΟΣ ειναι σημερα ο χωρος της αμφισβητησης μ'ολα τα σκατα και τις αδυναμιες του, και επομενως το προβλημα ειναι ΠΩΣ αυτος ο χωρος θα οργανωθει, και θα προχωρησει, αυτοι διαλεξαν εναν αλλο δρομο,το δρομο της διασπασης αυτου του κινηματος, τραβωντας προς τα δεξια διεκδικωντας τη θεσουλα που μπορει να τους αναγνωρισει η ΚΝΕ, συμμετεχοντας κι αυτοι στην προσπαθεια περιθωριοποιησης μιας μη "καθωσπρεπει" και "μη πολιτικοποιημενης" νεολαιας.

Και φυσικα δεν ελλειφαν οι ευκαιριες για κατι τετοιο."Ετσι, οταν στις 19 Νοεμβρη, στη Νομικη, μερικα απο τα θυματα του τραμπουκισμου των Κνιτων επιτέθηκαν σ'αυτούς, εστω ακαιρα, εστω και λιγο καουμπουκα, ολοι οι "συνετοι" ακροαριστεροι εσπευσαν να πιασουν την ευκαιρια και να καταγγειλουν τους "αναρχικους" και τα "φρηκια", βαζοντας στο ιδιο τσουβαλι το φασιστικο μηχανισμο των Κνιτων και μερικα θυματα που δεν εδειξαν την "προσηκουσα ευγενεια και τακτ" στην αντιδραση τους.

Και αυτο που εγινε και σ'αυτο το επιπεδο ειναι σημαντικο. Φανηκε πως διαφοροι αριστεριστες και "φιλελευθεροι"στα λογια, μεταβληθηκαν πολυ γρηγορα σε "δεξιους" και "μισαλλοδοξους" γιατι ειδαν πως απειλειται κι αυτων η θεση στην "αριστερα" του συμπλεγματος των φοιτητικων κοινοβουλιων, και οτι η αντιπαραθεση με την ΚΝΕ και το κρατος δεν ειναι λογια ουτε του "Ιπποποταμου" ουτε διαφορων γραφειων.

Ομως μια τετοια πολιτικη δε θα μπορεσει να αντεξει. Κι αυτο γιατι στους μαζικους χωρους της νεολαιας το ρευμα παει προς τα αριστερα. Και για ενα λογο ακομα. Ακομα κι αυτοι που θελουν να ειναι συνετοι, αυριο θα αντιμετωπισουν τον τραμπουκισμο της ΚΝΕ, που σε καμια περιπτωση δεν προκειται να τους αφησει αθικτους. Κι αν ακομα, μεσα στο πανεπιστημιο κυρια, κυριαρχει ενα πνευμα "διαλλακτικοτητας", αυτο συντομα θα σπασει γιατι η αντιπαραθεση θα οξυνθει.

γ. Απο τα μεσα η απ' τα εξω

Τελικα εκει που συγκεντρωνονται οι αντιθεσεις,που διαπερνουν σημερα αυτο το χωρο που ονομαζουμε χωρο της αμφισβητησης, ειναι αναμεσα στο προβλημα της κυριαρχιας μιας "εσωτερικης" ή μιας "εξωτερικης" δυναμικης, αντιθεση που παιρνει συχνα την οψη της αντιπαραθεσης αναμεσα στα στοιχεια που βρισκονται στο πανεπιστημιο και εκεινο το κινημα της νεολαιας - μαθητες, νεους απο γειτονιες - που βρισκονται εξω απ'αυτο, οπως ομαδες"πολιτικοποιημενων", μισο-νεολαιων ή .... καθολου νεολαιων. Και επειδη σημερα το πανεπιστημιο για πολλους λογους, ειναι ο μονος συγκροτημενος χωρος,η ταση αυτων των νεολαιων ειναι να συγκεντρωνονται γυρω απο τις φοιτητικες κινητοποιησεις. Επειδη τα δυο-τρια τελευταια χρονια η πραγματικοτητα οδηγησε στο κεντρο της αντιπαρα-

λούκι, καθόρισε τόσο τή"στρατιωτική ήττα" όσο καί τό χαρακτήρα τῆς παρέμβασης, πού δέν άφησε νά φανεῖ ή δίκαιη καί σωστή ἀντίθεση τοῦκόσμου αὐτοῦ, ἀπό τή μιά μέ τό ξεπούλημα τῆς ΕΦΕΕ, πού έχει μετατρέψει τό Πολυτεχνεῖο σέ φιλο-κυβερνητική ἐκδήλωσηκαί ἀπό τήν ἄλλη μέ τήν ΚΝΕ, πού μέ καθαρά φασιστικές ἐνέργειες προσπαθεῖ νά τσακίσει σέ συνεργασία μέ τό καθεστώς τό νέο κίνημα τῆς νεολαίας πού ἀναπτύσσεται.

Τό νά μιλᾶς λοιπόν γιά ἀναρχικούς καί ἀντικειμενικά προβοκάτορες, σχετικά μέ μιά ἐνέργεια πού, όσο ἄσχημα ὀργανωμένη κι'ἄν ἦταν, δέν παύει νά εἶναι μιά στοιχειώδης διεκδίκηση δημοκρατικῶν δικαιωμάτων(μόνο πού γίνεταιδιαφορετικά καί όχι μέ ζητιανιές), σημαίνει πολύ ἀπλά, ότι κρύβεσαι συνειδητά πίσω ἀπό τά ἐπιφαινόμενα γιά νά μή δεῖς τήν οὐσία, καί τελικά σιγοντάρεις τήν προσπάθεια τῆς ΚΝΕ. Γιατί τό ζήτημα εἶναι, ότι,μ'αὐτή του τήν ἐνέργεια, ὁ χῶρος τῆς ἀμφισβήτησης τῆς κυριαρχίας τῆς ΚΝΕ ἔδειξε, ότι δέν παραιτεῖται ἔτσι εὔκολα, ἔστω κι'ἄν εἶναι ἀδύναμος ἀκόμα, ἐνῶ ἀπό τήν ἄλλη όλος ὁ κόσμος μπόρεσε νά δεῖ τίς ἐλλείψεις καί τίς ἀδυναμίες του. Καί πραγματικά, ἄν δέν εἶχε γίνει αὐτότό Σάββατο τό βράδυ, εἶναι πολύ προβληματικό, ἄν θά μποροῦσε αὐτός ὁ κόσμος νά ξαναμαζευτεῖ τήν ἐπόμενη μέρα στήν πορεία.

Καί ή διαφορά μας μ'όλητή "συνετή ἄκρα ἀριστερά"σέ σχέση μέ τήν ἐκτίμηση τῶν γεγονότων τοῦ Μουσείου, εἶναι ότι τήν ἀντιπαράθεση μέ τήν ΚΝΕ τή βλέπουν σάν κοινοβουλευτικό παιχνίδι, όπου ή κύρια προσπάθεια τῶν ἀντιτιθεμένων παρατάξεων εἶναι νά ἐλέγχουν τίς μάζες πού "ἐκπροσωποῦν" καί νά προλαβαίνουνε τά "ἔκτροπα". Τό ζήτημα όμως γιά μᾶς εἶναι, πῶς θά μιλήσουν, πῶς θά δράσουν αὐτέςοί ἴδιες οἱ μάζες καί όχι οἱ αὐτοχρισμένοι "ἐκπρόσωποι"τους Καί γι'αὐτό γιά μᾶς ἔχει μεγαλύτερη σημασία νά μιλάνεοί ἴδιες, ἔστω κι'ἄν ἀκόμα δέν μποροῦν νά μιλήσουν τόσο "όμορφα".

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά πάλι εἶναι χαραχτηριστικό, ότι όποτε εἶναι ν'ἀπαντήσει κανείς στήν ἐπίσημη βία μέ τήν ἴδια γλώσσα, τή γλώσσα τῆς βίας, τότε όλοι οἱ καλῶς σκεπτόμενοι ξεχνάνε τήν πρώτη ἐνάντια στήν όποία τόσον καιρό στέλνουνε ὑπομνήματα, καί βρίσκουν ἀποκρουστική τή βία θεσης με το κρατος πρωτα αυτη τη νεολαια, ενω οι φοιτητες κοιμοντουσαν τον υπνο του δικαιου ή της ΚΝΕ, επειδη ακομα αυτο το νεολαιΐστικο κινημα, οπως και διαφοροι παλιοι πολιτικοποιημενοι, δεν κινουνται σε καποιο μαζικο χωρο, αλλα εξω απ'αυτους, φτιαχνεται μια κατασταση γεματη αντιθεσεις.Ο μεν φοιτητικος χωρος, οντας πολυ φρεσκος και με βαση τη φυση των αιτηματων του (νομος 8Ι5), δεν εχει ακομα βγει ιδεολογικα και φυσικα εξω απ'το πανεπιστημιο, ενω αντιθετα το νεολαιΐστικο κινημα εχει σπανια να κινειται με βαση τις επιταγες ενος οποιουδηποτε μαζικου χωρου. Ο μαζικος χωρος του ειναι ο ιδιος ο εαυτος του, και εχει μαθει να κινειται μονο στο δρομο.

Γι αυτο η μεν ταση των "φοιτητων"(φυσικα οχι των φοιτητων γενικα) ειναι η πανεπιστημιακη εσωστρεφεια, ενω του υπολοιπου κινηματος ειναι η μονιμη εξωστρεφεια. Κι οσο οι φοιτητες εμεναν στις σχολες τους, τα πραγματα πηγαιναν.... καλα, δηλαδη, δεν γινοταν τιποτα κι ετσι δεν υπηρχαν "προστριβες". Αυτο εξαλλου επετρεπε ανετα, μεσα απο εναν ρηχο φραστικο ριζοσπαστισμο, σε διαφορους που σημερα σταυροκοπιουνται στο ακουσμα και μονο της λεξης "φρηκια", να υποστηριζουν ανετα τις πιο "εξτρεμιστικες" θεσεις.Φετος ομως τα πραγματα αλλαξαν. Οι φοιτητες βγηκαν στο δρομο, οποτε συναντησαν τους "σπεσιαλιστες" του δρομου.

Και η συναντηση που μακροπροθεσμα ειναι αποφασιστικη για τη δημιουργια ενος νεου επαναστατικου κινηματος, στην πρωτη φαση προκαλεσε ενα μικρο...σοκ: Και οδηγησε σε πολωση αποψεις και πρακτικες. Απο τη μια, η "φοιτητικη ταση" που το γενικο μεσο ορο της εκφραζει η Β'Πανελλαδικη, ετεινε να στραφει και παλι στο καβουκι της και αρα ΔΕΞΙΑ, γιατι το φοιτητικο κινημα δε μπορει πια να γυρισει πισω, και η αλλη, ΥΠΕΡΑΡΙΣΤΕΡΑ, με το να προβαλλει διαρκως και αφηρημενα τη συγκρουση, ασχετα με τις διαδικασιες και τους ρυθμους του μαζικου κινηματος, ταση που επετειναν και ορισμενοι "σπεσιαλιστες" της συγκρουσης που κινουνται στις παρυφες αυτου του χωρου. Μια τετοια κατασταση ηταν καταστροφικη γιατι σημαινει καθυστερηση του κινηματος και οδηγει τελικα σε απραξια και τα δυο ρευματα του κινηματος της αμφισβητησης.

Κι αυτο αποδειχτηκε περιτρανα στη συγκεντρωση της ΕΦΕΕ για το πανεπιστημιακο ασυλο. Απο τη μια, η δεξια ταση πηγε σπιτι της, αρνουμενη οποιαδηποτε πρωτοβουλια, απο την αλλη, η υπεραριστερα πηγε ν αυκτονησει εξω απο το πολυτεχνειο.

Και ειναι φανερο πως κατι τετοιο ειναι καταστροφικόγιά το νεο κινημα. Γιατι αυτο το κινημα εχει σημερα αναγκη τοσο απο το γενικοτερο κινημα της νεολαιας, οσο και απο την παραπερα αναπτυξη του φοιτητικου κινηματος. Γιατι το κινημα της νεολαιας-μαθητων, νεων εργαζομενων και ανεργων - ειναι γεννημα της ιδιας βασικης αντιθεσης που με αλλο τροπο και πιο ηπια εκφραζεται σημερα στο πανεπιστημιο.Ειναι γεννημα της ιδιας διαδικασιας εκσυγχρονισμου του κεφαλαιου που μεσα απο το εκπαιδευτικο συστημα απο τη μια αποδιωχνει χιλιαδες νεους και τους περιθωριοποιει - μεσα απο τις εξετασεις για το Λυκειο, τις εισαγωγικες, την εντατικοποιηση στα σχολεια - και απο την αλλη θελει να βαλει "ταξη" μεσα απο την εντατικοποιηση και τον 8Ι5 στο Πανεπιστημιο.Στο βαθμο φυσικα που αυτη η πολιτικη εκδηλωνεται με μεγαλυτερη βιαιοτητα στις εκπαιδευτικες βαθμιδες και τις κοινωνικες ταξεις ΠΡΙΝ απο το πανεπιστημιο, η αντιδραση αυτου του κομματιου της νεολαιας ειναι πιο ριζοσπαστικη και επομενως περισσοτερο συνολικη και απολυτη. Απο κει και το μισος εναντια στο κρατος και τους θεσμους του. Ετσι, θα ηταν αδυνατο να φανταστουμε οποιοδηποτε κινημα αμφισβητησης χωρις το μεγαλυτερο κομματι του, που ειναι αυτη ακριβως η νεολαια,και που σταδιακα επεκτεινει τον αγωνα της και μεσα σε κοινωνικους χωρους, στα σχολεια και τη γειτονια. Απο την αλλη,αυτο κινημα χρειαζεται, εχει αναγκη τη φοιτητικη ακρα αριστερα, εστω κι αν μεχρι σημερα ειναι περισσοτερο κλεισμενη στο καβουκι της και πιο "συνετη". Κι αυτο γιατι ο φοιτητικος χωρος εχει μεγαλυτερη δυνατοτητα συγκροτησης, ιδεολογικα και πολιτικα, μεγαλυτερη δυνατοτητα να λειτουργησει σαν πολος του νεου κινηματος και να σπασει την περιθωριακοτητα του.

τῶν ἀμυνόμενων. Σέ τί διαφέρουν ἄραγε οἱ ἀκροαριστεροί Φιλισταῖοι μας(ΠΠΣΠ,ΑΑΣΠΕ,ἀκόμα καί ἡ Β΄Πανελλαδικήπρός μεγάλη μας ἔκπληξη) πού ξαφνικά ἄρχισαν νά βγάζουνκραυγές ἀποτροπιασμοῦ μπροστάστό γεγονός, ὅτι πήραμε ξύλα(νάτοι,νάτοι,προβοκάτορες),ἀφοῦ πρῶτα οἱ κνίτες εἶχαν ἀνοίξει μέ γκλόμπς καμμιά εἰκοσαριά κεφάλια,

4. Η στρατιωτικη «νικη» της ΚΝΕ

Τήν τελευταία μέρα τοῦτριήμερου ἡ σύγκρουση κορυφώνεται στή διάρκεια τῆς πορείας ὅπου ἡ ΚΝΕ ἀναλαμβάνει νά"ὑλοποιήσει" τήν ἀπόφαση τῆς ΕΦΕΕ νά μήν πάρουν μέρος στή πορεία ὁρισμένες συγκεκριμένες δυνάμεις. Σημειωτέον,ὅτι αὐτό ἦταν γνωστό ἀπό πρίν ἀπό ὅλες τίς"ἀντιπολιτευόμε - νες"παρατάξεις τῆς ΕΦΕΕ, κι' ὡστόσο καμμιά τους δέ θεώρησε σημαντικό νά τό καταγγείλει.

Τἀπόγευμα μαζευόμαστε στά 'Εξάρχεια,γύρω στά 300 ἄτομα μέ τήν πρόθεση νά μή συμμετάσχουμε στήν πορεία- πανηγύρι τῆς ΕΦΕΕ, ἀλλά νά σταθοῦμε στά Χαυτεῖα φωνάζοντας τάσυνθηματα μας. Συγκεντρωνόμαστε ὅλοι κάτω ἀπό τέσσερα πανώ, μέ τά συνθήματα: "'Εξω ἡ ΚΝΕ ἡ νέα ΕΚΟΦ", "'Εμπρός στόδρόμο πού ἔφραξε ἡ ΕΦΕΕ","'Αγῶνες καί ὄχι πανηγύρια", "Κάτω ἡ κρατική τρομοκρατία".'Ο κόσμος πού ἔχει μαζευτεῖ προέρχεται κύρια ἀπό τίς ὁμάδες φοιτητῶν, ἀπό τούς αὐτόνομους μαθητές, ἄτομα πού δουλεύουν γύρω ἀπό τό περιοδικό "Ρήξη". ἀναοτικοί. "φρηκιά "

1975 : 500"προβοκατορες" αρχιζουν το Πολυτεχνειο

1979 : βγαινουν νεοι"προβοκατορες" για καινουργια Πολυτεχνεια

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ομαδα πρωτοβουλιας

(ω. τοῦ αἴσχους..),κ.λ.π."Ολοι αὐτοί δηλαδή πού ξυπνάνε τά δολοφονικά ἔνστικτα τῆς ΚΝΕ, καί τήν ἱερή ὀργή τῶνσοβαρῶν "μαρξιστῶν-λενινιστῶν"

'Αρχικά κατεβαίνουμε ἀπό τή Σολωμοῦ μαζί μέ τό μπλόκ τῆς Β΄Πανελλαδικῆς καί τῆς "'Επαναστατικῆς πτέρυγας τοῦ ΕΚΚΕ" καί μπαίνουμε στήν πορεία στήν Πατησίων. Δέν προλαβαίνουμε ὅμως νά σταθοῦμε καί τό σῆμα δίνεται στήν περιφρούρηση τῆς ΕΦΕΕ πού συγκεντρώνει ἀμέσως καμμιά διακοσαριά μπάτσους της, γιά νά μᾶς ἐπιτεθοῦν.'Η πρώτη ἐπίθεση ἀποκρούεται, ἡ ΚΝΕ παρόλη τή λύσσα της δέν κατορθώνει νά μᾶς διώξει.

'Ερχεται ὅμως ἡ σειρά ἄλλων ν'ἀνησυχήσουν, μιά καίτό μπλόκ μας ἀρχίζει νά παίρνει ἀνησυχητικές διαστάσεις."Ετσι ἡ Β΄Πανελλαδική μᾶς ζητάει νά φύγουμε ἀπό δίπλα της, καί μάλιστα ἕνας ἀπό τούς ἡγέτες της, πού δέν φαίνεται νά τοῦ λείπει τό χιοῦμορ,μᾶς δηλώνει ἀπερίφραστα, ὅτι, ἄν δέν φύγουμε ἀμέσως θά μᾶςδείρουν αὐτοί.. Τελικά φεύγουν αὐτοί καί ἡ παρουσία μας σ' αὐτό τό σημεῖο, ἀνάμεσα σέ δύο μπλόκ τῆς ΚΝΕ ἀρχίζει νά γίνεται προβληματική. Μετά ἀπό "διαπραγματεύσεις" μέ τήν ΚΝΕ, ἐπέρχεται συμφωνία νά ἀποχωρήσουμε ἀπό ἐκεῖ,χωρίςνά μᾶς πειράξουν.

Φεύγουμε καί προχωρᾶμε μέ συνθήματα πρός τήν Κάνιγγος καί ἀπό ἐκεῖ στά Χαυτεῖα πέφτοντας κυριολεκτικά σέ ποντικοπαγίδα. Πραγματικά, μόλις

Κι αυτο ειναι το νοημα της παρεμβασης στο Πολυτεχνειο και της αντιπαραθεσης με τους Κνιτες. Οτι προσπαθησε γυρω απο τις θεσεις αυτου του κινηματος να πραγματωσει μια ενοτητα αναμεσα στα δυο του συνθετικα στοιχεια, θελοντας,γυρω απο μια γενικη πολιτικη αντιπαραθεση, να ενοποιησει, εστω και σε μινιμουμ επιπεδο, αυτα τα δυο ρευματα του κινηματος, κοβοντας το δρομο τοσο σε μια πολιτικη παραιτησης και αδυναμιας, οσο και σε καθε λογικη της "συγκρουσης για τη συγκρουση". Και αποδειχτηκε οτι οταν υπαρχει μια πολιτικη πρωτοβουλια, αυτες οι δυο λογικες, που η μια τρεφει την αλλη μπορουν να εξουδετερωθουν. Γι αυτο και η προσπαθεια παρεμβασης στο Πολυτεχνειο ειχε σα στοχο να ξεπερασει αυτη την αντιθεση, που σε σχεση με την πλειοψηφια των ανθρωπωνΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΚΑΙΡΗ σαν ανταγωνιστικη τετοια. Και αν υπαρχει ενα κερδος απο το Πολυτεχνειο ειναι ακριβως αυτο. Το ξεπερασμα μεσα απο την πραξη ενος τετοιου ανταγωνιστικου διαφορισμου.Εστω για λιγες μερες. Και που προσφερει και τη σωστη απαντηση: Δεν ειναι δυνατο να υπαρξει κανενα μαζικο κινημα αμφισβητησης σε οποιοδηποτε χωρο, χωρις ενα γενικο κινημα αμφισβητησης. Και αντιστροφα, γενικο κινημα δε μπορει να υπαρξει αν δε ριζωνει σε μαζικους χωρους και δε σεβεται τους ρυθμους της εξελιξης του.

δ. Η οργανωση μιας παρεμβασης

Ειναι φανερο λοιπον οτι μετα το Πολυτεχνειο τα πραγματα αλλαξανε. Δεν ειναι δυνατο να συνεχισουμε οπως παλια.Σημερα πρεπει να οργανωσουμε την παρεμβαση μας στο πανεπιστημιο και γενικωτερα, γιατι διαφορετικα θα μεινουμε να φωναζουμε σαν πιο αριστεροι στις συνελευσεις " Κατω ο 815", ἤ να βρισκουμε την ευκαιρια καμιας συγκεντρωσης στο δρομογιά ν'αναφουμε καμμια φωτιτσα.

Ολες οι δυναμεις αναπροσαρμοζουν την παρεμβαση τους.Εμεις τι θα κανουμε αραγε;

Αυτο ηταν τουλαχιστον εκεινο που βγηκε απο το Πολυτεχνειο.

Κι αυτο μονο αξιζε τον κοπο. Πως ομως οργανωνεται μια τετοια παρεμβαση; Ποια μπορει να ειναι σημερα αυτη;Σε ποιο επιπεδο μπορουμε να συντονισουμε τις πραχτικες μας;

Ισως δε μπορουμε ακομα ν'απαντησουμε. Μπορουμε σιγουρα ομως να συζητησουμε. Γι αυτο βλεπουμε την αναγκη μιας συζητησης πανω στα συμπερασματα και τις προοπτικες του κινηματος.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗ ΝΟΜΙΚΗ, ΤΡΙΤΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, ΣΤΙΣ 6 μμ

Ομαδα πρωτοβουλιας φοιτητων

βγαίνουμε ἀπό τή Θεμιστοκλέους στήν Πανεπιστημίου, πέφτοῦμε πάνω σέ πέντε σειρές ἁλυσίδες τῆς ΚΝΕ-ΕΣΑΚ.Μέσα σέ πέντε λεπτά πάνω ἀπό 300 'ΕΣΑΚτζῆδες μᾶς κυκλώνουν ἀπό ὅλες τίς πλευρές, δίχως ν'ἀφήσουν τήν παραμικρή διέξοδο Παίρνοντας θάρρος ἀπό τό συντριπτικό σέ βάρος μας συσχετισμό δυνάμεων, οἱ ΕΣΑΚτζῆδες καί οἱ κνίτες πέφτουν ἐπάνω μας σάν ἀφιονισμένοιand ἀρχίζουν νά χτυπάνε μέ ξύλα ὅποιον βρίσκουν μπροστά τους τραυματίζοντας σοβαρά δεκάδες ἄτομα. Φυσικά καταφέρνουνε νά μᾶς διαλύσουν καί νά ἐπιβάλουν κατάσταση πολιορκίας σ'ὅλη τήν περιοχή.

5. Η πολιτικη τους ηττα

Αὐτή ὅμως ἡ "στρατιωτική νίκη"τους σφράγισε καί τήν πολιτική τους ἧττα πού ἄρχισε νά διαγράφεται ἤδη ἀπό ἐκείνη τή στιγμή. Γιατί τελικά, γιά νά μπορέσουν νά μᾶς κτυπήσουν, ἀναγκάστηκαν νά ἀπογυμνωθοῦν ἀπό κάθε ἰδεολογικό ἐπικάλυμμα καί νά χρησιμοποιήσουν ὅλη τή φασιστική τους βία, ν'ἀποκαλυφτοῦν σάν αὐτό πού εἶναι, μιά κατασταλτική ἀστυνομική δύναμη ἐνάντια στό κίνημα. Κι'αὐτότούς ἔκανε ν'ἀπομονωθοῦν ἀκόμακαί ἀπό τίς δυνάμεις πού θεωροῦσαν "συμμαχικές", ὅπως π.χ. ἡ ΠΑΣΠ, ἐνῶ τούς ἔφερε σέ ἀντίθεση μέ ἄλλους πού μέχρι ἐκείνη τή στιγμή κρατοῦσαν θέση οὐδετερότητας.

Έτσι, αὐτό τό τριήμερο, πού ἡ ΚΝΕ θέλησε νά τό μεταβάλει σέ ἐπίδειξη δύναμης,τόσο ἀπέναντι στή κυβέρνησηδείχνοντας της, ὅτι ἔχει τή δυνατότητα νά ἐλέγξει τό φοιτητικό κίνημα, ὅσο καί ἀπέναντι στό ΠΑΣΟΚ, κάνοντας του καθαρό, ὅτι δέν μπορεῖ νάπροχωρήσει χωρίς νά ὑπολογίζει τό ΚΚεξ, ἀποδείχτηκε μᾶλλον καταστροφικό γι'αὐτήν.Κι'αὐτό τόσο ἄμεσα, μέ τήν κατακραυγή πού ξεσήκωσαν οἱ ἀνεξέλεγκτες πιά καί ἀπό τάΐδια της τά στελέχη ἐπιδρομές τῶν κνίτικων ὁρδῶν, ὅσο καί πιό μακροπρόθεσμα μέ τή σταδιακή της ἀπομόνωση ἀπό τίς μάζες τῶν φοιτητῶν, πού δέν φαίνονται νά ἐκτιμοῦν αὐτό τό συνδιασμό φασιστικῆς βίας ἀπέναντι στους "ἀντιφρονοῦντες", καί ξεπουλητικῆς ταχτικῆς σέ σχέση μέ τά φοιτητικά προβλήματα(νόμος 815, ἐντατικοποίηση σπουδῶν,κ.λ.π.).

Ἀπό τήν ἄλλη, φάνηκε πόσο ἀναγκαία ἦταν μιά παρέμβαση-ἀντιπαράθεση μέ τό πανηγύρι τῆς ΚΝΕ στό Πολυτεχνεῖο, πού ἀκριβῶς θά μποροῦσε νά δράσει καταλυτικά ἀποκαλύπτοντας τίς ἀντιθέσεις πού διαπερνάνε τό χῶρο τῶν φοιτητῶν καί γενικότερα τῆς νεολαίας, καί νά συσπειρώσει ἕνα χῶρο, πού ἀμφισβητεῖ ὅλο καί περισσότερο τήν πολιτική τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας, πράγμα πού ἔγινε ἀλλά μόνο μέχρι ἕνα βαθμό καί μάλιστα πολύ περιορισμένο. Κι'αὐτό γιατί ταυτόχρονα φάνηκαν τά ὅρια αὐτοῦ τοῦ κινήματος: δηλαδή ἡ ἔλλειψηκαί τῆς πιό στοιχειώδους ὀργάνωσης του, ἡ ἀπουσία καίτῶν παραμικρῶν ἐπιπέδων συζήτησης καί ἄρα διαμόρφωσης μιᾶς κάποιας ἑνιαίας ἰδεολογικο-πολιτικῆς ἀντίληψης τοῦ ἀφαιροῦν τή δυνατότητα νά συγκροτηθεῖ σά δύναμη καί ἐναλλακτική λύση ἀπέναντι τόσο στή ρεφορμιστική ἡγεσία τῆς ΕΦΕΕ ὅσο καί στίς δυνάμεις τῆς λεγόμενης ἄκρας ἀριστερᾶς, πού ὅμως δέν μποροῦν νά ξεφύγουν ἀπό τό ρόλο τους, σάν ἀξιωματική ἀντιπολίτευση τῆς ΕΦΕΕ.

25 Νοέμβρη

ΤΑ «ΦΡΗΚΙΑ»

῞Ενα φάσμα πλανιέται πάνω ἀπό τίς μαζικές κινητοποιήσεις τοῦ "χώρου". Τό φάσμα τῶν ... "φρηκιῶν".

Σέ κάθε νέα κινητοποίηση ἤ συγκέντρωση ὅλοι σκέφτονται: κι ἄν ἐπέμβουν τά φρηκιά τί θά γίνει; Πῶς θά μπορέσουμε νά ἀντιμετωπίσουμε τήν ἐπέμβασή τους; Τήν τάση τους γιά ἄμεση σύγκρουση μέ τό κράτος, τά "ἐξτρεμιστικά" τους συνθήματα; Καί ὁ καθένας κάνει τήν ἐπιλογή του. Πού φτάνει μέχρι τήν ἀπόρριψη κινητοποιήσεων ἀπό τό φόβο παρέμβασης τῶν φρηκιῶν.

Ταυτόχρονα ὅμως, ἐκτός ἀπό ὅσους τούς ἀντιμετωπίζουν μέ τό μόνιμο ὑβρεολόγιο, "ἀλῆτες", "χαπάκηδες", "μαστουρωμένοι", κλπ., δέν ἔχει ὑπάρξει ποτέ μιά πολιτική ἀντιμετώπισής τους, κατανόησης τοῦ φαινόμενου καί τοῦ ρεύματος πού ἀποτελοῦν. Αὐτή ἡ κατάσταση ὁδηγεῖ ἐξάλλου σέ μυθοποίηση. Μυθοποίηση πού τείνει νά τά φορτώνει ὅλα σ'αὐτούς γιά ὁτιδήποτε στραβό ἤ "ἐξτρεμιστικό" γίνεται, μυθοποίηση πού ἀπό τή μιά διογκώνει καί ἀπό τήν ἄλλη ὑποτιμάει αὐτή τήν πραγματικότητα. Διόγκωση μέσα ἀπ'αὐτή τή μυθική ἀναφορά στά "φρηκιά", ὑποτίμηση μέσα ἀπό τόν περιορισμό τοῦ φαινόμενου σέ μερικές δεκάδες νεολαίους πού περνᾶνε ἀπό τά 'Εξάρχεια ἐνῶ πρόκειται γιά ἕνα πολύ πλατύτερο κοινωνικό φαινόμενο.

Α. ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ

Τό "φρηκιό" δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἡ πρώτη ἐμφάνιση, μέσα στίς συνθῆκες τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, τοῦ λεγόμενου "κοινωνικοῦ προλεταρίου", δηλαδή ἑνός νέου, δίχως δουλειά, πεταγμένου ἔξω ἀπό τό ἐκπαιδευτικό σύστημα ἤ ἀκόμα στίς παρυφές του, πού ἔρχεται σέ βίαιη σύγκρουση μέ ὅλους τούς θεσμούς τῆς σύγχρονης καπιταλιστικῆς κοινωνίας, σχολειό, οἰκογένεια καί κράτος. Αὐτό τό φαινόμενο τῆς αὐξανόμενης προλεταριοποίησης καί ἀνεργίας τῶν νέων πού, γιά παράδειγμα, στήν 'Ιταλία τό 1977 ἔδωσε ὁλόκληρα κινήματα ἀμφισβήτησης πού συντάραξαν τόν καπιταλιστικό κόσμο, φτάνουν καθυστερημένα καί σέ μᾶς, καί ἀκόμα σέ μικρότερη κλίμακα καί γι'αὐτό ἀκόμα πιό περιθωριακό.

Χαρακτηριστικά αὐτῆς τῆς νεολαίας εἶναι ἡ ἐγκατάλειψη τοῦ σπιτιοῦ καί τῆς οἰκογένειας, σέ μόνιμη ἤ διαρκῶς ἐπαναλαμβανόμενη βάση, ἡ ὁλοκληρωτική καί ἀπόλυτη ἄρνηση τῶν θεσμῶν, ἀκόμα καί ἐκείνων τῶν θεσμῶν πού θέλουν, ὑποτίθεται, νά ἀντιπαρατεθοῦν στό κράτος, κόμμα, συνδικάτα, κλπ.

Καί ὁ τρόπος ἔκφρασης αὐτῆς τῆς ἄρνησης εἶναι βίαιος, ὁλοκληρωτικός, "ἀντιεξουσιαστικός".

Στήν 'Ελλάδα, πού ἀκόμα ἡ ἀνεργία τῶν νέων δέν ἔχει προχωρήσει πάρα πολύ καί ἀκόμα τά Πανεπιστήμια ἐξακολουθοῦν σχετικά νά διαμορφώνουν μιά κάποια ἐλίτ (τό ἐκπαιδευτικό σύστημα δημιουργεῖ τούς "κοινωνικούς προλεταρίους" πρίν καί στήν εἴσοδο τοῦ Πανεπιστήμιου, ὄχι μέσα σ'αὐτό), ἡ προλεταριοποίηση τῶν νεολαίων δέν ἔχει πάρει ἀκόμα μιά τόσο μαζική ἔκταση καί ἐκδηλώνεται βασικά στούς πολύ νέους, μέχρι τά 18-19 χρόνια. Εἶναι τό γέννημα τῆς "ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης", τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων στά Λύκεια, τῆς ἐντατικοποίησης, τῶν εἰσαγωγικῶν στά Πανεπιστήμια.

Αὐτή ἡ κατάσταση στήν 'Ελλάδα τοῦ φαινόμενου "κοινωνικός προλετάριος", πού διαπερνάει ὅλες τίς χῶρες τοῦ ἀναπτυγμένου καπιταλισμοῦ, δίνει καί τήν ἰδιαιτερότητά του. Τό ὅτι δηλαδή, ἀκριβῶς ἀπό τή φύση του, δέν εἶναι δυνατό, γιά τήν ὥρα τουλάχιστον, νά διαμορφωθεῖ σέ ἰδιαίτερο πολιτικό ρεῦμα, μέ διαμορφωμένες ἀπόψεις καί πραχτική, ἀλλά παίρνει πολιτικά τή μορφή τῶν φρηκιῶν. Δηλαδή μιᾶς κοινωνικῆς πραγματικότητας νεολαίων χωρίς ἄλλο ἰδιαίτερο πολιτικό καθορισμό πέρα ἀπό τήν ἀντιεξουσιαστική λογική, τήν ἄρνηση τοῦ κράτους, τή θέληση τῆς κοινοτικῆς ζωῆς, τή θέληση"ἀλλαγῆς", "ἐδῶ καί τώρα".

Μήπως λοιπόν πρόκειται γιά ὁρισμένους καί μόνο"τύπους" τῶν 'Εξαρχείων; ΟΧΙ, σέ καμιά περίπτωση. Πρόκειται γιά ἕνα κοινωνικό φαινόμενο, μέ πραγματικές ρίζες στήν σημερινή πραγματικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ, ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΕΥΡΥΝΕΤΑΙ ΑΔΙΑΚΟΠΑ. Πρόκειται γιά χιλιάδες νεολαίους, πού ἀποτελοῦν τόν προπομπό δεκάδων ἤ καί ἑκατοντάδων χιλιάδων. Δέ βρίσκονται σέ μιά "πλατεία", ἀλλά σέ δεκάδες καί ἑκατοντάδες, στά σχολειά, στίς γειτονιές. Βρίσκονται σέ ὅλες τίς ψευτο-δουλειές -μοίρασμα διαφημιστικῶν, ἀφισοκολλήσεις, μεταφορές, λαχαναγορά, κλπ.- δουλεύουν συχνά-πυκνά στήν οἰκοδομή, σέ μαύρη δουλειά, ἀκόμα καί σέ ἐργοστάσια, γιά ἕνα κάποιο διάστημα, δουλεύουν στά σταφύλια στήν Κρήτη, μπαρκάρουν σέ καράβια, θέλοντας νά δραπετεύσουν ἀπό μιά μίζερη ζωή καί τό στρατό. Βρίσκονται σέ ὅλες τίς "κατώτερες" καί κακοπληρωμένες δουλειές πού δίνει ἡ καπιταλιστική κοινωνία. Καί προπαντός βρίσκονται στά σχολειά καί τή γειτονιά. Δέν πρόκειται δηλαδή γιά μερικούς "περιθωριακούς", ὅπως φαντάζονται οἱ "συνετοί μαρξιστές-λενινιστές", ἀλλά γιά ἕνα ὁλόκληρο ΣΤΡΩΜΑ τῆς νεολαίας πού δέ μπορεῖ καί δέν πρέπει νά ταυτίζεται μέ μερικούς "γραφικούς" ἐκπροσώπους της. ῞Οταν λέμε λοιπόν ἀποδιωγμένοι ἀπό τό σχολειό ἤ τήν οἰκογένεια, αὐτό δέ σημαίνει ὅτι ἔχουν πάψει νά λειτουργοῦν μέσα

σ'αὐτά ἀλλά ὅτι δέν τά ἀποδέχονται πιά, δέν τούς λένε τίποτε. Τό ἴδιο ἰσχύει καί μέ τή δουλειά.

Ὅσοι λοιπόν πιστεύουν ὅτι μέ ξόρκια θά τούς ἐξαφανίσουν, κάνουν μεγάλο λάθος γιατί αὐτό τό φαινόμενο θά ξεπηδάει διαρκῶς μπροστά τους.

Καί φυσικά δέν πρόκειται γιά "φρηκιά πολυτελείας", δέν πρόκειται γιά κολωνακιῶτες μιμητές τῶν πάνκς, ὅσο καί ἄν θέλουν νά τούς ξορκίζουν οἱ διάφοροι "ἐχέφρονες". Πρόκειται γιά παιδιά, στήν πλειοψηφία τους ἀπό λαϊκά στρώματα, προλεταριακά καί κατώτερα μικροαστικά, χωρίς προοπτικές μέσα σ'αὐτό τό καθεστώς καί μέ αὐθεντικό μῖσος ἐνάντιά του.

Αὐτή ἡ ταξική τους φύση, ὅπως καί ἡ πραγματικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους -δηλαδή ὁ ἔντονα καταπιεστικός του χαρακτήρας- δίνει στά φρηκιά τήν ἰδιαιτερότητά τους,δηλαδή τήν πολιτικοποίηση. Στήν Ἑλλάδα αὐτή ἡ νεολαία δέν πρόκειται νά ἐκφραστεῖ μέ τό "βουδισμό", τά "παιδιά τοῦ Χριστοῦ" καί ἄλλα τέτοια. Ἐκφράζεται μέ τήν πολιτική καί κοινωνική κριτική.

Β. Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥΣ

Αὐτή ἡ νεολαία εἶναι σαφῶς ἀντικαπιταλιστική. Ὅμως, ὅπως εἶναι φυσικό, ἐπειδή ἀντιμετωπίζει τόν καπιταλισμό σ'αὐτό τό ἐπίπεδο πού λέμε ἐποικοδόμημα, σχολειό, οἰκογένεια, ἀστυνομία, κράτος γενικότερα,ἡ ἰδεολογία της εἶναι ταυτόχρονα ἔντονα ἀντιαυταρχική. Πρόκειται δηλαδή γιά μιά νεολαία μέ "ἀντικαπιταλιστική-ἀντιαυταρχική" ἰδεολογία. Ἄρα τό κέντρο βάρους τῆς πραχτικῆς της πέφτει στήν κριτική ὄχι τῶν παραγωγικῶν σχέσεων τοῦ συστήματος ἀλλά τοῦ συνολικοῦ ἐποικοδομήματος καί τῶν σχέσεων ἐξουσίας.

Ἀπό τή φύση τους σάν "κοινωνικοί προλετάριοι", ὅπως καί ἀπό τήν ἀστάθειά τους σέ ὁποιοδήποτε μαζικό χῶρο βγαίνει ἕνα δεύτερο ἰδεολογικό τους στοιχεῖο. Τό ὅτι τήν ἀντιπαράθεση τή βλέπουν γενική, μέ τό κράτος καί τούς θεσμούς τοῦ συστήματος γενικά, γι' αὐτό καί ὁ κύριος χῶρος παρέμβασής τους εἶναι ὁ "δρόμος".

Μέσα σέ μιά κοινωνία ἀποξένωσης,καταδιωγμένοι ἀπό τό σχολειό, τό μπάτσο, τήν οἰκογένεια, αὐτοί οἱ νέοι ψάχνουν ἕνα δικό τους σημεῖο ἀναφορᾶς, μιά δική τους κοινωνική ὁμάδα μέσα στήν ὁποία νά ἐκφραστοῦν. Καί ἐπειδή ἡ ἰδεολογία τους εἶναι ριζική, καί δέ λειτουργοῦν ὀργανικά μέσα σέ κάποιο χῶρο,γι'αὐτό καί αὐτή τήν ὁμάδα δέ μποροῦν νά τήν δοῦν σά μιά πολιτική ὀργάνωση ἤ κόμμα, ἔξω ἀπότήν ὑπόλοιπη ζωή τους, ἀλλά σά μιά ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ,δηλαδή μιά ὁμάδα ζωῆς καί κοινωνικῆς πραχτικῆς ταυτόχρονα. Γι'αὐτό τείνουν νά αὐξάνονται τά κοινόβια καί οἱ κοινωνικο-πολιτικές ὁμάδες τῶν νεολαίων.

Ἡ ἄρνηση τῆς διαμεσολάβησης. Ἡ πολιτική πραχτική, μέχρι σήμερα τουλάχιστο, στηρίζεται στό διαχωρισμό ἰδιωτικοῦ καί δημόσιου, διευθυνόμενων καί διευθυνόντων. Ἡ ἰδεολογία τῶν "κοινωνικῶν προλετάριων" ἀρνεῖται μιά τέτοια πολιτική, ἀρνεῖται μιά ὁποιαδήποτε διαμεσολάβηση καί ἀντιπροσώπευση,στηρίζεταιστήν ἄμεση δημοκρατία, ἔστω καί στίς πιό παιδαριώδεις μορφές της.

Ἀπό ἐκεῖ βγαίνει ἡ θέληση γιά ἀμεσότητα. "Ἄμεση δράση", "ἄμεσες ἀποφάσεις", ἄρνηση τῆς θεωρίας σά συσσωρευμένης σέ εἰδικούς,κλπ.

Αὐτά τά ἰδεολογικά χαρακτηριστικά, πού ἐκφράζονται σ'ὅλο τόν τρόπο ζωῆς καί παρέμβασης αὐτῆς τῆς νεολαίας, ΣΥΜΒΑΔΙΖΟΥΝ μέ τίς ἰδεολογικές καί πολιτικές κατευθύνσεις ἑνός ὁποιουδήποτε κινήματος στίς μέρες μας. Ἡ κριτική τῆς πολιτικῆς ὅπως ἔχει ὑπάρξει μέχρι σήμερα, ἡ ἄρνηση τῶν ἀντιπροσωπεύσεων, ἡ θέληση γιά ἀμεσότητα, γιά ξεπέρασμα τοῦ διαχωρισμοῦ ἰδιωτικοῦ-δημόσιου, χαρακτηρίζουν, ἔστω κι ἄν εἶναι σέ ἄλλο βαθμό καί διαφορετικά διαρθρωμένη, τήν ἰδεολογία ὅλου τοῦ σύγχρονου ἐπαναστατικοῦ κινήματος.

Φυσικά αὐτό δέ σημαίνει ὅτι ἡ ἰδεολογία αὐτῆς τῆς νεολαίας ταυτίζεται ἀπόλυτα μ'αὐτό πού θά λέγαμε "προλεταριακή ἰδεολογία". Καί αὐτό εἶναι καθαρό ἀπό τήν ἴδια της τή φύση, τήν ἴδια τή φύση τῆς ἰδεολογίας της. Τό ὅτι δηλαδή ἡ ἀμεσότητα, ὅπως τή βλέπουν αὐτοί οἱ νέοι, εἶναι συχνά σέ ΑΝΤΙΦΑΣΗ μέ μιά μακρόχρονη πολιτική πραχτική, αὐτό εἶναι ἕνα γεγονός πού δέ χωράει ἀμφισβήτηση. Εἶναι σίγουρο πώς τό καπιταλιστικό καθεστώς δέ γκρεμίζεται "ἐδῶ καί τώρα", καί αὐτό μπορεῖ νά ὁδηγήσει ὄχι μόνο σέ ἀπογοητεύσεις ἀλλά καί σέ ἀντιθέσεις μέ τό ὑπόλοιπο κίνημα. Ἀκόμα, αὐτή ἡ ἰδεολογική φύση τους ὁδηγεῖ συχνά στήν ἄρνηση τῆς ὀργανωμένης πραχτικῆς, καί ἄρα,ἀπό ἕνα σημεῖο καί μετά, σέ ἧττες. Ἄν ὅμως αὐτά τά στοιχεῖα κάνουν πολύ δύσκολη μιά ὀργάνωση αὐτῆς τῆς νεολαίας καί μόνο, καί δημιουργοῦν ἀντιθέσεις μέσα σέ μιά πραχτική,ὡστόσο δέν ἀναιροῦν τό γεγονός ὅτι πρόκειται

γιά ἀντιθέσεις πού δέν εἶναι ἀνταγωνιστικές, καί πώς ΣΗΜΕΡΑ αὐτή ἡ νεολαία ἀποτελεῖ ἕνα δυναμίτη στά θεμέλια τοῦ συστήματος. Ὅσο γιά τήν καθαρή "προλεταριακή ἰδεολογία" (συνήθως τῶν...φοιτητῶν), δέν ἀποτελεῖ σήμερα παρά τό κάλυμα τοῦ χειρότερου συντηρητισμοῦ.

Γ. ΤΟ «ΚΥΝΗΓΙ» ΤΩΝ ΜΑΓΙΣΣΩΝ»

Ἐνάντια σ'αὐτή τή νεολαία ἔχει ἐξαπολυθεῖ ἕνας ὁλόκληρος διωγμός ἀπό τό κράτος καί τούς λακέδες του. Ἀστυνομία,δικαστήρια,σχολειά, οἰκογένεια τούς κυνηγᾶνε ἀδιάκοπα.Σ'ὅλες τίς πλατεῖες τά βράδυα η ἀστυνομία στή-

ζει παγάνα. Στά σχολειά τούς ἀποβάλλουν ἤ προσπαθοῦν μέ ὁποιοδήποτε τρόπο νά τούς πετάξουν ἔξω. Ὁ τύπος καί οἱ κοντυλοφόροι του μιλᾶνε γιά"ἀλῆτες".

Ἕνα πραγματικό"κυνήγι τῶν μαγισσῶν" ἔχει ἐξαπολυθεῖ ἐνάντια στά"παιδιά μέ τά μαλλιά κ' μέ τά μαῦρα ροῦχα". Καί δέν περιορίζεται ἐκεῖ. Τό σύστημα ἔχει καί μιά μακροπρόθεσμη στρατηγική. Μπρός στό ἀδιέξοδο αὐτῆς τῆς νεολαίας, πού ἀκριβῶς στηρίζεται στό ὅτι "ἐδῶ καί τώρα" δέν ἀλλάζει τό σύστημα, προσπαθεῖ νά προσφέρει ἕνα σύνολο ἀπό "διεξόδους"περιθωριοποίησης καί ἀπολιτικοποίησης. Ναρκωτικά, ἀνατολικές "θρησκεῖες", καί ὅτι ἄλλο μέσο βρεθεῖ χρησιμοποιοῦνται γι'αὐτό τό στόχο. Κάθε προσπάθεια ἀποξένωσης αὐτῆς τῆς νεολαίας ἀπό κάθε στοιχεῖο σκέψης καί κοινωνικῆς συμμετοχῆς χρησιμοποιεῖται καί θά χρησιμοποιηθεῖ.

Δέν εἶναι τυχαῖο τό ἀνάλογο φαινόμενο πού ἐμφανίστηκε στήν Ἰταλία, ὅπου φασίστες καί ἀστυνομία ἔκαναν ὅτι μποροῦσαν γιά νά διοχετεύσουν ἡρωΐνη καί "χαπάκια" μέσα σ'αὐτή τή νεολαία, καί τό ὅτι τό κίνημα ἔκανε τεράστιες καμπάνιες καί ἐπιθέσεις σέ ἐμπόρους ναρκωτικῶν.

Κι'ἀπέναντι σ'αὐτή τήν ἐπίθεση τοῦ κράτους, τί ἀπαντάει ἡ "ἀριστερά" ;

Φυσικά τό ΚΚεξ, σάν τό μοντέλλο τοῦ κρατισμοῦ καί τῆς ἐκπροσώπησης τοῦ "νοικοκύρη" κάνει ὅτι μπορεῖ γιά νά συμβάλλει σ'αὐτή τήν πολιτική τοῦ κράτους, κατηγορώντας το μάλιστα ὅτι δέν εἶναι ἀρκετά ἀποφασιστικό !

Ἀλλά καί ἡ λεγόμενη "ἄκρα ἀριστερά", αὐτοί οἱ βαλκάνιοι νοικοκυραῖοι πού ἀντί γιά κουστουμάκι φορᾶνε τζάκετ, δέν ἔχει στήν οὐσία διαφορετική στάση. Καί μάλιστα, ὅπως φάνηκε γιά μιά ἀκόμα φορά στό Πολυτεχνεῖο, συμβάλλουν κι αὐτοί στό ἴδιο πολιτικό παιγνίδι, δηλαδή τήν προσπάθεια περιθωριοποίησης αὐτῶν τῶν νέων.

Γιατί κι αὐτοί μιλᾶνε γιά "ἀλῆτες", "πρεζάκηδες", "χαφιέδες" καί ἄλλα διάφορα. Δηλαδή μπροστά στό φόβο τους ἀπέναντι στά φρηκιά, πού "ἔρχονται καί τούς τή χαλᾶνε" καί τήν "φρηκοποίηση" τῶν ἴδιων τῶν μελῶν τους, τό ὅτι δηλαδή παρόμοιες ἀπόψεις καί συμπεριφορές τούς κάνουνε καί ἄμεση ὀργανωτική "ζημιά",ἀντιδροῦνε μέ τήν ἴδια μικροαστική - φασιστοειδή λογική : νά πετάξουμε ἔξω τά φρηκιά. Ποῦ ἐννοοῦνε "ἔξω" οἱ ἄνθρωποι εἶναι φανερό. "Ἔξω ἀπό τό κίνημα", πού τό θεωροῦνε χωράφι τους. Δηλαδή, σ'αὐτό συμβαδίζουν μέ τήν πολιτική τοῦ κράτους καί τοῦ ΚΚεξ. Αὐτή ἡ νεολαία πού πολιτικοποιεῖται "ἀνορθόδοξα" θά πρέπει νά κοπεῖ ἀπό τήν πολιτική πρακτική.

Μά θά πεῖ κανείς: " Καί σεῖς ἀπό τή "ΡΗΞΗ" ἔχετε ἔρθει πολλές φορές σέ ἀντίθεση μέ τά φρηκιά". ΝΑΙ, καί πιθανά αὐτό θά ξαναγίνει καί στό μέλλον. Ὅμως τυχαίνει νά μήν θεωροῦμε πώς ὅποιος δέν συμφωνεῖ μαζί μας "εἶναι ἔξω ἀπό τό κίνημα", ἤ "πρέπει νά βρεθεῖ ἔξω" ὅπως καί οι ἀντιθέσεις μας ποτέ δέν ἦταν μέ τήν ἴδια αὐτή τήν ἐξεγερμένη νεολαία,ἀλλά πολύ περισσότερο μέ διάφορους "ἡγέτες",πού προσπαθοῦν νά τραβήξουν στά ἄκρα ὁρισμένες λαθεμένες ἤ ἄκαιρες ἀντιδράσεις τους.

Καί κάτι ἀκόμα. θά εἵμαστε ἐπιπλέον κρετίνοι ἄν πιστεύουμε ὅτι στή σημερινή φάση εἶναι δυνατό νά ὑπάρξει ἕνα ὁποιοδήποτε σχετικά μαζικό κίνημα τῆς ἄκρας ἀριστερας χωρίς τή συμμετοχή καί τή συνεισφορά τῆς νεολαίας. Η κρίση τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας σήμερα ἐκφράζεται ΒΑΣΙΚΑ σάν κρίση στό χῶρο τῆς νεολαίας. Κι'αὐτό τό λέμε καί δουλεύουμε πρός τά κεῖ ἐδῶ καί δυό - τρία χρόνια. Ἐπομένως δέν πρόκειται νά πέσουμε στήν παγίδα τοῦ κράτους καί τοῦ ΚΚεξ πού προσπαθοῦν νά διαχωρίσουν τούς "καλούς" ἀπό τούς "ἄγριους" ἀριστεριστές. Στό χῶρο τῆς νεολαίας ἡ ἐξέγερση βγῆκε μ'αὐτό τόν τρόπο, σ'ἕνα βαθμό καί μεῖς τό βλέπουμε σάν θετικό, καί σκοπεύουμε ὄχι στήν περιθωριοποίηση αὐτοῦ τοῦ κινήματος, ἀλλά στη παραπέρα ἔνταξή του στό κίνημα, καί τό ξεπέρασμα τῶν ἀδυναμιῶν του.

Δ. ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Εἶναι φανερό πώς ἕνα μαζικό κίνημα νεολαίας δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει χωρίς τή συμμετοχή καί τόν ἐνεργό ρόλο τῆς προλεταριοποιημένης νεολαίας, πού τῆς ἔδωσαν τό ὄνομα "φρηκιά.

Ἀπέναντι σ'αὐτούς,οἱ "ἀριστεριστές" μας, πού ὡς γνωστό εἶναι ἄνθρωποι πού ὑποστηρίζουν τίς πιό ριζοσπαστικές θέσεις γιά τίς ξένες ἤ τίς παλιότερες ἐπαναστάσεις, καί τίς πιό συντηρητικές γιά τή δική μας, ἔχουν μιά στάση νοικοκύρη. Τούς ἀρέσει πάρα πολύ ὅταν διαβάζουν Μάο νά τονίζουν τήν ριζοσπαστικότητά του. Ἔτσι ἐκθειάζουν τήν εἰσήγηση τοῦ Μάο στήν ἡγεσία τοῦ κόμματος τό 1927 σχετικά μέ τό ἀγροτικό ζήτημα, ἐκεῖ πού ὁ Μάο ὑποστηρίζει τούς ἀγρότες ἔστω κι ἄν ἔκαναν "ἀγριότητες" καί τονίζει πώς "ἡ ἐπανάσταση εἶναι μιά πράξη βίας...καί ὄχι μιά χοροεσπερίδα", ἀπέναντι στήν ἡγεσία τοῦ κόμματος πού φώναζε για ἀγριότητες τῶν ἀγροτῶν. Ὅμως ὅταν ἐδῶ δέν πρόκειται γιά ἀγρότες ἀλλά γιά ἐξεγερμένους νεολαίους , φωνάζουνε οἱ ἴδιοι γιά "ἀγριότητες".

Κι ἀκόμα περισσότερο ἰσχύει γιά κείνους πού ὅλο φωνάζανε γιά "κίνημα νεολαίας", ἀλλα ὅταν τό βλέπουν τέτοιο πού εἶναι, παίρνουν δρόμο. Γιατί τό ἐπαναστατικό κίνημα δέν εἶναι μιά ὡραία ἱστοριούλα, πού τήν διηγοῦνται μεταξύ τους καλοαναθρεμένοι γόνοι τῶν μεσαίων τάξεων, εἶναι κάτι τό ἄνισο, ἀντιφατικό,κ' "ἄγριο". Καί τό πρόβλημα πού μπαίνει εἶναι πώς αὐτοί οἱ νέοι προλετάριοι, πού μετά ἀπό λίγα χρόνια θά εἶναι οἱ προλετάριοι τῶν ἐργοστάσιων (αὐτοί κι ὄχι διάφοροι καλοί φοι-

τητές), πώς θά μπορέσουν νά έκφραστοῦν δλο καί πιό όλοκληρωμένα, θά μπορέσουν νά πάρουν τό λόγο, πού τούς τόν άφαιροῦν δλοι, καί νά ένταχτοῦν μέσα στό κίνημα περισσότερο όργανικά, σέ πιό μακρόχρονη βάση. Κι αὐτό θά γίνει καί μέ τήν άντιπαράθεση μαζί τους. Δέν θἆναι μονόδρομος, οὔτε κάτι τό άπλό.

Γιατί σίγουρα αὐτή ή νεολαία εἶναι ξεκρέμαστη, σίγουρα τείνει νά άντικαθιστᾶ όποιαδήποτε σκέψη μέ τήν ἄμεση φράση. Άλλά πιστεύουμε, δτι μαθαίνοντας άπό τίς έμπειρίες της θά προχωρήσει(τουλάχιστο ενα κομμάτι της). Κι αὐτό φάνηκε καί στό Πολυτεχνεῖο, δπου μπρός στά προβλήματα πού άντιμτώπιζε μιά παρουσία μας έκεῖ λόγω τῶν Κνιτῶν, άποδέχτηκαν ἕνα μινιμουμ όργάνωσης - άλυσίδες, δχι άτομικές ένέργειες κλπ. Εἶναι φανερό πώς δυό κατευθύνσεις μπορεῖ καί πρέπει νἆχει ή άνάπτυξη αὐτοῦ τοῦ νεολαιΐστικου κινήματος.

α) Τήν όργάνωση συγκεκριμένων πρωτοβουλιῶν σέ γενικό έπίπεδο, πού νά έντάσσουν όργανικά κι ὑπεύθυνα αὐτούς τούς νέους στό κίνημα. Μόνο ἔτσι κι δχι μέ τήν άπομάκρυνση μποροῦν νά ξεπεραστοῦν τά στοιχεῖα άνευθυνότητας πού ὑπάρχουν καί πού βγαίνουν τόσο άπό άπειρία δσο καί άπό ίδεολογικά χαρακτηριστικά.

β) Μέ τήν προώθηση τῆς παρέμβασης σέ κάθε χῶρο, γειτονιά, σχολειό, πολιτιστικό έπίπεδο, ἔτσι πού νά μποροῦν αὐτοί οί νέοι νά έκφράσουν τήν άντίθεσή τους μέ τό σύστημα τό ἴδιο ριζοσπαστικά άλλά πιό όργανωμένα, δημιουργώντας ταυτόχρονα μέσα άπό τέτοιους πυρῆνες δουλειᾶς καί έκείνους τούς άπαραίτητους κοινωνικοπολιτικούς καί πολιτιστικούς πυρῆνες κοινῆς ζωῆς καί πάλης.

Πολλοί μᾶς λένε, ίδιαίτερα μετά τό Πολυτεχνεῖο: "Εἴσαστε μέ τά φρηκιά".

Έμεῖς πᾶμε πιό πέρα αὐτό τό ζήτημα. Κανείς μπορεῖ νἆναι μ'αὐτούς τούς νέους, νά τούς ὑπερσπίζει νά μαθαίνει άπ'αὐτούς(ναί, νά μαθαίνει.) ή νἆναι ένάντιά τους, μέ τό κράτος, μέ τό ΚΚεξ. Δέν ὑπάρχει ένδιάμεση λύση. Καί μεῖς φυσικά δέν θέλουμε νἆμαστε μέ τό κράτος οὔτε μέ τό ΚΚεξ.

Άρχή μας εἶναι νά ὑπερασπίζουμε δσους έξεγείρονται άληθινά ένάντια στό καθεστώς, ἔστω κι ἄν συχνά δέν βαδίζουμε μαζί. Μέ τήν έξεγερμένη νεολαία νομίζουμε δτι σέ πολλά πράγματα μποροῦμε νά βαδίσουμε μαζί.

Ἂν αὔριο τά πράγματα προχωρήσουν καί διαμορφωθοῦν ἄλλα ρεύματα μέσα της, τά ξαναλέμε. Στό μεταξύ δέν παίρνουμε τίς έπιθυμίες μας γιά πραγματικότητα

23 Νοέμβρη 1979

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΙΤΙΣΗ

Λεσχη χωρις κουπονια - σκουληκια και αμπαρες

Τό δικαίωμα στό ἐλεύθερο καί καλύτερο φαΐ, δικαίωμα γιά ὅλους τούς φοιτητές, μέ τήν κατάργηση τοῦ ἐξευτελιστικοῦ κουπονιοῦ καί ὅλης τῆς διαδικασίας ἔκδοσής του (χαρτί ἀπορίας - παπάς χωριοῦ - νομάρχης κλπ.) ἦταν ἕνα αἴτημα ἐδῶ καί χρόνια πού πιανόταν ὅμως μειοψηφικά. Δηλ. φοιτητές ἀρκετοί ἀλλά ἀτομικά ἀρνιόντουσαν νά βγάλουν ἤ νά δείξουν κουπόνι στόν ἔλεγχο, ἔμπαιναν κι ἔτρωγαν χωρίς αὐτό, πετοῦσαν τούς δίσκους ὅταν σκουλήκια ἤ ἀγνώστου προέλευσης ἀντικείμενα φαρεύονταν μέσα ἀπ' τά φαγητά. Σέ κάθε φασαρία, ὁ κόσμος ἀγανακτισμένος ἔκανε συνελεύσεις μέσ' τή λέσχη, χωρίς ὅμως νά μπορεῖ νά ἐκφράσει συγκεκριμένα τή πάλη του πέρα ἀπό τό ἐπίπεδο τῶν ὑποσχέσεων τῆς ΦΕΑΠΘ περί αὔξησης, βελτίωσης καί μπλά. Ἡ ΦΕΑΠΘ πάντα κατέφθανε καταϊδρωμένη γιά ν' ἀναγνωρίσει τήν ὕπαρξιν τοῦ προβλήματος, νά μοιράσει χαμόγελα κι ὑποσχέσεις, καί ἐτικέτες γιά "ἀναρχικούς","ὕποπτους" πού δημιουργοῦν ἐπεισόδια.

Ἀπό πέρσυ ὅμως, τό δικαίωμα στό ἐλεύθερο φαΐ ἔγινε ὑπόθεση πολύ κόσμου κι ἐφαρμόστηκε στή πράξη (μπαίναν μέ τό"ἔτσι θέλω") ἀπό ἕνα μεγάλο κομμάτι τῶν φοιτητῶν. Παράλληλα οἱ ὁμάδες φοιτητῶν προπαγάνδισαν, ὑποστήριξαν κι ὑλοποίησαν τό δικαίωμα στήν ἐλεύθερη σίτιση ἐνάντια στή λογική τῆς ΦΕΑΠΘ. Καί δέν εἶναι τυχαῖο, ὅτι ὅταν αὐτό ἐκφράστηκε πιά σά κίνημα, <u>πιάστηκε δηλ. μαζικά κι ἐκφράστηκε ἔμπρακτα</u> βρῆκε ἀπέναντί του σέ ἑνιαῖο μπλόκ τίς πιό ἀντιδραστικές δυνάμεις τοῦ Πανεπιστήμιου, τόν Μπέλλο μέ τά λόκ-ἄουτ του καί τίς ἀπειλές γιά ποινικές διώξεις φοιτητῶν μέ τίς δυνάμεις τῆς ΚΝΕ σέ στρατιωτική παράταξη. Καί ἦταν καθαρό, ὅτι ἐπειδή στό ἐπίπεδο τῆς πολιτικῆς πειθοῦς οὔτε ἡ ΦΕΑΠΘ, οὔτε ἡ ΚΝΕ μποροῦσαν νά περάσουν τήν περσινή αὔξηση τοῦ κουπονιοῦ (9 δρχ.) σά νίκη τοῦ φ.κ., ἔφτασαν ν' ἀντιπαρατεθοῦν στρατιωτικά, μέ ξύλο, τραμπουκισμούς, καί τά γνωστά πιά παρόμοια.

Ἔτσι αὐτά πού καταχτήθηκαν πέρσυ σ' ἐπίπεδο ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ πιά, νά τρώει κανείς ἐλεύθερα στή Λέσχη, ἦρθαν φέτος νά τό ἐμποδίσουν νέα διοικητικά κι ἀστυνομικά μέτρα : κάγκελα, κι ἀμπάρες πού θυμίζουν γήπεδο καί πού ἀνοίγουν μόνο " ἐπί καταβολεῖ κουπονιοῦ".

Κι ἐδῶ ἀρχίζει ὁ φετεινός ἀγώνας.

Ιστορικο

22.IO.79 Πρώτη μέρα λειτουργία τῆς Λέσχης. Οἱ μερίδες πού βγῆκαν ἦταν ἐλάχιστες, γύρω στίς 600-700. Κι ἐπειδή ἡ περσινή ἱστορία ἔδειχνε ὅτι αὐτό δέ θά περάσει ἔτσι, τοποθετήθηκαν κάγκελα κι ἀμπάρες, γιά νά "φιλτράρουν" τόν κόσμο σέ δικαιούχους καί μή. Αὐτή τή μέρα ὁ κόσμος ἀφοῦ πήδηξε τά κάγκελα, κατέλαβε τίς θυρίδες ἐλέγχου ἀχρηστεύοντάς τον, μπῆκε μέσα κι ἔφαγε. Οἱ λίγες μερίδες, πού σήμαιναν "νηστεία γιά σήμερα" ὅλου τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου πού τρώει στή Λέσχη, ἀποτέλεσαν τήν ἀσφαλιστική δικλείδα Μπέλλου κι Ἀστικοῦ Τύπου (Βορρᾶ Μακεδονίας κλπ.) γιά νά κραυγάσουν ὅτι "ΙΟΟ ἀναρχικοί φάγαν μερίδες 6000 (;) φοιτητῶν καί δέν ἄφησαν τίποτε". Ἡ ΦΕΑΠΘ, μέχρι στιγμῆς ἀποῦσα (μιά πού ἔτσι κι ἀλλιῶς κανείς τους δέν τρώει στή Λέσχη γιά νά ξέρει καί τί γίνεται).

23.IO.79 Δεύτερη μέρα, ἐπαναλαμβάνονται τά ἴδια. Μερίδες λίγες προσπάθεια ἐλέγχου μέ τά σίδερα. Ὁ κόσμος περνάει μέσα καί ξαναπαίρνει τόν ἔλεγχο τῶν θυρίδων. Ὁ Μπέλλος γιά ἐκφοβισμό "διατάσσει" τό σταμάτημα τῆς διανομῆς τοῦ φαγητοῦ ποντάροντας στούς "ἀγαναχτισμένους"φοιτητές πού θάθελαν νά σιτιστοῦν κανονικά, ἀλλά οἱ ἐξτρεμιστές μέ τά ἐπεισόδια" τούς ἐμποδίζουν. Φοιτητές ἀναλαμβάνουν τή συνέχιση τῆς διανομῆς τοῦ φαγητοῦ. Τό κόλπο τοῦ Μπέλλου δέν πιάνει. Μπροστά στή προσπάθεια νά βρεθοῦν φαγητά στά ψυγεία τοῦ ὑπόγειου γιά νά μοιραστοῦν στό κόσμο, ὁ Μπέλλος διατάσσει τή συνέχιση τῆς διανομῆς. Πρός τό τέλος κάνει τήν ἐμφάνισή της κι ἡ ΦΕΑΠΘ, πού ἀφοῦ πρῶτα ἀναπτύσει τήν προβοκατορολογία της, ἀναλαμβάνει τή πολιτική εὐθύνη σέ διακανονισμό μέ τούς "ἁρμοδίους" (Μπέλλο-Πρυτανεία), Ιον νά ἀνοίξει τή Λέσχη καί 2ον νά "ἐπιβάλει τή τάξη". Ὁ Ἑλλ.Βορρᾶς, ὀργιάζει καί πάλι σέ συγχορδία μέ τήν ΦΕΑΠΘ. Ἀργά τό βράδυ μαθαίνουμε πώς ὁ Μπέλλος στηριγμένος στούς "φόβους καί τίς διαμαρτυρίες" τοῦ Δ.Σ. τῶν Διοικητικῶν ὑπάλληλων τῆς Λέσχης κηρύσσει ἀπό αὔριο Λόκ-ἄουτ. Ἀποφασίζουμε νά βρεθοῦμε καί νά καλεστεῖ ὁ

κόσμος στίς I2.30, τήν έπομένη γιά ν'ἀπαιτήσουμε τό ἄμεσο ἄνοιγμά της.

24.I0.79 Ἡ Λέσχη κλειστή. Ἀρκετός κόσμος μαζεύεται στίς I2.30. Γίνεται συγκέντρωση ἔξω ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ ἄποψη ὅτι πρέπει τώρα ἀμέσως νά σπάσει τό λόκ-ἄουτ σάν παράνομο κι ἐκφοβιστικό κυριαρχεῖ, παρά τίς μάταιες ἐκκλήσεις τῆς ΦΕΑΠΘ νά πᾶμε στή Πρυτανεία, καί νά ἀπαιτήσουμε ἐκεῖ. Κνίτες καί Πασπίτες ξεκινᾶν γιά τήν Πρυτανεία. Κάποιος φέρνει ἕνα σιδεροπρίονο καί σπάει τήν ἀλυσσίδα. Φοιτητές κατεβαίνουν στά ψυγεία καί μοιράζουν τό κρέας. Μετά γίνεται συνέλευση μές τή Λέσχη, ὅπου συζητιέται ὅτι τό σπάσιμο τοῦ λόκ-ἄουτ ὑπῆρξε μιά πρώτη ἀπάντηση στό καθεστώς τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐλέγχου καί τῶν ἀπειλῶν, βγαίνει μιά ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ γιά νά ἀνακοινώσει στίς ἐφημερίδες τά γεγονότα καί τή σημασία τους καί νά καλέσει μέ προκήρυξη τό κόσμο γιά τήν ἐπομένη. Στό τέλος ξηλώνονται τά κάγκελα ἐνῶ καμιά 50ριά Κνίτες ὁρμῆξαν γά μᾶς ἐμποδίσουν. Ὁ κόσμος τούς κάνει καροτσάκι ἔξω ἀπό τή Λέσχη.

25.I0.79 Τό λόκ-ἄουτ ξαναλειτουργεῖ. Μπροστά στή πόρτα Κνίτες καί ΕΣΑΚτζῆδες περιφρουροῦν τό λόκ-ἄουτ κι τό ἀφεντικό τους τόν Μπέλλο, ἀποφασισμένοι νά ἐπιβάλουν τή τάξη. Παραταγμένοι σέ στρατιωτική φάλαγγα μ'ἀλυσσίδες σέ βάθος I0 ἀνδρῶν, 250 παλληκάρια τῶν σωμάτων ἀποκαταστάσεως τῆς πανεπιστημιακῆς τάξης. Ὁ Μπέλλος μπορεῖ γά κοιμᾶται ἥσυχος. Ἀποφασίζουμε νά πᾶμε στό Πολυτεχνεῖο γιά νά δοῦμε τί κάνουμε. Ὅταν βγῆκε μιά ντουντούκα νά τό ἀνακοινώσει Κνίτες κάνουν σφήνα γιά

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΝΟΕ

— Το δικαιωμα στην ελευθερη σιτιση

Τό νά τρῶμε ὅλοι στή Λέσχη καλό φαγητό καί χωρίς κουπόνι εἶναι ΔΙΚΑΙΩΜΑ μας. Δέν τό ἐκλιπαροῦμε ἀπό κάποιο φιλανθρωπικό σωματεῖο, ἀλλά τό ἀπαιτοῦμε. Οὔτε εἶναι κλοπή τελικά νά παίρνεις πίσω ὅτι κάθε μέρα σοῦ κλέβουν μέ χίλιους τρόπους : εἴτε σά φόρους, εἴτε σάν ἔξοδα μιᾶς "δωρεάν" παιδείας. Ἡ ἀπαίτησή μας αὐτή σημαίνει ὅτι ἀρνιόμαστε τόν τουλάχιστον ἠλίθιο καί ψεύτικο διαχωρισμό μας σέ φτωχούς καί πλούσιους φοιτητές πού γίνεται μέ βάση τήν οἰκονομική κατάσταση τῆς οἰκογένειάς μας πού χωρίς νά μᾶς ἀντιμετωπίζουν σάν αὐτόνομα ἄτομα ἐνισχύει τήν ἐξάρτησή μας ἀπό αὐτήν.

Ἐξ ἄλλου τό δικαίωμά μας γιά κάπως πιό ἀνθρώπινο φαΐ, χωρίς κουπόνια εἶναι τό μίνιμουμ πού μποροῦμε ν'ἀπαιτήσουμε γιά τήν ἴδια τήν ἐπιβίωσή μας τή στιγμή πού ἡ ἀκρίβεια, μᾶς βαράει ἀπ'ὅλες τίς μπάντες (στέγη, βιβλία, ρούχα, διασκέδαση, φαΐ). Καί εἶναι σίγουρο ὅτι ἡ Διοίκηση τῆς Λέσχης δέν "κωλύεται ἀπό οἰκονομικούς λόγους" γιατί ἄν ὑπάρχουν λεφτά γιά ἀμπάρες πώς δέν ὑπάρχουν γιά καλύτερο φαγητό.

— Οι εργαζομενοι φοιτητες της Λεσχης

" Ἕνα ἀπό τά θέματα πού ἀξίζει νά σταθεῖ κάποιος μέ προσοχή εἶναι τοῦ ἐργαζόμενου φοιτητή στή Λέσχη πού ὄντας σέ μεσοβέζικη κατάσταση - οὔτε κουπόνια μπορεῖ νά βγάλει, οὔτε νά τρώει ἔξω - δουλεύει γιά νά τρώει ἕνα πιάτο φαΐ, κι ὄχι βέβαια γιά μισθό.

Αὐτό παρουσιάζεται ἀπό τή διεύθυνση σά "φιλευσπλαχνία". Ἀφοῦ μᾶς ἀγαποῦν ὅμως τόσο πολύ γιατί δέν κάνουν πιό πολλές λέσχες νά τρῶμε ὅλοι τζάμπα ; Ὁ ἐργαζόμενος φοιτητής, καί ἀξιώσεις δέν μπορεῖ νά προβάλει καί σύμβαση δέν ἔχει καί εὔκολα ἀντικαθίσταται. Γιατί λοιπόν νά πάρουν ἐργάτες πού θέλουν καί λεφτά καί ἀσφάλειες ;

Ἄλλο ἕνα ἐνδεικτικό τῆς "φιλευσπλαχνίας" τοῦ κράτους εἶναι ὅτι μιά μερίδα φαγητό τοῦ στοιχίζει σχεδόν τίποτα ...

ή πρόσληψη κανονικών έργατών άρκετά. Τή στιγμή πού έχουμε τόσο μεγάλη έλλειψη χρόνου δέν ύπάρχει λόγος νά χάνουμε αύτό τό 4ωρο. Όλα αύτά γιά τούς "δημοκράτες - κομμουνιστές" τῆς ΚΝΕ εἶναι οὐτοπίες, ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΜΟΙ, ΧΥΔΑΙΟΤΗΤΕΣ. Τώρα βέβαια τί εἶναι χυδαιότερο, τό νά ζητᾶς φαΐ μέ κάθε τρόπο ἤ νά κάνεις τόν ὑπερασπιστή τῆς διοίκησης τῆς Λέσχης, ἄς τό κρίνουν οἱ φοιτητές.

Πιστεύω πάντως ὅτι εἶναι λιγότερο χυδαίο τό νά θές νά τρῶς τζάμπα καί νἄχεις 5 ὧρες ἐλεύθερες ἀπ' τό νά καπηλεύεσαι τό Πολυτεχνεῖο καί νά κάνεις κορδόνια στό γιορτασμότου.

"Ας παλαίψουμε γιά φαΐ χωρίς κουπόνια, πολλές λέσχες, καλύτερο φαΐ χωρίς σκουλήκια".

(Τά παραπάνω ἀπό κάποιο φοιτητή πού δούλευε πέρσυ στή Λέσχη.).

— Ποιος «προπηλακιζει» τους εργαζομενους της Λεσχης

Μισθός μικρός, σ'ἄθλιες συνθῆκες δουλιᾶς (νερά, ὑγρασία, *ζέστη, ἔλλειψη ἐξαερισμοῦ, μυρωδιές), βρισιές ἀπό τά τσιράκια* τοῦ Μπέλλου, φόρτος δουλιᾶς - ἐπειδή τό προσωπικό εἶναι λίγο - : αὐτή εἶναι ἡ πραγματικότητα τῶν ἐργαζόμενων στίς χειρωνακτικές δουλιές τῆς Λέσχης.

Οἱ ἴδιοι πού ἔχουν τήν εὐθύνη γιά τή κακή μας σίτιση, οἱ ἴδιοι ἐκμεταλεύονται καί καταπιέζουν τούς ἐργαζόμενους τῆς *Λέσχης, χτυπῶντας ἀκόμα καί τόν συνδικαλισμό τους, ἐκβιάζο*ντας τό Σωματεῖο νά τάχει καλά μέ τόν Μπέλλο, ἀπολύοντας ὅποιον δέν κάνουν κέφι.

Οἱ χειρωνακτικά ἐργαζόμενοι προσλαμβάνονται μέ σύμβαση γιά 8 μῆνες μόνο, γιά νά μποροῦν νά τούς διώξουν μετά καί νά τούς ἐκβιάζουν ἔτσι πιό εὔκολα. Σ' αὐτούς ἔρριξε πολλές φορές ὁ Μπέλλος τήν εὐθύνη γιά σκουλήκια καί γιά ὅλο τότσίρκο πού μᾶς κουβαλάει γιά τροφή.

Ἡ ἴδια καταπίεση ἑνώνει φοιτητές κι ἐργαζόμενους ἐνάντια στ' ἀφεντικά τῆς Λέσχης : Διοίκηση, Πρυτανεία καί Κράτος.

Κι' ὅσοι κόπτονται ΤΩΡΑ γιά τούς "ἐκφοβισμούς ἐνάντια στούς ἐργαζόμενους" δέν ἔβγαλαν ΠΟΤΕ τσιμουδιά γιά τήν ἄθλια, ἱεραρχημένη καί χωρίς μονιμότητα δουλιᾶς τῶν ἐργατῶν τῆς Λέσχης. Η "ταξική" τους συνείδηση ξύπνησε πολύ ξαφνικά.

Όσο γιά μερικούς ὑπάλληλους πού παίζουν τό ρόλο τοῦμπάτσου, αὐτοί θ' ἀπαντηθοῦν ὄχι σάν ἐργαζόμενοι τῆς Λέσχης - που ἡ ΚΝΕ μᾶς κοπανάει συνέχεια - ἀλλά σάν αὐτό πού εἶναι μπάτσοι.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΕΧΟΥΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ : ΤΟΥΣ ΜΠΕΛΛΟΥΣ, ΤΗΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ, ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

νά μᾶς διαλύσουν. Όλος ὁ κόσμος φωνάζει "σοσιαλφασισμός ἀντικομμουνισμός" . Ποδοπατιοῦνται ἄγρια κοπέλες ἀπ' τίς μπροστινές μας ἀλυσσίδες. Στήν ἀντεπίθεσή μας οἱ Κνίτες ἀπωθιοῦνται κι ἐρχόμαστε μέτωπο μέ μέτωπο. Όταν ΙΟ παιδιά τῆς ΠΠΣΠ μεῖναν πίσω, ἐνῶ ἄλλοι πήγαμε στό Πολυτεχνεῖο, οἱ Κνίτες ἐπετέθηκαν καί τούς ξυλοκόπησαν ἄγρια.

29.ΙΟ.79 Δευτέρα. Ἡ Λέσχη ξανανοίγει. Κόσμος μπαίνει καί πάλι ἐλεύθερα παρά τίς προσπάθειες τοῦ Μπέλλου νά ξανασφίξει τά πράγματα. Βοηθούς του εἶχε ΦΕΑΠΘ καί Κνίτες πού προσπαθοῦσαν νά πείσουν τό κόσμο μέ τό μαλακό νά βγάλει κουπόνια ἤ "τουλάχιστο νά κάνει δήλωση ὅτι θά βγάλει μέχρι τά Χριστούγεννα". Μέ ἰδιαίτερο ζῆλο ὁ Τατόγλου ὑπεύθυνος σίτισης καί μέλος τοῦ Δ.Α καλοῦσε τό κόσμο μέ ντουντούκα γιά δηλώσεις. Ἡ εἰσαγγελία Θεσ/νίκης, ἀνοίγει προκαταρτική ἐξέταση γιά τήν ἀνεύρεση τῶν ὑπευθύνων. Ἡ ΦΕΑΠΘ σιγεῖ. Καί ὅλοι ἐμεῖς κρατᾶμε αὐτό πού κερδίσαμε.

~ ~ ~ ~

Μακεδονία

Μέ σύνθημα «Καταργοῦμε τά πάντα»

ΟΜΑΔΕΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΕΙΣΕΒΑΛΑΝ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΛΕΣΧΗ ΚΑΙ ΕΦΑΓΑΝ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΓΗΤΑ...

Εμειναν χωρίς τό συσσίτιό τους 6.000 περίπου φοιτητές.— Απείλησαν τούς ὑπαλλήλους.— Εκλεισε ἡ λέσχη.—

Βορρᾶς 24/10

Φοιτηταί πού δέν σιτίσθηκαν χθές τό μεσημέρι, ἐξ αἰτίας τῆς πραγματοποιηθείσης εἰσβολῆς τῶν «ἀναρχικῶν» στήν Πανεπιστημιακή Φοιτητική Λέσχη, σκεπτικοί συζητοῦν τήν νέα τάξη πραγμάτων ὅπως αὐτή ἐπεβλήθη δυναμικά καί ὁδήγησε στήν διακοπή λειτουργίας τῆς Λέσχης γιά 6 – 7.000 φτωχούς σπουδαστές.

ΕΚΛΕΙΣΕ Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΣΟΒΑΡΩΝ ΝΕΩΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΩΝ

★ «Ἀναρχικοί» κατήργησαν τόν ἔλεγχο κουπονίων μέ ἀπαίτηση νά σιτίζονται δωρεάν καί οἱ 35.000 φοιτηταί τοῦ Α.Π.Θ. ★ Ἔφαγαν τό συσσίτιο τῶν δικαιουμένων, τρομοκράτησαν τούς ὑπαλλήλους, ἐπιχείρησαν νά παραβιάσουν τίς ἀποθῆκες ★ Ἔντονη διαμαρτυρία τοῦ προσωπικοῦ ★ Κινδυνεύει ἡ σωματική τους ἀκεραιότητα

Ὁμάδες «ἀναρχικῶν» φοιτητῶν ἐπέδραμαν πάλι στήν Πανεπιστημιακή Φοιτητική Λέσχη Θεσσαλονίκης, χθές τό μεσημέρι, διέλυσαν τά πάντα, κατήργησαν μέ τό ἔτσι θέλω τόν ἔλεγχο κουπονίων, μέ ἀπαίτηση νά σιτίζονται δωρεάν καί οἱ 35.000 φοιτηταί τοῦ ΑΠΘ.

Ἡ πρωτοφανής σέ βιαιότητα δεύτερη αὐτή ἐπίθεση μετά τήν προχθεσινή τρομοκράτησε τούς ὑπαλλήλους τῆς Λέσχης, πού ἐξέδωσαν ἀνακοίνωση, ἐκφράζοντας φόβους γιά τή σωματική τους ἀκεραιότητα, ...νο αἴσθημα ἀνασφαλείας καί ἀδυναμία ...σεως τῶν καθηκόντων τους, ὑπό τήν ...η τῆς ψυχολογικῆς βίας πού ἀσκεῖται ...ανάληψη εἰς βάρος τους.

★ Τό σημαντικώτερο ἴσως γεγονός, ἀπ' ὅλη αὐτή τήν ἱστορία εἶναι ὅτι, ὕστερα ἀπό ἀπόφαση πού πῆρε χθές τό ἀπόγευμα τό Δ.Σ. τῆς Λέσχης, αὐτή κλείνει ἐπ' ἀόρι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΙΣ 12,30 ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ

Ἡ Λέσχη ἔκλεισε πρίν καλά καλά ἀνοίξει.

Τό πρόβλημα τῆς σίτισης χιλιάδων φοιτητῶν μπαίνει σήμερα σέ ὅλη του τήν ἔκταση.

Ἀπ'τό '75 καί μετά "ἀνεπίσημα" ἔτρωγαν στήν Λέσχη ἀρκετοί φοιτητές χωρίς κουπόνι. Κάθε χρόνο ἡ Διοίκηση κι ὁ Μπέλλος προσπαθοῦσαν νά σταματήσουν τόν κόσμο δίχως νά τό καταφέρουν. Γνωστά εἶναι καί τά περσυνά γεγονότα, τό λόκ-ἄουτ, τό ξύλο μέ τούς ὄψιμους ὑπερασπιστές τοῦ Μπέλλου, τήν ΚΝΕ καί τήν ΦΕΑΠΘ, τήν προσπάθεια τοῦ Μπέλλου νά στρέψει ἐναντίον μας τούς ἐργαζόμενους τῆς Λέσχης αὐτός ὁ ἴδιος καί τ'ἀφεντικά του πού τούς ἐκμεταλεύονται μέ τά μεροκάματα πείνας, τίς ἄθλιες συνθῆκες δουλιᾶς καί τήν ἄρνηση τῆς μόνιμης σύμβασης.

Φέτος στίς πόρτες μπῆκαν ἀμπάρες καί σιδερένια κάγκελα. Ὅμως οὔτε κι αὐτά μπόρεσαν νά σταματήσουν τούς φοιτητές, κι ὁ Μπέλλος πού σταμάτησε χθές τή διανομή τοῦ φαγητοῦ ἀναγκάστηκε νά τή ξαναρχίσει.

Τώρα προσπαθεῖ νά μᾶς τρομοκρατήσει κλείνοντας πάλι τή Λέσχη "ἐπ'ἀόριστο".

- *Ἀπαιτοῦμε ν'ἀνοίξει ἄμεσα ἡ Λέσχη.*
- Ἀπαιτοῦμε νά φύγουν οἱ ἀμπάρες καί τά σίδερα πού θυμίζουν γήπεδα.
- Ἀπαιτοῦμε νά τρῶνε ὅσοι φοιτητές θέλουν, γιατί ὅταν ὑπάρχουν χρήματα γιά ἀμπάρες πρέπει νά ὑπάρχουν καί γιά φαΐ.
- Ἀπαιτοῦμε νά σταματήσει ἡ ἐξευτελιστική διαδικασία τοῦ κουπονιοῦ πού μᾶς ἀφαιρεῖ τό δικαίωμα νά ὑπάρχουμε σάν αὐτόνομα ἄτομα, ἀλλά μόνο σέ σχέση μέ τήν οἰκονομική κατάσταση τοῦ "κηδεμόνα" μας. Ἐξ ἄλλου ἀπ'τούς 35000 φοιτητές τῆς Θεσ/νίκης ὡς τούς 7000 πού ἐπίσημα δικαιοῦνται κουπόνι (στήν πραγματικότητα αὐτή τή στιγμή δίνονται μονάχα 700 μερίδες), οἱ ὑπόλοιποι δέν εἶναι ὅλοι πλούσιοι, καί φυσικά αὐτοί πού ἔχουν τήν δυνατότητα δέν τρῶνε στή Λέσχη.
- Ἀπαιτοῦμε ἀνθρώπινο φαγητό, δίχως σκουλήκια καί κρέατα πού βρωμᾶνε.
- Ἀπαιτοῦμε νά σταματήσει ἡ ἐκμετάλευση τῶν φοιτητῶν πού ἐργάζονται στή Λέσχη 4 ὧρες τή μέρα γιά ἕνα πιάτο φαΐ, ἀξίας 25 δρχ.

Εἶναι δικαίωμά μας νά πάρουμε πίσω ἕνα μέρος ἀπ'αὐτά πού μᾶς κλέβουν μέ χίλιους δυό τρόπους : εἴτε σά φόρους, εἴτε σάν ἔξοδα μιᾶς "δωρεάν" παιδείας. Δέ ζητιανεύουμε τίποτα, εἶναι δικαίωμά μας.

Οἱ ἐκβιαστικές ἐνέργειες τοῦ Μπέλλου μένει νά ἀπαντηθοῦνε.

Νά συγκεντρωθοῦμε ὅλοι στίς 12 καί μισή μπροστά στή Λέσχη γιά νά ἀπαιτήσουμε τό ἄμεσο ἄνοιγμά της, μιά Λέσχη χωρίς κάγκελα καί σκουλήκια, γιά μιά Λέσχη ἀνθρώπινη γιά ὅλους ὅσους, εἴτε ἐργάζονται σ'αὐτήν, εἴτε τρῶνε σ'αὐτήν.

24.10.79 ΟΜΑΔΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΝΟΕ

ριο νά πανηγυρίσουν τό άνοιγμα τής λέσχης σάν «νίκη τής ΦΕΑΠΘ», οί ίδιοι τελικά πού σήμερα μέ γροθιές καί προβοκάτσιες (όπως τό συνειδητό σπάσιμο τζαμιού άπό ΚΝίτη μέλους Δ.Σ.) προσπάθησαν νά διαλύσουν τόν κόσμο βρίσκοντας φυσικά τήν κατάλληλη άπάντηση.

Εκείνο πού έχει σημασία δέν είναι μόνο ότι θά άνοιξει ή λέσχη, γιατί άνοιχτή ήταν καί δύο μέρες πρίν, άλλά μέ ΠΟΙΟΥΣ ΟΡΟΥΣ. Γιατί ό άγώνας πού έγινε μέχρι σήμερα ήταν άγώνας γιά έλεύθερη σίτιση καί βελτίωση τής ποιότητας τού φαγητού γιά μιά λέσχη άνθρώπινη γιά φοιτητές καί έργαζομένους πού πάει νά πεί ότι όσο τό πρόβλημα παραμένει, ό άγώνας συνεχίζεται.

Η «ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ»

«Τό σπάσιμο τού λόκ - άουτ τής Λέσχης καί ή διανομή φαγητού στή συνέχεια άποτελεί έμπραχτη άπάντηση τών φοιτητών. Επίσης ένδεικτική ήταν ή στάση τής ΦΕΑΠΘ. Οί δυνάμεις τής άδράνειας, άπέναντι στά φοιτητικά προβλήματα «κινητοποιήθηκαν» μόνο καί μόνο γιά νά *άποπροσανατολίσουν τά πράγματα*, ν' άμβλύνουν τήν κατάσταση καί *νά προσπαθήσουν νά σύρουν τόν κόσμο* σέ άνώδυνη παράσταση στήν πρυτανεία. Τή στιγμή μάλιστα πού ό πόλος συσπείρωσης καί άγωνι*στικής πρακτικής ήταν ή λέσχη τί* άλλο άν όχι άπεργοσπαστική ήταν μιά τέτοια πρόταση. Πιό προχωρημένοι γιά μιά άκόμα φορά άποδείχτηκαν οί γνωστοί «λεβέντες» τής «Κ»ΝΕ. Οί τραμπουκισμοί καί οί προβοκάτσιες σέ βάρος συναδέλφων, ή προσπάθεια περιφρούρησης τού λόκ - άουτ άποδείχνουν γιά μιά άκόμη φορά τό χαρακτήρα αύτής τής παράταξης.

»Συνάδελφοι,

»Τό άνοιγμα τής λέσχης καί ή ένδεχόμενη κατ' άρχήν ύποχώρηση τής διοίκησης δέν έγινε κάτω άπό τίς «κραυγούλες» καί τά παζαρέματα τών ρεφορμιστών. Εγινε κάτω *άπό τό καθεστώς τής άγωνιστικής* κινητοποίησης τών φοιτητών. Αύτή είναι ή μοναδική βάση στήριξης καί κατάχτησης τών φοιτητικών δικαιωμάτων. Σ' αύτό τό δρόμο θά πρέπει άποφασιστικά νά τραβήξουμε μπροστά. Παραπέρα θά πρέπει άμεσα νά κινηθούμε μέ στόχους:

α) Ν' άνοίξει άμεσα ή λέσχη, νά λειτουργήσει μέ όλο τό δυναμικό της στήν προοπτική τής σίτισης γιά όλους τούς φοιτητές.

β) Βελτίωση τής ποιότητας καί ποσότητας τού φαγητού μέ παράλληλη αύξηση τής τιμής τής μερίδας σέ 120 δρχ. τουλάχιστον.

»Η έπιτροπή άγώνα καλεί σέ συγκέντρωση - μεθόδευση τής πάλης μας γιά τό πρόβλημα τής λέσχης σήμερα στίς 12 τό μεσημέρι στήν λέσχη. Οί φοιτητές παλεύουν καί θά νικήσουν».

Η ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Επίσης ή «Ομάδα γιά μιά Προλεταριακή Αριστερά» σέ άνακοίνωσή της άναφέρει:

«Η σημασία τών σημερινών γεγονότων είναι ότι καταργήθηκε στήν πράξη τό λόκ άουτ πού σκοπό είχε νά τρομοκρατήσει καί νά σπάσει τόν άγώνα καί φάνηκε καθαρά ότι όλοι οί φοιτητές πού σιτίζονται στή λέσχη μπορούν νά συζητήσουν καί νά άποφασίζουν οί ίδιοι, παίρνοντας τήν ύπόθεσή τους στά δικά τους χέρια.

»Αύτή ή άγωνιστικότητα τού κόσμου είναι πού άνοίγει αύριο τή λέσχη. Αύτό τό νόημα θά προσπαθεί (καί θά προσπαθήσει) νά κρύψει μιά μερίδα τού τύπου πού μετατρέπει τό αίτημα γιά έλεύθερη σίτιση σέ «ομάδες άναρχικών» πού θέλουν νά «καταργήσουν τά πάντα» καί πού προχτές έφαγαν τό φαΐ 6000 (!!!) φοιτητών».

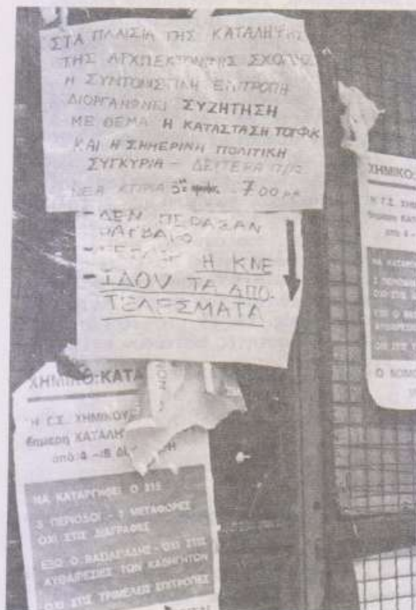
Αύτό τό νόημα θά προσπαθήσουν νά κρύψουν καί όσοι θά βγούν αύ-

...Ξυλου συνεχεια και στην Πατρα

'Ο ἀπόηχος τῆς δράσης τῶν νέων ΕΚΟΦιτῶν ἔφτασε καί στή Πάτρα. Μιά βδομάδα συνελεύσεων, σ'ὅλες τίς σχολές μέ βασικό θέμα τόν 815 ἦταν ἀρκετή, γιά ὅσους δέν βρέθηκαν , στή φιέστα ξύλου τοῦ Πολυτεχνείου, νά γνωρίσουν τό πρόσωπο τῆς ΚΝΕ χωρίς τή συνηθισμένη μάσκα τῶν καπελλωμένων συνελεύσεων, δενδροφυτευμένων πλειοψηφιῶν, γραφειοκρατικῶν ὀργάνων κ.λ.π.,κ.λ.π.

'Η πρώτη συνέλευση τῆς Πολυτεχνικῆς ἦταν ἀσυνήθισταμαζική καί κράτησε μέχρι τίς 5 η ὥρα τό πρωί. 'Απ'τήν ἀρχή ἡ κατάσταση ἦταν ἀρκετά φορτισμένη καί τά πρῶτα ἐπεισόδια μέ ἀρκετό ξύλο ξέσπασαν,ὅταν μιά ὁμάδα αὐτόνομων φοιτητῶν προσπάθησαν νά γράψουν τόσύνθημα "ΚΝΕ ΝΕΑ ΕΚΟΦ" στόν τοῖχο τοῦ ἀμφιθέατρου μέ σπράυ. Μετά ἀπ'αὐτό ἡ διαδικασία συνεχίστηκε μέ ἄφθονα μικροεπεισόδια μέχρι τή τελική διάσπαση, ὅπου ἡ ΚΝΕ ἀποχώρησε (μαζί μέ τή ΠΑΣΠ), γιά νά μή συμμετάσχει, μιά καί δέν περνοῦσε ἡ γραμμή της, στή ψήφιση μιᾶς καταγγελίας ἐνάντια στήν ΕΦΕΕ.'Η συνέλευση συνεχίστηκε κανονικά, ὅπου καί πέρασε ἡ συγκεκριμένη καταγγελία. Καί ἐδῶ εἶναι πού ἐμφανίζεται τό Δ.Σ. καί ἀκυρώνει τήν ἀπόφαση τῆς συνέλευσης.

Δύο μέρες μετά, στή συνέλευση τοῦ Βιολογικοῦ, πέρασε ἡ πιό πάνω καταγγελία,φυσικά, ἀφοῦ εἶχαν ἀποχωρήσει

«...Χαρα να σε γιαουρτωνα εκει που ρητορευεις...»

Ὅπως σ'ὅλες τίς ὀργανωμένες κοινωνίες, ἔτσι καί στούς μαθητές, μιά ὡραῖα πρωΐα προβάλλει τό πρόβλημα τῆς ἀντιπροσώπευσής τους.

Ἰδιαίτερα τώρα, πού οἱ μαθητικές κοινότητες καί τό καταστατικό πού τίς συνοδεύει ξαναεμφανίζονται στό προσκήνιο, ἀκούγονται διάφορα ὡραῖα πράγματα γιά τούς μελλοντικούς μας...

Οἱ πρωτοπόροι λοιπόν μπαμπάδες τοῦ κινήματος, οἱ Κνῖτες δηλαδή, μᾶς καθοδηγοῦν :

..."Παιδάκια, νά προλάβουμε τό κακό ὑπουργεῖο ἐκλέγοντας δημοκρατικά προεδρεῖα, πρίν κατέβει τό καταστατικό..."

..."Φυσικά, ἐπειδή δέν εἶναι ὥριμες οἱ συνθῆκες γιά νά γίνουν οὐσιαστικές γενικές συνελεύσεις μποροῦμε νά ἐκλέγουμε τά προεδρεῖα μας... στά διαλείματα..."

..."Βέβαια, ἄν ἔρθει τό καταστατικό, συμμετέχουμε ἀγωνιστικά στίς ἀντιδραστικές μαθητικές κοινότητες τοῦ 'Υπουργείου, ἐκλέγοντας δημοκρατικούς ἐκπροσώπους..."

'Η πεῖρα ἀπό τήν περσινή χρονιά καί λειτουργία τῶν προεδρείων μπορεῖ νά δώσει εὔκολα στόν καθένα μας τή δυνατότητα νά βγάλει ὁρισμένα γενικώτερα συμπεράσματα :

Τά περσινά προεδρεῖα ὅπως καί τά φετεινά δέν βγῆκαν σάν μιά ἀνάγκη πού πρόβαλλε ἀπό τήν ἀνάπτυξη τῶν ἀγώνων τῶν μαθητῶν, δέν βγῆκαν γιά νά συντονίσουν ἤ νά προωθήσουν συγκεκριμένους ἀγῶνες καί αἰτήματα.

Τόσο τά "δημοκρατικά" προεδρεῖα καί πολύ περισσότερο οἱ κυβερνητικές Μ.Κ. λειτούργησαν σάν σφραγῖδες στήν ὑπηρεσία τοῦ κάθε λογῆς πυροσβέστη.

Καί τό μέν 'Υπουργεῖο, μέ τίς μαθητικές του κοινότητες ἤθελε νά κρατάει τούς μαθητές στή γωνιά, προωθώντας τήν προσαρμογή τους στόν καθιερωμένο ρόλο τους, οἱ ποικιλόμορφεςδέ πρωτοπορείες προκειμένου νά ἀποκτήσουν ὄργανα - "καπέλλα" - γράφουν ἀπό κοινοῦ στά παλιά τους τά παπούτσια τούς μαθητές. Απροστά στό φτιαχτό πρόβλημα τῆς ἐκλογῆς ἤ ὄχι προεδρείων , πού σήμερα προβάλλει ὄχι σάν ἀναγκαιότητα τοῦ ἴδιου τοῦ κινήματος, μά σά συνέπεια τῶν ἀντιλήψεων καί τῶν ἀναγκῶν τῶν παρατάξεων ἐμεῖς ἀπαντᾶμε :

Τό μόνο σχῆμα πού θά ἐκφράζει τούς μαθητές, θά ἐλέγχεται καί θά κατευθύνεται ἀπ'αὐτούς δέν θά παίρνει ἀποφάσεις,ὅλες αὐτές τίς δραστηριότητες δηλ. πού σκόπιμα μέχρι τώρα ἀγνοοῦν οἱ ὑποστηρικτές τῶν Μ.Κ., ἀλλά θά συντονίζει τήν μαζική καί αὐτόνομη δράση τῶν μαθητῶν, εἶναι σήμερα ἐπιτροπές δράσης πού θά δημιουργοῦνται ὅταν ξεσπάει ἕνας ἀγώνας γιά τήν ἀντιμετώπιση ἑνός συγκεκριμένου προβλήματος.

Σήμερα τ'ἀφεντικά στό χῶρο τῆς μέσης ἐκπαίδευσης μέ τίς πανελλαδικές ἐξετάσεις, τήν τρομοκρατία καί τήν ἀστυνόμευση τήν ἐνδοσχολική καταπίεση καί τήν ἐντατικοποίηση προσπαθοῦν νά μᾶς τσακίσουν.

'Ενάντια σ'αὐτή τήν ἐπίθεση θά πρέπει νά στραφοῦμε συμμαθητές, νά παλέψουμε καί ν'ἀντισταθοῦμε.

Μέχρι τώρα εἴχαμε νά ἀντιμετωπίσουμε τά ὄργανα τοῦ κρατικοῦ συνδικαλισμοῦ, τίς μαθητικές κοινότητες τοῦ 'Υπουργείου πού ἦταν μόνιμο ἐμπόδιο στόν ἀγώνα μας.

<u>Σήμερα οἱ παρατάξεις ἀνασκουμπώνονται γιά νά ἀντικαταστήσουν ἐπάξια τό 'Υπουργεῖο στό δύσκολο ἔργο τοῦ φιμώματοςτῶν μαθητῶν.</u>

Συμμαθητές καί Συμμαθήτριες

<u>'Εμπρός νά πάρουμε τά προβλήματα καί τήν πάλη γιά τή λύση τους στά χέρια μας.</u>

Αὐτόνομοι μαθητές

21/10/79

οἱ ΚΝΕ-ΠΑΣΠ.

Βλέποντας τότε ἡ ΚΝΕ, ὅτι δέν μποροῦσε νά περάσει τή γραμμή της, μέσα ἀπό τίς"δημοκρατικές"διαδικασίες κατεβάζει πιά ὀργανωμένες ὁμάδες τραμπούκων(ἀνάμεσα τους καί μερικοί ΕΣΑΚίτες), καταλαμβάνοντας ἐντελώς προκλητικά διάφορες θέσεις, ὥστε νά ἐλέγχουν ὅλο τό ἀμφιθέατρο, ὅπου γινόταν ἡ συνέλευση τοῦ μαθηματικοῦ. Ταυτόχρονα σχίζανε ἐφημερίδες τοίχου, κατάσχανε πακέτα προκυρήξεων καί προκαλοῦσαν ἄτομα πού ἀνήκουνστόν αὐτόνομο χῶρο, μέ ἀπειλές ὅπως:"θά σέ χαρακώσω","θά σᾶς πετάξουμε ἔξω"κ.λ.π. Έντονο ἦταν καί τό κλίμα τρομοκρατίας καί μέσα στή συνέλευση. Συνεχεῖς "διαπληκτισμοί", προκλήσεις καί ἀπό τίς δυό μεριές, καί ὕστερα ἀπό μιά πρώτη μαζική σύρραξη, εἶχαν τό θράσος νά ψηφίσουν νά πεταχτεῖ ἔξω ὅλη ἡ...ἀριστερή γωνία τοῦ ἀμφιθέατρου, τό μέροςπού συνήθως μαζεύονται οἱ αὐτόνομοι.

Ἀπό 'κεῖ καί πέρα ἀρχίζει ἕνα ὄργιο ξύλου μέ ἀφιονισμένους ΚΝίτες, πού κτυποῦσαν ἄγρια πιά ὅποια φάτσαδέν τούς ἄρεσε. Φυσικά ὅποιος ἔτρωγε ξύλο, ἀμυνόταν μέὅποιο μέσο μποροῦσε, μέ ἀποτέλεσμα ἀρκετούς τραυματισμούς καί ἀπό τίς δυό μεριές. Τελικά ἀρκετός κόσμος βρέθηκε ἔξω ἀπό τό κτίριο, ἔχοντας στή πόρτα ἁλυσίδες ἀπό τούς μπάτσους τῆς ΚΝΕ, πού ἀπαγόρευαν τήν εἴσοδο σέ ὅποιον ἤθελαν. Χαρακτηριστική ἦταν ἡ μεσοβέζικη στάση τῶν ἄλλων παρατάξεων, πέρα τῆς ΚΝΕ, πού κρατοῦσαν μιά παθητική στάση στήν ὅλη ἱστορία.

'Η συνέλευση φυσικά διαλύθηκε μετά ἀπ'ὅλα αὐτά. Στή συνέχεια της, τήν ἑπόμενη μέρα, οἱ ΚΝίτες ἀστυνομεύουν ὀργανωμένα, ὅλο τό χῶρο τοῦ Πανε

'Εν τῷ μεταξύ, στό ΔΣ Μαθηματικοῦ ψηφίστηκε πρόταση, πού ἀπαγόρευε τή κυκλοφορία προκύρηξης πού κατήγγειλε τή φασιστική δράση τῶν ΚΝιτῶν στό τριήμερο τοῦ Πολυτεχνείου.'Ακόμα πέρασε καί μιά νέου τύπου λογοκρισία, μέσα ἀπό τά ΔΣ, κάθε συνθήματος πούθά γράφεται στό χῶρο τοῦ ἀμφιθέ πιστήμιου, ἐλέγχοντας τίς εἰσόδους καί μήν ἀφήνοντας ἀρκετό κόσμο νά μπαίνει μέσα. Κάτω ἀπό ἕνα τέτοιο κλίμα πέρασαντίς προτάσεις τους ἄνετα.

ατρου.

- Στό κλείσιμο ὅλων αὐτῶν τῶν γεγονότων ἦρθε καί ἡ νέα συνέλευση τῆς Πολυτεχνικῆς , συνέχεια τῆς ἀκυρωμένης, ὅπου ἐπικράτησε ἕνα πιό ἤπιο κλίμα, καί ὅπου ἀκούστηκε καί ἡ γνώμη διάφορων αὐτόνομων φοιτητῶν.

Αὐτά εἶναι τά γεγονότα.

Κριτική γιά διάφορους λόγους δέν κάνουμε. Πάντως ἡ κατάσταση παραμένει ἀνοιχτή..

ΤΣΟΚΑΡΑ ΚΑΙ ΤΥΡΟΠΙΤΤΕΣ

Τό μαθητικό κίνημα μετά τά ἀλλεπάλληλα χτυπήματα τοῦ ὑπουργείου καί τά καπελλώματα τῶν παρατάξεων ξαναγύρισε στά μαθήματά του , στίς ἐξετάσεις του καί στόν "καθώς πρέπει" τρόπο συμπεριφορᾶς. Ὅλο τό μαθητικό κίνημα ; Ὄχι ὅλο. Μερικά σχολεία ἀκόμα ἀντιστέκονται.

Ἔτσι διάφορες ἀποχές γίνονται μέ ἀφορμή τήν ἐκδρομή(15ο Γυμν. Θ., Λύκειο Ἡλιούπολης), γιά τή συμπεριφορά τῶν καθηγητῶν (Λύκειο Ὑμηττοῦ) καί γιά τήν ἐμφάνιση (8ο Λύκειο).

Δηλαδή μέ ζητήματα πού εἶναι δευτερεύοντα, κατάσταση ὅμως πού δέν μπορεῖ νά ξεπεραστεῖ μιᾶς καί ἡ ἄρχουσα τάξη ἔχει πάρει τό πάνω χέρι εἰς βάρος τῶν μαθητῶν. Ἔτσι ἀπ' τή μεριά της ἡ ἄρχουσα τάξη ὁλοκληρώνει τήν "ἐκπαιδευτική μεταρρύθμιση" ἐπαναφέροντας τή "γαλήνη" στά σχολεῖα χτυπώντας κάθε μορφή ἀμφισβήτησης τῆς κυριαρχίας της.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ :
ΤΑ ΤΣΟΚΑΡΑ, ΤΑ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ, ΤΑ ΒΡΑΧΙΟΛΙΑ, ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ, ΝΑ ΤΡΩΣ ΤΥΡΟΠΙΤΤΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΣΙΔΕΡΑ, ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΞΥΡΙΣΤΟΣ, ΝΑ ΞΕΧΝΑΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ, ΝΑ ΚΑΤΟΥΡΑΣ, ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΙΣ ΛΙΓΗ ΞΕΚΟΥΡΑΣΗ ΣΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ.

Ἄς ἀντισταθοῦμε λοιπόν, ἐλάχιστα ἔστω, στά ζητήματα αὐτά πού ἀλλοτριώνουν τήν προσωπικότητά μας καί μᾶς μετατρέπουν σέ μηχανές πού "μορφώνονται, διασκεδάζουν, τρῶνε καί κοιμοῦνται".

Αὐτόνομοι μαθητές

21/10/79

ΚΑΤΕΕ Λαρισας

Φετος εμφανιστηκαν στο χωρο των ΚΑΤΕΕ της Λαρισας τα γνωστα "ανεύθυνα" ,"αναρχικα".....στοιχεια που απο και ρο τωρα εχουν κανει την εμφανιση τους στο Πανεπιστημιακο χωρο.Σ'αυτο συντελεσε κυριαη κατασταση πουχαν φτασει τοΣΚ οι ρεφορμιστες και οι καινουργιες αντιθεσεις που φανηκαν στην ελληνικη κοινωνια, και που συγκεκριμενοποιηθηκαν στο χωρο μας.Ετσι βγαινουμε στην επιφανεια,το περιθωριο αρχιζει να παιρνει τελος.

Ολα αρχισαν απο το χασιμο χρονιας που περναει σε 54συναδελφους στην ΑΣΤΕΜ.Στις αρχες του νοεμβρη το ΔΣ καλει τον κοσμο ν'ασκησει πιεσηστη συνελευση των καθηγητων που συνεδριαζει γι'αυτο το θεμα. Γινεται συγκεντρωση και για πρωτη φορα ακουγονται συνθηματα που φανερωνουν την καινουργια κατασταση που γεννιεται."Κατω η παιδεια των αφεντικων","αγωνες και οχι συμβιβασμους","ο δρομος της Πατρας ο δρομος του αγωνα","οχι στον αστικο εκσυχρονισμο". Κι οταν ειδαμε οτι αρχισαμε να μπαινουμε στο λουκι τουσυναγωνισμου των φωνων γραφαμε σε χαρτι το συνθημα "ο δρομος της Πατρας ο δρομος του αγωνα"και τα παραταμε.Οι επισημες παραταξεις τα παρατανε και αυτες.

Μετα απ'αυτο κανουμε συγκεντρωση για τους πολιτικους κρατουμενους μ'αφορμη τους συναδελφους που πιαστηκαν τη Ι Νοεμβρη."Αντισταση στη κρατικη τρομοκρατια","Λευτερια στους αγωνιστες κρατουμενους Παιχτηκαν τραγουδια του Σαββοπουλου,Ασιμου,και δικα μας

Οι αγωνιες μας μεταδιδονται πια σ'ολο το χωρο των ΚΑΤΕΕ.Ολοι συζητανε και ζητανε να μαθουν ποιοι ειμαστε,τιθελουμε.Φυσικα η λασπη οργιαζει απο πλευρας ΚΝΕ και ΠΑΣΠ και φυσικα δυναμωνει η προσπαθεια μας για να εξηγησουμε τι ειμαστε.Μεσοκαματο στα πηγαδακια.

Μ'αυτο το κλιμα φτανουμε στις ΙΟ Νοεμβρη στις συνελευσεις.Αρχιζουμε να κερδιζουμε σ'αυτες ορισμενα πραγματα.Και στη συνελευση της ΑΣΤΕΜ για το χασιμο χρονιας περναειπροταση για αποχη διαρκειας,συγκεντρωσηστα ΚΑΤΕΕ και στη πολη και πορεια.Ειμαστε οι μονοι που προτεινουμε για εναλακτικη λυση στο προβλημα ελευθερη μεταφορα κι οχι το χασιμο εξαμηνου.

Η αποχη γινεται και ειναι πεσμενη σαμποταρεται κανονικα απο ΠΣΚ,ΠΑΣΠ.Παραχαραζονται τα πρακτικα της συνελευσης και γινεται μονο μια συγκεντρωση σουπα.Πορεια ποτε.

Η πορεια της αποχης εδειξε την αδυναμια μας να αντιμετωπισουμε περισσοτερο οργανωμενα τα πραγματα.Η αποχη χτυπηθηκε απο τις παραταξεις ΠΣΚ και ΠΑΣΠ αλλα και οι ενεργειες μας να τη δυναμωσουμε ηταν λιγες.Εκτος αυτου εγιναν σε συνεργασιαμε ΠΠΣΠ καιΠΕΑΣ σχηματα που δεν αμφισβητουν τα οργανα οποτε δεν μπορουσαν να τραβηξουν και να δημιουργησουν καινουργιες καταστασεις.

Παρ'ολα αυτα στις συνελευσεις που ακολουθανε με θεμα αν θα συνεχιστει ή οχι η αποχη φαινεται απο την επιθεση των ΚΝΕ,ΠΑΣΠ πως μονο οι κινησεις μας ειχαν αποτελεσματα.Τα επιχειρηματα που ανεπτυξαν εναντιον μας καθε αλλο παρα ηταν πολιτικα. Ηταν "κανουμε οργια,ειμαστε μικροαστοι ρομαντικοι,συνοθυλεματα,η σηψη του καπιταλισμου." Τελικα αντιμετωπιζονται αλλα κατορθωνουν να περασουν τηθεση τους.Ετσι η αποχη περιοριζεται απο διαρκειας,μεχρι τη μερα που θα κανουν συνεδριαση οι καθηγητες.Αυτοι ειπαν οχι στο χασιμο της χρονιας. Για το επισημο Σ.Κ.ολα τελειωνουν.

Βασικα ιδεολογικη μας παρεμβαση στην ολη ιστορια συνεχιζεται.Βαζουμε ανοιχτα το αιτημα για ελευθερες μεταφορες.Εναντιωνομαστε και στους δυο εσωτερικους κανονισμους. Εναντιωνομαστε στο χασιμο εξαμηνου.Εναντιωνομαστε σε καθε τι που βοηθαει το ΚΑΤΕ να πετυχει τους σκοπους του, να βγαλει δηλ. ποσοτικα και ποιοτικα στελεχη απορροφημενα απ'το συστημα.Εναντιωνομαστεστη λογικη του συμβιβασμου,δε θελουμε μεταρυθμισεις σ'αυτοτο συστημα,αμφισβητουμε τις δομες του και ερχομαστε σε ρηξη μ'αυτο.Ναι δεχομαστε οτι το καπιταλιστικο συστημα σαπιζει δεχομαστε ακομα οτι απ' αυτο το σαπισμα βγαινουμε.Αλλα ας μην ξεχναμε οτι απο τη σηψη βγηκε η πενικιλινη.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ
ΚΑΤΕΕ ΛΑΡΙΣΑΣ

Η ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Σέ μιά κοινωνία σύγχρονη (ἀνεπτυγμένη) οἱ τάξεις δέν ἀναπαράγονται μόνο μέσα ἀπό τήν κληρονομική διαδοχή τῶν μέσων παραγωγῆς. Μάλιστα δέ ὅσο περισσότερο εἶναι ἀνεπτυγμένη τόσο καί μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμοῦ ἀνακατανέμεται ταξικά μέσω τῆς διαδικασίας τῆς ΓΝΩΣΗΣ. Ἡ κατοχή μέσων παραγωγῆς σήμερα εἶναι δεμένη μέ τήν κατοχή τῆς γνώσης τῆς διαδικασίας παραγωγῆς καί διεύθυνσης, ἔτσι τό ἐκπαιδευτικό σύστημα γίνεται τό κέντρο τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν τάξεων καί τῶν στρωμάτων σέ μιά, συγχρονη κοινωνία. Ἔτσι ἡ δομή, ἡ μορφή καί τό μέγεθός τῆς ἐκπαιδευτικῆς διαδικασίας εἶναι γιά κάθε χῶρα ἀντανάκλαση τῆς κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς της δομῆς καί ἀνάπτυξης.

Γιά τήν Ἑλλάδα μέσα στήν ἱστορική της πορεία, μέσα στήν οἰκονομική καί κοινωνική της ἐξέλιξη ἕνα ἀντίστοιχο ἐκπαιδευτικό σύστημα.

Ὅταν μετά τήν ἀπελευθέρωση δημιουργήθηκε τό μικρό Ἑλληνικό κράτος ἀπό τά Φάρσαλα μέχρι τό Ταίναρο μέ ἀποκλειστικά καί μόνο ἀγροτική παραγωγή, ἐνῶ ἀντίθετα ὁ "Ἑλληνισμός" ἐκτείνοταν ἀπό τό Λονδῖνο καί τή Μασσαλία μέχρι τήν Σμύρνη καί τήν Κωνσταντινούπολη, ἀπό τήν Ὀδησσο καί τίς παραδουνάβιες χῶρες μέχρι τήν Αἴγυπτο. Ὅταν δηλαδή ἡ ἀστική τάξη εἶχε τίς δουλειές ἔξω βασικά ἀπό τό ἑλληνικό κράτος τό ἐκπαιδευτικό σύστημα δέν ἀνταποκρινόταν στίς ἀνάγκες τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἀλλά στίς ἀνάγκες τοῦ " Ἑλληνισμοῦ ". Ἔτσι τό δεύτερο μισό τοῦ προηγούμενου αἰῶνα μέχρι τίς πρῶτες δεκαετίες τοῦ 20ου τό Ἑλληνικό ἐκπαιδευτικό σύστημα ἦταν τό πιό ἐκτεταμένο ἀναλογικά ἀπ' ὅλη τήν ἀναπτυγμένη Εὐρώπη.

Μαθητές τοῦ ἀνώτερου κύκλου τῆς μέσης ἐκπαίδευσης (1890)

(ἀνά 1.000 κατοίκους)

Ἑλλάδα	27
Γαλλία	26
Βέλγιο	25
Ἰταλία	22
Ρουμανία	15
ΗΠΑ	11

Τά φοιτητικά σώματα τό 1885

Χώρα	Ἀριθμός φοιτητῶν	Φοιτητές — ἐπί 10.000 κατοίκων
Ἑλλάδα	2.400	10,9
Βέλγιο	5.900	9,6
Νορβηγία	1.700	8,5
Ἑλβετία	2.000	6,9
Δανία	1.400	6,4
Σουηδία	2.700	5,6
Γερμανία	26.700	5,6
Ὁλλανδία	2.300	5,1
Αὐστροουγγαρία	18.600	4,5
Μ. Βρεταννία	13.400	4,0
Ἰταλία	9.000	3,0
Γαλλία	10.300	2,7
Πορτογαλία	1.300	2,7
Ρουμανία	700	1,4
Σερβία	300	1,3
Ρωσία	10.400	0,8

Τά φοιτητικά σώματα τό 1912-1913

Χώρα	Ἀριθμός φοιτητῶν	Φοιτητές — ἐπί 10.000 κατοίκων
ΗΠΑ	355.0	38.6
Ἑλλάδα	3.5	12.6
Γερμανία	76.8	11.5
Σουηδία	6.3	11.3
Ἑλβετία	6.8	10.3
Αὐστρία	18.1	10.0
Δανία	2.7	9.5
Γαλλία	34.8	9.0
Ὁλλανδία	5.5	8.9
Οὐγγαρία	18.2	8.5
Ρουμανία	;	7.6
Ἀγγλία	27.7	6.8
Ἰαπωνία	9.5	1.7
Ἰνδία	36.6	1.2

Μέ αὐτούς τούς πίνακες καί χωρίς νά συμπεριλαμβάνονται οἱ Ἕλληνες φοιτητές στό ἐξωτερικό ἡ Ἑλλάδα ἦταν πρώτη στήν Εὐρώπη ἀναλογικά σέ ἀριθμό σπουδαστῶν μέσης καί ἀνώτατης ἐκπαίδευσης. Αὐτό ἦταν τό ἀποτέλεσμα τῆς ἰδιομορφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ καί τῆς ἀστικῆς τάξης, ἡ ὁποία ἦταν κάτοχος ἑνός μικροῦ κράτους ποῦ ἀποτελοῦσε τό ὁρμητήριο καί τήν "ἐθνική" ἰδεολογική ἀναφορά ἀλλά οἱ δουλειές της βρίσκονταν ἔξω ἀπ' αὐτό στά διεθνῆ ἐμπορικά κέντρα καί στίς παροικίες. Εἶχε ἀνάγκη ἀπό στελέχη γενικῆς "μόρφωσης" καί ἀπόκεῖ προέρχεται καί ἡ ὑπερτροφική ἀνάπτυξη τῆς μέσης παιδείας καί τοῦ Πανεπιστημίου ποῦ τότε ἔβγαζε κατ' ἀποκλειστικότητα σχεδόν δικηγόρους καί δασκάλους καί γιατρούς. Αὐτήν τήν ὑπερτροφική "μόρφοση" τῶν Ἑλλήνων οἱ ἰδεολόγοι τῆς ἀστικῆς τάξης τήν ἀπέδιδαν στήν προαιώνια ἀγάπη τῆς Ἑλλάδας γιά τά γράμματα.

Τά στοιχεῖα ὅμως λένε πῶς οἱ Ἕλληνες ἀγαποῦσαν πολύ ἕναν ἰδιαίτερο κλάδο τῶν γραμμάτων τίς νομικές ἐπιστῆμες.

Κατανομή τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν 1878-1911

Νομική	50,2%
Θεολογία	2,1%
Φιλοσοφική	15,5%
Ἰατρική	26,0%
Φαρμακευτική	3,8%
Φυσικομαθηματική	1,7%

Ἡ ἐκπαίδευση λειτουργοῦσε μέ δύο βασικά κατευθύνσεις. Ἀπ' τή μιά τήν ἐπάνδρωση καί ἀναπαραγωγή τοῦ ὑδροκέφαλου καί ὑπερτροφικοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ(δημόσιοι ὑπάλληλοι-δικηγόροι) καί ἀπό τήν ἄλλη στελέχη καί διαχειριστές τῆς ἀστικῆς τάξης στίς δουλειές της στά διεθνῆ ἐμπορικά κέντρα καί τίς παροικίες.

Ἀκόμη μέσω τῆς ἐκπαίδευσης ἀναπαράγονταν οἱ θεματοφύλακες τῆς κυρίαρχης ἰδεολογίας(δάσκαλοι-παπάδες-καθηγητές). Ἡ Τεχνική παιδεία ἦταν ἀνύπαρκτη μιᾶς καί ἡ βιομηχανία ἦταν καθυστερημένη καί

δέν εἶχε ἀνάγκη τεχνικῶν στελεχῶν.
Τό περιεχόμενο τῆς ἐκπαίδευσης ἦταν ἀναχρονιστικό, σκοταδιστικό, ἔξω ἀπό τίς ἐσωτερικές πραγματικότητες της χώρας. Ἡ γλῶσσα ἦταν ἡ καθαρεύουσα μιά γλῶσσα ξένη πρός τό λαό. Ὁ ρόλος τῆς καθαρεύουσαςσάν στοιχεῖο ταξικῆς διαφοροποίησης ἦταν καθοριστικός. Μέ τή γλῶσσα ξεχώριζαν οἱ "μορφωμένοι", γιατροί, δικηγόροι καί δημόσιοι ὑπάλληλοι στήν πλειοψηφία τους ἀπό τό "λαουτζίκο". Οἱ "μορφωμένοι" ἔκφραζαν καί τήν ταξική συμμαχία πού κυριαρχοῦσε ἡ ἀστική τάξη καί μεσοστρώματα δεμένα μέ τόν κρατικό μηχανισμό. Ἡ αὐθεντία τοῦ καθηγητή, ἀπόλυτη, μεγαλοϊδεαλισμός, προγονολατρεία, ἀναφορά(μιμητισμός) εἰς τάς Εὐρώπας, περιεχόμενο δηλαδή ξένο μέ τίς ἀνάγκες καίτήν κουλτούρα ἑνός πληθυσμοῦ βασικά ἀγροτικοῦ.

Ο ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

Ὅμως ἡ καταστροφή καί τό διώξιμο ἀπό τίς παροικίες μέ τήν ἄνοδο τῶν ἐθνικοκιστικῶν κινημάτων, ἡ ἀποτυχία τοῦ μεγαλοϊδεατισμοῦ ἡ συρρίκνωση στόν ἐθνικό χῶρο, καί ἡ ἀπαρχή βιομηχανοποίησης ὑπονόμευσε τελικά αὐτή τήν πραγματικότητα. Ἕνα κομμάτι τοῦ κεφαλαίου δεμένο κύρια μέ τήν συσσώρευση στό ἐσωτερικό, ἔφτασε νἄναι σ' ἀντίθεση μέ κυρίαρχη μερίδα τοῦ ἐμπορομεσιτικοῦ καί ἐφοπλιστικοῦ κεφαλαίου. Στόν ἀγῶνα νά ἐπιβιώσει καί νά ἐπεκταθεῖ καί σέ συμμαχία μέ ἕνα κομματι τῶν μεσοστρωμάτων ζητοῦσε μιά ἀνάπτυξη "ἐθνική" μέ κεντρο βάρους στόν ἐκσυγχρονισμό τῆς "χώρας" καί τήν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων. Αὐτό ἀπαιτοῦσε καί ἀνάλογη προσαρμογή τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος.

Στήν ἐκπαίδευση αὐτή ἡ "προοδευτική " συμμαχία ἐκφράστηκε μέσα ἀπό τό κίνημα τῶν ἀρχῶν τοῦ 60 μέ κεντρικά αἰτήματατήν αὔξηση τῶν δαπανῶν γιά τήν παιδεία, τή δημιουργία τεχνικῆς ἐκπαίδευσης καί τήν καθιέρωση τῆς δημοτικῆς. Αὐτά ἦταν τά αἰτήματα "ὁλάκερης" τῆς ἀριστερᾶς. Καί ἦρθε ἡ χούντα καί ἵδρυσε τά ΚΑΤΕ καί τίς μέσες τεχνικές σχολές καί ἦρθε ὁ Καραμανλῆς καί αὔξησε τίς δαπάνες γιά τήν παιδεία, καθιέρωσε τή δημοτική, ἔκανε τή μεταρρύθμιση, στή μέση παιδεία τεχνικά λύκεια, πανελλαδικές ἐξετάσεις γι' αὐτό καί ἡ ἐπίσημη ἀριστερά τόν ἀνακήρυξε θέλοντας καί μή σέ ἐθνικό ἡγέτη.

Ἡ προσπάθεια ὅμως ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν πανεπιστημίων μέ τό Ν.815 τοῦ βγῆκε ξυνή, εἰσέπραξε τήν πρώτη πολιτική ἧττα ἀπό μαζικό κίνημα μετά τή μεταπολίτευση.
Γιά νά γίνει πιό φανερή ἡ ἀναγκαιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ νά μεταρρυθμίσει τήν ἐκπαίδευση καί νά τήν προσαρμόσει στίς σημερινές του ἀνάγκες παραθέτου με τούς παρακάτω πίνακες.

Ἀποφοιτήσαντες ἀπό γυμνάσια

1960-61	19.816
64-65	32.069
69-70	42.209
74-75	52.760
75-76	64.610

	Ὑποψήφιοι γιά ΑΕΙ	Εἰσακταῖοι
1968	32.864	10.465
70	38.580	12.042
73	47.795	13.500
75	66.113	14.385
76	71.171	10.820
79	83.000	12.000

Βλέπουμε δηλαδή ἕνα πληθωρισμό ἀποφοίτων γυμνασίου(μέσα σέ 15 χρόνια ὑπερτριπλασιάστηκαν), οἱ ὁποῖοι στή συντριπτική τους, πλειοψηφία δίνουν εἰσαγωγικές περισσότερες ἀπό μιά φορά. Αὐτά τά στοιχεῖα δείχνουν πολύ καθαρά αὐτό πού λέγαμε στήν ἀρχή, ὅτι δηλαδή ἡ ἀναπαραγωγή τῶν τάξεων καί τῶν στρωμάτων περνάει ὅλο καί πιό πολύ ἀπό τήν ἐκπαίδευση. Αὐτό γιά τά μεσοστρώματα ἰδιαίτερα τά μή μισθωτά σημαίνει κρίση ἀναπαραγωγῆς καί προλεταριοποίηση, τῆς νεολαίας τους πού τείνει πρός τήν ἐκπαίδευση γιά νά ἐπιβιώσει ἀλλά καί ἀπό κεῖ πετάγεται ἔξω μέ τό κόψιμο στίς εἰσαγωγικές.

Ἔτσι ἡ δομική κοινωνική κρίση τῶν μεσοστρωμάτων καί τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, συνολικώτερα ἐκφράζοταν στήν ἐκπαίδευση, καί ἰδιαίτερα ἀνάμεσα στό γυμνάσιο καίτό πανεπιστήμιο μέ πολύ ὀξυμμένη μορφή.

Αὐτή ἡ κατάσταση ἔβαζε δύο προβλήματα στήν ἀστική τάξη. Ἀπ' τή μιά τό πολιτικό, καί κοινωνικό πρόβλημα τῶν 70.000 περίπου "κομμένων" κάθε χρόνο στίς εἰσαγωγικέςοἱ ὁποῖοι τά τελευταῖα χρόνια ἄρχισαν νά κινητοποιοῦνται μέ ἐξτρεμιστικά συνθήματα, ὅπως "κάτω οἱ ἐξετάσεις", κινητοποιήσεις χλιαρές βέβαια ἀλλά πού ἔκρυβαν ἐκρηκτικό δυναμικό ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνο ἐπειδή, μποροῦσε νά πυροδοτήσει ἐπιπλέον μαθητές καί φοιτητές.

Ἀπ' τήν ἄλλη ὅλη αὐτή ἡ μᾶζα τῶν ἀποφοίτων γυμνασίου ἦταν ἀντιπαραγωγική γιά τήν ἀστική τάξη. Ἡ γενική τους μόρφωση, δέν ἦταν δυνατόν νά τούς κάνει ἀφομοιώσιμους στήν παραγωγή πού εἶχε μεγάλη ἀνάγκη ἀπό μεσαία στελέχη μέ τεχνικές γνώσεις

Ἡ μεταρρύθμιση λοιπόν στήν ἐκπαίδευση δέν ἦταν "προοδευτική" ἐπιλογή τῆς κυβέρνησης παρ' ὅλες τίς κραυγές καί τά προγράμματα τῆς μικροαστικῆς ἀριστερᾶς πού χρόνια τώρα τήν προωθοῦσε σάν στοιχεῖο κλειδί γιά τήν "μεγάλη ἀλλαγή". Ἦταν ἀναγκαιότητα τῆς καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης στήν Ἑλλάδα μέ κύριο ὠφελημένο τήν ἀστική τάξη πού ἀπ' τή μιά ξεμπλόκαρε τήν ἐπικίνδυνη γιά τό καθεστώς κρίση τῆς ἐκπαίδευσης καί ἀπό τήν ἄλλη τήν βοηθοῦσε στή πιό ὀρθολογική ἐκμετάλευση τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τοῦ λαοῦ.

Ἡ Μεταρρύθμιση στή παιδεία μέχρι τώρα εἶχε κύριο στόχο τή μέση ἐκπαίδευση ἱδρύοντας Λύκεια (γενικό καί τεχνικό) καί μετατόπιση τῶν εἰσαγωγικῶν γιά τά πανεπιστήμια μέσα στά Λύκεια μέ τίς πανελαδικές ἐξετάσεις ὁλοκληρωθηκε τό διπλό σύστημα ἐκπαίδευσης. Ἕνα σύστημα δηλαδή ὅπου ὁ ταξικός διαφορισμός γίνεται μέ τό πέρασμα σέ δύο διαφορετικά κανάλια ἐκπαίδευσης, ἕνα πού κατευθύνεται πρός τήν παραγωγή(τεχνικά λύκεια-καί ΚΑΤΕ) καί τό ἄλλο πρός διευθυντικές καί ἰδεολογικές λειτουργίες (γενικά λύκεια καί πανεπιστήμιο).

ο εκσυγχρονισμος του πανεπιστημιου

'Η πρώτη καί άθόρυβη προσπάθεια ξεκινάει πολύ πρίν τόν 815,είναι ή προσπάθεια νά μειωθεῖ τό βάρος τῶν σχολῶν παληοῦ τύπου νομική-ίατρική καί νά ένισχυθοῦν οί μοντέρνες θετικές σχολές πολυτεχνεία Φ.Μ.Σ. οίκονομικές φιλοσοφικές,ή νομική καί ή ίατρική τό 1969-70 είχαν τό 14% καί τό 16,6% τῶν φοιτητῶν άντίστοιχα ένῶ τό 1976 έπεσαν 10% καί 13% άντίθετα ή φιλολογίαπῆγε άπό 11,7% σέ 15,6%,τά πολυτεχνεία άπό 7,5% σέ 10% καί οί οίκονομικές άπό 32%σέ 36%.

Τό διδακτικό προσωπικό άπό τό 1970 έως τό'76 αύξήθηκε κατά 180% ένῶ ή άντίστοιχηαύξηση τῶν φοιτητῶν ήταν κατά 32%. "Ετσι έφτασε ή άντίστοιχα διδακτικοῦ προσωπικοῦ καί φοιτητῶν στό 1 πρός 16 φοιτητές.

Παράλληλα άρχίζει ή διασπορά τῶν πανεπιστημίων σέ πολλές πόλεις(Πάτρα,Γιάννενα,Ξάνθη,Κομοτινή,Κρήτη .) σέ μιά προσπάθεια ν'άποφύγουν τήν συγκέντρωση σ''Αθήνα Θεσσαλονίκη πού δημιουργοῦσε πολιτικά προβλήματα.(Σ'αύτά τά πλαίσια πρέπει νά δεῖ κανείς καί μετάφορά στήν 'Αθήνα τοῦ Πανεπιστημίου έξω άπό τήν πόλη όπως έχει γίνει ήδη στή Πάτρα).

Προωθεῖται ό έκσυγχρονισμός τῶν θετικῶν κύρια σχολῶν,αύξάνουν οί ὧρες έργαστηρίων καί άνεβαίνει τό έπίπεδο τους. Προωθοῦνται οί ύποχρεωτικές παρουσίες καί τά ύποχρεοτικά τέστ,ό έκσυγχρονισμός περνάει πρῶτα καί κύρια άπό τήν έντατικοποίηση καί τί σφίξιμο. Τά ποσοστά τῶν"κομμένων"στίς έξετάσεις φτάνουν τό 50% καί οί"προοδευτικοί"καθηγητές κρατοῦν τά πρωτεῖα.

Τά έξάμηνα πέρασαν άτυπα (χωρίς τήν ψήφιση νόμου)στό "πρότυπο" πιά Ε.Μ.Π.πέρασαν καί στήν Πάτρα καί Γιάννενα αύξάνοντας τήν ένταση τῶν σπουδῶν μέ τίς πλάτες τῆς ΚΝΕ πού σκίζεται τῶρα γιά νέα προγράμματα σπουδῶν.

"Ετσι σ'αύτά τά πλαίσια στόν έκσυγχρονισμό δηλαδή μέσω τῆς έντατικοποίησηςκαί τῆς όμαλοποίησης τοῦ πανεπιστημίου,παίρνοντας πίσω τίς καταχτήσεις τῶν φοιτητῶν κατά τῶν άντιδικτατορικό άγῶνα πέρασε καί τόν Ν.815 πού αύτά είχε σάν κέντρο του, καί όχι τόσο τίς δομικές μεταρρυθμίσεις.

Ακολουθησαν σκηνες φρικτης βιας που λογω του ακαταλληλου της φυσης των, κοβονται απο την λογοκρισια.

ΠΑΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ

ΑΛΛΧ

Τα βιαια επεισοδια συνεχιζονται παρα τις προσπαθειες για ανακωχη και διαπραγματευσεις.

ΠΑΛΙ Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

ΑΥΤΗ Η ΡΟΠΑΛΙΑ ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ

ΑΛΛΑΧ

Δευτερα,πρωϊ
Τα αιματα πλυθηκαν
Τα σπασμενα τζαμια μαζευτηκαν.
Κυκλοφορησαν και οι καινουργιες εφημεριδες διαφωτιζοντας τον κοσμο...

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ
ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΦΡΙΚΙΩΝ!!!

ΒΡΑΔΥΝΗ
ΣΤΟ ΕΛΕΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΩΝ ΟΙ ΣΧΟΛΕΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
ΟΡΓΙΑ ΜΕ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΣΤΟ ΧΗΜΕΙΟ ΟΛΟ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΚΝΕ

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ
"Οπου δεν πιπτει λογος, πιπτει ραβδος"
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Οταν δεν μπορεις να περασεις τις πολιτικες σου προτασεις με γενικες συνελευσεις, τοτε τις περνας με το ξυλο!
Για το καλο του κινηματος, βεβαια!

Η ΚΝΕ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Μέσα ἀπό τό Πολυτεχνεῖο καί τίς καταλήψεις μπῆκε πιό ἔντονα τό ζήτημα τῆς ΚΝΕ σἀν ἐσωτερικῆς ἀστυνομίας τοῦ κι νήματος. Τό κίνημα ἦρθε σέμι ἀ μετωπική σύγκρουση μέ τήν ΚΝΕ καί κέρδισε. Ὅμως δέν ἦταν παρά ὁ"πρῶτος γῦρος".

Αὐτή ἡ ἀντιπαράθεση μέ ἕ να σύνολο ἀπό μορφές-ἰδεολο γική, πολιτική, στρατιωτική- θά συνεχιστεῖ μέσα στά Πανε πιστήμια καί σ'ὁλόκληρη τή νεολαία, καί μάλιστα καί ἔξω ἀπό κεῖ, στό βαθμό ποὐ ἡ ΚΝΕ ἀποτελεῖ τήν βασική δύναμησυ ντήρησης ποὐ διαθέτει τό κα θεστώς μέσα στή νεολαία, ἀπο τελεῖ τήν αἰχμή τοῦ κράτους -μαζί μέ τό ΚΚεξ συνολικά,σέ ὅλα τά μαζικά κινήματα.

Α. Η ΚΝΕ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Τό κεντρικό χαρακτηριστι κό τῆς ΚΝΕ στό φοιτητικό χῶ ρο εἶναι ἡ ἀπόλυτη ταύτισή της μέ τό Πανεπιστήμιο σά θε σμό καί λειτουργία.Αὐτή της ἡ ταύτιση ἐξηγεῖται κύρια ἀ πό τό στόχο ποὐ βάζει γιά δι οικητικό ἔλεγχο-συνεξουσία - μέ τούς καθηγητές στά πλαίσι α τῆς "πανεπιστημ.ιακῆς κοι νότητας" καί κατά δεύτερο λό γο, ἀπό τήν προώθηση δικῶν της καθηγητῶν, βοηθῶν, σἀν ἐπανδρωτῶν τοῦ καθηγητικοῦσυ νόλου.Καί εἶναι καθαρό πώς στό μόνο ποὐ ἐπιμένουν μέ συ νέπεια καί "ἀγωνίζονται" εἶ ναι ἡ συνδιοίκηση, μέ τίς πα ράλληλες προτάσεις γιά θεσμι κές ἀλλαγές, ὅπως τομεῖς,προ γράμματα σπουδῶν κλπ. Ἔτσι ἡ προοπτική ἔνταξης τους στό πανεπιστημιακό μηχανισμό ποὐ ὑπαγορεύεται ἀπό τόν κεντρι κο κατευθυντήριο στόχο γιά τή "στελέχωση τοῦ κρατικοῦ μηχα νισμοῦ μ'ἀνθρώπους τῆς δικῆς μας ἰδεολογίας"(ὑλικά ἀπό τή συνδιάσκεψη τοῦ ΚΣ τῆς ΚΝΕμέ θέμα τήν "διαπαιδαγώγηση"-Ἀ θήνα 1977), τούς "ἀναγκάζει" καί τό θέλουν νά ἀποτελοῦν τό φορέα τῆς πιό συντηρητικῆς δύ ναμης στό πανεπιστήμιο.

Ἡ παραδοσιακή δεξιά-φάν τασμά,στήν πραγματικότητατοῦ πανεπιστήμιου ἐνσαρκώνεται στήν ἰδεολογία καί πραχτική τῆς ΚΝΕ. Ἤδη ἡ σκοπιά τῆς ΚΝΕ εἶναι ἡ σκοπιά ἑνός μηχα νισμοῦ(ἐκπαιδευτικοῦ συγκεκ ριμένα) τοῦ κράτους ποὐ ἀπευ θύνεται στό Κράτος, ζητῶντας περισσότερα κονδύλια, καλύτε ρη ὀργάνωση σπουδῶν(προγράμ ματα), κονδύλια,πρός τήν κα τεύθυνση τῆς πιό ὀρθολογικῆς καί σύγχρονης λειτουργίας του

Ἡ ἔντονη ἔτσι κρατιστικη ἰδεολογία τοῦ ΚΚΕ καί τῆςΚΝΕ οἱ στόχοι δηλ. καί οἱ πραχτι κές της ποὐ ἀποσκοποῦν κεντ ρικά σε ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ στά πλαίσια τῶν κυριαρχων θεσμῶν τοῦ κράτους(ὅπως πχ. Πανεπι στημιο) δημιουργοῦν γιά τήν ΚΝΕ μιά ἀξεπέραστη ἀντίφαση: τήν ἀντίφαση ποὐ ὑπάρχει ἀνά μεσα σέ μιά γραμμή δεξιά ποὐ ὑπαγορεύει τήν ἀνυπαρξία κά θε παρέμβασης σέ ἐπίπεδο κι νήματος - ποὐ χτυπᾶ δομές κι αξίες τοῦ καπιταλισμοῦ - καί στίς σκληρές ὀργανωτικές δο μές ποὐ πάνω σ'αὐτές συγκρο τεῖται σά νεολαία.Ἔτσι αὐτές οἱ σκληρές δομές ἀποκτοῦν ἕ να κενό(ἰδεολογικό καί πολι τικό) καί τό μόνο ποὐ ἀπομέ νει εἶναι ὁ μηχανισμός. Και ὅσο ἕνα κίνημα ἀναπτύσσεται κι ἀνάπτυξή του σημαίνει ἀνα πόφευκτα χτύπημα τῆς ΚΝΕ σἀν δομή, πολιτικά,ἰδεολογικά κι ὀργανωτικά, τόσο -ἤδη το βλέ πουμε- καί ὅτι ἡ ΚΝΕ ἀντιπα ρατίθεται σἀν μηχανισμός. Ἡ ἀντεπίθεσή της εἶναι στρατιω τικοῦ τύπου μέ σχέδια ἀντιπε ρισπασμοῦ, δυναμεων κρούσης, στρατηγικῶν στόχων ἐπίθεσης κλπ. Ἡ ἐπέμβασή της εἶναι μό νο ὀργανωτική - ἐκλογική.

-ΟΤΑΝ ΕΧΕΙΣ ΤΕΤΟΙΟΥΣ ΚΝΙΤΕΣ ΤΙ ΤΟΥΣ ΘΕΣ ΤΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΤΕΣ

-ΠΡΟΣΟΧΗ!!! Κυκλοφοροῦν Κνίτες με πολιτικά

-ΕΣΕΙΣ ΜΠΑΤΣΟΙ - ΕΜΕΙΣ ΑΠΑΤΣΙ

- -∞ ——∧—— +∞

Το εγκεφαλογράφημα ενος Κνίτη!

Μέσα απ'αὐτή τήν ἀντίφα ση, ὑπερτροφία στό μηχανισμό -ἀνυπαρξία ἐπέμβασης σ'ἐπίπε δο κινήματος, πιστεύουμε ὅτι βγαίνει καί ἡ κρίση τῆς ΚΝΕ δηλαδή, ἡ μαζική ἀποχώρηση μελῶν της. Καί εἶναι 2 εἰδῶν ἄνθρωποι: ἀπό τή μιά νέοι ποὐ συνθλίβονται ἀπό τίς κομ ματικές, στεγανές διαδικασί ες καί τήν ὀργανωτική ἱεραρ χία, ἀπό τήν ἄλλη,παλιά κομ ματικά στελέχη, θεωρητικά κι πολιτικά καταρτισμένα ποὐ ἡ παραπάνω ἀντίφαση τούς λει - τουργεῖ σἀν πρόβλημα ἐσωτερι κῆς δημοκρατίας καί μόνο,καί τείνουν πρός εὐρωκομμουνιστι κές τάσεις.Ἀρκετοί ἀπ'αὐτούς παραμένουν, σἀν ἀριστερή δι καιολόγηση τοῦ κόμματος καί ἡ πραχτική τους καταντάει τήν ἀποχώρησή τους πολύ δευτερεῦ ον καί περιθωριακό φαινόμενο (βλέπε Κτηνιατρική, μέ τήν προταση ποὐ πέρασε ἡ ΚΝΕ τῆς μή ἀποχῆς.)

Εἶναι λίγοι ἀπ'αὐτούςποὐ βλέπουν τό νέο κίνημα σά μιά πραγματική πολιτική μέ προο πτικές, καί ποὐ βοηθᾶνε σ'αὐ τό. Εἶναι λάθος ἡ ἀναφοράτοῦ χώρου, ἐπίμονα στή κρίση τοῦ ΚΚΕ. Ὑπῆρχαν πράγματι τάσεις ποὐ ἀρκοῦσε ὁ ὅρος" ἀποχωρή σας" γιά νά χαρακτηρίζει ἰδε ολογικά τό νέο. Ὅμως δέν ἀρ κεῖ μιά ἀντίθεση μέ τόν"φασι στικό συγκεντρωτισμό"γιά νά χαρακτηρίσει ἰδεολογικά κά ποιον, γιατί ἡ ἀντίθεση αὐτή μπορεῖ νά ἔχει καί δεξιά βά ση καί συχνότερα εὐρωκομμου νιστική. Ἐκεῖνο ποὐ θά ὀξύ - νει τήν κρίση τοῦ ΚΚΕ εἶναι ἡ αὐτόνομη ἀνάπτυξη ἑνός κι νήματος ποὐ βαθαίνοντας τούς ἀντικαπιταλιστικούς-ἀντιιεραρ χικούς του στόχους θά φτιάχ νει τή θεώρησή του γιά τήν κοινωνία καί θ'ἀντιμετω πίζεται ἀπό τήν ΚΝΕ μόνοστρα τιωτικά. Αὐτό θά τούς θάψει.

Τέλος μέσα από σειρά γε γονότα, διακρίνουμε κι ἄλλα στοιχεια ποὐ τείνουν στή γε νίκευση τῆς κρίσης τους. Αν γιά τό ΠΑΣΟΚ ἡ ἀναντιστοιχεί α ἀνάμεσα στό μηχανισμό του καί τήν ἐκλογική του πελατεί

α εἶναι τεράστια μέ τάσεις, σαφῶς ἡ τελευταία νά μεγιστοποιεῖται ὥστε τελικά νά μετατρέπεται σάν κόμμα, κύρια σέ ἐκλογικό μηχανισμό, γιά τό ΚΚΕ συμβαίνει κάπως τό ἀντίθετο. Τί πάει νά πεῖ αὐτό;

Ἤδη στίς συνελεύσεις πού χάσαν, ἡ ἐκλογική της πελατεία, τά ἄτομα πού τά μετράει γιά ψήφους, ἔχουν φτάσει στό ὅριό της. Ἀλλους δέν πρόκειται νά βρεῖ. Παράλληλα, σέ κάθε φασιστική ἐπίθεση βλέπουμε ὅλο καί συχνότερα νά χτυπᾶνε στελέχη καί μάλιστα γνωστά στόν περισσότερο κόσμο, ἐνῶ ἁπλά μέλη νά μήν συμμετέχουν ἤ νά βρίσκουν προφάσεις νά μή συμμετέχουν. Δηλ. ἡ ἐκλογική πελατεία του δέν μπορεῖ νά ἐπιλέξει τή βασική γιά σήμερα ἐπιλογή τοῦ κομματικοῦ μηχανισμοῦ - στρατιωτικο χτύπημα, ἀφανισμός τοῦ νέου κινήματος. Ἀπό κεῖ καί ἡ λειτουργία τῶν ὁμάδων κρούσης σάν Νέα ΕΚΟΦ.

Ετσι ὁ μηχανισμός τους ἀπογυμνώνεται πολιτικά καί ἰδεολογικά, ὅροι ἀναγκαῖοι γιά τήν ἀποτελεσματικότητά του, κ' μένει σκέτος μηχανισμός ἐπανδρωμένος ἀπό τά "σκληρά" στελέχη. Ετσι, ἄν γιά τό ΠΑΣΟΚ ἰσχύει τό : μαζεύει κόσμο-χάνει μηχανισμό, γιά τό ΚΚΕ ἰσχύει ὅτι: Χάνει κόσμο-κερδίζει μηχανισμό.

Τέλος, χαρακτηριστικό εἶναι νά δοῦμε σέ ποιές ἀξίες ζωῆς ἰδίως τῆς νεολαίας ἀναφέρεται ἡ ΚΝΕ. Συνολικά στρέφεται ἐνάντια στόν 'Αμερικάνικο τρόπο ζωῆς. Καί μ' αὐτό προσπαθεῖ νά χτυπήσει καί στοιχεία οὐσιαστικῆς ἀμφισβήτησης πού ἐμφανίστηκαν στήν 'Αμερική, (ἄσχετα πού κατάληξαν μπροστά στήν ἀνυπαρξίαγε νικότερου κινήματος πού θά τά σφράγιζε γιά μιά ἄλλη προοπτική) καί πιό συγκεκριμένα 'Η λογική της εἶναι : Τό σύστημα ἐπαγγέλεται τή μόρφωση ἀλλά οἱ νέοι τεμπελιάζουν κι προτιμοῦν ἄλλα πράγματα ἄρα τό σύστημα δέν θέλει μόρφωση καί προκοπή. Τήν θέλουμε ἐμεῖς.

Τό σύστημα ἔχει "ἀξία τή οἰκογένεια, τούς συγγενικούς δεσμούς, τόν σεβασμό στούς ἀνώτερους, τήν ὑπομονή καί τή ἐπιμονή", οἱ νέοι ὅμως ἀμφισβητοῦν τήν οἰκογένεια, συγκρούονται μέ τούς γονεῖς, παρατᾶν τά σπίτια, ἄρα τό σύστημα θέλει ρέμπελους καί ἀκοινώνητους νέους μακρυά ἀπί τίς οἰκογενειακές παραδόσεις ἄρα ΕΜΕΙΣ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΤΟΝ ΑΜΟΙΒΑΙΟ ΣΕΒΑΣΜΟ , ΤΗΝ ΠΕΙΘΩ !!

Τό σύστημα ἐπαγγέλεται ἐργασία, δίνει ἀνεργία καί ἀνθρώπους πού μισοῦνε τή δουλιά, ἄρα ἐμεῖς θέλουμε τήν ΕΡΓΑΣΙΑ ὕψιστη κοινωνική συνεισφορά, κλπ.

Ετσι τό πρόβλημα τῶν ἀντιφάσεων τοῦ καπιταλισμοῦ , (οἰκογένεια σάν ἀξία - σάν καταστροφή της - γυναῖκες στή παραγωγή - νέοι ἐργαζόμενοι) ἤ (ΑΣΤΙΚΗ μόρφωση - αὐθόρμητη μέχρι συνειδητή ἀντίθεση μ' αὐτήν) ἤ (ἐργασία - μισθωτή σκλαβιά - ἀντίθεση μ' αὐτό πού καταστρέφει κάθε δημιουργία) τό ΚΚΕ θέλει νά τό λύσει, ὀρθολογικοποιώντας, κριτικάροντας καί προτείνοντας στό σύστημα νά σταθεῖ στό ὕψος τῶν ἐπαγγελιῶν του.

Β. Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ «ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ»

'Από φέτος κεντρικός στόχος τῆς ΚΝΕ ἔγινε ἕνας καί μοναδικός : 'Η ἀντιμετώπιση τοῦ "ἀριστερίστικου κίνδυνου" μέσα στά πανεπιστήμια. Κι αὐτό φυσικά γιατί ἔφτασε ἡ "ὥρα τῶν λογαριασμῶν". Γι' αὐτό τό Πολυτεχνεῖο ἐπιλέχτηκε σά κεντρικό σημεῖο ἀντιπαράθεσης. Μέσα ἀπό τή στρατιωτική ἧττα τῶν "ἀριστεριστῶν" νά κοποῦν τά φτερά τους στό Πανεπιστήμιο. Δέν θά ἐπιμείνουμε δῶ στό γεγονός πώς οἱ δυό στρατιωτικές "νίκες" τῆς ΚΝΕ τόσο στό Πολυτεχνεῖο, ὅσο καί στό Χημεῖο στή διάρκεια τῶν καταλήψεων ἀποτέλεσαν δυόπρωτου μεγέθους πολιτικές της ἧττες.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τά παρακάτω μέλη τοῦ ΕΔΠ καταγγέλουν τήν ἐπίθεση πού ἔγινε τό βράδυ τῆς Κυριακῆς 16/12 ἐναντίον τῶν φοιτητῶν πού εἶχαν καταλάβει τό χῶρο τοῦ Χημείου μέ ἀπόφαση τῶν Γενικῶν τους Συνελεύσεων,

Παρά τήν προσπάθεια νά διαστρεβλωθοῦν τά πραγματικά γεγονότα, προσπάθεια στήν ὁποία συνέδραμε καί ἡ κυβερνητική Τηλεόραση, εἶναι πιά σέ ὅλους φανερό ὅτι τήν κύρια εὐθύνη ἔχει αὐτή ἡ φοιτητική παράταξη πού, τρομοκρατημένη ἀπό τή νέα δυναμική τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος, ἐπιχειρεῖ μέ τή βία νά τό χειραγωγήσει καί μάλιστα στό ὄνομα τῆς ΕΦΕΕ, θεσμό πού καπηλεύεται χωρίς ἐνδοιασμούς.

'Εμεῖς πού ὑπογράφουμε, μέλη τοῦ ΓΔΓ, θεωροῦμε ὅτι δέν πρέπει πιά νά καλύπτουμε μέ τή σιωπή μας τίς πρωτοφανεῖς πολιτικές μεθοδολογίες πού εἰσάγονται μέ τέτοιου τύπου ἐνέργειες, στίς ὁποῖες γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες. Δέν ἀποτελεῖ πλέον αὐτή ἡ πολιτική μεθοδολογία ἕνα δευτερεῦον πρόβλημα τοῦ δημοκρατικοῦ κινήματος. Βάζει κάθε δημοκράτη πού ζεῖ καί ἐργάζεται μέσα στά Πανεπιστήμια, μπρός στό καθῆκον νά πάρει θέση καί νά τήν καταδικάσει δημόσια. Γιατί αὐτή ἡ πολιτική πρακτική τείνει νά ἐπιβάλλει μιά νέου τύπου ἰδεολογική καί πολιτική τρομοκρατία, τείνει νά συνθλίψει μέ κατασταλτικές μέθοδες τήν ἐλεύθερη διακίνηση τῶν ἰδεῶν, τείνει νά βάλλει φραγμό μέ τή βία στήν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τοῦ ἀγωνιστικοῦ δημοκρατικοῦ κινήματος.

'Υπογράφουν:

Μ. Γέραλη ΧΗΜ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΜΠ
Μ. Μπαμπάλου ΑΡΧΙΤΕΚΤ. ΕΜΠ
Αν. Βρυχέα ΑΡΧΙΤΕΚΤ. ΕΜΠ
Τ. Μοροπούλου ΧΗΜ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΜΠ
Ρ. Κελεφούρα ΟΜΣ
Μ. Ξαβαγιάννη ΟΜΣ
Α. Κακουλίδου ΟΜΣ
Α. Βαλάκα ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΕΜΠ
Α. 'Απέκης ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΜΠ
Σ. Πολυμένης ΤΟΠΟΓΡ. ΕΜΠ
Β. Χρηστίδης ΑΡΧΙΤΕΚΤ. ΕΜΠ
Σ. Σόρογγας ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ. ΕΜΠ
Α. Μπαλτάς ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΜΠ
Α. Δουλούδης ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ
Ρ. Τζανετάτου ΟΜΣ
Δ. Σάρρος ΑΡΧΙΤΕΚΤ. ΕΜΠ
Μ. Φιννέ ΑΡΧΙΤΕΚΤ. ΕΜΠ
Ν. Κουλουμπῆ ΧΗΜ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΜΠ
Δ. Διακουλάκη ΧΗΜ. ΜΗΧΑΝ. ΕΜΠ
Γ. Χρυσουλάκη ΧΗΜ. ΜΗΧΑΝΙΚ. ΕΜΠ
Γ. Παντόπουλος ΑΡΧΙΤ. ΕΜΠ
Α. Ρόκου ΑΡΧΙΤΕΚΤ. ΕΜΠ
Γ. Χαϊδόπουλος ΑΡΧΙΤΕΚ. ΕΜΠ
Β. Μπαομπαρούση ΤΟΠΟΓΡ. ΕΜΠ
Α. Μπάκα ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚ. ΕΜΠ
Π. Πίσης ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚ. ΕΜΠ
Σ. Ξενόπουλος ΑΡΧΙΤΕΚ. ΕΜΠ
Θ. Ρόκας ΑΡΧΙΤΕΚΤ. ΕΜΠ
Ε. Πορτάλιου ΑΡΧΙΤΕΚ. ΕΜΠ
Ν. Χριστοδουλάκη ΧΗΜ. ΜΗΧΑΝ. ΕΜΠ
Ν. Σαγιάς ΘΜΣ
Γ. Καβαλλιεράτος ΑΡΧΙΤΕΚ. ΕΜΠ
Σ. Ρίζνης ΘΜΣ
Θ. Γιωτάκης ΘΜΣ
Ρ. Λεκ Ούδου ΘΜΣ

Χ. Σίδερης ΟΜΣ
Τ. Σπόρου ΘΜΣ
Φ. Γουλιέλμος
Α. Παπαϊωάννου Αρχ. ΕΜΠ
Γ. Μακρῆς ΑΡΧΙΤΕΚ. ΕΜΠ
Σ. Αντωνοπούλου ΑΡΧΙΤΕΚ. ΕΜΠ
Μ. 'Αντωνοπούλου ΠΑΝΤΕΙΟΣ
Ν. Παπαθανασόπουλος ΠΑΝΤΕΙΟΣ
Σ. Παπαγεωργίου ΠΑΝΤΕΙΟΣ
Γ. Πουλάκος ΑΡΧΙΤΕΚ. ΕΜΠ
Γ. Ζιάκας ΑΡΧΙΤΕΚΤ. ΕΜΠ
Μ. Κούκιος ΧΗΜ. ΜΗΧΑΝ. ΕΜΠ
Θ. Ρήγας ΧΗΜ. ΜΗΧΑΝ. ΕΜΠ
Β. Κερασμάνης ΑΡΧΙΤ. ΕΜΠ
Γ. Καρράς ΤΟΠΟΓΡ. ΕΜΠ
Ο. Καρυδάκης ΠΟΛ. ΜΗΧ. ΕΜΠ
Θ. Βερδελῆς ΑΡΧΙΤ. ΕΜΠ
Ε. Μανουσάκη ΘΜΣ
Ν. Παπαθανασόπουλος ΠΑΝΤΕΙΟΣ
Μ. Μηλιαράκη ΑΣΣΠ
Π. Σταυρινός ΟΜΣ

Γιατί ἡ "νέα ΕΚΟΦ" δέν μπορεῖ νά λειτουργεῖ - δυστυχῶς γι'αὐτή - σάν τήν παλιά ΕΚΟΦ. Γιατί ὅταν μιά πολιτική δύναμη - καί ἡ ΚΝΕ εἶναι κάτι τέτοιο - ἀρχίζει νά λειτουργεῖ σχεδόν ἀποκλειστικά μέ στρατιωτικούς ὅρους -τότε εἶναι χαμένη ἀπό χέρι καί τήν πολιτική ἧττα θά τήν ἀκολουθήσει ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ καί ἡ στρατιωτική τέτοια. Μέ τήν ἔννοια ὅτι ἡ ΚΝΕ εἶναι μιά δύναμη "μαζική". Θέλει νά κινεῖται σέ ἕνα ἐπίπεδο "ἀντικυβερνητικό", νά ἔχει "συμμάχους", νά ἀπευθύνεται σέ πλατύ κόσμο. Ἔτσι ἡ προσπάθεια στρατιωτικῆς ἀντιμετώπισης ἑνός κινήματος σέ ΑΝΟΔΟ ἔχει σάν ἀναπόφευκτη συνέπεια τήν πολιτική ΗΤΤΑ. Μόνο στήν περίπτωση πού θά ἀντιμετώπιζε ἕνα κίνημα σέ πτώση θά ἦταν ἀποδοτική μιά τέτοια πολιτική, μέ τήν ἔννοια τοῦ τελευταίου χτυπήματος.

Ἔτσι ἡ πολιτική τῆς ΚΝΕ προκαλοῦσε ἀπό μόνη της τήν ΜΑΖΙΚΟΠΟΙΗΣΗ καί τή ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ τοῦ κινήματος. Βάθαινε τήν ἀπέχθεια τοῦ κόσμου γιά τό σοσιαλφασισμό κι ἔχανε "συμμάχους". Ἔτσι τόσο τό ΠΑΣΟΚ, ὅσο καί τό ΚΚεσφρόντιζαν νά τραβήξουν τήν οὐρά τους ἀπ'ἔξω. Ἐπί πλέον εἶχε καί μιά ἄλλη συνέπεια στό ἴδιο τό ἐσωτερικό τοῦ "νέουκινήματος". Προωθοῦσε ἀκριβῶς ἐκεῖνες τίς δυνάμεις πού ἤθελε νά ἀπομονώσει καί νά χτυπήσει.

Πιό συγκεκριμμένα. Ἡ ΚΝΕ στήν "ἀντιαριστερίστικη" πολιτική της χρησιμοποιοῦσεμιά "μακιαβελική" ταχτική. Σκόπευε κύρια τούς "ἀναρχικούς" καί τούς "αὐτόνομους". Φρόντιζε μέ ἐπιμέλεια νά μήσπᾶν οἱ γέφυρες μέ τούς πιό "συνετούς" ἀριστεριστές - Β'Πανελλαδική, ΠΠΣΠ, ΑΑΣΠΕ κλπ.-καί δέν τούς χτυποῦσε ἄμεσα,παρά μόνο ἀπό σπόντα. Ἔτσι σκόπευε νά χτυπήσει κύρια τούς πιό ἐπικίνδυνους καί ΣΕ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ἐχθρούς της, ἀπομονωμένα,καί ἀπό τήν ἄλλη νά χτυπήσει μέσω αὐτοῦ τοῦ διαχωρισμοῦ ὅλους τούς "ἀριστεριστές" μαζί.

Καί φάνηκε ὅτι στό Πολυτεχνεῖο αὐτή ἡ ταχτική μποροῦσε νά ἀποδώσει. Ὅμως ἦταν λάθος. Κι'αὐτό γιατί δέν ἔπαιρνε ὑπ'ὄψη της τήν δυναμική τοῦ μαζικοῦ κινήματος,πού ἔφερνε σέ "σύμπτωση" ὅλους τούς ἀριστεριστές μέσα ἀπό κοινούς ἀγῶνες - καταλήψεις, π.χ. Ἔτσι ὑποχρεωτικά κι αὐτό φάνηκε στίς καταλήψεις ὁδηγιώνταν σέ ἀντιπαράθεση μέ τό ΣΥΝΟΛΟ αὐτοῦ τοῦ χώρουκαί μάλιστα ὁδηγοῦσε σέ ἐνίσχυση τῶν πιό "ἐξτρεμιστῶν"μιά καί ἀποδεικνυόταν στήν πράξη ἡ ἀνάλυση τους γιά τήν ΚΝΕ. Ἔτσι τό μόνο πού πετύχαινε αὐτή ἡ πολιτική διαχωρισμοῦ ἦταν ἀκριβῶς ἡ ἐνίσχυση τῶν πιό ριζοσπαστικῶν ἀπόψεων καί τό σπρώξιμο ὅλου τοῦ χώρου πρός τά ἀριστερά.

Πολλοί προσπάθησαν νά ἀναρωτηθοῦν πάνω σ'αὐτές τίς "βλακεῖες" τῆς ΚΝΕ. Ὅμως θἆταν λάθος νά μένουμε στό ἐπίπεδο "βλακεῖες". Πρόκειται γιά κάτι βαθύτερο, πού ἀφορά- ει ὁλόκληρη τή γραμμή καί τή λογική τοῦ ΚΚεξ στήν Ἑλλάδα δηλαδή τήν πραξικοπηματική, πραχτόρικη λογική του, πού ἔρχεται σέ ἀντίφαση μέ τή λειτουργία του σάν μαζικοῦ κόμματος μέσα σέ μιά συγκεκριμμένη χώρα, μέ δοσμένες ἱστορικοκοινωνικές συνθῆκες. Πιό συγκεκριμμένα : Ἡ γραμμήτοῦ ΚΚεξ δέν εἶναι ἡ διαρκής ἀνάπτυξη σάν ἀντιπολίτευση πού θά τήν ὁδηγήσει στήν κυβέρνηση. Εἶναι ἡ ὀργανωτική ἐνίσχυση καί τό πλασσάρισμα στό κρατικό μηχανισμό, τούς θεσμούς, τόν Τύπο, κλπ. πού ἐνισχύει τίς δυνάμεις του, μέ στόχο πάντα τήν ΔΙΕΘΝΗ ΚΡΙΣΗ καί τήν ἀπό τά ἔξω παρέμβαση. Ἔτσι τό ΚΚεξ δέν θέλει ἀγῶνες ἔστω καί ρεφορμιστικούς, γιατί αὐτοί ὁδηγοῦν μέ τόν ἕνα ἤ ἄλλο τρόπο σέ ἀντιπαράθεση. Τό ΚΚεξ θέλει ὀργάνωση χωρίς ἀγῶνες . Καί ἐδῶ βρίσκεται ἡ ἀντίφαση. Ὅσο τό κίνημα εἶναι χαμηλά κάτι τέτοιο μπορεῖ νά στέκεται. Ὅμως ὅταν ἀνεβαίνει γίνεται ἀκατό-

ΕΙΜΑΙ ΜΙΑ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑ

Καλέ μας Πρωτοετή,

Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ μεγάλοι, Ἐμεῖς, θά σοῦ δείξουμε τήν ὕπουλη συμπεριφορά τῆς πρυτανείας, τῶν καθηγητῶν, τῶν κληρων, τά μαῦρα σκοτάδια τῆς σχολῆς, τό σκουληκοκρατούμενο ἑστιατόριο, τή λοῦμπα τῆς παιδείας, Ἐμεῖς, πού τά ἔχουμε δεῖ ὅλα, καί σύ, ρομαντικέ, δέν ἔχεις δεῖ ἀκόμη τίποτα.

Ἐμεῖς, ἔχουμε συμμετάσχει σέ συνελεύσεις, Ἐμεῖς ΕΧΟΥΜΕ ΨΗΦΙΣΕΙ, Ἐμεῖς ἔχουμε ἐκπληρώσει τά δημοκρατικά μας καθήκοντα, Ἐμεῖς ἔχουμε ἐκλέξει ἀντιπροσώπους καί ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ.

Εμεῖς θά σᾶς δείξουμε τά προβλήματά ΣΑΣ, θά σᾶς ποῦμε πώς νά τά λύσετε.

Στηριχτεῖτε σέ Μᾶς, γιατί Ἐμεῖς ξέρουμε τά πάντα, ἔχουμε καί πεῖρα καί ὅλα τά ἀπαιτούμενα. Κοίτα λοιπόν νέε συνάδερφε μήν γίνεις παλιοπροβοκάτορας, μήν ἀμφισβητήσης αὐτά πού λέει ἡ ἐκλεγμένη δημοκρατική ἀρχή μας, μήν κινηθεῖς μόνος, μήν κριτικάρεις, μήν δώσεις λύσεις ἔξω ἀπό τά καθιερωμένα, γιατί τότε:

1) θά πέσει τό κύρος μας
2) Δέν θάμαστε σούπερμεν
3) Τί θά κάνουμε χωρίς ρόλους καί χωρίς θεατές

Σκέφου καλά.

ΨΗΦΙΣΕ ΜΑΣ ΟΠΟΥ ΜΑΣ ΒΡΕΙΣ

Τέως δημοκράτες φοιτητές, νῦν δέν ἔχει βρεθεῖ ἡ λέξη.

ΕΣΥ;

ρθωτο. Τότε ἀποκαλύπτεται ἡ σαθρότητα τῆς ὀργάνωσης πού στηρίζεται ὅλο καί σέ ἕναπιό στενό μηχανισμό μισθοφόρων καί τήν ἀδυναμία κινητοποίησης τῶν "κουκιῶν". Ἔτσι τείνει νά αὐτονομεῖται ὁ μισθοφορικός μηχανισμός καί νάδρᾶ μέ τό μόνο τρόπο πού ξέρει , τήν καταστολή τοῦ κινήματος, πού"χαλάει"τή δουλειά, δηλαδή τό κλῖμα τῆς ἡσυχίας. Ὅμως κάτι τέτοιο ὁδηγεῖ σέ ὀργανωτική ΣΥΡΡΙΚΝΩΣΗ καί ἀπομόνωση. Καί ἐδῶ πρόκειται γιάμιά θεμελειώδη ἀντίφαση. Ὁ μηχανισμός τῆς ΚΝΕ ὁρᾶ σάν ΕΚΟΦ χωρίς ὅμως νά μπορεῖ νἆναι ΕΚΟΦ, πού ἀποτελοῦσε ἁπλό παρακλάδι τοῦ κράτους.

Θά μποροῦσε νά πεῖ κανείς Ὅμως δέν θά ἦταν δυνατή μιά ἄλλη πολιτική ; Μιά πολιτική πιό εὐέλικτη, μιά πολιτική "προτάσεων", ἔστω καί ψευδοκινητοποιήσεων. Γιά τήν ὥρα ΟΧΙ ! Γιατί κάτι τέτοιο προϋποθέτει μιά ἄλλη συνολική στρατηγική, σημαίνει "εὐρωκομμουνιστικοποίηση",δηλαδήπιό συγκεκριμμένη ἀναφορά καί ἔνταξη στό συγκεκριμμένο πλαίσιο τῶν ταξικῶν συγκρούσεων, καί ἄρα μεγαλύτερος "φιλελευθερισμός", εὐελιξία κλπ.Κάτι τέτοιο ὅμως θά ὁδηγοῦσε σέ ἀμφισβήτηση τόσο τῆς Ρωσίας ὅσο καί τῆς ἐξάρτησης καί τοῦ πραχτορικοῦ ρόλου. Καί ἑπομένως ἄμεσα δέν μπαίνει τέτοιο πρόβλημα.

Γι'αὐτό ἡ λογική τῆς ΚΝΕ μέσα στό Πανεπιστήμιο ὁδηγεῖ στήν ἧττα. Τουλάχιστον σ'αὐτή τή φάση. Ἡ ἀποδυνάμωσήτης ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ !

Ἐκεῖ θά πρέπει νά ἐντάξουμε καί τίς "βλακεῖες" τῆς ΚΝΕ. Σέ μιά ἀποδοχή αὐτῆς τῆς ἧττας μέσα στό Πανεπιστημιακό χῶρο, μιά "καί δέν γίνεται ἀλλοιῶς" καί τήν προσπάθεια δημιουργίας μιᾶς δεύτερης ζώνης ἄμυνας.

Γ. Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΖΩΝΗ ΑΜΥΝΑΣ

Ἡ δεύτερη ζώνη ἄμυνασεῖναι μετά τό κίνημα τῶν καταλήψεων ἡ ἑξῆς :

Προσπάθεια διατήρησης μιᾶς παρουσίας ἔστω καί συρρικνωμένης μέσα στά Πανεπιστήμια χωρίς πιά, τουλάχιστον ἄμεσα, μεγάλες "ἐπιθετικές"ἐνέργειες καί ἐνίσχυση ἑνός προστατευτικοῦ κλοιοῦ γύρω ἀπό τά Πανεπιστήμια. Τό κεντρικό πρόβλημα πιά εἶναι καί θά εἶναι ἡ παρεμπόδιση τῆς ΕΞΑΠΛΩΣΗΣ τοῦ κινήματος ἔξω ἀπό τά Πανεπιστήμια. Ἐκεῖ σιγά-σιγά θά μπεῖ τό κέντρο. Πῶς θά ἀποφευχθεῖ τό ξάπλωμα τῆς ἐπιδημίας. Καί τά σημάδια εἶναι σαφῆ. Ἤδη ἡ ἀπόφαση τῆς συνδιάσκεψης τῆς ΚΝΕ μετά τίς καταλήψεις κεντράρει στήν "ἐνίσχυση τῆς δουλειᾶς στόν ἐργατικό χῶρο" καί τούς μαθητές τῶν τεχνικῶν σχολῶν.

Αὐτή ἡ μετατόπιση θά συμβαδίζει καί μέ μιά ἀλλαγή τῆς κνίτικης φρασεολογίας καί συνθημάτων. Πιά τό κέντρο θάμπαίνει σέ ἕναν ψευτοεργατισμό ἀπέναντι στούς "μικροαστούς"φοιτητές. Ὅσο θά συρικνώνονται μέσα στό φοιτητικό χῶρο θά ἐνισχύουν τήν προσπάθεια "ἀδιαβροχοποίησης" τῶν ὑπόλοιπων κοινωνικῶν στρωμάτων καί χώρων.

Σιγά-σιγά ἡ ἀντιπαράθεση θά γίνεται ὅλο καί περισσότερο μέ τό μηχανισμό τοῦ ΚΚεξ καί ὄχι μέ τήν ΚΝΕ καί μόνο. Μ'αὐτό τό μηχανισμό θἄχουμε νά κάνουμε ἀπό δῶ καί πέρα σ'ὅλα τά ἐπίπεδα, καί τό στρατιωτικό.

Καί σίγουρα τά πράγματα δέ θἆναι τόσο ἁπλᾶ. Γιατί αὐτό τό κίνημα εἶναι ἀκόμα ἀδύναμο πολιτικά καί δύσκολα θἄχει τήν τάση νά βγεῖ ἀπό ἕνα γκέττο. Ἐκεῖ ἐξ'ἄλλου θά παιχτεῖ καί τό μέλλον αὐτοῦ τοῦ κινήματος σά φορ'εα καί προπομποῦ ἑνός συνολικοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος.

Ὅμως "οἱ ἀντιδραστικοί σηκώνουν μιά πέτρα γιά νά τήν ἀφήσουν νά πέσει στά πόδια τους" γιά νά θυμηθοῦμε καί τό Μάο. Τό κεντράρισμα τῶν κνιτῶν στό ἐργατικό καί τό "λαϊκό" θά ἐπιταχύνει σέ τελική ἀνάλυση τή θέληση καί τήν τάση τοῦ κινήματος νά ἀπαντήσει στό ἴδιο ἐπίπεδο, νά βγεῖ δηλαδή ἀπό τό γκέττο του, νά ἀπευθυνθεῖ στίς μᾶζες. Εἶναι χαρακτηριστικό αὐτό πού ἔγινε μέ τήν ἐπίθεση τῶν κνιτῶν στό χημεῖο:
Ἡ προπαγάνδα τους γιά τήν "ἐπίθεση τῶν ἀναρχικῶν" δέν κεντράρισε στό Πανεπιστήμιο,ὅπου ἤξεραν ὅτι τά πράγματα δέν πᾶνε καθόλου καλά γι'αὐτούς, ἀλλά ΕΞΩ, στόν κόσμο. Αὐτή ἡ πολιτική τῆς ΚΝΕ ἔβαλε ὅλο καί πιό ἔντονα τό πρόβλημα στό κίνημα : "ΕΜΕΙΣ ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞΩ"; Δηλαδή ἡ ἴδια ἡ ἀπάντηση τοῦ ἐχθροῦ σέ ἕνα ἄλλο ἐπίπεδο θά ἐπιταχύνει τήν ἀνάγκη μετακίνησης καί παρέμβασης τοῦ κινήματος σ'ἐκεῖνο τό ἐπίπεδο.

Σιγά-σιγά, ἀλλά ἀναπόφευκτα, τό κίνημα θά βγαίνει ἀπό τό Πανεπιστήμιο καί θά περνάει στό γενικό κοινωνικό. Ἐκεῖ θά δοθεῖ καί ἡ μεγάλη μάχη μέ τό ρεβιζιονισμό.

Γ. ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Μιά φανερή άδυναμία τοῦ κινήματος τ ῶν "καταλήψεων" , τοῦ νέου κινήματος συνολικά ἦταν τό πρόβλημα τῶν ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΩΝ. Ἐκεῖ μποροῦμε νά ποῦμε πῶς βρίσκεται καί ἡ ἀχίλλεια πτέρνα του. Ἐκεῖ ποντάρουν καί ὅσοι θέλουν νά τό χ τυπήσουν ἀπό τά ἔξω ἤ καί ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΣΑ.
Αὐτό τό κίνημα ἐμφανίζεται σάν ἕνα κίνημα ἀμφισβήτησης τῶν Πανεπιστημιακῶν δομῶν καί μάλιστα σέ ἕνα συγκεκριμένο κομμάτι τους, τά ἐξεταστικά, χωρίς νά ἔχει καθόλου καθαρό τόΠΟΥ ΤΟ ΠΑΕΙ, τί ρόλο θά παίξει σέ ἕνα συνολικό κοινωνικό καί πολιτικό ἐπίπεδο.
Αὐτή ἡ ἀδυναμία φάνηκε ξεκαθαρα ἀπό ἕνα γεγονός ἀποφασιστικῆς σημασίας. Ὅτι αὐτό τό κίνημα δέν τόλμησε νά βγεῖ πρός τά ἔξω, δέν μποροῦσε νά βγεῖ ἔξω ἀπό τό Πανεπιστημιο. Καί αὐτό ὄχι μόνο "ἀπό φόβο", ὄχι μόνο ἀπό τό ὅτι εἶχε νά ἀντιμετωπίσει τά προβλήματα μέ τούς Κνίτες ἀλλά γιατί δέν εἶχε κάτι νά πεῖ στόν κόσμο . Τά ἀντίστοιχα κινήματα πού εἶχαν φανεῖ παληότερα στή Δύση εἶχαν ἕνα μίνιμουμ "πολιτικό πρόγραμμα". Στή Γαλλία τό 68 ἦταν νά φύγει ὁ Ντε Γκώλλ" καί νά ξεσηκωθοῦν οἱ ἐργάτες, παράλληλα μέ ἕνα βαθύ καί παγκόσμιο ἰδεολογικό περιεχόμενο πού συμβολίζονταν μέ τό Βιετνάμ, τήν Πολιτιστική Ἐπανάσταση, τόν Τσέ Γκεβάρα, τό τέλος τῆς διαίρεσης διανοητικῆς καί χειρωνακτικῆς δουλειᾶς. Στήν Ἰταλία τό ἴδιο, μέ μεγαλύτερο βαρος στά ζητηματα τῆς ἐργατικῆς κινητοποίησης .

α. Η ελλειψη μιας πολιτικης αναφορας

Σήμερα και στήν Ἑλλάδα τά πράγματα εἶναι δια φορετικά . Κατ'ἀρχήν στό παγκόσμιο ἐπίπεδο ὑπάρχει μιά σχετική μαυρίλα καί μιά ἔλλειψη ἰδεολογικῆς καί πολιτικῆς ἀναφορᾶς. Τό παγκόσμιο κινημα βρίσκεται σέ κριση.
Σέ μεγάλο βαθμό συνέπεια αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἀλλά καί ἔκφραση τῆς ἐσωτερικῆς πραγματικότητας εἶναι ἡ ἔλλειψη ἔστω καί μικρῶν ὀργανωμένων δυνάμεων πού νά προτείνουν ἕνα ὀργανωτικό καί πολιτικό μοντέλλο. Μέ λίγα λόγια ὑπάρχει "ΧΑΟΣ". Παράλληλα αὐτό τό κίνημα ἔχει μεγάλη ἔλλειψη ἀπό ἕνα ὁποιοδήποτε κοινωνικό καί ἰδεολογικό βάθος μιά καί ἐμφανίστηκε σάν "ἐνδοπανεπιστημιακό" χωρίς μιά προηγούμενη πολιτική διαμόρφωση.
Θά πεῖ κανείς , γιατί ὅλα αὐτά; Τά αἴτια σέ σχέση μέ τήν ἐσωτερική πραγματικότητα εἶναι πολλά. Τόσο δομικά - ἀπό τή φύση τῆς κοινωνίας μας- ὅσο καί συγκυριακά. Τά δομικά ἔχουν νά κάνουν μέ τήν πραγματικότητα μιᾶς κοινωνίας ἀκόμα ἔντονα παρασιτικῆς μέ χαμηλό ἐργατικόκίνημα καί μεγάλο βάρος ἀκόμα τῶνπαραδοσιακῶν μεσαίων στρωμάτων. Αὐτή ἡ κοινωνική πραγματικότητα κάνει πολύ πιό δύσκολη τήν ἐμφανισηκριτικῆς τοῦ συστήματος, δεμένης μέ τά προβλήματα τῆς ἐκμετάλλευσης καί τοῦ χωρισμοῦ διανοητικῆς καί χειρονακτικῆς δουλειᾶς καί πολύ πιό εὔκολη τήν ἐμφάνιση μιᾶς ΑΦΗΡΗΜΕΝΗΣ καί προσωπικοῦ τύπου "κοινωνικῆς" κριτικῆς- σέ σχέσημ' αὐτό δέν εἶναι τυχαῖο τό μεγάλο βάρος τῆς ψυχολογίας τῆς κριτικῆς στήν οἰκογένεια κλπ....
Ἀναγκαῖο ἀντιστάθμισμα αὐτοῦ τοῦ γεγονότος εἶναι τό ὅτι ἡ πολιτική τείνει να παίρνει ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΙΚΟ καί παραδοσιακά γενικοπολιτικό χαρακτήρα καί ἐκείνη ἡ τάση πού εκφραζει πραγματικά αὐτό πού λέμε νέο κίνημα, ἡ τάση τῆς "ρήξης" ,νά εἶναι διασπασμένη, καί ἐξαιρετικά ἀνίκανη νάπαρέμβει στις πολιτικές αποφάσεις τοῦ κινήματος.
Ἔτσι βγαίνει καί ὁ ἰδιότυπος "καταμερισμός ἐργασίας" πού παρατηρήθηκε στή διάρκεια τῶνκαταλήψεων. Ἀπό τήν μιά ὁ χῶρος τῆς ρήξης πού μέσα ἀπό τήν πάλη του τά δυό τελευταῖα χρόνια ὁδήγησε τά πράγματα ἐκεῖ πού εἶναι σήμερα,ἐ -

κεῖνος ὁ χῶρος πού κάνει τήν κριτική ,ἔστω καί ἄβαθη ἀκόμα, τοῦ Πανεπιστήμιου, τοῦ κράτους, τῶν θεσμῶν, καί πού ἀποτελεῖ τη βάσητῆς σύγκρουσης μέ τήν ΚΝΕ, ἀπό τήν ἄλλη ἐκεῖνες οἱ πολιτικές δυνάμεις πού εἶχαν τή δυνατότητα νά ἐλέγχουν καί νά καπελλώνουν τίς πολιτικές διαδικασίες καί ἀποφάσεις τοῦ κινήματος ριχνόντας τες σέ μιά σχετικά πολιτικάντικη λογική.

Αὐτή ἡ κοινωνική ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ, πού κύριο χαρακτηριστικό της ἔχει τίς παρασιτικές δομές τῆς κοινωνίας, βάζει συνολικά προβληματα γιά τόδρόμο τῆς πολιτικοποίησης ὅπως και τίς συνολικές δυνατότητες τοῦ νέου κινήματος στόν Πανεπιστημιακό χῶρο καί μόνο,πού ὅμως δέν εἶναι τῆς ὥρας. Ὅμως δέν θά πρέπει νά μείνουμε μόνο σέ μιά κοινωνική ἀνάλυση γιατί αὐτό ὁδηγεῖ στόν κοινωνιολογισμό.

Θά πρέπει νά δοῦμε καί τά ὑπαρκτά προβλήματα τῆς κοινωνικῆς καί πολιτικῆς συγκυρίας, ὅπως ἤδη εἴδαμε τό ρόλο πού παίζει ἡ παγκόσμια συγκυρία.

β. Η πολιτικη πραγματικοτητα

Τό φοιτητικό κίνημα ἐμφανίστηκε σέ μιά στιγμή ὀξυμένης οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς κρίσης- ὅπως καί πολιτικῆς, καί σέ ἕνα βαθμό τή ἀντανακλάει, ἀλλά ταυτόχρονα καί ἔντονης κρίσης τῶν κοινωνικῶν ἀγώνων καί ἰδιαίτερα τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Μέχρι σήμερα στή χώρα μας ὅλα τά τελευταῖα χρόνια δέν εἴχαμε ποτέ μιά σύμπτωση φοιτητικοῦ καί ἐργατικοῦ κινήματος - ἐκτός ἴσως σέ ἐλάχιστο βαθμό - στό Πολυτεχνεῖο.

Ἡ ἔλλειψη ἄλλων κοινωνικῶν ἀγώνων πού θά μπορ οῦσαν νά μεταβληθοῦν σέ ἕνα πόλο ἀναφορᾶς καί "ἐξόδου" τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος εἶναι ἀποφασιστική γι'αὐτή την ἔλλειψη πολιτικῆς προοπτικῆς καί τήν ἀδυναμία ἰδεολογικοῦ βαθαίματος τοῦ κιν ηματος.

Αὐτή ἡ πραγματικότητα στό ἐπίπεδο τῆς συγκυρίας - ἀπό τήν μιά κρίση (πληθωρισμός, κρίση τῆς Ν.Δ.,κρίση καί ἀδυναμίες τοῦ καπιταλιστικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ) καί ἀπο τήν ἔλλειψη κοινωνικῶν ἀγώνων τείνει νά προσανατολίζει πλατειές μᾶζες πρός τήν προοπτική τῆς γενικοπολιτικῆς "ἀλλαγῆς", ἔξω καί πέρα ἀπό τόν ἔλεγχο τῶν μαζῶν. Ἐκεῖ στηρίζεται τόσο ἡ σημερινή πολιτικήτοῦ ΠΑΣΟΚ,ὅσο καί τοῦ ΚΚεξ, ὅπως καί ὁ τρόμος τους μπρός τό κίνημα τῶν καταλήψεων.

Τό σενάριο πού εἶχαν στήσει - τῆς ἐκμετάλλεύσης τῆς κρίσης ΧΩΡΙΣ ΛΑΪΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ γιά τήν "ἀλλαγή" πήγαινε νά χαλάσει , δηλαδή ἔστω καί ἕνα κομμάτι τοῦ κινήματος, ἔτεινε νά βγεῖ ΕΞΩ καί νά ἀπειλήσει αὐτή τή λογική. Κι αὐτό γιατι εἶναι φανερό ὅτι μέσα ἀπό μιά ἀνάπτυξη κοινωνικῶν ἀγών ων δέν εἶναι δυνατή μιά ἀνώδυνη "ἀλλαγή", ἀλλά ἀκόμα κι αὐτή θά τείνει νά παρει τά χαρακτηριστικά μιᾶς ταξικῆς ἀντιπαραθεσης.

Τό σενάριο εἶναι λίγο-πολύ προσπάθεια ἐπανάληψης τοῦ τί ἔγινε στήν περίοδο 1961-63 μέ τή μεταφορά τῆς ἀντίθεσης στό ἐπίπεδο τῆς σύγκρουσης κομμάτων.

Ὅμως εἶναι φανερό πώς αὐτό τό σενάριο εἶναι ἀνεπανάληπτο. Γιατι δέν βρισκόμαστε στό 1963 καί κανένα κόμμα τῆς ἀντιπολίτευσης δέν παίρνει τό ρίσκο τοῦ "ἀνένδοτου" πού ἔκαναν τότε τά κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης καί ἰδιαίτερα ὁ Γ.Παπανδρέου. Γιατί σήμερα τό παιγνίδι παίζεται μέ ἄλλους ὅρους καί ἄλλοι θἄναι οἱ πρωταγωνιστές. Τότε ἡ ἀντιπαράθεση ἔπαιρνε τά χαρακτηριστικά ἀντιπαράθεσης γιά τήν"δημοκρατία". Πάει νά πεῖ οἱ πρωταγωνιστές της δέν ξεφευγαν ἀπό τά ὅρια τῶν ἀστικῶν δυνάμεων,ἀπό τήν μιάτό μπλόκ τῆς παραδοσιακῆς ἀντίδρασης καί ἀπό τήν ἄλλη τό μπλόκ τῆς μεσαίας καί μικρῆς ἀστικῆς τάξης.

Ἄρα μέσα σ'αὐτά τά πλαίσια ἦταν δυνατό ἡ ἀντιπαράθεση νά εἶναι ἀπο τή μιά ὀξυμένη καί ἀπότήν ἄλλη ἐπιτρεπτή στά ὅρια τοῦ καθεστῶτος. Κάτι τέτοιο εἶναι ἀδύνατο σημερα. Ἡ ἀντιπολίτευση δέν μπορεῖ νά ἡγηθεῖ σέ κανένα"ἀνένδοτο", γιατί αὐτός θά ἔβαζε σέ κίνηση"ἀνεξέλεκτες" δυνάμεις μιά καί τό ζήτημα σήμερα δέν εἶναιἁπλᾶ ἡ "δημοκρατία"ἀλλά ἡ "ἀλλαγή" καί πρωταγωνιστές θά ἔτειναν νἄναι ἄλλες δυνάμεις ἀπ'ὅτι τό -63. Γι'αὐτό ὁτόνος τῆς ἀντιπολίτευσης θά παραμένει ὑποχρεωτικά χαμηλός,καί ἡ θέλησή τηςθά εἶναι καί θά παραμένει νά ΠΕΙΣΕΙ τήν ἀστική τάξη γιά τό ὅτι αὐτή μπορεῖ νά εἶναι πιό ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ τοῦ συστήματος.

Ἔτσι σέ ἀντίθεση μέ ὅτι πιστεύουν διάφοροι κρεττίνοι πού ἔσπευσαν νά προσχωρήσουν....... στό ΠΑΣΟΚ, αὐτό τό κόμμα δέν ἔχει τήν δυνατότητα νά καλύψει τούς κοινωνικούς ἀγῶνες πού ξεπερνᾶνε ἕνα κάποιο ἐπίπεδο "εὐπρέπειας"γιατί αὐτό ἔρχεται σέ ἀντίθεση με τίς ἴδιες τίς προοπτικές καί τή φύση του. Καί τότε μπαίνει τό ἐρώτημα. Εἶναι δυνατό χωρίς νά ὑπάρχουν σοβαροί κοινωνικοί ἀγῶνες πού νά ἀπειλοῦν τό καθεστως νά δεχτεῖ ἡ ἀστική τάξη ὁποιαδήποτε ἐναλλαγή ἐξουσίας;ΟΧΙ φυσικά .Γιατί σήμερα ἔχει ἀναγκη ἀπο μιά κυβέρνηση πού θά τήν ὁδηγήσει στήν ΕΟΚ, τόΝΑΤΟ, κλπ. Καί τό ΠΑΣΟΚ δέν μπορεῖ νά κάνει κάτι τέτοιο , τουλαχιστον ἀκόμα.

Ἔτσι ἡ ἀστική τάξη ἔχει μέν"βαρεθεῖ"τήνΝ.Δ. ἀλλά δέν ἔχει βρεῖ ἀντικαταστάτη,φάχνει λοιπόν γιά διαφορους συνδιασμούς.

Γιαὐτό καί ἡ λιτική τοῦ ΠΑΣΟΚ εἶναι ἀντιφατικήκαί ἀδιεξοδη. Ἀπό τήν μιά θέλει τήν ἐξουσία μέσα ἀπό μιά ἥσυχη διαδικασία, ἐνῶ ἀπό τή ἄλλη μπορεῖ νά τήν ἔχει μόνο μέσα ἀπό ἀναταραχή.Γιατί πράγματι μόνο σέ περίπτωση κοινωνικῆς ἀναταραχῆς θά ἄλλαζαν καί οἱ συσχετισμοί τῶν δυνάμεων καί τό ΠΑΣΟΚθά ἐμφανίζονταν σάν τό μή χεῖρον βέλτιστο .Ὅμως τό ΠΑΣΟΚξέρει πώς ἄνοδος του μέσα σέ συνθῆκες ἰσχυροῦ κινήματος σημαίνει πολύ πρόσκαιρη καί καθόλου βέβαιη ἐξουσία. Γι'αὐτό κάθεται σέ δυό καρεκλες, χωρίς νά κάθεται σέ καμμία καί περιμένει νά δεῖ τί.....θά τοῦ ἔρθει ἀπό τόν οὐρανό. Τό ΠΑΣΟΚ πίσω ἀπό τή φραστική δεξιοτεχνία καί τίς διαρκεῖς ἐπικλήσεις γιά ἐκλογές δέν ἔχει καμμιά πολιτική ; Περιμένει κι ὅτι τοῦ ἔρθει ; Ὅσο γιά τό ΚΚεξ ἰσχύει τό ἴδιο καί χειρότερο. Τό ΚΚεξ δέν θέλει καμμία"ἀλλαγή" . Ἐνδιαφέρεται μόνο γιά ἕνα πράγμα. Τήν πολιτική του ἐνίσχυση καί βλέπουμε ἀργότερα(πολλές προοπτικές μποροῦν νά ἐμφανιστοῦν, κρίση μέ τό ΝΑΤΟ, πόλεμος καί ἀδερφική ....βοήθεια τῆς βουλγαρίαςκλπ.).

γ. Πολιτικο αδιεξοδο;

Ὅμως παρ' ὅλο πού αὐτή εἶναι στό βάθος ἡ πολιτική πραγματικότητα, ὅπως τονίσαμε πρίν ἐξ' αἰτίας τῆς ἔλλειψης κοινωνικῶν ἀγώνων καί ἐπειδή τά κόμματα εἶναι σχετικά πρόσφατα-μετά τήν μεταπολίτευση- ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει σέ πλατιά στρώματα ἡ προσμονή -παθητικά- μιᾶςκάποιας ἀλλαγῆς.Καί ἐκεῖ πάνω στήνεται καί τόσε

νάριο ἀπό τήν πλευρά ἀκόμα καί ἀριστερίστικων ὁμάδων, πού ἔκαναν δικό τους τό σύνθημα τοῦ ΠΑΣΟΚ, "πάλη ἐναντια στή δεξιά" μέ τήνδομολογημένη ἤ ἀνομολόγητη ἐπιθυμία μιᾶς κυβέρνησηςΠΑΣΟΚ, πού θά ἐπιταχυνθεῖ μέσα ἀπό τήν "λελογισμένη χρήση" καί τῶν μαζικῶν κινημάτων. Γιαὐτό π.χ. στό φοιτητικό χῶρο βάζουν θέμα κριτικῆς τῶν "όργανων", γι'αὐτό ἀποφεύγουν ὅσο μπορουν τή ρηξη μέ τό Κράτος, μέ τήν ΕΦΕΕκλπ. Τό σύνδρομο τῆς "Λαϊκῆς Ἑνότητας" τους κυνηγάει ἀκόμα καί στον ὕπνο τους.

Αὐτή ἡ ἰδιομορφία τῆς πολιτικῆς πραγματικότητας και ἡ ἄνιση ἀνάπτυξη τῶν ἐπί μέρους κινημάτων κάνει ἀκόμα τήν τάση τῆς "ρήξης" ἀνίκανη νά διαμορφώσει μιά συνολική πολιτική παρέμβαση. Δηλαδή ἐνῶ μέσα στό χῶρο τοῦ Πανεπιστημιου τό πολιτικό κενό καί ἀδιέξοδο πού πραγματι ὑπάρχει ἄρχισε νά γίνεται κατανοητό αὐτό δέν ἔχει συμβεῖ ἀκόμα σέ ἕνα πλατύτερο ἐπίπεδο -τουλάχιστο ἀνοιχτά- μιά και σ'ἄλλα στρώματα δουλεύουν οἱ ὑπόγειες δυνάμεις τῆς ρήξης.

Κάτι τέτοιο ἔχει σά συνέπεια νά μή μπορεῖνά ὑπάρχει μιά ἐναρμονιση ἀνάμεσα στό φοιτητικό καί στό ἐργατικό κίνημα π.χ. καί ἔτσι ἀδυναμία μιᾶς συνολικῆς πολιτικῆς πρότασης.

Ἔτσι καί ἀπό τήν ἄποψη τῆς συγκυρίας ὑπάρχει μιά κατάσταση πού δέν εὐνοεῖ τήν διαμόρφωση ἑνός πολιτικοῦ προγράμματος.

Ὅμως ὅπως εἴδαμε αὐτή ἡ συγκυρία μπορεῖ νά μεταβληθεῖ ἐξαιρετικά γρήγορα. Γιατί ἡ ἀντικειμενική πραγματικότητα εὐνοεῖ τήν εκδήλωση κινημάτων καί ἄλλοῦ, καιή κρίση τῆς Ν.Δ. μπορεῖ νά μεταβληθεῖ σέ ἕνα μαζικό κίνημα σέ μεγαλο βαθμό ἔξω ἀπό τόν ἔλεγχο τῶν κομμάτων.

Μά θά πεῖ κανείς , κι'αὐτό εἶναι τό κύριο ἐπιχείρημα τῶν "πολιτικῶν" τοῦ κινήματος" ἀφοῦ τά πράγματα ειναι ἔτσι καί ὑπάρχει πολιτικό ἀδιέξοδο δέν θά πρέπει τό φοιτητικό κίνημα νά ἀναλάβει τήν παλη ἐνάντια σέ μιά πολιτική ἐξουσία σέ κρίση" ; Αὐτό εἶναι το δῆθεν ἀτρανταχτο ἐπιχείρημα πού λαθροχειρικά θέλει νά ὁδηγήσει τό κίνημα στήν προοπτική τῶν κομμάτων, ἔστω "ἀπό τά ἀριστερά".

Μά θά πεῖ κανείς πού ἐκφράζεται αὐτή ἡ πολιτική; Πῶς ἐκφράζεται; Τό γεγονός ὅτι ἡ ΠΠΣΠ, ὁ Ρήγας και ἡ ΑΑΣΠΕ στη διάρκεια τῶν καταλήψεων ἔκαναν ὅτι μποροῦσαν γιά νά μή γίνουν κινητοποιήσεις ἔξω ἀπό τό πανεπιστήμιο δέν δείχνει ἀντίθετα ὅτι κι' αὐτοί εἶχαν τούς ἴδιους πολιτικούς περιορισμούς μέ τό ὑπόλοιπο κίνημα; ΟΧΙ ἀντίθετα δείχνει ὅτι εἶχαν μιά συγκεκριμένη πολιτική. Δέν ἤθελαν νά βγεῖ ΑΥΤΟ τό κίνημα πρός τά ἔξω, γιατι τό φοβοῦνται, γιατί δέν τό ἐλέγχουν, γιατί δεν τούς ἐκφράζει. Γιατί φοβόντουσαν ὅτι αὐτό το κίνημα δέν θά δεχοταν να μπεῖ στήν προοπτικη πιέσεων, γι'αὐτό καί τή μόνη φορά π ού ἔγινε μιά πορεία τό πῆγαν <u>πίσω</u> ἀπ τήνΕΦΕΕ. Ακριβῶς αὐτο δειχνει πώς ἐννοοῦν τή γενική πολιτική πάλη ἐνάντια στό καθεστώς.Τήν ἀνάπτυξη κινηματων μέσα σέ χώρους- πού παραμένουν ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ μέσα σ'αὐτούς, πού δενβγαίνουνΕΞΩ δέν βάζουν ΑΜΕΣΑτό συνολικό πολιτικό πρόβλημα ἀλλά ΕΜΜΕΣΑ.

Ἔτσι οἱ ὀργανώσεις μποροῦν να συνεχίσουν νά κρατᾶνε τόν διαμεσολαβητικό τους ρόλο καί μαλιστα νά αὐξάνουν την διαπραγματευτική τους δύναμη ἀπέναντι στά κόμματα. Εἶναι μιά "γενική πολιτική πάλη" πού δέν βγαινει ΠΟΙΟΤΙΚΑ ἔξω ἀπό την πολιτική τῶν κομμάτων.

δ. Για μια παρεμβαση

Ἀντίθετα λοιπόν καί ἐμεῖς λέμε γενίκευση τοῦ ἀγῶνα, προσδωση πολιτικῶν προοπτικῶν σ'αὐτόν τόν ἀγῶνα. Ἀλλά τί ἐννοοῦμε πολιτικές προοπτικές;

Σέ καμμιά περίπτωση πῶς νά μποῦμε στό πολιτικό παιγνίδι τῶν κομμάτων ἔστω καί σάν "ἐξωκοινοβουλευτικοί", ἀλλά τό πῶς θά ἀναπτυχθεῖ ηπαρέμβαση σέ ὅλα ἐκεῖνα τά κοινωνικά προβλήματα καί χώρους,πού θά ὁδηγησουν σέ ρήξη μέ τήν κυβέρνηση, πού θά ἀποτελέσουν τή βάση γιά μιά ὁποιαδήποτε ἀλλαγή.

Καί ἐδῶ μπαίνει τό πρόβλημα:Μέ ποιόν τρόπομπορεῖ νά γίνει μιά τέτοια παρέμβαση ὅταν δέν ὑπάρχουν ἀναπτυγμένα ἄλλα κινήματα στούς ὑπόλοιπους κοινωνικούς χώρους. Νομίζουμε ὅτι κάτω ἀπ' αὐτές τίς συνθῆκες ὑπάρχουν δυό τρόποι.

α. Μέσα ἀπό τήν μεταβολή τῶν κινητοποιήσεων σέ γενικά πολιτικά προβλήματα πού νά ἀποσταθεροποιοῦν τήν συνολική πολιτική κατάσταση . Μιά τέτοια ταχτική ειναι δυνατή σήμερα γιατί τό κλῖμα μέσα στά λαϊκά στρώματα εἶναι κλῖμα ὀξυνσης μέ τήν κυβέρνηση. Δηλαδή μέ βάση τήν κοινωνική πραγματικότητα τῆς χώρας μας καί τήν πολιτική συγκυρία ἡ ἐπίδραση τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος στά ὑπόλοιπα σρώματα περνάει κύρια μέσα ἀπό τό ΓΕΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΤΟΥ ΡΟΛΟ. Τό φοιτητικό κίνημα προωθώντας τήν σύγκρουση μέ τήν κυβέρνηση παίζει εὐνοϊκό ρόλο γιά τήν ἀνάπτυξη κινητοποιήσεων στά ὑπόλοιπα στρώματα.

β. Μέ τό πιάσιμο ἀπ'τήν πλευρά τοῦ κινήματος ἐκείνων τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων πού μποροῦν σήμερα νά μεταβληθοῦν σύντομα σέ κοινωνικούς ἀγῶνες. Ἔτσι πέρα ἀπό τό βάθαιμα τῆς προβληματικῆς πάνω στό ἐργατικό κίνημα καί τήν δημιουργία τῶν πρώτων ἐπαφῶν μ'αὐτό ,κεντρικό ρόλο στή σημερινή περίοδο μποροῦν νά παίξουν δύο πράγματα:Τό βάθαιμα καί ἡ σύνδεση τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος μέ τό μαθητικό καί τό γενικώτερο νεολαιΐστικο κίνημα, πού εἶναι σήμερα τό περισσότερο ἕτοιμο γιά τήν προώθηση τῆς"ρήξης" , μέ πιθανό κεντρικό σημεῖο τῶν κινητοποιήσεων τήν ἀμφισβήτηση τῶν εἰσαγωγικῶν στό Λύκειο καί τό Πανεπιστήμιο,ὅπως καί τό"κόψιμο". Ἀπό τήν ἄλλη τό πιάσιμο γενικῶν κοινωνικῶν προβλημάτων πού σήμερα ἀπασχολοῦν πλατύτερες μᾶζες-μόλυνση, ἀτυχήματα,γειτονια κλπ- ὅπως καί γενικῶν πολιτικῶν - αὐξήσεις- ἤ ἀκόμα καί διεθνῆ θέματα κλπ.

Μ'αὐτό τό τρόπο βλέπουμε σήμερα μιά ὁποιαδήποτε γενική πολιτική προοπτική , δηλαδή τή διεύρυνση καί τό ἄνοιγμα τῶν στόχων τοῦ κινήματος πρός μιά τέτοια κατεύθυνση πού νά διαμορφώνει ἕνα πραγματικά μαζικό κοινωνικό -ἐπαναστατικό κίνημα. Ὅτι αὐτό σημαίνει σύγκρουση μέ τό κράτος καί τήν κυβέρνηση δέν χωράει ἀμφιβολία.

Ὅτι κάτι τετοιο ἀνοίγει προοπτικές γιά τό γκρέμισμα τῆς Ν.Δ. καί τοῦ Καραμανλῆ τό ἴδιο . Μάλιστα αὐτή ἀκριβῶς εἶναι ἡ ΜΟΝΗ πραχτική πού μπορεῖ νά τούς γκρεμίσει καί ὄχι ὅλων ἐκείνων πού μιλᾶνε γιά πολιτική μέ μεγάλο Π .

Τό ζήτημα πού μπαίνει σήμερα ειναι πώς, μέ τό ταχύτερο δυνατό ρυθμό ,θά ξεπεράσουμε τήν καταυιαση τῆς ἀδυναμίας ,τῆς ἔλλειψης πολιτικῆς προοπτικῆς. Γιατί φάνηκε καθαρά πώς μιά τέτοια ἔλλειψη, ἄν συνεχιστεῖ,καταδικάζει τό κίνημα καί μέσα στό Πανεπιστήμιο.

Καί ἐκεῖ μπαίνει ἡ δεύτερη πλευρά αὐτοῦ πού λέμε πολιτική προοπτική. Ἡ διαμόρφωση μιᾶς παρέμβασης μέσα στό Πανεπιστήμιο. Μιᾶς παρέμβασης πού νά ἔχει σάν ἄξονες τό βάθαιμα αὐτοῦ πού λέμε "κριτική τοῦ ἀστικοῦ πανεπιστήμιου" καίτή διαμορφωση ἑνός προγράμματος γιά τά " Πανεπιστημιακά προβλήματα" . Πρέπει νά ξεπεράσουμε

μιά λογικη ἀπλῆς ἄρνησης. Πρέπει νά διαμορφώσουμε ἕνα δικό μας ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. Ἕνα πρόγραμμαπού νά χτυπάει ἀποφασιστικά τήν ἀστική γνώση καί τήν ἐπιλογή, τό ἐξεταστικό σύστημα, γύρω ἀπό προτάσεις πού νά οἰκοδομοῦν ἕνα κίνημα συγκεκριμένης ρήξης καί ὄχι μόνο ΑΡΝΗΤΙΚΑ, δηλαδή μέ τό " ἀρνούμαστε τόν 815" ἀλλά ΘΕΤΙΚΑ, δηλαδη ἀρνιούμαστε τήν καθηγητική αὐθεντία, ἀρνιούμαστε τίς ἐξετάσεις καί ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ, προτείνουμε ἐκεῖνα τά πράγματα πού ἐκφράζουν τήν ἀντιιεραρχική φύση τοῦ κινήματος. Ὅμοια παρεμβαίνουμε στίς ἐνδοπανεπιστημιακές διαδικασίες , ἐκλογές κλπ. καί προβάλλουμε ἐναλλακτικά ἀπέναντι στα "ὄργανα", νέα ὄργανα τοῦ κινήματος, ἀκριβῶς αὐτά πού βγῆκαν μέσα ἀπό τούς ἀγῶνες- συνελεύσεις συντονιστικές- ἐπιτροπές ἀγώνα, διασυντονιστικά κλπ.

Τό βάθαιμα τῶν προοπτικῶν καί τής πάλης ΜΕΣΑ στό πανεπιστήμιο, πού προϋποθέτει τηνΚΡΙΤΙΚΗ της αστικῆς γνώσης , τῆς ἐπιλογῆς, της ἱεραρχιας, που σημαίνει τήν κριτική τοῦ ΓΤΥΧΙΟΥ καί τοῦ χωρισμοῦ διανοητικῆς καί χειρωνακτικῆς δουλειᾶς εἶναι ὁ ἀπαραίτητος ὅρος γιά τήν διεύρυνση τῶν πολιτικῶν προοπτικῶν τοῦ κινήματοςπρός τά ἔξω καί ταυτόχρονα ἡ συνέπεια του. Γι αὐτό δέν θά πρέπει νά δοῦμε μιά διαδικασία μονόδρομη, " πρῶτα τό ἕνα καί μετά τό ἄλλο", ἀλλά ταυτόχρονη.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς συνολικῆς πολιτικῆς προοπτικῆς διευρύνει τις ἐσωτερικές δυνατότητες καί ἀντίστροφα .

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ : το βαθαιμα της παλης εναντια στο αστικο πανεπιστημιο

α) η "εσωτερικοποιηση"

Μετά τήν ἀναστολή τοῦ νόμου πλαίσιου καί τή νίκη τοῦ κινήματος τῶν καταλήψεων ὁ στόχος τῆς ἐπίθεσης τοῦ κράτους καί τῆς μεταπολίτευσης θά μετατοπιστεῖ. Θά περάσει πάλι στα ζητήματα τοῦ "συνολικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ".

Ἡ διαφορά πού εἶχαν στή γραμμή τους κυβέρνηση κι ἀντιπολίτευση ἦταν ἡ ἑξῆς.Η μέν κυβερνηση προσπαθοῦσε νά κάνει τόν ἐκσυγχρονισμό ὅπως - ὅπως, βάζοντας τό κύριο βάρος στήν ἐπιλογή πού ἀποτελεῖ, ὅπως σωστά τό ὑποστηρίζει, τήν βάση ὁποιουδήποτε ἀστικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ, μέ τή λογική "σφίχτους τώρα στίς ἐξετάσεις καί μετά βλέπουμε". Ἡ ἀντιπολίτευση γιά νά διαφοριστεῖ, καί μιά εἶχε βάσεις μέσα στούς φοιτητές, ἔριχνε τό βάρος στόν "οὐσιαστικό ἐκσυγχρονισμό", δηλαδή τόν "δημοκρατικό νόμο πλαίσιο", πού τό χάπι τῆς ἐπιλογῆς περνιόταν ἔτσι μέσα ἀπό τή "συμμετοχή", τόν "δημοκρατικό τομέα", τήν "ἀνάπλαση τοῦ προγράμματος σπουδῶν κλπ".

Ἀπό τή στιγμή πού ἀπότυχε ἡ κυβερνητική πολιτική τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ, ἡ κυβέρνηση ἀναθέτει στήν "πανεπιστημιακή κοινότητα" νά βγάλει τά κάστανα ἀπ'τή φωτιά, στό βαθμό πού ἀκόμα καί οἱ καθηγητές "διαφωνοῦσαν" μέ τόν 8Ι5.

Ἡ νέα κυβερνητική πολιτική θά εἶναι ἡ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΠΟΙΗΣΗ τῆς "μεταρρύθμισης", δηλαδή ἡ ἀνάληψή της ἀπό ἐνδοπανεπιστημιακές δυνάμεις πράγμα πού θά ἔχει σά στόχο ἀπό τή μιά τήν ἐνίσχυσή της καί τήν ἐξεύρεση συμμάχων,πού αὔριο θ α τῆς ἐπιτρέφει νά χτυπήσει πιό εὔκολα τό φοιτητικό κίνημα, ἀπό τήν ἄλλη νά μεταφέρει τίς ἀντιθέσεις ΜΕΣΑ κι ἔτσι αὐτή ν'ἀποτραβηχτεῖ σχετικά. Ἡ γραμμή τῆς κυβέρνησης μπορεῖ νά συνοψιστεῖ στά ἑξῆς : "Κάντε παιχνίδι ἐσεῖς", ὄντας σίγουρη ὅτι οἱ ἀντιθέσεις θά ξανβγοῦν ἀλλά αὐτή τή φορά ΜΕΣΑ στό Πανεπιστήμιο, καί ὄχι ἁπλά σάν ἀντίθεση φοιτητικοῦ κινήματος - κυβέρνησης.

Μέσα σ'αὐτή τήν προοπτική θά πρέπει νά δοῦμε ὅτι τόν ἀμέσως ἐπόμενο καιρό τό κέντρο τῆς πολιτικῆς τῆς ΚΝΕ, ΠΑΣΟΚ καί ΚΚεσ. θά μεταφερθεῖ στήν προπαγάνδα γιά τήν διαμόρφωση ἑνός "δημοκρατικοῦ νόμου-πλαίσιου".

Πιά θ'ἀρχίσει ἡ συζήτηση γιά τό "δημοκρατικό νόμο - πλαίσιο", πού ἐξ'ἄλλου ἡ δεξιά τοῦ φοιτητικοῦ χώρου καί ἡ ΕΦΕΕ θά τό δοῦν σάν εὐκαιρία νά ἀποκαταστήσουν τή χαμένη τους ἡγεμονία μέσα στούς φοιτητές, ὑπολογίζοντας στά ἑξῆς:

α) Τό ὅτι οἱ ἐκσυγχρονιστικές ἀπόψεις δέν ἔχουν πεθάνει ἀκόμα μέσα στούς φοιτητές
β) Οτι ὁ χῶρος τῆς ἀριτερᾶς δέν ἔχει βαθύνει τό ἰδεολογικό του προχώρημα ὥστε νά μπορεῖ ἄμεσα ν'αντιπαραθέσει ἕνα πρόγραμμα συγκεκριμένης κριτικῆς καί ρήξης μέ τό Πανεπιστήμιο, καί ἐπί πλέον δέν εἶναι καθόλου ὁμοιογενής πάνω σ'αὐτά τά ζητήματα Αντίθετα μάλιστα ἔχει μεγάλες διαφορές κ κενά ὅσον ἀφορᾶ τή φύση τοῦ Πανεπιστήμιου, καί τήν συνέχεια πού πρέπει νά ὑπάρξει.

β) το "προγραμμα" των ρεφορμιστων

Θά πρέπει λοιπόν ὑποχρεωτικά νά μελετήσουμε παραπέρα τό πρόγραμμα τῶν ρεφορμιστῶν καί τίς ἰδεολογικές του βάσεις γιά νά μπορέσουμε νά κατανοήσουμε τή γραμμή τους καί νά ΒΑΘΥΝΟΥΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ. Ἡ γραμμή τους στηρίζεται στήν ἑξῆς βασική ἰδεολογική τοποθέτηση: Τό Πανεπιστήμιο εἶναι ἕνας"χῶρος γνώσης" καί ἀναμετάδοσης γνώσης. Σάν τέτοιος "χῶρος γνώσης" δέν ἔχει μέσα του καμμιά ἐγγενῆ ἀντίθεση, πάει νά πεῖ ἀπό τή φύση του εἶναι ΟΥΔΕΤΕΡΟ. Γι'αὐτό καί στόν καπιταλισμό καί στό σοσιαλισμό καί... στόν κομμουνισμο θά ὑπάρχει Πανεπιστήμιο!

Ἑπομένως ἐκεῖνο πού κάνει τό Πανεπιστήμιο νά εἶναι "ἀντιδραστικό" εἶναι ὁ ἑτεροκαθορισμός, τό ὅτι δηλαδή παρεμβαίνει σ'αὐτό ἡ κυ-

βέρνηση καί οἱ ἀστοί καί επιβάλλουν μιά ἀντιδραστική ἰδεολογία. Ἄν ἀντίθετα τό Πανεπιστήμιο ἀφηνόταν ἐλεύθερο στούς φορεῖς του πού εἶναι τό διδακτικό προσωπικό καί οἱ φοιτητές, θά μποροῦσε νά εἶναι δημοκρατικό. Ἀπό κεῖ βγαίνει καί τό "μέτωπο Παιδείας", τό"φοιτητές καί καθηγητές ἑνωμένοι στόν ἀγῶνα" κλπ Ἐπομένως ὁ στόχος τῆς πολιτικῆς τῶν φοιτητῶν θά πρέπει νά εἶναι ἡ "συμμετοχή" μέσα στά ὄργανα διοίκησης, ἡ "συμμετοχή" στή διαμόρφωση τοῦ προγράμματος σπουδῶν, ἀκόμα καί στίς ἐξετάσεις ἄν εἶναι δυνατό !

Γι αὐτό τό πρόγραμμα τῶν ρεφορμιστῶν δέν μπορεῖ παρά νά φτάνει στόν "ἐκδημοκρατισμό - ἐκσυγχρονισμό". Καί ἀπό κεῖ, απ'αὐτή τήν ἰδεολογική ἀφετηρία ξεκινᾶνε ὅλα τά ὑπόλοιπα. Τό "δικαίωμα στή μόρφωση", ἡ "συμμετοχή" στά διοικητικά ὄργανα, ἡ διαμόρφωση διοικητικῶν τομέων κλπ.

γ) η απαντηση

Εἶναι φανερό λοιπόν ὅτι τήν ἀπάντησή μας σ'αὐτούς θά πρέπει νά τή δώσουμε ἀπό τή ρίζα της. Τό Πανεπιστήμιο καί τό ἐκπαιδευτικό σύστημα ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ, ΟΥΤΕ ΚΥΡΙΑ χῶρος ἀναμετάδοσης τῆς γνώσης. ΕΙΝΑΙ ΚΥΡΙΑ ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΤΑΞΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΙΣΜΩΝ, ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ. Κάθε κοινωνία μέσα ἀπό τό σύστημα τῆς κοινωνικοποίησης τῶν νέων, μεταδίδει τίς γνώσεις πού ἔχουν συσσωρευθεῖ. Μέ ποιό τρόπο ὅμως ; Μέ τρόπο πού νά ἀναπαράγει τίς κοινωνικές τάξεις.

Τήν ἐποχή τοῦ καπιταλισμοῦ, μέ τόν τεράστιο ὄγκο συσσωρευμένων γνώσεων, τό ἐκπαιδευτικό σύστημα μεταβάλλεται σέ ἀποφασιστικό μέσο γιά τήν ταξική ἀναπαραγωγή.

Κι αὐτό δέν μένει μόνο στό ἐπίπεδο τῶν ἐκπαιδευτικῶν βαθμίδων (δημοτικό γιά τούς ἀγρότες καί τούς ἀνειδίκευτους ἐργάτες, τεχνικό σχολειό γιά τούς ειδικευμένους κ.ο.κ). Ἔχει νά κάνει μέ τήν ΦΥΣΗ τῶν γνώσεων πού δίνονται. Χαρακτηριστικό τοῦ καπιταλισμοῦ εἶναι ὁ διαχωρισμός διανοητικῆς καί χειρωνακτικῆς ἐργασίας. Γι'αὐτό καί τό ἀστικό ἐκπαιδευτικό σύστημα χωρίζει ἐντελῶς τή γνώση σέ "τεχνική" - χειρωνακτική, καί σέ θεωρητική -διανοητική. Τό Πανεπιστήμιο εἶναι ἀκριβῶς ἡ πεμπτουσία αὐτῆς τῆς διαχωρισμένης γνώσης.

Ἕνα ἐκπαιδευτικό σύστημα πού ἀναπαράγει τήν ἱεραρχική, ταξική δομή τῆς κοινωνίας πρέπει νά εἶναι καί τό ἴδιο ΙΕΡΑΡΧΙΚΟ. Πρέπει νά ἐνσταλλάζει καί νά κάνει ἀποδεκτή τήν ΙΕΡΑΡΧΙΑ, πού προετοιμάζει, προϊδεάζει τήν ἱεραρχία τῆς παραγωγῆς. Πάει νά πεῖ ὅτι ἐφαρμόζεται ἀπό ΦΟΡΕΙΣ αὐτῆς τῆς ἱεραρχίας καί τῆς ἱεραρχικῆς καί ἀποχωρισμένης μετάδοσης τῆς γνώσης. Καί αὐτοί οἱ φορεῖς εἶναι πολλοί καί διάφοροι. Κεντρική τους φιγούρα εἶναι ὁ καθηγητής πού ἐλέγχει, ἐπιλέγει, ξεκαθαρίζει τους "ἱκανούς ἀπό τούς ἀνίκανους". καί παραδίνει τό ποθητό δίπλωμα ἤ πτυχίο ! Παραπέρα, ἄν δέ φτάνει ὁ καθηγητής ὑπάρχουνε τά κόμματα, τά δικαστήρια ἤ τά ΜΑΤ, πού φροντίζουν νά γίνει σεβαστή ἡ διαταραγμένη ἱεραρχία.

Ἐπομένως εἶναι φανερό πώς οἱ ἀντιθέσεις εἶναι ΕΓΓΕΝΕΙΣ στό Πανεπιστήμιο. Οἱ τάξεις ἀναπαράγονται καί μέσα στό Πανεπιστήμιο, καί τό ἐκπαιδευτικό σύστημα συνολικά.

Ὅσο τό Πανεπιστήμιο, σέ παλιώτερες ἐποχές δέν παρήγαγε παρά μόνο τήν κοινωνική ἐλίτ καί ἀφεντικά, αὐτή ἡ λειτουργία του δέν ἀμφισβητήθηκε ποτέ. Γιατί οἱ φοιτητές εἶχαν ΣΥΜΦΕΡΟΝ στήν ἱεραρχική δομή τῆς ἐκπαίδευσης πού τούς μετέβαλλε στήν ἀφρόκρεμα, τήν ἐλίτ τῆς κοινωνίας.

Ὅμως στήν ἐποχή μας πού ἡ μαζικοποίηση τοῦ Πανεπιστήμιου καί ὁ "πληθωρισμός"τῶν πτυχιούχων ρίχνει τήν ἀξία τοῦ πτυχίου, γεννιέται ΜΕΣΑ στό Πανεπιστήμιο ἡ κατανόηση τοῦ ρόλου του, καί ἐπομένως ἡ ἀμφισβήτησή του.

Φυσικά ὄχι ἀπ'ὅλους. Γιά ὁρισμένους, τό Πανεπιστήμιο ἐξακολουθεῖ νά εἶναι τό ἀναγκαιο σκαλοπάτι γιά τήν κοινωνική ἄνοδο. Γι'αὐτούς λοιπόν, τό μόνο πρόβλημα εἶναι τό πῶς τά πτυχία θά διατηρήσουν αὐξημένη σημασία, δέν θά "ὑποβιβάζονται", πώς δηλαδή θά διατηρηθεῖ μιά μιά ἐλίτ, οἱ ἴδιοι.

Μοιάζουν μέ τούς μικροαστούς πού καταστρέφονται καί δέν κοιτάζουν μπροστά, πώς δηλαδή θά παλέψουν μέ βάση τή μελλοντική προοπτική, τήν ἀδιάκοπη προλεταριοποίηση, ἀλλά κυττᾶνε πίσω, πώς δηλαδή θά διατηρήσουν τή θέση τους σάν μικροαφεντικά.

Γι αὐτό καί δέν ὑπάρχει ἑνιαῖος φοιτητικός χῶρος. Γι'αὐτό καί ὅλοι οἱ φοιτητές δέν ἔχουν κοινά συμφέροντα. Αὐτό εἶναι μιά ἀπάτη. ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΗ. Δέν ἔχουν ἑνιαῖα συμφέροντα. Ἀντίθετα μέσα τους ὑπάρχουν τόσες κατευθύνσεις, ὅσες καί οἱ τάξεις τῆς κοινωνίας. Γι αὐτό καί ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ δέν εἶναι οἱ φοιτητές γενικά. Εἶναι ἐκεῖνο τό κομμάτι τῶν φοιτητῶν πού ἔχει κατανοήσει τήν μελλοντική του προοπτική καί ΠΑΛΕΥΕΙ ἐνάντια στό ἀστικό Πανεπιστήμιο. Μέ τόν ἴδιο τρόπο πού στή διχτατορία, φοιτητικό κίνημα δέν ἦταν ὅλοι οἱ φοιτητές, ἀλλά ἐκεῖνοι πού πάλευαν ἐνάντια στό φασισμό. Σήμερα τά ὅρια μετατοπίζονται.

Ἄρα ἐκεῖ στηρίζεται ἡ ἀπάντησή μας. Στήν ἀποκάλυψη τοῦ ψεύδους τοῦ Πανεπιστήμιου σάν φορέα "γνώσης" καί τό ξεκαθάρισμα τῆς ταξικῆς του φύσης, ὅπως καί τῶν ἀνταγωνιστικῶν συμφερόντων πού ὑπάρχουν ἀνάμεσα στήν πλειοψηφία τῶν φοιτητῶν καί τούς καθηγητές, τήν κυβέρνηση, τό κράτος.

Ἐπομένως ἐκεῖ στηρίζεται ἡ ἄρνηση τῆς "συμμετοχῆς", ἡ ἄρνηση τῆς "συνδιοίκησης". Ἔτσι, συμμετοχή καί συνδιοίκηση σημαίνουν ἀποδοχή ἀπό μᾶς νά συνδιοικοῦμε μαζί μ'ἐκείνους πού μᾶς καταπιέζουν καί μᾶς ἐλέγχουν τήν ἴδια μας τήν καταπίεση. Σημαίνει ἀποδοχή τῆς ταξικῆς φύσης τοῦ Πανεπιστήμιου, ἀποδοχή μιᾶς λειτουργίας μας σάν μελλοντικά ἀφεντικά, πράγμα πού ἐξ ἄλλου εἶναι ψέμμα πιά γιά τήν πλειοψηφία.

Ἐκεῖ πάνω μποροῦμε νά ἀποκαλύψουμε κι ὅλους αὐτούς τούς ψευτοπροοδευτικούς οπού στόχος τους, μ'ὅλα αὐτά εἶναι ἡ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

δ) τι προτεινουμε

Τό κλασσικό ρώτημα πού μᾶς βάζουν αὐτοί οἱ διαχειριστές τοῦ κεφάλαιου εἶναι τί ἔχουμε νά"προτείνουμε".

Καί γι'αὐτούς εἶναι κλασσικό. Ὅταν σέ ρωτᾶν: "Τί προτείνεις; " ἐννοῦν τί"ἐποικοδομητικό" προτείνεις. Καί ἐννοῦν "ἐποικοδομητικό" αὐτό πού μπαίνει στή λογική τοῦ συστήματος, αὐτό πού μπαίνει στή λογική τῶν καθηγητῶν.

Μέ τόν ἴδιο τρόπο πού ὅταν ζητάγαμε τήν κατάργηση τοῦ ν. 815 μᾶς ἔλεγαν πώς δέν κάνουμε ἐποικοδομητικές προτάσεις, δηλαδή τήν "βελτίωση τοῦ νόμου". Ἀλλά ἐμεῖς "χωρίς ἐποι

κοδομητικές προτασεις" κατορθώσαμε νά γκρεμίσουμε τό νόμο!

Σήμερα τούς φαίνεται πώς ἔχουν περισσότερα ἀτοῦ. Κι αὐτό γιατί ὁ χῶρος μας εἶναι ἀκόμα ἀδύναμος στή διαμόρφωση ἑνός ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ προγράμματος πάλης ἐνάντια στό ἀστικό πανεπιστήμιο, πού σήμερα μπαίνει στό κέντρο τῆς πάλης.

Ὅμως τά βασικά ἰδεολογικά στοιχεῖα αὐτῆς τῆς κριτικῆς βρίσκονται σήμερα σκόρπια στά μυαλά καί τίς ἀντιδράσεις τοῦ κόσμου. Ἐμφανίστηκαν καί μέσα στή διάρκεια τῶν καταλήψεων Καί μέσα ἀπό τήν πάλη θά διαμορφωθοῦν σταδιακά.

Καί φυσικά αὐτό τό "πρόγραμμα" θά ξεκινάει ἀπό τήν βασική ἰδεολογική ἀντίληψη τοῦ κινήματος, πάνω στή φύση τοῦ Πανεπιστήμιου, τή φύση τῆς "γνώσης" του.

Ἄρα ὑποχρεωτικά θά ἔχει τούς ἑξῆς ἄξονες:

Πάλη ἐνάντια στήν ἱεραρχία καί τήνἐπιλογή. Πάει νά πεῖ ἔμπραχτη κριτική τῶν καθηγητῶν καί τοῦ ρόλου τους, ἔμπραχτη κριτική τῶν ἐξετάσεων καί τῶν διαδικασιῶν ἐπιλογῆς. Γιατί μέσ'ἀπό κεῖ περνάει ἡ καταπίεση καί τό"ξεκαθάρισμα", ἡ προσαρμογή στήν ἱεραρχία τοῦ συστήματος. Πάει νά πεῖ πώς ἀπό δῶ καί πέρα οἱ καθηγητές δέν θά μποροῦν νά κάνουν ὅτι τούς γουστάρει, οὔτε νά κόβουν ὅπως καί ὅποτε τούς καπνίσει. Πάει νά πεῖ ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ. Καί ἐπειδή ὑπάρχουν παντα οἱ "ρεαλιστές" πού θά μᾶς ποῦν "μά θά κάνετε νησίδες σοσιαλισμοῦ μέσα στόν καπιταλισμό" , τούς πληροφοροῦμε πώς μόνο καί μόνο ἡ διατήρηση τοῦ Πανεπιστήμιου σημαίνει ταξικό διαχωρισμό, ἑπομένως δέν πρόκειται γιά "σοσιαλιστική νησίδα", ἀλλά γιά πάλη ἐνάντια στό ἀστικό Πανεπιστήμιο ἀκόμα μέσα στόν καπιταλισμό.

Καί μέ τήν πάλη πετυχαίνονται πολλά.Στήν Ιταλία εἶχε περάσει τό "πολιτικό 6", δηλαδή νά περνᾶνε ὅλοι μέ μίνιμουμ 6, στή Γαλλία σέ ὁρισμένα πανεπιστήμια περνοῦσε κανείς ἀρκεῖ νά ἔδινε μιά ἐργασία, ἀπόλυτα ἐλεύθερη σάν περιεχόμενο καί ἀντιλήψεις. Ὁ καθηγητής δέν εἶχε καί δέν ἔχει, γιατί ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύει μετά ἀπό Ι2 χρόνια, δικαίωμα νά ἐλέγχει τό περιεχόμενο τῆς ἐργασίας. Μ'αὐτό τόν τρόπο δέν γίνεται βέβαια "σοσιαλιστικό" τό Πανεπιστήμιο, ἀλλά μεταβάλλεται σέ χῶρο πάλης ἐνάντια στόν καπιταλισμό, καί σπάει ἔστω πρόσκαιρα ἡ ἐπιλογή. Ἀκόμα, μετά τόν Μάη σέ ὁρισμένα πανεπιστήμια καταχτήθηκε τό δικαίωμα νά παρακολουθοῦν καί νά πέρνουν πτυχίο καί ἄνθρωποι χωρίς ἀπολυτήριο γυμνασίου. Καί τό ἴδιο ἰσχύει σέ μερικές περιπτώσεις καί στήν Ιταλία. Νά μερικές ἀπό τίς "προτάσεις" πού θά μποροῦσε νά κάνει τό κίνημα, σέ σχέση τό τό περιβόητο ἐξεταστικό. Προτάσεις πού τινάζουν στόν ἀέρα τήν ἐπιλογή καί τήν καθηγητική ἱεραρχία.

Σέ σχέση μέ τό περιεχόμενο τῶν μαθημάτων εἶναι καιρός ν'ἀρχίσει, καί θ'ἀρχίσει , μιά κριτική τοῦ κόσμου ἐνάντια τόσο στήν ἀστική ἀντιδραστική γνώση, ὅσο καί ἐνάντια στήν ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΕΝΗ γνώση. Αὐτό πάει νά πεῖ πώς ὄχι μόνο θ'ἀρχίσουν νά κριτικάρονται τά μαθήματα στό περιεχόμενό τους, ὅσο καί ὅτι θ'ἀρχίσει κάτι πολύ πιό οὐσιαστικό. Θ'ἀρχίσει νά κριτικάρεται ὁ ἴδιος ὁ διαχωρισμός της ἀπό τή ζωή Δηλαδή ἡ χημεία δέν θά κριτικαριστεῖ μόνο σά περιεχόμενο ἤ ὄχι κύρια σάν περιεχόμενο,ἀλλά σάν τά ἀποτέλεσματά της στήν ὑγεία τῶν ἐργαζόμενων καί τοῦ λαοῦ. Ἄρα θά φανερωθεῖ ὁ ἀστικός χαρακτήρας καί προσανατολισμός πού ἔχει πάρει. Ἀκόμα.παραπέρα, μέσα στά πανεπιστήμια θά μποροῦν νά γίνουν "ἀντιμαθήματα"ὄχι μέ τούς "προοδευτικούς καθηγητές" ἤ βοηθούς, ἀλλά μέ τούς ἐργάτες τῆς Δραπετσώνας, τούς ἐργάτες τοῦ Μαδέμ Λάκκο πού πεθαίνουν ἀπό πνευμοκονίαση κλπ. Τέλος, τό "μάθημα"θά μπορεῖ νά εἶναι ἡ ἔρευνα καί ἡ συμμετοχή στά προβλήματα τοῦ λαοῦ. Ενα Πανεπιστήμιο ἀνοιχτό δέν θέλετε ; Ἔ, νάτο λοιπόν !

Ἡ κριτική τοῦ "δικαίου" δέν μπορεῖ νἆναι μόνο ἡ ἀπόδειξη τῆς ταξικῆς του φύσης, ἀλλά μπορεῖ νά φτάσει, καί πρέπει νά φτάσει σέ συζήτηση μέ κείνους πού τό ὑφίστανται, μέ τούς φυλακισμένους, μπορεῖ νά φτάσει σέ " ἔρευνες" στίς φυλακές, μπορεῖ νά φτάσει σέ συμμετοχή στά λαϊκά κινήματα. Οὐτοπίες; Καί ὅμως ὅλα αὐτά καί πολλά ἄλλα ἔχουν γίνει καί ἔχουν ἐπιβληθεῖ ἀπό τό κίνημα ἀλλοῦ. Καί στό κάτω-κάτω, αὐτά εἶναι τά μόνα πού ἀποτελοῦν μιά κριτική, αὐθεντική, στό ἀστικό Πανεπιστήμιο.

Τέλος, σέ σχέση μέ τούς περιβόητους "τομεῖς". Τό πρόβλημα δέν εἶναι ἄν θέλουμε ἤ ὄχι τομεῖς. Ἁπλούστατα δέν μπαίνουμε στή λογική τους. Τί "ἀντιπαραθέτουμε ὅμως; " Μά εἶναι καθαρό ! Τήν καθηγητική ἱεραρχία τή σπάει μόνο ἕνας πολιτικός συσχετισμός. Ὅπως τό ν. 8Ι5 δέν τόν ἔσπασαν 5 χρόνια"ἐποικοδομητικῶν προτάσεων" τῆς ΕΦΕΕ ἀλλά ἕνας μήνας καταλήψεων ! Ετσι, πιό συγκεκριμένα , τήν καθηγητική ἱεραρχία τήν σπάει ἡ δική μας πολιτική πάλη. Ἀπό κεῖ καί πέρα δέν θά μποῦμε ἐμεῖς στή θέση τοῦ συστήματος γιά νά προτείνουμε πώς θά τά βολέψει καλύτερα. Ἐκεῖνο πού ἐνδιαφέρει ἐμᾶς εἶναι πώς θά σπάσουν π.χ. οἱ διαχωρισμοί ἀνάμεσα σέ διαφορετικές σχολές καί νά χτυπηθεῖ ἡ μηχανιστικά ειδικευμένη γνώση. Ἔτσι γιά παράδειγμα θά ἦταν δυνατό νά σπάσει ἡ παρακολούθηση σέ ἕνα τομέα καί νά ὑπάρξει δυνατότητα ἕνας ὁρισμένος ἀριθμός μαθημάτων νά προέρχεται ἀπό ἄλλους τομεῖς καί σχολές. Φυσικά αὐτό δέν εἶναι ἐπανάσταση ἀλλά τό κίνημα μπορεῖ νά τό ἐπιβάλει ὅπως ἔκανε στήν Γαλλία καί τήν Ἰταλία. Εἶναι μιά ἀρχή σπασίματος τῆς διαχωρισμένης γνώσης.

Ἔτσι ἀπέναντι στίς "ἐποικοδομητικές" προτάσεις πού θά πασσάρουν οἱ ρεφορμιστές τό κίνημα μπορεῖ νά ἀντιπαραθέσει ἕνα ἄλλο πρόγραμμα,ἀσύγκριτα πιό πλούσιο καί ἐξαιρετικά "ρεαλιστικό"! Ἕνα πρόγραμμα πάλης ἐνάντια στό ἀστικό πανεπιστήμιο πού νά μήν εἶναι ἀφηρημένη φράση, ἀλλά μιά ὁλόκληρη συγκεκριμένη πλατφόρμα μέτρων.Καί πού θά ἔχουν πάντα μιά ἀρχή: Τήν ἐπιβολή ἑνός ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΥ , πού θά κάνει δυνατή τήν ὁποιαδήποτε ἀλλαγή , καί νά μεταβάλλει τό Πανεπιστήμιο σέ ΒΑΣΗ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος γιά τήν ἀλλαγή τῆς κοινωνίας.

Κι'ὅσο γιά διάφορους πού ἀπό "ἀριστερά"θά λεγαν πώς ὅλα αὐτά εἶναι"ρεφορμισμοί", ἔχουμε νά ποῦμε πώς τό πρόγραμμα συγκεκριμμένης παρέμβασης κρίνεται ἄν εἶναι ρεφορμιστικό ἤ ὄχι ἀπό τό ἄν ὁδηγεῖ σέ κρίση τήν ἐξουσία καί τούς θεσμούς, δημιουργώντας εὐνοϊκούς πολιτικούς συσχετισμούς γιά τό κίνημα ἤ ἄν αντίθετα προσπαθεῖ νά ἐπουλώσει τίς ἀνοιχτές πληγές του. Κρίνεται στό Πανεπιστήμιο ἄν χτυπάει τήν ἐπιλογή, τό καθηγητικό κατέστημένο,τή διαχωρισμένη γνώση. Ἄν τά χτυπάει εἶναι ἐπαναστατικό.

Καί ἡ φαντασία τοῦ κινήματος εἶναι ἀνεξάντλητη.Εἶναι ὥρα νά κινητοποιηθεῖ. Καί θά βρεῖ σέ ὅλα τά ζητήματα ἀναρίθμητες "λύσεις" καί προτάσεις πού νά ἐκφράζουν τήν κριτική καί τήν πάλη ἐνάντια στήν καταπίεση τοῦ ἀστικοῦ πανεπιστήμιου καί τοῦ κράτους.

Ὅσο γιά τόν"δημοκρατικό νόμο πλαίσιο" θά χει τήν τύχη τοῦ προηγούμενου!

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ (Μια συζητηση)

Γ: Εἴχαμε πεῖ νά γίνει μιά κουβέντα τό τί βγαίνει ἀπό τίς καταλήψεις καί τί βλέπει κανένας σάν προοπτικές, δηλ. τί καταχτήθηκε ἀπ' αὐτή τή διαδικασία καί τίς προοπτικές, τόσο ἄμεσα ὅσο καί μακροπρόθεσμα.

Δηλαδή νά δοῦμε α) ἄν ἔχουμε νά κάνουμε μέ μιά ἀλλαγή μιᾶς ποιοτικῆς κατάστασης μέ βάση τίς καταλήψεις β) ἄν μπορεῖ νά πεῖ κανένας ὅτι βγῆκε ἀναγκαιότητα μιᾶς παραπέρα ὀργάνωσης καί γ) ποιό ἦταν τό προχώρημα πού ἔγινε ἀπό ἕναν κόσμο πλατύτερο κι ὄχι μόνο ἀπό συντονιστικές καθώς καί τί μποροῦμε νά δοῦμε πάνω σ' αὐτό, τήν περίοδο πού ἔρχεται , τόσο ὀργανωτικά, ὅσο καί ἰδεολογικά.

1. Η αναγκη της Οργανωσης

Μ: Εγώ νομίζω ὅτι πρῶτο καί κύριο χαρακτηριστικό αὐτῆς τῆς κατάστασης εἶναι ὅτι ὑπάρχει ἕνας κόσμος πού βλέπει ὅτι μέχρι σήμερα ἐκφραζόταν σάν σιωπηλή μειοψηφία μέσα στίς σχολές καί πού σήμερα ἄν καί παραμένει σιωπηλή πλειοψηφία, ἀρχίζει νά ἐκφράζεται μέ πιό ριζοσπαστικό τρόπο,Δηλ. εἶναι οἱ μάζες τῶν σχολῶν, ὁ ἁπλός φοιτητής πού ἀσχολιέται μέ τό πτυχίο του, πού σκέφτεται σάν φοιτητής κι ὄχι σάν πολιτικό πρόσωπο, σάν πολιτικάντης. Αὐτοί εἶναι πού δώσανε τίς πλειοψηφίες στίς συνελεύσεις πού πάρθηκαν οἱ ἀποφάσεις γιά καταλήψεις, καί δώσανε κι ἕναν ἄλλο τόνο, στίς συνελεύσεις πού χάθηκαν ἀκόμα.

Ὅμως αὐτό τό κίνημα τῶν καταλήψεων ἔχει πάλι τό χαρακτηριστικό, ὅτι πάσχει πολιτικά,δηλ ὅτι αὐτοί οἱ νέοι οἰωνοί ἀντίληψης δέν καταφέρνουν νά συγκροτηθοῦν πολιτικά καί σ' αὐτή τήν ἀδυναμία της βρίσκεται ἡ κυριαρχία τῶν δύο ἄλλων ἀντιλήψεων, ἄς ποῦμε, τῶν λανθασμένων πού ἡ μιά τρέφει τήν ἄλλη. Ἡ μιά εἶναι ἡ μαρξιστική - λενινιστική τῶν ἀριστερῶν παρατάξεων (ΠΠΣΠ, Β'Πανελλαδική καί λιγότερο ἡ ΑΑΣΠΕ πού δέν εἶναι τόσο πολιτικάντικη τώρα , ὅσο παλιά) πού μπλοκάρει τό κίνημα , προσπαθεῖ νά τό περιορίσει σ'αὐτά τά πλαίσια, πού θέλει νά τό ἐλέγξει. Κι αὐτό εἶναι ἡ παλιά ἡ ΚΝΕ καί τώρα ἡ κυρίαρχη ἰδεολογία τοῦ ΦΚ, ὅπως ἐκφράζεται μέσα σ'αὐτή τήν τάση πού πάει νά σπάσει καί νά ξεμπλοκάρει τό ΦΚ.

Απ'τήν ἄλλη μεριά, ὑπάρχει ἡ ἰδεολογία ἡ "ἀντιεξουσιαστική" πού προσπαθεῖ σέ κάθε στιγμή καί θέλει καί πιστεύει πώς μπορεῖ νά γενικεύσει τή σύγκρουση, νά βγεῖ ἀμέσως ἔξω ἀπό τά Πανεπιστήμια καί νά συγκρουστεῖ στό δρόμο. Νά περάσει ἀπ'τίς καταλήψεις τῶν σχολῶν. στίς καταλήψεις τῶν ἐργοστάσιων καί σέ ὁτιδήποτε ἄλλο καί τῆς ὁποίας τό χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι δέ μπορεῖ νά μιλήσει μιά γλώσσα συγκεκριμένη , δηλ. δέν ἔχει καμμιά ἐπαφή μέ τήν ἀντικειμενική πραγματικότητα.........

Εκεῖ παίζεται τό πρόβλημα, δηλ. πώς θά μπορέσει νά ἐκφραστεῖ αὐτή ἡ πλειοψηφία πού βρίσκεται σέ κίνηση καί πού δέν ἔχει οὔτε πολιτική ἐμπειρία ἀλλά οὔτε ἰδεολογία γιά νά ἐκφραστεῖ.

Ντ: Νομίζω ότι κανένας, ούτε άπό μάς ούτε ά-
πό τούς έξω, δέν έχει βγάλει τό συμπέρασ
μα ότι θά πρέπει νά υπάρξει κάποιος συν-
τονισμός, καποια οργάνωση όπως θάπρεπε νά τό
πούμε. Δηλαδή τό καλύτερο πού θάπρεπε νά κά-
νουμε αυτή τή στιγμή είναι νά δούμε πώς τελι
κά έννοούμε αυτό τόν συντονισμό καί ποιές μι
νιμουμ θέσεις θά ήταν καλύτερα νά προωθήσου-
με γιατί αυτά τά πράγματα "εχουν άκουστεί κ'
τάχει σκεφτεί ό καθένας.

Στ: Είναι κι άλλο ένα ζήτημα πάνω στό θέμα τής οργάνωσης πού πραγματικά εκεί είναι τό πρόβλημα καί φάνηκε καθαρά στίς καταλήψεις, π.χ. στήν Νομική λέγαμε νά κάνουμε κατάληψη, νά κάνουμε τόσα πράγματα καί τελικά έγινε ή κατάληψη καί αισθανθήκαμε τόσο κουρασμένοι πού περιμέναμε τίς διακοπές γιά νά ξεκουραστούμε.

Τό θέμα είναι ότι τελικά σ'αυτή τή μορφή τής οργάνωσης αυτού του χώρου ένα θετικό πού είδαμε ήταν καί οί κουβέντες πούγιναν, καί στή Νομική αυτές οί συνελεύσεις τού χώρου πού είναι νομίζω τό πιό σημαντικό καί έκεί πάνω πρέπει νά βαδίσουμε γιά νά γίνει καποια οργάνωση. Δηλαδή τουλάχιστον νά ακουστούν όλες οί πολιτικοποιημένες άπόψεις πλατειά,μέσα στόν κόσμο. Υπήρχε πάρα πολύς κόσμος πού παρακολούθησε αυτές τίς κουβέντες.Τό κύριο είναι ότι δέν έχει δοθεί μιά πολιτικοποίηση σ'αυτόν τόν άγώνα, δηλαδή όλος αυτός ό κόσμος πού ψήφιζε καταλήψεις ενώ όλες οί παρατάξεις ήταν ενάντια, τελικά δέν έχει καταλάβει ορισμένα πράγματα καί αυτό φαίνεται καθαρά στό περίεργο σύνθημα "πουλημένη ΕΦΕΕ", πού γιά μένα είναι πολύ λάθος αυτό τό σύνθημα, δηλαδή ή ΕΦΕΕ δέν είναι πουλημένη άλλά παίζει τό ρόλο της. Τό θέμα είναι άπό δώ καί πέρα τί θά κάνει ό χώρος, όταν κάποια μέρα ό 815 θά τελειώσει. Ή παρέμβαση αυτού τού χώρου καί αυτή ή οργάνωση μπορεί νά γίνει μέσα άπό τίς γενικές συνελεύσεις όπου θά βγαίνει ό καθένας καί θά μιλάει.

Γ: Δηλαδή μιά οργάνωση θά βγεί μέσα άπό τή συνέλευση όπου ό καθένας θά βγαίνει καί θά μιλάει;

Στ: "Οχι, άλλά αυτή είναι ή άρχή γιά νά μπαίνουν οί απόψεις μέσα στόν κόσμο, δηλαδή δέν έχει γίνει καμιά άνάλυση τού συνθήματος "πουλημένη ΕΦΕΕ" καί ό κόσμος μπορεί νά έπαναπαυτεί έτσι. Τό άλλο είναι ότι "νά εμείς άναγκάσαμε τήν ΕΦΕΕ νά μπεί σ'αυτόν τόν άγώνα".Αυτό έμένα δέν είναι τό πρόβλημά μου, έγώ θέλω μιά συνολική ρήξη μέ τήν ΕΦΕΕ. Γιά μένα τό πρόβλημα είναι νά βγούνε συνθήματα πού δέ θά άκολουθήσει ή ΕΦΕΕ. Γιά μένα δηλαδή νά, στό σύνθημα "νά καταργηθεί ό 815" άκολουθάει ή ΕΦΕΕ καί μπήκε, τρέχοντας καί ιδρωμένη, μέσα στίς καταλήψεις άπό πίσω μας.

"Οσο γιά τήν οργάνωση δέν έχω τίποτε συγκεκριμένο νά προτείνω. Πρέπει όλα αυτά τά πνεύματα, όλες αυτές οί γνώμες νά μπούνε στίς Γ.Σ. , σ'όσες λειτουργούνε μέσα στίς καταλήψεις δηλαδή όχι στίς Γ.Σ. συλλόγων άλλά στίς συζητήσεις μέσα στά άμφιθέατρα.

Ντ: Δηλαδή είναι σαφές ότι αυτές οί συζητήσεις άναπαράγουν τό κλίμα τών Γ.Σ. τών συλλόγων, δηλαδή πουθενά δέν διαφοροποιούνται. Παντού 5 άνθρωποι βγαίνουν καί μιλάνε,ένώ οί άλλοι άκούνε ή δέν άκούνε καί τελειώνει τό πράγμα έκεί. "Αν θά μπορούσαμε άπ'αυτή τή στιγμή νά προβάλουμε μιά διαφορετική ποιότητα συζήτησης. Καί δέν νομίζω ότι άν λέμε διαφορετικά πράγματα ό κόσμος θά συμμετέχει. Κάπου άλλού κολλάει τό πράγμα.

Στ: "Ε μωρέ όποιος έχει άνάγκη θά μιλήσει,δηλαδή άμα μπεί ένα θέμα πολιτικοποίησης τού Φ.Κ. δέν θά τού δώσεις προοπτικές άλλά θά τό κουβεντιάσεις.Δηλαδή είναι καί θέμα άναγκαιότητας καί είναι καί θέμα νά συνηθίσει ό άλλος νά μιλάει, έπειδή όλοι έχουνσυνηθίσει τό ρόλο τού καταναλωτή πολύ έντονα , είτε σέ θέαμα , είτε στό νά άκούνε.

Μα: 'Εγώ δέν συμφωνώ, δηλαδή νομίζω ότι κάτι καλύτερο υπήρχε στίς τελευταίες κουβέντες στή Νομική. Δηλαδή άπό τή μιά μίλησαν πολλοί καινούργιοι άνθρωποι κι άπό τήν άλλη υπήρχε ένα ένδιαφέρον μέσα στόν κόσμο. Κι άπό τά θέματα πού πιάστηκαν, τουλάχιστον μετά τήν πρώτη, δεύτερη συνέλευση, υπήρχε ένα καλό κλίμα , δηλαδή ό κόσμος μίλαγε καί άκουγε.

Μη: 'Εγώ νομίζω πώς αυτό τό κλίμα δέν είχε καμιά γονιμότητα ιδεολογική.Δηλαδή ό κόσμος μπορεί νά καταλήξει σέ μιά στάση κ' άντίληψη μέσα άπό τίς έμπειρίες του.Καί ενώ σήμερα αυτό είναι τό χαρακτηριστικό, ότι είχε ορισμένες έμπειρίες σωρευμένες καί μπορεί καί προχωράει αυθόρμητα τήν άντιπαράθεση μέ τήν ΕΦΕΕ καί μέ τό κράτος σ'ένα έπίπεδο πιό πάνω άπό πρίν καί άνάγκασε τήν ΕΦΕΕ νά τόν άκολουθήσει καί αυτές οί έμπειρίες ήταν άκριβώς οί έμπειρίες οί σωρευμένες τόσα χρόνια μέσα στό Πανεπιστήμιο. 'Από κεί ξεκίνησε πέρισυ τό θέμα άποχή ή όχι άποχή, φέτος στήν άρχή τής χρονιάς καταλήψεις ή όχι καταλήψεις σχολών καί στή συνέχεια μπήκε καί τό θέμα τί κάνουμε πάρα πέρα. Εκεί είναι τό θέμα, δηλαδή καταφέρνουμε καί φτάνουμε τήν άντιπαράθεση σ'ένα πολύ ψηλό έπίπεδο, άναγκάζουμε καί τούς άλλους νά μάς άκολουθήσουν καί μετά κολλάμε. Φαίνεται νά βαλτώνουμε.

'Εδώ πέρα χρειάζεται μιά ιδεολογική έκρηξη στό φ.κ., δηλ. νά ξεκαθαρίσει αυτά τά προβλήματα πού έχει, νά καταλάβει ποιά είναι ή ταυτότητά του καί ποιοί οί άντίπαλοί του.Νομίζω ότι αυτή είναι μιά έμπειρία πού άποχτιέται καί μέ τή διάρκεια τού χρόνου(μή ξεχνάμε ότι μέσα σέ 2-3 βδομάδες έγινε τό κίνημα τών καταλήψεων) καί άπό τίς συγκρούσεις πού θά δώσει καί έχει νά δώσει. Δηλαδή μέσα άπό τή σύγκρουση θά καταλάβει τί είδους έχθρός είναι ή Κνε καί ή ΕΦΕΕ, τί είδους έχθρός είναι ό Καραμανλής καί τό κράτος. Σ'αυτό θά βοηθήσουν μιά στάση καί μιά συζήτηση γιά τόν 815, ώστε νά καταλάβουνε καλύτερα ότι τό πρόβλημα δέν είναι μόνο ό 815, άλλά είναι οι κοινωνικές συνισταμένες πού τόν έπιβάλουν.

Καί είναι νά καταλάβουν καί κάτι άλλο.Ξεπερνώντας αυτή τήν άντίληψη πού πάνε νά έπιβάλουνε καί οί παρατάξεις καί ό"άντιεξουσιαστικός"χώρος , ότι δηλ. τό ΦΚ δέν μπορεί νά είναι πολιτικό, δηλ. οί μέν λένε ότι δέν μπορεί νά έχει πολιτική γραμμή τό ΦΚ, οί δέ λένε ότι δέν χρειάζεται ή πολιτική, άλλά η διεκδίκηση τής ζωής, τής έλευθερίας, τώρα.

Μα: Εγώ νομίζω ότι ό "άντιεξουσιαστικός"χώρος είναι μιά γενική έννοια, καί πρέπει ν'άποχτήσουμε μιά συνολική όπτική καί όχι μεμονωμένα στοιχεία.

Γ: Ναί μωρέ νά δείς καί κάτι άλλο, πώς γίνεται δηλ. ή διαδικασία. Τό νά βάλει κανείς τό πρόβλημα τής σύνδεσης μέ τό έργατικό κίνημα είναι καταρχήν σωστό. Θέλω νά

πῶ τό ἐξῆς ομως σχετικά μέ τήν συγκεκριμένη κατάσταση: Ἕνα κίνημα , ὅπως τό ΦΚ, πού εἶναι κορπορατίστικο, τό νά τοῦ βάλεις ξαφνικά καί μέ μηδέν ἐργατικό κίνημα , τό θέμα ὅτι ἐσύ θά προκαλέσεις πράγματα στόν ἐργατικό χῶρο, εἶναι φέμματα. Αὐτό τό ΦΚ σήμερα μπορεῖ νά εὐαισθητοποιήσει πρῶτα τούς νεολαίους μαθητές καί νέους ἐργάτες. Ἀπό κεῖ θ'ἀρχίσει νά εἰσχωρεῖ καί σέ ἄλλα στρώματα.

Καί ἀκόμα, δέν ἔχει τή δυνατότητα λόγω τῆς κατάστασης πού ὑπάρχει στό ἐργατικό. Δέν γίνεται ἀκόμα νά περάσει σέ πλατιά ἐργατικά στώματα. Νἄχεις μιά προπαγάνδα, ἀλλά νά περάσει πραγματικά στόν ἐργατικό χῶρο, ἡ κατάσταση δέν τό ἐπιτρέπει. Εἶναι χειρότερη με τά τό 74

Ντ: Κάπως ἔτσι ἔμπαινε στίς κουβέντες.Νά ἐπιβάλουμε στούς ἐργάτες νά κάνουν καταλήψεις στά ἐργοστάσια, πού εἶναι καί ἀστεῖο.

Γ: Ναί, ἀστεῖο ἐντελῶς.

Να 'σαι νεος
κ' να το
βουλωνεις
(αφισα του Μαη)

Τ: Ἴσως ἄν συνεχιζότανε ὁ Πίτσος νά μποροῦσε νά γίνει μιά προπαγάνδα ἐκεῖ πέρα.

Χ: Αὐτή ἡ κατάσταση πού παρουσιάστηκε στό φοιτητικό εἶναι ἕνα ποιοτικό ἅλμα, δηλαδή ἔχει ξεπεράσει ἕνα κάποιο ὀργανωτικό προσχεδιασμό,πού θά ζυμώσει τά γεγονότα κ' θά τά συνδέσει ἄμεσα σ'ἀνώτερο ἐπίπεδο. Πρᾶγμα πού εἶναι τρομερή κατάχτηση, είδικά γι αὐτόν τό χῶρο τό σπουδαστικό

Καί εἶναι πολύ θετικό καί γενικώτερα,γιατί μέ μιά ἄλλη λειτουργία ἔχει δημιουργήσει μεγαλύτερη πόλωση, τόσο ἐσωτερικά, ὅσο καί σέ μᾶς πού ἔτσι κι ἀλλιῶς θά ἦταν σίγουρα ἀρνητική.

Ντ: Δηλαδή ἔχει συνειδητοποιήσει τήν ἀναγκαιότητα μιᾶς κριτικῆς πού πρίν δέν τήν εἶχε. Σίγουρα δέν τήν εἶχε.

Μ: ..... Γιά τό θέμα γιά τή σχέση μέ τό ἐργατικό, νομίζω ὅτι στή φάση πού βρισκόμαστε, τό ΦΚ μπορεῖ νά παίξει τό ρόλο τοῦ ὑπονομευτῆ τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας, δηλαδή προεκλογικό κλίμα μέ ΠΑΣΟΚ κλπ, περισσότερο, παρά τό ρόλο τοῦ πυροδότη τῶν ἐργατικῶν ἀγώνων.

2. Η διαφοροποιηση με τις «παραταξεις»

Γ: Αὐτό πού ἔβαλα ἐγώ πρίν σέ σχέση μέ τό ὀργανωτικό ἀναφέρεται στό ἑξῆς: Ἔχεις νά κάνεις τά δυό τελευταία χρόνια μ'ἕνα χῶρο πού κάνει ὅλο κριτική , μιά ἀμφισβήτηση, κινητοποιήσεις, μικρο-κινητοποιήσεις,πού μέσα στή διάρκεια τῶν καταλήψεων ἔδειξε μιά μεγάλη ἀδυναμία στό νά μήν τρώει καπέλλα, δηλ αὐτός ὁ χῶρος ἔφαγε οὐκ ὀλίγα καπέλλα. Κι αὐτό παρόλο πού ἦταν πλειοψηφία τοῦ κόσμου καί ἐνῶ αὐτά ἤθελε ὁ κόσμος νά γίνουν, τόσο σέ σχέση μέ τήν πορεία, ὅσο σέ σχέση μέ τήν χθεσινή συγκέντρωση, σέ σχέση μέ τό ὅτι δέ βγῆκε μιά ἀφίσσα, δέ βγῆκε μιά προκήρυξη.Ἀπό ἕνα σημεῖο καί πέρα πρόκειται γιά μιά συνειδητή πολιτική, ἀπό κά ποιους τουλάχιστο.

Ενα τέτοιο κίνημα καταλήψεων νά μή βγάλει μιά ἀφίσσα καί νά καλεῖ τόν κόσμο εἶναι νά βαρᾶς τό κεφάλι σου στό τοῖχο, Μιά ἀφίσσα πού νά τήν κολλήσει πλατιά. Κι αὐτό εἶναι τό καταπληκτικό: Ενῶ οἱ ἀπόψεις ὅλου τοῦ κόσμου ἦταν πρός μιά κατεύθυνση, τελικά πέρναγε μιά ἄλλη ἀντίληψη μέσα ἀπό κάποιες κομπίνες πού γινόντασαν καί οἱ ἄλλοι οὔτε πού πέρνανε χαμπάρι.

Χ: Αὐτό λειτουργεῖ καί σάν πολιτικός φραγμός γιατί τελικά μή θέλοντας αὐτές οἱ παρατάξεις νά διαφοροποιηθοῦν οὐσιαστικά ὄχι τόσο ἀπ'τήν ἴδια τήν ΕΦΕΕ , ὅσο ἀπό τίς παρατάξεις πού ὑπάρχουνε μέσα στήν ΕΦΕΕ τελικά δέν μποροῦν νά προωθήσουν καί νά γενικεύσουν τό κίνημα.

Γ: Αρα αὐτό εἶναι τό πρόβλημα , αὐτό πού λέω σάν ὀργανωτικό. Δηλ., πῶς ἀντιμετωπίζεται τελικά τό πρόβλημα πῶς ὑπάρχει μιά πλειοψηφία κόσμου πού ἔχει ριζοσπαστικοποιηθεῖ σχετικά καί κατάλαβε (κι αὐτό εἶναι τό σημαντικό τῆς κατάληψης) ὅτι ἔφαγε καπέλλα ἀπ'ὁρισμένους πού ἴσως καί δέ τό περίμενε (πχ, ἀπό τήν ΠΠΣΠ τό περίμενε, ἀλλά ὄχι ἀπό τή Β'Πανελλαδική) καί ἄρα πῶς ἀντιμετωπίζεται ἕνα προχώρημα.

Χ: Αντιδροῦσε ἀκόμα κι ἡ βάση τῆς Πανελλαδικῆς σ'αὐτό.

Ντ: Αμφιβάλλω ἄν ἔχει συνειδητοποίησει ὁρισμένα πράγματα καί πιστεύω ὅτι ἡ κατάσταση λειτούργησε καθαρά φιλαθλικά. Δηλ δέν συνειδητοποιήθηκε οὔτε ὁ ρόλος τῆς ΠΠΣΠ οὔτε τῆς Πανελλαδικῆς, καταχτήθηκαν ἐλάχιστα πράγματα.

Γ: Πιστεύω πῶς στή Νομική εἶναι διαφορετικά τά πράγματα. Στήν Εμπορική δέν βρέθηκαν στήν ἐξουσία αὐτές οἱ δυνάμεις.Ενῶ στή Νομική βρέθηκαν στήν ἐξουσία καί λειτούργησαν. Στή Νομική ὑπῆρξε μιά τεράστια διαφοροποίηση τοῦ κόσμου, πού δέν τή φανταζόμουνα , κι ἀπό ἀνθρώπους πού ἦταν καί στή Πανελλαδική.

Μ: Κι ἀπό τή βάση τῆς ΠΠΣΠ. Μόνο πού δέν φαίνεται, γιατί εἶναι ἀλλιῶς συνδεδεμένη.

Φ: Βλέπεις πολύ κόσμο πούχει φύγει ἀπ' τήν ΑΑΣΠΕ καί τήν ΠΠΣΠ καί πού ὁπωσδήποτε θἄχει καί ἀπομεινάρια τῆς παλιᾶς πραχτι

κής, νά θίγει έκεῖ μέσα ζητήματα άντι-όργάνων άντι - ΕΦΕΕ, δηλ. νά θίγει πράγματα πού ήτανε ταμπού σ'αύτές τίς παρατάξεις.

Ντ: Εἶναι γεγονός πώς μόνο τό θέμα πού μπῆκε ξεκάθαρα ΕΦΕΕ ή όχι ΕΦΕΕ είναι σημαντικό, ένῶ πέρσυ ήταν σούπερ έξτρεμιστικό .

Μη: Πάντως ύπάρχει καί κάτι ἄλλο, μιά τεράστια ίδεολογική άπάτη, πού κάνουν αύτές οί παρατάξεις, πού τήν τρώει ό κόσμος έ νῶ ό καθένας πού βρίσκεται μέσα στό κίνημα ὅσο χαζός καί νἆναι λέει ὅτι ό έχθρός αύτοῦ τοῦ κινήματος μέσα στό Πανεπιστήμιο είναι ή ΚΝΕ καί ἔξω άπ'τό Πανεπιστήμιο ό Καραμανλῆς, αύτοί οί τύποι άκριβῶς έπειδή δέν θέλουν καί δέν μποροῦν νά προχωρήσουν τήν άντιπαράθεση καί σ'αύτά τά δυό τά έπίπεδα οὔτε τήν Κνε χτυπᾶν, οὔτε τόν Καραμανλῆ, οὔτε προσπαθοῦν νά δώσουν πολιτική αίχμή σ'αύτό τό κίνημα γιά νά ξεφύγουν άπ'αύτή τή λούμπα. Θέλουνε νά έπιβάλουνε στό κίνημα νά βγαίνει ἔξω άπ'τό πανεπιστήμιο καί νά χτυπάει τήν ΚΝΕ καί μέσα νά εἶναι ένάτια στόν Καραμανλῆ. Δηλαδή ἔτσι φαίνονται σάν έπαναστάτες ένῶ τελικά δέν χτυπᾶνε κανέναν. Κι'αύτό στόν κόσμο , έπειδή δέν ἔχει ξεκαθαρίσει μιά πολιτική άντίληψη, είναι κάτι πού τόν καθηλώνει καί δέν τόν βοηθάει νά προχωρήσει τήν άντιπαράθεσή του.

Στ: Γι'αύτό ὅπως εἶπα καί πρίν τό "ένάντια στήν ΕΦΕΕ" σήμαινε ένάντια στή γραφειοκρατική φύση τῆς ΕΦΕΕ καί σ'αύτό τό πράγμα καί ή ΑΑΣΠΕ καί ή Πανελλαδική καί ή ΠΠΣΠ δέν θέλουν νά διαλύσουν αύτό τό γραφειοκρατικό μηχανισμό πού ύπῆρχε μέχρι τά τώρα καί νά προωθήσουν μιά αύτοοργάνωση τοῦ κόσμου.

Τό πρόβλημά τους είναι πώς αύτοί θά περάσουν τίς δικές τους γραμμές καί αύτό τό πράγμα φάνηκε στίς Σ.Ε. καί ίδίως στό θέμα τῶν άποφάσεων. Λειτουργοῦν ὅπως καί ή ΕΦΕΕ. Καί τό θέμα είναι νά προωθήσουμε μιά ρήξη ὅσο μᾶς παίρνει καί νομίζω ὅτι μᾶς παίρνει γιά πολύ. Γιατί άπό τά γεγονότα αύτά πού γίνανε ἔχουνε ξεπεραστεῖ πάρα πολύ ὥστε νά άναγκάσουμε αύτές τίς παρατάξεις καί κύρια τήν ΠΠΣΠ, πού εἶναι αύτή πού κρατάει τό πάνω χέρι στίς Σ.Ε .

Λ: Κοίταξε νά δεῖς μέχρι τώρα δέν τἄχανε πεῖ αύτά. Τώρα πού τά πράγματα πήγανε πρός τά κάτω βγαίνουνε καί λένε γιά άλλαγή συσχετισμῶν μέσα στό φ.Κ. καί τά ὄργανα του. Δηλαδή ή τελευταία προκήρυξη τῆς ΑΑΣΠΕ, καί νομίζω καί τῆς ΠΠΣΠ τά λέει αύτά.

Γ: Εἶναι χαρακτηριστικό γιά τήν ΑΑΣΠΕ ὅτι 4 χρόνια τώρα λέει γιά σοσιαλφασίστες , καί βγάζει τήν τελευταία άνακοίνωση μετά τήν έπίθεση τῆς ΚΝΕ καί μιλάει γιά τήν "ήγεσία τῆς ΚΝΕ". Ποιά; ή ΑΑΣΠΕ πού ήταν οί πιό μανιακοί άντικνίτες καί τώραν θυμήθηκαν τήν ήγεσία τῆς ΚΝΕ πού σπρώχνει τά παιδάκια.

Μη: Τήν "τίμια βάση".

Ντ: Ὅσο γιά τήν κοινή προκήρυξη καί τήν άφίσσα ήταν σημαντικό. Τελικά μπορεῖ νά μή τό προωθήσαμε, άπό τήν ἄλλη ὅμως μεριά δέν θά μποροῦσε νά βγεῖ μιά κοινή προκήρυξη ή μιά κοινή άφίσσα γιατί ή θἄπρεπε νά κάνουμε πάρα πολύ πίσω σέ σχέση μέ τίς θέσεις μας, δηλαδή σέ σχέση μέ τήν ΠΠΣΠ πού ήταν σέ ὅλες τίς συντονιστικές, ή νά ξεχωριστοῦμε έντελῶς άπ'αύτούς, δηλαδή νά βγεῖ μιά άφίσσα τοῦ αύτόνομου χώρου

-ΚΑΤΩ ΟΙ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΣΜΕΝΕΣ ΦΥΤΕΙΕΣ. ΖΗΤΩ Η ΑΤΑΧΤΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ

-ΟΤΑΝ ΣΑΣ ΕΞΕΤΑΖΟΥΝ ΝΑ ΑΠΑΝΤΑΤΕ ΜΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

-ΚΑΝΕΤΕ ΕΡΩΤΑ ΟΧΙ ΔΙΑΒΑΣΜΑ

(συνθήματα των καταλήψεων)

Γ: Τό θέμα εἶναι ὅτι δέν παλεύτηκε αύτό καί δέν εἶχε αύτός ό χῶρος καμμιά δομή γιά νά τό παλαίψει. Αύτό πού λέει κανείς εἶναι ὅτι ή όργάνωση καί ή δομή αύτοῦ τοῦ χώρου (καί εἶναι χαρακτηριστικό, σ'ὅλες τίς σχολές ποὔγινε κατάληψη, πού ύπῆρχαν όμάδες μέ τόν τρόπο έπέμβασής τους, ὅταν ἔγιναν οί καταλήψεις , διαλύθηκαν, ξεπεράστηκαν πολύ, δηλ. αύτός ό χῶρος δέν εἶχε καμμιά δομή καί ίδιαίτερα τίς πρῶτες μέρες) εἶναι άκόμα πολύ στοιχειώδεις. Αντίθετα, έκεῖνοι πού διέθεταν τήν πιό στοιχειώδη όργάνωση, κάτι συνδικαλιστές καί τέτοια, κάναν ὅτι τούς γούσταρε.

Ντ: Θἄπρεπε νά προωθήσουμε πάντως μιά κοινή προκήρυξη μαζί τους;

Γ: Έγώ νομίζω ὅτι ίδεολογικά κερδίσαμε έμεῖς τό περιεχόμενο. Από κεῖ καί πέρα νομίζω ὅτι ἄν ύπῆρχε μιά δυνατότητα νά παλευτεῖ, θά έπιβαλότανε. Γιατί δέ νομίζω ὅτι ύπάρχει ἄνθρωπος άπ'ὅλο αύτό τό χῶρο πού νά μή δέχεται τήν άρχή "κάτω τό άστικό Πανεπιστήμιο". Τί θάλεγε ή ΠΠΣΠ , όχι; Ἄς βγεῖ νά τό πεῖ μέσα στόν κόσμο. Δέν τολμάει καί γι'αύτό ξαναεμφανίστηκε στό τέλος. Καί τό βλέπεις στίς συνελεύσεις, στή Νομική τίς πρῶτες μέρες δέν ἄνοιγε τό στόμα της. Από ἕνα σημεῖο καί μετά ἄρχισε νά έμφανίζεται καί νά βάζει τό "νά όργανωθοῦμε". Έπιασε κι'ὅλας καί πράγματα πού ήθελε ό κόσμος καί τό χτύπαγε άπό κεῖ, ένῶ πρίν δέν ἄνοιγε τό στόμα της.Για τί εἶναι κοινά παραδεκτά πράγματα τώρα αύτά γιά τό άστικό Πανεπιστήμιο καί διάφορα τέτοια.

Μη: Ἄν γινόταν μιά πάλη γιά τήν προκήρυξη, μιά ζύμωση ίδεολογική, άκόμα καί νά μήν έρχόντουσαν αύτοί, θἆταν τεράστιο κέρδος γιατί κι'αύτοί πού θά πάλευαν γιά τήν προκήρυξη θά φτιάχναν μιά άντίληψη πιό ένιαία καί θά προχωροῦσε ή άντίληψή τους καί σ'ἄλλο κόσμο.

Γ : ....καί κεῖ παίζεται μιά πολύ σπουδαία ίστορία. Ὅλοι μιλᾶνε γιά τήν ένότητα τοῦ κινήματος κλπ. . άλλά αύτοί βρίσκονταν καί μεταξύ τους σέ κάποιο ἄλλο έπίπεδο:Εκεῖν οι πού δέν βρίσκονται γιά νά συζητήσουν τό τί προωθοῦνε εἶναι ὅλος ό ύπόλοιπος κόσμος ό όποῖος ἄρχισε νά λετουργεῖ όχι σάν πολιτική τάση, αύτό πού λέμε αύτόνομοι,άλλά σάν άνεξάρτητοι, πού εἶναι ἄτομα ό καθένας ένῶ οί τύποι πού εἶναι μηχανισμοί περνᾶνε ὅτι θέλουνε.

Φ: Σίγουρα, ό κόσμος στό όργανωτικό τρώει ἕνα καπέλλο καί νοιώθει τήν άνάγκη νά διαφοροποιηθεῖ σέ όργανωτικό έπίπεδο.'Αλ-

λά γιά νά διαφοροποιηθεῖς χρειάζεται νά οριοθετηθεῖς καί σέ διάφορα ἄλλα ζητήματα. Αὐτήν τή στιγμή ἡ ὁριοθέτηση ἐνάντια στό ἀστικό Πανεπιστήμιο συσπειρώνει μιά σειρά δυνάμεις πού εἶναι ὅμως ἀδύνατο νά βρεθοῦν μεταξύ τους νά ἀποφασίσουνε μιά ὀργανωμένη παρέμβαση. Δηλαδή σήμερα γιά ἀστικό πανεπιστήμιο μιλᾶνε ἀπό τήν Β΄Πανελλαδική μέχρι καί τούς πιό σκληρούς αὐτόνομους ἤ ἀναρχικούς, μιά ὑπεραριστερά στό κίνημα πού θέλει δρόμο καί βία.

Αὐτός ὁ χῶρος ἀντιμετωπίζει τό πρόβλημα νά οριοθετηθεῖ, νά διαχωριστεῖ παίζοντας τό ρόλο μαζικοῦ κινήματος ἀπό μιά κατάσταση πού λέει "βούρ στό δρόμο" , ἀλλά νά διαχωριστεῖ καί ἀπό μιά ἄλλη κατάσταση(τῆς Β΄Πανελλαδικῆς) πού λέει ΕΦΕΕ καί ὅλα αὐτά. Παράλληλα δέ ἔχει προχωρήσει τήν δικιά του ἀνάλυση νά δεῖ ποιός εἶναι αὐτός ὁ 815, ἄν τελικά συνδέεται ἤ δέν συνδέεται αὐτός καί πῶς, μ'αὐτό πού λέμε ἀστικό πανεπιστήμιο στήν ἑλλάδα. Πιστεύω ὅτι ἀπό ἄποψη θεωρίας αὐτό τό νέο κίνημα πάσχει πολύ. Μπορεῖ νά γκρινιάζει φοβερά, νά τρώει καπέλλα, ἀλλά ἀπό τήν ἄλλη δέν μπορεῖ νά προχωρήσει πάρα πέρα ἔτσι ὅπως εἶναι.....
Δέν ὑπάρχει μιά πρωτοβουλία πού νά μπορέσει νά μαζέψει ὅλο αὐτόν τόν κόσμο σέ 5 σημεῖα καί αὐτά τά 5 σημεῖα δέν εἶναι καθαρά σέ κανένα.

Λ: 'Ακόμα εἶναι νωρίς. Δηλαδή αὐτό πού λέμε καπελλώματα ἀπό ΠΠΣΠ καί ΑΑΣΠΕ γίνεται στό βαθμό πού δέν ἔχουν ξεκαθαρίσει καλά ἀκόμα οἱ ἀντιθέσεις μέσα στά πανεπιστήμια. 'Εγώ πιστεύω ὅτι μέ τήν καινούργια κατάσταση μετά τίς διακοπές καί μέ τήν καινούργια στάση τῆς ΚΝΕ καί τῆς ΠΑΣΠ θά ξεκαθαρίσουν πιό πολύ οἱ ἀντιθέσεις μέσα στά Πανεπιστήμια καί ὅτι θά ξεκαθαρίσει περισσότερο ὁ ἐδῶ χῶρος. Τέλος καί ὅτι ἡ ΠΠΣΠ καί ἡ ΑΑΣΠΕ θά πᾶνε στό διάολο. Αὐτό εἶναι καθαρό. Γιατί τά ἰδεολογικά τους ὅρια τουλάχιστο, ταυτίζονται, μέ τίς ἀπόψεις τῆς ΚΝΕ, δηλαδή σταματᾶνε σέ ἕνα κοινό σημεῖο.......

Φάνηκε σ'ὅλους μας καθαρά ὅτι ὑπήρξαμε μέσα σ'αὐτό τό κίνημα, δηλαδή τώρα πραγματικά βρήκαμε τήν ὕπαρξή μας καί τή βάση μας, πιό πρίν μαλακίες, μιλάγαμε σέ ἐπίπεδο προθέσεων. Τώρα ποὔρθε κίνημα, γι' αὐτό καί πραγματικά μείναμε ἔξω ἀπ'τά νερά, οἱ ἄλλοι εἶχαν τά ὀργανωτικά σχήματα, εἶχαν καί μιά γενική ἀντίληψη, τά κουκούλωσαν· ἀλλά ἐμεῖς ἐπειδή εἴχαμε μιά γενική θεωρητικολογία γιά ἀστικό πανεπιστήμιο καί ἄλλα , πού δέν συμβαδίζανε μέ τήν τακτική κατάσταση γ'αὐτό μειναμε πίσω. Καί μείναμε πραγματικά πίσω.'Εγώ τό κατάλαβα σ'ὅλες τίς καταλήψεις πού πήγαινα ὅτι εἴμασταν πολιτική τσόντα, οὔτε κἄν φαινόμασταν στό γενικό πολιτικό πλαίσιο ἐκτός ἀπό τό γενικό πολιτικό κλίμα πού δημιουργήσαμε μέ τίς καταλήψεις ....

Φ: Πιθανά ὁ Καραμανλῆς θά βάλει τό πρόβλημα τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ στήν ἑλλάδα. Εἶ - ναι ἄμεσο τό πρόβλημα τοῦ πώς παρεμβαίνεις καί μέ ποιό τρόπο σέ σχέση μέ τό ἀστικό πανεπιστήμιο. Πλέον κόβεις τήν περίοδο τοῦ ἀγωνιστικοῦ φ.κ. , ὅπου ἐκεῖ μπορούσαμε νά βρεθοῦμε ὅλοι μαζί μέ τούς μουλούδες, πού ἦτανε πραγματικά ἕνα "ἀγωνιστικό φ.κ.", πού ἔβγαλε ὅμως τά ἀπωθημένα του μέσα σέ τρεῖς μῆνες.
....

3. Η αναγκη μιας πρωτοβουλιας

Λ: Ξεπέφτουμε σέ δευτερεύοντα προβλήματα . Αὐτό παντοῦ γίνεται.Τό θέμα εἶναι κατά πόσο ἔχει γίνει πιό κοινωνικό."Οχι δηλαδή ἄν εἶναι πιό πολλοί, ἀλλά ποιοτικά ἄν ἔξασκεῖ μεγαλύτερη ἐπιρροή καί ἔχει μεγαλύτερη βαρύτητα.

Γ: Δηλαδή θά πρέπει νά περιμένουμε νά γίνει ὁ χῶρος πλειοψηφική δύναμη καί μετά νά κάνουμε κάτι;

Λ: Δέν μπαίνει ἀπό τήν λογική τῆς ἀπραξίας ἀλλά πιστεύω δέν μποροῦμε ἀκόμη νά προωθήσουμε μιά τέτοια συσπείρωση.

Φ: Δέν ἐννοοῦμε αὐτό ὅταν λέμε ὀργάνωση.Δηλαδή συσπείρωση σημαίνει καί μιά μόνιμη ὁμάδα μέσα σέ μιά σχολή, μπορεῖ νἄναι ἕνα σχῆμα πιό πλατύ, πού νά βάζει πέντε προβλήματα, νά βγάζει μερικές δουλειές, δηλαδή αὐτό πού λέμε ὀργάνωση καί πού αμφισβητεῖται ἐδῶ καί ἀρκετό καιρό, δέν τὄχουμε καί μεῖς καθαρό τί πράγματα θά βάζει σ'αὐτή τήν νέα περίοδο, τώρα πού ἕνας κόσμος θέλει νά παρέμβει καί νά κάνει μιά δουλειά.

Γ: Δηλαδή πιό χοντρά. Στίς 8 τοῦ Γενάρη βγαίνει ἕνα χαρτί πού λέει: Οἱ ἄνθρωποι ὁριοθετοῦνται ἔτσι καί ἔτσι, ἀπό τήν μιά πιστεύουνε στήν ἀνάγκη προχωρήματος αὐτοῦ τοῦ κινήματος καί δέν τό βλέπουν στήν "πλάκα", ὅπως τὄβλεπαν μερικοί, ἀπό τήν ἄλλη ἐκεῖνοι πού πιστεύουν ὅτι αὐτό τό κίνημα δέν ἔχει σχέση οὔτε μέ τήν ΕΦΕΕ, οὔτε μέ τίποτε ἄλλο μποροῦνε νά μαζευτοῦν καί νά συζητήσουν τί κάνουν; Δέ σοῦ λέω ὅτι θά τό πετύχουνε μπάμ καί κάτω γιατί γίνεται τῆς πουτάνας.'Αλλά ὁρισμένες διαδικασίες πού νά ἀρχίσουν νά βάζουν τό πρόβλημα τοῦ τί κάνει αὐτός ὁ κόσμος σήμερα.

Φ: Γιά παράδειγμα μέ τήν πορεία τῆς ΕΦΕΕ αὐτός ὁ κόσμος θά μποροῦσε νά εἶχε μαζευτεῖ καί νἄχε συζητήσει, τί κάνουμε ΕΜΕΙΣ σ'αὐτή τήν πορεία. Εἶναι ἁπλό.

Μη: Σέ τέτοιες καταστάσεις ρευστές μιά πρωτοβουλία ἀποκτάει τεράστιο ειδικό βάρος Δηλαδή ὅταν ὑπάρχει μιά δυναμική ἑνός χώρου πού δέν μπορεῖ νά ἐκφραστεῖ, φτάνει μιά πρωτοβουλία πού θά κεντράρει σωστά, ἐκεῖ πού εἶναι ὁ στόχος γιά νά πετύχει......... Δέν ἔχουμε καταλάβει ὅτι ὁ 815 δέν εἶναι παρά ἕνας νόμος πού πολύ λίγο εἶναι αὐτός πού γέννησε τό κίνημα τῶν καταλήψεων. Πιστεύω πώς

πιό πολύ αὐτή τήν κίνηση πρός τά μπρός τήν ἔφεραν οἱ ἴδιες οἱ ἀντικειμενικές συνθῆκες πού ἔχουν δημιουργηθεῖ σάν ἀνάγκη ἀπό τό ἀστικό πανεπιστήμιο.

Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι στίς μέν σχολές πού ἀκόμα δέν ἔχουν δημιουργηθεῖ συνθῆκες ἀντικειμενικές, δηλαδή ἡ πίεση, ἡ ἐπιταχτικότητα, τά ἐργαστήρια, οἱ ἀπουσίες, ἡ ἀνάγκη νά διαβάζεις πιό πολύ, γιατί σέ μᾶς(Βιομηχανική πχ) νομίζω δέν ἔχουν γίνει αὐτά τά πράγματα, λιγάκι ἔχει ἐκφραστεῖ στό ὅτι μερικοί καθηγητές κόβουν περισσότερο. Θέλω νά πῶ ὅτι ὁ 815 ἤ σάν 8Ι5 ἤ σάν κάτι ἄλλο θά ὑπάρχει σάν ἀστικός ἐκσυγχρονισμός. Καί τό πρόβλημα δέν εἶναι κάποιος κόσμος πού θέλει νά ἐκφραστεῖ καί πιάνεται ἀπό τόν ἀστικό ἐκσυγχρονισμό, ἀλλά τό πρόβλημα εἶναι ὅτι ὑπάρχει μιά ὁλόκληρη κοινωνική κατηγορία, οἱ φοιτητές πού χτυπιοῦνται μ'αὐτόν τόν ἐκσυγχρονισμό, ἀντιδρᾶν σ'αὐτόν, συνειδητοποιοῦνται καί περνᾶν σέ ἕνα ἄλλο εἶδος πολιτικῆς πραχτικῆς καί συνειδητοποίησης.

Καί κεῖ μέσα ὅλες αὐτές οἱ πρωτοβουλίες εἶναι σημαντικές.....Ἕνας κόσμος πού ξέρει ποιός εἶναι, πού δέν ἔχει διάθεση νά ἀκούσει 27 μέλη τῆς ΠΠΣΠ νά λένε τά ἴδια πράγματα καί τίς ρητορεῖες τῆς ΑΑΣΠΕ γιά τίς ἀστικοδημοκρατικές ἀλλαγές πού χρειάζεται τό Πανεπιστήμιο. Ἴσως μιά τέτοια πρωτοβουλία νἆναι ἀπαραίτητη.

Ἄν μποροῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι μετά τήν κουβέντα θά προγραμματίσουμε μιά τέτοια πρωτο - βουλία ἔστω καί στό ἐπίπεδο μιᾶς προκήρυξης.

Β: Καί κάτι ἄλλο πού φάνηκε μέσα από τίς καταλήψεις. Μπορεῖ νά ὑπῆρχαν μερικές γενικές μαζώξεις ἀλλά παράλληλα ἔλειπε καί κάτι ἄλλο. Θἄπρεπε νά βγαίνει καθημερινά κάτι σάν δελτίο ἑνός χώρου πού νά παρεμβαινει καθημερινά στά γεγονότα, πού νά βάζει ξεκάθαρα τά ζητήματα καί νά λέει μερικά πράγματα σάν μιά ἄμεση ἐπαφή καί παρέμβαση.

Ντ: Αὐτό εἶχε συζητηθεῖ κι ἀπό πέρσυ ἀπό πολλά παιδιά, κάτι σάν περιοδικό πιό συγκεκριμένα ὅπου νά συμμετέχουν ἀπ'ὅλες τίς σχολές καί νά βγαίνει ταχτικά. Θἄπρεπε ἐπίσης νά προχωρήσουμε ἐκτός ἀπό τό θέμα τοῦ ἀστικοῦ πανεπιστήμιου καί σέ θέματα κοινωνικά, σέ σχέση μέ τήν προσωπική μας ζωή καί τά διάφορα, πού νομίζω ἔχουνε μπεῖ στή Νομική κι ἔχουν φτάσει στό ἀπέναντι ἄκρο, φαλλοκρατίες καί τά διάφορα. Γιατί τά προβλήματα πού βάζει τό κίνημα πρέπει νά νά μᾶς ἀφοροῦν καί μᾶς προσωπικά. Νά μήν βάζουμε ὁρισμένα θέματα θεωρητικά πού νἆναι ἔξω ἀπό τή δικιά μας τή ζωή.

Φ: Αλλά μήν πέφτεις καί στή λούμπα τῆς ΠΠΣΠ, νά καταδικάζεις μιά ταινία σάν ἀντικομμουνιστική. Μέσα ἀπ'αὐτή τήν κατάληψη βγῆκε αὐτό τό πρόβλημα πολύ καθαρά ἔστω καί σά διάθεση: ἕνα κίνημα πού ριζοσπαστικοποιεῖται σέ σχέση μέ τό ἀστικό πανεπιστήμιο, ἀλλά πού, προσωπικά, εἶναι καί λίγο φασιστικό.

Στ: Ηταν λογικό καί σίγουρο νά παιχτοῦν αὐτές οἱ ταινίες ἀλλά ἐμφανίστηκε καί μιά ἀδυναμία νά δώσουνε καί κάτι ἄλλο. Καί αὐτό φάνηκε ὅταν ξαναπαίχτηκε ἡ Βουγιουκλάκη πού ξεφούσκωσε. Ενῶ οἱ "Γενναῖοι τοῦ Βορρᾶ" ἦταν μιά φάση πού ἔπρεπε νά περαστεῖ καί πεοάστηκε..........

Μη: Δέν ξέρω ἄν γίνανε σαχλαμάρες ἀπ'τό ἀκροατήριο, ἀλλά οἱ ταινίες ἦταν ἴσως πολύ μεγάλες καί τό κοινό δέν στάθηκε στό ὕφος τῶν ταινιῶν. Δηλαδή μ'αὐτές τίς ταινίες, μέσα σ'αὐτή τήν κατάσταση μιά γεννιά, ἡ δικιά μας, αὐτοί πού εἴμαστε τώρα ἀπό 20-25χρονῶν, ἄρχισε νά ξεκαθαρίζει μέ τήν ἰδεολογία της, τήν ἰδεολογία πού τήν ἀνάθρεφε.

(Διακοπή τοῦ ὁμιλητή: Ὅλοι ἐν χορῷ:Σιγά ρέ.)

Δηλαδή μέ τούς "Γενναίους τοῦ Βορρᾶ", ἀρχίζει μετούς " Γενναίους τοῦ Βορρᾶ", περνάει ἀπ'τό Σαββόπουλο, ἀπ'τίς μπουάτ πού τραγουδάγανε Θοδωράκη τό '72, φτάνει στήν 'Αλκυονίδα τοῦ 75, τό "Ταμπούρι " καί τό "Λημέρι" καί τελικά φτάνει στή Νομική τοῦ '79 νά τ'ἀντιμετωπίζει ὅλ'αὐτά συνολικά, μ'αὐτό τόν τρόπο
(Πάλι φωνές)

Στ: Μπορεῖ νἄπαιξε θετικό ρόλο ἀλλά τελικά ἔμεινε ἐκεῖ πέρα.

Μη: Εγώ δέ σοῦ λέω ὅτι μέ τό πού θά δεῖ τούς "Γενναίους τοῦ Βορρᾶ" θά πήγαινε νά καταλάβει τά "χειμερινά ἀνάκτορα" ἀλλά οτι ὑπάρχει ἕνας κόσμος πού ἀρχίζει ν'ἀντιμετωπίζει μ'ἕνα τρόπο πιό κριτικό διάφορα πράγματα ..... Ἤ μήπως ἐπειδή παίχτηκαν οἱ "Γενναῖοι τοῦ Βορρᾶ" δέν ἔγιναν πολιτικές συζητήσεις..

....

4. Το προχωρημα του κινηματος

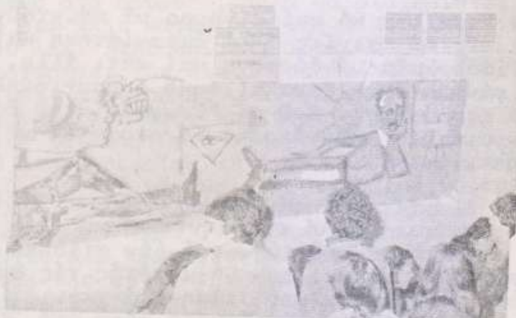
Γ: Θέλω νά πῶ νά κουβεντιάσουμε λίγο πάνω στό πῶς βλέπουμε τά πράγματα ἄμεσα καί λίγο πιό μακροπρόθεσμα............Τό νόμο δέν πρόκειται νά τόν καταργήσει ἐντελῶς ἀλλά μπορεῖ ν'ἀποσβύρει πάρα πολλά πράγματα καί νά μήν ἔχεις νά κάνεις κάτι ἄμεσα. Τί βλέπει κανείς σ'αὐτήν τήν περίπτωση, κι ἄν τόν ἀφήσει ὅπως εἶναι;

Στ: Δέ νομίζω ὅτι συμφέρει τόν Καραμανλῆ ἡ ὄξυνση πού ὑπάρχει, οὔτε τήν ΕΦΕΕ καί τούς ἄλλους. Ετσι θά κυτάξουν νά βάλουν ὁρισμένα συμβιβαστικά πράγματα, πχ ἀναστολή γιά κάποιο διάστημα, γιατί ἄν συνεχιστεῖ αὐτή ἡ ὄξυνση χάνει τόν ἔλεγχο ἡ ΕΦΕΕ.........

Φ: Δηλαδή, γιά νά πᾶμε παραπέρα, σέ ποιά στοιχεῖα ἀπ'αὐτά ποὔχουνε φανεῖ μέχρι τώρα μπορεῖς νά πατήσεις γιά νά κάνεις κριτική στό ἀστικό πανεπιστήμιο.

Ὅπως μᾶς εἶπαν τά παιδιά ἀπ'τό Χημικό, τό πρῶτο πρός δεύτερο εἶναι τό πιό ἀδιάβαστο ἔτος ποὔχει περάσει ἀπ'τό Χημικό, δέν γουστάρουν νά διαβάσουν καί σ'αὐτή τή βάση διαλᾶνε ἐξετάσεις.... Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι πού πέρασανε ἀπό μιά χοντρή ἐπιλογή μπαίνοντας σ' αὐτές τίς θετικές σχολές, ὅπου υπάρχει μιά ἐντατικοποίηση τῶν σπουδῶν, δέ γουστάρουν πιά νά διαβάσουν. Εχοντας ἤδη τήν ἰδεολογία τοῦ βολεμένου παλιοῦ κινήματος, κάτι θετικό ἔχουνε πάρει ἀπ'τό παλιό κινημα, κάτι ἔχει μείνει ἀπ'αὐτό καί εἶναι τό πρῶτο χαρακτηριστικό. Τό δεύτερο χαρακτηριστικό εἶναι μιά ἀντίθεση μέ τούς καθηγητές, δηλαδή ἀπό δῶ καί πέρα δέ νομίζω οτι θά τολμήσει καθηγητής νά σέ σηκώσει καί νά σοῦ κάνει παρατήρηση.

Βάζουν όμως καί μερικά ζητήματα πέρα άπό κεΐ. Δηλαδή όχι άπλά καί μόνο μιά άντίθεση ά πέναντι στόν καθηγητή πού μπορεΐ νά περνά μα ζικά στήν πλειοψηφία τοΰ κόσμου άλλά θίγουνε καί μερικά ούσιαστικά ζητήματα.Τό πρόβλημα τοΰ τί διαβάζω, πώς τό διαβάζω, πώς μ'εξετάζουνε είναι ζητήματα στά όποία ύπάρχει μιά πραγματική άντίθεση πού μπορεΐς νά τήν προχωρήσεις παραπέρα, καί νά θίξουμε όρισμένα σημεΐα σέ έπίπεδο δομών.

'Επειδή πιστεύω ότι οί νέες μεταρυθμίσεις τοΰ Καραμανλή δεύ μπορούν νά θίξουν αύτά τά ζητήματα, δηλ, τό θέμα τής έπιλογής, δέν πρόκειται νά τό θίξουνε καί όπου πρέπει νά δούμε ότι τό ζήτημα τής έπιλογής δέν είναι μόνο ζήτημα 815 ούτε μόνο άστικού πανεπιστήμιου άλλά είναι ζήτημα πού ξεκινάει άπ'τήν Γ'Γυμνασίου, δηλ. έχει άγκαλιάσει όλη τήν έκπαίδευση. Άρα έχεις νά μιλήσεις γιά ένα συνολικό άστικό έκσυγχρονισμό τής έκπαίδευσης καί όχι μόνο σέ έπίπεδο πανεπιστήμιου, καί έκεΐ πέρα έχεις νά μιλήσεις γιά συμμάχους στή νεολαία: Μέ τούς μαθητές πού έχουνε έντατικοποιηθεΐ,μέ τούς νέους πού έχουν φύγει άπ'τό γυμνάσιο, γιατί τούς έχει πετάξει αύτό τό σύστημα έξω. Άρα έκεΐ βρίσκεται ή ένότητα αύτών τών κινημάτων μετξύ τους.

....

Μη: ....καί μετά άπ' αύτή τήν έξέλιξη, φαίνεται ότι "καθαρίζει" καί τό έσωτερικό τοΰ κινηματοσπιά, όταν ή ΠΠΣΠ, Β'Πανελλαδική κλπ μέ τήν ίδεολογία πού προωθοΰνε σήμερα, δέν θά μπορούν νά συμμετέχουν σ' αύτό τό κίνημα τό όποίο θά συνεχίσει μόνο του καί ίσως ένας κόμβος γι'αύτό θά είναι οί έκλογές

Γ: Η Β'Πανελλαδική, τά προβλήματα θά τάχει σέ έπίπεδο όργάνων. Τά προβλήματα στή Β' Πανελλαδική θά βγούν σέ σχέση μέ τά όργανα καί στίς μορφές πάλης. Επειδή βάζει θέμα έκσυγχρονισμού, δέ νομίζω ότι θά πιαστεΐ άπ' αύτό. Τά προβλήματα είναι δύο:όργανα καί μορφές πάλης.

Λ: Ή βάση τής Πανελλαδικής τάχει ξεπεράσει αύτά τά προβλήματα.

Γ: 'Αλλά ή Πανελλαδική, σάν Πανελλαδική δέν τάχει ξεπεράσει. Κι αύτό πού έγινε στή διάρκεια τών καταλήψεων είναι ότι ύπήρξε πολύ περισσότερο, άπ'ότι πρίν. Φυσικά συγκροτήθηκαν, κι άν έβλεπες είχαν ένιαία γραμμή στή Νομική, στό Φυσικό, στό Χημικό. Υπήρχε μιά σειρά άπό στελέχη πού ήταν όλοι δεξιοί, μπορώ νά πώ πιό δεξιοί πολλές φορές άπό τούς ΑΑΣΠΕδες, άκόμα νά μή σού πώ μερικές φορές κι άπ'τήν ΠΠΣΠ. Π.χ. ότι ή ΠΠΣΠ έλεγε πραγματικά γιά μιά συγέντρωση μέ προπαγάνδιση τήν όποία αύτοί δέν τήν θέλαν.

Φ: Είναι χαρακτηριστικό ότι στίς ΓΣ δέν είχαν καμιά έπέμβαση.

Γ: Γιά παράδειγμα στή Νομική, στή συζήτηση τής Δευτέρας πού έβγαινε ή ΠΠΣΠ καί έλεγε, βέβαια μ'ένα όργανωτικό σχήμα τοΰ κόλου, νά βγούνε όμάδες πού νά κάνουνε δουλιά, έκλαΐκευση κλπ, ό Πάλλας τόπνιγε άπ' τό άριστερίστικο λέγοντας ότι"έδώ μάς λέει τά παλιά σχήματα καί τρίχες, νά τρέχουμε σέ όμάδες κι έπιτροπές" κι έτσι έπνιγε τήν ούσία, δηλ νά μήν γίνει τό πράγμα. Θέλω νά σού πώ ότι βγήκε μιά πολύ δεξιά πλευρά άπ'τήν Πανελλαδική κι άπό τήν άλλη ένας κόσμος πού ήτανε στίς συντονιστικές, διαχωρίστηκε έντονα πχ, παιδιά τής Πανελλαδικής λέγανε ότι αύτοί είναι χειρότερη άπ'τήν ΠΠΣΠ.

Ντ: Υπάρχει περίπτωση νά προτείνουμε καμιά διαρκή κατάληψη, μετά άπ'αύτές;

Στ: Η ΠΑΣΠ στή δικιά μας ΓΣ είχε πεΐ καταλήψεις ώσπουνά καταργηθεΐ ό 815

....

Φ: Κι άν δεΐς ότι τό πρόβλημα τοΰ 815 είναι ούσιαστικά τό κόφιμο, καί όταν έμπαινε τό πρόβλημα τών καταλήψεων,έμπαινε σ' όλες τίς σχολές τό πρόβλημα γιά 3-4 καθηγητές οί όποίοι είχαν ή φασιστικό παρελθόν ή κόβανε. Τό θέμα τό δικό τους δέν έπαψε νά ύπάρχει Στήν ΑΣΟΕΕ ύπάρχουν Πασοκτζήδες καθηγητές πού κόβουνε τό 80 /ο. Πές ότι σού δίνουνε μερικές μεταφορές. Στίς έξετάσεις δένθά βάζουνε δύσκολα; Δέν θά κόβουνε; Πόσο θ'άντέξει ό κόσμος σ'αύτό; Στό βαθμό πού ύπάρχει τό προηγούμενο ότι "φέρτο τό γραπτό έδώ πέρα νά τό αναβαθμολογήσουμε". Αύτό έχει γίνει συνείδηση στόν κόσμο.

Ντ: Ναί, άλλά άπό κεΐ καί πέρα γιατί ύπάρχει αύτή ή διάθεση τοΰ κόσμου καί τί κάνουμε έμεΐς. Δηλαδή άν κολλήσουμε στό έξεταστικό, κολλήσουμε στόν συγκεκριμένο καθηγητή, τήν έχουμε βάφει. Εν όλίγοις θέλω νά πώ ότι ό 815 γιά μένα έπαιξε ένα καλό ρόλο γιατί λειτούργησε σάν αίχμή γιά νά φανοΰν άλλα προβλήματα: Βασικά κοινωνικά, δηλ. ότι ό άλλος δέν θέλει νάχει άγχος στίς έξετάσεις,ότι δηλ. τό πρόβλημα δέν είναι ρεφορμιστικό, νά καλυτερέψεις τίς σπουδές, άλλά κοινωνικό δηλ, άνάπτυξη τών προσωπικών του σχέσεων, νά κινηθεΐ πολιτικά, πέρα άπ'τό συνδικαλιστικό. Καί πρέπει νά τό δούμε σάν πραγματικό πρόβλημα καί νά μήν μένουμε στό άστικό πανεπιστήμιο συνδικαλιστικά.

Γ: Μόνο πού δέν πρέπει νά κάνουμε καί τό λάθος πού έκανε όλος αύτός ό χώρος νά παραδίνει τά συγκεκριμένα προβλήματα στούς συνδικαλιστές κι αύτός ό χώρος νά μένει στήν γενική ίδεολογία. Δηλαδή αύτά πού λές είναι όπωσδήποτε σωστά. Τό θέμα είναι πώς μπορούνε νά γίνουνε κινητοποιήσεις γύρω άπό έναν καθηγητή, γύρω άπό έξετάσεις πού κόβει. Εκεΐ τελικά μπορεΐ νά γίνει κατάληψη, δηλαδή ό τρόπος έκφρασης καί τό ίδεολογικό αύτοΰ τοΰ κινήματος, στόχος μας πρέπει νάναι νά τά δέσουμε, πού μέχρι σήμερα είναι χώρια. Δηλ, οί ΠΠΣΠίδες κάνουνε τόν συνδικαλισμό γιά τόν 815, καί μεΐς κάνουμε τήν κριτική.

Αὐτό πρέπει νά τό ἐνώσουμε. Γι αὐτό πιστεύω ὅτι δέν εἶναι μόνο ὀργανωτικό τό πρόβλημα πού εἴχαμε. Εἶναι ἰδεολογικό, ὅτι τελικά ὄντας μιά μειοψηφία κι ἔχοντας μιά ἰδεολογία γενικῆς θεωρητικῆς κριτικῆς, δέν πιάνουμε τό πῶς αὐτό μεταφραζόταν σέ πράξη, ὅτι αὐτό μεταφράζεται σέ πράξη μέσα ἀπό πράγματα πού μπαίνουν, καί γι αὐτό μᾶς "τή βγαίνουν" τελικά καί κατορθώνουν νά περνᾶν τόν 815 σάν νά μή λέει τίποτα.

Χρ: Κι αὐτό εἶναι πού πρέπει νά ξεπεράσουμε Νά σερνόμαστε δηλ, ὅλοι, σάν χῶρος, πίσω ἀπό τά γεγονότα καί νά ρίξουμε ἕναν πόλο στά ἐξεταστικά, χωρίς νά διαφωνῶ μέ τήΝτ Μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία ἔτσι, στή βάση ὅτι στό μέτωπο αὐτό θά περαστεῖ καί ἡ γενίκευση καί ἡ ὁριοθέτηση ἡ δικιά μας σέ σχέση μέ τούς ἄλλους. Καί μέσα ἀπ'αὐτή τή διάρκεια πού θάχει κατακτηθεῖ, δεδομένου ὅτι τά ἐξεταστικά δέν θά μπορέσουν νά ξεπεραστοῦν τόσο εὔκολα οὔτε μ'ἕνα τερτίπι τῆς ΕΦΕΕ, θά μᾶς δωθεῖ ἡ εὐκαιρία νά γίνει καί η παραπέρα γενίκευση.

Γ: Ἤ καί τό νά δείξεις ὅτι ἀκριβῶς ἡ ἐπιλογή εἶναι ἀκριβῶς τό στοιχεῖο τοῦ ἀστικοῦ πανεπιστήμιου. Τό ἀποφασιστικό του στοιχεῖο εἶναι ἡ ἐπιλογή, δηλ, τό ὅτι σέ βάζει νά δίνεις ἐξετάσεις, στό τέλος νά παίρνεις ἕνα χαρτί, "ὁ καλός κι ὁ κακός", δηλ, τό γρανάζι περνάει μέσα ἀπ'τήν ἐπιλογή στό πανεπιστήμιο. Δέν ἦταν οὔτε νά παρακολουθεῖς, οὔτε νά διαβάζεις τά βιβλία του ἄν δέν ἦταν νά περάσεις τίς ἐξετάσεις. Απ'αὐτή τή μεριά δηλαδή, οἱ ἐξετάσεις εἶναι κόμβος.

Καί ὁποιοδήποτε ΦΚ, ὁ Μάης κλπ, ἐκεῖ πολώθηκε, ἀπό κεῖ ξεκίνησε, γύρω ἀπ'τό ἐξεταστικό, γιατί ἀπό κεῖ ξαπλώνεται στά ὑπόλοιπα, δηλ, στό περιεχόμενο σπουδῶν κλπ. Περνάει σέ ὅλα αὐτά ξεκινῶντας πάντα ἀπ'τό ἐξεταστικό, ἐκεῖ εἶναι πάντα ἡ αἰχμή. Ταυτόχρονα βάζεις τό ἰδεολογικό περιεχόμενο, ὅτι μέχρι τώρα μᾶς τό πέρναγαν οἱ ἄλλοι μέ τά σταδιακά, ὅτι τώρα εἶναι ὁ 815 καί μετά βλέπουμε τ'ἄλλα. Ἐμεῖς ὅμως κάνουμε τή μαλακία νά μή λέμε ὅτι ὁ 815 εἶναι τό ἀστικό πανεπιστήμιο.

Μη: Δέν τό βάζουμε ἐμεῖς, μπαίνει κι ἀπό μόνο του, καί εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι οἱ δυναμικές καταλήψεις γίνονται στίς σχολές πού ἔχουνε κοινωνική ζωή, ὅπου τό πρόβλημα εἶναι πιό ἔντονο καί τό καταλαβαίνει ὁ καθένας Νομίζω ὅτι αὐτές οἱ συνθῆκες εἶναι πού θά δώσουν μιά διάρκεια στό ΦΚ, πού ἄλλα ΦΚ δέν τή εἶχαν. Καί νομίζω ὅτι ἡ καλύτερη πραχτική θά βγαίνει μέσα ἀπ'τίς συνθῆκες. Θά εἶναι καθημερινή ἡ σύγκρουση μές τό πανεπιστήμιο.

Γ: Ενα 2ο στοιχεῖο εἶναι τό μπάσιμο ἄλλων θεμάτων δηλ, συγκεκριμένα, θά κυττάξουμε μέσα σ'ὁρισμένα πανεπιστήμια ν'ἀρχίσουν νά ὀργανώνονται ὁρισμένες συζητήσεις γιά θέματα πέρα ἀπ'τά ἐνδοπανεπιστημιακά, κι ἄλλα θέματα σέ σχέση μέ ἐργατικό κίνημα, νά μαζεύονται μαθητές ἐκεῖ κλπ. Δηλ. ἕνα σύνολο ἀπό πράγματα, ὄχι νά περιμένουμε τίς καταλήψεις γιά νά γίνουνε, ἀλλά ἀπό τώρα νά ἀρχίσουνε.

Μιά ἀρχή εἶχε γίνει μέ τήν ἐπιτροπή Σερίφη καί πού μαζευόμασταν στή Νομική, τώρα πιά δέν θά γίνεται χωρίς φοιτητές καί θάχεις καί μιά συμμετοχή κόσμου ἀπ'αὐτές τίς σχολές. Ἔτσι θαρχίσεις νά βάζεις καί πράγματα ἄλλα ἐκεῖ μέσα, καί μιά προσπάθεια, ὁτιδήποτε γίνεται, τοῦ χώρου, νά γίνεται μές τό πανεπιστήμιο ἔτσι ὥστε νά μήν ὑπάρχει πιά μιά κατάσταση πού νά μπαίνουνε μόνο τά πανεπιστημιακά.

5. Οι «φοιτητες»

Α: Ενα πρόβλημα πού τό περάσαμε, βλέποντας καί μιά προοπτική σέ σχέση μέ τίς ἐξετάσεις, τούς καθηγητές κλπ. Δέν μπορῶ νά καταλάβω τί ἰδεολογικό πάτημα θάχουνε ὅλα αὐτά, δηλ., ἐμᾶς τί μᾶς κόφτει σέ τελική ἀνάλυση. Τί μᾶς κόφτει νά περνᾶν οἱ φοιτητές πιό εὔκολα τά μαθήματα;

Μη: Εμεῖς εἴμαστε φοιτητές πού ἔχουμε συνειδητοποιήσει τήν κατάσταση στό χῶρο μας..

Γ: Ὄρσε!! Φοιτητής! Εἴμαστε φοιτητές μᾶς λένε!

Β: Ὅποτε τό θυμόμαστε, χαιρόμαστε. Χά, χά, χά

Α: Αὐτό, τουλάχιστο στό Πολυτεχνεῖο, σέ ὁδηγεῖ σέ ἀπόλυτα πράγματα, δηλ., ἤ κάθεσαι καί διαβάζεις γιά νά πάρεις τό πτυχίο, ἤ σηκώνεσαι καί φεύγεις καί πᾶς στίς ἀμουδιές καί στίς θάλασσες. Αμα δέ διάβασες πῶς θά πάρεις πτυχίο; Κι ἅμα τό πάρεις τό πτυχίο, χωρίς νά ξέρεις τίποτα, τί θά τό κάνεις; Μπορεῖ νά φαίνεται χαζό, ἀλλά εἶναι πολύ σοβαρό τό πρόβλημα.

Β: Αὐτό εἶναι δικό σου πρόβλημα. Δέν εἶναι πρόβλημα του κόσμου. Ποιός στό Πολυτεχνεῖο ἔχει πρόβλημα νά βγεῖ καί νά ξέρει πολλά πράγματα;

Α: Πῶς θά βγεῖ ἅμα δέν διαβάσει;

Β: Στ'ἀρχίδια του.

Τ: Δηλαδή τό βάζεις ὅπως τό βάζουν καί οἱ ἀναρχικοί, νά βγοῦμε ἔξω ἀπ'τό πανεπιστήμιο πιό εὔκολα τελικά.

Μη: Εγώ νομίζω ὅτι ὁ καθένας τό βλέπει μ'ἕνα διαφορετικό τρόπο πού θά συγκλίνει σ ἕνα σημεῖο γιατί οσοι εἶναι οἱ φοιτητές τόσες ἀπόψεις καί θά ὑπάρχουν. Μπορεῖς νά πεῖς ἀντικειμενικά ὅτι αὐτό μᾶς κόφτει σάν φοιτητές, ὅμως ὄχι σάν ἀμφισβητίες, ἔξω ἀπό κοινωνικές καταστάσεις καί χώρους. Από τήν ἄποψη ὅτι ἀντιμετωπίζουμε μιά προοπτική προλεταριοποίησης, ὅτι καταλαβαίνουμε ὅτι τό σύστημα εἶναι πού μᾶς πετάει ἐκεῖ πέρα, καί ἄρα μέσα ἀπ'αὐτή τή σύγκρουση μέ τό σύστημα, συνειδητοποιούμαστε.

Γ: Ετσι μπαίνει, ἡ μόνη βάση εἶναι αὐτή.

Φ: Μπαίνει τό πρόβλημα, γιατί νά διαβάσω. Κι ἄς ἀπαντήσει ὅποιος θέλει σ'αὐτό τό ἐρώτημα μέ πέντε λόγια ἁπλά, καί τό τί θά τό κάνω ἐγώ αὐτό τό πτυχίο ὅταν ἀπ'τήν πραγματικότητα αὐτό τό πτυχίο, ἐδῶ καί μερικά χρόνια δέν ἔχει καμμιά πραγματική ἀξία, ἁπλά ἀναπαράγει ἕναν παλιό διαχωρισμό, ὅτι τό παι

δι βγαίνει άπ'τό πανεπιστήμιο. Άσχετα άν αυτό πού σού προσφέρεται σά γνώση μές τό πανεπιστήμιο δέν σού χρησιμεύει σέ τίποτα. Ακόμα καί στόν άπλό φοιτητή πού έχει τήν άντίληψη νά πάρω τό πτυχίο μου, σ'αυτές τίς σχολές (τίς θεωρητικές), έτσι καί τού βάλεις αυτό τό πρόβλημα.... δέν θά σέ περάσει γιά έξτρεμιστή . Αυτό τό πρόβλημα έμπαινε άπ'τό '76 καί τώρα όξύνεται πιό πολύ.

Γ: Μπαίνει διαφορετικά στό Πολυτεχνείο πού είναι σωστό, γιατί είναι διαφορετικά έκεί τά πράγματα.

Φ: Ποιός καί γιατί μού υποβαθμίζει τό πτυχίο, ποιός καί γιατί κάνει αυτόν τόν έκσυγχρονισμό. Αυτά είναι τά έρωτήματα πού μπαίνουν. Καί μετά, γιατί έχει υποβαθμιστεί τό πτυχίο μου αυτή τή στιγμή.

Γ: Ναί, άλλά ή πραγματική βάση τού κινήματος είναι ότι πραγματικά ξεπέφτει, γιατί άν δέν ξέπεφτε, οι φοιτητές θά ήταν μιά χαρά μέ τήν ΚΝΕ. Υπάρχουνε 2 πράγματα δηλ ένα πού είναι τό ξέπεσμα σιγά-σιγά μιάς κατάστασης καί ειδικά σέ όρισμένες σχολές πού γίνεται όλο καί περισσότερη συνείδηση αυτό τό πράγμα. Κι άπό τήν άλλη, αυτό δέν καταλήγει άρα σέ "ουσιαστικότερο πτυχίο", γιατί αυτό δέν είναι δυνατό, μέ τήν έννοια ότι η ίδια η τάση του καπιταλισμού σήμερα είναι νά μεταβάλει τό πτυχίο σέ όλο καί πιό φτηνό. Αυτό είναι δοσμένο.

Λ: Αυτό μπορεί νά ίσχύει γιά τή Νομική άπό όπου βγαίνουν 150.000 δικηγόροι, άλλά στίς τεχνοκρατικές σχολές, στήν 'Ιατρική....

Γ: 'Οποιος δέν έχει πάρει μεταπτυχιακό καί δέν έχει πάει στό έξωτερικό, άλλο αυτό, άς πάει νά πάρει μεταπτυχιακό. Εδώ μιλάμε γιά τό τί είναι τό πτυχίο καί ό φοιτητής στήν Ελλάδα. Τό πτυχίο είναι τού κώλου!!

Λ: 'Αλλά στή πολυτεχνική Γαλλίας ;

Γ: Οί τεχνοκρατικές σχολές δέ υπάρχουν στό κίνημα καί δέν μάς άπασχολούν. Άσε τήν Πολυτεχνική Γαλλίας.

Λ: Καί όμως, οί ήλεκτρολόγοι ήταν πρωτοπόροι στήν κατάληψη. Αυτά γιά υποβάθμιση τού πτυχίου είναι μαλακίες. Γιατί θά φτιάξουν έργαστήρια, γιατί θά φτιάξουν τελειοποιημένα όλα τ'άλλα καί τελικά μπαίνει στή γενικώτερη κοινωνική άνάλυση, άν ένας πού βγαίνει άπ'τό Πολυτεχνείο θά έχει δουλιά ή όχι Οχι μέ την έννοια άν θάβγάζει δίφραγκα, άλλά σάν κοινωνική άναγνώριση.

Μη: Στήν 'Ελλάδα ή άνώτατη έκπαίδευση ήταν ίσοπεδωμένη, δηλαδή όλοι αυτοί πού βγαίναν βρίσκονταν στό ίδιο έπίπεδο καί είναι τό χαρακτηριστικό πού διαφέρει ή έλλάδα άπό τίς άναπτυγμένες καπιταλιστικές κοινωνίες όπου σ'αυτές σ'έφτιαχνε, καί προσπαθούσε νά σέ κάνει νά σκέφτεσαι μ'ένα συγκεκριμένο τρόπο γιά νά σέ κάνει όργανικό διανοούμενο τής άστικής τάξης, νά δουλεύεις γιά τήν πάρτη της 'Ενώ έδώ, αυτό άκριβώς πού σέκανε τό πανεπιστήμιο ήταν όσο πιό πολύ ήλίθιο γίνεται. Τελικά τό πτυχίο ίσοδυναμούσε μέ χαρτί ήλιθιότητας, πού δεν ήξερες τίποτε καί ήσουνα βλάκας γιά νά μπορέσεις νά παίξεις τό ρόλο τού όργανικού διανοούμενου τής άστικής τάξης, πού ήταν όμως διαφορετική στήν έλλάδα.

Μετά, αυτοί έκεί έξω φτάσαν στήν άναγκαιότητα νά φτιάξουν μιά διαβάθμιση: Στή Γαλλία υπάρχει άνώτατη σχολή διοικήσεων πού βγαίνει ό Ζισκάρ, ό Μιτεράν κλπ. , καί υπάρχουνε καί οί άλλες σχολές πού βγάζουν άβέρτα πτυχία(Βενσέν). Στήν έλλάδα αυτό πάει νά γίνει. Γιατί τό Πολυτεχνείο είναι τό άντρο τής ΚΝΕ; Γιατί έχει αυτή τήν κοινωνική προοπτική ό φοιτητής τού ΕΜΠ πού σκέφτεται καί ένεργεί μέ ένα τρόπο πού δέν θά σκεφτεί ό φοιτητής τής Βιομηχανικής, δηλαδή σχολές πού έχουν άλλα χαρακτηριστικά.

Τώρα γεννιέται αυτή ή κατάσταση στήν 'Ελλάδα καί έδώ είναι πού θέλοντας νά κάνει τόν έκσυγχρονισμό, θέλει καί νά έξαφανίσει αυτές τίς σχολές πού τό πτυχίο τους είναι χαρτί γιά τό Δημόσιο, καί νά φτιάξει ένα άλλο στύλ πτυχιούχων, μάνατζερ καί τέτοια. Καί γι'αυτό θά σηκώσουν τό μεγαλύτερο βάρος αυτοί καί λιγώτερο οί τεχνοκρατικές σχολές.

Φ: 'Εκεί γεννιέται καί μιά άντίθεση ένάντια στή δεξιά.

Γ: Μόνο μ'αυτά δέν μπορούμε νά έξηγήσουμε τίποτε. Δηλαδή μόνο μέ τήν κοινωνική προοπτική δέν έξηγούμε τίποτε. Πρέπει νά έξηγήσουμε καί τήν κοινωνική πραγματικότητα. Τό πώς ζεί δηλ. ό φοιτητής, τίς συνθήκες έντατικοποίησης, τίς συνθήκες τής σχετικής έξαθλίωσης πού ζούνε όλο καί περισσότερο οί φοιτητές, τήν μαζικοποίηση πού έχει ό φοιτητικός χώρος Είναι κι'αυτά στοιχεία.

Μη: Άν όμως βλέπει τό μέλλον του λαμπρό, άποδέχεται μιά φοιτητική μιζέρια 6 χρόνων. Άν βλέπει τό μέλλον του μαύρο καί άραχνο, δηλαδή ότι θάναι πτυχιούχος προλετάριος τότε δέν....

Τ: 'Υπάρχει ένα παράδοξο όμως. Γιατί ή ΑΣΟΕΕ καί ή Πάντειος πού είναι οί κατ'έξοχήν σχολές μέ έργαζόμενους φοιτητές καί μέ προοπτική μίζερη, έχει τήν μεγαλύτερη ΚΝΕ

Γ: 'Εκεί έπεμβαίνει άλλος παράγοντας, είναι ή κοινωνική σύνθεση, ότι δέν είναι σχεδόν ποτέ στή σχολή κλπ.

Μ: Ξέρω'γώ, ή ή μάνα σου ή ό πατέρας ή τό ότι όπως είχες μάθει μικρός ότι πρέπει νά πάς στό πανεπιστήμιο, ναί, αλλά σπρωγμένος άπό αυτές τίς κοινωνικές συμβάσεις καί τίς κοινωνικές συνθήκες, έφτασες κι έσύ στή κατάσταση νά τό κατανοήσεις κάπως. Δηλ. είσαι έπαναστατικος, όχι γιατί είσαι ένας άνθρωπος έξω-

πραγματικός, γιατί τότε θά πήγαινες πάνω στό βουνό νά τρῶς ρίζες, άλλά ὅτι καταλαβαίνεις τή λειτουργία σου μέσα στόν καπιταλισμό καί ἔρχεσαι σέ σύγκρουση μ'αὐτόν. Δηλ. νομίζω ὅτι αὐτή εἶναι ἡ καλύτερη ἀπάντηση πού μπορεῖ νά δοθεῖ.

Γ: Ναί ἔτσι πάει. Βρίσκεσαι μέσα κεῖ καί παλεύεις ἐκεῖ πού εἶσαι.

Φ: 'Εγώ νομίζω ὅτι ἔτσι καταλαβαίνεις καί γιατί εἶσαι κι ἐπαναστάτης ... φοιτητής. Ναί ρέ παιδί μου, γιατί πές ὅτι δέν σοῦ βάζει ὁ Κνίτης αὐτό τό ἐρώτημα, ἀλλά τό βάζεις ἐσύ στόν ἑαυτό σου νά δοῦμε πώς θ'ἀπαντήσεις, Δηλ. ἐγώ τό ζῶ ἔτσι ὅπως τό εἶπε ὁ Μήτσος, ἐπειδή σπρώχτηκα καί βρέθηκα ἐδῶ κάτω ἀπό συγκεκριμένες πιέσεις (σπιτιοῦ,περιβάλλοντος κι ὅτι στό διάλο θές).

Μ: Νά σοῦ πῶ καί κάτι ἄλλο πάνω δῶ.῞Οταν εἴμασταν στό ΕΛΕΚ μᾶς λέγαν, λέγαμε κι ἐμεῖς,ὅτι θά μποῦμε στό πανεπιστήμιο, ὄχι γιά κανένα ἄλλο λόγο, ἀλλά γιά νά κάνουμε δουλιά στό φοιτητικό κίνημα, τό ὁποῖο ἤτανε μάπα, τό ξέραμε δηλ. ὅτι λέγαμε ψέματα στόν ἑαυτό μας. Μπαίναμε στό Πανεπιστήμιο γιά κανένα ἄλλο λόγο, ἀλλά γιατί : " ἐπαναστάτες σήμερα, ἀλλά αὔριο δέν ξέρεις τί συμβαίνει. 'Εργοστάσιο καί χωράφια δέν ἔχει ὁ μπαμπᾶς, ὁπότε πρέπει νἄχουμε καί μιά κάλυψη". Βέβαια λέγαμε ὅτι πᾶμε στό Πανεπιστήμιο γιά νά κάνουμε δουλιά στό φ.κ. Τό Ι975, πού σιγά τό φ.κ. τότε .....

Φ: Πάντως, αὐτή ἡ συζήτηση ἔβαλε καί τό πρόβλημα τοῦ τί κάνουμε ἐμεῖς ἀπό δῶ καί πέρα. Δηλαδή αὐτός ὁ προβληματισμός πρέπει νά βγεῖ καί πρός τά ἔξω...

Γ: 'Ηρέμησε ρέ παιδάκι μου, δηλαδή τί νά κάνουμε;

6. Πανω στην αστικη γνωση

Φ: Ναί, μιά στιγμή, νά σοῦ πῶ. Πέρσι ἔλεγα "κάτω τό ἀστικό πανεπιστήμιο" κι ἤμουνα μόνος μου στό Οἰκονομικό, φέτος τό λένε ὅλοι, φέτος ὅλοι ἀρχίζουν νά συζητᾶνε γιά τό τί κάνουμε σέ σχέση μέ 8Ι5 καί ἀστικό πανεπιστήμιο. 'Αρα μπορεῖ νά τὄλεγα ἐγώ πάντα,ἀλλά τώρα τά λένε πολλοί περισσότεροι.

- ΚΟΚΚΙΝΟΙ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΙΔΙΚΟΙ
- ΠΑΡΕ ΣΚΥΛΟ ΝΑ ΓΙΝΕΙΣ ΑΦΕΝΤΗΣ
- Η ΜΟΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ
- ΔΙΨΑ + ΜΟΝΑΞΙΑ + ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ = = ΚΑΤΟΧΗ 1980

(συνθηματα των καταληψεων)

Μ: Καί λοιπόν;

Γ: Τέλος πάντων μωρέ,νομίζω ὅτι λέχτηκαν μερικά πραγματάκια σέ σχέση δηλαδή α)μέ τό ἐξεταστικό σάν κέντρο, β) αὐτό πού δέν λέχτηκε καί πού πρέπει νά πιαστεῖ εἶναι ὁρισμένες δουλιές σχετικά μέ τό περιεχόμενο,δηλαδή τό τί γίνεται ἐκεῖ μέσα, καί εἶναι κάτι πού δέν τό ἔχουμε κάνει ποτέ μέχρι τώρα:νά βγεῖς δηλ. σ'ἕνα μάθημα, Αστικό Δίκαιο π.χ. καί νά πεῖς ὁ ἄνθρωπος κάνει Αστικό Δίκαιο, δηλ.αὐτό κι αὐτό κι αὐτό, Δηλαδή νά κάνεις μιά δουλιά καί σ'αὐτό τό ἐπίπεδο, πού δέν ἔχει γίνει ποτέ μέχρι σήμερα.

Ντ: Ναί δέν ἔχει γίνει ποτέ γιατί νομίζω δέν ὑπάρχει διάθεση ....

Γ: Ε, κι'αὐτό δέν εἶναι τυχαῖο, γιατί σοῦ δείχνει τό ἰδεολογικό περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ κινήματος ἀκόμη, ὅτι αὐτό τό κίνημα ξεκίνησε ἀπό τό χαρτί του πού χάνει καί ἀπό τίς ἐξετάσεις πού σφίγγεται. Καί γιά ἕνα δεύτερο στοιχεῖο:Γιατί αὐτές οἱ σχολές, οἱ ἰδεολογικές θά λέγαμε, εἶναι σχολές "χαρτιοῦ" ἐδῶ στήν 'Ελλάδα, δηλ. δέν εἶναι σχολές πού ὁ κόσμος παρακολουθεῖ καί ἄρα ἀσχολεῖται μέ τό περιεχόμενο: εἶναι σχολές πού ὁ κόσμος πάει νά πάρει τό χαρτί, μ'αὐτήν τήν ἔννοια,κεντράρει στό "χαρτί". Γιαυτό σοῦ λέω, ὅτι ἀπό κεῖ πρέπει νά ξεκινήσεις γιατί αὐτή εἶναι ἡ πραγματικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ πανεπιστήμιου. Δέν ἔχει ἀναπτυγμένες τίς ἐσωτερικές διαδικασίες τό ἑλλην. πανεπιστήμιο. Δηλαδή δέν ἔχει καθόλου συμμετοχή τοῦ φοιτητῆ, ἐνῶ ἄν δεῖς τό Ξένο πανεπιστήμιο, ἔχει ξεκινήσει τόν Ι4-Ι5ο αἰ. μέ μιά διαδικασία τοῦ ἑξῆς τύπου: οἱ λίγοι φοιτητές γύρω ἀπ'τόν καθηγητή τους (τό ὁποῖο ἔχει κρατηθεῖ σέ μεγάλο βαθμό ἀκόμα ἔτσι) οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν, δηλ. ὁ φοιτητής κουβεντιάζει, ἑτοιμάζει ἐργασίες καί τίς παραδίδει , κάνει.... δηλ. ἔχει μιά ἄλλη ἰδεολογική συμμετοχή, καί γιαυτό ἄρα τό ἔξω κίνημα ἦταν ἰδεολογικά πολύ πιό βαθύ ἀπ'τό δικό μας, δηλ. ἀπ'τήν ἀρχή ἔβαζε τέτοια προβλήματα.

Εδῶ δέν ἔχουνε μπεῖ. Δέν ἔχουνε μπεῖ γιατί ὁ κόσμος ξεκίνησε ἀπ'τό ὅτι ἐδῶ παίρναμε τό ἄνετο χαρτί, μετά τή μεταπολίτευση πού εἶχε διαλύσει τό σύμπαν, καί ἄρα πιά τώρα σφίγγουνε τά πράγματα καί θέλουνε νά μᾶς χώσουνε ξανά διαβάσματα κλπ. Γιαυτό ξεκινάει ἀπό κεῖ.

Μα: Ναί, ἀλλά ὅταν σήμερα αὐτή ἡ κριτική γίνεται ἀπό δυό καί τρεῖς τύπους μονάχα , δέν βγαίνουν καί σπουδαῖα πράγματα,αὐτό ἔχει ἔννοια ὅταν γίνεται σέ μαζικό ἐπίπεδο. Καί αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ κόσμος θ'ἀρχίσει νά διαβάζει. Μόνο πού ὑπάρχει πρόβλημα ἐδῶ,γιατί ἀπό τή μιά θά λές κάτω οἱ ἐξετάσεις,κι ἀπό τήν ἄλλη .... διαβάζω γιά νά κάνω κριτική

Γ: Νά σοῦ πῶ μωρέ, ἄς ποῦμε μιά κουβέντα σά αὐτή ποὔγινε προχτές στή Νομική γιά τόν "κοινωνικό ρόλο τοῦ δικηγόρου", δηλ. τέτοιου τύπου θέματα, τά ὁποῖα στήν ἀρχή δέν θἄναι τόσο συγκεκριμένα πού θά προϋποθέτουν διάβασμα, γιατί εἶναι φανερό ὅτι αὐτός ὁ κόσμος δέν διαβάζει, ἀλλά πού θά πιάνουν γενικά κοινωνικά προβλήματα αὐτῆς τῆς γνώσης. Νομίζω ὅτι ἀπό κεῖ πρέπει νά ξεκινήσεις, ἀπό πιό γενικά ἄν θές. Δηλαδή μωρέ, ἄν πάρεις σέ κάθε σχολή, τό τί βγάζει αὐτή καί τί γνώσεις δίνει. Ε, αὐτό ἐνδιαφέρει τούς φοιτητές,δέ μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι δέν τούς ἐνδιαφέρει.

Χ: Δυστυχῶς ...

Γ: Δυστυχῶς, μά εἶναι ἡ πραγματικότητα..... Γιατί εἶναι δυστυχῶς.

Ντ: Μά εἶναι ρεφορμιστικό.

Γ: Μά μπορεῖ νά τό δεῖς ἤ ρεφορμιστικά ἤ ἐπαναστατικά αὐτό..., μπορεῖς νά τό δεῖς ἀπό δύο πλευρές: ἤ νά πεῖς ὅτι ἡ ἀστική γνώση εἶναι αὐτό καί ἄρα νά τό δεῖς ἀπ' αὐτή τή σκοπιά, ἤ νά τ' ἀφήνεις μόνο στή ΚΝΕ καί νά λέει "βελτίωση". Σ' αὐτό πρέπει νά ὑπάρχει κι ἐπαναστατική παρέμβαση: ὅτι αὐτή ἡ γνώση εἶναι ὑποχρεωτικά τέτοια, καί τέτοια θά συνεχίσει νἆναι, ὅσα προσωπεῖα κι ἄν ἀλλάξει(θά συνεχίσει νά μιλάει γιά μάνατζερ, δέν πά νἆναι δυτικός μάνατζερ ἤ ἀνατολικός μάνατζερ,ἔτσι) ἔ, πάνω σ' αὐτό ἔχεις νά πεῖς κάτι ἄλλο ἐσύ, ἔ κι αὐτό τόν ἀπασχολεῖ γιαυτό εἶναι φοιτητής, ἀλλιῶς δέν θἆταν φοιτητής, θἄφευγε, ναί, δέν θά τόν ἐνδιέφερε τό πτυχίο, ἀλλά τόν ἐνδιαφέρει. Γι' αὐτό καί κάθεται. Τόν ἐνδιαφέρει τό πτυχίο, τόν ἐνδιαφέρει ὅτι δέν πάει φαντάρος (ὅποιος εἶναι ἄντρας), τόν ἐνδιαφέρει ὅτι μένει μερικά χρόνια στό πανεπιστήμιο, ὅτι θά πάρει στό τέλος κι ἕνα χαρτάκι. Ὅλα αὐτά τόν ἐνδιαφέρουν. Μ' αὐτή τήν ἔννοια τόν ἐνδιαφέρει χοντρικά, ὅσο κι ἄν δέν πολυδιαβάζει.Καί τελικά μήπως καί δέν διαβάζει καί τά μαθήματα, ὑποχρεωτικά γιά νά δώσει ἐξετάσεις. Μπορεῖ νά μήν πηγαίνει τελικά στίς παραδόσεις, ἀλλά θά τά διαβάσει γιά νά δώσει ἐξετάσεις. Τό ἴδιο κάνει.

Ντ: Ναί δηλ. βελτίωση ...

Γ: Μά δέ μιλάω γιά βελτίωση. Ἐσύ μοῦ τό κολλᾶς συνέχεια στή βελτίωση.

Ντ: Ναί γιατί ἐκεῖ καταλήγει ...

Γ: Μά δέν καταλήγει ἐκεῖ, καταλήγει ἀκριβῶς στό ἀντίθετο: στό νά ἀφαιρεθεῖ τό περιεχόμενο, ἀπό κείνους πού λένε βελτίωση. Στό νά πιάσεις καί σύ, ἕναν τομέα πού τόν ἔχεις ἐγκαταλείψει ἐντελῶς, πού εἶναι ὁ τομέας τοῦ περιεχόμενου, νά τόν πιάσεις ἀπό μιά ἄλλη σκοπιά. Καί τότε μποοοῦν νά στηριχτοῦν καί αὐτά πού λές, τό ὅτι γινόμαστε ἀφεντικά. Τό "ἀφεντικά" πού θά τό στηρίξεις; Ὅταν δεῖς τί γνώση σοῦ δίνεται: γνώση ἀφεντικῶν. Τό νά δείξεις δηλ. (αὐτό πού λέγεται) στόν ἐργάτη ὅτι δέν θέλουμε νά γίνουμε ἀφεντικά. ἔ, πῶς τό παλεύεις μέσα κεῖ; Ἀφήνοντας τόν κόσμο νά ἔχει μιά γνώση, ἡ ὁποία εἶναι ἡ γνώση τῶν ἀφεντικῶν, καί νά μή τήν κριτικάρει; Καταλαβαίνεις τί λέω;

Ντ: Ναί, παλεύεις ὥστε νά μήν ὑπάρχει διαφοροποίηση ἀνάμεσα σ' ἐργάτη καί διανοούμενο ....

Γ: Γενικά. Συγκεκριμένα ὅμως πῶς τό παλεύεις ἐκεῖ μέσα;

Ντ: Ὑπάρχουν πολλοί τρόποι.

Φ: Νομίζω ὅτι συγκεκριμένα μπαίνει τό πρόβλημα, πῶς καί ἀπό ποιούς βγαίνει ἡ γνώση. Καί πιστεύω ὅτι ἔχουν ν' ἀπαντήσουνε καί οἱ φοιτητές πάνω σ' αὐτό μές τό πανεπιστήμιο, ἀλλά ἔχουν ν' ἀπαντήσουν κι οἱ ἐργάτες γιατί βγάζουνε μιά ἄλλη γνώση ἐκεῖ πέρα πού τήν βγάζουνε. Καί ἀκριβῶς ἐπειδή δέν ἔχουμε φτάσει σέ μιά περίοδο πού αὐτοί οἱ δύο νά κάτσουνε νά συζητήσουνε, νά σπάσουν τούς ρόλους τους ἐν πάσει περιπτώσει, ὁ καθένας τους τό κάνει ἐκεῖ πού βρίσκεται ...

Γ: Καλά ρέ παιδιά, ἄν δέν κριτικάρει πρῶτα τή γνώση ὁ ὑποτίθεται ἐπαναστάτης φοιτητής, τήν ὁποία θά πάει νά δώσει στίς ἐξετάσεις. δηλ. τότε τί κάνουμε; Τήν παρατᾶμε τήν ἀφήνουμε στήν μπάντα. Δηλαδή τήν ἀποδεχόμαστε.... Μέ καταλαβαίνεις τί θέλω νά σοῦ πῶ.

Μη: Δηλαδή, τό πρόβλημάσου εἶναι πῶς ὁ ἄλλος τό δέχεται αὐτό πού θά τοῦ πεῖς; Κάνεις,π.χ. κριτική στήν παιδεία καί τόν ρόλο τῆς ἐκπαίδευσης, στόν κοινωνικό ρόλο ἄς ποῦμε τοῦ οἰκονομολόγου. Τό πρόβλημά σου ποῦ εἶναι· στό πῶς θά δεχτεῖ ὁ ἄλλος (μ' ἕναν σκεπτικισμό δηλ. κλπ) ἤ στό τί θά τοῦ πεῖς γιά νά κριτικάρεις αὐτόν τόν ρόλο;

Ντ: Ὄχι μωρέ, νομίζω ὅτι εἶναι πῶς τό σκέφτεσαι ἐσύ. Κατά πόσο δηλ. ἔχεις ξεκαθαρίσει στό κεφάλι σου, γιατί ἄς ποῦμε εἶναι πολύ ἀντιφατικό ἀπό τή μιά μεριά νά εἶσαι φοιτητής κι ἀπό τήν ἄλλη νά παλεύεις γιά νά καταργηθεῖ ὁ ρόλος τοῦ φοιτητῆ τελικά.

Γ: Ἔ, τότε δηλ. τό κρύβουμε; Φτάνουμε δηλ. σέ μιά θέση μή κριτικῆς ἄρα τοῦ ἀστικοῦ πανεπιστήμιου. Ποῦ εἶναι ἡ κριτική σου τότε;

Ντ: Μά τό κριτικάρουμε. Κι ἔπειτα ποῦ εἶναι ἡ θετική σου πρόταση;

Γ: Ἡ θετική πρόταση γιά μένα, γιά ἕνα ἐπαναστατικό κίνημα, εἶναι ἡ ΚΡΙΣΗ: τό πέρασμα σέ κρίση τοῦ πανεπιστήμιου σέ πρώτη φάση, τό πέρασμα σέ κρίση τῆς κοινωνίας κι ἡ ἐπανάσταση. Αὐτή εἶναι ἡ θετική σου πρόταση ἄν θές.

7. Η ξενη εμπειρια

Μη: Καί ἡ κρίση τοῦ πανεπιστήμιου παίρνει συγκεκριμένες μορφές ἀνάλογα μέ τό ἐπίπεδο τοῦ κινήματος. Στήν Ἰταλία ἄς ποῦμε δέν δίνουν ἐξετάσεις τώρα πιά, κάνουν ἐργασίες-ἔρευνες γιά θέματα πού τούς ἐνδιαφέρουν καί ἀπαιτοῦν στή συνέχεια ἀπ' τούς καθηγητές νά τούς περάσουν δίχως ἄλλες ἐξετάσεις μέ τό σκεφτικό ὅτι δέν δέχονται ἔλεγχο στήν γνώση τους ἀπό τούς φορεῖς τῆς ἀστικῆς γνώσης

Γ: Νά σοῦ πῶ ἕνα ἄλλο παράδειγμα: Στή Γαλλία, ἀμέσως μετά τόν Μάη στά μαθήματα Κοινωνιολογίας, οἱ φοιτητές ἀρνήθηκαν νά τά παρακολουθήσουν (ἄν καί ἦταν μαρξιστικά ἐννοεῖται) κι εἶπαν ὅτι, θά πᾶμε στίς παραγκογειτονιές πού ζοῦν οἱ μετανάστες καί θά κάνουμε ἐκεῖ κοινωνιολογία, πού ἐννοεῖς, ἄλλη κοινωνιολογία. Τό ζήτημα δέν εἶναι τό ποῦ θά τραβήξει. Αὐτό πού σίγουρα τραβάει ἡ λογική ἑνός ἐπαναστατικοῦ κινήματος εἶναι νά βάλει σέ κρίση καί διάλυση τό πανεπιστήμιο,σέ κρίση καί διάλυση τή κοινωνία.

Ντ: Νά κάνεις ἀντιμαθήματα δηλαδή ...

Γ : Όχι δέ λέω άντιμαθήματα. Ή μορφή έξαρτᾶται: τ'άντιμαθήματα εἶναι μιά μορφή γερμανική. Δηλ. βγῆκε στή Γερμανία τό λεγόμενο Κριτικό Πανεπιστήμιο. Τό κίνημα τοῦ '68 στή Γερμανία τό εἶχε όργανώσει. Πῆρανε δηλ. ὅλα τά μαθήματα, ὄχι καλώντας καθηγητές καί τέτοιες μαλακίες- τέτοια άντιμαθήματα πού κάνουνε ἐδῶ- καί ἄρχισαν νά συζητᾶνε Ἱστορία, Οἰκονομία, Φιλοσοφία κλπ. Ἕνα ὁλόκληρο καλοκαίρι, τό καλοκαίρι τοῦ '68 στό Βερολίνο κάνανε άντιμαθήματα άνοιχτά στόν κόσμο, μέ κριτική ὅλου αὐτοῦ τοῦ περιεχόμενου.

Στή Γαλλία πού τά πράγματα ἦταν ἀλλιῶς, ποὔχανε μπεῖ μᾶζες μέσα στό κίνημα, τό ἀπόρριψαν. Εἶχαν ἔρθει Γερμανοί καί τὄχαν προτείνει ἐκεῖ πέρα. Οἱ Γάλλοι λέγαν ὅτι ἦταν ρεφορμιστικό. Δέν ἦταν ρεφορμιστικό γιά τήν κατάσταση τῆς Γερμανίας, μέ τήν ἔννοια ὅτι σέ μιά κατάσταση τέτοια πού δέν εἶχαν μιά δυνατότητα τοῦ πρός τά ἔξω (δοκιμάσανε ὅσο μπορούσανε, δέν ἔπαιρνε) κάνανε ὁρισμένα πράγματα κριτικῆς μιᾶς ἄλφα γνώσης πού ἔβγαλε ἕνα κίνημα πού ἀκόμα κρατιέται στή Γερμανία. Δηλ. στά πανεπιστήμια, ἡ ἄκρα ἀριστερά, παρόλη τή κατάσταση πού ὑπάρχει στή Γερμανία, εἶναι ἕνα 50 μέ 60%, μέ διαδικασίες πού ἦταν πολύ πιό ἐσωτερικές φυσικά, ἡ γενική κοινωνική κατάσταση δέν τούς ἐπέτρεπε νά βγοῦν πολύ ἔξω, ἔμειναν σέ μεγάλο βαθμό μέσα ὅτι δοκιμές καί νά κάνανε.

Θέλω νά πῶ ὅμως, σ'ὅλες τίς χῶρες μέ διαφορετικές μορφές (στή Γαλλία, στήν Ἰταλία ἀκόμα περισσότερο) τό χαρακτηριστικό αὐτοῦ πού λέμε νέου κινήματος ἦταν κοινό: τό πανεπιστήμιο διαλύθηκε ἐντελῶς μετά τό '68. Ἦταν ἁπλά ἕνας τόπος ὅπου πήγαινες νά τραβήξεις προκηρύξεις, νά βγάλεις ἀφίσσες, πού γίνονταν συνελεύσεις ἐργατῶν κλπ. Αὐτό ἐξαρτᾶται ἄρα ἀπό κάθε περίπτωση. Τό ζήτημα εἶναι ὅμως ὅτι σέ κάθε μία χώρα ὑπάρχει ἕνα στοιχεῖο κριτικῆς αὐτῆς τῆς γνώσης. Ἄν δέν ὑπάρχει, ἔ, τότε αὐτό τό κίνημα ἰδεολογικά δέν προχωράει.

8. Το «πτυχιο»

Ντ: Μά τό θέμα δέν εἶναι ἄν κριτικάρεις τήν γνώση πού σοῦ δίνεται. Τό θέμα εἶναι πῶς τήν κριτικάρεις. Στό ἐπίπεδο δηλ. ὅτι δέν εἶναι καλή; Πῶς τήν κριτικάρεις;

Γ : Νομίζω δέν καταλαβαινόμαστε ρέ παιδιά.

Φ : Μισό λεπτό, γιατί τὄχω καί γώ αὐτό ἐδῶ τό πρόβλημα. Δηλ. στό βαθμό πού δέν ὑπάρχει μιά κρίση αὐτοῦ πού λέμε ἀναπτυξιακή ἰδεολογία στήν Ἑλλάδα, δηλ. καί ἡ ΚΝΕ καί τό ΠΑΣΟΚ, ἀλλά καί πλατιά στούς φοιτητές αὐτή τή στιγμή λειτουργεῖ τό πῶς θά φτιάξουμε ἕνα πιό δημοκρατικό πανεπιστήμιο μέ πιό δημοκρατική γνώση γιά μιά παιδεία στήν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ. Ἄρα αὐτή τή στιγμή, ὅταν κριτικάρεις καί λές αὐτό τό μπουρδέλο τό πανεπιστήμιο, μ'αὐτή τή κολοκατάσταση ποὔχει ὑποβαθμίσει τά πτυχία, ἡ μόνη ἀπάντηση πού ἔχει ὑπάρξει ἀπ'τή μεριά τοῦ παλιοῦ φ.κ., εἶναι ἐκδημοκρατισμός γιά μιά παιδεία στήν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ. Ἀπ'τή μεριά τοῦ νέου κινήματος, δέν ἔχει ὑπάρξει ἀπάντηση. Ὑπάρχει μόνο μιά κριτική.

Γ: Ποιά κριτική; Συγκεκριμένη κριτική καμμία δέν ὑπάρχει. Μόνο μιά ἄρνηση "κάτω τό ἀστικό πανεπιστήμιο". Τί πάει νά πεῖ αὐτό. Ἐγώ δέν καταλαβαίνω. Ὅλο γιά "γρανάζια" ἀκούω ρέ παιδιά, 3 χρόνια τώρα ἔχουμε πήξει στό καλολαδωμένο γρανάζι.

Φ : Ὁπότε ὅταν στάσεις στό σημεῖο ν' ἀρχίσεις νά κάνεις μιά κριτική πολύ εὔκολα πέφτεις στή λούμπα τοῦ, ἄν ἀρχίσω νά κάνω κριτική, θά ὁδηγηθῶ στή λογική τῶν ρεφορμιστῶν γιά καλύτερη γνώση.

Γ : Ἀντίθετα, ὁδηγεῖσαι στή λογική νά τινάχτεῖ στόν ἀέρα αὐτός ὁ χῶρος τῆς χωρισμένης γνώσης. Ἐξαρτᾶται δηλ. πού τό πᾶς. Ἀλλά δέν εἶναι δυνατόν νά μήν ἔχεις παρέμβαση πάνω σ'αὐτό τό θέμα. Ἄν δέν ἔχεις θά εἶσαι σέ μειονεκτικώτερη θέση πάντα.

Φ : Ναί, δηλαδή ἐξαρτᾶται ποῦ τό πᾶς. Γιατί ὅλοι αὐτή τή στιγμή κάνουν μιά κριτική καί ἡ ΚΝΕ καί τό ΠΑΣΟΚ, κάνουν καί πολύ ὡραία μάλιστα.. Τό πρόβλημα εἶναι ὅτι καί σύ ξεκινᾶς ἀπ'αὐτήν τήν κριτική πού κάνουν αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, μόνο πού τό πᾶς ἐσύ διαφορετικά. Τό πρόβλημα εἶναι μέ ποιό τρόπο θά τό πᾶς ἐσύ διαφορετικά. Δηλ. δέν εἶναι ἁπλά πράγματα.

Γ : Ρέ παιδί μου, νά σοῦ πῶ, πῶς θά ξεκινήσεις. Μέ τρόπο νέου κινήματος: μέ τό νά ξεκινήσεις μέ τήν ἄμεση ἀμφισβήτηση αὐτοῦ τοῦ περιεχόμενου. Γιά μένα ἐκεῖ πάει. Καί τότε νά δοῦμε ἄν ἡ ΚΝΕ καί τό ΠΑΣΟΚ θἄναι"μαζί σου" καί στόν 815; Γιατί ἄμεση ἀμφισβήτηση σημαίνει μπαίνεις μέσα σ'ἕνα μάθημα καί τό κάνεις μπουρδέλο ὅταν λέει μαλακίες. Συμφωνεῖ ἐδῶ ἡ ΚΝΕ καί τό ΠΑΣΟΚ;

Μα: Μόνο πού χρειάζεται κότσια γιά νά τήν κάνεις αὐτήν τήν δουλειά.

Γ : Αὐτό εἶναι ἄλλο, γιατί φυσικά χρειάζονται.

Στ: Πάνω σ'αὐτό πού ἔλεγε ἡ κοπελιά ὅτι εἶναι ἀντιφατικό ἀπό τή μιά νά εἶσαι φοιτητής κι ἀπ'τήν ἄλλη ν'ἀρνιέσαι τό ρόλο σου σά φοιτητής, τελικά νά σοῦ πῶ, δέν νομίζεις ὅτι ξεκινήσαμε ἀπό μιά ἄλφα κατάσταση, περάσαμε

ἀπό μιά συγκεκριμένη διαδικασία....

Γ : Ἄρα δηλ. δέν τό πιάνουμε γιατί καίει,δέ σέ καταλαβαίνω.Ἔτσι πάει,γιατί ἀπό πολύ·ἀριστερά, αὐτό πάει πολύ δεξιά.

Στ: Ναί, δηλ. δεχτήκαμε ὁρισμένα ἐρεθίσματα μόλις μπήκαμε στό πανεπιστήμιο, δέν πέσαμε ξαφνικά μπούπ, γιά νά ποῦμε ὅτι τώρα ἀρνιόμαστε τό ρόλο μας σά φοιτητές. Ὅταν βγαίνεις μετά ἔξω στόν κόσμο, ἔχεις νά μεταφέρεις τίς δικές σου τίς ἐμπειρίες καί τήν δική σου ἰδεολογική τοποθέτηση,ἀναλυτικά,καί πέρα ἀπό τά ειδικά προβλήματα πού ὑπάρχουν. Γιά παράδειγμα ξεκινᾶς ἀπό τίς ἐξετάσεις.Καί λές: γιατί; Καί δέν φτάνεις ἐσύ νά προτείνεις πιό εὔκολο πτυχίο ἄρα καί πιό εὔκολο ἀφεντικό, ξεκινᾶς ἀπό τίς ἐξετάσεις καί φτάνεις σέ ἀμφισβήτηση τοῦ ἀστικοῦ πανεπιστήμιου καί λές κάτω ἡ γνώση. Καί ἡ ΚΝΕ ξεκινάει ἀπό τήν κριτική στά μαθήματα, καί σύ ξεκινᾶς ἀπό κεῖ,μόνο πού ἀλλοῦ τό πάει ἡ ΚΝΕ καί ἀλλοῦ τό πᾶς ἐσύ.

Ντ: Ναί, μόνο πού ἐγώ λέω πιό εὔκολο πτυχίο σ'αὐτήν τήν κοινωνία ποῦ ζοῦμε.

Γ : Ναί ρέ παιδί μου, κι εἶναι σωστό, μόνο πού μένεις ἀκόμα στό παλιό ὅταν λές πιό εὔκολο πτυχίο, δηλ. μένεις στά ὅρια τοῦ ἑλληνικοῦ πανεπιστήμιου πού τό πρόβλημά του εἶναι δύσκολο ἢ εὔκολο πτυχίο, κι ὄχι τό τί δίνει τό πτυχίο. Αὐτό·δηλ. δέν τό βάζεις σέ συζήτηση; Ὅταν ἄς ποῦμε ἐσύ γίνεις δικηγόρος τί εἶσαι; Αὐτό δέν συζητιέται;

Μη: Σάν κοινωνική κατηγορία οἱ φοιτητές ἀρνιοῦνται τό σύστημα ὅταν πρῶτα τούς ἀρνηθεῖ τό σύστημα, κι ὄχι γιατί εἶναι γίγαντες ἰδεολόγοι κλπ.Τώρα πιστεύω ὅτι ὑπάρχει ἐδῶ ἕνα πραγματικό πρόβλημα. κι αὐτό δείχνει τή διαφορετική φύση τῶν διαφόρων φοιτητικῶν κινημάτων καί τήν διαφορετική φύση τελικά τῶν διαφόρων καπιταλισμῶν. Εἶναι δηλ.τό πῶς ξεκινάει αὐτή ἡ ἄρνηση καί πάνω σέ τί βασίζεται, γιατί πιστεύω ὅτι εἶναι ἄλλη ἡ ἄρνηση στήν Ἰταλία ὅπου τό πτυχίο τό παίρνεις πολύ εὔκολα μέν, ἀλλά μετά τό βάζεις στόν κῶλο σου, καί ἄλλη ἡ ἄρνηση τοῦ πτυχίου στή Γερμανία τοῦ '68, ὅπου ἅμα εἶχες πτυχίο ἤσουνα καί λιγάκι θεός ἄς ποῦμε, δούλευες, ἔμπαινες στή παραγωγή καί γινόσουν τεχνοκράτης, ἀλλά δέν μποροῦσες νά τό πάρεις εὔκολα."Ἔτσι;" Ἴσως νά εἶναι αὐτό. Καί νομίζω στήν Ἑλλάδα, στή συγκεκριμένη φάση βρισκόμαστε στήν 2η περίπτωση, ὅτι ὁ 815 πάει νά σοῦ ἐφαρμόσει τήν ἐπιλογή μέ τέτοιο τρόπο ὥστε νά μή μπορεῖς νά τό πάρεις τό πτυχίο. Ἀλλά,ἐπειδή πιστεύω ὅτι στή συνέχεια θά δημιουργηθεῖ καί ἡ ἄλλη κατάσταση, ὅτι δηλ. κι ἅμα τό πάρεις, δέν τρέχει τίποτα, γιατί πάλι δέν θἄχεις πού νά δουλέψεις. Ὅσο δέν ἔχει πετύχει αὐτός ὁ ἀστικός ἐκσυχρονισμός, θά συναντηθοῦνε αὐτές οἱ δύο περιπτώσεις. Ὁπότε τό πρόβλημα μπαίνει, ὅτι ἐσύ ἀντιμετωπίζεις τήν κατάσταση καί σκέφτεσαι ποιές εἶναι οἱ πιθανές προοπτικές, τί κάνω ἐγώ, καί μπορεῖς νά σκεφτεῖς τελικά, ὅτι ἐκεῖνο ἐκεῖ τό πρᾶγμα μπορεῖ νά ἐπαληθεύσει αὐτό πού λέει ὅτι στόν καπιταλισμό κάθε πρᾶγμα εἶναι ἐπαναφομοιώσιμο. Ἀλλά καί σέ τελική ανάλυση, ὁ ἄνθρωπος ὑποκείμενο εἶναι, δέν μπορεῖς δηλ. νά σκέφτεσαι ὅτι δίνοντας μιά μάχη μπορεῖ νά χάσω, καί αρα νά μή κάνω τίποτα.

Γ : Κι αὐτό εἶναι πολύ σημαντικό μέ τό ἄλλο πράγμα πού ἔβαλες. Δηλ. λές, πῶς θά συνδεθοῦμε μέ πράγματα πού συμβαίνουν ἔξω ἀπ'τό πανεπιστήμιο. Μά εἶναι δυνατό νά συνδεθεῖς μέ πράγματα ἔξω ἀπ'τό πανεπιστήμιο, ἄν δέν ἀμφισβητήσεις τό πανεπιστήμιο; Γι αὐτό τό φοιτητικό κίνημα τό ἑλληνικό ἔχει αὐτό τό χαρακτηριστικό, ὅτι δέν συνδέεται μέ τό ἔξω.Δέ συνδέεται μέ τό ἔξω γιατί δέν βάζει σ'ἐρώτημα τό τί εἶναι."Αν δέ βάλεις σ'ἐρώτημα "τό τί εἶμαι ἐγώ", τότε δέν ἀμφισβητεῖς.Γιατί θά θελήσεις νά δεθεῖς μέ κάποιον ἄλλον; Δέν θά θελήσεις. Δηλ. δέν μπορεῖς νά δεῖς κίνημα φοιτητικό πού νά σπάει τά ὅρια τοῦ φοιτητικοῦ, ὅσο αὐτό δέχεται τό ρόλο του, κι ἁπλά μένει στό εὔκολο πτυχίο. Τότε δέν εἶναι ἐπαναστατικό κίνημα. Τότε πραγματικά εἶναι ἕνα κίνημα ἀγωνιστικό.

Ντ: Νομίζω πάντως ὅτι ἔχουμε μπλοκαριστεῖ, καί μετά ὅτι ἀπευθύνεσαι συνέχεια σέ μένα.

Γ : Ὄχι δέν εἶναι ἔτσι, ἁπλά εἶναι σημαντικο τό θέμα πού θίχτηκε.

Μη: Ὄχι μωρέ, μᾶς ἀπασχολοῦν καί μᾶς αὐτά τά προβλήματα.

Φ : Πάντως μ'ἀπασχολεῖ καί μένα, αὐτό πού εἴπαμε προηγούμενα, τό ὅτι δέν ὑπάρχει κίνημα ἔξω ἀπ'τό πανεπιστήμιο."Αρα δέν ὑπάρχουν καί κάποιοι ἄλλοι ἀπ'ἔξω πού νά σοῦ βάζουν τό πρόβλημα τοῦ τί εἶσαι ἐσύ. Στήν Ἰταλία ἄς ποῦμε τό 68-69 ὑπῆρχε ἕνα τέτοιο ἐργατικό κίνημα πού ἔβαλε κι ἀπ'ἔξω πρόβλημα στούς φοιτητές. Αὐτή τή στιγμή κινδυνεύεις νά εἶσαι ρεφορμιστής, γιατί ἀκριβῶς μέσα στό πανεπιστήμιο εἶσαι, εἶσαι αὐτό πού λένε οἱ ΠΑΣΟΚτζῆδες μιά ὄαση, ὅτι προσπαθεῖς νά φτιάξεις μιά ὄαση. Πραγματικά ἅμα ἀρχίσεις νά κάνεις κριτική, μπορεῖς νά πέσεις στή λούμπα,ἅμα δέν ὑπάρχει ἕνας ἀντίλογος ἀπ'ἔξω γιά νά σπρωχτεῖ ἡ δουλιά πού κάνεις.

Γ : Τέτοιο κίνδυνο πάντως δέν ἔχουμε. Θά γίνει τῆς πουτάνας στήν Ἑλλάδα τά ἑπόμενα χρόνια. Δέν εἶναι μιά κατάσταση πού αὐτό τό κίνημα θά γίνει ὄαση, αὐτά δέν γίνονται.

Ντ: Ἐντάξει μωρέ, νομίζω ὅτι αὐτό πού βλέπω εἶναι ὅτι αὐτό τό πτυχίο, ἤ τό ὁποιοδήποτε πτυχίο, δέν μ'ἐνδιαφέρει. Αὐτό πού μ'ἐνδιαφέρει, εἶναι τό πῶς, μέ διάφορους τρόπους, θά προωθήσω ἕνα εὔκολο πτυχίο,γιατί δέ μ'ἐνδιαφέρει. Γιατί τό πτυχίο, σημαίνει γιά μένα διάφορα πράγματα πού θέλω νά χτυπάω ἀπό τώρα.

Γ : Ναί, ἄρα σ'ἐνδιαφέρει. Γι'αὐτό τό θέλεις εὔκολο.

Ντ: Μιά στιγμή, μέσα ἀπ'τήν ἀπόρριψη τοῦ πτυχίου θά προσπαθήσω νά ὁδηγήσω σέ μιά κρίση τό πανεπιστήμιο.

Γ : Κάτσε γιατί εἶναι ἀντιφατικό αὐτό πού λές. Γιά δές το: ὅταν λές ζητάω εὔκολο πτυχίο, γιατί δέν μ'ἐνδιαφέρει; Ἅμα δέν σ'ἐνδιαφέρει τό χέζεις, δέν μ'ἐνδιαφέρει τό πτυχίο....

Ντ: Ζητάω εὔκολο πτυχίο γιατί εἶμαι ἀναγκασμένη νά μ'ἐνδιαφέρει.

Γ : Αὐτό εἶναι ἄλλο ὅμως.

Ντ: Ἀπό κεῖ καί πέρα ὅμως δέν θἄπρεπε νά μ' ἐνδιαφέρει καί δέν ἔχω καμιά διάθεση νά μ' ἐνδιαφέρει.

Γ : Ναί, ἀλλά τό δέν θἄπρεπε δέν λέει τίποτα. Ἐκεῖνο πού ἔχει σημασία εἶναι ὅτι τό πτυχίο ἐνδιαφέρει τούς φοιτητές.Καί πολύ καλά κάνουν καί τούς ἐνδιαφέρει.Μέ τήν ἔννοια, ὅτι ἅμα πάρουνε νἄναι ἤ ἅμα τό κόψουνε εἶναι ἄλλο καπέλο. Ἀλλά ἐκεῖνο πού σοῦ λέω εἶναι, ὅτι ἐντωμεταξύ ὅμως, ἐφ ὅσον εἶσαι ἀκόμα φοιτητής - θές δέν θές, σ'ἐνδιαφέρει δέ σ'ἐνδιαφέρει- στό βαθμό πού κανείς βρίσκεται μέσα σ'αὐτό τό πανεπιστήμιο, δέν εἶναι δυνατόν νά μή ἀμφισβητεῖ τό ρόλο αὐτῆς τῆς γνώσης πού ὑποτίθεται θά τοῦ δώσει τό πτυχίο καί τήν ὁποία θά μεταδώσει παραπέρα. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει πραγματικά ἐπαναστατικό φ.κ., χωρίς ν'ἀμφισβητεῖ τίς δομές τῆς γνώσης καί τό τί ρόλο θέλει νά παίξει στήν κοινωνία. Ὅπως ἀμφισβητεῖ τίς δομές τῆς γνώσης πού παίρνει, δηλ. τόν καθηγητή, τίς ἐξετάσεις κλπ. γιά νά τ'ἀμφισβητήσεις καί πιό οὐσιαστικά, ἄν δέν ἀμφισβητήσεις καί τό τί σοῦ πασσάρουνε μ'αὐτό, ε, δέν μπορεῖς. Καταλαβαίνεις τί θέλω νά πῶ: μένεις στά ὅρια τοῦ χαρτιοῦ καί μόνο. Δέν μπορεῖ νἄναι πραγματικά ἐπαναστατικό κίνημα, γιατί δέν βγαίνει ἔξω ἀπ'τά πανεπιστήμια. Γιά νά βγεῖς ἔξω πρέπει νά συνειδητοποιήσεις τί εἶσαι.

Μη: Καί δέν σημαίνει ἐγώ φεύγω καί δέν μ'ἐνδιαφέρει τό χαρτί, κι ἄς τό πάρουνε ἄλλοι. Νομίζω ὅτι ὁ μόνος τρόπος γιά νά βγεῖς "ἔξω" εἶναι νά πεῖς: ἐγώ δέν φεύγω,ἀλλά κάθομαι γιά νά καταργήσω τή δυνατότητα νά παίρνουνε χαρτιά. Κι αὐτός νομίζω εἶναι ὁ μόνος δρόμος. Ὄχι δηλ. νά κάνεις μιά προσωπική ἐπιλογή, ἤ ὁμάδα πού νά πεῖ ἐμᾶς δέν μᾶς ἐνδιαφέρει τό πανεπιστήμιο.

Γ : Καλά μωρέ, ἀλλά καί αὐτό μπορεῖ νά γίνει σέ μιά φάση.

Μη: Ναί, ἀλλά σ'ἕνα μαζικό φοιτητικό κίνημα ἐσύ συμπεριφέρεσαι σάν ἕνα μόριο αὐτοῦ τοῦ κινήματος.

Γ : Ναί,ἐντάξει. Καί νά σοῦ πῶ μωρέ κάτι σέ σχέση μέ τήν ἀναφορά στούς ἐργάτες. Μέχρι τώρα πιστεύω ὅτι αὐτή ἡ ἀναφορά εἶναι παραδοσιακή. Δηλαδή τοῦ τύπου: ἐμεῖς ἕνα κίνημα, νά ἑνωθοῦμε μέ κάποιο ἄλλο. Ε, ὅσο ὑπάρχει αὐτή ἡ παραδοσιακή πολιτική, δέν θά ὑπάρχει σύνδεση μ'ἐργατικό χῶρο κατά τή γνώμη μου. Ἄν δέν ἀναστραφεῖ αὐτό καί γίνει μιά ἄλλη λογική, ἐμεῖς δηλ. τό ἕνα κομάτι τό ἀπογυρισμένο μέσα ἀπό τήν ἀστική κοινωνία, πού μᾶς δίνουν αὐτή κι αὐτή τή γνώση, τήν ἀρνούμαστε καί βλέπουμε μιά ἄλλη σχέση μέ κάποιους ἄλλους. Ἀλλιῶς δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει σύνδεση φοιτητικοῦ κι ἐργατικοῦ κινήματος.Θἄναι τυπική. Θἄναι ἔτσι ὅπως τό λέν αὐτοί: "μέσα ἀπό τά μαζικά μας ὄργανα" καί διάφορα τέτοια. Ἄν δηλ. δέν ἀμφισβητήσεις τήν σχέση πού ἔχεις ἐσύ μέ τούς ἐργάτες, ἤ πού θά ἔχεις αὔριο μέ τούς ἐργάτες, σά κάτι ἄλλο. Ἄν αὐτό δέ μπεῖ σέ κουβέντα, ἄν δέν μποῦν σέ κουβέντα οἱ νόμοι π.χ. στή Νομική, ἄν δέ μπεῖ σέ κουβέντα ὁ οἰκονομολόγος, πού τελικά τί εἶναι, λακές τοῦ κεφάλαιου, ἔτσι; Ἄν αὐτό δέν μπεῖ σέ συζήτηση, ε, πῶς θά συνδεθῆς μέ τόν ἐργάτη;Σάν οἰκονομολόγος; Γιά νἄσαι καλύτερος οἰκονομολόγος; Καταλαβαίνεις τί θέλω νά πῶ;

Ντ: Ναί τελικά ἴσως νά λέμε τά ἴδια πράγματα. Δέν εἶναι καί τόσο μεγάλη ἡ διαφορά.

9. Οι εκλογες. Η παρα περα πορεια

Γ : Τό ξέρω ρέ παιδί μου, ἴσως νά μή συνεννοούμαστε στό ... Ἕνα τελευταῖο νομίζω ὅτι εἶναι σέ σχέση μέ τίς ἐκλογές.

Στ: Νομίζω, ὅτι ἄν συνεχιστοῦν τά γεγονότα μέ τίς καταλήψεις ἴσως νά μήν γίνουν ἐκλογές. Στό βαθμό πάντως πού συνεχίζουν τά γεγονότα, δέν νομίζω ὅτι θά βγεῖ καμιά παράταξη νά μιλάει γιά ἐκλογές. Ξέρω γώ, ἐκλογές πάει νά πεῖ ὅτι θά ὑπάρξει καί μιά ἄλφα ἠρεμία, τά πανεπιστήμια θ'ἀρχίσουν νά λειτουργοῦν κλπ. Βλέπεις τώρα ἐσύ νά γίνονται ἐκλογές;

Γ : Ναί, ἀλλά αὐτοί θά τίς καθυστερήσουν γιά νά γίνουν σέ μιά στιγμή ἠρεμίας.

Στ: Δέν ξέρω ἄν εἶναι καλό τώρα νά πιάσουμε τίς ἐκλογές, δέν ἔχουμε ξεκαθαρίσει τίποτα.

Γ : Γι'αὐτό πρέπει νά γίνει καί μιά μάζωξη νά ἰδωθεῖ τό πράγμα συγκεκριμένα.

Φ : Ἐγώ βλέπω, ὅτι πέρα ἀπό μιά ἀμφισβήτηση πού ἐπέβαλε τό νέο κίνημα, τή σχέση του ἅμα θές μέ τόν 815 καί παραπέρα τή σύνδεσή του μέ τό ἀστικό πανεπιστήμιο, ἀπό κεῖ καί πέρα, αὐτό πού φαίνεται καθαρά στό πανεπιστήμιο, εἶναι ὅτι ἔχεις ν'ἀντιμετωπίσεις κι αὐτά τά συγκεκριμένα ὄργανα τῆς ΚΝΕ καί τοῦ ΠΑΣΟΚ (ΕΦΕΕ κπ), τά ὁποῖα ἔχουνε καί μιά συγκεκριμένη δομή, ἀλλά καί μιά συγκεκριμένη ἰδεολογία, καί τά ὁποῖα μέσα ἀπ'τό κίνημα τῶν καταλήψεων τείνανε νά διαλυθοῦν, ἄσχετα ἄν τήν τελευταία στιγμή, ὅλη ἡ ΕΦΕΕ σύσσωμη προσπάθησε νά σώσει τόν ἑαυτό της. Δηλ. καί ἡ ΚΝΕ καί τό ΠΑΣΟΚ, ἀλλά καί ἡ ἀντιπολίτευση μέσα στήν ΕΦΕΕ. Ἄρα ἐγώ πιστεύω καί μέσα ἀπ'τό δικό μας βάθαιμα, θἄχουμε νά κάνουμε μέ μιά συνολική σύγκρουση, τόσο μέ τήν ΕΦΕΕ ὅσο καί μ'αὐτούς πού μιλᾶνε γιά ἀλλαγές μέσα ἀπό τά ὄργανα. Πράγμα πού ἔχει νά κάνει ἅμα θές καί μέ τή λογική τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ καί τοῦ συνδικαλισμοῦ μέσα στό φ.κ. Καί κεῖ πέρα θά κυττάξουνε, ἐπειδή φάνηκε κατά πόσο θέλουνε καί μέ ποιόν τρόπο, νά τό ἀφομοιώσουνε,θἄχουμε μιά σοβαρή σύγκρουση μέ τίς τρεῖς "ἀριστερές" παρατάξεις, γιά τό τί εἴδους ὄργανα θά πᾶνε μπροστά αὐτόν τόν κόσμο, αὐτό τό κίνημα. Θἄναι ἡ γενική συνέλευση καί τά συντονιστικά ὄργανα ἤ θἄναι τελικά κάποια διοικητικά συμβούλια, ἤ κάποια ΕΦΕΕ. Ἄρα στόν προβληματισμό αὐτοῦ τοῦ κινήματος, ἔχει ἄμεση σχέση τό ἰδεολογικό μέ τό ὀργανωτικό. Σάν κάτι τέτοιο ἐγώ πιστεύω πρέπει νά δοῦμε καί τίς ἐκλογές. Ἀπό τήν ἄποψη ὅτι αὐτοί θά ρίξουνε σά σύνθημα " ἐμπρός λοιπόν γιά ἕνα Παν/κό μέ νέους

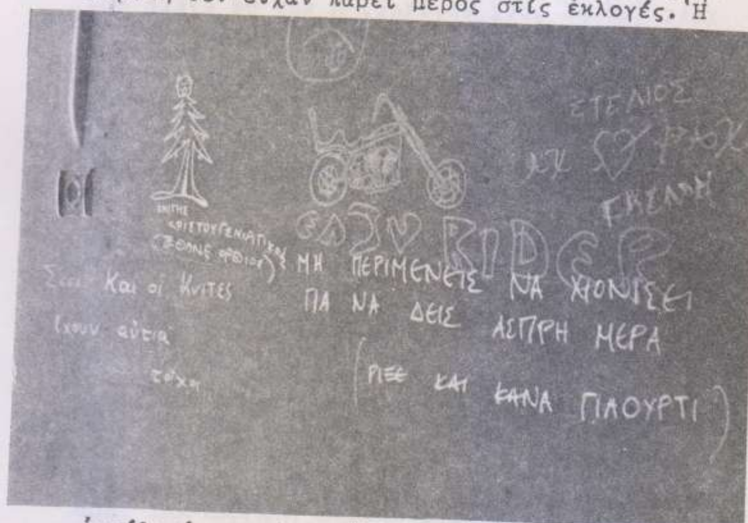
συσχετισμούς στά öργανα, γιά ν΄άλλάξουμε και νά προχωρήσουμε τό άγωνιστικό φ.κ.". Χοντρές δηλ. μέ λίγα λόγια.

Λ : Καί μᾶλλονμπαίνει καί πρόβλημα γιά ἔκτακτο Πανσπουδαστικό συνέδριο, λέγανε οί Α ΑΣΠέδες καί ΠΠΣΠίδες.

Φ : Καί θά σοῦ λένε "νέο Πανσπουδαστικό ένάντια στό Μέτωπο Παιδείας" κι ἕνα κάρρο τέτοια.

Στ: 'Ωραία, τό θέμα εἶναι ὅταν προωθεῖς μιά τέτοια διαδικασία, αύτήν τῆς όργάνωσης μιᾶς κριτικῆς καί μιᾶς παρέμβασης, ξέρω γώ, τί γίνεται; Τελικά οί φοιτητές ψηφίζανε, καί πέρσυ μπῆκε κάπως όξυμμένα. Πάει νά πεῖ ὅτι ψηφίζανε γιατί ἦταν μιά άνάγκη, Ότι εἶχαν δηλ. τήν ψευδαίσθηση, ἤ τούς εἶχαν δημιουργήσει τήν ψευδαίσθηση, τούς εἶχαν κοροϊδέψει σ΄ ἕνα σωρό πράγματα, ὅτι ψηφίζετε αύτούς πού θέλετε, γιά καλύτερο συνδικαλισμό κλπ.

Σ : Κύτταξε, τό πρόβλημα εἶναι ὅτι πέρσυ ύπῆρχαν ορισμένες ομάδες, μέ χίλια δυό όνόματα. Αύτές οί ομάδες τουλάχιστον στή Νομική δέν εἶχαν πάρει μέρος στίς έκλογές. Η

άντίθεσή τους δηλ. ἔφτανε μέχρι έκεῖ. Καί έλειπε καί μιά πρακτική. Αύτή τή στιγμή πού ύπάρχει μιά πρακτική, νομίζω ὅτι μποροῦμε νά τίς διαλύσουμε τίς φετεινές έκλογές. Τουλάχιστον, έγώ νομίζω ὅτι π.χ. στό Οίκονομικό νά μήν κάνουμε έκλογές, καί μέ ξύλο άκόμα.

Φ : Νομίζω ὅτι ρίχνεις ξύλο, άλλά νά δεῖς ἄν προηγουμένως ἔχεις φτιάξει τούς πολιτικούς ὅρους. Καί οί πολιτικοί ὅροι πού αύτή τή στιγμή μπαίνουν, εἶναι ὅτι έμεῖς καί ἔξω άπό διοικητικά συμβούλια, μποροῦμε νά κάνουμε αύτό πού θέλουμε καί νά ύλοποιοῦμε τίς άποφάσεις μας. Κι αύτό τὄχουμε δείξει άπ΄τίς περσινές έκλογές μέχρι σήμερα, ἔξω άπό Δ.Σ., έπειδή πραγματικά εἴμαστε ἕνα κίνημα καί μάλιστα μαζικό καί ἔχουμε τά δικά μας ὄργανα, κάνουμε τίς δικές μας σχέσεις, τίς δικές μας έκδηλώσεις καί λογαριασμό δέν δίνουμε σέ κανένάν άπ΄αύτούς. Αρα κύρια μέ τά Δ.Σ., λέμε: "εἴσαστε οί βρυκόλακες τοῦ παρελθόντος καί δέν ἔχουμε καμιά σχέση μαζί σας".

Στ: 'Εγώ νομίζω, μέ τή λίγη πείρα ποὔχω στή Νομική κι άπ΄τό Οίκονομικό, ὅτι τό νά βγοῦμε τώρα νά μιλᾶμε γενικά γιά έκλογές εἶναι λίγο λάθος γιατί τελικά δέν ξέρουμε τί γίνεται στίς ἄλλες σχολές, δέν ἔχουμε δηλαδή μιά συνολική άντίληψη τό πῶς θά παρέμβει ὅλος αύτός ὁ χῶρος σ΄ὅλες τίς ἄλλες σχολές. Νομίζω ὅτι μπορεῖ νά είδικευτεῖ κατά σχολή ἤ κατά κλάδο, π.χ. στίς θεωρητικές σχολές, ὅπως ἡ ΑΣΟΕ κλπ. Τελικά νομίζω ὅτι στήν Νομική καί είδικά στό Οίκονομικό, έπειδή ύπάρχει ὁ χῶρος πού κάνει μαζώξεις, ἕνα εἶδος δηλ. παρασυνέλευσης, ὁπότε νομίζω ὅτι ἔχουμε τή δυνατότητα. Δηλ. άνέφερα ὅλα τά έπιχειρήματα πού μᾶς δίνουνε τή δυνατότητα νά μήν πάρουμε μέρος στίς έκλογές καί νά τίς σαμποτάρουμε. Δηλαδή νά μή γίνουν.

Γ : Πιστεύεις δηλ. ὅτι ύπάρχει δυνατότητα νά μή γίνουν;

Στ: Ναί, στή Νομική, νομίζω ὅτι μποροῦν νά μή γίνουν. Κι ὄχι σπάζοντας τίς κάλπες κι ἔτσι, άλλά πολιτικά. Ότι μποροῦμε νά πάρουμε ἕναν ἄλφα κόσμο, πού εἶναι ἤδη συσπειρωμένος, γιατί πέρσι δέν πῆρε μέρος σ΄αύτές κι ἔχει άναπτύξει καί μιά πρακτική. Κύττα καί ἡ διαφοροποίηση μέ τίς ἄλλες παρατάξεις (ΑΑΣΠΕ, ΠΠΣΠ, Β΄Πανελλαδική), στό βαθμό πού ἡ ΑΑΣΠΕ, ἄς ποῦμε, (ἄν καί τώρα συμμετέχει σ΄ αύτές τίς μαζώξεις) θελήσει νά συμμετέχει σ΄ αύτές τίς έκλογές ἤ ἡ Πανελλαδική θελήσει νά φτιάξουμε ἕνα σχῆμα (παλιότερα εἶχε βάλει τό πρόβλημα σέ μᾶς νά φτιάξουμε παράταξη), πιθανόν νά τό βάλουνε καί φέτος.

Γ : Θά τό βάλουνε σίγουρα...

Στ: Ἔ, τότε τό πρόβλημα εἶναι πιό εὔκολο γιά μᾶς, γιατί ὁ κόσμος....

Γ : Ναί, άλλά ἔτσι νομίζεις ὅτι ἔχεις τή δυνατότητα νά έμποδίσεις τίς έκλογές; Καί χωρίς αύτούς;

Στ: Ναί στό Οίκονομικό νομίζω ὅτι μπορῶ.

Φ : 'Εγώ ἔλεγα, νά χτυπήσουμε τό παλιό κίνημα, νά χτυπήσουμε τά παλιά ὄργανα, ἔτσι ὅπως ἔχουν στηθεῖ. Άφ΄ένός γιά νά δείξουμε ὅτι στήν καθημερινή μας ζωή δέν ἔχουν νά δώσουν τίποτα, δέν βοηθᾶνε καθόλου, ἄρα δέ πᾶμε καθόλου στά Δ.Σ. Άπο κεῖ καί πέρα ὅμως έπειδή ύπάρχει τό Παν/στικό, καί ἄρα έπειδή μπορεῖς νά συγκροτήσεις άκόμα καί σ΄αύτό τό έπίπεδο τή δύναμή σου. Νά πᾶς δηλ. σ΄ἕνα Πανσπουδαστικό, ὄχι γιά νά κερδίσεις θέσεις στά Δ.Σ., άλλά ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

Γ : Καί νά ἔχεις δηλώσει άπό τήν άρχή ὅτι δέ μπαίνεις στήν ΕΦΕΕ οὔτε στά Δ.Σ, άλλά νά φτιάξεις ἴσως ἕνα ἄλλο Παν/στικό, δέ ξέρω. Νά κάνεις μιά ΤΟΜΗ έκεῖ μέσα, καί νά γίνει ἕνα 2ο Παν/στικό, ἕνα ἄλλο ποιοτικά Παν/στικό. Ὄχι δηλ. σέ πλαίσια ΕΦΕΕ ἤ γιά νά κάνεις αντι-ΕΦΕΕ καί τέτοιες μαλακίες.

Φ : Γιατί νά κάνεις αντι-ΕΦΕΕ ὅταν ὁ συντονισμός ένός κινήματος μπορεῖ νά βγεῖ κάλιστα - άπ΄ὅτι ἔδειξαν καί οί συντονιστικές.

Γ : Καλά, ὁ συντονισμός τοῦ κινήματος δέν θά βγεῖ άπό καμιά αντι-ΕΦΕΕ.

Φ : Ἄρα εἶναι καθαρά πολιτικό τό ὅτι πᾶς στό Παν/στικό. Ὄχι γιά νά κερδίσεις κάτι, άλλά γιά νά δείξεις ορισμένα πράγματα, ὅτι ύπάρχει αύτό τό κίνημα, τό όποῖο μετράει ἔτσι κι ἔχει έπέμβει ἔτσι, πανελλαδικά βγαίνει ἔ-

τσι.

Γ : Νά λειτουργήσει δηλ. σάν κέντρο συσπείρωσης καί 2ο ν'αποκλείσεις τή δυνατότητα σέ διάφορους νά φαρέφουν άς πούμε εκ λογικά, όπως θά φαρέφουνε πάλι, κι έτσι πάνω στίς πλάτες ενός χώρου νά βγάλουνε θέσεις σέ ΕΦΕΕ καί Δ.Σ.

Χ : Αυτός είναι ο κύριος στόχος. Νά σπάσει αυτό τό πράγμα.

Γ : Ναί, γιατί τελικά θά κυττάξουνε νά πάρουνε κόσμο, μήν έχουμε αυταπάτες. Αυτό πούλεγε ο Στ. μπορεί νά ισχύει σέ κάποια σχολή πού είμαστε πιό δυνατοί, αλλά γενικά υπάρχει ένας κόσμος ενδιάμεσος ο οποίος δέν είναι παλιός, δέν ξέρει από κοντά τά πράγματα, ο οποίος καί μέν είναι ενάντια στά όργανα άλλά σού λέει, αφού κατεβαίνουν αυτοί,άς ρίξου με σ'αυτούς.

Λ : "Αν γίνει κάτι τέτοιο, πιστεύω ότι θά διαλυθεί η ΠΠΣΠ, μέ τήν έννοια ότι θά πάει στό διάολο.

Γ : 'Ακριβώς. Γι'αυτό κι έχει τεράστια σημασία τό νά κατέβεις κοινά στήν Αθήνα , (στή Θεσ/νίκη έτσι τό βλέπουν νά κατέβουν: - "Οχι στά Δ.Σ. , κατεβαίνουμε γιά τό - " Οχι στήν ΕΦΕΕ
Παν/στικό μέ στόχο αυτό, αυτό κι αυτό). Τότε νά δούμε, τί θά πάρουν οι διάφοροι τύποι πού μαζεύονται γύρω από κεί, καί τί δυνατότητες έχεις σ'αυτό τό Παν/στικό νά κάνεις επίσημη ρήξη, πού πιστεύω ότι έχεις πολύ μεγάλη καί θά τήν κάνεις εκεί μέσα, **καί** νά μεταφερθείς ίσως σ'ένα άλλο παν/μιο γιά νά συνεχίσεις μέ όλο τόν κόσμο.

Στ: Θά μπορούσαμε ίσως νά κατεβούμε καί στίς Επιτροπές Ετών, γιατί νομίζω ότι είναι εντελώς διαφορετικά από τούς Συλλόγους.

Λ : Καλά, εγώ πιστεύω εντελώς τό αντίθετο. Αυτές είναι πού δέν λειτουργούνε.

Μα : Καί γώ νομίζω ότι λειτουργούνε μόνο 2 μήνες, τούς πρώτους καί μετά εξαφανίζονται.

Γ : 'Εντάξει μωρέ, εδώ μπορείς ν'αντιπαραθέσεις τή συνέλευση τού έτους.

Φ : Ναί, καί κάτι άλλο. Βλέπεις ότι κάθε 3 καί λίγο γίνονται γενικές συνελεύσεις. Δηλ. αυτό τό κίνημα αρχίζει νά προχωρά ει από μιά συζήτηση όλων μαζί, καί γιατί νά μή φανταστούμε ότι κάποτε,αυτή η αντι-συνέλευση πού κάνουμε εμείς νά γίνει κάποτε η συνέλευση τού κινήματος.

Γ : Μά έτσι θάναι ακριβώς.'Εννοείται ότι έτσι θάναι κάποτε.

Φ : Κι αυτή είναι η καινούργια οργανωτική μορφή. Τουλάχιστον έτσι όπως φαίνεται τώρα.

Γ : Κι αυτό έχει σημασία, σάν οργανωτικό αυτή τή στιγμή. Αυτό έλεγα πρίν, αυτή η μορφή πού βγήκε από τίς καταλήψεις, η συνέλευση ενός χώρου μέ όσες διασπάσεις κιάν έχει - δέν πειράζει- γιατί εσύ θάχεις κι ένα άλλο επίπεδο σάχωρος, πρέπει νάχεις κι ένα άλλο επίπεδο, αλλά αυτή η συνέλευση πρέπει νά διατηρηθεί. Δηλ. γύρω από κάθε **γεγονός, νά υπάρχει** μιά συνέλευση ενός χώρου **συνέχεια....** "Ετσι ώστε δηλ. νά σαπίζεις όλο **καί πιό πολύ** τήν άλλη διαδικασία τής τυπικής συνέλευσης , πού χρειάζεται τόσες χιλιάδες υπογραφές καί η τάδε μαλακία, καί τό Δ.Σ, καί τόσες μέρες, καί ν'αποφασίσεις καί διάφορα τέτοια.
Καί τελικά θά τό παίξουνε. Δηλ. άν αυτός ο χώρος δέν δεί ένα τρόπο παρέμβασης στίς εκλογές, τελικά θά έχεις πάλι μιά κατάσταση, πού αυτοί θά πατήσουνε πάνω σ'αυτό τό χώρο , γιά νά πάρουνε περισσότερες εδρούλες. Καί πολύς κόσμος τους θά μπεί σέ πρόβλημα, όταν υπάρχει κάτι τέτοιο απ'όλες τίς ομάδες στίς σχολές, κάτι συγκεκριμένο γιά ένα κατέβασμα πού δέν είναι καί απλά αντιεκλογικό, όπως τό περνάνε οι αντιεκλογικοί διάφοροι.

Τ : Μέχρι τώρα όμως έτσι έχουμε εμφανιστεί.

Γ : Ναί ρέ παιδί μου, καί τί πάει νά πεί αυτό.

Τ : Κι εδώ είναι τό πρόβλημα πιστεύω. Χρειάζεται μιά πολύ καθαρή πλατφόρμα.

Γ : "Οχι ο κόσμος νομίζω ότι δέν έχει εμφανιστεί αντιεκλογικός, αλλά ενάντια στά όργανα. Κι αυτό παραμένει. Παραμένει ενάντια σ'αυτά τά όργανα.

Χο: Κι αυτό είναι πού θά τούς θάψει εντελώς

Λ : Η ΑΑΣΠΕ πάντως δέν κατεβαίνει μόνη της. Δέν θά τολμήσει δηλαδή.

Γ : Ναί θά κυττάξουν νά κατεβούν σέ κάποιο κοινό. Θά κυττάξουν νά φτιάξουν ενωτικό σχήμα χωρίς τήν ΠΠΣΠ φυσικά.

Χ : 'Οπότε θά γίνει σκοτωμός πιά, άντε νά κατέβει δηλ. ΑΑΣΠΕ, Πανελλαδική ...

Γ : Ε, πού εκεί πιά θάχεις ν'αντιπαραθέσεις κάτι άλλο. Καί γιαυτό λέω ότι πρέπει ν' αρχίσεις νά τό βλέπεις από τώρα, γιατί είναι δύσκολο, ο χώρος ο δικός μας είναι διασπασμένος. Δέν είναι απλό, θέλει δουλιά,δηλ. γιά νά τό κάνεις, δέν είναι πλάκα.

Φ : Καί στή Πάτρα καί στά Γιάννενα πού τό κουβέντιαζαν, βλέπεις ότι υπάρχει μιά δυνατότητα μιάς πανελλαδικής δύναμης πού θά εμφανιστεί μέσα απ'αυτή τήν ιστορία.

Τ : Βέβαια, αυτό πιστεύω θά λειτουργήσει καί σάν μιά άλλη τομή, πέρα από αυτό, δηλαδή σέ σχέση μέ τόν κόσμο πού δέν είναι οι κανονικοί φοιτητές, τά διάφορα παιδιά, είτε λέγονται αναρχικοί είτε αντιεξουσιαστές γενικά, οι οποίοι τό δείξανε μέχρι τώρα, ενώ εμείς λέγαμε ενάντια στά όργανα κι όχι γενικά ενάντια στίς εκλογές. Καί εκεί θά πέσει σκυλοφάγωμα.

Γ : Πιστεύω ότι κι απ'αυτούς θά τό σκεφτούνε. Κάτι είδανε μέσα απ'τίς καταλήψεις, καταλάβανε ότι δέν είναι πλάκα, άς πούμε νά λές μόνο γενικά συνθήματα, πρέπει νά τά βλέπεις συγκεκριμένα. Νομίζω ότι τόδανε.

Φ : Πάντως, εγώ πιστεύω ότι εκφράζει όλο τό χώρο κι ότι δέν θά υπάρξουν διαφωνίες.

Σ : Νά ρωτήσω κάτι. Σάν τί δηλ. σχήμα κατεβαίνει κανείς στίς εκλογές;

Γ : Δέν ξέρω, άκόμα καί σάν αύτόνομη όμάδα κάθε σχολῆς.

Σ : Γιά νά μποῦμε στά Δ.Σ. δηλαδή;

Φ: Όχι ρέ παιδί μου, γιά τά Δ.Σ. ρίχνουμε ἄκυρο, λευκό.

Γ : Κύττα, αὐτές οἱ ἐκλογές ἔχουνε φέτος ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΟ. Δηλ. ἔχει ταυτόχρονα δύο ψηφοδέλτια. Λοιπόν γιά τήν ΕΦΕΕ, Δ.Σ.κάνεις ἕνα ἄκυρο καί τό ρίχνεις. Γιά τό παν/στικό φτιάχνεις μιά λίστα πού μπαίνει ὅποιος θέλει νά μπεῖ ἀπ'ὅλον τόν κόσμο κι ἐπειδή μπορεῖς νά βάλεις ἀντιπρόσωπο -ἐπειδή ἐσύ ὁρίζεις- νά εἶναι ΟΛΟΣ ὁ κόσμος ἀλλάζοντας. Μιά λίστα πού λές, ὅτι ἐμεῖς κατεβαίνουμε σέ σχέση μέ τό παν/στικό γι αὐτό καί γιαυτό τό λόγο, δέν θέλουμε ἕδρα στήν ΕΦΕΕ, δέν θέλουμε ἐκεῖνο, δέν θέλουμε τ'ἄλλο. Αὐτό, σημαίνει ὅτι ξεπερνάει τούς διάφορους πού θά κυττάξουν νά ψαρέψουν ψήφους ἀπ'αὐτόν τόν χῶρο, ξεκαθαρίζεις μιά θέση σέ σχέση μέ τά ὄργανα, δέ κατεβαίνεις οὔτε γιά τό ἕνα, οὔτε γιά τό ἄλλο καί κάνεις μιά παρέμβαση ἐκεῖ, αὐτό πού ἑνοποιεῖ πανελλαδικά ἕνα κόσμο.

Τ : Καλά, οἱ ἐκλογές γιά τήν ΕΦΕΕ θά γίνουν μετά. Μέσα ἀπ'τό παν/στικό γίνονται. Οἱ ἐκλέκτορες ἄς ποῦμε...

Γ : Ναί καί πού ἐκεῖ μπορεῖ νά γίνει μιά πολύ καλή δουλιά. Δηλ. καί οἱ ἄλλοι πού θά θέλουνε συμμετοχή στά ὄργανα θά τή βροῦνε πολύ ἄσχημα. Καί ἐκεῖνοι πού θά θέλουνε νά πᾶνε γιά ΕΦΦΕΖῆδες, ἅμα σηκωθεῖ ἕνα μεγάλο μπλόκ ἀπό κεῖ καί φύγει.

Χ : Τό ψηφοδέλτιο τό ἄκυρο πρέπει ναναι ενιαῖο.

Φ : Μέσα ἀπό μιά συνέλευση τοῦ χώρου μπορεῖ νά βγεῖ κάτι τέτοιο, ὅπως εἶχε γίνει στή Θεσ/νίκη πέρσι, κοινό ἄκυρο ψηφοδελτιάκι, πού τό ρίχνανε γιά Δ.Σ. Εἶχε βγεῖ μέσα ἀπό τόν χῶρο. 1500-2000 ἄκυρα εἶχαν πέσει ὄχι πλάκα.

Τ : Σ'ὁρισμένες σχολές πάνω παίρνανε μέχρι καί 3 ἕδρες. Ἄν δηλ. κατεβαίνανε κανονικά, θά παίρνανε 3 ἕδρες. Ἀπό τότε οἱ ἄλλοι τά κλάσανε, εἶδαν τή δύναμή μας.

Γ : Μά γι αὐτό καί πρέπει νά γίνει μιά συζήτηση, νά προετοιμαστεῖ κανείς πάνω σ'αὐτό. Δηλ. νά μή βρεθοῦμε πάλι ὅπως τή πατᾶμε συνήθως, πού οἱ ἄλλοι ἐπειδή εἶναι μηχανισμοί, τσάκ, τὄχουνε ἕτοιμο καί τό κατεβάζουνε, καί σύ μέχρι νά μαζευτεῖς πάλι θά στή φορέσουνε, κι ὁ καθένας θά κάνει ὅτι θέλει σέ κάθε σχολή. Ἕ, πέρσι ἄς ποῦμε ἀπ'τό χῶρο σέ διάφορες σχολές, κατέβηκε κόσμος καί σά ὑποψήφιος σέ διάφορα πλατιά τῆς Πανελλαδικῆς... Ἕ, τό ἴδιο θά κυττάξουνε νά κάνουνε καί φέτος.

ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

α. Τα «οργανα μας»

Ειναι σιγουρο πως σε μικρο διαστημα θ'αρχισει στο Πανεπιστημιο μια ευρεια προσπαθεια ανασυγκροτησης του φθαρμενου κυρους των οργανων, μια προσπαθεια να επιβληθουν και να συγκρατησουν μεσα απ'τηδη μαγωγια τη διαστρεβλωση και την αδυστολη ψευδολογια τοκινημα, που φανηκε να παιρνει σαρωτικες διαστασεις στις καταληψεις τεινοντας να ανατρεψει καθε προηγουμενο συσχετισμο δυναμεων, βαζοντας μειοψηφια τις κομματικες οργανωσεις και επιβαλοντας λογικη συγκρουσης με καθε ειδους εκφραστη του αστικου εκσυγχρονισμου. Για να επιτευχθει ομως αυτο πρεπει να επιβληθει νοοτροπια ενοτητας και πολιτισμενου διαλογου ετσι ωστε ναναι δυνατη η λειτουργια του κοματικου μηχανισμου Και τι δινει αυτη τη δυνατοτητα αν οχι οι εκλογες με το εθνικο-ενωτικο τους κλιμα.

Μπορει να διαφωνουμε, αλλα ας προσφυγουμε στη βαση για να δικαιωθουμε. Θα πουμε θεσεις και προγραμματα και αυτη θ'αποφασισει ποιος ειναι ικανος να κυβερνησει. Η κλασικη παγιδα της αστικης πολιτικης που θελει να εγκλωβισει ενα κινημα σε διλημματα πως με περισσοτερους δικους μας αλλαζει ο συσχετισμος καιμπορουμε να προωθησουμε τις θεσεις μας, μετατρεποντας το ζητημα της καθημερινης πολιτικης αντιπαραθεσης και της δυναμικης που αναπτυσσεται σε διαλογο εκπροσωπων οπου οιεκπροσωπουμενοι στερουνται της δυνατοτητας αμεσης παρεμβασης. Ακομα η συγκρουση τεινει να μεταβαλεται σε διαλογο καθως πρεπει οπου οι συσχετισμοι καθοριζονται απ'την προσφυγη στη σιωπηλη πλειοψηφια μια φορα τον χρονο και δεν ειναι αποτελεσμα ζωντανωνκοινωνικων αντιθεσεων που δεν χρειαζονται ταχτα χρονικα διαστηματα για να εκδηλωθουν.

Εκλογες λοιπον στο Φ.Κ. Για να αναδειξουμε νεους ηγετες που θαναι αυτη τη φορα αριστεροι. Για να παρουμε τα οργανα στα χερια μας. Για να αναστησουμε οτι πεθαινει. Για να μας φορεσουν καπελο πως στην αστικη δημοκρατια οφειλουμε να σεβωμαστε την πλειοψηφια και τους κανονες της. Για να κατασπαραξουμε το κινημα των καταληψεων, ν'αφομοιωσουμε τη δυναμικη του, να το κανουμε νικη των "φοιτητων" που παλεψαν γυρω απ'τα οργανα τους, να θαψουμε καθε επαναστατικο που εφερε μαζι του και ανετρεπε την προηγουμενη ταξη πραγματων, για να δυναμωσουμε την ταξη μεσα απ'την δυναμικη που την αντιστρατευονταν. Ησυνταγη για ολουςτους κομματικους και την αντιπολιτευση τους ειναι γνωστη.

Οπως γνωστη και ευκολη θαταν η απαντηση αν δεν ηταν μπλεγμενη η κατασταση στο κινημα των καταληψεων και εαν ειχε ξεκαθαρισει ο ρολος που επαιξαν οι διαφορες παραταξεις τοσο κατα τη διαρκεια της εκδηλωσης του οσο και τη προηγουμενη περιοδο οπου γινονταν μια σειρα απο περιφεριακες θαλεγαμε συγκρουσεις.

Βγαινουμε απο μια εξαρση γεγονοτων που σπαει πριν δοθει η τελικη συγκρουση. Τα εξεταστικα, κυρια αιτια καιαιχμη τουκινηματος εχουν αναστατωσει. Οι πρυτανεις θα ζητησουν συμβουλες απ'τους φοιτητες. Το πανσπουδαστικο πρεπει να βγαλει κατα συνεπεια θεσεις. Ολοι συντελουν ωστε να επιβληθει κλιμα συστολης και περισκεψης. Μια σειρα απο γεγονοτα ισως σπειρουν τη συγχιση. Τι κανουμε, τι κερδισαμε, απο δω και μπρος τι προοπτικες;

β. Η «παλινορθωση» του κυρους των παραταξεων

Η μια απαντηση ειναι ευκολη. Να διαβασουμε για τις εξετασεις, να ψηφισουμε για ενα δημοκρατικο νομο πλαισιο, αξιους διαπραγματευτες της θελησης μας, και μεχρι να βγει νεος νομος ας αρκεστουμε στα παλια. Που σημαινει διαλυση του κινηματος και ενσωματωση του χωρου πουναι εξω απ'τις παραταξεις στη λογικη τους ειτε ψηφιζοντας τις πιο αριστερες ειτε φτιαχνοντας και τις δικές του παραταξεις εν οψει των εκλογων. Σημαινει πως η οργανωτικοτητα αυτου του χωρου μενει χαμηλη χανει ξανα τη δυνατοτητα δικης του αυτονομης υπαρξης. Ακομα πως μπαινει στο λουκι ν'αποδεχτει το δικο τους ορισμο και συμπερασματα του κινηματος, να χασει τη δικητου οντοτητα.

Ποια ειναι τα συμπερασματακαι ποιες προοπτικες εδιναν στοκινημα φανηκε καθαρα: Οταν στους διαφορους απολογισμους εμπαινε και το εμπρος για νεους συσχετισμους δυναμεων στα οργανα, οταν στη διαρκεια του υπονομευαν την αυτονομη παρουσια του και το εσπρωχναν πισω απ' τηνΕΦΕΕ, αναλαμβανοντας την υστατη προσπαθεια αναστηλωσης της, οταν η "ρεφορμιστικη ηγεσια" της μεσα στο κινημα ειχε μειοψηφισει. Οταν τεχνικοι λογοι εθαβαν αφισεςκαι προκυρηξεις, οταν αφαιρουσαν διαφορες φρασεις περι αστικου εκσυχρονισμου, οταν παρασκηνιακα τακαναν πλακακια με την ΠΑΣΠ, οταν στη Νομικη εδιναν πισω στηΚΝΕ τα ξυλα πουχαν βρεθεισε κασονι για να μην το μαθουν τα "φρικια", αναλαμβανοντας τη διαχειρηση της αληθειας και τις δοσεις πουναι καλες για τολαο οταν τα ιδια τα μελη της Σ.Ε. της Νομικης δεν ειχαν ενημερωθει, οταν εθαψαν την ανοιχτη συνεδρια του διασυντονιστικου και εβγαλαν την αντιθεση αναμεσα στη Νομικη και τη ΦΜΣ.

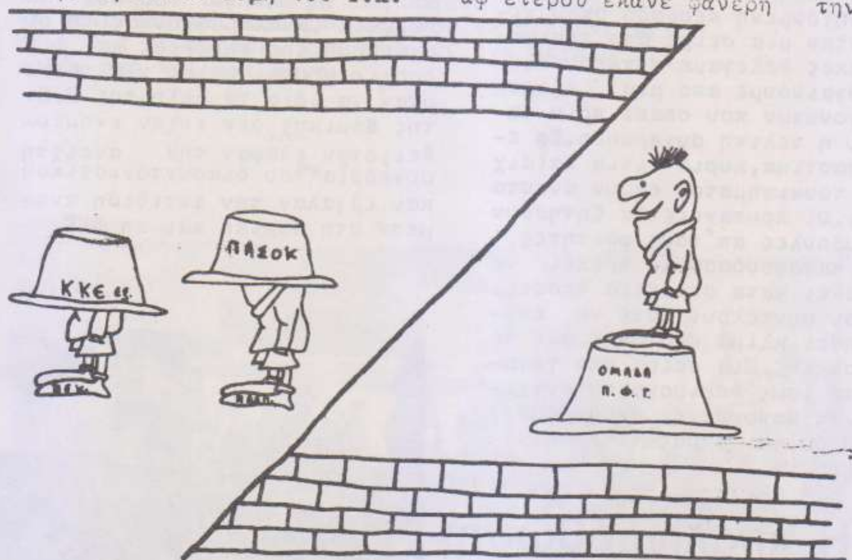
Ειναι φανερο πως αυτο τοκινημα το εβλεπαν σαν κινημαδι αμαρτυριας, αντιπολιτευτικο, κινημα ψηφοφορων, προσωρινοσα την εκρηξη που θαφερνε την αντιπολιτευση σ'αυτο που χρονια ονειρευεται: στην εξουσια. Πως δεν τοβλεπαν ν'αναπτυσεται στους δικουςτου ρυθμους, φτιαχνοντας τις δικες

του δομες,αλλα τοθελαν δεσ - μιο μιας συνδικαλιστικης νο- οτροπιας που θα το καθοδηγου σε καποια πεφωτισμενη ηγεσια καποιου κομματος ή οργανωσης. Γιαυτο και οι μικροκοινοβου-λευτικοι μας ελαμπαν δια της απουσιας τους στη πλειοψηφια των συζη τησεων,και εμφανιστηκαν μονο για να καταγγειλουν την ΚΝΕ μετα τα γεγονοτα του Φυσικου Ο ενας λογος ηταν γιατι αυ- τοι κατεχουν τις θεσεις που θελουν.Και οι εκλογες ειναι το μεσο για ν'ανεβουν επιτε- λους.

γ. Η γεννηση ενος νεου κινηματος

Μονο που δεν ειναι τοσο ευκο λο.Για δυο λογους: α)Το προ- ηγουμενο των περσινων εκλο - γων που εβγαλε αυξημενο αριθ μο ακυρων και λευκων και που ηταν απο τα πριν οργανωμενο κυρια στη θεσσαλονικη.β)Για- τι θαναι πολυ δυσκολο φετος να προβαλουν σα μοντελο οργα νωσης τη παλια δομη του Φ.Κ. στημια που ηθελε να περασει μια διαφορετικη ιδεολογια το σο για το πανεπιστημιο και το ρολο του,οσο και για το που χρησιμευουν τα συνδικαλι στικα οργανα δηλ. να μπλοκα- ρουν καθε μορφη αμφισβητησης

Ακριβως στη βαση της επαγγε- λιας του ερχομου ενος νεου κινηματος,μεσα απ'την κριση του ελληνικου καπιταλισμουκαι της συνακολουθης μεταρυθμισης της εκπαιδευσης στις νεες α- ναγκες του κεφαλαιου,προβα - λαν και τον τροπο που επρεπε ν'αναπτυχθει δηλ.αυτοοργανω- ση εξω και εναντια στα παρα- δοσιακα σχηματα που ταυτοχρο να ηταν και η οργανωτικη δι- αδικασια του χωρου. Η πρωτο- βουλια αυτη "εναντια στην α- πατη των εκλογων-αυτοοργανω- ση εναντια στον 815 καιτο Α- στικο Πανεπιστημιο"εμφανισε για πρωτη φορα σε μαζικο επι πεδο την υπαρξη ενος πλατυτε ρου ρευματος αμφισβητησηςστο Πανεπιστημιο και αφ'ενος μεν εφερε κοντα σε μια οργανωμε- νη δουλεια ενα κομματι του , αφ'ετερου εκανε φανερη την

Υπάρχει κάποια διαφορά. Δέν νομίζετε;

και να κατηγορησουν το χωρο για αναρχοαυθορμιτισμο οταν το κινημα εχει κανει βηματα και εχει βγαλει απο τις ανα- γκες του αγωνα του νεες μορ- φες οργανωσης που μορφοποι - ουν την κριτικη του και βα- ζουν σε μεγαλυτερη ιδεολογι- κοπολιτικη κριση τουςθεσμους του παλιου Φ.Κ.(παραταξεις , οργανα,συνδικαλισμος κλπ.)

Η περσινη παρεμβαση στις ε κλογες εφερνε τα χαρακτηρι - στικα της αναπτυξης ενος πε- ριθωριακου χωρου στα Πανεπι- αντικειμενικη βαση αναπτυξης του.

Πραγματικα αν το 77/78 τα κατα τοπους ακυρα εδειξαν πως καποιοι διαφωνουσαν,αυτο 78/79 εδειξε πως υπαρχει ενα ρευμα με συγκεκριμενο ιδεολο γικο προσανατολισμο,φετος το κινημα των καταληψεων αλλα και οτι το προετοιμασε εδει- ξε πως υπαρχει ενας χωρος με αυξημενο βαρος στις εξελιξεις μεσα και εξω απ'το Πανεπιστη μιο.Κανει βεβαιο πως η ανα- στολη του 815 δεν ειναι νικη "των φοιτητων" αλλα συγκεκρι μενων συσχετισμων πολιτικων δυναμεων που δεν ειναι απα - ραιτητα διαμορφωμενες σε πα- ραδοσιακα σχηματα αλλα που βρισκονται αριστερωτερα στον ιδεολογικοπολιτικο προσανατο λισμο που οι επιλογεςτους ει ναι στενα δεμενες με της μορ φες παλης που χρησιμοποιουν. Το κινημα λοιπον ειναι η ι- δια η υπαρξη αυτου του χωρου και οχι το μεσο για να υπαρ- ξει πανω σ'αυτο.Η οργανωση που θελει,ειναι αυτη που προ χωραει τη συγκρουση με το Α- στικο Πανεπιστημιο και οχι αυτη που ανεβαζει τις κοινο- βουλευτικες μετοχες,στο πα- ζαρι των αντιπροσωπων.

δ. Η παρεμβαση μας στις εκλογες

Γινονται λοιπον οι φετινες εκλογες καθοριστικος παραγο- ντας συγκρουσης και ξεκαθαρι σματος δυο γραμμων για το ΦΚ Γυρω απ'τις εκλογες θα βγουν και θαδομηθουν οι αντιθεσεις για το πως βλεπουν το κινημα διαφορες παραταξεις που συμ- μετειχαν στο μπλοκ της κατα- ληψης.Εδω πρεπει να βγουν με ρικα συμπερασματα.Πως αν αυ- τες απεκτησαν τη δυνατοτητα να καπελωνουν αυτο οφειλεται στο πως ειχε συνηθισει ναλει τουργει μεχρι τωρα ο χωρος της αμφισβητησης,στη χαμηλη οργανωτικοτητα του τη πολιτι κη απειρια,την αδυναμια να προβαλει και να υποστηριξει τη γνωμη του.Για να αντιπαρα τεθει ο χωρος χρειαζεται ιδε ολογικο βαθεμα και οργανωτι- κη συγκροτηση.

Αυτο μπορει να γινει με πα ρεμβασηγυρω απ'τις εκλογες που ν'ανταποκρινεται στα ση- μερινα δεδομενα.Δηλαδη στην αναγκη για το κινημα να προ- βαλει τη δικη του αποψη, τη δικη του πορεια τις δικεςτου θεσεις προβληματισμους και εμπειριες.Αυτο που περσι λε- γαμε αυτοοργανωση σημεραεχει γινει συγκεκριμενη πραγματι- κοτητα.Εχουν βγει επιτροπες που αρνηστεθαν τα ΔΣ.Τωρα α- πομενει να οριστικοποιησουμε το θαψιμο τους να επιμενου- με στο να υπαρχουν οργαναπου θ'ανταποκρινονται σε πραγμα- τικους συσχετισμους δυναμεων που θα βγαινουν και θα ελεγ- χονται απ'τη ΓΣ,θαχουν εκτε- λεστικο καθαρα χαρακτηρα και θαναι ανακλητα.Αυτοι που θα εκλεγονται θα κρινονται στη βαση των συγκεκριμενων αποψε ων και πρακτικων και δεν θα

αυτονομουνται οπως συμβαινει τωρα. Αυτοι που θελουν νεους συσχετισμους στα παλια οργανα θα μας πουν πως και τανεα ΔΣ θα ειναι εκτελεστικα κλπ. Αφου το βλεπουν και αυτοι ετσι τοτε γιατι δεν δεχονται να βγαινουν απο ΓΣ;Για τεχνικους λογους;Μαλλον για ιδεολογικοπολιτικους.Το να μιλας για αμεση δημοκρατια και να οχυρωνεσαι πισω απο χρονιατικες εκλογες τυπικης αστικης δημοκρατιας κατι σημαινει.Επιβεβαιωνει μηπως την πρακτικη πουχαν στις καταληψεις;Σημερα η μονη επαναστατικη μορφη παρεμβασης ειναι να βοηθησεις τα οργανα να πεθανουν, να βοηθησεις το κινημα ναχτισει καινουργια για να προχωρησει.

Αλλα με το Πανσπουδαστικο τι γινεται.Το ερωτημα που μπαινει ειναι αν αυτο το κινημα ειναι δυνατο ωστε να το σαμποταρει απ'εξω ή οχι.
Το πρωτο θα σημαινε πως μεσα απο καποιες αλλες διαδικασιες θα ειχε καταδειχθει η αχρηστια του και πως δεν θα υπηρχε αναγκη να γινει γιατι το βαθαιμα του κινηματος θαχε απαντησει στο διλημμα "δημοκρατικος νομος πλαισιο" ή "να επιτεινουμε τη κριση του αστικου πανεπιστημιου", κατι που δεν ειναι φανερο ακομα.Να παμε λοιπον εκει για να καταγγειλουμε τη κοροιδια του μετωπου Παιδειας. Αυτος ειναι ενας λογος που δεν φτανει απο μονος του.Το προβλημα ειναι να μη βοηθησουμε το κεφαλαιο να περασει τηνεκπαιδευτικη μεταρυθμιση, να οξυνουμε την κριση που υπαρχει στο Πανεπιστημιο.Και αυτη την αποψη πρεπει να προβαλουμε εκει.Δημιουργωντας πολιτικο προβλημα οχι μονο στο φοιτητικο χωρο αλλα και εξω απ'αυτον.Και αυτο μπορει να γινει μεσα απο παρεμβαση στο συνεδριο οπου φυσικα δεν μπαινει ζητημα συμετοχης σε δια λογο και οργανωτικη διαδικασια αλλα χρησιμοποιειται για αλλους σκοπους.

Αυτο σημαινει πως πρεπει ν' αλλαξει πλεον το σκετο αγωνιστικο και το κινημα να παψει να καθοριζεται απο μια συνδικαλιστικη αγωνιστικοτητα απεναντι στη νωθροτητα των ρεφορμιστων.Πρεπει να καθοριστει απ'την αρνηση του να συμμετεχει στο ξεπερασμα της κρισης του καπιταλισμου στο Πανεπιστημιο.Αυτη λοιπον ειναι η ιδεολογικοπολιτικη σημασια της παρεμβασης στο Πανσπουδαστικο.

Παραλληλα και εχει αποφασιστικη σημασια θα πρεπεινα μην αφησουμε και παλι ενα κοσμο μπρος στη λογικη του "τι να γινει ας ψηφισουμε τους πιο αριστερους"να ψηφισει στις εκλογες τις διαφορες αριστερες παραταξειςμια και εμεις με βαση την "καθαροτητα της γραμμης" δεν θα παρεμβουμε καθολου σ'αυτες.

Αντιθετα η παρεμβαση στις εκλογες γυρω απο ενα συγκροτημενο προγραμμα,σε ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ επιπεδο,μετη γραμμη ΑΚΥΡΟ για τα Δ.Σ.,που ηδη εχουν μεταβληθει σε φαντασματα και κατεβασμα μιας ανοιχτης λιστας για το πανσπουδαστικο,θ'αποτελεσουν μια αποφασιστικη στιγμη στη συγκροτηση εκεινου του χωρου, που ενω ειναι ουσιαστικα πλειοψηφικος μεσα στο "αριστερο μετωπο",καπελωνεται αδιακοπα απ'οσους διαθετουν μηχανισμους και "ρεαλιστικη πολιτικη".Σε καθε πολη ειναι δυνατο να υπαρξει ενιαια κινηση.Μια μινιμουμ πλατφορμα πανω στο γιατι θεωρουμε ξεπερασμενα σημερα τα οργανα του Φ.Κ.,γιατι μπλοκαρουντο νεο κινημα,πως φανηκε αυτο στις καταληψεις.Πως βλεπουμε τις Σ.Ε.,το λογο που κατεβαινουμε στο συνεδριο.Γιατι γινονται σημερα οι εκλογες και σε τι αποβλεπουν.

Μια τετ οια πολιτικη παρεμβαση θα δημιουργησει νεα ποιοτητα σχεσεων και δουλειας στο χωρο που βρισκεται ιδεολογικοπολιτικα εξω απο τις παραταξεις.Θα τον βοηθησει να ξεκαθαρισει τις αποψεις του,να συζηταει την εμπειρια του,να παιρνει πρωτοβουλιες,να αναλαμβανει να τις υλοποιησει Κατι τετοιο ειχε αρχισει να γινεταιπριν το φετεινο γιορτασμο του Πολυτεχνειου στην Αθηνα αλλα κοπηκε βιαια για λογους που αναλυονται σ'αλλα κειμενα. Μεσα ομως απο τις καταληψεις αποκτησε υλικη βαση και περιεχομενο βγηκε σαν οργανικη συνεπεια της παλης εναντια στο Αστικο Πανεπιστημιο και των προβληματων που συναντουσε ο χωρος.

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ Ο ΝΟΜΟΣ 815

Ξανθιώτες

Είναι γνωστή ή κατάσταση πού έπικρατεί στό χώρο τών Πανεπιστημίων όλης τής χώρας.

Ή προσπάθεια τής κυβέρνησης νά προωθήσει τό ν.815 έχει προκαλέσει τήν έντονη άντίδραση τού φοιτητικού κόσμου. Αύτό είναι φυσικό τή στιγμή πού ό Ν.815 έρχεται νά κτυπήσει καί νά άφαιρέσει μέ τόν πιό σκληρό τρόπο δικαιώματα τών φοιτητών όπως ή Γ'περίοδος, οί 3 μεταφορές, νά περάσει τίς διαγραφές.

Πώς θά μπορούσε ό νόμος πού πετάει τούς φοιτητές άπ'τά Πανεπιστήμια νά μή ξεσηκώσει τέτια θύελα διαμαρτυριών;

Άλλά οί φοιτητές δέν διαμαρτύρονται άπλώς. Άγωνίζονται γιά τά δικαιώματά τους. Σήμερα χιλιάδες φοιτητές έχουν άποφασίσει άποχή άπ'τίς έξετάσεις έφ'όσον αύτές γίνουν μέ βάση τόν 815.

Πολλές σχολές έχουν άποφασίσει καί πραγματοποίησαν καταλήψεις δηλώνοντας έτσι τήν άντιθεσή τους στό Ν.815, ένώ καθημερινά καταλαμβάνονται νέες σχολές.

Πραγματικά άν κανείς προσπαθίσει νά άποδώσει αύτές τίς καταλήψεις καί τή γενικώτερη άναταραχή στά πανεπιστήμια σάν έργο "άναρχικών" στοιχείων, θά καταλήξουμε στό συμπέρασμα ότι ύπάρχουν γύρω στίς 50.000 τέτοιοι "άναρχικοί" δηλ. ή συντριπτική πλειοψηφία τών φοιτητών.

Ξανθιώτες

Μιά άπ'τίς Σχολές πού άποφάσισαν κατάληψη είναι καί ή Πολυτεχνική Ξάνθης. Ή κατάληψη πού πραγματοποίησαν οί φοιτητές μετά άπό άπόφαση τής Γ.Σ. τού Συλλόγου έχει στόχο ΝΑ ΜΗ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο 815.

Στήν τελευταία Συνέλευση τής κατάληψης άποφασίστηκε νά συνεχιστεί ή κατάληψη μέχρι τή Δευτέρα καί άπό κεί καί πέρα βλέπουμε πώς μεθοδεύεται ό άγωνας.

Τό ζήτημα γιά μάς δέν είναι νά καταλάβουμε τίς Σχολές. Τό ζήτημα είναι νά προωθηθεί ό ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΣ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο 815.

πληθυσμός της Αθήνας, τής Θεσσαλονίκης όπου γίνονται οί καταλήψεις, συμπαραστέκεται καί βλέπει μέ συμπάθεια τόν άγώνα τών φοιτητών. Πιστεύουμε ότι καί ό λαός τής Ξάνθης θά τοποθετηθεί άνάλογα, όσο κι άν οί κάθε είδους έχθροί μας προσπαθούν νά άποτρέψουν κάτι τέτοιο.

Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ

Ξάνθη 9-12-79

Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Τό μυστήριο τῆς φοιτητικῆς ἰδεολογίας, "μυστήριο", πού ἀπό τή δεκαετία τοῦ 60 κ μετά προσπαθοῦν νά λύσουν οἱ διάφοροι κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι καί ἄλλοι λακέδες τοῦ κεφάλαιου εἶναι τό πῶς ἡ μάζα τῶν φοιτητῶν καί τῆς νεολαίας γενικότερα πέρασε σ'ὅλο τό κόσμο στό στρατόπεδο τῆς ἐπανάστασης, ἐνῶ πρίν οἱ φοιτητές δέν ἀποτελοῦσαν στή πλειοψηφία τους παρά φυλάκιο τῆς συντήρησης, συχνά τοῦ φασισμοῦ, ἐκτός ἀπό μιά μικρή τους μειοψηφία.

Σέ σχέση μέ τή "Δύση" οἱ ἑρμηνεῖες πού δόθηκαν, ξεκίναγαν ἀπό τό χάσμα γενεῶν κ' ἔφταναν μέχρι τήν "ἐξέργεση ἐνάντια στόν πατέρα", προσπαθώντας μέ τόν πιό ἐπιδερμικό καί ἀνώδυνο τρόπο νά ἐξηγήσουν τή γέννηση αὐτοῦ τοῦ κινήματος καί τήν ἰδεολογίατου Καί φυσικά κάτι ἔχει νά κάνει τό "χάσμα τῶν γενεῶν", ἀλλά πιό χάσμα καί σέ σχέση μέ τί.

Πῶς τελικά εἶναι δυνατόν νά ἐξηγηθεῖ αὐτή ἡ πολιτική μετατόπιση ἑκατομμύριων νέων στήν ἀναζήτηση ἑνός πολιτικοῦ ὁράματος ἔξω ἀπό τόν καπιταλισμό(μαζί καί τόν κρατικό καπιταλισμό)καί ἡ θεμελίωση νέων μοντέλων σκέψης δράσης καί ὀργάνωσης.

Καί ἐδῶ δέν ἔχουμε νά κάνουμε μ'ἕνα τυχαῖο ἤ περιστασιακό γεγονός. Πρόκειται γιά ἕνα γεγονός <u>παγκόσμιο</u> μέ παγκόσμια <u>διάρκεια</u>.

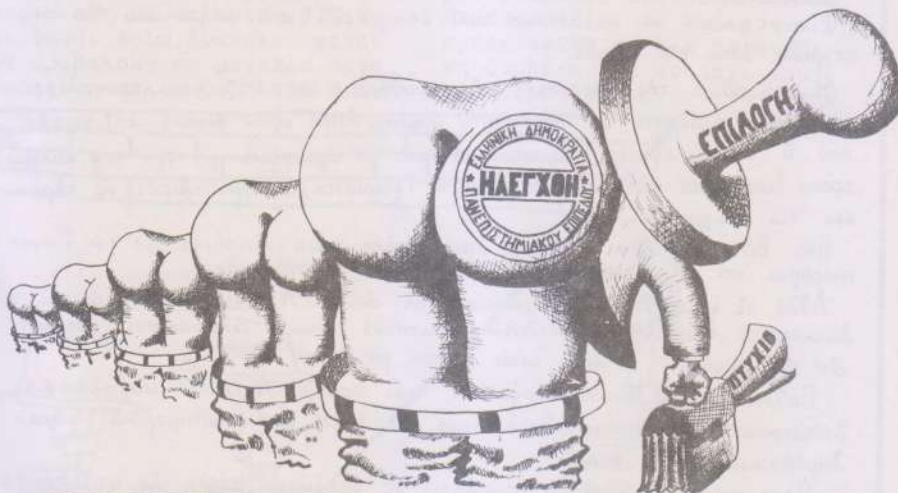
Καί <u>τελικά</u>, πῶς μποροῦννά ἐξηγηθοῦν ὁρισμένα ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά αὐτῆς τῆς ἰδεολογίας, ὅπως ὁ αὐθορμητισμός, ἡ εὔκολη ἐναλλαγή ἀνάμεσα στόν ἐνθουσιασμό καί τήν ἀπογοήτευση καί ὁ ἔντονος ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΣΜΟΣ αὐτῶν τῶν κινημάτων.

Πῶς μπορεῖ νά ἐξηγηθεῖ, ὅτι αὐτό τό κίνημα τῆς νεολαίας καί τῶν φοιτητῶν περνάει ἀπό τίς πολιτικές διαδηλώσεις, τήν ἐξέγερση, τόν ἀντιιεραρχισμό, στούς χίππυς, τίς ἀνατολικές θρησκεῖες, τήν ἔκφραση τῆς ἐξέγερσης μέσα ἀπό τήν μουσική, γιά νά ξαναπεράσει αὔριο σέ νέα φάση ἐξέγερσης μέ πιό ἔντονο χαρακτήρα.

Πῶς τελικά μποροῦμε νά ἐξηγήσουμε τό φαινόμενο τῆς ΥΠΟΧΩΡΗΣΗΣ πού παρουσίασε τό κίνημα αὐτό στό ἐπίπεδο τῆς πολιτικῆς παρέμβασης καί ἡ ἀδυναμία νά χτίσει μόνιμα ὄργανα πολιτικῆς παρέμβασης.

Καί ὅμως τελικά συνεχίζει νά "κινεῖται", συνεχίζει νά ἀποτελεῖ τό κέντρο μιᾶς ἀμφισβήτησης, ἐμφανίζεται τελικά μ'αὐτή του τή μορφή στήν 'Ελλάδα.

ΤΑ ΠΤΥΧΙΑ ΚΟΠΟΙΣ ΚΤΩΝΤΑΙ...

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ στο σκυψιμο κ τον 815

Α. Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Πολλοί οἰκονομολόγοι καί κοινωνιολόγοι χαρακτηρίζουν τόν σύγχρονο καπιταλισμό μεταβιομηχανικό. Δηλαδή ἐκεῖνο πού τόν χαρακτηρίζει δέν εἶναι τόσο ἡ ἐπέκταση τῆς βιομηχανίας, ὅσο ἡ ἐπέκταση τοῦ λεγόμενου "τριτογενῆ τομέα", δηλαδή τοῦ τομέα τῶν ἐπικοινωνιῶν, συγκοινωνιῶν, προετοιμασίας καί κυκλοφορίας ἐμπορευμάτων, ἡ ἐπέκταση τοῦ τομέα τῆς ἐκπαίδευσης, τῆς ὑγείας κλπ. Δηλαδή μέσα ἀπό τήν ἄνοδο τῆς παραγωγικότητας τό εἰδικό βάρος τοῦ βιομηχανικοῦ τομέα μειώνεται ἤ μένει στάσιμο, ὁ ἀγροτικός τομέας ἀπασχολεῖ ἕνα ἀσήμαντο πιά ποσοστό τοῦ πληθυσμοῦ καί διευρύνεται ἀδιάκοπα ὁ "τριτογενής".

Αὐτή ἡ ἀλλαγή στή δομήτῆς οἰκονομίας καί τῆς κοινωνικῆς δομῆς προκαλεῖ μιά ἄνευ προηγουμένου ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ στή κοινωνική σύνθεση τῶν ἀναπτυγμένων καπιταλιστικῶν κοινωνιῶν. Τά παλιά μεσαῖα στρώματα(τά παραδοσιακά) μικροϊδιοκτῆτες, μικρέμποροι κλπ τείνουν ν'ἀντικατασταθοῦν ἀπό νέα(μισθωτά) μεσαῖα στρώματα Αὐτή ἡ ἐξέλιξη σέ μιά πρώτη φάση ἀποτέλεσε ἕνα τεράστιο κίνητρο γιά τήν ἐξάπλωση τοῦ "καταναλωτικοῦ καπιταλισμοῦ" καί τῶν μονοπώλιων, γιατί τά νέα μεσαῖα στρώματα ἦταν καί εἶναι <u>καταναλωτικά</u>, σέ ἀντίθεση <u>μέ τά παλιά</u> μεσαῖα στρώματα πού ἦταν περισσότερο "παραγωγικά, ἀποταμιευτικά". Αὐτά ἀποτέλεσαν καί τήν κοινωνική βάση γιά τήν ἄνοδοτῶν σοσιαλοδημοκρατιῶν, μαζί μέ τά ἀνώτερα στρώματα τῆς ἐργατικῆς τάξης, πού εἶχαν μιά παρόμοια συμπεριφορά.

Αὐτή ἡ ἀλλαγή, πού στίς πιό ἀναπτυγμένες χῶρες τοῦ καπιταλισμοῦ ἔφτασε στό νά μεταβάλει αὐτά τά στρώματασέ ἀπόλυτη πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ(στήν 'Αμερική τό 65% τοῦ πληθυσμοῦ ἀπασχολεῖται, στόν τριτογενή τομέα) τείνει φυσικά ν'ἀλλάζει τή φύση αὐτῶν τῶν στρωμάτων ἤ ἑνός ὅλο καί μεγαλύτερου μέρους τους. 'Αρχίζει ἡ προλεταριοποίηση τους. 'Αρχίζουν νά γενιοῦνται οἱ προλετάριοι μέ τό λευκό κολλάρο. Ἕνας δάσκαλος ἤ ἕνας καθηγητής, ἕνας κατώτερος ὑπάλληλος, ἕνας νοσοκόμος ἐλάχιστα πιά διαφέρουν ἀπό εἰσοδηματική ἄποψη ἀπότόν εἰδικευμένο ἐργάτη καί συχνά βρίσκονται πιό κάτω, στό ἐπίπεδο τοῦ ἀνειδίκευτου. 'Ο καπιταλισμός ἐξαλείφοντας σταδιακά τήν μικρή ἐπιχείρηση, προχωράει στήν ὁλοκλήρωσητοῦ θεωρητικοῦ του μοντέλλου, τήν μεταβολή τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ πληθυσμοῦ σέ προλετάριους. Φυσικά κάτι τέτοιο δέν μποροῦμε νά ποῦμε, ὅτι ἔχει ὁλοκληρωθεῖ, ἀλλά βαδίζει πρός τά ἐκεῖ. 'Επομένως βρισκόμαστε σέ μιά ἐποχή προ

λεταριοποίησης πλατιῶν μαζῶν τοῦ πληθυσμοῦ, χωρίς ἀκόμα φυσικά νά ἔχει ὑπάρξει μιά ἐξομοίωση τους μέ τό προλεταριάτο.

Ὅπως εἶναι φυσικό αὐτή ἡ κοινωνική ἐπανάσταση ἐκφράζεται μέ πιό ἔντονο τρόπο, στό ἐπίπεδο ἀναπαραγωγῆς τῶν τάξεων. Ἐκεῖ, οἱ διαφορές εἶναι πιό μεγάλες καί πιό βαθιές. Ταυτόχρονα, αὐτό σημαίνει τήν μαζικοποίηση τῆς ἐκπαίδευσης, στό βαθμό πού ἀπαιτεῖται μεγαλύτερη εἰδίκευση. Ἔτσι γεννιέται τό "χάσμα τῶν γενεῶν". Οἱ νέοι θά βρεθοῦν σέ κατώτερο κοινωνικό ἐπίπεδο ἀπό τούς πατεράδες τους. Καί τό ἐκπαιδευτικό σύστημα τούς προετοιμάζει γι' αὐτό. Ἐπιλογή, ἐντατικοποίη-

ση, μαζικοποίηση, ὑποβιβασμός χαρακτηρίζουν τήν ἐκπαίδευση Καί ἐκεῖ γεννιέται ἡ ἐξέγερση. Ἐκεῖ γεννιέται ἡ ἐξέγερση καί τοῦ φοιτητή, πού ὅλο καί περισσότερο παύει ν'ἀποτελεῖ μιά ἐλίτ καί μεταβάλλεται σέ μιά μάζα χωρίς θαυμάσιες προοπτικές, ἐκτός ἀπό μιά μειοψηφία(στήν Ἀμερική, ἕνας στούς δύο νέους τῶν ἀντίστοιχων ἡλικιῶν περνάει ἀπό τό Πανεπιστήμιο, στήν Εὐρώπη τό ποσοστό εἶναι ἀκόμα μόνο 25-30%). Ἔτσι, στόν τομέα τῆς ἐκπαίδευσης καί ἰδιαίτερα τοῦ Πανεπιστήμιου, γεννιέται μιά βίαιη ἀντίδραση, μιά ἐξέγερση ἐνάντια στό σύστημα.

Καί στίς μέρες μας αὐτή ἡ ἐξέγερση δέν μπορεῖ παρά νά παίρνει ἀντικαπιταλιστικό χαρακτήρα. Καί ὅσο πιό δυνατό εἶναι τό ἐργατικό κίνημα στήν ἀντίστοιχη χώρα, τόσο πιό ἔντονα. Κι αὐτό δέν εἶναι τυχαῖο. Δέν πρόκειται γιά καταστροφή τῶν μεσοστρωμάτων, παρόμοια μ'ἐκείνη τοῦ μεσοπόλεμου, ὅπου ἡ λύση ἀναζητιόταν στή διαχείριση τοῦ συστήματος(πληθωρισμός-κρίση)καί ἡ ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς καταστροφῆς μποροῦσε νά ἐνσαρκωθεῖ στό φασισμό. Σήμερα ὁ φασισμός δέν "πιάνει". Γιατί τά νέα μεσαῖα στρώματα ὁδηγοῦνται ἄσφαλτα στήν προλεταριοποίηση, γιατί εἶναι φανερό, ὅτι ἡ μόνη τους διέξοδος μπορεῖ νά βρεθεῖ σέ μιά σοσιαλιστική προοπτική.

Β. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ

Φυσικά, αὐτή ἡ κρίση δέν σημαίνει ἀκόμα μεταβολή τῶν φοιτητῶν καί τῶν μεσαίωνστρωμάτων σέ προλετάριους. Ἀκόμα δέν ἔχει ὁλοκληρωθεῖ αὐτή ἡ καπιταλιστική ἐπανάσταση πού θά δημιουργήσει ἕνα νέο τύπο προλετάριου, ἕνα νέο τύπο καπιταλιστικῆς παραγωγῆς. Δηλαδή, ὁ φοιτητής τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν ἔχει πίσω του τήν ἀστική καί μικροαστική ὑπόσταση καί μπροστά του τήν προλεταριακή. Δέν εἶναι οὔτε τό ἕνα οὔτε τό ἄλλο. Πάει νά πεῖ ἕνας μικροαστός σέ διαδικασία καταστροφῆς. Καί ἐκεῖ πάνω στηρίζεται ἡ ριζοσπαστικοποίηση του. Ἔτσι φτάνει στήν ἀπόρριψη τοῦ συστήματος καί βάζει σέ ριζική κριτική τή ΓΝΩΣΗ, τῆς ὁποίας μέχρι τώρα ἦταν φορέας. Καί ἐδῶπρόκειται γιά μιά ἰδεολογική ἐπανάσταση ἀνυπολόγιστης σημασίας. Οἱ φορεῖς τῆς γνώσης, πού σέ παλιώτερα στάδια εἶχε ἁρπαγεῖ ἀπό τά χέρια τῶν παραγωγῶν, γιά νά παραχωρηθεῖ σέ μιά κάστα διανοούμενων, στήν ὑπηρεσία τῆς ἀστικῆς τάξης, μέσα ἀπό τήν προλεταριοποιηση τους, ἀμφισβητοῦν αὐτή τή γνώση καί τή λειτουργία της. Ἐκεῖνοι, πού ἱστορικά ἀποτέλεσαν τόν φορέα καί τόν ἐκφραστή τοῦ κρατικοῦ καπιταλισμοῦ(οἱ διανοούμενοι),μέσα ἀπό τή διαδικασία τῆς προλεταριοποίησης τους φτάνουν νά βάλουν σέ κριτική αὐτή τήγνώση, ὅπως καί τό χωρισμό της ἀπό τούς παραγωγούς, δηλαδή τό χωρισμό διανοητικῆς καί σωματικῆς ἐργασίας.

Γι'αὐτό καί τό κοινωνικό τους μοντέλλο εἶναι μιά κοινωνία χωρίς χωρισμό γνώσης καί παραγωγῆς, διεύθυνσης κ' ἐκτέλεσης, κι αὐτό γιατί οἱ ἴδιοι μέ τή σειρά τους μεταβάλλονται σέ ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ μέσα στό ἱεραρχικό σύστημα τοῦ κεφάλαιου. Ἀπό 'κεῖ βγαίνει ἡ ἀντικρατική, ἀντικρατικοκαπιταλιστική, ἀντιεξουσιαστική φύση τῆς ἰδεολογίας τους.

Ὅμως οἱ φοιτητές εἶναι ἀκόμα ἔξω ἀπό τήν παραγωγή. Εἶναι ἄτομα πού μαζικοποιοῦνται μέσα στή φάμπρικα τοῦ Πανεπιστήμιου, ἀλλά πού ὅμωςδέ μποροῦν ἀπό ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ νά παράγουν ἕνα μοντέλλο κοινωνίας. Τά αὐθόρμητα ἰδεολογικά τους ὅρια παραμένουν ἡ κριτική τῆς ἀστικῆς γνώσης, ὁ ἀντικρατισμός, τό ἀντιιεραρχικό. Τούς διαφεύγει(μιλᾶμε πάντα γιά τ'αὐθόρμητα στοιχεῖα τῆς φοιτητικῆς ἰδεολογίας) ἡ βάση τοῦ συστήματος, τό σύστημα τῆς καπιταλιστικῆς ἐκμετάλευσης στά ἄδυτα του, τά ἱερά του καί τά ὅσια τό ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ. Γι'αὐτό τό φοιτητικό κίνημα προσχωρεῖ στήν ἰδεολογία τῆς ἐργατικῆς τάξης, πού μόνη αὐτή μπορεῖ νά παράγει ἕνα ἄλλο κοινωνικό μοντέλλο. Γι'αὐτό καί ὅπου δέν ὑπῆρχε ἰσχυρό ἐργατικό κίνημα κ'σοσιαλιστική παράδοση, δέν ἔγινε μιά τέτοια σύνδεση, ἡ φοιτητική ἰδεολογία δέν μπόρεσε νά ξεφύγει ἀπό τά ἰδεολογικά χαρακτηριστικά, πού ἐπισημάναμε.

Ἀπό αὐτή τή φύση τῆς φοιτητικῆς ἰδεολογίας βγαίνει μιά ἀναφορά στό προλεταριάτο ἀρκετά μυθοποιητική καί συναισθηματική. Τό προλεταριάτο εἶναι οἱ φτωχοί, οἱ ἀπόκληροι, οἱ περιθωριακοί. Καί ἐδῶ μπαίνει ἡ μεγάλη λέξη. Ὅταν τό ἐργατικό κίνημα δέν εἶναι ἀναπτυγμένο ἡ φοιτητική ἰδεολογία τείνει νά στρέφεται, πρός αὐτό πού λέγεται περιθώριο-τό λοῦμπεν, τίς μειονότητες, τούς ἀπόκληρους-βρίσκοντας σ'αὐτούς τούς ἥρωες μιᾶς ἀδιάκοπης πάλης μέ τό σύστημα, τούς ἥρωες τῆς ἀντίστασης στό κράτος. Καί ἐδῶ πρόκειται γιά ἕνα βαθύτερο δομικό στοιχεῖο τῆς φοιτητικῆς ἰδεολογίας. Ὄντας οἱ φοιτητές ἕνα κίνημα πού κεντράρει στό κράτος καί τήν ἐξουσία, ἔξω ἀπό τήν παράγωγή οἱ ἴδιοι, συναντάει συμμάχους σ' αὐτό πού λέμε περιθώριο.

Μ'αὐτό τό στοιχεῖο δένεται καί ἕνα ἄλλο, τό στοιχεῖο τῆς ἀτομικότητας. Βάζει τό ζήτημα τοῦ ἄτομου, τῆς σχέσης ἀτομικοῦ καί πολιτικοῦ. Πρόκειται πού τό παλιό ἐργατικό κίνημα δέν τό εἶχε πιάσει ἱκανοποιητικά. Τό ἰδιωτικό καί τό δημόσιο ἔμεναν χωρισμένα, ἤ μᾶλλον σέ σχέσημέ τό ἀτομικό κυριαρχοῦσαν οἱ νόρμες καί οἱ κανόνες μιᾶς συμπεριφορᾶς μικροαστικῆς. Κι αὐτή ἡ διχοτόμηση ἀποτελοῦσε πάντα ἕνα καρκίνωμα καί μιά βάση συντηρητισμοῦ, καί τελικά μιά βάση τοῦ κρατικοῦ καπιταλισμοῦ μέσα στό κίνημα. Τό φοιτητικό κίνημα σήμανε τήν εἰσβολή τοῦ ἀτομικοῦ στή κοινωνική καί πολιτική ζωή. Οἰκογένεια, σεξουαλική συμπεριφορά, ἐπικοινωνία, κλπ μεταβάλλονται σέ ἀντικείμενα πολιτικῆς πάλης. Καί εἶναι φυ-

σικό μιά καί οί φοιτητές είναι τά παιδιά τής σέ έκρηξη μικροαστικής οίκογένειας,μιά καί ή άτομική τους πορεία τής έξέγερσης έμφανίζεται σά μιά έξέγερση ένάντια στήν οίκογένεια καί τίς έσωτερικοποιημένες ίεραρχικές δομές."Ομως κ' έδώ ή φοιτητική ίδεολογία,όπως καί άλλού ταλαντεύεται άνάμεσα στή κοινωνική κριτική τού άτομικού καί τήν άτομική λύση.'Ανάμεσα στή συμμετοχή σέ κοινωνικούς άγώνες καίτήν καταφυγή στήν άπομόνωση, τήν άναζήτηση τεχνητών παραδείσων, τή στενή ψυχαναλυτική διαδικασία, άκόμα καί τήν αύτοκτονία.'Ανάμεσα στούς κοινωνικούς άγώνες καί τόν ύποκειμενισμό. Καί δέν θά μπορούσε νάναι άλλοιώς,στό βαθμό πού ή κοινωνικοποίηση τού φοιτητή δέν είναι άκόμα προλεταριακή.

Τέλος άποφασιστικό στοιχείο είναι ή πολιτική άμεσότητα. Τό "έδώ καί τώρα". Τά έξεγερμένα στρώματα πάντα χαρακτηρίζονταν άπ'αύτό τόστοιχείο."Αμεση δράση, άμεση δημοκρατία, τελικά άμεση πολιτική νίκη."Ενα στρώμα σέ έξέγερση δέν άνέχεται διαμεσότητες, άναμονές, μακρόχρονα όργανωτικά άποκρυσταλλώματα. Καί έδώ βρίσκεται ή άδυναμία καί ή δύναμη τής φοιτητικής ίδεολογίας, πού είναι δεμένη καί μέ τόν πρόσκαιρο χαρακτήρα τής φοιτητικής ίδιότητας. 'Από τήν μιά έφερε μιά τεράστια άνανέωση στό έπαναστατικό κίνημα τής έποχής μας,άνατινάζοντας τίς γραφειοκρατικές καί κοινοβουλευτικές πρακτικές, άπό τήν άλλη πολύ δύσκολα, στή περίπτωση πού δέν ύπήρχαν καί άλλα κινήματα,κ' βασικά έργατικό κίνημα, μπόρεσαν νά δημιουργήσουν μονιμότερες έπαναστατικές δομές καί νά δώσουν διάρκεια σ'ένα κίνημα.

Καί ή τραγωδία πού παίχτηκε στή δεκαετία τού 70,μέ τό φοιτητικό κίνημα τού 68 στή Δύση, στηρίχτηκε άκριβώς σ' αύτή τήν έλλειψη, παρά τίς κινητοποιήσεις πού έγιναν,μιας άντίστοιχης έπαναστατικής κατάστασης, μέσα στόν έργατικό χώρο. Τό φοιτητικό κίνημα καί τό νεολαιίστικο συνολικά ήθελε τήν έπανάσταση.'Η έργατική τάξη δέν ήταν άκόμα έτοιμη γιά κάτι τέτοιο.Τό άποτέλεσμα ήταν ένα μεγάλο κύμα άπογοήτευσης πού έκφράστηκε, ή μέ τήν ίδιωτικοποίηση ή άκόμα καί μέ τήν άπελπισμένη συνέχεια τού έδώ καί τώρα,μέ τήν τρομοκρατία. Τό δίδαγμα τής ΡΑΦ είναι χαρακτηριστικό Καί σήμερα έρχεται καί τό ίταλικό δίδαγμα,πού είναι άκόμα πιό όδυνηρό. Γιατί στήν'Ιταλία τό κίνημα δέν ήταν μόνο φοιτητικό, άλλά καί έργατικό. Καί έκεί,στή θέλησητής έπανάστασης τού έδώ καί τώρα συμμετείχαν καί πλατειά έργατικά στρώματα."Ετσι, σήμερα, πού τόσο τό φοιτητικό κίνημα όσο καί τό έργατικό βρίσκονται σέ ύφεση, ή έπιλογή είναι ή άνάμεσα σέ "ριζοσπάστες" καί τήν ίδιωτικοποίηση, ή άνάμεσα στήν πρακτική μιάς άδύνατης έπανάστασης, δηλαδή τή τρομοκρατία.

Τό φοιτητικό κίνημα,προάγγελος καί έκφραση αύτής τής μεγάλης κοινωνικής έπανάστασης καί άλλαγής τού καπιταλισμού άποτέλεσε τήν άπαρχήτής μεγάλης ρήξης στόν σύγχρονο καπιταλισμό. Καί φυσικά δέν πρόκειται νά πεθάνει,ούτε έξ άλλου είναι νεκρό.'Αποτελεί δομικό στοιχείο,άποφασιστικό θά λέγαμε, όποιασδήποτε έπανάστασης στήν έποχή μας, άφού πρώτα ξεκίνησε μιά μεγάλη πολιτιστική έπανάσταση.

ΙΔΙΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Σήμερα,πού ένα νέο φοιτητικό κίνημα έμφανίζεται στήν 'Ελλάδα, μπορούμε νά πούμε, πώς,"ότι έγινε, θά ξαναγίνη" πώς τό φοιτητικό κίνημα θά άκολουθήσει καί έδώ τήν ίδια πορεία μέ τή Δύση;

'Οπωσδήποτε, όρισμένα χαρακτηριστικά κοινά ύπάρχουν. 'Οπωσδήποτε καί στήν 'Ελλάδα έμφανίζονται παρόμοια κοινωνικά φαινόμενα.'Αλλά καί πολλά άλλα είναι διαφορετικά.'Η μεγαλύτερη καθυστέρηση τής έλληνικής κοινωνίας,πού μόλις σήμερα διαβαίνει τό κατώφλι τής "καταναλωτικής κοινωνίας", ένώ άκόμα δέν έχει όλοκληρωθεί ή έκβιομηχάνιση κ' τά παραδοσιακά μεσαία στρώματα παίζουν μεγαλύτερο ρόλο, δίνει σχετικά διαφορετικά χαρακτηριστικά στούς φοιτητές.

Δέν είναι τυχαίο, ότι μέχρι σήμερα στό φοιτητικό χώρο κυριαρχούσαν οί έκσυγχρονιστικές άπόψεις. Κι'αύτό γιατί ό έκσυγχρονισμός καί ή βιομηχανοποίηση έμφανίζονται σά δυνατότητες κοινωνικής άνόδου, γιά ένα σύνολο άπό κοινωνικά στρώματα καί γιά ένα κομμάτι τών φοιτητών. Γι' αύτό καί μέχρι σήμερα τό φοιτητικό κίνημα δέν ήταν άντικαπιταλιστικό, άλλά βασικά "δημοκρατικό", δηλαδή άστικοδημοκρατικό."Ετσι έξηγείται, καί τό μεγαλύτερο βάρος τών κομμάτων μέσα στό φοιτητικό χώρο, καί άκριβώς έκείνωντών κομμάτων, πού προτείνουν ένα "δημοκρατικό έκσυγχρονισμό".

Γι'αύτό τό σημείο τομής στήν 'Ελλάδα βρίσκεται άλλού Βρίσκεται στό ότι ή άστικήτάξη, τό κυρίαρχο μπλόκ της,άναλαμβάνει ή ίδια τόν έκσυγχρονισμό καί τήν βιομηχανοποίηση. Μέσα σέ 20 χρόνια(άπό τό 1958 μέχρι τό 1979 ή άπασχόληση στή βιομηχανία πέρασε άπό 440 χιλ. σέ 750-800 χιλ.).'Η κοινωνία άλλαξε καί συνεχίζει νά άλλάζει.Τέλος ή άστική τάξη άναλαμβάνει νά "προσαρμόσει" τίς δομές μιάς παρασιτικής καί παραδοσιακής οίκονομίας καί κοινωνίας, σέ δομές μιάς σύγχρονης βιομηχα

νικῆς κοινωνίας. Αὐτό σημαίνει ἀναπόφευκτα χτύπημα στά παραδοσιακά καί παρασιτικά στρώματα τοῦ παλιοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ. Καί αὐτότό χτύπημα ἐκφράζεται στή σημερινή φάση ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ,μέ τό χτύπημα τῆς παραδοσιακῆς δομῆς τῆς ἐκπαίδευσης,ἐπέμβαση δηλαδή στό ἐπίπεδο ἀναπαραγωγῆς τῶν τάξεων.'Αποτέλεσμα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς εἶναι ἡ ἐκπαιδευτική "μεταρρύθμιση", δηλαδή ἡ εἰσαγωγή τοῦ τεχνικοῦ λύκειου καί οἱ εισαγωγικές γιά τό λύκειο, τό κόφιμο στίς εἰσαγωγικές(περνάει ἕνας στούς ἑφτά),τέλος ἡ ἀναγκαία μεταρρύθμιση τοῦ Πανεπιστήμιου καί ἡ δημιουργία τῶν ΚΑΤΕΕ. Αὐτές οἱ ἀλλαγέςἔχουν σάν ἀποτέλεσμα μιά ριζική παρέμβαση στό ἐπίπεδο τῆς διαμόρφωσης τῶν τάξεων,μέσα ἀπό τήν ἐκπαιδευτική μηχανή.

Καί ἐκεῖ γεννιέται ἡ ἀντιπαράθεση. Στό Πανεπιστήμιο, αὐτή ἡ ἀλλαγή σημαίνει χτύπημα τῶν "παραδοσιακῶν" σχολῶν (νομική, πάντειος, βιομηχανική,κλπ), καί ἀνταγωνισμό τῶν πτυχίων πολλῶν σχολῶν μέ τά πτυχία τῶν ΚΑΤΕΕ, πράγμα πού στά ἑπόμενα χρόνια θά φανεῖ σ'ὅλη του τή μεγαλοπρέπεια. Ταυτόχρονα καί στίς ὑπόλοιπες σχολές προωθεῖται ἡ ἐντατικοποίηση καί ὁ "ἐκσυγχρονισμός".

Σ'αὐτές τίς συνθῆκες γεννιέται ἡ ρήξη μέ τήν ἐκσυγχρονιστική ἰδεολογία, καί ἐμφανίζεται ἕνα ἀντικαπιταλιστικό φοιτητικό κίνημα. Σ'αὐτές τίς συνθῆκες καί μιά διάθεση γιά ρήξη, ἀκόμα πιό ριζοσπαστική στό χῶρο τῶν μαθητῶν.

Αὐτή εἶναι ἡ συγκεκριμένη ἰδιαίτερη βάση τῆς ἐμφάνισης τοῦ νέου φοιτητικοῦ κινήματος, ἐνῶ ἰσχύει γενικά καί ἡ συνολική τάση προλεταριοποίησης πού ἀφορᾶ συνολικά τόν καπιταλιστικό κόσμο.

'Ομως ἡ ἀνυπαρξία μιᾶς παράδοσης ἰδεολογικῆς καί πολιτικῆς ἀντικαπιταλιστικῆς πάλης στή χώρα μας, κάνει αὐτό τό κίνημα νά εἶναι περισσότερο συγχισμένο, νά ἔχει πιό φλοῦ ὀργανωτικές καί ἰδεολογικές ἀναφορές.'Ομοια ἡ λιγότερο προχωρημένη διαδικασία προλεταριοποίησης τῆς διανόησης, ἀπ'ὅτι στό ἐξωτερικό κ' οἱ ἀνάγκες ἐκσυγχρονισμοῦ, μποροῦν νά μᾶς κάνουν νά ὑποθέσουμε, ὅτι τά κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης δέν πρόκειται νά ἐκλείψουν ἐντελῶς ἀπό τό Πανεπιστήμιο. Τό ἐπαναστατικό φοιτητικό κίνημα θά ὑποχρεωθεῖ ν'ἀναζητήσει τούςΣΥΜΜΑΧΟΥΣ του ΕΞΩ ἀπό τό Πανεπιστήμιο. Κατ'ἀρχή στήν ὑπόλοιπη νεολαία, μ'ἕνα τεράστιο δυναμικό ἐξέγερσης πού ἔχει πάρα πέρα στήν ἐργατική τάξη καί τά λαϊκά στρώματα συνολικά. Τέλος, τό ὅτι ἡ πολιτική ἀστάθεια εἶναι μεγαλύτερηστή χώρα μας, θά ὁδηγήσει ἀναπόφευκτα τό ἑλληνικό φοιτητικό κίνημα σέ ταχύτατη πολιτικοποίηση καί συνολική παρέμβαση. Οἱ κίνδυνοι ἑνός γκέττο εἶναι μικρότεροι σέ μᾶς, ἐνῶ ἀντίστοιχα εἶναι μεγαλύτεροι οἱ κίνδυνοι τῆς γενικῆς πολιτικολογίας, καί τοῦ μικρότερου ἰδεολογικοῦ βαθαίματος.

Πάντως, ἡ μεγάλη διαδικασία τῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης τῆς πιό μίζερης καί ἄθλιας περιοχῆς τῆς Εὐρώπης ἔχει ξεκινήσει, μέ κέντρο τό φοιτητικό καί τό συνολικό νεολαιΐστικο κίνημα παραπέρα.

Τό κείμενο πού δημοσιεύουμε πάρα κάτω μᾶς δόθηκε ἀπό μιά ὁμάδα συντρόφων πού ἀποχώρησε ἀπό τήν ΑΑΣΠΕ καί ὑπογράφεται ἀπό πάνω ἀπό 50 ἄτομα μέλη της.

Τό δημοσιεύουμε γιατί πιστεύουμε ὅτι ἔχει ἄμεση σχέση μέ τό κίνημα τῶν καταλήψεων καί τό φοιτητικό κίνημα συνολικά.Γι' αὐτό καί ἡ θέση του στό χῶρο"προοπτικές"

ΜΙΑ «ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ»

Μέ τό κείμενο αὐτό, ὅσοι ὑπογράφουμε, θέλουμε νά ἐξηγήσουμε τούς βασικούς λόγους ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ὁδηγηθήκαμε στήν ἀποχώρησή μας ἀπό τήν ΑΑΣΠΕ σάν κατάληξη μιᾶς ἔντονης πολιτικοϊδεολογικῆς πάλης πού διεξάχθηκε στούς κόλπους αὐτῆς τῆς παράταξης τήν τελευταία περίοδο.

Πρίν ἀπ'ὅλα, θεωροῦμε ὅτι ἡ κρίση πού περνάει ἡ ΑΑΣΠΕ καί ἡ δική μας ἀποχώρηση δέν ἀφορᾶ μόνο τή συγκεκριμένη παράταξη ἀλλά εἶναι ἀντίθετα ἄρρηχτα δεμένη μέ μιά προβληματική πού ἔχει ἀναπτυχθεῖ στούς φοιτητές καί πού ἔχει ὁδηγήσει ἀφ ἑνός μέν στήν ἀμφισβήτηση τῆς κυρίαρχης πολιτικῆς καί ἰδεολογίας,ἀφ ἑτέρου δέ στή δημιουργία καί ἀνάπτυξη ἑνός νέου καί ἀνεξάρτητου φοιτητικοῦ κινήματος.

Μετά τή μεταπολίτευση, στό χῶρο τῶν ΑΕΙ,ἡ "Κ"ΝΕ-ΠΑΣΠ-"Κ"ΚΕεσ, ὁ καθένας μέ τίς ἰδιαίτερες εὐθύνες του, προσπάθησαν νά ἐλέγξουν καί νά χρησιμοποιήσουν τό φ.κ. γιά τούς δικούς τους παραταξιακούς καί κοινοβουλευτικούς σκοπούς, ὁδηγώντας το ἔτσι στήν ἀδράνεια, τήν ὑποταγή καί τήν ἀποσύνθεση.Προσπάθησαν νά καταπνίξουν ὄχι μόνο τούς ἀγῶνες,ὅπου αὐτοί ἀναπτύσσονταν ἔξω καί ἐνάντια στή δική τους λογική, ἀλλά καί κάθε ἀντίθετη γνώμη, προβληματισμό καί πρωτοβουλία.

Οἱ δυνάμεις πού ἐμφανίστηκαν σέ ἀντίθεση -στά λόγια τουλάχιστον- μέ αὐτή τήν ἰδεολογία καί πράξη -ἀνάμεσά τους κι ἡ ΑΑΣΠΕ- δέν θέλησαν καί δέ μπόρεσαν νά δώσουν διέξοδο καί ν'ἀντιταχθοῦν στήν κυρίαρχη λογική. 'Οχι μόνο δέ στηρίχτηκαν στούς φοιτητές ἀλλά ἀντίθετα προώθησαν καί καλλιέργησαν σχέσεις ἰδεολογικῆς ἐπιβολῆς καί ἐλέγχου μέ στόχο τήν αὔξηση τῆς ὀργανωτικῆς καί ἐκλογικῆς τους δύναμης στίς φοιτητικές ἐκλογές, ἀδυνατώντας ἔτσι νά προωθήσουν τήν οὐσιαστική λύση τῶν προβλημάτων πού ἀντιμετωπίζει τό φ.κ.

Στίς σημερινές συνθῆκες ἕνα σημαντικό κομμάτι τῶν φοιτητῶν ἀντιστέκεται ὄχι μόνο στήν κυρίαρχη, στα ΔΣ και την ΕΦΕΕ, κοινοβουλευτική λογική ἀλλά καί στά "ἀντιρεφορμιστικά ἀντίδοτά της", ἀναπτύσσοντας παράλληλα ἔντονο προβληματισμό κι ἀμφισβήτηση τῆς γραμμῆς,τῆς ἰδεολογίας καί τῆς δομικῆς λειτουργίας αὐτῶν τῶν παρατάξεων.

Η ἄρνηση τῶν παρατάξεων ἀκόμα καί νά δοῦν αὐτή τήν ἀμφισβήτηση, πόσο μᾶλλον νά τήν ἐξηγήσουν πολιτικοϊδεολογικά σέ σχέση πάντα μέ τήν δικιά τους ἰδεολογία καί γραμμή,ὁδηγεῖ σέ ἀλυσσιδωτές διασπάσεις κι ἀποχωρήσεις φέρνοντας σέ κρίση ὅλους τούς πολιτικούς φορεῖς πού δροῦν μέσα στά ΑΕΙ. Γιατί ὅλες οἱ παρατάξεις βλέπουν στό νέο αὐτό φ.κ. μιά ἀπειλή γιά τήν δικιά τους ἡγεμονία στό χῶρο τῶν Πανεπιστήμιων.

Πιστεύουμε ὅτι ἡ ἀμφισβήτηση καί κρίση δέ ὑπάρχει μόνο στά πλαίσια τοῦ Φ.Κ. Υπάρχει σέ ὁλόκληρο τό ἀριστερό κίνημα πού στίς σημερινές συνθῆκες ἀδυνατεῖ νά χαράξει μιά αὐτόνομη στρατηγική καί τακτική, πού νά βασίζεται στίς πραγματικές ἀντιθέσεις τῆς νεοελληνικῆς

κοινωνίας, μέ ἀποτέλεσμα ὁλοένα καί περισσότερο νά ὀξύνεται ὁ προβληματισμός γύρω από τήν πορεία, τήν ἐφαρμογή καί τό θεωρητικό προχώρημα τοῦ Μαρξισμοῦ στήν Ελλάδα καί σ'ὁλόκληρο τόν κόσμο.

Η νέα αὐτή προβληματική καί κατά συνέπεια ἡ ἀμφισβήτηση τοῦ παλιοῦ μέσα στό φκ εἶχαν ἔντονη ἀντανάκλαση καί στούς κόλπους τῆςΑΑΣΠΕ Γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία της ἀναπτύσσεται μιά ὀξυμένη πάλη πού ἀφορᾶ τήν πολιτική γραμμή, τήν ἰδεολογία καί τήν δομή της.

I) Η πολιτική γραμμή τῆς ΑΑΣΠΕ, ἰδιαίτερα τά τελευταία χρόνια, χαρακτηρίστηκε ἀπό ἔντονο ὑποκειμενισμό καί ἀνεδαφικότητα. Δέ στηρίχτηκε στήν παραμικρή ἀνάλυση τῆς πραγματικότητας καί τῶν ἀντιθέσεων στό χῶρο τῶν ΑΕΙ. Δέν ἀντιμετώπισε ἔτσι στήν οὐσία της τήν γραμμή κι ἰδεολογία τῆς ἀστικῆς τάξης, ὅπως αὐτή διαμορφώθηκε μετά τήν μεταπολίτευση μέ τήν ἐκπαιδευτική μεταρρύθμιση, καί τήνπροσπάθεια γιά ἰδεολογική ἐνσωμάτωση τῶν φοιτητῶν καί ἀποδοχή τοῦ κοινωνικοῦ τους ρόλου προσαρμοσμένου στίς νέες ἀνάγκες τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ μετά τήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ. Αντίθετα εἶχε ἀλλεπάληλες ἀλλαγές μέ βάση τήν ἑκάστοτε ἀλλαγή τῶν πολιτικῶν ἐπιλογῶν τοῦ ΕΚΚΕ, καί γιά μεγάλο διάστημα πρόβαλε σά κεντρικά ἐξωγενῆ πολιτικά ζητήματα (πχ 2 ὑπερδυνάμεις, Κίνα,Καμπότζη), πού ἐνῶ προβληματίζουν τούς φοιτητές δέν εἶναι δυνατόν νά ἀποτελέσουν τόν κρίκο γιά τήν ἀνάπτυξη τοῦ φκ καί τήν ἀντιμετώπιση τῶν συγκεκριμένων του προβλημάτων στό χῶρο τῶν ΑΕΙ

2) Η ΑΑΣΠΕ ὄχι μόνο δέν στηρίχτηκε στήν πρωτοβουλία, τήν γνώμη καί δέν πῆρε ποτέ ὑπ'ὄφη της τήν κριτική τῶν φοιτητῶν, ἀλλά ἀντίθετα προσπάθησε μ'ἕναν ἀποστεωμένο, γραφειοκρατικό τρόπο νά ἐπιβάλλει "ἀπό τά πάνω" τήν γραμμή καί τήν λογική της. Αὐτό φάνηκε ἰδιαίτερα στό πῶς ἀντιμετώπισε τήν δημιουργία καί ἀνάπτυξη τοῦ ἀνεξάρτητου φκ. Ενῶ στήν ἀρχή προσπάθησε νά σταθεῖ ἐμπόδιο στήν ἀνάπτυξή του καί στή συνέχεια τό χτύπησε, ὅταν αὐτό δυνάμωσε παρά τήν θέλησή της, προσπάθησε νά τό πατρονάρει καί νά τό ἐκμεταλλευτεῖ γιά καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους. Αὐτό τό ἰδεολογικό χαρακτηριστικό τῆς μή στήριξης στούς φοιτητες καί ἡ ἀντίθεση στήν ἀνάπτυξη τῆς πρωτοβουλίας καί τῶν διαθέσεών τους ὅταν αὐτές ξεπερνᾶνε τούς διάφορους "ἡγέτες" ἔχει μεγάλη σημασία. 'Ιδιαίτερα σήμερα πού τό ἀνεξάρτητο αὐτό κίνημα παίζει τόν κύριο ρόλο γιά τήν ἀνάπτυξη τῶν φοιτητικῶν ἀγώνων.

3) Αὐτή ἡ ἰδεολογική στάση ἀπέναντι στό μαζικό κίνημα ἀντανακλᾶται στίς δομές καί στίς σχέσεις πού κυριαρχοῦν στίς ἐσωτερικές λειτουργίες τῆς ΑΑΣΠΕ. Δομές καί σχέσεις πού χαρακτηρίζονται ἀπό : ἀντιδημοκρατία καί "ταμπελάρισμα" κάθε διαφορετικῆς πολιτικῆς γνώμης Αντί γιά τήν ἀνάπτυξη τοῦ διάλογου, ἡ καλλιέργεια τῆς ἀντίληψης τοῦ ἀλάθητου τῆς καθοδήγησης. 'Η τυφλή καί ἄκριτη συμφωνία μέ μιά γραμμή πού συνεχῶς καί σέ μιά νύχτα ἄλλαζε, ἡ λογική τοῦ "κινητοποιήσου καί μή ἐρεύνα" πού ὁδηγεῖ τελικά στήν παράλυση κάθε δημιουργικοῦ πνεύματος, ἦταν τά μοναδικα κριτήρια γιά τήν ἐπιλογή καί ἀνάδειξη νέων στελεχῶν, πού ὅμως ἦταν φυσικό ἀπό ἕνα σημεῖο κι ἔπειτα ἔπαφαν ν'ἀναδεικνύονται γιατί δέν ὑπῆρχαν οἱ συνθῆκες γέννησής τους. Αὐτή ἡ κατάσταση χτύπησε τήν πρωτοβουλία καί δημιουργικότητα τῆς ὀργάνωσης, δημιούργησε σχέσεις διαπνεόμενες ἀπό ἀστική ἰδεολογία μεταξύ τῶν μελῶν, ἐπέβαλε μιά νοσηρή ἰδεολογική ὑποταγή κι ἕνα κούφιο "σεβασμό στούς ἀνωτέρους", νέκρωσε τήν ἐσωτερική λειτουργία τῆς ΑΑΣΠΕ. 'Οδήγησε ὄχι μόνο στήν οὐσιαστική ἀποξένωση τῶν μελῶν ἀπό τούς φοιτητές καί τούς μαζικούς χώρους ἀλλά καί στήν κοινωνική τους ἀποξένωση.

4) Η ἴδια ἡ ἰδεολογική στάση σφράγισε καί τή προσπάθεια νά μποῦν αὐτά τά προβλήματα στίς ἐσωτερικές διαδικασίες τῆς ΑΑΣΠΕ. Μέ εὐθύνη τοῦ γραφείου τοῦ ΚΣ, οἱ διαφωνίες ἀντιμετωπίστηκαν σάν"κατευθυνόμενες καί φραξιονιστικές" ἐνῶ στήν συνέχεια ἀπομονώνονται οἱ χῶροι τῆς ὀργάνωσης μεταξύ τους γιά νά μήν μαθευτοῦν οἱ ἀντίθετες ἀπόψεις.Παράλληλα προωθοῦνται πραξηκοπηματικές διαδικασίες καί ὁλόκληροι χῶροι τῆς παράταξης ἀπειλοῦνται μέ διάλυση.Στόχος; Νά σταματήσει μέ κάθε τρόπο ἡ ἀμφισβήτηση τῆς κυρίαρχης γραμμῆς καί ἰδεολογίας πού ἐπικρατοῦσε στήν ΑΑΣΠΕ. Τέλος τά "ὑπεύθυνα μέλη τῆς καθοδήγησης" τοποθετοῦν πώς δέν θά δεχτοῦν στήν ΑΑΣΠΕ ὅσους διαφωνοῦν μέ τόΕΚΚΕ παρ'ὅλες τίς διακηρύξεις γιά μετωπικότητα κι αὐτονομία τῆς παράταξης. Η κατάσταση τῆς ΑΑΣΠΕ τήν τελευταία περίοδο βρίσκεται σέ ἄμμεση συνάρτηση μέ τήν πολιτικοϊδεολογική πάλη πού δόθηκε στό ΕΚΚΕ τό ὁποῖο ἐξασκοῦσε καί τήν ὀργανωτική καθοδήγηση τῆς ΑΑΣΠΕ.

Μέσα στήν ΑΑΣΠΕ ἐκφράστηκαν ἀντιθέσεις κι διαφωνίες σέ σχέση μέ τίς πολιτικοϊδεολογικές κατευθύνσεις τοῦ ΕΚΚΕ:

α) Στό ὅτι δέν κατόρθωσε νά δώσει διέξοδο κ προοπτικές στό ἀριστερό κίνημα. Δέν θέλησε νά δεῖ τήν κρίση πού διέρχεται τό μ-λ κίνημα κι ἡ ἑλληνική ἀριστερά, παρουσιάζοντας μ'ἕνα μικρομέγαλο τρόπο τόν ἑαυτό του σάν τό " κόμμα" πού ἐκφράζει τό κίνημα καί τό λαό. Δέν μπόρεσε νά ξεπεράσει μιά ἰδεολογία πού ἀπό παλιά ὑπῆρχε στό ἑλληνικό ἀριστερό κίνημα, τοῦ καθορισμοῦ τῆς δράσης στή βάση ξένων προτύπων. Ετσι δέν προσπάθησε γιατί δέν θέλησε νά κάνει ποτέ τήν παραμικρή ἀνάλυση τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Αντίθετα ἀρκέστηκε στόν εὔκολο δρόμο τῆς μηχανιστικῆς μεταφορᾶς ξένων προτύπων, τῶν πολιτικῶν ἐπιλογῶν καί κατευθύνσεων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ ΚΚ Κίνας στή Ελλάδα. Ετσι ἀγνόησε τήν πραγματικότητα τῆς ταξικῆς πάλης στήν Ελλάδα (πχ "Καραμανλῆς : ἤ μέ τό λαό ἤ μέ τίς ὑπερδυνάμεις") καί πρόβαλλε σάν κύρια τήν ἀντίθεση μέ τίς δυό ὑπερδυνάμεις σ'ὅλους τούς χώρους (πχ ἡ δημιουργία ἀντιηγεμονιστικῶν συνδυασμῶν, ἀπό τό χῶρο τῶν ΑΕΙ μέχρι τούς οἰκοδόμους) μακριά ἀπό κάθε ειδική ἀνάλυση τῆς συγκεκριμένης κατάστασης. Παράλληλα ὑπῆρξε τυφλή ὑποταγή καί ἄκριτη συμφωνία τῆς κεντρικῆς καθοδήγησης τοῦ ΕΚΚΕ, μέ τίς ἀλλαγές τῶν ἀρχῶν καί τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ ΚΚΚίνας, παρόλες τίς σοβαρές ἀντιρρήσεις καί τούς προβληματισμούς πού ἐκφράστηκαν ἀπό μεγάλη μερίδα μελῶν καί στελεχῶν τῆς ὀργάνωσης.

β) Στή διάρκεια τῆς ἐσωτερικῆς πάλης στό ΕΚΚΕ ἐπεκράτησε μιά νοσηρή ἀντιδημοκρατική κατάσταση. Η "Κ.Ε." τοῦ ΕΚΚΕ μεθόδευσε τήν ἄρνηση κάθε διάλογου καί ἰδεολογικῆς πάλης πάνω στήν οὐσία τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦσαν τήν ὀργάνωση καί ἀντιμετώπισε κάθε ἀντίθετη ἄποψη, ξεκινῶντας ἀπό τήν ὁριοθέτηση σάν "φραξιονιστικῆς" κάθε διαφωνίας, με τραμπουκισμούς φτάνοντας μέχρι τό σημεῖο νά χαρακτηρίσει σάν πιθανό"χαφιέ καί συνεργάτη της Ασφάλειας" γνωστό στέλεχος τοῦ ΕΕΕ πού τελικά διέγραψε ἀπό τήν ὀργάνωση.

"Ολα αὐτά τά προβλήματα κάνανε ἀδύνατη, ἀλλά καί ἄχρηστη τήν δική μας παραμονή μέσα στούς κόλπους αὐτῆς τῆς παράταξης μιᾶς καί

ούτε ή δυνατότητα γιά ίδεολογική πάλη υπήρχε ούτε κι ή παραμικρή διάθεση γιά αυτοκριτική άπό τήν μεριά τοΰ γραφείου τοΰ Κ.Σ. τής ΑΑΣΠΕ.

Τά ίδεολογικοπολιτικά χαρακτηριστικά πού χαρακτηρίζουν τήν ΑΑΣΠΕ ίδιαίτερα τήν τελευταία περίοδο, τήν τοποθετοΰν έμπόδιο τής άνάπτυξης τής προβληματικής καί τής προσπάθειας πού γίνεται γιά τήν πολιτική συγκρότηση τοΰ νέου φοιτητικοΰ κινήματος πού άναπτύσσεται στίς σχολές.

Μέ τήν άποχώρησή μας θέλουμε νά ένώσουμε σέ μιά κοινή πορεία τίς δικές μας άπόψεις κι προβληματισμούς μέ τόν προβληματισμόπού έχει ήδη άναπτυχθεΐ σέ ένα μεγάλο μέρος τών φοιτητών. Τά προβλήματα πού έχουν ήδη τεθεΐ άπό τήν ίδια τήν πορεία τοΰ κινήματος είναι θεμελιακά, άφοροΰν τήν ίδεολογία, τήν συγκρότηση καί τήν προοπτική του πάνω σέ μιά νέα βάση. Δέν έχουμε συνταγές καί άπαντήσεις γιά τά διάφορα ζητήματα. Πιστέυουμε όμως ότι μποροΰν νά βρεθοΰν άπαντήσεις μέ τήν συμβολή κάθε άνεξάρτητου άγωνιστή πού έχει άντίστοιχες άπόψεις καί προβληματισμούς μέσα άπό τόν διάλογο καί τήν προσπάθεια όλων μας στόν κοινό άγώνα. Αύτός ό διάλογος όμως θά πρέπει νά άναπτυχτεΐ μακριά άπό κάθε προσπάθεια μικροκομματικής έκμετάλλευσης άπό όποιονδήποτε.

Εμεΐς θέλουμε νά βοηθήσουμε όσο μποροΰμε στή συγκρότηση τοΰ άνεξάρτητου φκ πού ήδη μέσα άπό τήν έμπειρία τών καταλήψεων καταγράφτηκε σάν κύριος φορέας τής πάλης γιά άλλαγή στόν χώρο τών ΑΕΙ.

" " " " "

Δ. ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ «ΜΑΗΣ» ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Τό κείμενο πού δημοσιεύουμε εἶναι ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο τοῦ RENZO DEL CARRIA "Προλετάριοι δίχως ἐπανάσταση", καί πιό συγκεκριμένα ἀπό τόν 5ο Τόμο (1950-1975)-"ἀπό τό οἰκονομικό θαῦμα στόν ἱστορικό συμβιβασμό". Πρόκειται γιά τό κεφάλαιο πού ἀφορᾶει στό ἰταλικό φοιτητικό κίνημα τοῦ '67-68, τό "πρῶτο μέρος τοῦ ἰταλικοῦ Μάη", στό βαθμό πού ἀμέσως μετά ἀκολούθησαν καί τά ἑπόμενα "μέρη", τό ἐργατικό κίνημα τοῦ 68-69 τό κίνημα τῶν γυναικῶν, τό κίνημα τῶν ἀνεργων κλπ.κλπ.

Πιστεύουμε πῶς ἀκριβῶς ὁ 'Ιταλικός Μάης πού δέν κράτησε ἕνα μῆνα ἀλλά ὁλόκληρα χρόνια μπορεῖ νά προσφέρει τά πιό ὁλοκληρωμένα συμπεράσματα γιά τήν πορεία καί ἀνάπτυξη τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος στόν ἀναπτυγμένο καπιταλισμό.

'Ο "γαλλοκεντρισμός" καί ἡ μόνιμη ἀναφορά στό "γαλικό Μάη"φτωχαίνουν καί περιορίζουν τίς ἐμπειρίες τοῦ κινήματος. Γι'αὐτό θεωρήσαμε σωστότερο νά δώσουμε ἕνα χρονικό ἀπό τό ἰταλικό κίνημα.

'Επιλέξαμε τό κείμενο τοῦ Ντέλ Καρρία ἐπειδή εἶναι τό πιό συνοπτικό καί συγκεντρωμένο, χωρίς φυσικά νά συμμεριζόμαστε ἀπόλυτα ὅλες τίς ἐκτιμήσεις του.Τό κεφάλαιο δίνεται σχεδόν ὁλόκληρο, ἐκτός ἀπό μερικές συντομεύσεις στό τέλος.

1. ΧΡΟΝΙΚΟ

Στό διάστημα ἀνάμεσα στό φθινόπωρο τοῦ 1967 καί τήν ἄνοιξη τοῦ 1968 ὅλα τά ἰταλικά πανεπιστήμια, ἀκόμα καί τά πιό μικρά καί περιφερειακά, καταλαμβάνονται ἀπό τούς φοιτητές. Οἱ ἀκαδημαϊκές ἀρχές παίρνουν χιλιάδες πειθαρχικά μέτρα καί ἡ δικαστική ἐξουσία προχωράει σέ χιλιάδες διώξεις. Ταυτόχρονα ἀκολουθοῦν συγκρούσεις στούς δρόμους μεταξύ φοιτητῶν καί ἀστυνομίας, σ'ὅλη τήν Ἰταλία, βίαιες καί σκληρές.

Εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ἡ ἀστυνομία πρέπει νά ἀντιμετωπίσει στό δρόμο δεκάδες χιλιάδες φοιτητῶν σέ ἀγώνα, πού ἔπαψαν νά 'ναι στοιχεῖα τῆς καθεστηκυΐας τάξης, ὅπως στό παρελθόν καί πού εἶναι ἀντίθετα ὁπλισμένοι μέ τήν ἀποφασιστικότητα καί τήν ὁρμητικότητα πού εἶχαν πάντα οἱ ἐργάτες στίς δικές τους διαδηλώσεις. Στή μάχη τῆς VALLE GIULIA τήν Ιη τοῦ Μάρτη 1968, στή Ρώμη, ὑπάρχουν 300 συνολικά τραυματίες ἀνάμεσα σέ ἀστυνομικούς καί φοιτητές.

Ἄς δοῦμε τηλεγραφικά τό χρονικό αὐτῶντῶν μεγάλων μαζικῶν ἀγώνων. Μεταξύ ΙΙ καί 28 Γενάρη τοῦ 1967 πραγματοποιοῦνται οἱ πρῶτες καταλήψεις στά πανεπιστήμια τῆς Πίζας, Μπολώνιας, Κάμαρι καί Καμερίνο. Στίς 8 Φλεραρη καταλαμβάνεται στήν Πίζα τό Πανεπιστήμιο πού ἀμέσως μετά, στίς ΙΙ Φλεβάρη, ἐκκενώνεται βίαια ἀπό τήν ἀστυνομία. Στίς 9 Φλεβάρη οἱ φοιτητές καταλαμβάνουν στό Τορίνο τό PALAZZO CAMPANA, ἕδρα τῶν σχολῶν πολεοδομίας. Ὁ πρύτανις καλεῖ τήν ἀστυνομία πού πετάει μέ τή βία τούς φοιτητές ἔξω ἀπό τίς αἴθουσες τῆςκατάληψης. Δεκάδες φοιτητές τοῦ Τορίνο καί τῆς Πίζας διώκονται ποινικά ἐκτός τοῦ ὅτι ἀποβάλονται ἀπ'ὅλα τά μαθήματα. Στίς ΙΟ Φλεβάρη γίνεται κατάληψη ἀπό τούς φοιτητές στό πανεπιστήμιο τῆς Νάπολης καί τό Μάρτη στή σχολή Φιλοσοφικῆς τῆς Τζένοβα. Πάλι μέσα στό Μάρτη οἱ φοιτητές ὀργανώνουν μιά "ἑβδομάδα γιά τό Βιετνάμ", καί οἱ διαδηλώσεις τῶν φοιτητῶνδιαλύονται βίαια ἀπό τήν ἀστυνομία. Στίς 26 Ἀπρίλη καταλαμβάνεται πάλι τό ATENEO στή Νάπολη ἀπό ἕνα μέρος φοιτητῶν, βοηθῶν καί καθηγητῶν.

Μέ τό ἄνοιγμα τοῦ φθινόπωρου τό κίνημα γενικεύεται, γίνεται μαζικό καί σπρώχνει τούς φοιτητές, μέσα ἀπό μιά ἄμεση καί "ἀπευθείας" συμμετοχή, στόν ἀγώνα πού, μέσα σέ ἐλάχιστες μέρες, ξεβράζει τούς φοιτητικούς ἐκπροσώπους πού μέχρι τότε ἦταν ἐκλεγμένοι στά ἐνδοσχολικά συμβούλια(1). Αὐτά ἦταν μικρές κοινοβουλευτικές νεολαιΐστικες ἀρένες γιάποιον ἤθελε νά συνεχίσει ἐπαγγελματικά τήν πολιτική καί ἄρχιζε νά κάνει καρριέρα στίς νεολαῖες τῶν κομμάτων. Αὐτοί οἱ "ἀντιπροσωπευτικοί" ὀργανισμοί ξεβράστηκαν ἀπό τό μαζικό φοιτητικό κίνημα μέσα σέ λίγες ἑβδομάδες(2).

Ὅλοι ἔλεγαν πώς ἐκεῖνο τό φθινόπωρο ὁ ἀγώνας θά γενικευόταν παντοῦ. Τήν Ιη Νοέμβρη τοῦ 1967 οἱ φοιτητές καταλαμβάνουν τό Ἰνστιτοῦτο τῆς κοινωνιολογίας τοῦ Τρέντο μέσα ἀπό μιά "ἀπεργία διαρκείας" πού θά διαρκέσει περίπου ὅλο τό μῆνα, μέ συνελεύσεις, ἐπιτροπές καί ἐκδηλώσεις(3). Στίς Ι8 Νοέμβρη καταλαμβάνεται τό καθολικό πανεπιστήμιο τοῦ Μιλάνου ἐπειδή δέν εἰσακούστηκαν τά αἰτήματα τῶν φοιτητῶν σχετικά μέ τή διαχείρηση (δημοσίευση τοῦ πανεπιστημιακοῦ προϋπολογισμοῦ, νά σταματήσει ἡ αὔξηση τῶν φόρων πάνω ἀπό 50% καί ἕναν ἐκπρόσωπο τῶν φοιτητῶν στό συμβούλιο τῆς διοίκησης). Ἄς σημειωθεῖ ὅτι τό καθολικό πανεπιστήμιο πλησίαζε στήν ἔκρηξη μέ Ι8000 φοιτητές ἀπό τούς οποίους ἕνα μεγάλο μέρος δούλευαν τήν ἡμέρα σάν ὑπάλληλοι, ταμίες, λογιστές καί τό βράδυ μελετοῦσαν. Ἀμέσως μετά τήν κατάληψη, ὁ πρύτανις τοῦ πανεπιστήμιου ἀπαντᾶ μέ κλείσιμο. Οἱ φοιτητές κάνουν παθητική ἀντίσταση ἀλλά μόλις τούς πετᾶνε ἔξω ἀπό τό πανεπιστήμιο ὀργανώνουν συγκεντρώσεις καί διαδηλώσεις στήν πόλη.

Οἱ καθηγητές βαρῶνοι τῆς διδασκαλίας τοῦ πανεπιστήμιου ἀποβάλλουν Ι50 φοιτητές καί διώχνουν 25. Οἱ φοιτητές ἀντιδροῦν μέ ΙΟ μέρες μπλόκο στίς αἴθουσες τοῦ πανεπιστήμιου, μέχρι νά ἐπιστρέψουν οἱ ἐκδιωχθέντες καί ἡ ἀποβολή νά μετατραπεῖ σέ απλή παρατήρηση γιά τούς ἀποβληθέντες.

Στίς 27 Νοέμβρη καταλαμβάνεται στό Τορίνο τό PALAZZO CAMPANA ἐνάντια στόν αὐταρχισμό τῶν καθηγητῶν καί στό περιεχόμενο διδασκαλίας. Ἡ κατάληψη κράτησε ἕνα μήνα, μέχρι τίς 27 Δεκέμβρη ὅταν ἡ ἀστυνομία καί οἱ καραμπινιέροι ἄδειασαν τό πανεπιστήμιο μετά ἀπό πολλές ὧρες, τραβώντας ἔξω ἀπό τά χέρια καί τά πόδια ἕναν-ἕναν τούς φοιτητές. Ἑκατό φοιτητές ἀποβάλλονται, 2 συλλαμβάνονται καί 30 διώκονται ποινικά. Τότε ἄρχισε ἀπό τήν πλευρά τῶν φοιτητῶν ἡ "λευκή κατάληψη", ὅπως τήν ὀνόμασαν, δηλαδή τό συστηματικό σαμποτάζ τῶν μαθημάτων, μέ αἰτήματα: νά διακόπτεται τό μάθημα καί νά συζητιῶνται τρέχοντα θέματα (κοινωνική καταπίεση, ψυχανάλυση, Βιετνάμ,ἀντάρτικο στή Λατινική Ἀμερική, κλπ.). Ὁ πρύτανις ἀποφασίζει κλείσιμο ἐπ'ἀόριστο μέ ἀναστο

Ι. Ἡ μεγάλη κρίση αὐτῶν τῶν ὀργάνων ἀποκαλύφθηκε λίγους μῆνες πρίν στό συνέδριο τῆς UGI(ΕΦΕΕ Ἰταλίας) πού ἔγινε στό Ρίμινι ἀπό τίς 28 Μάη μέχρι τήν Ι Ἰούνη 1967· ἐκεῖ παρουσιάστηκε μιά εἰσήγηση τῆς μειοψηφίας πού ξανάπαιρνε καί βάθαινε τίς θέσεις τῆς SAPIENZA, πού ἦταν ἡ ἔκφραση τῆς φοιτητικῆς ἀμφισβήτησης τῆς Πίζας.

2. Γιά νά ξαναεμφανιστοῦν μορφές τυπικῆς ἀντιπροσώπευσης σέ μικροκοινοβούλια χρειάστηκε νά φτάσει τό 1973, ὅταν ἡ κυβέρνηση μέ νομοθετικά διατάγματα γιά τούς ἀντιπροσώπους δημιούργησε νέες θεσμικές μορφές ἀντιπροσώπευσης στήν ἐκπαίδευση.

3. Τό πανεπιστήμιο τοῦ Τρέντο ὑπῆρξε ὁ προάγγελος τῶν φοιτητικῶν ἀγώνων: ἀπό τό Γενάρη-Φλεβάρη τοῦ 1966 τό Ἰνστιτοῦτο Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν καταλήφθηκε γιά δεκαοχτώ μέρες γιά νά ἐμποδιστεῖ ἡ συγχώνευσή του στή σχολή πολιτικῶν ἐπιστημῶν· ἀπό τόν Ὀκτώβρη-Νοέμβρη τοῦ 1966 τό Ἰνστιτοῦτο καταλήφθηκε γιά δεύτερη φοράκαί ἡ κατάληψη διάρκεσε Ι8 μέρες.

λή τῶν μαθημάτων καθώς καί 64 μηνύσεις πρός τίς δικαστικές άρχές.

Στίς 26 Νοέμβρη καταλαμβάνεται τό πανεπιστήμιο τῆς Τζένοβα ὅπου ἡ ἀστυνομία καταπατάει τό ἄσυλο καί συλαμβάνει 200 φοιτητές.

Ἀπό τίς Ι ὡς τίς 5 Δεκέμβρη καταλαμβάνονται τά πανεπιστήμια τοῦ Κάλιαρι, Σάσσαρι καί τῆς Παβίας. Στίς ΙΙ Δεκέμβρη εἶναι η σειρά τοῦ πανεπιστήμιου τῆς Νάπολης πού καταλαμβάνεται ἀπό τούς φοιτητές καί πολιορκεῖται ἀπό τήν ἀστυνομία. Στίς Ι2 Δεκέμβρη καταλαμβάνεται ἡ CA'FOSCARI στή Βενετία. Στίς Ι3 Δεκέμβρη, στήν Πάντοβα, γίνεται λευκή ἀπεργία στή σχολή Φυσικῆς καί κατάληψη ὅλων τῶν σχολῶν ἀνθρωπιστικῶν ἐπιστημῶν. Ὅπως πάντα, παρεμβαίνει ἡ ἀστυνομία.

Στίς Ι4 Δεκέμβρη οἱ φοιτητές καταλαμβάνουν τό πανεπιστήμιο τῆς Μπολώνια μέχρι πού παρεμβαίνει ἡ ἀστυνομία. Συγκρούσεις μεταξύ φοιτητῶν καί ἀστυνομίας γίνονται στήν Παβία, στή Τζένοβα, τήν Πάντοβα καί τή Νάπολη.

Οἱ σπίθες πού ἄναψαν τούς ἀγῶνες (πού μεταξύ τους δέν ἔχουν κανένα συντονισμό) εἶναι διάφορες: ἐλλείψεις στίς πανεπιστημιακές δομές, ἀναχρονιστικά προγράμματα, αὐξήσεις στούς φόρους, σκληρή ἐπιλογή, ἀντίδραση στίς κατασταλτικές παρεμβάσεις τῶν πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν καί τῆς ἀστυνομίας, κλπ.

Μέ τόν καινούργιο χρόνο οἱ καταλήψεις τῶν πανεπιστημίων ξαπλώνονται πλατιά καί ὁ ἀγώνας γενικεύεται: ἀπό τήν Πίζα στό Τορίνο, ἀπό τή Φλωρεντία στή Νάπολη, ἀπό τήν Μπολώνια στήν Τεργέστη, στή Ρώμη, κλπ.

Τό Γενάρη ὁ ἀγώνας ξεπερνᾶ τή "συνδικαλιστική" ὀπτική του καί μεταφέρεται στό πολιτικό πεδίο τῆς γενικῆς ἀμφισβήτησης, μέσα ἀπό τήν ἀνακάλυψη τῆς ἐπαναστατικῆς σημασίας ἑνός ἀγώνα πού γίνεται σέ ἐπίπεδο πανεπιστημιακῶν δομῶν ἀλλά τοποθετεῖται σέ μιά γενική στρατηγική πάλης ἐνάντια στίς δομές τοῦ νεοκαπιταλισμοῦ καί τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἀπό τίς Ι7 ὡς τίς Ι9 Γενάρη, οἱ φοιτητές τῆς Πίζας καταλαμβάνουν τή SAPIENZIA τρεῖς φορές, καί τίς τρεῖς φορές πετιῶνται ἔξω ἀπό τήν ἀστυνομία. Στίς 20 Γενάρη, στήν Πίζα, γίνονται συγκρούσεις στούς δρόμους μέ τίς ἀστυνομικές δυνάμεις πού προσπαθοῦν νά ἐμποδίσουν νά γίνει φοιτητική συγκέντρωση. Τήν ἴδια μέρα ξαναγίνεται κατάληψη στό πανεπιστήμιο τοῦ Τορίνο ὅπου οἱ φοιτητές ξεκινᾶνε μιά συνέλευση διαρκείας γιά νά τήν συνεχίσουν μετά ἀπό δυό μέρες, ἀφοῦ τή διέλυσε ἡ ἀστυνομία, στό ἐργατικό κέντρο τῆς πόλης.

Στίς 26 Γενάρη ἔχουμε τήν πρώτη περίπτωση κατάληψης μιᾶς μέσης σχολῆς: τό λύκειο BERCHET τοῦ Μιλάνου, ὅπου κυριάρχησαν γιά μιά μέρα 600 μαθητές οι οποῖοι, χωρισμένοι σέ ἐπιτροπές μελέτης, συζητοῦν τήν αὐταρχική δομή τῆς ἐκπαίδευσης. Μετά ἀπ'αὐτή τήν πρώτη ἐνέργεια, στό διάστημα 5 ὡς 8 Μάρτη, θά ἀκολουθήσουν καταλήψεις σέ ἀρκετά λύκεια τοῦ Μιλάνου μέ γενικές ἀπεργίες τῶν σπουδαστῶν τῆς μέσης ἐκπαίδευσης.

Μεταξύ 27 καί 30 Γενάρη, στή Φλωρεντία, γίνονται καταλήψεις στίς σχολές τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, νομικῆς καί φιλοσοφικῆς καθώς καί βίαιες συγκρούσεις στήν PIAZZA SAN MARCO ἀνάμεσα στίς δυνάμεις τῆς ἀστυνομίας καί τούς καραμπινιέρους ἀπό τή μιά καί τούς φοιτητές ἀπό τήν ἄλλη. Οἱ διαδηλωτές κρατᾶνε πανώ ὅπου γράφουν "ἡ ἐξουσία στή συνέλευση", "ὁ φυσικός μας σύμμαχος εἶναι η ἐργατική τάξη", "αὐτοδιαχείρηση", "ὄχι στόν ἀκαδημαϊκό αὐταρχισμό, ἀκόμα καί τῶν προοδευτικῶν", "ἐξουσία στούς φοιτητές". Συλλαμβάνονται Ι3 φοιτητές.

Στό τέλος τοῦ Γενάρη καταλαμβάνεται τό πανεπιστήμιο τῆς Σιένα ἐνῶ βρίσκονται σέ ἀγώνα τά μικρά πανεπιστήμια τῆς Πάρμας καί τοῦ LECCE.

Στίς 30 Γενάρη καταδικάζονται 8 φοιτητές στό Τορίνο. Στίς 2 Φλεβάρη, στή Ρώμη, καταλαμβάνονται οἱ σχολές τῆς φιλοσοφικῆς, ἰατρικῆς, ἀρχιτεκτονικῆς καί στατιστικῆς, στίς 6 Φλεβάρη η νομική καί οἱ πολιτικές ἐπιστῆμες. Στίς 3Ι Γενάρη ἔχουμε τήν ἔνατη κατάληψη τοῦ πανεπιστήμιου τῆς κοινωνιολογίας τοῦ Τρέντο καί καταλαμβάνεται τό ἰνστιτοῦτο φυσικῆς στό Τορίνο.

Τό Φλεβάρη τό κίνημα φτάνει στό ἀποκορύφωμα καταχτώντας τήν πλειοψηφία τῶν φοιτητικῶν μαζῶν.

Οἱ φοιτητές εἶναι ἕνας κόσμος σέ ἀναβρασμό: ἐπεξεργάζονται θεωρητικά κείμενα, συγκρούονται σκληρά μέ τήν ἀστυνομία, καλοῦν σέ συνελεύσεις πού διαρκοῦν ὁλόκληρες μέρες καί νύχτες, πραγματοποιοῦν δικά τους ἀντιμαθήματα, ὀργανώνουν σεμινάρια αὐτοδιαχειριζόμεν α ἀπό τούς ἴδιους τούς φοιτητές, ἀμφισβητοῦν καί σφυρίζουν καθηγητές, ἀκόμα καί "προοδευτικούς", παλεύουν ἐνάντια σ'ὅλα καί σ'ὅλους, καί ὅλα καί ὅλοι ἀμφισβητοῦνται μέσα ἀπό μιά θέληση ὁλοκληρωτικῆς ἀνανέωσης.

Τήν Ιη Φλεβάρη γίνεται γενική ἀπεργία τῶν φοιτητῶν τῆς Πίζας. Στίς 2 Φλεβάρη, Ι.500 σπουδαστές μέσης ἐκπαίδευσης ἀπεργοῦν στό Τορίνο γιά ἀλληλεγγύη στούς φοιτητές ζητώντας νά ἀναγνωριστοῦν οἱ συνελεύσεις τους. Στίς Ι6 Φλεβάρη οἱ καταλημένες σχολές τῆς Ρώμης ἐκκενώνονται καί τό πανεπιστήμιο περιφρουρεῖται ἀπό τήν ἀστυνομία. Στίς 22 Φλεβάρη καταλαμβάνεται καί ἐκκενώνεται ξανά ἡ φιλοσοφική τῆς Ρώμης. Τό ἴδιο γίνεται στίς 23 στήν ἰατρική σχολή τῆς STATALE τοῦ Μιλάνου.

Στίς 24, πάντα στό Μιλάνο, συγκρούονται φοιτητές καί φασίστες. Στίς 29 κατάληψη τοῦ PALAZZO CAMPANA: τό πανεπιστήμιο ὀχυρώνεται καί ἀμύνεται. Ὡστόσο ἡ ἀστυνομία βρίσκει τρόπο νά τό ἐκκενώσει. Συλλαμβάνονται Ι2 φοιτητές καί μηνύονται μαζικά 488.

Πάντα στόν ἴδιο μήνα, τό Φλεβάρη, καταλαμβάνονται τά πανεπιστήμια τῆς Νάπολης, Φλωρεντίας, Παβίας, Μεσσήνης, Μπολώνιας, Μιλάνου, Μοντένας, Τεργέστης, Πάντοβας, Περρούτζιας,

Κατάνης, κλπ.

Στίς 13 καί 14 Φλεβάρη γίνεται πανεθνική γενική απεργία τῶν βοηθῶν μέ συμμετοχή πολλῶν καθηγητῶν.

Τό πόσο ἦταν φορτισμένη ἡ ἐξέγερση στά πανεπιστήμια τό δείχνει μιά ἔρευνα τοῦ περιοδικοῦ "L'ESPRESSO": "Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἰταλικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος στούς παλιούς πολιτικούς ὀργανισμούς, στό πανεπιστήμιο, δέν ἐλέγχουν πιά τίποτα· αὐτοί καί οἱ σοσιαλιστές ὑπερφαλαγγίστηκαν ἀπό τό ρεῦμα τῶν φιλοκινέζων καί τῶν καθολικῶν τῆς ἀριστερᾶς(...). Γιά παράδειγμα, φτάνει στό Τορίνο ὁ βουλευτής Μπερλίνγκουερ, ζητάει νά γίνει μιά συζήτηση πού τελικά δέν ὁδηγεῖ πουθενά. Ἔπειτα ἔρχεται ὁ βουλευτής Ἰνγκράο πού λέει πώς ἔχει κάτι νά προτείνει· οὔτε κἄν τόν δέχονται". Πολύ σωστά, οἱ φοιτητές στήν κριτική τους ἐνάντια στήν καπιταλιστική κοινωνία συμπεριλαμβάνουν καί τούς ρεβιζιονιστές σά μιά ὄψη τοῦ ἀστικοῦ συστήματος πού θέλουν νά γκρεμίσουν. "Διαισθάνονται" περισσότερο παρά κατανοοῦν (ἡ ἔλλειψη θεωρητικῆς ἐμβάθυνσης ἐναντίον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ θά ἀποτελέσει καί τό κυριότερο ἀδύνατο σημεῖο τους πάνω στό ὁποῖο θά στηριχτεῖ τό ΚΚΙ στά ἑπόμενα χρόνια γιά νά ἀποχτήσει καί πάλι μιά ἐγκυρότητα ἀπέναντι στούς νέους τοῦ '68) ὅτι ὁ ρεβιζιονισμός εἶναι ἔκφραση τῆς ἀστικῆς ἰδεολογίας στό ἐσωτερικό τῆς ἐργατικῆς τάξης.

"Ὁ Μοράβια σφυρίζεται -συνεχίζει τό "L'ESPRESSO"- ὁ Παρίζε καί ὁ Παζολίνι χλευάζονται καί οἱ βουλευτές τοῦ ΚΚΙ διώχνονται".

2. VALLE GIULIA

Μέσα σ'αὐτό ἀκριβῶς τό κλίμα ἔρχεται ἡ μεγάλη μάχη τοῦ δρόμου τῆς VALLE GIULIA, ἀνάμεσα στούς φοιτητές καί τήν ἀστυνομία. Στίς 29 Φλεβάρη, στή Ρώμη, ἡ ἀστυνομία εἶχε διώξει τούς φοιτητές ἀπό τίς καταλημένες σχολές. Τήν Παρασκευή, 1η Μάρτη, ὁ πρύτανις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς σχολῆς καλεῖ τήν ἀστυνομία γιά νά ἐμποδίσει τούς φοιτητές νά ξανακαταλάβουν τίς αἴθουσες. Γύρω στίς 10 τό πρωΐ, τό φοιτητικό κίνημα καλεῖ σέ συγκέντρωση στήν PIAZZA DI SPAGNA γιά νά διαμαρτυρηθεῖ ἐνάντια στό κλείσιμο τῆς σχολῆς, ἐνάντια στόν πρύτανι καί ἐνάντια στήν ἐπέμβαση καί τή βία τῆς ἀστυνομίας.

Στήν PIAZZA DI SPAGNA συγκεντρώνονται 4-5 χιλιάδες φοιτητές καί προχωροῦν πρός τήν ἀρχιτεκτονική σχολή, στή VALLE GIULIA, διαμέσου τῆς VIA FLAMINIA. Στήν πορεία γίνονται 10 χιλιάδες, ζητᾶνε μιά αἴθουσα γιά συνέλευση, κρατᾶνε πανώ μέ συνθήματα "φοιτητική ἐξουσία" καί "ἔξω ἡ ἀστυνομία ἀπό τό πανεπιστήμιο".

Φτάνοντας ἔξω ἀπό τή σχολή βρίσκουν παρατεταγμένες τίς δυνάμεις τῆς ἀστυνομίας, στά σκαλιά, σέ θέση μάχης. Στίς 11 ἀρχίζουν βίαιες συγκρούσεις πού θά διαρκέσουν δυό ὧρες, ὡς τή 1 τό μεσημέρι. Ἡ ἀστυνομία χτυπᾶ πρώτη τραυματίζοντας πολλούς φοιτητές. Ἐκεῖνοι ὅμως δέν ὑποχωροῦν ἀλλά ἀντίθετα περνᾶνε σέ ἀντεπίθεση μέ ξύλα κομμένα ἀπό δέντρα καί σανίδες πού ξηλώνουν ἀπό τά παγκάκια τοῦ πάρκου. Δυό πούλμαν πού φέρνουν ἐνισχύσεις στήν ἀστυνομία ἀντιμετωπίζονται μέ πέτρες· ἕνα αὐτοκίνητο τῆς ἀστυνομίας καταστρέφεται καί ἕνας ἀστυνομικός τραυματίζεται βαριά καί πέ-

φτει χάμω καταματωμένος. Παίρνουν φωτιά ένα λεωφορείο της αστυνομίας, δυό μικρά φορτηγά καί ένα Φίατ 600 τών καραμπινιέρων. Στό τέλος εκατοντάδες φοιτητές επιτίθενται στό χτίριο της αρχιτεκτονικής σχολής καί συγκρουόμενοι σώμα μέ σώμα αρχίζουν ν'ανεβαίνουν τίς σκάλες μέχρι πού γκρεμίζουν τήν πόρτα, μπαίνουν μέσα καί καταλαμβάνουν τή σχολή. Ή κατάληψη διαρκεί μόνο δέκα λεπτά. Η αστυνομία μέ δακρυγόνα καί άλλα χημικά αέρια, αλλά καί μέ ενισχύσεις πού ήρθαν, επιτίθεται ξανά στό κτίριο, αιματοκυλά τούς φοιτητές καί αφού τούς συλλαμβάνει ξαναπαίρνει τή σχολή. Αυτοί πού πιάστηκαν χτυπήθηκαν γιά ώρες μετά στήν 'Ασφάλεια.

Αυτό πού ξαφνιάζει όλο τόν κόσμο είναι I) ή οργή καί ή σκληρότητα μέ τήν οποία αγωνίζονται οι φοιτητές καί 2) ή νέα ταχτική πού ακολουθούν στούς αγώνες στό πεζοδρόμιο, νά επιτίθενται δηλαδή μέ μικρές καί ευκίνητες ο-

μάδες πού διαλύονται καί ξανασυγκροτούνται σέ μιά διπλανή περιοχή ενώ η αστυνομία, πού γίνεται δυσκίνητη από τόν οπλισμό, προσπαθεί μάταια νά τίς κυνηγήσει. 'Εκατόν πενήντα είναι οι τραυματισμένοι φοιτητές καί άλλοι τόσοι οι αστυνομικοί.

'Από τό τέλος τού Φλεβάρη μέχρι τίς αρχές τού Μάρτη μπαίνουν στόν αγώνα μέ μεγάλη μαζικότητα οι σχολές μέσης εκπαίδευσης(λύκεια).

Στό Μιλάνο καταλαμβάνονται τά λύκεια PARINI (πού θά τό εκκενώσει ή αστυνομία μέ άγριο ξυλοδαρμό), MANZONI, EINSTEIN, CARDUCCI, BERCHET, ή σχολή καλών τεχνών της BRERA, τό 'Ινστιτούτο SCHIAPPARELLI, τά γυμνάσια VIRGILIO, GALVANI, VOLTA, LEONARDO, VERDI, CATERINA DA SIENA, UMANITARIA, κλπ. Γύρω στούς IO χιλιάδες σπουδαστές μέσης εκπαίδευσης παραλύουν τό κέντρο τού Μιλάνου: μιά ομάδα κάνει ένα SIT-IN στήν PIAZZA MISSORI. μπροστά στό PROVVEDITORATO, μιά άλλη στό CORSO MONFORTE μπροστά στά δικαστήρια. Τά συνθήματα στά πανώ τους είναι: "γιά κάθε γκλόμπ χίλιοι σπουδαστές", "αυτοδιαχείρηση τών σπουδαστών".

'Επίσης καταλαμβάνονται πολλές σχολές μέσης εκπαίδευσης στή Ρώμη καθώς καί τό επιστημονικό λύκειο CANNIZZARO τού Παλέρμο, τό κλασικό λύκειο D'AZEGLIO τού Τορίνο, τό επιστημονικό λύκειο FERMI της Μπολώνιας(4).

Στίς 3 Μάρτη, στό Τορίνο, εκδίδονται I3 εντάλματα συλλήψεων καί κατηγορούνται εκατό φοιτητές. Στίς 7 Μάρτη, πάντα στό Τορίνο, γίνονται συγκρούσεις στό δρόμο ανάμεσα σέ φοιτητές καί αστυνομία. Στίς I2 Μάρτη, οι φοιτητές καταλαμβάνουν καί πάλι τό πανεπιστήμιο αφού ο πρύτανις δέχτηκε νά δώσει εντολή νά απομακρυνθεί ή αστυνομία.

Στίς I4 Μάρτη γίνονται συγκρούσεις στό σταθμό της Πίζας ανάμεσα σέ φοιτητές καί αστυνομία μέ 7 συλλήψεις. Στίς 2I Μάρτη ξανακαταλαμβάνεται τό καθολικό πανεπιστήμιο τού Μιλάνου πού ή αστυνομία θά κατορθώσει νά εκκενώσει στίς 23. Στίς 25 Μάρτη χιλιάδες σπουδαστές τού καθολικού πανεπιστήμιου προσπαθούν νά σπάσουν τήν αλυσίδα τών αστυνομικών πού βρίσκεται γύρω από τό πανεπιστήμιο, αποτέλεσμα 60 τραυματίες καί 5I συλλήψεις. Στίς 25 Μάρτη αδειάζει καί τό πανεπιστήμιο LA STATALE. Οί φοιτητές είχαν απορρίψει κάθε "δημοκρατική μεταρρύθμιση" γιατί κάτι τέτοιο θά είχε τήν έννοια "εγκλωβισμού" στό σύστημα. Οί νέοι δέν έχουν πιά καμιά εμπιστοσύνη στά κόμματα, συμπεριλαμβάνοντας καί τό ΚΚΙ, πού συμμετέχουν όλα στή δικτατορία της αστικής τάξης.

Στίς 26 Μάρτη γίνεται καθιστική διαδήλωση 4.000 μιλανέζων φοιτητών στό κέντρο της πόλης. Ό υπουργός Δικαιοσύνης GONELLA δηλώνει ότι στή διάρκεια της σχολικής χρονιάς διώχτηκαν ποινικά 2.700 φοιτητές.

Στό τέλος τού Μάρτη τό φοιτητικό κίνημα αρχίζει νά υποχωρεί σάν τέτοιο, μ'όλο πού πολλοί είναι ακόμα οι αγώνες πού θά γίνουν στούς μήνες πού έρχονται(5), γιατί γίνεται πιά συνείδηση -όπως αναφέρει η απόφαση της συνέλευσης τού Πανεπιστήμιου της Ρώμης στίς 3I Μάη- ότι τό κίνημα παραμένει περιορισμένο καί δέν έχει προοπτικές παρά μόνο "μέ τό πλάταιμα της δράσης έξω από τό πανεπιστήμιο γιά

---

4. Τό καθολικό πανεπιστήμιο έφθασε στό σημείο της έκρηξης μέ I8000 γραμμένους φοιτητές. Ένα μεγάλο μέρος τών φοιτητών δούλευαν τή μέρα σάν υπάλληλοι, ταμίες, λογιστές καί σπούδαζαν τό βράδυ.

5. Τά αιτήματα τών μαθητών βρίσκονται στά κείμενά τους πού περιγράφουν τό σχολειό σάν στοιχείο συντήρησης καί διατήρησης της ταξικής κυριαρχίας, πού εκφράζει τήν ιδεολογία της κυρίαρχης τάξης, τίς καταπιεστικές δομές της κοινωνίας. Στό σχολειό είναι όλα σχεδόν απαράδεκτα, τά προγράμματα, οι εκλογές, οι εκπαιδευτικοί χωρίς καμμιά παιδαγωγική, ψυχολογική καί κοινωνική γνώση, πού διδάσκουν γιά καρριέρα κι όχι γιατί τό θέλουν, μέ χαμηλούς μισθούς. Τά αιτήματα είναι μισθός γιά τούς μαθητές, αυτοδιαχείριση, ορισμένες ώρες αφιερωμένες στή συζήτηση θεμάτων πού βάζουν οι μαθητές, ενώ ο καθηγητής θάπρεπε νά περιορίζεται στό συντονισμό. Ή βαθμολογία θάπρεπε νά αντικατασταθεί από μιά τριμηνιαία κρίση, διαμορφωμένη μ ζί μέ τούς ίδιους τούς μαθητές. Θάπρεπε νά δίνεται λιγώτερη δουλειά γιά τό σπίτι καί τό απόγευμα νά γίνονται αντιμαθήματα μέ τή συμμετοχή εξωτερικών εμπειρογνωμόνων.

τή διαμόρφωση μιᾶς έναλλακτικῆς λύσης άπέναντι στό άστικό κράτος."

"Ετσι, ἤδη άπό τήν ἄνοιξη, γεννιέται στίς πιό πολιτικοποιημένες φοιτητικές πρωτοπορεῖες ἡ συνείδηση τῆς άνάγκης μιᾶς πιό ούσιαστικῆς καί ἄμεσης σχέσης μέ τήν έργατική τάξη πού θεωρεῖται βασικό στοιχεῖο γιά τήν έπαναστατική διαδικασία. Ἡ έργατική τάξη, πού άρ

3. ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ

Πῶς άντιδροῦν τ'άφεντικά άπέναντι σ' αύτό τόν άγώνα τῶν φοιτητῶν, άπό τό φθινόπωρο τοῦ 67 μέχρι τήν ἄνοιξη τοῦ 68; Ἡ άστική τάξη τρόμαξε. "Οχι τόσο έπειδή ἡ ἔκρηξη αύτή ἦταν αύθόρμητη ἤ έπειδή γιά πρώτη φορά μετά άπό 8 χρόνια, άπό τόν 'Ιούλη τοῦ I960, ἕνα πλατύ μαζικό κίνημα ἦρθε νά κλονίσει τίς δομές καί νά άμφισβητήσει τήν"κοινωνική είρήνη" πού θεωρήθηκε καταχτημένη μετά τό "οίκονομικό θαῦμα" τῆς νέας καταναλωτικῆς κοινωνίας· τρόμαξε πολύ περισσότερο γιατί οί μάζες πού συμμετεῖχαν στό κίνημα δέν ἦταν έργάτες ἤ άγρότες, οί μόνιμοι δηλαδή έχθροί τοῦ συστήματος, άλλά ἦταν οί φοιτητές, δηλαδή τά παιδιά τῆς ἡγέτιδας τάξης καί τά μελλοντικά στελέχη τοῦ κράτους καί τῆς τάξης τους. Τό φαινόμενο αύτό στήν πραγματικότητα δέν εἶχε κανένα ίστορικό προηγούμενο καί παρουσίαζε άνησυχητικούς νεωτερισμούς. 'Εδῶ καί έκατό χρόνια, στήν 'Ιταλία, οί σπουδαστές, καθοδηγούμενο ι άπό τούς φοιτητές τῶν πανεπιστημίων, άποτελοῦσαν τήν ταξική πρωτοπορία όλων τῶν άστικῶν κινημάτων. Φυσικά, στήν προοδευτική φάση αύτῆς τῆς τάξης, στήν περίοδο τῆς έθνικῆς ένοποίησης, οί φοιτητές ἦταν οί πρῶτοι πού άγωνίστηκαν γιά μιά ένωμένη 'Ιταλία,πολιτικά, οίκονομικά καί πολιτιστικά, άγωνιζόμενοι στό σάρδικο στρατό ἤ προσφέροντας τό σύνολο σχεδόν τῶν γαριβαλδινῶν έθελοντῶν. "Οταν ὅμως ὁ "ρακένδυτος καπιταλισμός" μπῆκε στό στάδιο τῆς συντήρησής του ένάντια στίς καταπιεζόμενες τάξεις τῶν έργαζομένων (έργάτες-άγρότες), ἔγιναν οί χῶροι στρατολόγησης τῶν πιό τυφλά έθνικιστικῶν κινημάτων καί κατά συνέπεια τῶν πιό άντιδραστικῶν: άπό όλες τίς διαδηλώσεις ύπέρ τῆς άποικιακῆς πολιτικῆς στίς άρχές τοῦ αίώνα έως τόν "άκτινοβόλο Μάη" τοῦ I9I5, άπό τήν ψευτοδιανόηση τῶν κατώτερων άξιωματικῶν καί έθελοντῶν τοῦ πρώτου ίμπεριαλιστικοῦ πολέμου έως τίς πρῶτες φασιστικές ὁμάδες, άπό τήν ύποστήριξη στήν είκοσαετία τοῦ φασιστικοῦ καθεστῶτος μέχρι τοῦ νά είναι καθυστερημένα στοιχεῖα τοῦ γκολιάρδικου ζαμανφουτισμοῦ (μέ έξαίρεση άντιφασιστικές μειοψηφίες) στή μεταφασιστική δημοκρατία τῶν χρόνων I944 45. Οί παλιοί έργάτες άγωνιστές θυμοῦνται άκόμη, μέχρι μερικά χρόνια πρίν, ὅτι κάθε φορά πού έργάτες καί άγρότες κατέβαιναν στούς δρόμους, άπό τήν ἄλλη πλευρά, μαζί μέ τήν αστυνομία τῶν άφεντικῶν, βρίσκονταν καί οίφοιτητές.

Γι'αύτό δέν πρέπει νά μᾶς φανεῖ παράξενο τό γεγονός ὅτι, άπέναντι σ'αύτό τό μαζικό κίνημα τοῦ I968, ὅπου ἡ έξέγερση έρχόταν άπό τούς φοιτητές, τ'άφεντικά ἔμειναν τίς πρῶτες στιγμές, καί γιά πολλούς μῆνες άργότερα, ἄτονοι καί ξαφνιασμένοι.

χικά άντιμετωπιζόταν σέ μεγάλο βαθμό μέ ἕνα μυθικό τρόπο, άπό τό Μάρτη- 'Απρίλη μεταβάλλεται σέ πραγματικό σημεῖο άναφορᾶς τῆς πολιτικῆς δουλειᾶς τῶν φοιτητῶν πού ὅλο καί περισσότεροι βοηθᾶνε τήν περιφρούρηση τῶν έργατῶν πού άπεργοῦν, διαδηλώνουν μαζί τους κι άρχίζουν νά μοιράζουν προκηρύξεις ἔξω άπό τά έργοστάσια.

Εἶναι άλήθεια ὅτι στήν ίστορία ἄλλων έθνῶν, μερικές φορές οί φοιτητές εἶχαν άγωνιστεῖ μέ προοδευτικά αίτήματα καί σέ ρήξη μέ τήν καθεστηκυία τάξη, προωθώντας -σημάδιμιᾶς κοινωνίας σέ κρίση- μαζικές έπαναστάσεις πολύ ριζοσπαστικές. Τά παραδείγματα τῶν ρώσων καί τῶν κινέζων, ὅπου οί φοιτητικές έξεγέρσεις εἶχαν προηγηθεῖ τῶν έργατο-αγροτικῶν έπαναστάσεων σ'αύτές τίς χῶρες, τό πιστοποιοῦν. Σ'έκεῖνες τίς περιπτώσεις, οί φοιτητικές κινητοποιήσεις άποτέλεσαν τό σῆμα κινδύνου ένός κοινωνικοῦ σπαραγμοῦ ὅπου οί φοιτητές -παιδιά τῶν άφεντικῶν- άντιπροσώπευαντήν ἔνοχη συνείδηση μιᾶς τάξης πού δέν μποροῦσε πιά νά κυβερνᾶ, δέν εἶχε πιά έμπιστοσύνηστόν εαυτό της σάν τάξη καί δέ μποροῦσε νά λύσει σύμφωνα μέ τά συμφέροντά της τά προβλήματα ὁλόκληρης τῆς κοινωνίας.

Τά άφεντικά τοῦ I968 δέν πίστευαν πώς αύτό τό σχῆμα άνταποκρινόταν στήν ίταλική πραγματικότητα. Ἡ άνάπτυξη τοῦ τριτογενή τομέα καί κροπάντων ὁ έρχομός μιᾶς καταναλωτικῆς κοινωνίας φαινόταν πώς θά μποροῦσε νά έγγυηθεῖ μιά μεγαλύτερη ένσωμάτωση τῆς έργατικῆς τάξης μέσα στίς σημερινές κοινωνικές δομές. Ἡ εύημαρία καί ἡ κοινωνική είρήνη φαίνονταν νά περιμένουν πίσω άπό τή γωνία. 'Ακριβῶς γι αύτό, ἡ έξέγερση τῶν φοιτητῶν, τά παιδιά τῶν μεγάλων καί μικρῶν άφεντικῶν, τῶν μεσαίων στρωμάτων καί μερικῶν έργατικῶν στρωμάτων, φαινόταν γι'αύτούς χωρίς καμιά βάση καί χωρίς έξήγηση. Καί γι'αύτό άκόμα πιό άνησυχητικό.

Οί αίτίες αύτοῦ τοῦ ὁρμητικοῦ κινήματος διαμαρτυρίας καί άμφισβήτησης βρίσκονταν άλλοῦ, στή μεταβαλλόμενη οίκονομικο- κοινωνική σύνθεση τῆς ίταλικῆς πραγματικότητας πού ἔφεραν οί μεγάλες δομικές άλλαγές τῆς ίταλικῆς χερσονήσου στά χρόνια τοῦ 60· καί γι'αύτό τά μέσα ἔρευνας τοῦ παρελθόντος δέ χρησίμευαν πιά οὔτε άνταποκρίνονταν στή σημερινή πραγματικότητα πού ἔπρεπε νά κατανοηθεῖ.

Ποιοί ἦταν καί τί άντιπροσώπευαν οί φοιτητές καί οί σπουδαστές μέσης έκπαίδευσης στήν 'Ιταλία τοῦ I968 καί στά κατοπινά χρόνια; 'Από τότε μιά ὁλόκληρη βιβλιοθήκη ἔχει γραφτεῖ άπό άστούς κοινωνιολόγους γιά νά κατανοήσουν τό φαινόμενο· άκόμα καί οί έπαναστάτες τά χρειάστηκαν μ'αύτή τή νέα πραγματικότητα. Εἶναι ομως άναγκαῖο νά ύπογραμμίσουμε άμέσως ἕνα βασικό σημεῖο: τό φοιτητικό '68 δέν προηγήθηκε τῆς προλεταριακῆς έπανάστασης οὔτε καί τήν πυροδότησε ὅπως πίστευαν οί έπαναστάτες. 'Από τήν ἄλλη πλευρά,μετά τό φοιτητικό '68 δέν άκολούθησε οὔτε ύποχώρηση οὔτε "ὁμαλότητα" ὅπως πρόβλεπαν οί άστοί.

'Υπάρχει ὅμως κάτι ἄλλο πού εἶναι άληθινό κάτι πιό μόνιμο γιατί εἶναι δομικῆς φύσης: <u>άπό τό I968 καί μετά ἡ κατηγορία τῶν φοιτητῶν εἰσέρχεται καί άποτελεῖ συστατικό στοιχεῖο τῆς προλεταριακῆς έπανάστασης στήν Ἰταλία μέ τρόπο μόνιμο καί όργανικό.</u> Σέ σύντομα χρονικά διαστήματα καί στό ταχτικό έπί-

πεδο θά ὑπάρξουν ξαφνικές ἄνοδοι καί ὑποχωρήσεις· τό κίνημα τῶν φοιτητῶν πότε θά φαίνεται ὅτι διαλύεται καί πότε θά ἀνασυγκροτεῖται. Ὡστόσο δέν πρόκειται νά ὑπάρξουν ὁριστικές καί ἀμετάκλητες ὑποχωρήσεις, οὔτε ἐπιστροφή στό παρελθόν. Τό 68 σημαδεύει τήν εἴσοδο τῶν φοιτητῶν σά συστατικό στοιχεῖο(τό πρῶτο χρονολογικά) τῶν τάξεων καί στρωμάτων πού ἔρχονται ὀργανικά, καί γιά λόγους τόσο ἀντικειμενικούς ὅσο καί ὑποκειμενικούς,σέ ρήξη μέ τήν ἀναπτυγμένη καπιταλιστική κοινωνία.

Μέσα στό 1969 θά γνωρίσουμε μιά ἄλλη φυσιογνωμία: τούς ἐργάτες τῆς γραμμῆς τῶν μεγάλων ἐργοστάσιων. Στά 1970-71 θά κάνει τήν ἐμφάνισή της μιά τρίτη κατηγορία: οἱ περιθωριακοί καί οἱ ὑπο-προλετάριοι (ἀπό τούς παραγκόβιους μέχρι τούς ἄνεργους, ἀπό τούς φαντάρους μέχρι τούς φυλακισμένους, ἀπό τούς ὑπο-απασχολούμενους μέχρι τούς ἐργάτες τῆς μαύρης, παράνομης δουλειᾶς). Στά 1974,μέ τήν οἰκονομική κρίση καί τό ἀπότομο πέρασμα ἀπό τήν "κοινωνία τῆς κατανάλωσης" στήν "κοινωνία τῶν θυσιῶν καί τῆς λιτότητας" (γιά τούς ἐργάτες), τό πανόραμα πλαταίνει ἀκόμα (ἀπό τούς μόνιμα ἄνεργους μέχρι τούς ὑποαπασχολούμενους, ἀπό τούς νέους πού ψάχνουν γιά τήν πρώτη τους δουλειά μέχρι τούς ἀπόφοιτους καί διπλωματούχους χωρίς δουλειά).

Ὅλα αὐτά θά τά δοῦμε στή συνέχεια.Τό βασικό τώρα εἶναι νά ἐπαναλάβουμε ὅτι τό 1968 ἡ κοινωνική κατηγορία τῶν φοιτητῶν,μέ τήν "ὁλοκληρωτική της ἀμφισβήτηση", μέ τίς ἐξεγέρσεις της, μέ τίς συνελεύσεις της, σημαδεύει τήν ἔναρξη τῶν μεγάλων ἀναστατώσεων τῆς ἰταλικῆς ἀναπτυγμένης καπιταλιστικῆς κοινωνίας. Δείχνει πῶς ἡ νέα κοινωνική ἰσορροπία πού ὁ ἰταλικός καπιταλισμός φαινόταν νά ἔχει πετύχει μετά τό "οἰκονομικό θαῦμα", μέ τήν ἐρήμωση τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν, τήν ἐγκατάλειψη τοῦ Νότου καί τή μετανάστευση, μέ τή μερική ἐνσωμάτωση παλιῶν ἐργατικῶν κατηγοριῶν,μέ τή μεγάλη πορεία τοῦ ΚΚΙ ἀπό ἐπαναστατικό κόμμα σέ ἀντιπολίτευση τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος,πῶς ὅλα αὐτά ξαναμπῆκαν σέ συζήτηση.

Απο το γαλλικο Μαη 68

Ἀλλά ἄς γυρίσουμε πίσω στό 1968 καί τούς φοιτητές τοῦ τότε. Ποιοί καί πόσοι ἦταν; Σύμφωνα μέ τίς στατιστικές, ἐνῶ τό 1951 οἱ φοιτητές, ὑπολογίζοντας κι αὐτούς πού δέν παρακολουθοῦν, εἶναι 225.000, τό 1968 φτάνουντίς 550.000 καί τέσσερα χρόνια μετά, τό 1972,φτάνουν τίς 808.000.

Δηλαδή, τό 1968 οἱ φοιτητές διπλασιάστηκαν σέ σχέση μέ τό 1951 καί τό 1972 γίνονται πάνω ἀπό τριπλάσιοι. Ἀκόμα μεγαλύτεροεῖναι τό φαινόμενο τῶν σπουδαστῶν τῆς ἀνώτερης μέσης ἐκπαίδευσης (ἐκείνων πού σπουδάζουν γιά 4-5 χρόνια μετά τήν ὑποχρεωτική ἐκπαίδευση). Τό 1951 εἶναι 430.000, τό 1968 1.780.000,δηλαδή πάνω ἀπό τέσσερις φορές περισσότεροι ἀπό ἐκείνους τοῦ 1951.

Γιατί ἔγιναν ὅλα αὐτά; Γιά δυό βασικούς λόγους. Ἀπό τή μιά πλευρά ἡ ὅλο καί μεγαλύτερη θέληση τῶν ἐργαζόμενων νά μορφώσουν τά παιδιά τους μέσα ἀπό φοβερές θυσίες, στό βαθμό πού ἔβλεπαν τή μόρφωση σάν τό μέσο πού θά τά ἀπελευθερώσει ἀπό τήν ταξική σκλαβιά πού τόσα χρόνια αὐτοί εἶχαν ὑποστεῖ στό πετσί τους, σάν τό στόχο πού ἔπρεπε νά πετύχουν ὥστε τά παιδιά τους νά εἰσχωρήσουν στό χῶρο ἐκείνων πού δουλεύουν "μέ τό μυαλό".

"Θά κάνω κάθε θυσία ἀλλά τό παιδί μου πρέπει νά σπουδάσει γιά νά μήν εἶναι ὑποχρεωμένο νά κάνει τή ζωή πού ἔκανα ἐγώ". Αὐτό ἦταν τό σύνθημα τοῦ κάθε ἐργάτη καί τοῦ κάθε ἀγρότη ἐκεῖνα τά χρόνια. Κι ἔπειτα, στή διάρκειατῆς δεκαετίας τοῦ "θαύματος", τό ἐπίπεδο ζωῆς τῶν ἐργαζόμενων διπλασιάστηκε καί ἕνας τέτοιος στόχος φαινόταν πραγματοποιήσιμος, καί πραγματικά ἦταν γιά ἕνα μεγάλο κομμάτι τῶν προλετάριων. Τό μόνιμο ὄνειρο τῶν προλετάριων, ὅταν δέ ζοῦν σέ ἐπαναστατική φάση (νά ἀνέβουν δηλαδή τά παιδιά τους σέ μιά ἀνώτερη κοινωνική βαθμίδα τῆς ἀστικῆς κοινωνίας)πραγματοποιόταν. Τό προλεταριάτο, μέ τό νά σπουδάζει τά παιδιά του (ὅπως καί μέ τό νά καταναλώνει τά προϊόντα πού διαφήμιζε ἡ τηλεόραση ἤ, σέ πιό εὐνοϊκές στιγμές, μέ τό νά ἀποκτάει σπίτι ἤ αὐτοκίνητο) εἶχε τήν αὐταπάτη ὅτι ζοῦσε ὅπως ζοῦσαν τ'ἀφεντικά, ὅτι ἦταν <u>σχεδόν</u> σάν αὐτά.

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά αὐτή ἡ ἐκρηκτική ἀριθμητική αὔξηση τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου δέν ἐμποδίστηκε, καί μάλιστα εὐνοήθηκε ἀπό τούς καπιταλιστές καί τήν κυβέρνηση. Δέν ἐμποδίστηκε γιατί μπροστά σ'αὐτή τήν "πείνα γιά μόρφωση" πού ἦταν "πείνα γιά κοινωνική θέση" ἀπό τήν πλευρά τῶν ἐργαζόμενων γιά τά παιδιά τους, θά ἦταν ἐπικίνδυνο νά ἐναντιωθεῖ καί μάλιστα θά εἶχε τήν ἔννοια ὅτι ἡ "κοινωνία" τῆς εὐημερίας δέν ἐγγυόταν σέ ὅλους τίς ἴδιες εὐκαιρίες, πράγμα πού προπαγάνδιζαν τά ἀφεντικά. Καί ἄλλωστε μιά τέτοια ἔκρηξη τοῦ φοιτητικοῦ φαινόμενου εὐνοήθηκε ἀπό τούς ἴδιους τούς καπιταλιστές σά "χῶρος ἐναποθήκευσης" τοῦ ἐφεδρικοῦ βιομηχανικοῦ στρατοῦ πού, στή διάρκεια τῆς οἰκονομικῆς σταθεροποίησης, μείωσε τόν ἀριθμό τῶν ἀνέργων στή βιομηχανία. Μέ ἄλλα λόγια, ἐνῶ πρίν ἀπό τό 1950 ἕνας νέος ἔπιανε δουλειά σέ ἡλικία 15 χρονῶν (αὐτοί πού συνέχιζαν τίς σπουδές ἦταν μιά περιορισμένη μειοψηφία τῶν παιδιῶν τῶν κυρίαρχων τάξεων), ἀπό τότε καί μετά τά πράγματα ἀλλάζουν μέ μεγάλη ταχύτητα ἔτσι πού τό 1969 ἕνας νέος στούς τρεῖς καί τό 1973 ἕνας στούς δύο νά πιάνουν δουλειά σέ ἡλικία 18-20 χρονῶν (καί γιά τούς φοιτητές τῶν πανεπιστημίων ἕνας στούς τέσσερις σέ ἡλικία 25-27 χρονῶν). Αὐτές οἱ δυνάμεις ἐργαζομένων παραμένουνστίς σπουδές, πράγμα πού σημαίνει ὅτι εἶναι κρυφοί ἄνεργοι. Τό 1973 θά φτάσουν τά 2.800.000 ἀπό τούς ὁποίους 800.000 στά πανεπιστήμιακαί 2.000.000 στίς σχολές ἀνώτερης,μέσης ἐκπαίδευσης.

'Από τήν ἄλλη πλευρά αὐτό τό φαινόμενοδέν ἐνοχλοῦσε τήν κυρίαρχη τάξη οὔτε ἔβλαπτε τήν ἐναλλαγή τῶν ἐλίτ, γιατί στή σχολική περίοδο πού διαρκοῦσε ἀπό ἐννιά ἕως δώδεκα χρόνια (καί συχνά περισσότερο) ἀνώτερης μέσης σχολῆς ἤ πανεπιστήμιου, οἱ ἀδυναμίες πού ὀφείλονταν στήν περιορισμένη δυνατότητα φυσικῆς καί ψυχικῆς προσαρμογῆς τῶν νέων ἀπό ἐργατικές ἤ ἀγροτικές οἰκογένειες, ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκογένειας νά βρεθεῖ μιά δουλειά, ἡ ἀδυναμία τῶν προλεταριακῶν οἰκογενειῶν νά συνεχίσουν νά συντηροῦν τά παιδιά τους γιά νά σπουδάσουν, ὅλα αὐτά ἔκαναν νά φτάνουν στό τέρμα μονάχα τό I/4 τῶν φοιτητῶν (3I.000 ἀπόφοιτοι τό I968 στούς 500.000 ἐγγεγραμένους μαζί μέ ἐκείνους πού δέν παρακολουθοῦσαν), ἐνῶ τά 3/4 ἔμεναν στό δρόμο. 'Εξάλλου πρίν, καί κύρια, μετά τό δίπλωμα, ἡ ἐπιλογή γινόταν ἀνάλογα μέ τήν κοινωνική τάξη πού ἀνῆκε ὁ καθένας, στό βαθμό πού ἕνας ἀπόφοιτος, γιός τῶν ἀφεντικῶν ἤ τῶν στελεχῶν, θά βρεῖ εὐνοϊκό πεδίο γιά νά εἰσχωρήσει στίς ἡγετικές ὁμάδες, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι θά μείνουν πίσω καί θά εἶναι ὑποχρεωμένοι νά βροῦν δουλειά κατώτερη ἀπό τήν εἰδίκευσή τους ἤ νά μείνουν ἐντελῶς ἄνεργοι. Ὅπως γράφει ὁ VIALE (σ.τ.μ. ἕνας ἀπό τούς ἡγέτες τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος), γιά τούς φοιτητές πού προέρχονται ἀπό τίς προνομιοῦχες τάξεις, τό πανεπιστήμιο θά πρέπει νά λειτουργεῖ σάν ὀργανισμός ἐπιλογῆς τῆς ἡγέτιδας τάξης, ἐνῶ γιά τήν πλειοψηφία τῶν φοιτητῶν (παρά τήν προνομιούχα οἰκονομική καί κοινωνική τους θέση σέ σχέση μέ τήν ἐργατική τάξη) τό πανεπιστήμιο εἶναι ἕνας μηχανισμός ἰδεολογικῆς καί πολιτικῆς χειραγώγησης πού θέλει νά ἐμπνέει τήν ἐξάρτηση καί τήν ὑποταγή στήν ἐξουσία, τίς ἀνταγωνιστικές σχέσεις, τό σπάσιμο κάθε συλλογικότητας.

Τά μονοπώλια, σ'ἕνα βαθμό, ἔχουν ἀνάγκη ἀπό εἰδικευμένα ἐργατικά χέρια. Κι αὐτά τά προμηθεύονται ὄχι ἀπό τό σχολειό ἀλλά μέσα ἀπό εἰδικά τμήματα ἐκμάθησης καί ἐλέγχου. Ὅσο γιά τή μάζα τῶν ἐργατῶν (ἐργάτες γραμμῆς) ἀρκοῦνται στό Νότο καί τήν ὕπαιθρο πού διαρκῶς αἱμορραγοῦν.

Ὅλα αὐτά τά διαισθάνθηκαν καί τά κατανόησαν ἄμεσα ἑκατοντάδες χιλιάδες φοιτητές καί σπουδαστές τῆς μέσης ἐκπαίδευσης τό I967-68, ὅπως καί τά ἑπόμενα χρόνια. Καί κύρια κατανοοῦνται ἀπό τήν τεράστια πλειοψηφία τῶν φοιτητῶν καί σπουδαστῶν πού προέρχονται ἀπό τήν ἐργατική, τήν ἀγροτική καί τή μικροαστική τάξη. Ὅλοι αὐτοί καταλαβαίνουν τώρα πώς οἱ αὐταπάτες καί οἱ θυσίες τῶν πατεράδων τους γιά νά τούς σπουδάσουν, ὥστε νά μή γίνουν προλετάριοι, εἶναι ἄχρηστες καί ψεύτικες καί ἐπιπλέον δημιουργοῦν μιά μυθοποίηση καί ἀποτελοῦν μιά παγίδα. Καί μόνο ἐλάχιστοι ἀπό αὐτούς, παρά τίς σπουδές, τούς κόπους πού χρειάζεται καί τά χαμένα χρόνια, θά φτάσουν στό δίπλωμα πού μόλις τό πάρουν θά εἶναι ὑποχρεωμένοι, μετά ἀπό μερικά χρόνια ἀνεργία, νά βροῦν μιά θέση ἀπό κάθε ἄποψη κατώτερη ἀπό τήν "εἰδίκευσή" τους. 'Από τήν ἄλλη πλευρά, μέσα ἀπό τίς σπουδές, αὐτοί οἱ προλετάριοι νέου τύπου, αὐτοί οἱ "παγωμένοι" ἄνεργοι, κατακτοῦν μερικά ἐργαλεῖα πού τούς ἐπιτρέπουν νά κατανοήσουν πώς τό σχολειό ὄχι μόνο δέν τούς χρειάζεται ἀλλά καί τούς ἐξαπατᾶ μέ τήν αὐταπάτη τοῦ "τίτλου", τῆς "μόρφωσης" καί τῆς "κοινωνικῆς ἀνόδου".

Ταυτόχρονα αὐτά συμβαίνουν σ'ἕνα τύπο παιδείας πού σ'ὅτι ἀφορᾶ τά λύκεια καί τό πανεπιστήμιο, ἔχει μείνει μέ τίς δομές, τά προγράμματα καί τή νοοτροπία μιᾶς ἐλιτίστικης παιδείας πού χρησίμευε γιά τήν ἐκπαίδευση τῆς ἡγετικῆς τάξης ἑκατό χρόνια πρίν. "Στό σχολεῖο -ἔλεγε ἕνας φοιτητής- οἱ καθηγητές ἤθελαν νά μέ μάθουν αὐτά πού μάθαιναν αὐτοί πρίν πενήντα χρόνια ἀπό τούς καθηγητές τους πού κι ἐκεῖνοι τά εἶχαν μάθει πενήντα χρόνια πρίν". Γι'αὐτό οἱ φοιτητές, ξεπερνώντας τίς αὐταπάτες τους, ἀποκτοῦν συνείδηση πώς τούς ἐξαπατοῦν καί τείνουν νά ἀρνηθοῦν ὁλόκληρη τήν ἐκπαιδευτική δομή: ἀπό τούς καθηγητές μέχρι τά προγράμματα. ἀπό τήν πειθαρχία μέχρι τίς δομές, ἀπό τούς θεσμούς μέχρι τή λειτουργία. Τίποτα πιά δέ γίνεται πιστευτό. Τά πάντα πρέπει νά καταστραφοῦν. "Εἶναι δίκαια ἡ ἐξέγερση!", φωνάζουν οἱ κόκκινοι φρουροί τοῦ Μάο στή διάρκεια τῆς προλεταριακῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης. "Ἡ ἐξέγερση εἶναι δίκαια!" φώναζαν μέ τή σειρά τους οἱ ἰταλοί φοιτητές. Ἐκεῖνες τίς μέρες γεννήθηκε ἡ φράση "γενικευμένη ἀμφισβήτηση", ἦταν ἡ ἄρνηση καί ἡ καταστροφή τῶν πάντων.

'Από τήν ἄλλη πλευρά, τό σχολειό εἶναι ἕνας θεσμός πού ἀποτελεῖ μέρος τῶν ἐργαλείων τῆς ταξικῆς δικτατορίας τῆς ἀστικῆς τάξης. Ἔτσι, τό σχολειό θά πρέπει νά καταστραφεῖ, ὅπως θά πρέπει νά καταστραφεῖ καί τό κράτος! "Τό ἀστικό κράτος γκρεμίζεται, δέν ἀλλάζει!" Αὐτό θά εἶναι τό σύνθημα τῶν ἑπόμενων χρόνων.

'Από τήν ἐπίθεση στό ἐκπαιδευτικό σύστημα περνᾶμε σχεδόν ἀμέσως στόν πολιτικό ἀγώνα ἐνάντια στό κράτος, γιατί τό κράτος, ὅπως καί τό σχολειό, εἶναι ἡ μηχανή πού καταπιέζει κι ἐξαπατᾶ. Ὁλόκληρη ἡ ἀστική ἰδεολογία τοῦ ἀναπτυγμένου καπιταλισμοῦ ξαναμπαίνει σέ συζήτηση καί ἀπορρίπτεται. Ὁ γαλλο-αλγερινός πόλεμος εἶχε ἀποδείξει πώς ἕνας ἀποικιακός λαός μπορεῖ νά ἀπελευθερωθεῖ παρά τίς δυνάμεις καταστροφῆς καί τά βασανιστήρια τῶν ἀποικιοκρατῶν τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ κουβανέζικη ἐπανάσταση ἔδειξε πώς ἡ βορειο-αμερικάνικη κυριαρχία μποροῦσε νά ἀνατραπεῖ. Ἡ ἄτυχη καί ἡττημένη ἐποποιΐα τοῦ Τσέ Γκεβάρα εἶχε σημάνει (μέσα σ'ἕναν κόσμο μπλοκαρισμένο ἀπό τίς δύο ὑπερδυνάμεις, ὅπου ὁ ρώσικος σοσιαλιμπεριαλισμός περιοριζόταν ὅλο καί περισσότερο στόν οἰκονομικό ντετερμινισμό, στή REAL POLITIC καί τή βιομηχανοποίηση, σά δίδυμο ἀδέρφι τοῦ καπιταλισμοῦ) πώς ὁ ἐπαναστατικός υποκειμενισμός ξανακατακτάει τή θέση του μέσα στή σοσιαλιστική ἐπανάσταση. Ἡ ἐξέγερση τῶν μαύρων ἀφρο-αμερικανῶν ξεγύμνωνε ὅλες τίς πτυχές μιᾶς παρακμασμένης κοινωνίας πού μέχρι τότε φάνταζε τέλεια καί δίκαιη. Ἡ παλεστινέζικη ἀντίσταση ἦταν ἡ ἀφύπνιση ἑνός λαοῦ ξεριζωμένων βοσκῶν ἐνάντια στήν ἰσραηλινή τεχνολογία, μακρύ χέρι τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ.

Μά πάνω ἀπ'ὅλα, τίς καρδιές τῶν φοιτητῶν τίς φλόγιζαν τρία γεγονότα πού ἔμοιαζαν μέ θαῦμα καί πού ἀντιμετωπίστηκαν σάν ἡ ρεβάνς τῆς δικαιοσύνης πάνω στή γυμνή βία, τοῦ ἀνθρώπου πάνω στίς μηχανές, τῆς ἐλευθερίας ἐνάντια στήν καταπίεση, τῆς δημιουργικότητας τῶν μαζῶν ἐνάντια στούς ἀντικειμενικούς νόμους τῆς (δῆθεν οὐδέτερης) τεχνικῆς στήν ὑπηρεσία τῆς δικτατορίας τοῦ κεφάλαιου. Αὐτά τά τρία γεγονότα ξέσπασαν μέσα σέ διάστημα ἐλάχιστων μηνῶν: ἡ νίκη τοῦ βιετναμέζικου λα

οῦ ἐνάντια στίς ΗΠΑ, στη μάχη τοῦ Τέτ μετά 30 χρόνια ἀντίσταση, ἡ μεγάλη κινέζικη προλεταριακή πολιτιστική ἐπανάσταση καί ὁ γαλλικός Μάης.

Ἀξίζει νά ἐκτιμήσουμε αὐτά τά γεγονότα ὄχι τόσο καί ὄχι πάντα γι᾽αὐτό πού πραγματικά ἦτανε καί γι᾽αὐτό πού ἀντιπροσώπευαν στίς ἀντίστοιχες χῶρες ἀλλά γιά τό πῶς ἀντανακλάστηκαν στά μυαλά τῶν ἰταλῶν φοιτητῶν. Εἴδαμε πῶς ἡ φοιτητική ἐξέγερση ἦταν ἀποτέλεσμα τῶν ἰδίων τῶν ἐσωτερικῶν δομῶν τῆς ἰταλικῆς κοινωνίας τοῦ 1968 (ἐξ ἄλλου ποτέ δέν ὑπῆρξε μιά ἐπανάσταση πού νά εἶναι ξένη σέ μιά δοσμένη ἐθνική οἰκονομικο-κοινωνική πραγματικότητα καί ἄρα εἰσαγμένη ἀπό τά ἔξω). Ἔτσι οὔτε τό Βιετνάμ οὔτε ἡ κινέζικη πολιτιστική ἐπανάσταση οὔτε ὁ γαλλικός Μάης θά εἶχαν νά διδάξουν ὁτιδήποτε στούς ἰταλούς φοιτητές ἄν αὐτοί δέν ἀντιμετώπιζαν τίς δικές τους ἀντιθέσεις, ἄν δέν εἶχαν μεταβληθεῖ οἱ ἴδιοι σέ ὑποκείμενα τῆς ἰταλικῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης, μέ βάση τά δομικά αἴτια πού προαναφέραμε. Ἀλλά ἀκριβῶς γιατί τό 1968 ὁ πιό ἀδύνατος κρίκος στήν ἁλυσίδα τῆς ἰταλικῆς ἀστικῆς δικτατορίας ἦταν οἱ ἐκπαιδευτικές δομές, αὐτά τά τρία παγκόσμια γεγονότα ἔπεσαν στά κεφάλια τῶν φοιτητῶν σά μιά ἀπόδειξη τῆς πίστης σέ μιά ἄμεση ἐπανάσταση ὅπου ὅλα ἦταν δυνατά, ἀκόμα καί ἡ "ἐπίθεση ἐνάντια στόν οὐρανό".

Στό Βιετνάμ, ἀπό τό Φλεβάρη αὐτῆς τῆς χρονιᾶς, ὁ λαϊκός στρατός καί ὁ λαός στό σύνολό του (μετά ἀπό 30 χρόνια νικηφόρα ἀντίσταση ἐνάντια στούς γιαπωνέζους, τούς γάλλους καί τούς βορειο-αμερικάνους) νίκησαν ἕνα ἑκατομμύριο ξένους στρατιῶτες (κύρια ἀμερικάνους) καί ἕνα ἑκατομμύριο ἀπό τό στρατό τῶν ἀνδρεικέλων πού ἦταν ὁπλισμένοι μέ τά πιό σύγχρονα καί περίπλοκα μέσα καταστροφῆς, στή λεγόμενη μάχη τοῦ Τέτ, ὅπου ἡ ἐπαναστατική δημιουργικότητα συνδύασε ταχτική καί στρατηγική, κλασικό καί λαϊκό πόλεμο, τοπικό πόλεμο καί ἀντάρτικο. Ἡ μεγαλύτερη παγκόσμια δύναμη (οἱ ΗΠΑ) ἡττήθηκε ἀπό ἕνα μικρό λαό ἀγροτῶν. Ἡ δημιουργικότητα τοῦ ἀνθρώπου νίκησε τήν παντοδυναμία τῶν μηχανῶν· ὁ ἄνθρωπος μεταβαλλόταν καί πάλι σέ κέντρο τοῦ κόσμου καί οἱ ἠλεκτρονικοί ὑπολογιστές (πού προπαγανδίζονταν σά δῆθεν οὐδέτεροι, ἀλλά ἀποτελοῦν ἕνα ὅπλο τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κυριαρχίας) ὑποτάχθηκαν στόν ἄνθρωπο. Ἕνα μικρό ἔθνος ὄχι μόνο ἀπαιτοῦσε τό δικαίωμα στήν ἐλευθερία του ἀλλά καί τήν κατάχτησε μέ τή δύναμη τῶν ὅπλων. Ἐξαφανίστηκε τό διαζύγιο ἀνάμεσα στή δύναμη καί τό δίκιο. Ἕνας "ἔγχρωμος" λαός, ὑποταγμένος ἀπό αἰῶνες, νικοῦσε τήν πιό μεγάλη "λευκή" δύναμη, μέσα ἀπό τόν ἔνοπλο ἀγώνα στό ἔδαφός του, γιά τήν ἀνεξαρτησία, τήν ἐλευθερία καί τήν ἐπανάσταση.

Στό μεταξύ, στήν Κίνα βρισκόταν στήν πλήρη της ἀνάπτυξη ἡ προλεταριακή πολιτιστική ἐπανάσταση. Οἱ εἰδήσεις ἔφθαναν λειψές στήν Εὐρώπη, μπερδεμένες ἀνάμεσα σ᾽αὐτά πού ἐξέπεμπε τό γενικό ἐπιτελεῖο τοῦ Λιού Σάο Σί κι ἐκεῖνα πού προέρχονταν ἀπό τήν ὁμάδα τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης, παραμορφωμένες ἐπιπλέον ἀπό εἰδήσεις πού ἐλέγχονταν καί χαλκεύονταν στό Χόνγκ-Κόνγκ, τό Τόκυο καί τή Μόσχα. Παρόλα αὐτά ὅμως κάτι φαινόταν ὅλο καί πιό καθαρά: ἐπρόκειτο γιά μιά ἀληθινή καί πραγματική πολιτική ἐπανάσταση ἐνάντια σέ ὁρισμένες "σοσιαλιστικές" δομές πού εἶχαν ἀλλάξει ἤ ἄλλαζαν χρῶμα καί στή διάρκεια τῆς ὁποίας ἡ προλεταριακή καί ἡ ρεβιζιονιστική γραμμή ἀντιπαρατίθονταν μέσα στή φωτιά τῆς ταξικῆς πάλης, καί ὅπου ὅλη ἡ σύγκρουση ὁδηγοῦσε στήν ἀδιάκοπη ἐξέλιξη τοῦ σοσιαλισμοῦ πρός τόν κομμουνισμό.

Ἡ βαθιά ἀπογοήτευση πού εἶχε προκαλέσει ἡ ΕΣΣΔ στή δεκαετία τοῦ 60, πού εἶχε μεταβληθεῖ γιά ὅλους τούς ἐπαναστάτες σέ ρεβιζιονιστική καί νεο-αστική μετά τό 20ο συνέδριο, συγκρινόταν πιά μέ τό κινέζικο παράδειγμα ὅπου συνεχιζόταν ὁ ἀγώνας μέσα ἀπό μιά ἀδιάκοπη ἐπανάσταση γιά τό βάθαιμα καί ὄχι γιά τήν προδοσία τῆς ἐπαναστατικῆς διαδικασίας. Στά μάτια τῆς μεγάλης μάζας τῶν ἰταλῶν φοιτητῶν, ἐξ αἰτίας καί τῆς ἔλλειψης ἀκριβοῦς πληροφόρησης, ἐξ αἰτίας τῆς μικρο- καί μεσοαστικῆς τους προέλευσης, τέλος ἐξ αἰτίας τῆς ἀσθενικῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς τους διαμόρφωσης, ἡ προλεταριακή πολιτιστική ἐπανάσταση δέν ἀντιμετωπίστηκε σάν κι αὐτό πού ἦταν (μιά ἔντονη ἐπαναστατική πάλη ἀνάμεσα στήν προλεταριακή καί τήν ἀστική γραμμή στό ἐσωτερικό τῶν μαζῶν καί τοῦ κόμματος), ἀλλά ἑρμηνεύτηκε μόνο, πράγμα πού ἦταν καί σ᾽ἕνα βαθμό, σά μιά μεγάλη ἐλευθεριακή αὐθορμητίστικη καί γενικά ἀντι-αυταρχική ἔκρηξη ἐνάντια σέ κάθε εἶδος ἱεραρχίας καί ἐξουσίας.

Οἱ φοιτητές εἶδαν στήν πολιτιστική ἐπανάσταση ἕνα μοντέλο "ἄμεσης δράσης" τῶν μαζῶν καί ἄρα αὐθεντικῆς δημοκρατίας· ἑπομένως, ἕνα μοντέλο γιά τόν ἐπανακαθορισμό τῆς θεωρίας τῆς πολιτικῆς καί τῆς ὀργάνωσης. Τά συνθήματα τοῦ Μάο καί τῶν κόκκινων φρουρῶν ἔγιναν συνθήματα τῶν ἐξεγερμένων ἰταλῶν φοιτητῶν: "Ἡ ἐξέγερση εἶναι δίκαια", "Γιά νά χτίσουμε χρειάζεται πρῶτα νά γκρεμίσουμε ὁλοκληρωτικά", "Φωτιά στό Γενικό Στρατηγεῖο". Ἐπιτέλους, ἡ ἐπανάσταση μεταβαλλόταν σέ ἀπελευθέρωση κάθε ἐνέργειας καί δημιουργικότητας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλά ἀπ᾽αὐτή τή σκοπιά ἀκόμα μεγαλύτερη ἦταν ἡ ἐπίδραση τοῦ γαλλικοῦ Μάη ὅπου οἱ σύντροφοι φοιτητές τῆς γειτονικῆς χώρας, μέ τήν πάλη τους στό δρόμο ἐνάντια στήν ἀστυνομία, μεταβλήθηκαν σέ πυροδότη δέκα ἑκατομμυρίων ἐργατῶν, ὑπαλλήλων καί τεχνικῶν πού κατέβηκαν σέ ἀπεργία. Ἐκεῖ πράγματι "ἡ φαντασία βρισκόταν στήν ἐξουσία". Ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος γκρέμιζε ὅλες τίς λεγόμενες αἰώνιες ἀξίες, ὅλες τίς ψεύτικες ἀλήθειες, ὅλες τίς δοξασίες, ὅλες τίς παραδόσεις, ὅλες τίς παλιές προκαταλήψεις ἀλλά καί ὅλες τίς σύγχρονες, τίς δημιουργημένες ἀπό τήν τηλεοπτική καί διαφημιστική κοινωνία, γιά νά ξαναρχίσει ἀπό τό μηδέν, νά ξαναφτιάξει τόν κόσμο, νά ἀπαγορεύσει κάθε ἀπαγόρευση. Ὁ γαλλικός Μάης ἀντιμε

τωκίστηκε σάν ξεσηκωμός δέκα έκατομμυρίων έργαζόμενων πού άναστατώνει όλους τούς θεσμούς καί γκρεμίζει τίς άπάτες, σάν μπλοκάρισματῆς παραγωγῆς καί ἄρνηση τῆς έργασίας, γιά τό γκρέμισμα τοῦ συστήματος, σάν ἄρνηση τῆς κορπορατίστικης συνδιαχείρησης άφεντικῶν καίσυνδικάτων πού έγκλωβίζει τούς έργαζόμενους, σάν ή άποκάλυψη τῆς σοσιαλιστικῆς έπανάστασης στή Δύση, όπου μιά άνοργάνωτη μειοψηφία μεταβάλλεται σέ "πυροδότη" τῶν μαζῶν, σάν ή άπόρριψη μιᾶς μόνιμης άντιπροσώπευσης τῶν μαζῶν άπό μιά θεσμοποιημένη μειοψηφία.

4. ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΝΕΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΑ ΣΤΟΝ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Τό ίταλικό φοιτητικό κίνημα είναι ένα πλατύ καί γερά συγκροτημένο κίνημα πού κινητοποιεῖ έκατοντάδες χιλιάδες φοιτητῶν άλλά, όπως λέει καί ή CORTESE, "δέν έχει καμιά μορφή όργάνωσης οὔτε κάν συντονισμοῦ· τά διάφορα έθνικά συνέδρια δέν κατορθώνουν νά οίκοδομήσουν οὔτε μορφές ένότητας οὔτε κοινούς στόχους· οί άγῶνες διεξάγονται άσυντόνιστα, σχεδόν άποκλειστικά μέ βάση τά κύματα τῆς αύθόρμητης κινητοποίησης τῶν φοιτητῶν". Καί όμως, όλα τά πανεπιστήμια συμμετέχουν στόν άγώνα καί άμέσως μετά άκολούθησαν τά λύκεια. Τά πρῶτα συμπτώματα αύτῆς τῆς έκρηξης μποροῦμε νά τά δοῦμε στό έθνικό συνέδριο τοῦ Ρίμινι στίς 28/5/67 τῆς U.G.I (Φοιτητική Ένωση Ίταλίας), μέ τήν άνάγνωση τῶν θέσεων τῆς μειοψηφίας, τῶν λεγόμενων <u>θέσεων τῆς SAPIENZA</u>, πού τίς έπεξεργάστηκε τό φοιτητικό κίνημα τῆς Πίζας, πού λένε: "Τό σημαντικότεροκαί θετικότερο στοιχεῖο τῶν πρόσφατων φοιτητικῶν άγώνων είναι πράγματι τό έξῆς: ή άμφισβήτηση τῆς όργάνωσης τῆς πανεπιστημιακῆς έξουσίας σά συνολική άμφισβήτηση τοῦ συστήματος, ή έπισήμανση τοῦ καπιταλιστικοῦ καταμερισμοῦτῆς έργασίας σάν βάση γιά τήν όργάνωση τῆς συζήτησης καί τῆς έξέγερσης. Ή ἄρνηση τῶν άντιπροσωπευτικῶν μορφῶν όργάνωσης πού είναι ένταγμένες στό σύστημα πού θέλουμε νά χτυπήσουμε καί ή έπιβεβαίωση τῶν συνελεύσεων καί τῶν συζητήσεων σάν μοναδικοῦ άποφασιστικοῦ όργάνου δείχνουν πώς ή συζήτηση στό έσωτερικότοῦ κινήματος έχει πιά έπιτύχει τή σωστή σύνδεση άνάμεσα στή συνδικαλιστική καί τήν πολιτική δράση, έντοπίζοντας στή θεματική τῆς <u>έργατικῆς έξουσίας</u> -σάν τήν έπαναστατική προοπτική μιᾶς νέας κοινωνικῆς όργάνωσης- τό νόημα καί τή βάση τῆς ίδιας του τῆς συλλογικῆς δράσης".

"Τό φοιτητικό συνδικάτο άπορρίπτει τήν άρχή τῆς έκπροσώπευσης καί τῆς παράδοσης τῶν έξουσιῶν τῆς συνέλευσης σέ όποιονδήποτε στενότερο όργανισμό· ή συνέλευση είναι δυνητικά, καί στίς στιγμές τοῦ άγώνα πραγματικά, μόνιμη. Γι'αύτό τό λόγο οί έξουσιοδοτήσεις, πού παραχωρεῖ ή συνέλευση γιά τήν πρακτική έκτέλεση τῶν άποφάσεών της είναι δεσμευτικές, πρόσκαιρες, άνακλητές σέ κάθε στιγμή καί δίνονται μέ άνοιχτή ψηφοφορία".

Ἄς μελετήσουμε λίγο περισσότερο τί ἤθελαν καί τί πρότειναν οί φοιτητές σ'αύτή τήν φάση τοῦ μαζικοῦ κινήματος. Ύπάρχουν άναρίθμητα κείμενα πού διαμορφώθηκαν μέσα άπό τίς καταλήψεις, τά άντιμαθήματα, τά σεμινάρια καί τίς συνελεύσεις σέ όλη τήν Ίταλία. Τό σημαντικότερο καί τό πιό όλοκληρωμένο φαίνεται νά είναι έκεῖνο πού διαμορφώθηκε μετά τήν τρίτη κατάληψη άπό τό ίνστιτοῦτο κοινωνικῶν έπιστημῶν τοῦ Τρέντο (Γενάρης-Φλεβάρης 1968): "Τό πανεπιστήμιο είναι ένα άπό τά παραγωγικά ίδρύματα τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ συστήματος πού είναι ένα σύστημα έμπορευμάτων. Αύτό τό ίδρυμα παράγει έναν ίδιαίτερο τύπο έμπορεύματος: Τόν ἄνθρωπο σάν έμπόρευμα, σάν έργατική δύναμη, είδικευμένη ἤ στή διαδικασία τῆς είδίκευσης, σάν πτυχιοῦχο ἤ μελλοντικό πτυχιοῦχο.

"(...) Ἄς δοῦμε τό έμπόρευμα στό τέλος τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας (πτυχιοῦχος): <u>1η Περίπτωση</u>: Ή πώληση άποτυχαίνει, δηλαδή δέν βρίσκει τόν άγοραστή πού θά είναι διατεθειμένος νά τό καταναλώσει. Γεννιέται ή κοινωνική φιγούρα τῆς άναζήτησης τῆς πρώτης άπασχόλησης Πρόκειται γιάτήν πρόσκαιρη, τεχνολογική, ή δομική άνεργία πού άγκαλιάζει σήμερα αύξανόμενες μᾶζες πτυχιούχων. (...) Περιμένουν γιά δουλειά ἤ πᾶνε φαντάροι, ό κοινωνιολόγος-φαντάρος, ό κοινωνιολόγος-άξιωματικός, <u>2η Περίπτωση</u>: Ή πώληση πετυχαίνει, άλλά ο άγοραστής δέν είναι άπό τούς καλύτερους (γυμνάσιο, λύκειο, μικρά καί μεσαῖα παραγωγικά-έμπορικά ίνστιτοῦτα, κοινωνικοί βοηθοί κλπ.) Τό έμπόρευμα πτυχιοῦχος άντιμετωπίζει τήν παραμόρφωση της έπαγγελματικῆς του ίκανότητας, τήν συστηματική ύποαπασχόληση τῆς είδικότητας του. Ό κοινωνιολόγος-"γραφειόσαυρος", ό κοινωνιολόγος-καθηγητής, ό κοινωνιολόγος μπέϊμπυ σίττερ Σ'ολες αύτές τίς περιπτώσεις ή κοινωνική κατανάλωση τοῦ έμπορεύματος πραγματοποιεῖταισέ ένα έπίπεδο κατώτερο άπό έκεῖνο πού έγγυᾶται η παραγωγή τοῦ έργοστάσιου. (....) <u>3η Περίπτωση</u>: αύτή πού όνομάζεται καί "τυχερή περίπτωση" (....) ή πώληση πετυχαίνει καί ο άγοραστής είναι ένας άπό τούς καλύτερους (μεγάλο παραγωγικό ἤ έμπορικό όλιγοπώλιο· δημόσιος όργανισμός έρευνας). Ό κοινωνιολόγος άγοράζεται γιά νά κάνει τόν κοινωνιολόγο. (....) <u>4η περίπτωση</u>: Πρόκειται γιά έκείνη πού τό έμπόρευμα (μισοτελειωμένο ἤ τελειωμένο) άγοράζεται καί καταναλώνεται μέσα στό ίδιο τό ίνστιτοῦτο πραγωγῆς του, τό Πανεπιστήμιο. Είναι ή περίπτωση τοῦ φοιτητή-βοηθοῦ ἤ τοῦ πτυχιούχου-βοηθοῦ (.....)

" Τό πανεπιστήμιο παράγει σέ συστηματική

βάση μιά διαφορά ἀνάμεσα σ'αὐτούς πού μπαί - νουν καί ἐκείνους πού παίρνουν πτυχίο, ἀνάμε σα σ'αὐτούς πού γράφονται καί σ'αὐτούς πούπα ρακολουθοῦν. Τό κόστος τῶν ἐγγραφῶν, καί τό σύνολο ὅλων τῶν ἄλλων δαπανῶν εἶναι τέτοιο ὥστε ἀποτελεῖ ἕνα ἀπό τά μέσα πού χρησιμοποι εῖ τό Πανεπιστήμιο γιά νά παράγει αὐτή τήδι αφορά ἀνάμεσα σ'αὐτούς πού γράφονται καί τούς πτυχιούχους, ἀνάμεσα στούς γραμμένους καί ἐ- κείνους πού παρακολουθοῦν.Θάταν ἄχρηστο νάτο νίσουμε τόν ταξικό χαρακτήρα ἑνός τέτοιου τύ που ἐπιλογῆς.(....)

"Αὐταρχισμός καί πατερναλισμός μποροῦν νά πεθάνουν καί νά ἀντικατασταθοῦν ἀπό μιά συλ- λογική ἐπεξεργασία μόνο στο βαθμό πού θά ἐξα φανιστεῖ οποιαδήποτε διαφορά ἀνάμεσα σέ διδά σκοντα καί διδασκόμενο, καί ἑπομένως θά ἐξα- φανιστοῦν οι καταπιεστικοί θεσμοί τῆς ἀτομι- κῆς ἐξέτασης, τοῦ ἀτομικοῦ ψήφου, τῆς ἀτομι- κῆς προφορικῆς ἐξέτασης(.....)

"Ἡ ἐπαγγελματική μας προετοιμασία εἶναι ἕνα κοινωνικό κεφάλαιο πού δέν μᾶς ἀνήκει,ἐ- πειδή μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ μόνο ἀπό μιά ἐπιχειρηματική γραφειοκρατική ὀργάνωση πού δέ ἔχουμε τή δυνατότητα νά τήν ελέγχουμε πολιτι κά καί ἐπαγγελματικά. Τό πανεπιστήμιο σάν ἐ- ξουσιαστική δομή χρησιμεύει λοιπόν γιά νά προ ετοιμάζει πολιτικά ἄοπλους καί ἐπαγγελματικά περιορισμένους ἐκτελεστές. Στό Πανεπιστήμιο μαθαίνει κανείς κύρια νά διατάζει καί νά ὑπα κούει(....)Ἐκεῖνο πού μένει στή μάζα τῶνφοι τητῶν, μετά τήν ἐξαφάνιση τῶν δημοκρατικῶν, συνδιαχειριστικῶν, ρεφορμιστικῶν αὐταπατῶν , πού ἔτρεφαν οι ὀργανώσεις τους καί οι ἐκπρο- σωπήσεις τους, εἶναι ἡ ὀργάνωση σέ φοιτητική ἐξουσία σάν ἀμφισβήτηση τῶν πανεπιστημιακῶν δομῶν καί τῶν ἀκαδημαϊκῶν φορέων, σάν ἐργα - λεῖο ρήξης μέ τόν ἀκαδημαϊκό αὐταρχισμό,ἐνάν τια στόν οποῖο μποροῦμε νά ἀντιδράσουμε μόνο μέ τήν ὀργάνωση τοῦ διαφορετικοῦ καί τῆς ἀν- τιπαράθεσης".

'Από τήν ἄλλη ἡ πάλη ἐνάντια στό ἐκπαιδευ τικό σύστημα, ἐνάντια σέ ὁποιοδήποτε τύπο σχολείου εἶναι πάλη ἐνάντια σ'ὁλόκληρο τό σύ στημα, ἀπό τήν στιγμή καί πέρα πού δέν προ - τείνεται ἡ μεταρρύθμιση ἤ ἡ βελτίωση τοῦ σχο λειοῦ ἀλλά ἡ συνολική του ἀμφισβήτηση.

Ἔτσι, καί γρήγορα, τό φοιτητικό κίνημα ἀ πό κίνημα ἐξέγερσης εἶναι ὑποχρεωμένο νά με- ταβληθεῖ σέ ἐπαναστατικό.

Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι τό πρῶτο ἐπεισόδιο τοῦ ἐργατικοῦ 68-69 θά γίνει ἐκείνη τήν ἄνοι ξη. Στά μέσα τοῦ 'Απρίλη, στό VALDAGNO, μιά γενική ἀπεργία στή MARZOTTO, πού εἶχε τήν ὑ- ποστήριξη καί τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων (ἀλλά μέ πλειοψηφία καθολικῶν CISL καί ACLI) ὁδηγεῖ σ'ἕναν ἀνατρεπτικό ἀγώνα τῶν ἐργατῶν, πού μέ μεγάλη ὀργή γκρεμίζουν συμβολικά τό μπρούτζινο ἄγαλμα τοῦ ἱδρυτή τοῦ ἐργοστάσιου GAETANO MARZOTTO.

5. Η ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΔΟΜΩΝ '68

Τό βασικό διακριτικό στοιχεῖο τῆς φοιτη- τικῆς ἔκρηξης τοῦ 1968 εἶναι τό ὅτι παρεμβαί νει κύρια στό πεδίο τοῦ ἐποικοδομήματος σάν κριτική ὅλων τῶν θεσμῶν καί τῶν δομῶν ἐξου σίας τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου πού πιά ἀντι- μετωπίζονται σάν ξεπερασμένες καί καθόλου λειτουργικές.

Ἡ ἐργατική τάξη σάν ἀνταγωνιστική τάξη τῆς κυρίαρχης ἀστικῆς τάξης, παρ'ὅλη τήν θαυ μάσια ἐκκίνηση τῆς κομμούνας τοῦ Παρισιοῦ τό 1971, δέν κατόρθωσε μέσα σέ 100 χρόνια σέ κα μιά χώρα τοῦ ὥριμου καπιταλισμοῦ καί νά δημι

φοιτητες εξω απο τα εργοστασια

'Αλλά γιά νά παλέψει ἐνάντια σέ ὁλόκληρο τό σύστημα, δηλαδή μέ μαρξιστικούς ὅρους,γιά νά γκρεμίσει τό ἀστικό κράτος εἶναι ἀνάγκη ὁ ἀγώνας νά διευρυνθεῖ καί σ'ἄλλες ἀνατρεπτικές δυνάμεις, καί νά ριζοσπαστικοποιηθεῖ διαφορε τικά τό φοιτητικό κίνημα σάν τέτοιο δέν μπο- ρεῖ παρά νά ὑποχωρήσει νά ἀποσυντεθεῖ.

Καί ἔτσι θά γίνει γιατί οἱ προσπάθειες δι εύρυνσης τοῦ ἀγώνα πρός τούς ἐργάτες εἶχαν ἀ ποτελέσματα πολύ μερικά καί μακροπρόθεσμακαί τελικά τό φοιτητικό κίνημα θά χάσει τό δυνα- μισμό του. Τά διάφορα ἐθνικά πανεπιστημιακά συνέδρια στό Μιλάνο 10-11 Μάη στή Ρώμη 14-15 Μάρτη, καί στή Βενετία 2-6 Σεπτέμβρη '68,δέν κατόρθωσαν νά συντονίσουν νά συγκεντρωποιή - σουν καί ἑπομένως νά ὁμογενοποιήσουν τό φοι- τητικό κίνημα τῶν διαφόρων πόλεων.

Ὁ ROSTAGNO (ἕνας ἀπ'τούς ἡγέτες τοῦ κινή ματος στό Τρέντο) : "Ὁ μαζικός φοιτητικός ἀ γώνας ἐνάντια στό ἐκπαιδευτικό σύστημα εἶναι ἀπομονωμένος. Δέν κατόρθωσε νά εἰσχωρήσει(πα ρά μόνο σέ ἀσήμαντο βαθμό) οὔτε στήν ἐργατι- κή τάξη τῶν ἐργοστάσιων, οὔτε στούς ἐργάτες γῆς, οὔτε στά κόμματα καί στά συνδικάτα ,πού ἀποδείχτηκαν ὄργανα πού δέν μποροῦν νά προσα ρμοστοῦν σέ μιά πολιτική ἐπαναστατική παρέ - μβαση". Μποροῦμε νά σημειώσουμε πως ὁ ὅρος "νά προσαρμοστοῦν" δείχνει μιά καθόλου καθα- ρή ἀντίληψη γιά τή φύση τοῦ ρεβιζιονισμοῦ ἀ- πό τούς φοιτητές τοῦ '68.

Ἡ πάλη τῶν φοιτητῶν δέν θά ξαπλωθεῖ σάν ἕνας πυροδότης στήν ἐργατική τάξη. 'Αντίθετα ἡ πλειοψηφία τῶν φοιτητῶν θά ἐγκαταλείψειτόν ἀγώνα, τό φοιτητικό κίνημα θά χάσει τόν πλα- τύ μαζικό του χαρακτήρα καί θά ἐπιστρέψει στούς θεσμούς (μέχρις ὅτου δέκα χρόνια ἀργό- τερα, τό 1977 τό κίνημα τῶν φοιτητῶν θά ξα- ναγεννηθεῖ μέ ἐντελῶς διαφορετικά χαρακτηρι- στικά).

ουργήσει μιά πολιτιστική κρίση (6). Στή δύση τά τελευταία 100 χρόνια οὔτε τά σοσιαλιστικά κόμματα, μέχρι τό πρῶτο παγκόσμιο ἰμπεριαλιστικό πόλεμο, οὔτε τά κομμουνιστικά κόμματα, στίς δυό μεγάλες κρίσεις τοῦ 1917 - 21 καί 1943-48, δέν κατόρθωσαν νά καθοδηγήσουν νικηφόρα τήν ἐπανάσταση σέ καμιά ἀπ'τίς χῶρες τους. Κι ὅμως σ'αὐτές τίς χῶρες ὁ καπιταλισμός εἶχε δείξει σέ αὐξανόμενο βαθμό τήν ἴδια του τήν ἀποσύνθεση μέσα ἀπό δύο παγκόσμιους πόλεμους πού κόστισαν 100 ἑκατομμύρια νεκρούς. Η "καταναλωτική κοινωνία", σά συνέπεια τῆς οἰκονομικῆς ἐξάπλωσης μετά τό δεύτερο πόλεμο, καί ἡ μερική ἀστικοποίηση πλατειῶν ἐνδιάμεσων στρωμάτων ἔδωσαν στό νεοκαπιταλισμό τή δυνατότητα νά ἐπιβιώσει. Ἀλλά ἡ εἰκόνα πού εἶχε γιά τόν ἑαυτό της ἡ εὐρωπαϊκή ἀστική τάξη κατάρρευσε στίς καρδιές καί τά μυαλά ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Οἱ ἀπαραβίαστες ἔννοιες πού εἶχε δημιουργήσει ἡ ἀστική τάξη τήν ἐποχή τῆς ἀνόδου της εἶχαν πιά καταρρεύσει μπρός σέ ὅλες τίς τάξεις τῆς κοινωνίας : ἡ θρησκεία, ὁ ἐθνικισμός, ἡ ἐμπιστοσύνη στίς ἡγέτιδες τάξεις, στίς πολιτιστικές, διοικητικές καί πολιτικές ἀρχές, βρίσκονταν σέ κρίση. Η ἴδια ἡ ἔννοια τῆς ἐξουσίας, τῆς ὁποιασδήποτε ἐξουσίας, δέν εἶχε πιά κανένα χαρισματικό ἤ ἔστω καί μόνο λειτουργικό ὑπόβαθρο, καί μεταβαλλόταν σέ στοιχεῖο μιᾶς ἐπιβαλλόμενης βίας καί μόνο, μιᾶς ἐπιβολῆς χωρίς ἀποδοχή, ἕνα περίβλημα χωρίς περιεχόμενο. ὅπου ἡ ἱεραρχία δέν ἦταν τίποτε ἄλλο παρά ἡ σκέτη ἐπιβολή της, πού γινόταν ὅλο καί πιό ἄδικη καί ἀνυπόφορη ὅσο περισσότερο ἀναχρονιστική ἦταν.

Ἑπομένως τό 1968 θά ἀποτελέσει τήν ἄνοιξη πού ἀπελευθέρωσε τήν ἀμφισβήτηση ἐνάντια σέ κάθε ἐξουσία, σέ ὅλες τίς ἀρχές. Αὐτές οἱ ἀρχές ἀντιμετωπίστηκαν στή φλύαρη καί χοντροκομμένη τους οὐσία μέ τή γελοιοποίηση καί τή θέληση νά γκρεμιστοῦν γιατί πιά δέν ἀνταποκρίνονταν στή λειτουργία τους, δέν ἀντιπροσώπευαν τίποτα. Εἶναι λογικό πώς αὐτή τήν ἀντίληψη τήν ἔκφρασε κύρια ἡ σπουδαστική νεολαία πού μεταβλήθηκε σέ πρωτοπορεία μιᾶς τέτοιας ἀπομυθοποίησης σέ μαζικό ἐπίπεδο.

Εἶναι ἐπίσης λογικό τό ὅτι οἱ καπιταλιστές δέν πρόβαλαν μιά μετωπική ἀντίσταση σ' αὐτή τήν ἐπίθεση γιατί δέν ἔβαζε σέ ἄμεσο κίνδυνο τά κέντρα τῆς ἐξουσίας τους (οἰκονομική καί στρατιωτικο-κατασταλτική ἐξουσία), παρόλο πού ὑπονόμευε τήν ἴδια της τήν οὐσία καί τήν ἐγκυρότητα. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο οἱ καπιταλιστές προτίμησαν ν'ἀφήσουν τή θύελλα νά περάσει, κρατῶντας σφιχτά στά χέρια τους τά νευραλγικά κέντρα τῆς δικτατορίας τους, περιμένοντας πώς ὅλα θά ἐπιστρέφουν στήν ὁμαλότητα. Εἶναι καθαρό πώς τό βασικό πρόβλημα τῆς κυρίαρχης τάξης εἶναι κάθε φορά ἡ διατήρηση τῆς ἐξουσίας της, ἡ ἐπιβίωσή της.

Ὡστόσο, ἡ ἐξουσία τῆς ἀστικῆς τάξης μετά τό 1968, μ'ὅλο πού φαινομενικά παρέμεινε ἄθικτη μετά τό "χρόνο τῶν φοιτητῶν", πέρασε μιά τόσο μεγάλη κρίση ἐγκυρότητας ὥστε ἔκτοτε συνέχισε μέν νά ἐξουσιάζει ἀλλά ὅλο καί λιγότερο μποροῦσε νά ἐξαπατᾶ καί νά κοροϊδεύει ἀποτελεσματικά. Κι αὐτό ἀκόμα περισσότερο στό βαθμό πού μετά τό φοιτητικό κύμα τοῦ 67-68 ἀκολούθησε στήν Ἰταλία ἡ ἐργατική ἔκρηξη τοῦ 68-69.

Καί ἐδῶ τό πρόβλημα θά γίνει ἀκόμα σοβαρότερο γιά τ'ἀφεντικά μιά καί ἡ ὑπακοή τῆς ἐργατικῆς τάξης εἶναι ἀπαραίτητη γιά τή διατήρηση τῆς δομῆς τοῦ συστήματος. Αὐτό, γιά νά ἐπιβιώσει, ἔχει ἀνάγκη ἀπό τήν ὑποταγή τῶν προλετάριων, παραγωγῶν τῆς ὑπεραξίας. Ἡ ἄρνηση ὑποταγῆς τῶν ἐργατῶν, καί κύρια τῶν ἐργατῶν τῆς γραμμῆς στά μισο-αυτοματοποιημένα ἐργοστάσια, ὅπως θά δοῦμε ξεκίνησε ἀπό τήν φοιτητική ἀμφισβήτηση, δημιούργησε μορφές ἐργατικῆς αὐτονομίας, ἀπορροφήθηκε σέ μεγάλο βαθμό ἀπό τά συνδικάτα (πού εἶναι ἀνταγωνιστικά μέ τόν καπιταλισμό ἀλλά μέσα στό ἀστικό σύστημα)· δέ θά ξαναγύριζε ὅμως ποτέ στήν πρίν τό 68 κατάσταση. Γι'αὐτό ἀκριβῶς τό λόγο καί ἡ ἀστική τάξη ἐπέλεξε τό ρεβιζιονισμό καί τό ΚΚΙ σάν τό νέο στήριγμα τῆς ταξικῆς της δικτατορίας.

Ἔτσι, τό 68 θά πρέπει ν'ἀντιμετωπιστεῖ σάν ὁ πρόλογος τῶν μαζικῶν κινημάτων τῆς ἑπόμενης δεκαετίας, πρόλογος πού, ἐνάντια στήν λογική τοῦ μηχανιστικοῦ ὑλισμοῦ, γεννήθηκε σά κρίση στό ἐποικοδόμημα γιά νά μεταβληθεῖ σέ ἐπαναστατική κρίση στίς ἴδιες τίς δομές τῆς κοινωνίας μέ τήν οἰκονομική κρίση καί τόν στασιμο-πληθωρισμό μετά τό τέλος τοῦ 1973.

6. Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΑΝ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΗΣ

Ὄργανο καί μέσο ἔκφρασης ἐκείνου πού τότε ὀνομάστηκε ἡ "ἀμφισβήτηση" εἶναι ἡ <u>συνέλευση</u>. Η πάλη ἐνάντια σ'ὅλους τούς θεσμούς τῆς κοινωνικῆς βάσης καί ἐνάντια σ'ὅλα τά ταμπού τοῦ ἐποικοδομήματος βρίσκει τήν ὀργανωτική της ἔκφραση στή συνέλευση σάν τή λιγότερο θεσμοποιημένη καί ἐπιδεχόμενη θεσμοποίηση μορφή, καί ἀκόμα σάν τήν περισσότερο λαϊκή καί δημοκρατική. Η συνέλευση εἶναι ἡ ἔκφραση τοῦ συνόλου τῶν θελήσεων τῶν παρόντων καί ταυτόχρονα ἡ σύνθεση τῆς συλλογικῆς θέλησης σέ μιά διαρκή, ἀσταμάτητη δημιουργική δράση.

Σέ στιγμές μεγάλης μαζικῆς κινητοποίησης, ἀδιάκοπης ἀναθεώρησης κάθε ἀξίας, κριτικῆς ἀντιμετώπισης ὅλων τῶν προβλημάτων μέ τή θέληση τῆς ἀναζήτησης μιᾶς καινούργιας λύσης, μέ-

---

6. Αὐτό συμβαίνει, ὅπως εἶχε ἤδη τονίσει ὁ Μάρξ, ὅταν ἡ παλιά τάξη δέν ἐξακολουθεῖ νά εἶναι λειτουργική, ἀλλά συνεχίζει παρ'ὅλα αὐτά νά διατηρεῖ τήν ἐξουσία, γιατί ἡ καινούργια τάξη παρ'ὅλο πού δυναμικά εἶναιἐπαναστατική καί λειτουργική σέ σχέση μέ τίς νέες παραγωγικές σχέσεις, δέν ἔχει ἀκόμα τή δύναμη νά πάρει ἡ ἴδια τήν ἐξουσία.

σα άπό τήν έπαλήθευση καί τήν συγκεκριμμενοποίηση, τότε πράγματι τό μοναδικό όργανο πάλης είναι ή συνέλευση. Συνελευση κάθε κοινωνικοῦ κύτταρου (Πανεπιστήμιου ή σχολῆς, έργοστάσιου ή τμήματος, γραφείου, γειτονιᾶς, ή όδοῦ, ή τετράγωνου) έκεῖ οπου δουλεύει καί ζεῖ ό κάθε έργαζόμενος.

Συνέλευση ἀνοιχτή σ'όλους άκριβῶς γιατί δυνητικά μπορεῖ νά περιλάβει όλους, διαρκής, γιατί χρειάζεται μιά διαρκής έπαλήθευση άνάμεσα στήν πρόταση καί τή δράση, άνάμεσα στή θεωρία καί τήν πραχτική όπως καί τό άντίστροφο όργανο συζήτησης καί ταυτόχρονα όργανο έφαρμογῆς τῶν άποφάσεων, γιατί παράλληλα μέ τίς άποφάσεις καθορίζεται καί τό ποιός θά τίς έκτελέσει. Τέλος Μή θεσμοποιημένη γιατί κάθε προηγούμενη άπόφαση είναι άνακλητή.

Δέν εἶναι περιέργο ότι ή "άμφισβήτηση" δημιούργησε, γέννησε τή συνέλευση: άπό πάντα. σέ έπαναστατικές στιγμές, όταν όλα ξαναμπαίνουν σέ συζήτηση, τότε κάθε άξία έπαληθεύεται καί πάλι, κάθε άπόφαση περνάει στίς μάζες καί ή συνελευσιακή μορφή είναι ή μοναδική πού μπορεῖ νά έκφράσει τή λάβα τῆς λαϊκῆς θέλησης. Από τίς λέσχες τῆς γαλλικῆς Επανάστασης μέχρι τά σοβιέτ τῶν έργατῶν άγροτῶν καί φαντάρων τῆς ρώσικης, μέχρι τίς διάφορες έπαναστατικές έπιτροπές άγροτῶν καί έργατῶν στήν κινέζικη, αύτό συνέβαινε πάντα. Καί έτσι θάναι πάντα γιατί έπανάσταση σημαίνει καταστροφή κάθε παλιοῦ πρίν άπό τήν οίκοδόμηση τοῦ νέου πού πραγματώνεται άπό τίς μάζες, πού μόνες αύτές δημιουργοῦν τήν ίστορία, ίδιαίτερα σέ έπαναστατικές στιγμές. Οί συνελεύσεις ήταν τό σύμπτωμα καί ταυτόχρονα ή άπόδειξη τοῦ ότι πλατειές μάζες φοιτητῶν καί σπουδαστῶν κι ένα μέρος τῶν έργατῶν καί τῶν τεχνικῶν τῆς βιομηχανίας, ίδιαίτερα τῆς σύγχρονης, εἶχαν μιά θέση ρήξης μέ όλο τό σύστημα καί τούς θεσμούς.

Τά έπόμενα χρόνια, στίς άναλύσεις πού άντιμετώπισαν κριτικά τήν έμπειρία τοῦ παρελθόντος, ύπῆρξε μιά έντελῶς άρνητική άξιολόγηση τῆς συνελευσιακῆς έμπειρίας. Ειπώθηκε πώς ή συνέλευση, πίσω άπό μιά δημοκρατική μάσκα, στήν πραγματικότητα άπαλλοτριώνει τή θέληση τῶν μαζῶν γιατί παραχωρεῖ σέ λίγους καί πάντα στούς ίδιους, πού ξέρουν νά έλίσσονται καί νά κατευθύνουν τή θέληση έκείνων πού συμμετέχουν στή συνέλευση. Κι αύτό ίσχύει. Αλλά κάτι τέτοιο ίσχύει μόνο όταν έχεις μιά "δημοκρατικίστικη" άντίληψη γιά τίς μάζες· δηλαδή όταν έχεις μιά μικροαστική καί μανιχαϊστική άντίληψη γιά τή λαϊκή θέληση. Αλλά ίσχύει άκόμα περισσότερο όταν ή άντικειμενική κατάσταση παύει νά είναι έπαναστατική. Τότε, σ' αύτή τήν περίπτωση, ή συνέλευση δέν προσφέρει καμιά "θεσμική" έγγύηση δημοκρατίας. Τότε, η συνέλευση δέν εἶναι καλύτερη, εἶναι μάλιστα χειρότερη, άπό οποιοδήποτε άλλο όργανο ένός κράτους όπου ή έκτελεστική καί νομοθετική έξουσία παραχωρεῖται σέ όρισμένους καί άφαιρεῖται άπό τίς μάζες. Τότε ή άβουλία τῆς συνέλευσης, ή μή συμμετοχή, ή θέληση τῆς παραχώρησης τῶν έξουσιῶν σέ όρισμένους όδηγοῦν στήν άλλοτρίωση τῆς θέλησης τῶν πολλῶν άπό τούς λίγους.

Αλλά όταν άντίθετα οί άντικειμενικές συνθῆκες είναι έπαναστατικές, όταν οί μάζες, ή τουλάχιστον τό πιό ένεργό τους κομμάτι, άποτελοῦν ένεργό ύποκείμενο τῆς άναθεώρησης καί τῆς θέλησης γιά έπαλήθευση καί άνατροπή τῶν πάντων, τότε ή μορφή τῆς συνέλευσης, τῶν έπιτροπῶν βάσης ή τῶν συμβούλιων (ή όπως καί νά όνομάζονται), πού ξεπηδᾶνε αύθόρμητα σέ κάθε χῶρο δουλειᾶς, άποτελοῦν τήν πιό αύθεντική έκφραση τῆς λαϊκῆς θέλησης. Αύτό άποδείχνεται άκόμα κι άπό τό ότι, μετά τό 68-69, όταν μειώνεται ό όρμή τοῦ κινήματος στά πανεπιστήμια ή τά έργοστάσια, τότε, μέσα σέ λίγους μῆνες, ή άκόμα καί μέσα σέ λίγες βδομάδες, ή συνέλευση διαλύεται, έξαφανίζεται ή παύει νά έχει μιά όποιαδήποτε λειτουργία άκριβῶς γιατί μεταβάλλεται σέ σκιά τοῦ έαυτοῦ της.

Έτσι λοιπόν, τό γεγονός πώς τό 68-69 δέν άποτέλεσε τήν άρχή τῆς ίταλικῆς έπανάστασης, αύτό όφείλεται στό ότι ύποκειμενικά έλειπε τό κόμμα πού θά μποροῦσε νά τήν κατευθύνει, καί άνάμεσα στά σοβαρότερα προβλήματα κατεύθυνσης θά ήταν καί έκεῖνο τῆς μεταβίβασης άπό τίς μάζες πρός τίς μάζες, μέσω συνελεύσεων καί έπιτροπῶν, τῆς σωστῆς πολιτικῆς καθοδήγησης· καί άντικειμενικά στό ότι, δίπλα στούς έπαναστάτες φοιτητές καί τούς μερικά έπαναστατημένους έργάτες τῶν μεγάλων βιομηχανιῶν, δέν κατέβηκαν στόν άγώνα τά ύπόλοιπα λαϊκά στρώματα (έργάτες τῶν πιό καθυστερημένων, μικρῶν καί μεσαίων, βιομηχανιῶν, έργάτες γῆς, φτωχοί άγρότες, όρισμένες κατηγορίες τῶν μεσοστρωμάτων σέ κρίση, ύπο-προλεταριάτο, κλπ.). Αντίθετα, δέν εἶναι άλήθεια ότι τό 68-69 δέν άποτέλεσε τήν άπαρχή τῆς ίταλικῆς έπανάστασης, έπειδή, όπως είπαν πολλοί, κυριαρχοῦσε ό αύθορμητισμός, δηλαδή τό βασίλειο τῆς συνέλευσης.

Όταν γίνεται ή έπανάσταση, δηλαδή όταν εἶναι νικηφόρα, αύτή άποτελεῖ πάντα τή συνισταμένη μιᾶς διαλεκτικῆς σχέσης άνάμεσα στήν άνατρεπτική καί ταυτόχρονα δημιουργική θέληση τῶν μαζῶν, πού έκφράζεται μέσα άπό τίς συνελεύσεις, καί τή σιδερένια θέληση μιᾶς έπαναστατικῆς όργάνωσης πού άξιοποιεῖ αύτή τήν άνατρεπτική θέληση τῶν μαζῶν, έπαληθεύοντας άδιάκοπα καί διαλεκτικά τήν πολιτική της γραμμή μέσα στίς μάζες γιά νά τήν ξαναφέρει στίς μάζες, μέσα άπό τήν κριτική συγκεντροποίηση τῶν καλύτερων έμπειριῶν.

7. Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΞΑΝΑΚΑΤΑΚΤΑ ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Ή έλλειψη έμπιστοσύνης άπέναντι στίς θεσμοποιημένες άξίες καί τά άτομα πού τίς άντιπροσωπεύουν, ή έκτίμηση ένός άτόμου όχι μόνο μέ βάση τή θέση πού κατέχει στήν ύπάρχουσα ίεραρχία, άντίθετα μάλιστα ή άμφίσβήτηση του άκριβῶς γιατί κατέχει αύτή τή θέση. ή άμφισβήτηση τῶν πάντων, ή θέληση νά καταστραφοῦν καί νά έπανεξεταστοῦν τά πάντα, αποτελεῖ μόνο μιά όψη τῆς πολιτιστικῆς έπανάστασης τῶν φοιτητῶν.

Ταυτόχρονα μέ τήν πλευρά "ή έξέγερση εἶναι δίκαια" έμφανίζεται, διαλεκτικά δεμένη μαζί της, καί η θέληση γιά τήν δημιουργία μιᾶς

νέας κοινωνίας. Ποιας; ενάντια στό σύγχρονοί μπεριαλισμό πού άποτελεΐ ή άστική ίδεολογία στά κεφάλια τῶν προλετάριων,ή νέα κοινωνία ή όποία άπορρίπτει ολα αύτά καί γιά τήν οποία γίνεται ο άγώνας,είναι ο σοσιαλισμός.

'Αλλά τί σήμαινε σοσιαλισμός γι'αύτούς ὅλους τούς νέους; Σ'αύτούς πού είναι τά παιδιά, τά έγγόνια καί τά δισέγγονα μιᾶς 'Ιταλίας καί μιᾶς Εύρώπης στήν όποία 100 χρόνια ίστορίας σφραγίστηκαν μέ τήν ῆττα τοῦ προλεταριάτου;

Οί ίδέες είναι γενικές καί συγχισμένες·άλλά τά ήθικά καί πολιτικά κίνητρα πού τούς ώθοῦν είναι τεράστια. Κινητρα πού τούς ώθοῦνε στήν άναζήτηση τῶν αίτίων τῆς άποτυχίας, καί τήν έπανεξέταση όλων τῶν ίδεολογιῶν καί τῶν έμπειριῶν τοῦ συνόλου τῶν ρευμάτων πού άναφέρονται στό σοσιαλισμό,άπό τό Μάρξ καί τόν 'Ενγκελς μέχρι τό Λένιν καί τό Στάλιν, άπό τόν Μπακούνιν μέχρι τό Μαλατέστα, άπό τό Γκράμσι μέχρι τόν Τρότσκυ,άπό τόν Μπορντίγκα μέχρι τούς άναρχοσυνδικαλιστές, κλπ. Όλους τούς ξαναβλέπουν μέ κριτικό μάτι,δέν τούς ξεχωρίζουνε πιά μανιχαϊστικά σέ όρθόδοξους καί αίρετικούς,άλλά άπό τόν καθέναν παίρνουν αύτό πού μπορεῖ νά χρειαστεῖ σήμερα, στήν πολιτική πραχτική, άπό στρατηγική ή ταχτική άποψη.

Πρόκειται λοιπόν συνολικά γιά μιά αύθεντική πολιτιστική έπανάσταση πού δέν παρουσιάζεται μετά άπό μιά έπανάσταση στό έπίπεδο τῶν δομῶν, άλλά μέσα στό ἴδιο τό σῶμα τῶν άστικῶν δομῶν καί πού ύποχρεωτικά προϊδεάζει γιά τήν πολιτική έπανάσταση ένάντια στίς δομές κ' τό έποικοδόμημα ταυτόχρονα. Βάζει δηλαδή τό πρόβλημα τῆς καταστροφῆς τοῦ κράτους τῆς άστικῆς δικτατορίας καί ταυτόχρονα τῆς άνατροπῆς τῆς κουλτούρας του, τῆς δημιουργίας μιᾶς νέας κουλτούρας, τῆς δημιουργίας ενός νέου άνθρώπου.

'Ο στόχος είναι φιλόδοξος καί δυσανάλογος γιά τίς δυνάμεις μερικῶν έκατοντάδων χιλιάδων νέων πού ζοῦν σέ μιά κοινωνία πού άκόμα δέν έχει μπεῖ σέ βαθειά κρίση, σέ μιά κατάσταση πού άκόμα δέν είναι άντικειμενικά έπαναστατική, στήν οποία είχαν λίγους συμμάχους,άρκετούς ούδέτερους καί πολλούς έχθρούς. Άπό έκεῖ ξεπήδησε καί ή άναγκαιότητα τῆς όργανικῆς συμμαχίας μέ τήν "ίστορικά" έπαναστατική τάξη, τήν έργατική τάξη.Καί πράγματι, παρ'όλο πού αύτή η συμμαχία έμεινε περισσότερο μί α σωστή πολιτική θέση, καί δέν μεταβλήθηκε σέ ίστορική πραγματικότητα,ύπῆρξαν άρκετές κατακτήσεις καί κύρια δύο: η πρώτη ήταν η πολιτική δουλειά στούς έργάτες, πού ριζοσπαστικοποιήθηκε καί βάθυνε στά επόμενα χρόνια: στήν άρχή ΓΙΑ τούς έργάτες,στή συνέχεια ΑΝΑΜΕΣΑ στούς έργάτες καί τέλος μέσα άπό τήν άδιάσπαστη ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ τους μέσα στίς έπαναστατικές όργανώσεις πού ξεπήδησαν μέσα άπό τή συγχώνευση άνάμεσα στίς πρωτοπορεῖες τῶν διανοουμένων καί τίς έργατικές πρωτοπορεῖες, πού βγῆκαν άπό τήν ίδια τήν τάξη.

'Η έπόμενη κατάκτηση τοῦ κινήματος, πού βγῆκε άπό τό 68 ήταν, τό ότι ό σοσιαλισμός δέ θεωρεῖται πιά σάν ή άπλή άνατροπή καί άντικατάσταση ενός άντιδραστικοῦ οίκονομικοῦ συστήματος(καπιταλισμός) μέ ενα προοδευτικό(σοσιαλισμός)· άλλά θεωρεῖται καί σάν ή δημιουργία μιᾶς νέας, πιό έλεύθερης κοινωνίας,όπου εί-ναι δυνατό νά καταχτηθοῦνε άληθινά δοσμένες κοινωνικές έλευθερίες (άπό τήν άνάγκη, τούς μύθους, τίς ίεραρχίες, τήν άλλοτρίωση, τούς ίσχυρούς), έλευθερίες πού ή άστική τάξη είχε διακηρύξει άλλά δέν ήταν δυνατό νά πραγματωσει.

Από τό '68 καί μετά ό σοσιαλισμός στήν 'Ιταλία θά ξαναγυρίσει σ'αύτό πού ύποστήριζε ό Μάρξ, έκεῖνος ο σοσιαλισμός γιά τόν όποῖο πάλεψαν οί Παρισινοί έργάτες στήν Κομμούνα(καί δέν είναι τυχαῖο τό οτι η Κομμούνα τοῦ Παρισιοῦ άποτέλεσε τή μόνιμη άναφορά τῆς φοιτητικῆς άμφισβήτησης στίς καπιταλιστικές χῶρες όπως καί στό γαλλικό μάη, άπό τήν κινέζικη πολιτιστική έπανάσταση μέχρι τό έργατικό 68-69 τῆς ίταλίας), ενας σοσιαλισμός πού τσακίζει τό έχθρικό κράτος καί άνατρέπει τίς δομές του άλλά καί δημιουργεῖ έναν νέο έργαζόμενο,ένας σοσιαλισμός πού είναι έπιστημονικός άλλά καί ταυτόχρονα άπελευθερωτικός· όπου οί έλευθερίες δέν άποτελοῦν άστική πολυτέλεια καί προνόμιο, άλλά άνήκουν σ'ολο τό λαό. Ένας σοσιαλισμός πού θάχει άπορρίψει τόν ντετερμινισμό τῆς ΙΙης Διεθνοῦς καί οπου θά περιοριστεῖ ό γιακωβινισμός τῆς ΙΙΙης στίς άνάγκες καί μόνο ενός συγκεντροποιημένου έπαναστατικοῦ στρατοῦ, πού ομως άντλεῖ τίς δυνάμεις του στήν άδιάκοπα άναδημιουργούμενη διαλεκτική σχέση του μέ τίς μᾶζες. Έτσι μέ τό '68 ό σοσιαλισμός άγαπτᾶ έκείνη τήν ύποκειμενική φόρτιση πού είχε χάσει στή Δύση μετά τήν Κομμούνα τοῦ Παρισιοῦ. 'Αλλά δέν θά πρέπει νά έννοήσουμε αύτήν άνακάλυψη μ'ενα βιβλιακό τρόπο:οί νεαροί άγωνιστές πού ξαναδιαβάζουν τό πᾶν, δέν άποδδονται σέ μιά φιλολογική προσπάθεια άλλά βασικά πολιτική.μέ μόνο στόχο νά χρησιμοποιήσουν καί παλι ότι μπορεῖ νά είναι χρήσιμο,νά άπορρίψουν ότι μπορεῖ νά είναι περιοριστικό.

....

...Δηλαδή μετά τό 68 ό σοσιαλισμός στήν 'Ιταλία ξαναανακαλύπτει τό Μάρξ, μαζί μέ τούς Παρισινούς κομμουνάρους, χωρίς καί ένάντια στήν "συντροφιά" τοῦ Κάουτσκυ· ξαναανακαλύπτει τό Λένιν τοῦ Κράτος καί 'Επανάσταση,μαζί καί μέ τό Μάο τῆς Πολιτιστικῆς 'Επανάστασης,χωρίς καί ένάντια στίς παραμορφώσεις τοῦ Στάλιν. 'Ο σοσιαλισμός δέν είναι πιά ντετερμινισμός, οίκονομισμός, άλλά άκόμα καί κύρια άπελευθέρωση όλων τῶν προλετάριων πού πραγματώνεται άπό τούς ίδιους, πού μέ τήν άπελευθέρωση τῆς τάξης τους άπελευθερώνουν ολόκληρη τήν άνθρωπότητα.

'Η ἐπανάσταση γινεται ἀναγκαία ὄχι μόνον γιά τήν κατάργηση τῆς μισθωτῆς ἐργασίας,ἀλλά καί γιά τήν ἐξαφάνιση μαζί μέ τήν οἰκονομική ἀλλοτρίωση καί τῆς ψυχολογικῆς,πολιτικῆς καί σεξουαλικῆς καταπίεσης. Χρειάζεται λοιπόν μιά νέα σχέση ἀνάμεσα σέ βάση καί ἐποικοδόμημα. 'Ο Μάρξ πρέπει νά συναντηθεῖ μέ τό Φρόϋντ καί τό Ράϊχ. Κι'αὐτό τό χρωστᾶ μέ στή γενιά τοῦ 68 πού ξεπερνάει καί κρικάρει τήν παλιώτερη ἀντιστασιακή-ἀντιφασιστική τολιατική γενιά. Κι'αὐτό θά ἀποτελέσει κληρονομιά τοῦ κινήματος γιά τά χρόνια πού ἀκολουθοῦν......

....

8. – ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Πρίν κλείσουμε γιά τό 67-68 τῶν φοιτητῶν μᾶς φαίνεται σωστό νά δοῦμε καί πιά ἦταν ἡ ἀντανάκλαση αὐτοῦ τοῦ κινήματος στήν ἀρχουσα τάξη. Όταν αὐτή προσπάθησε,μετά τό 1969 νά ξαναπάρει τά πράγματα στά χέρια της εἶχε περιορισμενες καί μόνο ἐπιτυχίες,παρ ὅλη τή κρατική ἰσχύ καί τόν ἔλεγχο τῶν πολιτιστικῶν μέσων κυριαρχίας(τύπος, τηλεόραση κλπ)ὅπως καί τῶν νομοθετικῶν ὀργάνων , στήν προσπάθεια ἀναδιάρθρωσης τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος. Τό φοιτητικό κίνημα, παρ'ὅλο πού ἔχασε γιά πολλά χρόνια -μέχρι τό 1977- τήν ἰσχύ του , ομως δέν ἀφομοιώθηκε ἀπό τίς κυρίαρχες τάξεις. 'Η μόνη δυνατή ἐνέργεια πού ἔμενε ἦταν αὐτή πού ἔκτνε πάντα η κυρίαρχη τάξη:ἡ προσπάθεια ἐλέγχου ἑνός τμήματος τῶν νέων διανοούμενων , ὅπως εἶχε κάνει ὁ φασισμός,πού εἶχε παραχωρήσει ενα τμῆμα τῆς ἐξουσίας στό νέο μεσαῖο στρῶμα τῶν διανοουμένων. Τό ἴδιο θά προσπαθήσει νά κάνει ἡ ἀστική τάξη μετά τό 1969,μέσα ἀπό μιά στήν πράξη ἐπιστροφή σέ μιά πολιτική ἔντασης τῆς ἐπιλογῆς μιά ἐπιλογή ταξική πού προσπάθησε νά ἐνισχύσει τά παιδιά τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης στά ἰδιωτικά καθολικά σχολεῖα καί στά κρατικά σχολειά καί πανεπιστήμια, μέσα ἀπό τό κόστος τῶν βιβλίων, τά σεμινάρια γιά ἐκείνους πού μποροῦν νά παρακολουθοῦν ἐπειδή δέν δουλεύουν ἤ μένουν στήν πόλη-ἕδρα τοῦ Πανεπιστήμιου, κλπ.

Γιά ενα μικρό μέρος τῶν παιδιῶν τῆς μεσοαστικῆς καί μικροαστικῆς τάξης ἤ τῆς ἐργατικῆς ἀριστοκρατίας τό καθεστώς θά ἐφαρμόσει μιά περιορισμένη πολιτική ἀξιοκρατικῆς ἐπιλογῆς , μέ τό μισθό γιά ἐργάτες πού σπουδάζουν καί τίς ὑποτροφίες. Πρωταγωνιστής αὐτῆς τῆς πολιτικῆς ἦταν τό καινούργιο ἀστικό κόμμα τῆς θεσμικῆς ἀντιπολίτευσης, τό <u>ΚΚΙ</u>.

Τό <u>ΚΚΙ</u>, μέσα ἀπό τούς"κόκκινους βαρώνους" (Σ.Τ.Μ. Βαρῶνοι στήν 'Ιταλία καί τή Γαλλία ὀνομάζονται οἱ καθηγητές καί ἰδιάτερα ἐκεῖνοι μέ τήν μεγαλύτερη ἐπιρροή) ἐφάρμοσε μιά πολιτική προώθησης ἐκείνων τῶν φοιτητῶν πού θάθελαν νά κάνουν πολιτική καί καρριέρα μέσα ἀπό τό ρεβιζιονιστικό κόμμα, σάν μελλοντικά στελέχη του, μιάκαί τό κόμμα εἶχε σχεδόν ἀδειάσει ἀπό διανοούμενους μετά τά γεγονότα τῆς οὐγγαρίας τό 1956(ἐνῶ ἀντίθετα ἄρχισε νά ξαναγεμίζει μετά τό '70 ἀπό διανοούμενους σέ ἀναζήτηση "συστηματικότητας").

'Αλλά ὅλα αὐτά ἀφοροῦν μειοψηφίες καί μόνο τῶν σπουδαστῶν. 'Ακόμα καί η προσπάθεια χρησιμοποίησης πτυχιούχων γιά τήν αὐτοτροφοδότηση τῆς τεράστιας τριτογενοῦς βιομηχανίας, πού εἶναι ἡ ἐκπαίδευση,ἡ χρησιμοποίηση τους δηλαδή σέ διάφορα ἐπίπεδα σάν πανεπιστημιακούς καθηγητές καί βοηθούς,καθηγητές λυκείων καί γυμνασίων καί δασκάλους(καί πρό κειται γιά μιά ἀληθινά μαζική προσπάθεια,δεδομένου ὅτι ἀφοράει ἐκατοντάδες χιλιάδες ἐργαζόμενους) εἶχε ἕνα ἀμφίβολο ἀποτέλεσμα. 'Από τήν μιά πλευρά ἔδωσε σ'ὅλους αὐτούς ενα μισθό, μιά σταθερότητα καί ἀσφάλεια δουλειᾶς, ὅπως καί μιά κοινωνική θέση. 'Από τήν ἄλλη ὅμως ἡ θέση τῶν καθηγητῶν, μέ τήν γιγαντιαία ἀνάπτυξη τοῦ ἀριθμοῦ τους, ὑποβιβάστηκε κοινωνικά, πράγμα πού εἶχε σά συνέπεια νά τούς κάνει νά νοιώθουν περισσότερο σάν ἄχρηστοι καί ἀλλοτριωμένοι ἐργαζόμενοι παρά σάν μιά ἐλίτ διανοουμένων.

Γιά τή μάζα τῶν ἐκατομμυρίων φοιτητῶν πού δέν τελειώνουν τίς σπουδές τους ἤ πού, ἐφόσον πάρουν ενα δίπλωμα ἤ πτυχίο, παραμένουν σέ ενα ὅλο καί μεγαλύτερο "γκαράζ" ἀναμονῆς καί μερικῆς ἤ ὁλοκληρωτικῆς ἀνεργίας δέν ὑπάρχει καμμιά προοπτική "συστηματοποίησης". Αὐτοί θά συνεχίσουν νά βρίσκουν, οποτε μπορέσουν νά βροῦν <u>πάν τοτε</u> δουλειές κατώτερες ἀπό τήν <u>ειδικότητα τους</u>, θά συνεχίσουνε νά πληρώνονται λιγώτερο καί νά ἔχουν κατώτερη κοινωνική θέση ἀπό ἐκείνη πού θά ἐπέτρεπε η κοινωνική προοπτική καί οἱ οἰκονομικές θυσίες πού ὑπέστησαν. Αὐτή ἡ συνείδηση μετέβαλλε τή μάζα τῶν φοιτητῶν σέ ἕνα ὑποκείμενο ἀνταγωνιστικό γιά τήν ἀστική τάξη,Κ' συνεχίζει νἄναι ἔτσι.

'Η κυρίαρχη τάξη εἶχε μιά λύση καί μόνο:ἐπιστροφή στόν κλειστό ἀριθμό εἰσαγώμενων καί τό σχολειό-ἐλίτ. 'Αλλά αὐτό τό φάρμακο μπορεῖ νά ἀποδειχτεῖ χειρότερο ἀπό τήν ἀρρώστια, εἴτε γιατίεἶναι πιά ἀντίθετο μέ τήν ἐποχή μας καί τήν πραγματικότητα,δηλαδη μιά μυθική-ἀντιδραστική ἐπιστροφή σέ μιά ἀγροτική κοινωνία πού πιά δέν ὑπάρχει, εἶναι ἀδιανόητη· εἴτε γιατί ἄν γινόταν η προσπάθεια νά ἐφαρμοστεῖ μέ μέσα αὐταρχικά καί κατασταλτικά μόνο,θά μποροῦσε νά μεταβάλει ἐκατομμύρια σπουδαστές ἀπό ἀμφισβητίες σέ ἐπαναστάτες ἀποκαλύπτοντας τή φύση τοῦ καπιταλισμοῦ,ρίχνοντας τήν λαϊκίστικη ἀπατηλή του μάσκα.

Κι'ἄν αὐτή εἶναι ἡ πραγματικότητα,καί θά συνεχίσει νά παραμένει τέτοια γιά μιά ὁλόκληρη ἱστορική περίοδο(ἡ πλειοψηφία τῶν φοιτητῶν θά συνεχίσει νά ἀντιμετωπίζει τήν περιθωριοποίηση καί νά παρουσιάζει ἕνα ἐπαναστατικό δυναμικό) τότε γίνεται ἀδύνατη ἡ μεταβολή τους σέ ενα μαζικό ἀπόθεμα τοῦ φασισμοῦ, κάτω ἀπό ὁποιαδήποτε μορφή..........

....Οἱ περιπτώσεις αὐταρχικοῦ προσανατολισμοῦ εἶναι ἀναρίθμητες στήν ἱστορία τῆς ἀστικῆς μας τάξης·....Βασικά χαρακτηριστικά τοῦ φασισμοῦ ἦταν ἀπό τή μιά πλευρά η αὐταρχική τρομοκρατική ὄψη τῆς ἀστικῆς δικτατορίας κι ἀπό τήν ἄλλη ὁ χαρακτῆρας τοῦ <u>μαζικοῦ κινήματος</u>. Τό ενα εἶναι ἀξεχώριστο ἀπό τό ἄλλο

καί αποτελεί μόνιμο χαρακτηριστικό όλων τών φασιστικών κινημάτων πού πλημμύρισαν τόν κόσμο ανάμεσα στό πρώτο καί τό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Άν παράλληλα μέ τό πρώτο στοιχείο δέν υπάρχει καί τό δεύτερο, τότε δέν μπορούμε νά μιλάμε γιά φασισμό-ναζισμό, άλλά γιά κάτι τό διαφορετικό· δηλαδή πρόκειται γιά μιά αύταρχική άστική δικτατορία χωρίς μαζικό υπόβαθρο. .... Σήμερα ή κατάσταση έχει άλλάξει έντελώς. Οί μεσαίοι άγρότες οί μικροϊδιοκτήτες τού χωριού, καί τό άγροτικό ύποπρολεταριάτο έχουν περιθωριοποιηθεί άριθμητικά καί κοινωνικά άπό τήν οικονομικοκοινωνική μετακίνηση τού χωριού στή δεκαετία τού 60 καί άποτελούν ενα μικρό κομμάτι τού πληθυσμού. Ταυτόχρονα ή μεγάλη πλειοψηφία τών φοιτητών δέν μπορεί νάχει καμμιά αύταπάτη γιά κάποια "θέση" στήν κατανομή τής έξουσίας, δεδομένου τού μεγάλου τους άριθμού καί τής περιθωριοποίησης τους καί τού φτωχαίματος τους πού βρίσκεται στήν έντελώς άντίθετη κατεύθυνση άπό τό μικροαστικό όνειρο τής κατάκτησης ένός μέρους τής έξουσίας. Δηλαδή ή άστική τάξη τήν έποχή τού φασισμού διέθετε άκόμα κομμάτια τής έξουσίας γιά διανομή στήν μικροαστική τάξη. Στόν ώριμο καπιταλισμό δέν μπορεί πιά, άπό τήν ίδια τή δομική του συγκρότηση, νά τό κάνει. Καί δέν μπορεί νά τή σώσει ούτε τό KKI. Οί προλεταριοποιημένοι νέοι διανοούμενοι δέν έχουν πιά άλλο δρόμο άπό τό σοσιαλισμό. Ό καπιταλισμός δέν μπορεί νά τούς προσφέρει καμμιά λύση έκτός άπό ενα μικρό μισθό. Τέλος ή πολιτική δράση πού έγκαινίασαν οί έπαναστατικές όμάδες άπό τό 1969-70 πρός τό ύποπρολεταριάτο πού τό τράβηξε άπό τήν έλξη τών άντιδραστικών κ τό έφερε στό χώρο τού προλεταριάτου, όδήγησε καί στήν έξαφάνιση αύτού τού πιθανού στηρίγματος γιά μιά έπιστροφή στό φασισμό. Παράλληλα οί μεσαίοι καί μικροί έμποροι, πού πρίν άπό πενήντα χρόνια ήταν φασίστες σέ μεγάλο ποσοστό, γιατί φοβόντουσαν τήν σοσιαλιστική άπαλλοτρίωση, σήμερα ύπόκεινται άμεσα στήν άπαλλοτρίωση τών μεγάλων μονοπώλιων διανομής (σούπερ-μάρκετ) καί στή φορολογία πού εύνοεί τά μονοπώλια καί χτυπάει τούς ίδιους

....

Έπαναλαμβάνουμε λοιπόν πώς ό κινητήρας αύτής τής άλλαγής (σέ σχέση μέ πενήντα χρόνια πρίν) τόσο στήν κοινωνική σύνθεση, όσο, κύρια στίς πολιτικές έκφράσεις, όφείλεται στή μαζική μετακίνηση τών φοιτητών, πού άπό ήγέτες τών μεσαίων στρωμμάτων σέ συμμαχία μέ τό φασισμό, καί στήν ύπηρεσία τών άφεντικών μεταβλήθηκαν στόν σημαντικώτερο ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΣΥΜΜΑΧΟ τών έργατών, τών φτωχών άγροτών καί τών σέ προλεταριοποίηση μεσαίων στρωμάτων.

Αύτή είναι ή πολύτιμη κληρονομιά πού άφησε τό "68 τών φοιτητών" στήν Ίταλία τών προλετάριων.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΤΑΞΕΙ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ...

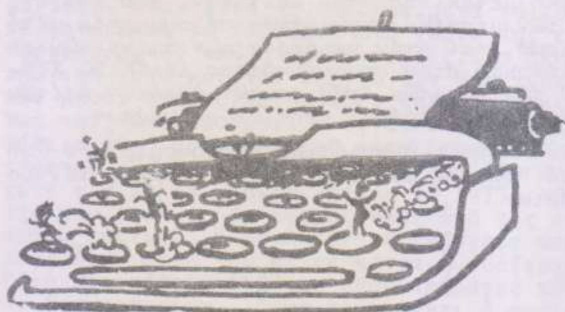

... οἱ συγγραφεῖς,

... οἱ ρεπόρτερς,

... οἱ δακτυλογράφοι,

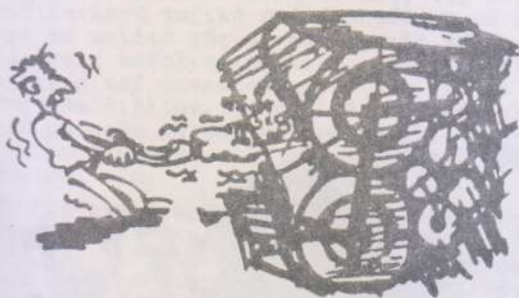

... οἱ φωτογράφοι,

... Διευθύνεται ἀπό συνταχτική ἐπιτροπή

Τυπώθηκε στό τυπογραφεῖο

Υπεύθυνη γιά τό νόμο:

Χριστίνα Σταματοπούλου
Δερβενίων 39 · Αθήνα

Κεντρική διάθεση
Δερβενίων 39
Εξάρχεια - Αθήνα Τ.Τ. 148
. 3602644

...Τιμή
δρ. 50

νούσαμε, ἀλλά σέ μιά ἄλλη. Στή λογική τοῦ κόσμου: "Πέθανε ἕνας βασανιστής καί δολοφόνος πού ἔμεινε ἀτιμώρητος καί χαιρόμαστε γι' αὐτό". Αὐτή ἦταν τότε, τό '75, ἡ πολιτική μας θέση.

'Από κεῖ καί πέρα, ἰδιαίτερα μετά τό '76, μέ τήν πτώση τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος καί γενικότερα τήν ἀπογοήτευση πού δημιουργήθηκε ἀπό τό κλίμα τῆς μεταπολίτευσης, ἐντείνεται ἡ τάση τοῦ "ἔνοπλου". 'Εμφανίζονται περισσότερες ὁμάδες πού ἐκδηλώνονται κύρια μέ βόμβες.

'Από τότε ἀρχίζει μιά διαδικασία πολιτικῆς μας ἀντιπαράθεσης σέ ὅλα τά πεδία μέ αὐτές τίς ἀπόψεις. Καί τό κύριο πεδίο γιά μᾶς ἦταν καί παραμένει ἡ οἰκοδόμηση ἑνός μαζικοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος πού ἀντιστέκεται στό κράτος καί δέ δέχεται αὐτή του ἡ ἀντίσταση νά ἀπαλλοτριώνεται ἀπό ὁποιονδήποτε. Ταυτόχρονα δέ βάζουμε σάν κέντρο τίς ὁποιεσδήποτε "καταγγελίες" ἀλλά προσπαθοῦμε νά πείσουμε μέσα ἀπό τήν πραχτική ὅλους τούς συντρόφους γιά τήν ἀνάγκη νά ξεπεραστοῦν οἱ λαθεμένες καί ἀπομονωτικές ἀπό τό μαζικό κίνημα ἀπόψεις. Βάζοντας τό βάρος στό νά δείξουμε πώς ἡ λογική τοῦ "ἔνοπλου" ὁδηγεῖ ἔξω ἀπό τό κίνημα καί τίς πραγματικές διαδικασίες του.

"Ετσι, τέλος, φτάνουμε, μετά τό Μπάμπαλη καί τήν ἔνταση τῶν ἔνοπλων ἐνεργειῶν, σέ κείμενα μιᾶς θεωρητικῆς ἀνάλυσης ἐνάντια στή λογική τῆς ἀτομικῆς τρομοκρατίας. Τέλος, τό καλοκαίρι τοῦ '79, στό πρῶτο φύλλο τῆς ΡΗΞΗΣ, ἔχουμε κιόλας ἕνα κείμενο σέ ἄλλο ἐπίπεδο. "Ενα κείμενο πού χτυπάει "στά ἴσα" τή λογική τοῦ "ἔνοπλου". "Ενα κείμενο πού δέν προσπαθεῖ πιά ΝΑ ΠΕΙΣΕΙ ἀλλά θέλει νά ξεκαθαρίσει.

Συνέχεια αὐτῆς τῆς "κλιμάκωσης" ἀποτελεῖ καί ἡ τωρινή μας θέση πού ὁπωσδήποτε περνάει σέ ἄλλο ἐπίπεδο. Κριτική πιά μέ ὅλα τά μέσα πού διαθέτουμε.

Καί οἱ λόγοι γι'αὐτό εἶναι συγκεκριμένοι.

Πρίν ἀπό δύο ἤ τρία χρόνια, τήν ἐποχή πού ἐντείνεται ἡ λογική τοῦ "ἔνοπλου", μπορούσαμε νά καταλάβουμε πώς ὁρισμένοι σύντροφοι, ἀπογοητευμένοι ἀπό μιά συνολική κατάσταση, διάλεγαν αὐτό τό δρόμο σάν ἕνα δρόμο ἀντίστασης. Καί γι'αὐτό ἡ πολιτική μας παρέμβαση εἶχε τό χαρακτήρα πειθοῦς, κριτικῆς σέ συντρόφους.

Σήμερα, τήν ἐποχή πού τό κίνημα, ξεκινώντας ἀπό τή νεολαία καί τούς φοιτητές, μπαίνει σέ μιά νέα φάση ἀνόδου, τήν ἐποχή πού γιά πρώτη φορά τείνει νά γεννηθεῖ ἕνα μαζικό ἀντικαπιταλιστικό κίνημα, τότε τά πράγματα ἀλλάζουν. 'Οποιοσδήποτε λειτουργεῖ ΕΞΩ καί ΕΝΑΝΤΙΑ στίς συλλογικές διαδικασίες αὐτοῦ τοῦ κινήματος, ὁποιοσδήποτε μεταθέτει μέ τήν παρέμβασή του τό ἐπίπεδο τῆς πάλης πέρα ἀπό ἐκεῖ πού πραγματικά βρίσκεται, αὐτός λειτουργεῖ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ μέ τό κίνημα καί θά πρέπει νά ἀντιμετωπιστεῖ σάν τέτοιος. 'Επομένως, τέτοιου τύπου ἀπό δῶ καί στό ἑξῆς θά εἶναι ἡ στάση μας: πολιτική πάλη μέ ὅλα τά μέσα πού διαθέτει τό κίνημα ἐνάντια σέ μιά ἀλλοτριωτική λογική.

Καί ἴσως τό γεγονός ὅτι ἡ λογική τοῦ "ἔνοπλου" ἐμφανίζεται στή χώρα μας σέ μιά ἐποχή ἀνάπτυξης τοῦ μαζικοῦ κινήματος, ἴσως αὐτό ν'ἀποτελέσει καί τόν τάφο της. Γιατί στή Γερμανία ἤ τήν 'Ιταλία ἀναπτύχθηκε σέ ἐποχή ΠΤΩΣΗΣ τοῦ κινήματος γι'αὐτό καί ἐμφανίστηκε σά διέξοδος σέ πολλούς. Στήν 'Ελλάδα ἐμφανίζεται τή στιγμή πού ἕνα κίνημα πάει νά αναπτυχθεῖ καί γι'αὐτό ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νά ἀποκαλυφθεῖ ἀκόμα πιό καθαρά ἡ ἀνταγωνιστική φύση του μέ τό μαζικό κίνημα.

"Ενα πρόσφατο παράδειγμα εἶναι ἐξαιρετικά καθαρό. Στά Πανεπιστήμια πετάχθηκε μιά προκήρυξη μέ τόν τίτλο "Γιατί ἀποπειραθήκαμε νά κάψουμε τό αὐτοκίνητο τοῦ καθηγητή Βασιλειάδη", ὅπου οἱ "ἐκδικητές-τζούνιορ" μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἔκαναν αὐτή τήν ἐνέργεια ἐπειδή οὔτε λίγο οὔτε πολύ δέ γίνεται κανένας "συνεπής ἀγώνας" στά πανεπιστήμια. Κι αὐτά ἕνα μήνα μετά τίς καταλήψεις καί, τό σημαντικότερο, τήν ἴδια στιγμή πού οἱ φοιτητές τοῦ Χημικοῦ ΚΑΤΑΛΑΒΑΝ τήν ἕδρα τοῦ Βασιλειάδη καί τοῦ ἀπαγορεύουν νά μπεῖ στό πανεπιστήμιο. "Ε, λοιπόν, αὐτή τήν κρετίνικη καί ἔξω ἀπό τό κίνημα λογική θά τήν χτυπήσουμε.

Απεναντι στη τρομοκρατια

Γιά ἄλλη μιά φορά τό κράτος καί ἡ 'Ασφάλεια προσπάθησαν νά χτυπήσουν τό κίνημα μετά τήν ἐνέργεια τῆς "17 Νοέμβρη". Γιά ἄλλη μιά φορά ἔγινε ἕνα ὄργιο διωγμῶν καί ἴσως σέ μεγαλύτερη κλίμακα ἀπό ποτέ ἄλλοτε. Γιά ἄλλη μιά φορά χτύπησαν κύρια τούς συντρόφους τῆς ΡΗΞΗΣ. Καί τό κεντρικό πρόβλημα δέν εἶναι ἡ τρομοκρατία ἀφηρημένα ἀλλά τά πολιτικά ἀποτελέσματα πού ἔχει. Δηλαδή, ἡ στροφή σέ μιά λογική ἄμυνας, ἡ ἐγκατάλειψη ἄλλων πραγμάτων πού θά ἔπρεπε νά κάνουμε. Αὐτό εἶναι τό βασικό πρόβλημα πού βάζει κάθε φορά ἡ τρομοκρατία.

'Η ἐπιμονή τῆς 'Ασφάλειας σέ συντρόφους τῆς ΡΗΞΗΣ ἔχει γιά μᾶς αὐτό ἀκριβῶς τό περιεχόμενο: νά μᾶς ἀπομονώσει δημιουργώντας μύθους στόν κόσμο, νά μᾶς μεταβάλει σέ τσάμπιον τοῦ ἀντιτρομοκρατικοῦ ἀγώνα, ἀποκόβοντάς μας ἀπό τίς ἀνάγκες προχωρήματος τοῦ κινήματος. Νά μᾶς κάνει "ἥρωες" ἀλλά "ἀπλησίαστους".

Καί αὐτή τήν πολιτική τήν ἐφαρμόζει συστηματικά ἐδῶ καί τρία χρόνια τουλάχιστον. Οἱ ἔρευνες, οἱ συλλήψεις, οἱ δίκες εἶναι ἀτελείωτες.

"Ομως πιστεύουμε ὅτι μέχρι σήμερα δέ μπόρεσαν νά πετύχουν τούς στόχους τους γιά ἕνα βασικό λόγο. Γιατί μέχρι σήμερα δέν πέσαμε στήν παγίδα τους, δηλαδή νά μεταβληθοῦμε καί ἐμεῖς σέ παράνομους. Δέν ἀνταποκριθήκαμε στό "κάλεσμα" πού ἔμμεσα μᾶς ἀπευθύνουν οἱ "17 Νοέμβρη" καί διάφοροι ἄλλοι: "Γίνετε παράνομοι γιά νά μή σᾶς κυνηγᾶνε".

Πιστεύουμε ὅτι δέ μπόρεσαν νά πετύχουν τό στόχο τους γιατί φροντίσαμε καί μένουμε στό ὅτι οἱ ἐνέργειές μας νά ἐντάσσονται πάντα στό μαζικό κίνημα καί τίς ἀνάγκες του καί ὄχι στήν αὐτοάμυνά μας. 'Ακόμα καί τήν πάλη ἐνάντια στήν τρομοκρατία ἔτσι τή βλέπουμε κι ὄχι ἁπλά σάν αὐτοπροστασία.

Σ'αὐτή τή βάση ἐντάσσεται καί ἡ λογική μας ἀπέναντι στό κράτος καί τήν τρομοκρατία του. 'Η στάση μας, χρόνια τώρα, ἀπέναντι σ' αὐτή δέν ἔχει καμιά σχέση μ'αὐτό πού λένε διάφοροι: "θέλουνε νά κάνουνε τούς ἥρωες". 'Απλούστατα ὑπάρχει μιά ποιοτική διαφορά μέ ἐκείνους πού, ἐνῶ στίς τρεῖς λέξεις τους οἱ δύο εἶναι "νά τήν πέσουμε στούς μπάτσους" ἤ "τούς κίτες", ὅμως τόσο στά δικαστήρια ὅσο καί ἀπέναντι στήν 'Ασφάλεια δέν ἔχουν ἄλλη στάση

από τό "έγώ ήμουνα περαστικός", καί φροντίζουνε πάντα νά καταθέτουν σάν καλά παιδιά.

Ἡ ἴδια ἡ θέση "θέλουνε νά κάνουνε τούς ἥρωες" σημαίνει ἀπό μόνη της ὅτι κανείς κάνει τόν ἐπαναστάτη ἔξω ἀπό τήν ἐπαφή μέ τό κράτος, ἔξω ἀπό τήν ἐπαφή μέ τόν ἐχθρό. Ὅταν ἀντίθετα βρεθεῖ μπροστά του τά κατεβάζει. Κι ὅποιος δέν τά κατεβάζει κάνει τόν "ἥρωα".

Συνολικά λοιπόν, ἐκεῖνο πού ἔχουμε νά ποῦμε στούς διάφορους "ρεαλιστές" εἶναι πώς, ἡ πολιτική μας στάση ἀπέναντι στό κράτος εἶναι ΣΥΝΟΛΙΚΗ καί σκοπεύει σέ ἕνα καί μόνο πράγμα, τή δημιουργία καί τήν ἀνάπτυξη μιᾶς ἠθικοπολιτικῆς ἀντίληψης ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ στό κράτος. Τέλος ἐκφράζει καί μιά στάση ζωῆς: ὅτι δηλαδή δέν κάνουμε πολιτική 6 μέ 8 τό απόγευμα οὔτε 12 μέ 2 τή νύχτα. Τό νά μιλᾶγε λοιπόν διάφοροι ψευτο-ἥρωες φανταστικῶν οδομαχιῶν γιά "ἡρωϊσμούς" καί "ὑστερικές γυναῖκες", εἶναι φανερό, γιά νά χρησιμοποιήσουμε καί μιά ἀπ' τίς ἀγαπημένες τους ἐκφράσεις, ὅτι "δέν τούς παίρνει".

Η αναπτυξη της παρεμβασης μας

Τελικά εἶναι φανερό πώς τά προβλήματα πού βάζει ἡ ἄνοδος τοῦ κινήματος καί ἡ τρομοκρατία, μέ τήν οποία προσπαθεῖ νά ἀπαντήσει τό κράτος βάζουνε ἀκόμα πιό ἔντονα τό πρόβλημα τῆς ἀνάπτυξης μιᾶς παρέμβασης. Βάζουνε πιό ἔντονα τό πρόβλημα τῆς ὀργάνωσης τῆς ἀντιπαράθεσης, τῆς ὀργάνωσης καί τῆς συγκροτημένης ἔκφρασης μιᾶς γραμμῆς.

Μᾶς μπαίνει σήμερα ἡ ἀνάγκη νά προωθήσουμε πιό συστηματικά τούς πολιτικούς μας στόχους, νά πάψει ἡ σέ μ γάλο βαθμό ἀσυντόνιστη καί σκόρπια παρέμβαση τοῦ χώρου τῆς "ἀριστερᾶς" μέσα στά μαζικά κινήματα.

Ἔτσι τόσο ἡ ἀνάπτυξη πρωτοβουλιῶν μέσα σ' ὅλους τούς μαζικούς χώρους, ὅσο καί ἡ ἀνάληψη μιᾶς συνολικώτερης πρωτοβουλίας ἐμφανίζεται σάν ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ σήμερα.

Ἐκεῖ θά δοθεῖ καί ἡ ἀπάντηση στήν κρατική τρομοκρατία.

Ἐκεῖ τελικά θά δοθεῖ ἡ ἀπάντηση στήν λεγόμενη λογική τοῦ ἔνοπλου.

Μ' αὐτή τήν ἔννοια καί ἐπιμένουμε ἡ ΡΗΞΗ νά παραμείνει στό ἀρχικό της περιεχόμενο, δηλαδή στό τεῦχος -ἀφιέρωμα στό φοιτητικό κίνημα, καί φυσικά νά ἐπιταχυνθεῖ ἡ ἔκδοση τοῦ ἑπόμενου φύλου. Μόνο ἡ ἀνάπτυξη τῆς παρέμβασης στά πραγματικά προβλήματα τοῦ κόσμου φέρνει μέσα της καί τήν ὁποιαδήποτε λύση.

δρχ. 50